

KESKIVIIKKO, 10. HELMIKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 8.30)

2. Haitin äskettäinen maanjäristys (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Iranin tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Jemenin tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

5. Ihmiskauppa (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

6. Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksen tulokset (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

7. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

8. Kroatiaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus - Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus - Turkkia koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu neuvoston ja komission julkilausumista seuraavista aiheista:

– Kroatiaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus [2009/2767(RSP)]

– entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus [2009/2768(RSP)]

– Turkkia koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus [2009/2769(RSP)]

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa vahvistamalla neuvoston puheenjohtajavaltion lujan sitoutumisen Euroopan unionin laajentumiseen. Sitä koskevassa työssämme noudatetaan joulukuussa 2006 Eurooppa-neuvostossa hyväksyttyä uudistettua yksimielisyyttä laajentumisesta ja neuvoston 8.joulukuuta 2009 antamia päätelmiä, jotka on hyväksytty myös Eurooppa-neuvostossa.

Kuten nyt keskustelun aiheena olevassa tämän parlamentin päätöslauselmassa korostetaan, tämän vuoden ensimmäinen puolisko on olennaisen tärkeä Kroatian kanssa käytävissä neuvotteluissa. Ne ovat edenneet viimeiseen vaiheeseen, mutta paljon on vielä tehtävänä ennen kuin pääsemme onnistuneeseen lopputulokseen. Aiomme tarkastella vaikeita lukuja, esimerkiksi niitä, jotka koskevat kilpailua, kalataloutta, oikeuslaitosta ja perusoikeuksia, ympäristöä ja ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Meidän on myös päätettävä alustavasti joitakin lukuja, joilla on taloudellisia seurauksia.

Siksi edessä on paljon työtä. Uusi komission jäsen, Štefan Füle, joka oli aiemmin kollegani ollessani Eurooppa-ministerinä – ja haluaisin toivottaa hänet tervetulleeksi ja onnitella häntä hänen nimityksestään – on tulevaisuudessa erittäin kiireinen Kroatiaa koskevan laajentumiskysymyksen osalta, koska aiomme heti ensi viikolla järjestää ministeritason alustavan hallitustenvälisen konferenssin avataksemme kalataloutta ja ympäristöä koskevat luvut, kaksi erittäin tärkeää lukua, jotka, kuten voitte kuvitella, edellyttävät valtavan määrän työtä ja omistautumista.

Haluaisin muistuttaa teitä neuvoston joulukuussa Kroatiasta antamista päätelmistä. Olette jo niistä tietoisia, mutta haluaisin ottaa esiin joitakin kohtia. Neuvosto kiitti Kroatiaa sen viime vuoden aikana toteuttamista huomattavista ponnistuksista ja yleisesti aikaansaadusta hyvästä edistyksestä. Se viittasi myös moniin rahoitustoimenpiteisiin Kroatian liittymisneuvotteluissa ja pani merkille, että neuvottelut olivat edenneet viimeiseen vaiheeseensa.

Neuvosto korosti, että jo aikaansaadun edistyksen lisäksi Kroatian on edelleen tehtävä huomattavia parannuksia perusaloilla, esimerkiksi oikeuslaitoksessa, julkisessa hallinnossa sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa. Sen on myös taattava vähemmistöihin kuuluvien ihmisten oikeudet, mukaan luettuna pakolaisten paluu ja sotarikoksista syyttäminen, jotta näillä aloilla voidaan saada aikaan vakuuttavat toimintatavat.

Neuvosto pani myös merkille Kroatian yhteistyön entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, vaikka se katsoi, että tarvitaan enemmän ponnisteluja. Katsomme, että kyseisellä alalla olisi mahdollista saavuttaa uusia päämääriä.

Pidämme tietysti myös myönteisenä Kroatian ja Slovenian välistä kiistanalaista rajariitaa koskevan välityssopimuksen allekirjoittamista. Sopimus allekirjoitettiin 4. marraskuuta Tukholmassa, ja Kroatian parlamentti ratifioi sen 20. marraskuuta. Neuvosto kannusti Kroatiaa kehittämään näitä ponnistuksia, jotta kaikki jäljellä olevat kahdenväliset kysymykset, erityisesti rajariidat, voitaisiin ratkaista.

Neuvosto piti myös myönteisenä, että joulukuussa, vain vähän yli kuukausi sitten, perustettiin työryhmä laatimaan Kroatian liittymissopimuksen luonnos. Lopuksi, tarkistetun liittymiskumppanuuden täytäntöönpano on olennaista valmistellessa maan mahdollista liittymistä EU:hun. Kuten sanoin, meillä on edessämme paljon työtä.

Koska tämä on yhteiskeskustelu Kroatiasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta ja Turkista, haluaisin todeta, että Länsi-Balkanin alue on yksi Euroopan unionin painopistealoista. Tuon alueen vakaus on meille olennaisen tärkeää, ja alueen siirtymävaiheessa on vuonna 2010 monia virstanpylväitä: liittymishakemusten edistyminen – kuten olemme juuri todenneet – vakautus- ja assosiaatiosopimuksia koskevan verkoston uusi vauhti, tiiviimpi alueellinen yhteistyö ja eteneminen kohti vapaampaa viisumijärjestelmää.

Tiedämme, että mahdollisuus liittyä unioniin – se, mitä kutsumme Länsi-Balkanin maiden eurooppalaiseksi perspektiiviksi – on tärkein liikkeellepaneva voima näiden maiden vakaudessa ja uudistamisessa. Se on epäilemättä mahdollisuus, todellinen mahdollisuus, mutta se ei ole automaattinen oikeus.

Siirryn nyt entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan, ja sen osalta haluaisin aloittaa yhteenvedolla maan yleisestä tilanteesta, ja viittaan Euroopan parlamentin päätöslauselmaan, jossa esittelijänä oli Zoran Thaler. Päätöslauselmassa esitetään erittäin hyvin dynaaminen tilanne, joka on täynnä mahdollisuuksia entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle. Siinä korostetaan maan monia haasteita: laaja lainsäädännön noudattamatta jättäminen, korruptio, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston suositusten täytäntöönpano, varojen osoittaminen tehokkaalle hajauttamiselle, oikeuden saatavuus, naisten suurempi osallistuminen poliittiseen elämään, tuki kansalaisjärjestöille, jatkuvasti korkea työttömyys, ympäristöongelmat ja niin edelleen.

Päätöslauselmassa korostetaan, että on tärkeää, että neuvottelujen käynnistämiseksi on aikataulu ja että on myös yhteinen halu löytää mahdollisimman pian hyväksyttävä ratkaisu maan nimeä koskevaan kysymykseen, josta, kuten tiedätte, tällä hetkellä kiistellään Kreikan kanssa.

Haluaisin esittää pari huomiota tapauksista, joihin viitataan päätöslauselmassanne, esimerkiksi maaliskuu- ja huhtikuun paikallisvaalit – joiden Etj katsoi täyttäneen asetetut normit – ja heinäkuussa 2009 järjestetty vakautus- ja assosiaationeuvoston kuudes kokous, jonka päätimme ja joka osoitti, että maa täyttää todella kyseisen sopimuksen nojalla antamansa sitoumukset. Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on jatkanut suhteitaan Euroopan unioniin koskevaa työtään, ja siksi Euroopan komissio totesi, että se on saanut todellista edistystä aikaan, ja suositteli liittymisneuvottelujen käynnistämistä.

Neuvosto tunnusti päätelmässään viime joulukuussa edistyksen, johon komissio viittasi, ja sopi palaavansa asiaan muutaman seuraavan kuukauden aikana. Euroopan parlamentti, kuten tiedätte, on pannut merkille nämä neuvoston 8. joulukuuta 2009 antamat päätelmät.

Lisäksi 19. joulukuuta viisumivapausjärjestelmä tuli Schengenin järjestelmän mukaisesti voimaan entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kansalaisten osalta.

Meidän olisi myös mainittava monia entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan liittyviä erityisiä kohtia: etnisten ryhmien väliset suhteet, mielipide-erot Makedonian slaavien keskuudessa maan ”antiikkisuudesta” ja mielipide-erot sen suhteista naapurimaihin. Kaikki nämä aiheet näkyvät parlamentin päätöslauselman eri osissa.

Yhteenvetona haluaisin sanoa, että joihinkin näkökohtiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, eikä vain keskityttävä lakien antamiseen ja soveltamiseen; jotkin asiat kuuluvat Ohridin puitesopimuksen piiriin, jotkin ovat täysin kansallisia asioita ja jotkin liittyvät naapurimaihin.

EU:n toimielimet katsovat, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian tulevaisuuteen kuuluu Euroopan unionin jäsenyys ja että kyseisten pyrkimysten on toteuduttava täysimääräisen kansallisen yhdentymisen nojalla Ohridin puitesopimuksen mukaisesti. Siihen Euroopan unioni uskoo ja niin se uskoo jatkossakin.

Lopuksi haluaisin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni tarkastellakseni yksityiskohtaisemmin Turkin neuvottelujen tilaa ja esitelläkseni puheenjohtajavaltio Espanjan tätä merkittävää laajentumiskysymystä koskevat suunnitelmat.

On tärkeää – ja haluan sanoa sen alusta alkaen – että jatkamme neuvotteluja Turkin kanssa, että pidämme prosessin käynnissä. Jatkamme edellisten puheenjohtajavaltioiden työtä ja toivomme voivamme vakuuttaa kaikki siitä, että tätä prosessia on vietävä eteenpäin mahdollisuuksien mukaan.

Neuvottelut ovat edenneet vaiheeseen, joiden voisimme sanoa olevan hieman monimutkaisempia tai hieman ongelmallisempia, mikä edellyttää Turkin kaksinkertaistavan ponnistelunsa esitettyjen ehtojen täyttämiseksi. Monet teknisesti vaikeat neuvotteluluvut odottavat meitä. On kuitenkin tärkeää – ja haluan sanoa myös tämän alusta alkaen – että Turkki edistyy Euroopan unionia koskevissa uudistuksissa.

Tällä hetkellä, kuten uusi komission jäsen aivan liian hyvin tietää, tekninen työ keskittyy neljään neuvottelulukuun: julkisiin hankintoihin, kilpailuun, elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten ja kasvien terveyteen liittyvään politiikkaan ja sosiaalipolitiikkaan ja työllisyyteen. Meidän on korostettava, että energialuku on myös tärkeä ja että siitä on tullut erityisen merkittävä Nabucco-sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen.

Parlamentti keskusteli edellisessä täysistunnossaan Turkista ja erityisesti maan demokratisoitumiskehityksestä. Demokraattista aloitetta, kuten Turkin hallitus sitä nimittää, koskeva prosessi ja jotkin huolestuttavat päätökset ovat keskenään ristiriidassa, esimerkiksi perustuslakituomioistuimen äskettäinen päätös kieltää poliittinen puolue, mikä on myös mainittu täällä ja mikä on erittäin arkaluontoinen aihe.

Aikaansaadusta edistyksestä huolimatta monilla aloilla tarvitaan enemmän ponnistuksia, jotta voidaan varmistaa, että Turkki täyttää täysimääräisesti Kööpenhaminan kriteerit, mukaan luettuna ilmaisunvapaus, lehdistönvapaus, uskonnonvapaus lainsäädännössä ja käytännössä kaikille uskonnollisille yhteisöille, omistusoikeuden kunnioittaminen, ammattiyhdistysoikeudet, vähemmistöihin kuuluvien ihmisten oikeudet, armeijan siviilivalvonta, naisten ja lasten oikeudet ja syrjinnänvastaiset ja sukupuolten tasa-arvoa koskevat toimenpiteet. Tämä näkyy selkeästi sekä parlamentin päätöslauselmassa että neuvoston 8. joulukuuta antamissa päätelmissä.

Haluaisin mainita myös joitakin muita näkökohtia neuvoston päätelmistä. Neuvosto korosti, että Turkin on sitouduttava yksiselitteisesti hyviin naapuruussuhteisiin ja kiistojen rauhanomaiseen ratkaisuun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti, jolloin asia voidaan tarvittaessa viedä kansainväliseen tuomioistuimeen. Tämän osalta unioni kehotti Turkkia – kuten olemme tehneet kahdenvälisissä kokouksissa Turkin kanssa – välttämään kaikkea uhkaa, kitkaa aiheuttavia asioita tai toimia, jotka voisivat haitata hyviä naapuruussuhteita ja kiistojen rauhanomaista ratkaisua.

Neuvosto pani myös erittäin huolestuneena merkille, että Turkin on vielä pantava täytäntöön assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirja, niin sanottu Ankaran pöytäkirja, ja että se ei ole edistynyt riittävästi suhteidensa normalisoimisessa Kyproksen tasavallan kanssa.

Vuoden 2010 ensimmäisellä puoliskolla meillä on assosiaationeuvostossa ja Turkin assosiaatiokomiteassa mahdollisuus arvioida suhteidemme kehittymistä. Se on hyvä tilaisuus käsitellä merkittäviä ongelmia, esimerkiksi poliittisia kriteerejä, kansallisen lainsäädännön mukauttamisessa aikaansaattua edistystä ja yhteisön säännösten soveltamista.

Olemme myös suunnitelleet poliittisten johtajien välille ministeritason poliittisen vuoropuhelun kokousten sarjaa, jonka avulla voimme tarkastella suhteitamme laajemmissa kansainvälisissä puitteissa. Tämän osalta

neuvosto odottaa Turkin tukevan YK:n puitteissa käynnissä olevia neuvotteluja asiasta, johon juuri viittasin, nimittäin Kyproksen ongelmasta, asiaankuuluvien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti ja niiden periaatteiden nojalla, joihin unioni perustuu.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, odotan näkemysten kuulemistani ja vastaan kaikkiin huomioihin tai kysymyksiin, joita haluatte minulle esittää.

Puhemies. – (IT) Annan nyt puheenvuoron komission jäsenelle Fülelle. Haluaisin myös onnitella häntä, koska tämä on hänen ensimmäinen päivänsä uudessa virassa.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi, olen iloinen, että aivan ensimmäinen tehtäväni sen jälkeen, kun vasta pari tuntia sitten otin viran vastaan, on täällä Euroopan parlamentissa. Mielestäni on myös erinomainen sattuma, että aivan ensimmäinen tässä parlamentissa uuden komission kanssa käytävä keskustelu koskee laajentumista. Kolmanneksi, olen iloinen, että Euroopan parlamentti ilmaisi vahvan tukensa laajentumiselle kolmessa mietinnössä.

Päätöslauselmat todistavat Euroopan parlamentin sitoutumisesta Kroatian, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Turkin liittymismahdollisuuksiin. Se on selkeä merkki siitä, että laajentuminen on edelleen Euroopan parlamentin ensisijainen painopisteala, ja minä teen kollegojeni kanssa kaikkeni edistääkseni tätä menestystarinaa. Olen hyvin iloinen siitä, että ystäväni, ministeri López Garrido, on juuri vahvistanut neuvoston ja sen puheenjohtajavaltion puolesta täyden tuen tälle prosessille.

Kroatian osalta arvostan parlamentin oikeudenmukaista ja tasapainoista mietintöä ja haluaisin onnitella esittelijää Hannes Swobodaa. Mietinnössä korostetaan Kroatian liittymiskriteerien täyttämässä aikaansaamaa edistystä mutta samalla tunnustetaan ponnistelut, joita vielä tarvitaan neuvottelujen päättämiseksi. Mietinnöllänne vahvistetaan siten komission viestejä ja tuetaan sen työtä. Haluaisin korostaa, että neuvottelujen saattaminen loppuun vuonna 2010 on edelleen mahdollista edellyttäen, että Kroatia edistyy jäljellä olevien edellytysten täyttämässä. Pallo on selkeästi Kroatiassa.

Kroatia on viime vuosien aikana edennyt huomattavasti, mutta jäljellä on merkittäviä haasteita, joihin on puututtava. Nyt meillä on yhteinen arvio. Kroatian on erityisesti keskityttävä oikeuslaitoksensa ja julkisen hallintonsa jatkuviin uudistuksiin, korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan, vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamiseen, mukaan luettuna pakolaisten paluu, sekä sotarikosoikeudenkäynteihin ja täysimääräiseen yhteistyöhön entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Viimeaikainen kehitys korruption torjunnassa rohkaisee meitä. Toivomme, että väärinkäytösten tutkinta johtaa konkreettisiin tuloksiin. Yhteistyö entisen Jugoslavian alueen tuomioistuimen kanssa on perusvaatimus, ja sen osalta pääsyyttäjä Brammertz vahvisti, että täysimääräistä yhteistyötä ei vielä ole saatu aikaan. Hän kuitenkin tunnusti äskettäiset myönteiset askeleet, kuten tutkimusponnistelujen vauhdittamiseen pyrkivän toimintaryhmän perustaminen. Toivon, että toimintaryhmän työstä on pian konkreettisia tuloksia. Lopuksi, Slovenian ja Kroatian välillä marraskuussa 2009 kahdenvälisen rajakysymyksen käsittelystä tehty välityssopimus antaa neuvotteluprosessille uutta vauhtia, jonka Kroatia toivottavasti pystyy hyödyntämään tehostamalla ponnistelujaan jäljellä olevien ratkaisemattomien kysymysten käsittelemiseksi.

Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta vuosi 2009 oli sen uudistusprosessille hyvä vuosi. Kaikkien tärkeimpien poliittisten voimien välisen poliittisen yksimielisyyden ansioista maa pystyi saamaan aikaan huomattavaa edistystä tärkeimmillä aloilla. Se saavutti viisumivapauden, ja komissio pystyi suosittelemaan liittymisneuvottelujen käynnistämistä. Olen iloinen, että parlamentin ja komission välillä on niin vahva yksimielisyys liittymisneuvottelujen käynnistämisestä, kuten Zoran Thalerin rakentavassa ja eteenpäin suuntautuvassa mietinnössä ilmaistaan. Nyt maan haasteena on uudistuksen vauhdin säilyttäminen.

Vaikka maa täytti poliittiset kriteerit, paljon on vielä tehtävänä. Yhteinen näkemys tulevaisuudesta ja tehokas poliittinen vuoropuhelu poliittisten voimien välillä on ehdottoman tärkeää edistysprosessin varmistamiseksi. Jatkuvia ponnisteluja tarvitaan erityisesti, jotta Ohridin puitesopimus pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja etnisten ryhmien välisiä suhteita parannetaan ja jotta voidaan taata oikeusvaltion periaate ja riippumaton oikeuslaitos sekä mahdollistaa syyttäminen korkean tason korruptiotapauksissa.

Taluskriisi on kosketanut maata. Maa kärsi jo valitettavasti yhdestä Euroopan korkeimmasta työttömyysluvusta. Nyt tarvitaan enemmän kuin koskaan järkevää makrotalouden hallintaa ja aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä työttömyyden hillitsemiseksi ja myöhemmin vähentämiseksi.

Olen teidän laillanne vakuuttunut, että liittymisneuvottelujen käynnistäminen on ratkaisu uudistusvauhdin ylläpitämiselle maassa. Yhtä tärkeää on se, että sillä edistetään laajemman alueen eurooppalaista perspektiiviä.

Siksi se on Euroopan unionin strategisten etujen mukaista. Tämän viestin esitän jäsenvaltioille ja kyseessä olevalle maalle, jotta prosessi etenisi.

Turkin osalta haluaisin kiittää esittelijää, Ria Oomen-Ruijtenia, hänen jatkuvista ponnisteluistaan saada aikaan oikeudenmukainen ja tasapainoinen lähestymistapa Turkia koskevassa mietinnössään. Komissio on edelleen sitoutunut Turkin liittymisprosessiin, koska tämä prosessi edistää valtavasti poliittisia ja taloudellisia uudistuksia.

Poliittisia kriteerejä koskeva työ on edelleen erittäin tärkeää erityisesti perusvapauksien osalta. Viime vuonna on toteutettu monia huomattavia uudistuksia. Jotkin niistä olivat miltei mahdottomia vain muutama vuosi sitten: Viime viikolla mitätöitiin turvallisuuspöytäkirja, jonka nojalla armeija pystyy toimimaan ilman valtuutusta, mikäli turvallisuus on uhattuna. Se on huomattava saavutus siviilien ja armeijan suhteiden osalta. Seuraamme tiiviisti tämän sovittelun jatkoa. Riippumattoman ihmisoikeuslaitoksen perustamista koskevan lakiluonnoksen toimittaminen ja kauan odotettu korruption vastainen strategia, jonka Turkin hallitus periaatteellisesti hyväksyi 21. tammikuuta, ovat myös lupaavia.

Jatkamme hallituksen käynnistämän demokraattisen avautumisen tukemista. Tämän aloitteen onnistuminen edellyttää kaikkien poliittisten puolueiden ja kaikkien yhteiskunnan kerrosten osallistumista ja tukea. Komissio on kuitenkin huolissaan perustuslakituomioistuimen päätöksestä lopettaa parlamentissa edustettuna oleva kurdimielinen puolue, DTP-puolue. Pidämme myös valitettavina pidätyksiä, jotka tehtiin maan kaakkoisosassa joulukuun lopussa. Tuomitsemme samaan aikaan tapahtuneet terrori-iskut. Mikään näistä kehitysvaiheista ei todella johda demokraattisen avautumisen onnistuneeseen täytäntöönpanoon.

Hannes Swoboda, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi esittää lämpimät kiitokseni neuvostolle ja komission jäsenelle Fülelle erityisesti heidän Kroatiaa koskevista julkilausumistaan. Nämä julkilausumat osoittavat, että sekä neuvosto että komissio ovat päättäneet saada tämän prosessin loppuun mahdollisimman pian. Olen myös samaa mieltä komission jäsenen Fülen kanssa siitä, että neuvottelut Kroatian kanssa on mahdollista saattaa päätökseen tänä vuonna, jos on tarvittavaa hyvää tahtoa ja jos toimitaan asianmukaisesti. On tietysti myös erityisesti Kroatian vastuulla ryhtyä ratkaiseviin toimiin.

Haluaisin tässä vaiheessa sanoa, että Kroatia on saanut aikaan huomattavaa edistystä, erityisesti viime kuukausina ja korruption osalta. Kroatia on osoittanut, että kukaan ei ole lain ulkopuolella eikä ketään ole vapautettu korruption torjuntaa koskevista toimenpiteistä. Tällä annetaan merkittävä viesti. Kroatia on myös tehnyt sopimuksen Slovenian kanssa ja ratifioinut sopimuksen suhteellisen nopeasti parlamentissa, mikä osoittaa, että tarvittavien vaatimusten täyttämiseksi on olemassa lujaa yhteistä päättäväisyyttä. Toivon, että samoin käy pian Sloveniassa. Olen vakuuttunut siitä, että Slovenian hallitus tukee täysimääräisesti sopimusta, ja toivon, että sisäpolitiikan ongelmat voidaan ratkaista pian ja että sopimus voidaan ratifioida.

Työtä on kuitenkin edelleen jonkin verran tehtävänä. On jo pantu merkille, että korruption torjunta on tärkeää. Tilanne ei kuitenkaan muutu yhdessä yössä. Tällä alalla on monia ratkaisemattomia kysymyksiä, mutta olen varma, että hallituksella ja asiaankuuluvilla julkisilla elimillä on halua jatkaa tätä työtä käyttämättä poliittista vaikutusvaltaa.

Oikeuslaitoksen uudistuksen osalta kyse ei ole vain korruption torjunnasta vaan myös monista muista kysymyksistä, kuten tuomareiden kouluttamisesta. Kroatian on toteutettava monia toimia luodakseen nykyaikainen oikeusjärjestelmä, ja toivon, että se tapahtuu pian.

Entisen Jugoslavian alueen rikostuomioistuimen kanssa tehtävän yhteistyön osalta komission jäsen Füle on antanut meille tarkan ja monitahoisen tilannekuvauksen. Pääsyyttäjä Brammertz on varmistanut ulkoasiainvaliokunnalle, että paljon on saatu aikaan. Kyse on vain joidenkin kenraali Gotovinaa vastaan esitettyyn syytteen liittyvien asiakirjojen löytämisestä, mutta pääsyyttäjä Brammertz on itse sanonut, että hän ei tiedä, ovatko nämä asiakirjat edelleen olemassa vai onko ne jo tuhottu. Voi olla, että joitakin niistä ei ikinä ole ollut olemassa. Toivon kuitenkin, että Kroatia tekee tässä suhteessa kaiken voitavansa. Haluaisin, että komission jäsenen Fülen mainitsema toimintaryhmä saisi laajan tuen muiden maiden asiantuntijoilta ilman, että Kroatian ponnisteluille annetaan etukäteen automaattinen hyväksyntä. Katson kuitenkin, että tällä alalla on saatu aikaan paljon edistystä. Toivon, että muutamat jäljellä olevat pienet kysymykset saatetaan päätökseen muutaman tulevan viikon tai kuukauden aikana, jotta pääsyyttäjä Brammertz voidaan vakuuttaa siitä, että hänen kanssaan tehdään täysimääräisesti yhteistyötä.

Pakolaisten tai maansisäisten pakolaisten paluun osalta on myös saatu paljon aikaan. Yksityiskohtaisella tasolla on silti joitakin ongelmia, joita on suhteellisen vaikea ratkaista. Kun ihmiset ovat paenneet taloista, joissa he olivat vuokralaisina eivätkä omistajina, kuten entisessä Jugoslaviassa yhteiskunnan tukemat asunnot,

on vaikea järjestää heidän paluutaan ja varmistaa, että heillä on jälleen koti. Vaikka monet ihmiset haluavat periaatteessa palata, talouskriisin ja työttömyyden takia ei ehkä ole itse asiassa käytännöllistä, että he palaavat niin suurin joukoin alueille, joilla työttömyysaste on jo korkea.

On totta, että tällä alalla on saatu aikaan paljon edistystä. Olen vakuuttunut siitä, että nykyinen hallitus ja toivottavasti myös oppositio tekevät yhteistyötä viimeisten toimien toteuttamiseksi. Kroatia on viime kuukausien aikana käynyt toistuvasti selväksi, että yhteinen lähestymistapa EU:ta koskeviin asioihin on ratkaiseva tekijä. Tarvitaan laajaa päättäväisyyttä jäljellä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja, sisäisistä eroista huolimatta, sen tekemiseksi selväksi, että tie johtaa EU:hun ja että Kroatian on päästävä sinne perille mahdollisimman nopeasti.

(Suosionosoituksia)

Zoran Thaler, esittelijä. – (SL) Vuosi 2009 oli hyvä vuosi ehdokasvaltiolle entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle (EJTM). Euroopan komissio on vahvistanut tämän, ja kaksi neuvoston puheenjohtajavaltiota, sekä Ruotsi että nyt Espanja, on vahvistanut tämän. Ja sen myös minä olen sanonut mietintöluonnoksessani.

Skopjen viranomaiset ovat käsitelleet liittymissopimuksen ensisijaisia tavoitteita, jotka yleisesti tunnetaan vertailuarvoina, ja täyttäneet ne. Toiseksi, EJTM oli alueen ensimmäinen maa, joka täytti kaikki viisumivapausvaatimukset. Se teki niin jo viime vuoden heinäkuussa, ja viisumivapausjärjestelmä tuli voimaan 19. joulukuuta. Se on ratkaissut rajariidan Kosovon kanssa ja on tehnyt onnistunutta yhteistyötä alueellisissa aloitteissa, esimerkiksi CEFTA-sopimuksessa ja Kaakkois-Euroopan yhteistyöprosessissa. Se on myös tehnyt onnistunutta yhteistyötä Haagissa sijaitsevan entisen Jugoslavian alueen rikostuomioistuimen kanssa. Viime viikolla EJTM:n parlamentti antoi päätöslauselman Srebrenicasta.

Mitä yritämme parlamentissa saada aikaan tällä päätöslauselmalla ja minun mietinnölläni EJTM:n edistyksestä? Ennen kaikkea haluamme auttaa. Haluamme auttaa EJTM:ää etenemään vakauden tiellä kohti Euroopan unionia. Meidän pitäisi muistaa, että EJTM oli ainoa entisen Jugoslavian tasavalta, joka onnistui välttämään Miloševićin sodat.

Toiseksi, haluamme auttaa jäsenvaltiokollegaamme Kreikkaa ja siten koko Euroopan unionia, koska meidän on pidettävä mielessä, että mikä tahansa maa pääsee vain niin pitkälle kuin sen naapurimaat. Se on kokemukseen perustuva tieto, joka voidaan todistaa. Siksi kehotan ystäviämme Kreikassa, yhdessä jäsenvaltioissamme, pyrkimään ratkaisemaan tämän ongelman yhdessä Skopjen hallituksen kanssa ja pehmentämään lähestymistapaansa pohjoisrajoillaan. Kehotan Kreikkaa olemaan rehellinen, oikeudenmukainen ja avarakatseinen johtaja, Balkanin alueen opettaja ja tukija. Nykyinen Balkanin alue tarvitsee sitä.

Tässä suhteessa pidän erityisen myönteisenä Agenda 2014 -ehdotusta, joka on pääministeri Papandreoun johtaman Kreikan uuden hallituksen laatima aloite. Onnittelut aloitteesta! Olen samassa rintamassa Kreikan kanssa. Tehkäämme kaikkemme saavuttaaksemme tämä päämäärä. Osoittakaamme solidaarisuutta Kreikalle, jäsenvaltiokollegallemme, ja EJTM:lle. Solidaarisuuden on oltava vastavuoroista.

Meidän on pidettävä mielessä, että Balkanin alue on kuin polkupyöräilyä. Niin kauan kuin polkupyörä liikkuu, niin kauan kuin sitä poljetaan eteenpäin, kaikki on kutakuinkin kunnossa, mutta jos se pysähtyy, jos tulee este, jos tulee pattitilanne, me kaadumme, me kaikki kaadumme. Jos pysähtyisimme nyt, rauha, vakaus, turvallisuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus romahtaisivat.

Johtopäätöksenä haluaisin korostaa vielä yhtä seikkaa: EJTM on ollut ehdokkaana vuodesta 2005 alkaen. Meidän on oltava tietoisia päätöstemme ja päätösten tekemättä jättämisen seurauksista. Aina, kun käyn Skopjessa, teen heille selväksi, että heidän vastuullaan on löytää ratkaisu Kreikan, heidän naapurinsa kanssa.

Vedotkaamme siksi Skopjen, Ateenan ja Sofian viranomaisiin sekä puheenjohtajavaltio Espanjaan, komission jäsenen Füleen, korkeaan edustajaan Ashtonin ja parlamenttiin: tehkäämme kaikkemme, kukin oman toimivaltansa piirissä, auttaaksemme tämän ongelman ratkaisussa. Siten voimme saada aikaan erilaisen Balkanin alueen ja paremman Balkanin alueen kuin olemme 20:n viimeksi kuluneen vuoden aikana nähneet.

Ria Oomen-Ruijten, esittelijä. – (NL) Haluaisin aloittaa toivottamalla komission jäsenen Fülen lämpimästi tervetulleeksi: onnittelut nimityksestänne, odotan vakaata yhteistyötä kanssanne.

Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää kaikkia kollegoitani, joiden rakentava osallistuminen mietintöön on mahdollistanut yksimielisyyden aikaansaamisen useimmilla aloilla. Haluaisin myös toistaa, että tavoitteeni

tämän parlamentin esittelijänä on saada aikaan tilanne, jossa lähetämme selkeän, tasapainoisen ja johdonmukaisen viestin. Mielestäni voimme tehdä sen vain, jos pyrimme yhdessä laajaan enemmistöön.

Minulla on itse asiassa Turkille kolme viestiä. Ensiksi, ja näin myös mietintö alkaa, meillä on avoin keskustelu, sitten perustuslaki ja lainsäädännön täytäntöönpano. Aloitan avoimella keskustelulla, demokraattisella avautumisella. Täysin puolueettomasta näkökulmasta pidämme myönteisenä laajaa keskustelua, jonka Turkin hallitus viime vuonna käynnisti kurdien ja alevien oikeuksista, armeijan asemasta ja niin edelleen.

Arvoisa puhemies, perustuslakituomioistuimen viime joulukuussa antamalla tuomiolla kuitenkin taattiin, että terrori-iskut käynnistyisivät jälleen. Demokraattisen yhteiskuntapuolueen (DTP) jäseniä pidätettiin suurin joukoin, ja Turkin parlamentin jäseniä uhkaa edelleen pidätys. Kesästä lähtien käyty avoin ja myönteinen keskustelu näyttää tämän takia päättyneen ennenaikaisesti. Arvoisa puhemies, kunnioitan tietysti ihmisten edustajana oikeuden päätöksiä, mutta ymmärrän myös, että perustuslakituomioistuin on todennut poliittisten puolueiden kieltämisen osalta, että Turkin pitäisi nyt sitoutua lujasti siihen, mitä Euroopan neuvosto ja Venetsian komissio ovat suositelleet. Pyydän Turkia sitten tekemään niin, jotta voidaan varmistaa, että tällaista onnetonta tilannetta ei enää synny.

Arvoisa puhemies, tämä johtaa minut tuomioistuimen toiseen päätökseen, eli sotilastuomioistuimen tuomiovaltaa rajoittavan lain peruuttamiseen. Emme pysty parlamentaarikkoina arvostelemaan tuomiota, mutta se todellakin jälleen kerran osoittaa, että näiden tuomioiden perusta, perustuslaki, on riittämätön, koska – ja minun on muotoiltava tämä huolellisesti – joka tapauksessa siinä annetaan perusta tällaisten tuomioiden antamiselle. Siksi me kehotamme jälleen kerran Turkia edistämään viipymättä perustuslakinsa tarkistusta, koska vain siten saadaan aikaan todellisia uudistuksia, jotka ovat niin välttämättömiä Turkin yhteiskunnan nykyaikaistamiseksi.

Arvoisa puhemies, kolmas perustavanlaatuinen kohta koskee annetun lainsäädännön täytäntöönpanoa ja valvontaa. Naisten oikeuksien, uskonnonvapauden ja rikoksesta epäiltyjen kaltoinkohtelun aloilla säädettyjä normeja on myös noudatettava koko Turkissa. Arvoisa puhemies, kehotan siksi, että valvontaan kiinnitetään lisää huomiota.

Siirryn nyt tarkistuksiin. Yritin saada Kyproksen osalta varjoesittelijöiden kanssa aikaan selkeän ja laajapohjaisen kompromissin. Turkin on tiedettävä, että sovittu lisäpöytäkirja on hyväksyttävä viipymättä. Olen 34 kohdassa kehottanut kaikkia osapuolia varmistamaan, että Kyproksen jaon osalta saadaan aikaan ratkaisu. Tällä kohdalla pyydän siten erityisesti Turkia antamaan myönteisiä merkkejä.

Arvoisa puhemies, korostamme uudessa 48 kohdassa, että molempia johtajia on kannustettava olemaan rohkeita, jotta saaren osalta saadaan pian ratkaisu aikaan. Tämä on ehdottoman välttämätöntä. Haluaisin sanoa Marije Cornelissenille, että vaikka tarkistuksenne naisiin kohdistuvasta väkivallasta on luultavasti hieman tarpeeton, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä tukee myös sitä odotusten mukaisesti.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluaisin jälleen kerran toistaa, että myös tänä vuonna tavoitteeni on ollut laatia mietintö, jossa annetaan erittäin selkeä viesti, joka on kriittinen mutta myös tasapainoinen. Uskon, että jos hyväksymme tämän mietinnön suurella enemmistöllä, saamme myös aikaan hyvän ratkaisun Turkille maan nykyaikaistamiseksi ja sen tekemiseksi kukoistavaksi kaikille maan kansalaisille.

Bernd Posselt, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, meillä on selkeät odotukset neuvoston ja komission suhteen. Odotamme, että neuvottelut Kroatian kanssa saatetaan loppuun ja että neuvottelut Makedonian kanssa aloitetaan tänä vuonna. Siihen kuuluu sen tunnustaminen, että vähemmistöryhmiä koskeva politiikka on näissä kahdessa maassa parempi kuin monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja että kaikki vähemmistöt ja etniset ryhmät ovat edustettuina molempien maiden hallituksissa. Arvoisa komission jäsen Füle, pakolaisten paluuta koskeva kysymys on, jos sallitte minun niin sanoa, hoidettu Kroatiassa tavalla, joka voisi olla mallina muille valtioille. Siksi haluaisin sanoa sangen selkeästi, että meidän pitäisi tietysti selittää näille maille, että niiden on edelleen ponnisteltava. Ei kuitenkaan voida hyväksyä sitä, että sanotaan pallon olevan vain Kroatialla. Kroatia on ratifioinut rajasopimuksen, ja haluaisin Hannes Swobodan lailla kehottaa Slovenian parlamenttia tekemään samoin. Neuvoston on avattava vielä kolme neuvottelulukua. Haluaisin kehottaa Espanjan edustajaa ministerineuvostossa varmistamaan, että ne avataan Espanjan puheenjohtajakauden aikana. Sen ansiosta Kroatia voi, jos sitä kohdellaan oikeudenmukaisesti, saada neuvottelut päätökseen tänä vuonna.

Tämän nimikysymyksestä johtuvan Makedonian vastenmielisen saarron osalta pallo ei tässäkään tapauksessa ole vain Makedonialla. Vastuu on sen sijaan EU:n jäsenvaltiolla, joka on saanut aikaan saarron, joka on vastoin

kansainvälistä oikeutta. Haluaisin tässä vaiheessa tehdä selväksi, että EU:n on käyttäydyttävä uskottavasti, toisin sanoen, meidän on vaadittava asioita muilta, mutta meidän on myös täytettävä omat normimme, muuten menetämme kaiken uskottavuutemme. Mielestäni meidän on tärkeää tehdä työtä sen eteen, että Kroatiaa äänestetään tänä vuonna tässä parlamentissa pitkän ja vaikean tien jälkeen. Sitten tarkkailijat voivat tulla tänne, samalla tavalla kuin Tšekin, Slovenian ja Unkarin tarkkailijat tulivat ja me toivotimme heidät tervetulleiksi. Toivon, että Kroatiaa voidaan järjestää Euroopan parlamentin vaalit joko ensi vuonna tai sitä seuraavana vuonna ja että kroatialaiset jäsenet liittyvät meihin täällä parlamentissa ja auttavat valmistelemaan muiden Etelä-Euroopan valtioiden liittymistä, eritoten Makedonian.

Kristian Vigenin, S&D-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Füle, myös minä haluan onnitella teitä, Euroopan komission uutta jäsentä, ja sanoa, että voi itse asiassa olla tärkeä merkki, että juuri tänä päivänä ensimmäinen tässä parlamentissa uuden komission kanssa käytävä keskustelu koskee juuri laajentumista.

Meidän ei itse asiassa tarvitse toistaa, että laajentuminen on osoittautunut yhdeksi Euroopan unionin onnistuneimmista politiikanaloista. Toivon teille menestystä. Parlamenttimme tekee kaikkensa tukeakseen teitä näissä ponnisteluissa, koska me täällä Euroopan parlamentissa olemme itse asiassa tämän turvallisuuden, vaurauden ja kansalaisoikeuksien alueen eli Euroopan unionin laajentumisen vahvimpia tukijoita.

Tässä yhteydessä katson, että kolmen esittelijän antamissa lausunnoissa korostettiin ulkoasiainvaliokunnan ja heidän itsensä tekemää vakavaa työtä. Haluan onnitella heitä siitä ja sanoa, että nämä kolme mietintöä, joista keskustelemme tänään, hyväksyttiin valtavalla enemmistöllä ulkoasianvaliokunnassa. Uskon, että niin käy myös tänään.

Haluan korostaa, että haluamme käyttää mietintöjämme antamaan hyvin selkeän viestin myös näille kolmelle maalle, vaikka yleinen keskustelu luultavasti jonkin verran heikentää viestejämme, että olemme edelleen sitoutuneita prosessiin mutta että on kysymyksiä, joita ei voida välttää ja joiden osalta kolmen maan on ryhdyttävä toimiin. Ne liittyvät pääasiassa siihen, että Euroopan parlamentti ei voi eikä aio sulkea silmiään useilta kysymyksiltä, jotka liittyvät perusoikeuksien suojelua, tiedotusvälineiden vapautta ja yhdistymisvapautta sekä vähemmistöjen oikeuksien suojelua, hyviä naapurussuhteita ja niin edelleen tukevien Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseen.

Haluaisin käsitellä lyhyesti kolme asiaa, jotka ovat minun mielestäni olennaisen tärkeitä kolmen maan liittymisen edistämässä. Ensinnäkin Kroatian osalta on selkeää, että tie jäsenyyteen on jo avoinna tälle maalle. Slovenian kanssa tehty sopimus on erittäin merkittävä, mutta kehotamme ratifioimaan sen mahdollisimman pian, jotta se mahdollistaa Kroatian kanssa käytävien neuvottelujen saattamisen loppuun tämän vuoden loppuun mennessä.

Makedonian osalta toivomme, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia osoittaa tarvittavaa joustavuutta. Toivomme myös, että Kreikan uusi hallitus löytää ratkaisun nimikysymykseen, jotta Makedonia voi saada selville päivämäärän neuvottelujen aloittamista varten tänä vuonna.

Turkin osalta ei voida välttää Kyproksen kysymystä. Turkki ei voi toivoa saavansa aikaan huomattavaa edistystä yhdistymisprosessissa ennen kuin sen osalta on ensin edistytty.

Ivo Vajgl, ALDE-ryhmän puolesta. – (SL) Tänään parlamentin hyväksyttävänä olevan Kroatiaa koskevan päätöslauselman osalta tunnustamme, että tämä maa on edistynyt Euroopan unionin liittymiskriteerien täyttämässä toteuttaessaan demokraattisen järjestelmän uudistuksia ja yhtenäistäänsä lainsäädäntöään yhteisön säännösten vaatimusten kanssa. Se asettaa Kroatian tiukasti niiden maiden luettelon kärkeen, joilla on mahdollisuudet tulla Euroopan unionin täysjäseniksi. Se avaa myös Kroatialle mahdollisuuden saattaa päätökseen neuvottelut jo tänä vuonna, kuten olemme mietinnössämme todenneet.

Panemme hyvin tyytyväisinä merkille, että Jadranka Kosor, Kroatian uusi pääministeri, on ryhtynyt nopeasti ja menestyksekkäästi toimenpiteisiin aloilla, joilla esteet ovat tähän mennessä olleet suurimmat: korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, hallinnollisia uudistuksia koskevan ohjelman täytäntöönpanossa, sotarikosten käsittelyssä ja etnisten vähemmistöjen ja muiden vähemmistöjen oikeudellisen tai perustuslaillisen suojan varmistamisessa.

Allekirjoittamalla rajavälityssopimuksen naapurinsa Slovenian kanssa Kroatian uusi hallitus on poistanut esteen neuvotteluprosessilta ja lisäksi muokannut maaperää muiden kysymysten ratkaisemiselle. On tärkeää, että Kroatia jatkaa rajariitojen käsittelyä muiden naapureidensa kanssa ja varmistaa, että nämä neuvottelut käydään vilpittömässä mielessä ja sopimusten pitämistä koskevan *pacta sunt servanda* -periaatteen mukaisesti.

Haluaisin myös panna merkille, että tässä päätöslauselmassa, joka laadittiin kollegani ja esittelijän Hannes Swobodan erinomaisella johdolla, on puolueettomalla ja myönteisellä tavalla myös korostettu ongelma-alueita, joilla Kroatialla on edelleen paljon työtä tehtävänä. Muutaman mainitakseni niitä ovat muun muassa yhteistyö Haagin tuomioistuimen kanssa, tähän mennessä aikaansaadut ponnistukset korruptiosta syyttämiseksi, talouden ja rahoituksen rakennemuutos ja suurempi sitoutuminen ja vilpittömyys esteiden poistamisessa Kroatian serbiväestön paluulta. Kroatia on myös heidän kotimaansa.

Kroatiaa ja EJTM:ää koskevia myönteisiä edistymiskertomuksia olisi myös pidettävä lopullisena merkinä EU:n avoimesta asenteesta laajentumiseen kaikkiin Länsi-Balkanin alueen maihin ja niiden sitoumusten vahvistamisena, joita olemme antaneet näille maille, myös Turkille, edellyttäen, että ne täyttävät asiaankuuluvat kriteerit. Se riippuu kuitenkin pääasiassa niistä. Haluaisin päättää puheenvuoroni toivottamalla Stefan Fülelle, uudelle komission jäsenellemme, menestystä. Tiedän hänen tekevän erinomaista työtä.

Franziska Katharina Brantner, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Verts/ALE-ryhmän puolesta haluaisin ensin toivottaa Štefan Fülen lämpimästi tervetulleeksi tähän parlamenttiin komission jäsenenä. Työskentelemme mielellämme kanssanne ja odotamme tulevaa yhteistyötämme. Haluaisin myös kiittää Hannes Swobodaa hyvästä yhteistyöstä Kroatiaa koskevan mietinnön osalta. Mielestäni yhteistyö prosessissa oli hyvää, ja kiitän kollegoitani.

Haluaisin vain sanoa, että olisimme mieluummin järjestäneet yhteiskeskustelun siten, että meillä olisi ollut kaikki kolme maata mutta erillisissä osissa aamulla. Meistä se olisi ollut järkevämpää kuin liittää kaikki yhteen, mutta se on sivuhuomautus.

(DE) Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä kannattaa Kroatian nopeaa liittymistä Euroopan unioniin, ja pidämme hyvin myönteisenä tämän maan aikaansaamaa nopeaa edistystä. Kroatian nopea liittyminen antaa tärkeän viestin turvallisuuspolitiikasta koko Länsi-Balkanin alueelle. Se tarkoittaa, että EU:n valtion tai hallitusten päämiesten Thessalonikissa kaikille Länsi-Balkanin maille antama lupaus jäsenyydestä on edelleen voimassa. Tämän lupauksen uskottavuus ja voimassaolo ovat kaikille alueen maille valtava kannustin panna täytäntöön kauaskantoisia uudistuksia, joilla näistä maista tehdään turvallisempia, vakaampia ja vauraampia.

Kroatian osalta on tärkeää sanoa, että sen virkamieskuntaa on vahvistettava ja avoimuutta lisättävä. Ratkaiseva tekijä siinä ei ole vain uuden lainsäädännön antaminen vaan ennen kaikkea lakien hallinnollinen täytäntöönpano. Me Verts/ALE-ryhmässä haluaisimme nähdä tällä alalla parempia tuloksia. Mielestämme ainoa ratkaisu korruptiota ja järjestäytyntä rikollisuutta koskeviin ongelmiin on uusien lakien ja direktiivien johdonmukainen täytäntöönpano. Sama koskee oikeuslaitosta ja oikeusjärjestelmää koskevaa erityisen merkittävää lukua, josta ei ole vielä neuvoteltu. Kroatian hallitukset tekemät ilmoitukset ovat hyvä asia, mutta niiden on johdettava toimintaan, joka saa aikaan todellisia parannuksia tuomioistuinten tilanteessa. Haluaisimme, että myös tällä alalla olisi enemmän avoimuutta ja vähemmän poliittista vaikutusvaltaa.

Siksi ehdotamme neljää tarkistusta, joiden puolesta kannustan teitä äänestämään. Ensimmäinen koskee korruption torjuntaa. Haluaisimme, että erityisesti rakentaminen ja kaupunkisuunnittelu otetaan mukaan, koska niillä aloilla tehdään suurimmat julkisia hankintoja koskevat sopimukset.

Toiseksi haluaisimme, että 19 kohdassa viitataan siihen, että homojen ja lesbojen tilanne on epätyytyttävä. Näihin vähemmistöryhmiin kuuluvia ihmisiä vastaan on hyökätty toistuvasti. Olemme nyt saaneet Kroatian hallitukselta vakuutuksia, että jotkin näistä tapauksista tutkitaan. Meidän mielestämme se on hyvin myönteinen merkki, ja haluaisin kannustaa Kroatian viranomaisia nopeuttamaan syrjinnän vastaisen lain täytäntöönpanoa.

Viimeinen huomioni on se, että meillä ei ole suunnitelmaa Kroatian uutta energiapolitiikkaa varten. Haluaisimme siksi kehottaa teitä tukemaan tarkistustamme 7. Odotamme Kroatian liittyvän pian Euroopan unioniin.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ECR-ryhmä kannattaa Euroopan unionin laajentumista. Ymmärrämme suurempien yhtenäismarkkinoiden edut, mutta sen lisäksi odotamme myös – toisin kuin jotkut tämän parlamentin jäsenet – että federalistiset tavoitteet heikkenevät Euroopan unionin ytimessä. Ehdokkaisiin on kuitenkin sovellettava Kööpenhaminan kriteerien mukaisia ankaria ja tiukkoja normeja.

Siksi tuemme täysimääräisesti komission perusteellista lähestymistapaa ehdokaiden valmistamisessa jäsenyyteen ja sen halua ottaa oppia aiemmista laajentumisista, erityisesti viimeisimmistä laajentumisista Bulgariaan ja Romaniaan, joissa järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption alalla oli ratkaisemattomia

ongelmia. Kroatia ja Islanti – jos se hyväksytään ehdokkaaksi – ovat epäilemättä maita, jotka ovat valmiimpia liittymään Euroopan unioniin, ja Kroatian liittyminen auttaa vakauttamaan Länsi-Balkanin aluetta. Vaikka tunnustamme, että rajariitaa Slovenian kanssa ei ole edelleenkään ratkaistu, meidän mielestämme kahdenvälisten riitojen ei saa antaa viivästyttää Kroatian jäsenyyttä. Italiakaan ei estänyt Sloveniaa liittymästä huolimatta tuolloin käynnissä olleista raja- ja vähemmistöriidoista.

Kuten komission kertomuksessa tehdään selväksi, Kroatia on jo edistynyt huomattavasti neuvottelujen vertailuarvojen täyttämiseksi, ja maan sitoutuminen EU:n odotuksiin on edelleen vahva. Makedonia on myös jälleen täysimääräisesti matkalla jäsenyyteen, ja pidämme myönteisenä sen EU:n viisumivapautta, kuten myös Serbian ja Montenegron, ja tuemme sitä, että neuvostoa kehoitetaan sallimaan välittömästi Makedonian jäsenyysevennottelujen käynnistäminen.

ECR-ryhmän mielestä miltei koominen nimikiista Kreikan kanssa olisi ratkaistava järkevästi ja nopeasti. Presidentti Ivanov on auttanut lisäämään vauhtia Makedonian EU:ta koskeviin tavoitteisiin, ja toivomme, että hänen pyyntönsä tavata juuri valittu Kreikan presidentti vastataan ystävyys- ja naapurisuhteiden hengessä. Sitä vastoin Turkin hakemus EU:n jäsenyydestä pysyy ongelmallisena, ei vähiten ihmisoikeuksien alalla. Äskettäin hirvittävä tapaus teinitytön hautaamisesta elävältä vain siksi, että hän oli puhunut pojille, antaa vain pontta niille, jotka sanovat, että Turkille ei ole sijaa Euroopan unionissa. Se, että Turkki ei tunnusta Kyprosta tai pane täytäntöön Ankaran pöytäkirjoja ja että se viivyttää uusien suhteiden luomista Armeniaan koskevan sopimuksen ratifiointia, on pettymys.

Lopuksi, Montenegroa koskevana parlamentin pysyvänä esittelijä haluaisin vain lisätä, että mielestäni, vierailtuani äskettäin maassa, se pärjää hyvin matkallaan ehdokasasemaan, ja toivon, että se tapahtuu mahdollisimman pian.

Lopuksi, myös minä haluaisin käyttää ryhmäni, ECR-ryhmän, puolesta tilaisuuden hyväkseni onnitellakseni komission jäsentä Füleä hänen eilisestä nimittämistään vaaleissa, ja ryhmäni tekee täysimääräisesti yhteistyötä hänen kanssaan hänen haastavissa tehtävissään tulevaisuudessa.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Haluamme korostaa alusta alkaen, että kannatamme Turkin yhdentymistä. Tarkoitamme sitä ja uskomme siihen. Pääasiassa Turkin itsensä kannalta on välttämätöntä kaikkien vähemmistöjen oikeuksien suojaamiseksi alentaa parlamentin äänikynnystä ja turvata työoikeudet, esimerkiksi oikeus lakkoon ja työehtosopimusneuvotteluihin.

Todellisen poliittisen ratkaisun löytäminen kurdeja koskevaan ongelmaan, armenialaisten kansanmurhan tunnustaminen, suhteiden normalisoiminen naapurimaiden kanssa ja Kyproksen miehityksen päättäminen ovat joitakin niistä asioista, joita Turkin on käsiteltävä. Kuten neuvosto korosti, sen on kiireellisesti ja viipymättä noudatettava täysimääräisesti ja syrjimättä Ankaran sopimuksen lisäpöytäkirjaa.

Laiminlyömällä kansainvälisen oikeuden Turkki estää Kyproksen tasavaltaa harjoittamasta riippumattomia oikeuksiaan yksinomaisella talousvyöhykkeellään. Siksi ilmoitamme, että emme ole samaa mieltä kannasta, jonka mukaan asiaankuuluva energialuku olisi avuttava.

Lopuksi haluaisin mainita joidenkin jäsenten aikomuksen äänestää sellaisen tarkistuksen puolesta, jossa kehoitetaan kaikkia asianosaisia osapuolia auttamaan Kyproksen kysymyksen ratkaisemisessa. Olen varma, että kaikki auttavat. Eikö ole kuitenkin kohtuutonta tehdä kaikista yhtä lailla vastuullisia, tehdä uhrista ja miehittäjästä yhtä lailla vastuullisia? Jos haluamme ratkaisun Kyproksen kysymykseen, meidän on korostettava Turkin vastuuta. Meidän on puhuttava avoimesti Turkille, jonka yhdentymistä, toistan lopuksi, me tuemme. Tuemme kuitenkin Turkin yhdentymistä Euroopan unioniin, emme Euroopan unionin yhdentymistä Turkkiin.

Bastiaan Belder, *EFD-ryhmän puolesta*. – (NL) Silläkin uhalla, että turkkilaiset diplomaatit pahoittavat jälleen mielensä – pankaa merkille heidän reaktionsa moniin Euroopan parlamentin tarkistuksiin – kehotan neuvostoa ja komissiota ottamaan seuraavat viisi kohtaa Turkin viranomaisten kanssa tulevaisuudessa käytävien neuvottelujen asialistalle.

1. Oikeushenkilöiden myöntäminen kaikille Turkin uskonnollisille yhteisöille – perustavanlaatuinen ennakoedellytys uskonnonvapauden toteuttamiselle Turkissa.

2. Turkin kristittyjä vastaan käytävän julkisen vihakampanjan välitön lopettaminen – kampanjaa käydään sallimalla kaksinkertaisesti kielteisillä mielikuvilla varustetun käsitteen ”lähetysaarnajatoiminta” käyttäminen koulukirjoissa ja paikallisissa viestimissä aivan kuin Turkin kristityt olisivat ilman muuta kumouksellisia ja he olisivat päättäneet heikentää valtiota.

3. Muiden kuin islamilaisten vähemmistöjen huomattavan syrjinnän välitön lopettaminen Turkin hallituskoneiston korkeiden siviili- ja sotilasvirkojen täyttämiseksi.

4. Tehokkaat hallituksen toimenpiteet lisääntyvää antisemitismia vastaan Turkin julkisessa elämässä. Turkilainen tutkija puhui äskettäin myrkyttyneestä ilmapiiristä. Olen iloinen, että ilmapiiri on edelleen riittävän avoin, jotta tutkija voi avoimesti sanoa sellaisen asian. Tarvitaan kuitenkin tehokkaita hallituksen toimenpiteitä lisääntyvää antisemitismia vastaan Turkin julkisessa elämässä, ja sen osalta erityisesti pääministeri Erdoğanin pitäisi ottaa johtava asema.

5. Lopuksi, Iranin islamilaista tasavaltaa koskevien suhteiden saattaminen tiukasti Teherania ja sen ristiriitaista ydinvoimaohjelmaa koskevan transatlanttisen politiikan mukaiseksi. Turkin on ilmaistava kantansa Teheranin ydinohjelmaa koskevaan koko ajan polttavampaan kysymykseen. Naton jäsenenä ja EU:n ehdokasvaltiona Turkin on osoitettava, kenen joukoissa se seisoo. Sen on tehtävä selkeä valinta.

Kehotan neuvostoa ja komissiota suhtautumaan vakavasti Kööpenhaminan kriteereihin ja mainitsemani Turkia koskevaan välittömään arvosteluun ja, arvoisa komission jäsen, jälleen kerran, haluaisin toivottaa teille kaikkea hyvää uudessa asemassanne. Odotan rakentavaa kuulemista ja luotan myös siihen, että suhtaudutte Kööpenhaminan kriteereihin vakavasti ja että voimme siten tehdä työtä Turkin nykyaikaistamiseksi, maan, jota haluan myös kunnioittaa.

Barry Madlener (NI). – (NL) Arvoisa komission jäsen Füle, tervetuloa parlamenttiin! Arvoisa puhemies, Alankomaiden vapauspuolue (PVV), minun puolueeni, on päättänyt toimia itsenäisesti tässä parlamentissa. Tässä tapauksessa olemme nauttineet erinomaisesta yhteistyöstä Vapaa ja demokraattinen Eurooppa -ryhmän ja Morten Messerschmidtin, jolle haluaisin esittää sydämelliset kiitokset, kanssa.

Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin sanoa, että PVV ei kannata laajentumista – ei Kroatiaan, ei Makedoniaan eikä varsinkaan Turkkiin. Turkin Kyprokseen miehitys on laitton, kaikki me täällä parlamentissa katsomme niin, ja silti toimimme edelleen Turkin kanssa arvostelematta maata siitä ankarasti. Emme säädä mitään seuraamuksia – tai lähestulkoon mitään seuraamuksia – Turkille. Se on mielestäni todella raukkamaista käytöstä, ja olen siksi esittänyt tarkistuksen, jossa tuomitaan tämä miehitys ja määrätään Turkki vetämään joukkonsa Kyproksesta ja tekemään niin välittömästi. Toivon siksi, että te kaikki tuette tätä tarkistusta.

Sen lisäksi lehdistönvapaus Turkissa on ankarana paineen alaisena. Vieraillessani Turkissa lehdistö jopa siirrettiin pois. Meidän on tuomittava tämä lujasti, ja siksi olen esittänyt tarkistuksen 16.

Nyt, hyvät kollegat, siirrymme Iraniin, roistovaltioon. Presidentti Ahmadinejad, islamilainen diktaattori, terrorisoi omaa väestöään, haluaa pyyhkiä Israelin kartalta ja sanoo niin avoimesti, tekee työtä pitkän kantaman ohjuksien osalta, tekee säännöllisesti ohjuskokeita ja alkoi eilen rikastaa uraania, joka sopii ydinaseisiin. Hyvät kollegat, voimme vain ilmaista vastenmielisyytemme tätä kohtaan. Turkki, joka haluaa liittyä EU:hun, pitää Iranin hallitusta hyvänä ystävänä, ja se on tuomittava jyrkästi sen takia, ja siksi olen esittänyt tarkistuksen 17. Luotan tukeenne.

Seuraavaksi haluan mainita Turkin kanssa käytävät neuvottelut. Turkki, joka pitää Irania ystävänä, miehittää Kyprosta, sortaa kristittyjä, rikkoo naisten oikeuksia, on islamilaisten maiden järjestön jäsen, käyttää sharia-lakia, joka rajoittaa ihmisoikeuksia, ja on islamilainen maa, ei voi koskaan liittyä tähän unioniin. Meidän ei pitäisi antaa sen tapahtua, ja siksi olen esittänyt tarkistukset 18 ja 19, joiden tavoitteena on lopettaa liittymisneuvottelut. Toivon siksi, että te kaikki tuette tarkistuksiani.

Eduard Kukan (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin onnitella Zoran Thaleria hänen mietinnöstään ja kiittää häntä ja kaikkia muita kollegoita heidän erittäin rakentavasta työstään tämän päätöslauselmaesityksen laatimisessa. Vilpitön tervetuloitoivotus komission jäsenelle Fülelle ja parhaat menestyksen toivotukseni hänen tulevassa työssään.

Euroopan kansanpuolue katsoo, että EJTM:ssä tapahtui viime vuoden aikana paljon myönteistä kehitystä. Edistys, jonka se sai aikaan EU:n liittymisneuvottelujen aloittamista koskevien useimpien kriteerien täyttämiseksi, on todellakin sekä merkittävää että huomattavaa. Se, että komissio on suositellut neuvottelujen käynnistämistä EJTM:n kanssa, olisi nähtävä selkeänä viestinä siitä, että maa on oikealla tiellä.

Parlamentin olisi siksi tuettava lujasti tätä suositusta ja hyväksymällä tämän päätöslauselman, lähetettävä myönteinen viesti maalle ja todellakin koko alueelle. Toivon, että Eurooppa-neuvosto vahvistaa komission päätöksen ja tähän päätöslauselmaan sisällytetyn kehotuksen ja näyttää vihreää valoa EJTM:n neuvotteluille lähitulevaisuudessa ilman enempiä viivästyksiä. Uskon myös, että tämän toteutumiseen mennessä nimikysymystä koskevat neuvottelut edistyvät ja naapurimaiden suhteet paranevat.

EJTM:n olisi vastattava haasteeseen ja osoitettava, että se on valmis täyttämään kaikki Kööpenhaminan kriteerit, joiden perusteella pitäisi arvioida sen pyrkimyksiä tulla EU:n jäseneksi.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Mielestäni mietintö, josta tänään äänestämme ja joka koskee Turkin edistymistä EU:hun liittymisessä, on myönteinen. Se on suora ja jotakin arvostelua voidaan esittää, mutta se on tasapainoinen mietintö, ja onnittelen esittelijää, Ria Oomen-Ruijtenia siitä.

Poliittinen ryhmämme olisi tietysti korostanut tiettyjä asioita enemmän. Olemme kuitenkin neuvotelleet laajan yksimielisyyden, koska mielestämme tämän parlamentin pitäisi antaa mietinnölle mahdollisimman paljon tukea.

Meidän on annettava siitä selkeä viesti. Sen pitäisi olla myönteinen viesti, hyvän tahdon viesti, mutta sen pitäisi olla myös ankara, jotta neuvotteluprosessia voitaisiin vauhdittaa ja jotta Turkin nykyaikaistamista ja demokraattisia uudistuksia voitaisiin edistää. Meidän on oltava tässä selkeitä: meidän on päästävä yli tästä velttouden ja päättämättömyyden vaiheesta neuvotteluprosessissa.

Mielipidekyselyjen mukaan julkinen tuki Turkin liittymiselle on haihtunut, ja tuo yleisön näkemys on muutettava. Ainoa tapa saada se aikaan on varmistaa, että neuvottelut ja uudistukset etenevät, että Euroopan unioni osoittaa olevansa johdonmukainen tekemiensä sitoumusten kanssa ja että se myös välttää antamasta ristiriitaisia viestejä, jotka saavat aikaan epävarmuutta. Turkin on tietenkin myös edettävä päättäväisesti tiellä kohti uudistusta.

Edessä on kaksi tulevaisuudennäkymää: jakautumisen, vastakkainasettelujen ja epäluottamuksen noidankehä tai vakavan, ankaran mutta yksiselitteisen neuvottelun positiivinen kierre.

Jos tällä mietinnöllä edistetään edes hieman sellaista edistymistä, sitten voimme mielestäni olla tyytyväisiä.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, valtuuskunnan johtajana haluaisin aivan ensiksi onnitella Zoran Thaleria hänen erittäin tasapainoisesta mietinnöstään. Skopje on toteuttanut uudistuksia ja se on matkalla kohti Euroopan unioniin liittymistä. Pidämme sitä hyvin myönteisenä ja olemme siitä hyvin mielissämme. Viisumivapaus oli ehkä selkein ja näkyvin merkki. Se oli yhteistyömme virstanpylväs. Tämä tavoite on saavutettu ainoastaan EU:n jäsenvaltioiden tiiviin yhteistyön ansiosta. Se edustaa avoimuutta, vuorovaikutusta ja yhteistyötä.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, että Makedonialle myönnettiin liittymisehdokkaan asema neljä vuotta sitten ja että siitä lähtien olemme kysyneet itseltämme jatkuvasti, milloin se lopulta liittyy Euroopan unioniin. Haluaisin kehottaa kaikkia osapuolia varmistamaan, että nimikiista, johon huomio tällä hetkellä keskittyy, ratkaistaan. Meidän on käytettävä hyväksemme neuvoston joulukuussa tekemän päätöksen ja Kreikan uuden hallituksen aikaansaamaa vauhtia. Tämä vauhti hiipuu päivä päivältä. Haluaisin selittää osapuolille, että jos me nyt keskitymme muihin aiheisiin, esimerkiksi rahoituskriisiin, Makedonian liittymistavoite työnnetään kauemmas taka-alalle. Emme ehdottomasti halua, että niin käy, ja siksi meidän on jatkettava kaikkia mahdollisia ponnistuksia tällä alalla.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) Kuuden viime kuukauden aikana olen käyttänyt hyväkseni jokaisen tilaisuuden matkustaa Balkanille ja Turkkiin ja puhua ihmisille siellä. On ihmeellistä todella nähdä, mitä alueella tapahtuu liittymisen ansiosta: merkittäviä poliittisia läpimurtoja, mutta myös, ja ennen kaikkea, täysin käytännöllisiä muutoksia, jotka hyödyttävät siellä asuvia ihmisiä.

Esimerkiksi Montenegrossa on vihdoinkin tunnustettu homoseksuaalisuuden olemassaolo. Turkissa naisten turvakodit ovat viimein onnistuneet saamaan aikaan hyvät suhteet poliisiin, vain kaksi esimerkkiä mainitakseni. Meidän pitäisi olla innoissamme siitä, mitä näissä maissa on saatu aikaan ja mikä sujuu hyvin, mutta samalla meidän on oltava hyvin selkeitä sen osalta, mitä on vielä tehtävä.

Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden on edelleen korostettava kriteerejä, jotka laadimme prosessin alussa. Meidän on myös varottava vesittämästä liittymisprosessin voimaa luomalla ylimääräisiä esteitä.

Haluan vain hetkeksi keskittyä Makedoniaan. Me olemme kaikki sitä mieltä, että nimeä koskeva kahdenvälinen ongelma on ratkaistava. Me kaikki olemme myös samaa mieltä siitä, että EU:n on annettava kaikki mahdollinen tuki tässä prosessissa. Kahdenvälisten ongelmien ei itsessään pitäisi olla este liittymisprosessille. Se koskee Makedoniaa, mutta yhtä lailla Kroatiaa, Serbiaa, Turkkiä, Kosovoa ja Islantia. Näissä maissa asuvien ihmisten kannalta liittymismahdollisuus on aivan liian merkittävä pidettäväksi kahdenvälisen epäsovun ratkaisemisen panttivankina.

Siksi pyydän teitä kaikkia myös kannattamaan äänestyksessä tarkistustamme 4, jolla pyritään lisäämään uusi 30 kohdan 2 alakohta Makedoniaa koskevaan mietintöön. Pyydän teitä myös todella pitämään näiden kolmen mietinnön osalta mielessä, että liittymisprosessi on erittäin tärkeä.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aivan ensiksi haluaisin onnitella teitä, arvoisa komission jäsen Füle, valinnastanne tähän toimeen. Olen varma, että työskentelemme tuloksellisesti ja tehokkaasti yhdessä Euroopan unionin uusien laajentumisten hyväksi. Olen varma, että saatte Euroopan unionin ja Kroatian välisen neuvotteluprosessin päätökseen ennen vuoden loppua. Olen varma, että aloitatte myös neuvotteluprosessin Makedonian kanssa pian. Toivon, että myös se tapahtuu tänä vuonna.

Tässä puheenvuorossani haluaisin korostaa Kroatian poikkeuksellista asemaa Euroopan unionin tulevana jäsenvaltiona, erityisesti yhteisten arvojemme puolustamisen ja maanosamme turvallisuuden osalta. Arvostamme sitä, että Kroatian joukot ovat Naton osana läsnä Kosovossa ja Afganistanissa. Noin 300 kroatialaista sotilasta, diplomaattia ja poliisia osallistuu myös ISAF-operaatioihin kolmella alueella Afganistanissa. Uusi liittolaisemme on tukenut urheasti terrorismin torjuntaa monissa Naton tehtävissä. Olen varma, että Kroatian jäsenyys Euroopan unionissa edistää jatkuvaa vakautta siinä Euroopan osassa, joka vasta muutama vuosi sitten koki julman selkkauksen ja etnisen puhdistuksen.

Jos Kroatia saa aikaan kaikki uudistukset, se voi päättää neuvottelut Euroopan unionin kanssa ennen vuoden loppua. Se on hyvä tavoite, ja kehotan kaikkia tukemaan näitä ponnistuksia. Meidän pitäisi arvostaa sitä, että Zagreb on toteuttanut monia uudistuksia, erityisesti oikeusjärjestelmän ja julkisen hallinnon aloilla sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan osalta. Kroatian liittäminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden perheeseen on osa strategiaamme, joka koskee demokratian ja vaurauden maanosan rakentamista. Tämän Balkanin maan esimerkki vahvistaa, että Euroopan unionin laajentumisprosessi on vahva kannustin poliittisiin ja taloudellisiin uudistuksiin jäseniksi pyrkivissä maissa. Muistakaamme tämä myös, kun tarkastelemme itäistä naapuriamme, Ukrainaa.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, viime vuoden aikana Turkin monitahoinen ulkopoliitiikka on aiheuttanut hämmennystä sekä kansainvälisessä yhteisössä että Turkin yhteiskunnan maallistuneessa osassa. Minne Turkki on suuntaamassa? Suuntaako se kohti monikulttuurista Eurooppaa vai kohti yleisislamilaista valtiota?

Haluaisin lyhyesti muistuttaa parlamentille sen poliittisesta kääntymisestä kohti Irania, sen kohtuuttomasta diplomaattisesta kielenkäytöstä Israelia vastaan, riidasta Egyptin kanssa Gazan rajoista ja Turkin hallituksen äskettäisestä päätöksestä poistaa tuloviisumit seitsemältä arabimaalta. Kuten tiedämme, monet niistä toimivat turvapaikkoina islamilaisille järjestöille, joiden jäsenet voivat nyt helposti päästä Eurooppaan ja länteen. Erityisesti viisumien poistamista koskeva kysymys on raivostuttanut Turkin maallisen valtion.

Jos otamme käyttöön uusia pakotteita Irania vastaan, Turkin kanta YK:n turvallisuusneuvostossa on lähtökohta nykyaikaisen Turkin tulevaisuuden selkeyttämiselle, jolloin puhumme Turkista eri tavalla tässä parlamentissa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Yleinen mielipide Euroopassa vastustaa ymmärrettävistä syistä jyrkästi Turkin, ei-eurooppalaisen ja islamilaisen maan, liittymistä. Edellinen komissio lupasi, että neuvotteluja Turkin kanssa lykättäisiin, jos kävisi ilmi, että Turkki ei pystyisi täyttämään demokraattisia velvoitteitaan, että neuvotteluissa seurattaisiin Turkin uudistumisprosessia. Kumpakaan lupauksista ei ole pidetty.

Päinvastoin, koko ajan avataan uusia lukuja, vaikka Turkki pikemmin peruuttaa kuin etenee. Poliittisia puolueita kielletään, kurdipormestareita pidätetään ja kristityt joutuvat uhkailun, väkivallan ja hallinnollisen vihamielisyyden kohteeksi. Kristittyjen kirjailijoiden ja tutkijoiden on piilouduttava. Eikä minun edes tarvitse puuttua pakkoavioliittojen ja niin sanottujen kunniamurhien kaltaisiin ilmiöihin.

Minkä määräajan komissio antaa sille, että Turkin on tunnustettava kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot? Milloin Turkin on noudatettava Ankaran pöytäkirjaa? Milloin Kyproksen laitton sotilasmiehitys päätetään?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, kollegoideni tavoin myös minä haluan onnitella komission jäsentä Füleä virkaan valitsemisesta ja toivon, että erinomainen vaikutelma, jonka hän antoi kuulemisessaan ulkoasianvaliokunnassa, vahvistuu hänen toimikautensa aikana, erityisesti laajentumisen arkaluontoisella alalla.

Haluaisin sanoa muutaman sanan Turkista ja onnitella ensiksi esittelijäämme Ria Oomen-Ruijtenia valiokunnassa saavutetuista erinomaisista tuloksista.

Hänen mietinnössään, jossa viitataan vuosiin 2008 ja 2009, ei liioitella eikä vähätellä asioita; siinä korostetaan ponnistuksia, joita Turkki tekee yrittäessään täyttää Kööpenhaminan ehdot ja kriteerit.

Minun mielestäni näitä ponnistuksia on kuitenkin tarkasteltava Turkin nykyisissä puitteissa ja poliittisessa tilanteessa: seitsemän vuotta pääministeri Erdoğanin maltillista islamilaista hallitusta, ja vaalit ovat odotettavissa heinäkuussa 2010; maa, jossa kuohuu operaatio Moukarin tapausten takia; sen takia, että kumottiin Emasyan pöytäkirja, jolla armeijalle annettiin suuret valtuudet, ja erityisesti sen päätöksen takia, jolla kiellettiin Demokraattisen yhteiskunta puolueen toiminta Turkissa.

Nämä puitteet, arvoisa komission jäsen, tarkoittavat, että Turkin tapausta on käsiteltävä erittäin huolellisesti. Turkin on täytettävä Kööpenhaminan kriteerien ehdot ja vaatimukset ja, luonnollisesti, sen on noudatettava Ankaran pöytäkirjaa. Näissä erityisissä puitteissa ja tilanteessa on kuitenkin sanomattakin selvää, arvoisa komission jäsen, että minkä tahansa väärän merkin antamisella voisi olla erittäin vakavia seurauksia Euroopan unionin turvallisuudelle, erityisesti, koska hallitsevalla puolueella ei ole parlamentissa kolmen viidesosan enemmistöä, jonka se tarvitsee muuttaakseen perustuslakia; sellainen merkki voisi todella aiheuttaa hälyttävän myllerryksen jo valmiiksi epävakaa maassa, joka on lännen strateginen kumppani Pohjois-Atlantin liiton puitteissa.

Meidän on oltava neuvotteluprosessissa erittäin varovaisia kaikkien virheiden välttämiseksi.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi haluaisin toistaa julkisesti omat onnitteluni komission jäsenelle Fülelle. Saimme teidät ylös aikaisin tänä ensimmäisen työpäivänne aamuna, ja luulen, että se ei ole ainoa kerta, kun teemme niin.

Turkissa kansalaiset suhtautuvat huomattavan epäillen siihen, että EU pitää lupauksensa ja, aivan kuten vastaatte joidenkin EU:n kansalaistemme epäilyihin, teidän haasteenne, arvoisa komission jäsen, on olla oikeudenmukainen ja puolueeton – ja kyllä, siten voitetaan kansalaisten luottamus. Mutta haasteenne on myös suhtautua myönteisesti laajentumiseen, voittaa epäilevät kansalaiset puolelleen, ja ryhmämme tukee teitä sen tekemisessä.

Turkin osalta sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa edelleen liittymistä, kannattaa uudistuksia. Komission edistymiskertomuksessa sanotaan, että uudistusponnistukset on elvytetty mutta että niitä olisi tehostettava. Olemme samaa mieltä. Haluaisin siksi tämän parlamentin viiden vuoden toimikauden ensimmäisen kertomuksen osalta keskittyä avauspuheenvuorossani siihen, miten meidän parlamenttina pitäisi käsitellä Turkia. Esittelijälle haluan sanoa, että kunnioitan vilpitöntä sitoumustanne pyrkiä yksimielisyyteen tässä parlamentissa ja kiitän teitä yhteistyöstänne. Toivon, että tulevina vuosina pyritte saamaan aikaan poliittisten ryhmien sopimuksen ennen kuin täysistunnon tarkistuksia esitetään valiokunnassa sovittuihin kompromisseihin, koska eromme ovat pieniä.

Mutta todellinen testi esittelijänä toimimisellenne ja tälle parlamentille on sen varmistaminen, että käytämme vaikutusvaltaamme taataksemme, vuosi vuoden jälkeen, vakaan edistymisen Turkin ohjaamisessa kohti liittymistä, ja se edellyttää johtajuutta sekä täällä että Turkissa.

Kyproslaisille kollegoillenne haluan sanoa, että ymmärrämme tuntemanne epäoikeudenmukaisuuden tuskan. Olemme ryhmässämme pyrkineet sisällyttämään teidät täysimääräisesti yksimielisyyteemme, mutta olemme tällä ratkaisevalla hetkellä päättäneet pyrkiä omaksumaan kantoja, joilla tuetaan sovitteluponnistuksia, jotta molemmille yhteisöille voidaan tarjota oikeutta eikä tuomita ennakolta niiden tulosta kummankaan osapuolen osalta.

Muille tässä parlamentissa haluan sanoa, että Turkista tarvitaan rakentavaa arvostelua; me itse olemme arvostelevia ystäviä. Mutta niille, jotka tässä keskustelussa puhuvat Turkia vastaan, sanomme, että te olette vähemmistö; liian monia teistä kannustaa uskonnollinen suvaitsemattomuus islamia kohtaan ja oman poliittisen etunne ajaminen luomalla tarkoituksella vääriä pelkoja maahanmuutosta. Nämä väitteet ovat vastenmielisiä ja inhottavia ja niin olette tekin.

Lopuksi, Turkin liittymistä haluavalle tämän parlamentin enemmistölle meidän on sanottava näin yhä uudelleen ja uudelleen. Vastustajien kiivas ääni ei saa peittää meidän ääntämme kuuluvista. Odotamme, että turkkilaiset kollegamme tekevät edelleen omassa yhteiskunnassaan tuskallisia muutoksia, joilla on vaikea vaikutus heidän sisäpolitiikkaansa.

Nämä uudistukset ovat itsessään hyviä, mutta niille meistä, jotka tässä parlamentissa sanovat, että haluamme liittymistä: meidän itse on tehtävä heidän tuskastaan kannattavaa tekemällä niin kuin sanomme, avaamalla

ja sulkemalla lukuja ansioiden mukaan, lunastamalla neuvoston lupaukset ja toimimalla itse vilpittömin mielin.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Aion viitata puheenvuorossani vain Makedoniaan, koska haluan korostaa, että mietinnössä osoitetaan, että Makedonian tilanteessa on tapahtunut edistystä, ja että siinä tuetaan poliittista päätöstä neuvottelujen käynnistämisestä tämän maan kanssa.

En aio käsitellä mietinnön tasapainoa ja sitä, miten siinä kuvaillaan yksityiskohtaisesti myönteisiä ja kielteisiä tekijöitä, joiden kanssa maa kamppailee.

Haluaisin korostaa kahta asiaa. Ovensuukyselyt ja mielipidekyselyt Makedoniassa osoittavat, että tämä maa on yksi alueen "euromyönteisimmistä". Mielestäni väestön tuki on edellytys neuvotteluprosessin onnistumiselle. Toiseksi, mielestäni Kreikan on Euroopan unionin jäsenvaltiona ymmärrettävä eurooppalaisia malleja, joiden perusteella historian kanssa tehdään sovinto, ja toteutettava kaikki ponnistukset sen varmistamiseksi, että Makedonian nimeä koskeva riita ei ole este tämän maan etenemiselle kohti EU:hun liittymistä, koska kaikki muut asenteet ovat vastoin EU:n henkeä ja kohtaloa.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi toivottaa komission jäsenen Fülen tervetulleeksi ja onnitella häntä.

Istanbulissa järjestettiin maanantaina Hrant Dinkin murhasta syytettyjen oikeudenkäynnin 12. istunto. Ensimmäistä kertaa oikeudenkäynnin virallisista tarkkailijoista tuntui, että tuomioistuin yritti vilpittömästi saada totuuden selville ja että syyttäjä korosti yhteyksiä tämän oikeudenkäynnin – Hrant Dinkin murhasta syytettyjen – ja muiden käynnissä olevien oikeudenkäyntien – kuten Ergenekon-verkon – välillä.

Tämä on erittäin merkittävä asia, koska tässä oikeudenkäynnissä on kyse kaikista poliittisista murhista, suvaitsemattomuudesta yhteiskunnassa ja edelleen vallitsevasta rankaisemattomuudesta. Tämä on lisäksi näkökulma, jonka näiden poliittisten murhien uhrien perheet kaunopuheisesti ilmaisivat, kun he ilmoittivat, viitaten Turkin "syvään valtioon", olevansa Hrant Dinkin "syvä perhe". Kerron tämän teille, koska asiat etenevät ja koska Turkin kansalaisyhteiskunnassa halutaan ja edistetään uudistusta, jolla pyritään edistämään demokratiaa ja oikeuksia, ja tämä halu ja tämä edistys ovat poikkeuksellisen voimakkaita.

Haluaisin myös kertoa toisen esimerkin, joka on tällä hetkellä sanomalehtien otsikoissa – perheen kunniaa koskevat rikokset on jo mainittu – ja se koskee 16-vuotiasta tyttöä, joka löydettiin haudattuna kanatarhan alle ja jonka perheneuvosto oli tuominnut pojille puhumisesta. Tämä on kauhistuttavaa ja se on rikos. Tuon perheen jäsenet on ehdottomasti pantava vankilaan.

Tosiasia on, että muutama vuosi sitten nämä rikokset eivät olisi olleet otsikoissa. Siksi tällä hetkellä on ilahduttavaa nähdä, että näitä niin sanottuja kunniamurhia, jotka ovat yksinkertaisesti raakoja rikoksia, ei enää suvaita Turkin yhteiskunnassa. Turkin yhteiskunta on jatkuvien muutosten alaisena, se on jopa myllerryksessä, ja mielestäni meidän on Turkista keskustellessamme oltava erittäin tietoisia siitä, että kaikki uudistukset kyseisessä maassa vaikuttavat syvästi kansalaisten välisiin suhteisiin, hallintoon, Turkin historiaan ja demokratiaan. Nämä ovat ehdottoman olennaisia asioita.

Mielestäni prosessimme on oltava täysin vilpittömä. Nyt prosessimme vilpittömyys tunnustetaan, ja se vastaa valmiuttamme tukea monimutkaista, kriittistä ja historiallista prosessia Kyproksessa. EU:n on nyt sanottava selkeästi Kyprokselle, että olemme valmiita tukemaan, käyttämällä kaikkia käytettävissämme olevia keinoja, myös talouteen ja rahoitukseen liittyviä keinoja, mitä tahansa pohjoisen ja etelän välillä aikaansaatu sopimusta ja takaamaan sen ja että olemme myös päättäneet varmistaa, että mikään EU:n lainsäädännössä ei voi estää yksimielisyyden aikaansaamista Kyproksessa. Meidän on edettävä: kyse on myös Turkin tulevaisuudesta EU:n jäsenenä.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole kovin usein samaa mieltä Hélène Flautren kanssa, mutta olen todella samaa mieltä joistakin hänen juuri esittämistään huomioista. Aivan ensiksi, voisinko kehottaa, että olisimme rehellisempiä suhtautumisessamme Turkkiin. Olen varma, että kaikki meistä haluavat hyvät suhteet Turkkiin ja että monet meistä, luultavasti enemmistö, haluavat nähdä Turkin jonakin päivänä Euroopan unionin jäsenenä, erilaisen Euroopan unionin kuin mitä tähän mennessä on kehitetty. Siksi, että jotkut tunnustavat, että Turkin liittyminen muuttaisi väistämättömästi EU:n hankkeen luonnetta, koska se etenisi kohti ei-toivottua poliittista yhdentymistä, he vastustavat sitä niin paljon.

Minulla on pari kysymystä komissiolle. Mitä on tapahtunut Turkin kanssa käytäville neuvotteluille? Miksi niin harvat luvut ovat auki? Kun meillä on kaikissa maissamme vakavia huolia energiavarmuudesta ja kun Turkki on niin keskeisessä maantieteellisessä asemassa Kaspiamereltä tulevien putkireittien osalta, miksi

energialuku ei ole auki? Ja kun Kyproksen presidentinvaalit lähestyvät ja yhdentymiskeskustelut ovat käynnissä, ajattelemme Kyprosta hyvin paljon. Turkista tietysti on tuskin mahdollista koskaan keskustella tässä parlamentissa viittaamatta Kyprokseen, mutta ehkä olisi hyödyllisempää, jos EU Turkin ainaisen arvostelun sijasta pyrkisi antamaan sille enemmän tukea tässä asiassa. Miksi me kehotamme vain Turkia käyttämään vaikutusvaltaansa, kun Kreikalla ja Kyproksen tasavallalla, jotka molemmat ovat EU:n jäsenvaltioita, on olennainen asema?

Olen samaa mieltä siitä, että Turkin varuskuntaa Pohjois-Kyproksessa olisi pienennettävä paljon. Itse asiassa ehdotan säännöllisesti Turkin lähettiläille, että joukkojen yksipuolinen vähentäminen olisi rohkea luottamusta edistävä toimenpide, mutta me kaikki tiedämme, että jos Annanin suunnitelma olisi pantu täytäntöön, Turkin joukkojen kokoa olisi vähennetty vain 650:een ja Kreikan joukkojen 950:een. On skandaalimaista, että todellista edistystä ei ole saatu aikaan kansainvälisen kaupan aloittamisessa Pohjois-Kyproksen kanssa. Miksi Euroopan unioni ei ole pitänyt toukokuussa 2004 antamaansa lupausta Pohjois-Kyproksen eristyksen lopettamisesta?

Kaikista maailman paikoista, joissa EU:lla todella voisi olla hyödyllinen osa ja jossa se voisi käyttää lempeää vaikutusvaltaa, Kypros erottuu edukseen – emmekä kuitenkaan ole siellä. Älkäämme syyttäkö Turkia EU:n sisäisistä vaikeuksista.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kantamme Euroopan unionin laajentumista vastaan on johdonmukainen sen kantamme kanssa, jonka mukaan vastustamme kotimaani Kreikan yhdentymistä Euroopan unioniin, ja sen kanssa, että taistelemme vapauttaaksemme sen tästä imperialistisesta koneistosta.

Koko laajentumisprosessilla pyritään vahvistamaan Natoa ja Naton Länsi-Balkanin alueen miehitystä, Kosovon irtautumista ja Bosnia ja Hertsegovinan epävakautta, Euroopan unionin kyseisen alueen rajojen ja vakauden riitauttamista, Serbian kansan uhkailua, Balkanin alueen uusia säröjä ja vastustusta siellä.

Koska niin sanotut kahdenväliset kysymykset eivät ole lainkaan kahdenvälisiä kysymyksiä; ne ovat kansainvälisiä kysymyksiä, ja siksi YK käsittelee niitä. Samaan aikaan Balkanin alueella on uskomaton kriisi, jonka ovat ilmiselvästi aiheuttaneet uudistukset, joihin näiden maiden ihmiset on pakotettu mahdollisen Euroopan unioniin liittymisen takia.

Tämä prosessi vastaa Ankaran Kyproksen kysymystä koskevaa myöntymättömyyttä, johon liittyy Egeanmeren *casus belli*, jota Frontex tukee riitauttamalla alueen rajat, ja jota tuetaan ammattiyhdistystoiminnan kieltämisellä ja muilla demokratian vastaisilla järjestelyillä Turkissa.

Tämä on lisäksi sille, miksi seisomme näiden maiden työntekijöiden rinnalla yhdentymistä vastaan, jotta he voivat taistella oikeuksiensa puolesta.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puheenjohtajavaltiot Ruotsi ja Espanja ovat tehneet Turkin jäsenyydestä Euroopan unionin ensisijaisen aiheen, aivan kuin lopputulos olisi jo itsestään selvä.

Meidän mielestämme Turkin jäsenyyks ei ole realistinen eikä sopiva monista syistä. Ensinnäkin siksi, että Turkki ei sijaitse maantieteellisesti Euroopassa; toiseksi siksi, että Turkista on tulossa koko ajan islamilaisempi ja Ankara on itse asiassa suurimman yleisislamilaisten järjestön, islamilaisten maiden järjestön, johtava jäsen; kolmanneksi siksi, että uskonnollisia vähemmistöjä vainotaan ja niiden alempiarvoisuus on juurtunut yhteiskuntaan; neljänneksi siksi että Turkki kieltää edelleen virallisesti puolentoista miljoonan armenialaisen kristityn kansanmurhan ja miehittää Kyprosta sekä sotilaallisesti että poliittisesti vastoin kansainvälistä oikeutta.

Meidän on myös muistettava, että jos Turkki on Euroopan unionissa, Irakin, Iranin ja Syyrian kaltaiset maat ovat rajoillamme. Viimeiseksi, meidän on myös muistettava, että Turkki on 90 miljoonalla asukkaallaan Euroopan unionin asukasluvultaan suurin maa vuoteen 2030 mennessä. Se tarkoittaa, että sillä olisi eniten Euroopan parlamentin jäseniä ja suurin ääniosuus Eurooppa-neuvostossa, jolloin EU:n vakaudesta tulisi varmasti epävakautta.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet kollegani tänä aamuna tässä salissa, myös minä kehottaisin rehellisyyteen ja todellisuudentajuun erityisesti Turkia koskevassa keskustelussa. Pidän myönteisenä niiden kollegojen puheenvuoroja, jotka ovat pyytäneet ennakkoivaa tukea Kyprokselle, jotta Turkin kanssa saadaan aikaan jonkinlainen päätös.

Haluan kiinnittää huomionni hyvin nopeasti tämän asian yhteen näkökulmaan, joka on tullut tietooni, ja se on monien edustamieni ihmisten kärsimä ahdinko, joka johtuu Turkissa tapahtuneista kiinteistöhuujauksista aiheutuneista vakavista taloudellisista menetyksistä. Sen jälkeen, kun minusta heinäkuussa tuli Euroopan parlamentin jäsen, minuun ovat ottaneet yhteyttä monet vaalipiirini asukkaat, jotka ovat sijoittaneet kiinteistöihin huomattavia rahamääriä, 50 000 eurosta 150 000 euroon, ja jotka ovat lopulta menettäneet tuon sijoituksen toiminnassa, joka monissa tapauksissa näyttää törkeältä petokselta. Pyytäisin komissiota tutkimaan tätä ja toimimaan sen osalta ennakkoivasti.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen, laajentumispolitiikka on ollut onnistunutta, vaikka kuten olemme viimeisellä kierroksella nähneet, meidän on keskityttävä tiiviimmin erityisesti näiden maiden sisäiseen kehitykseen oikeusvaltion periaatteen, korruption ja vastaavien kysymysten osalta. Uskon, että näin tapahtuu nykyisissä neuvotteluissa. Olemme mielestäni edistyneet erittäin hyvin Kroatian kanssa ja voimme päättää prosessin nopeasti. On tietysti kuitenkin tärkeää, että Kööpenhaminan kriteerit täytetään jokaisessa tapauksessa, Euroopan unionin integraatiokyky mukaan luettuna, koska meidän on oltava tietoisia ylivenymisemme riskeistä.

Täytämme velvoitteemme Länsi-Balkanin alueen osalta, mutta yksittäisissä tapauksissa polku voi olla pitkä. Meidän on oltava siitä tietoisia, jotta emme herätä vääriä toiveita. Toisaalta on selvää, että mahdollisuus EU:n jäsenyyteen on arvokas väline ja ehkä ainoa väline, jota voidaan käyttää pitämään yllä tiettyä painetta, jolla taataan, että näiden maiden sisäinen uudistusprosessi jatkuu sekä markkinoiden kypsyyn että poliittisen järjestelmän osalta.

Minulla on ongelmia Turkin kanssa, kun näen, miten se käyttäytyy Berliiniä kohtaan ja kun ajattelen Kyprosta, uskonnonvapautta, mielipiteenvapautta, poliittisten puolueiden kieltoa ja vastaavia kysymyksiä. Voin vain kysyä itseltäni, toteutetaanko viimeiset toimet, joita tarvitaan – ajattelutavan, ei muodon kannalta – sen varmistamiseksi, että Turkista voi tulla jäsen, ja voimmeko olla varmoja, että Euroopan unionilla on kykyä integroida Turkki.

Arvoisa komission jäsen Füle, teillä on huomattava tilaisuus, koska teillä on laajempi vastuu, johon kuuluu laajentumispolitiikka ja naapuruuspolitiikka. Molemmat näistä asioista liittyvät eurooppalaiseen perspektiiviin, mutta niissä käytetään erilaisia välineitä. Sen tähden teillä on mielenkiintoinen työ, ja toivon todella, että nautitte siitä.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän liittymiskertomuksia myönteisinä ja haluan puhua erityisesti Makedoniasta ja Kroatiasta ja sitten Turkista. Puhun mielelläni Kööpenhaminan kriteerit maininneen arvoisan ystäväni Elmar Brokin jälkeen. Haluaisin vahvistaa, että Kööpenhaminan kriteereistä ei neuvotella, erityisesti vähemmistöjen oikeuksien ja ihmisoikeuksien osalta, ja Makedonia ja Kroatia eivät siten noudata yhteisön säännöstöä, erityisesti sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjimättömyyden osalta.

Sanoisin noille molemmille maille, että liittymismenettely on tilaisuus mukauttaa lainsäädäntöänne ja selittää kansalaisillenne, miksi niin on tehtävä, ja kun kerran liitytte tähän kerhoon, te ette liity kerhoon, joka perustuu à la carte -valikoimaan. Me valvomme yhteisön säännöstöä ankarasti, erityisesti 19 artiklaa, jolla unionille annetaan oikeus torjua syrjintää, joka perustuu – ja tämä on hyvin huomattava luettelo – rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen. Miksi tämä on huomattavaa? Koska yhtä ihmistä voidaan syrjiä jokaisella erillisellä perusteella, ja jos yhden osalta ei tehdä mitään, kaikki se hyvä, mitä toisen osalta on tehty, on merkityksetöntä. Siksi sanon, että lesbojen, homojen ja biseksuaalien oikeuksista ei neuvotella. Ottakaa nyt käyttöön syrjinnän vastainen lainsäädäntö. Kaikkien sivilisaatioiden lakmuksesta ei ole se, miten se kohtelee enemmistöään, vaan se, miten se kohtelee vähemmistöjään, joista tuo enemmistö koostuu.

Turkin osalta on edistytty, ja lainaan mielelläni Ban Ki-moonia, joka sanoo, että Kyproksen osalta on edistytty. Meidän parlamentissa olisi pidettävä sitä myönteisenä. Diane Dodds on oikeassa: jos aiomme olla osa ratkaisua, meidän on oltava ehdottoman rehellisiä ja saatava osapuolet yhteen. Mutta jälleen, syrjinnän torjumisesta, haluan heidän menevän pidemmälle.

Syrjimättömyys on perustuslaissa, mutta sen on näytävä laeissa, erityisesti jälleen lesbojen, homojen, biseksuaalien ja transsukupuolisten ihmisten osalta, sillä heitä murhataan usein vain siksi, että he ovat transsukupuolisia. Antakaa siis Turkin jatkaa tällä tiellä, samoilla ehdoilla, samoilla edellytyksillä. Jos heikennämme liittymisperiaatteita, meillä ei ole enää periaatteita jäljellä.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin sanoa, että olen sangen yllättänyt siitä, että kaikista ihmisistä juuri Yhdistyneen kuningaskunnan Michael Cashman, jota arvostan suuresti, muistuttaa meille, että Euroopan unioniin liittyvän maan on oltava mukana kaikissa unionin näkökulmissa ja että se ei voi omaksua à la carte -lähestymistapaa. Minusta se vaikuttaa sangen oudolta.

Haluaisin kuitenkin puhua Turkia koskevasta aiheesta. Muut puhujat ovat sanoneet, että Turkki on liikkeessä oleva yhteiskunta, ja se on totta. Rehellisyyden vuoksi meidän on kuitenkin selitettävä, että se ei ole yhdensuuntaista liikettä eurooppalaisten arvojen kanssa. Turkki liikkuu eteenpäin ja taaksepäin. Esimerkiksi asevoimat. Olemme tietysti tyytyväisiä asetukseen, jolla estetään asevoimia toimimasta ilman poliittista lupaa. Se on hyvä asia. Perustuslakituomioistuimen tuomio on kuitenkin kuvan toinen osa, ja sillä estetään asevoimien jäsenten syyttäminen siviilituomioistuimissa. Se ei tietenkään ole hyvä asia.

Jos tarkastelemme ilmaisun- ja mielipiteenvapautta koskevaa esimerkkiä, on totta, että monista aiemmin kielletyistä aiheista käydään vilkasta keskustelua, mukaan luettuna vähemmistöjen ja seksuaalisten vähemmistöjen oikeudet, hyvä Michael Cashman. Mielestämme se on erittäin hyvä. Samaan aikaan kuitenkin kielletään YouTube ja säännöksillä luodaan puitteet, joilla saadaan aikaan oikeudellista epävarmuutta ilmaisun- ja mielipiteenvapautta koskevasta kysymyksestä, joka on erityisen tärkeä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmälle. On myös käynnissä ”yksityinen sota” Doğan-ryhmää vastaan. Kaikki tämä on hyvin valitettavaa.

Toinen esimerkki on naisten asema. On tietysti hyvä, että niin sanotuista kunniamurhista, jotka ovat raakoja rikoksia, keskustellaan viestimissä, mutta uskomme todella, että Turkin yhteiskunta liikkuu suoraviivaisesti kohti yhdenvertaisuutta koskevien eurooppalaisten arvojen omaksumista? En usko, että näin on.

Haluaisin myös sanoa jotakin siitä, mitä Richard Howitt on sanonut. On totta, että meillä on prosessi – liittymisneuvottelut – jota meidän on käytävä vilpittömin mielin. Se ei ole kuitenkaan automaattinen prosessi. Tämän prosessin aikana emme ole vastuussa vain liittymisehdokkaalle. Ensisijainen vastuualueemme on Euroopan unioni. Laajentumispoliittikkamme on oltava uskottavaa, ja meidän on omaksuttava rehellinen ja uskottava lähestymistapa liittymisehdokkaita kohtaan. Minun on sanottava, että joskus minua häiritsee, että vihreät, jotka haluavat vahvan EU:n ja mahdollisimman pikaisen laajentumisen, ja Geoffrey van Ordenin kaltaiset jäsenet, jotka haluavat saada jäseniksi mahdollisimman pian uusia jäseniä heikentääkseen Euroopan unionia, ovat liittoutuneet. Minusta se on hyvin outoa.

Liittymismahdollisuudet ovat olemassa, mutta liittyminen on mahdollista vain, kun kaikki kriteerit on täytetty.

(Puhuja hyväksyi kysymyksen esittämisen sinisen kortin nojalla työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Michael Cashman (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Alexander Graf Lambsdorff esitti syytöksen Yhdistynyttä kuningaskuntaa kohtaan. Pyytäisin häntä kertomaan parlamentille, miten Yhdistynyt kuningaskunta rikkoo sopimusvelvoitteitaan.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, en sanonut, että Yhdistynyt kuningaskunta rikkoo sopimusvelvoitteitaan. Viittasin vain siihen, että Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tiettyihin Euroopan yhdistymiseen liittyviin merkittäviin politiikanaloihin, kuten Schengeniin, euroon, sosiaaliseen peruskirjaan ja – jos olen ymmärtänyt tämän oikein – perusoikeuskirjaan. Mitkään näistä aloista eivät ole kovinkaan marginaalisia.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin sanoa Alexander Graf Lambsdorffille, että torjun syytöksenne. Sanoitte, että Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä haluaa laajentumista mihin hintaan hyvänsä. Meille on sangen selvää, että kannatamme laajentumista, myös Turkkiin ja Balkanin alueelle, tietysti, mutta vain, jos kaikki kriteerit täytetään. Turkista haluaisin sanoa, että huolimatta kaikista ongelmista, joihin tänään on viitattu, uskon, että Turkin hallituksella on halua jatkaa. Sisäasiainministeriö on esimerkiksi kumonnut pöytäkirjan, jonka nojalla asevoimat ovat tähän mennessä voineet puuttua itsenäisesti turvallisuusasioihin. Se on hyvin tärkeää. Toivon, että tämän parlamentin enemmistö tukee tarkistustamme 10, joka koskee etenemistä liittymistavoitteessa. Se on ainoa tapa, jolla EU voi säilyttää uskottavuutensa antamiensa lupausten osalta – tavoite liittymisestä, jossa kaikki kriteerit täytetään.

Makedoniaa koskevasta kysymyksestä on sanottava, että monilla aloilla on saatu aikaan paljon edistystä. Tunnustan tämän ja olen siitä iloinen. Viitaten kuitenkin yhteen kohtaan, jonka Michael Cashman on jo

maininnut, ei ole oikein, että hallitus ottaa käyttöön syrjinnän vastaisen lainsäädännön, johon ei kuulu sukupuolinen suuntautuminen. Se on EU:n lainsäädäntöä. Ihmisoikeuksista ei neuvotella, ja toivon, että tämän parlamentin enemmistö äänestää myös näiden yhteisten eurooppalaisten ihmisoikeuksien puolesta tarkistuksessamme.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin onnitella teitä, arvoisa komission jäsen Füle, ja sanoa, että toivon teidän olevan komission jäsenenä yhtä hyvä kuin ehdokkaana. Kuulemisenne oli todella loistava. Haluaisin vakuuttaa Alexander Graf Lambsdorffille, että Geoffrey Van Orden rakastaa Eurooppaa hyvin paljon. Hän ei kuitenkaan halua, että eurobyrokratia tulee Euroopan ja sen kansalaisten väliin.

Puhumme tänään laajentumisesta, ja on hyvä, että puhumme siitä, koska, ja alkäämme salailko tätä, Euroopan unioni on käymässä läpi tiettyä institutionaalista kriisiä, ja siten yksi keino selvittää siitä on laajentaa Euroopan unionia. Se antaisi meille tiettyä energiaa, tiettyä tarmoa, joten tämän tien valitseminen kannattaa. Eurooppa ilman Balkanin keuhkoa ei ole Eurooppa. Kroatian, Euroopan maan, jolla on eurooppalainen kulttuuri ja eurooppalainen historia, liittyminen olisi saatettava loppuun mahdollisimman nopeasti. Miettikäämme kuitenkin myös realistisesti Serbian, Montenegron, Makedonian ja Bosnia ja Hertsegovinan kaltaisten maiden ottamista jäseniksi mahdollisimman pian. Se on jotakin, joka on todella merkittävää. Turkin jäsenyys on paljon kauempana, eikä se varmasti tapahdu kymmenen seuraavan vuoden aikana.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, se, että me, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, kannatamme Euroopan unionin laajentumista, erityisesti Länsi-Balkanin alueen osalta, ei tarkoita, ettemmekö olisi huolissamme kahdesta asiasta.

Ensimmäinen asia on se, että se, mitä loppujen lopuksi ollaan kokoamassa, ei ole sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja yhteisvastuun Eurooppa, se on markkinoiden Eurooppa, ja toiseksi, tietyissä tapauksissa laajentumispolitiikalla on ongelmalliset suhteet kansainväliseen oikeuteen. Viittaamaan EJTM:ää koskevaan mietintöön, jossa, jos esittelijä ei yksipuolisesti ratkaise nimikysymystä, kuten 17 kohdassa, hän jättää järjestelmällisesti toteamatta, että ratkaisuun pyritään ja että siihen on pyrittävä YK:n puitteissa. Tämä viittaus tekee ongelmasta kansainvälisen ongelman, joka se todella on, ei kahdenvälinen ongelma, ja sillä annetaan selkeämpi viesti kuin se, että vain todetaan, että ongelma ratkeaa itse.

Lisäksi, saatatte sanoa *o tempora o mores*, sitä, että EJTM osallistuu – toistan, osallistuu – EU:n sotilastehtäviin Afganistanissa, pidetään merkittävänä ansiona EJTM:lle, maalle, jolla on heikot taloudelliset ja sotilaalliset resurssit, ja myös sitä, että se tunnustaa yksipuolisesti Kosovon, vastoin YK:n päätöslauselmaa 1244/1999.

Poliittinen laajentuminen, jonka suhteet kansainväliseen oikeuteen ovat ongelmalliset, on, minun mielestäni, itse ongelmallinen.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Haluaisin aloittaa sanomalla, että pidän Kroatiaa ja Makedoniaa koskevia mietintöjä hyvinä ja hyvin laadittuina mietintöinä, ja minusta meidän pitäisi kiittää esittelijöiden työtä ja tukea mietintöjen hyväksymistä.

Turkin osalta minulla on tunne, että olemme tällä alalla piilosilla. Turkin viranomaiset ilmoittavat näkyvästi muutosponnisteluistaan, mutta todellisuudessa yhteiskunnassa on vain vähän muutoksia. Isät myyvät edelleen tyttäriään tai vaihtavat heitä karjaan. Vaimonsa ostavat miehet kohtelevat heitä kuin orjia.

Uskon lujasti, että sivilisaatioiden lähentymistä koskeva prosessi on monimutkainen ja pitkä, eikä se ole yksinkertainen meille eikä Turkin yhteiskunnalle. Siksi katson, että tässä tapauksessa meidän on varustauduttava kärsivällisyydellä ja meidän on oltava valmiita pitkiin neuvotteluihin, mutta näissä neuvotteluissa meidän on toimittava asianmukaisesti ja kunniallisesti ja puhuttava avoimesti kaikista ongelmista. Se on meidän etujemme mukaista ja se on myös Turkin kansan etujen mukaista, ja kun tämä ongelma selvitetään ja saadaan se onnistuneesti päätökseen, se on saavutus sekä EU:lle että Turkille.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmässä kaikki kannattavat sitä, että noudatetaan komission suosituksia, joiden mukaan EJTM:n olisi aloitettava liittymisneuvottelut. Tiedämme myös, että EJTM:n ja Kreikan on saatava aikaan sopimus nimikysymyksestä, jotta neuvottelut voidaan aloittaa.

Nimikysymys on todellinen poliittinen kysymys Kreikassa. Mikään Kreikan hallitus ei voi selvittää, jos neuvottelujen annetaan alkaa ilman sopimusta nimestä. Se on poliittista todellisuutta. Riippumatta siitä, mitä kollegat ajattelevat tästä asiasta, jos haluamme olla hyviä neuvonantajia, meidän on annettava EJTM:lle ystävällinen ja joustava neuvo. Jos väheksymme nimikysymystä, jos kutsumme sitä esimerkiksi ”koomiseksi”, meistä tulee huonoa neuvonantajia EJTM:lle emmekä auta asiaa.

Turkin pitäisi tietää, miten paljon Turkia koskevia asiakirjoja on maalle, jolla on sen kokoinen väestö. Siinä on kyse EU:n kyvystä ottaa vastaan sellainen laajentuminen, talousarviorajoitteista ja niin edelleen, joten Turkin olisi ymmärrettävä, miten paljon helpompi – ja ilman esteitä ja jäätyneitä lukuja – sen liittymistie olisi ilman Kyproksen ongelman painoa. Sen on edistettävä kysymystä vakuuksista, joukkojen läsnäolosta ja oikeudesta yksipuoliseen sotilaalliseen interventioon, jota Kypros ei tarvitse.

Victor Boștinăru (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän myönteisinä kaikki ponnistuksia ja edistystä, jotka Kroatia on toteuttanut edetessään kohti Euroopan unioniin liittymistä. Se on ehdottomasti tärkeä askel eteenpäin kohti EU:n yhdentymistä koko Länsi-Balkanin alueelle. Toivon, että vuosi 2010 on erittäin hyvä vuosi Kroatialle ja myös Länsi-Balkanin alueelle, mutta myös minä haluaisin korostaa, että pakolaisia ja maansisäisiä pakolaisia koskeva kysymys on otettava esiin ja sitä on käsiteltävä asianmukaisesti.

Katsokaa YK:n pakolaisvaltuutetun viimeisintä raporttia. Kuten tiedätte, vuonna 2005 Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia ja Montenegro allekirjoittivat Sarajevossa sopimuksen, niin sanotun Sarajevon julistuksen. Sopimuksella pyrittiin selvittämään pakolaisten ja maansisäisten pakolaisten suurta määrää koskeva ongelma, joka johtui alueen selkkauksesta. Tämä kysymys on kuitenkin edelleen ratkaisematta. Haluaisin kovasti, että Kroatia vahvistaisi viimein olevansa valmis käynnistämään uudelleen Sarajevon julistuksen ja päättämään tilanteen, jota minä pidän erittäin arkaluontoisena, ja tekemään sen ainakin ennen liittymistään.

Pidän hyvin myönteisenä komission antamaa sitoumusta käynnistää tänä kevään uudelleen neuvottelut ja toistan teidän edessänne, että tämä ongelma pitäisi ratkaista lopullisesti ennen kuin Kroatia liittyy EU:hun.

Viimeinen huomio Turkista: Turkia arvioiessa kehottaisin, ettette antaisi uskontoon, etnisyyteen ja kliseisiin perustuvien ennakkoluulojemme puhua.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Kroatiasta vastaavan valtuuskunnan varapuheenjohtajana odotan päivää, jolloin meillä on kroatialaisia jäseniä istumassa tämän parlamentin tuoleilla. Kroatia on kulkenut pitkän tien ponnistellessaan saavuttaakseen jäsenyyden, ja se on tehnyt monia vaikeita päätöksiä käsitelläkseen eurooppalaista ulottuvuutta. Palapeliin on vielä pantava tärkeitä osia paikalleen ennen kuin jäsenyys voi toteutua.

Yksi sydäntäni erityisen lähellä oleva asia on hajauttaminen, toisin sanoen se, että poliittiset päätökset tehdään mahdollisimman lähellä ihmisiä. Kun lisäämme päätöksentekoon neljännen tason, kuten EU:n jäsenyyttä koskevassa asiassa, on uskomattoman tärkeää, että ihmiset tietävät, mitkä päätökset tehdään paikallisella, alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla. Tämän asian osalta edistymiskertomus osoittaa, että tehtävää on vielä paljon.

Muita jäljellä olevia heikkoja kohtia ovat oikeusvarmuus, korruption torjunta ja naisten asema työmarkkinoilla – aloja, joilla Kroatian on ponnisteltava enemmän. Voin kuitenkin nähdä, että edistystä on saatu valtavasti aikaan ja että Kroatian uusi hallitus myös pitää näitä asioita erittäin tärkeitä. Toivon todella, että ei mene enää kauan, kun kroatialaiset kollegamme ovat kanssamme tässä parlamentissa.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin panna merkille, että Balkanin maat yrittävät nyt, kuten ne tekivät koko 1900-luvun ajan, saada aikaan tasapainon nationalismin vaikean perinnön ja lähitulevaisuuden yhteisten eurooppalaisten mahdollisuuksien tarpeen välille.

Tämänpäiväisessä EJT-mää koskevassa päätöslauselmassa yritetään kuvata tätä hienoa tasapainoa. Siinä ei kuitenkaan onnistuta riittävästi. Paineet neuvottelujen aloittamiseen välittömästi luovat pelkoja siitä, että nimikysymystä koskeviin neuvotteluihin lähetetään väärä viesti. Määrittelemätön lykkääminen voisi toisaalta samoin edistää jälleen kerran tuottamatonta käytöstä.

Jotkin tarkistuksista ovat myönteisiä. Huomauttaisin kuitenkin, että kaikki nationalismin muodot vahingoittavat ensin omaa maata. Kreikan on saatava aikaan oma tasapainonsa. Kreikan makedonialaisena kehotan suurempaan malttiin; se, mitä nimikiistassa tarvitaan, on, että kaksi eri aluetta, joilla on itsemääräämisoikeus ja jotka molemmat käyttävät nimeä Makedonia, voivat elää rinnakkain. Tällainen kompromissi olisi liikkeellepaneva voima sellaisen keskinäisen luottamuksen rakentamisessa, joka on olennaisen tärkeää näinä ekologisen kriisin aikoina, jolloin lähinaapureita on pidettävä tarpeellisinä yhteistyökumppaneina sen torjumisessa.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Haluaisin aloittaa kiittämällä kaikkia kollegoitani koko mietinnön tuottamisesta. Samalla haluaisin toivottaa uuden komission jäsenen tervetulleeksi ja toivottaa hänelle menestystä hänen erittäin mielenkiintoisessa työssään. Minulla on vain kolme huomiota, koska keskustelussa on jo sanottu paljon. Minun mielestäni meidän pitäisi myös korostaa sitä, että laajentumista itseään on

pidettävä yhtenä mahdollisista ratkaisuista Euroopan unionin talouskasvun elvyttämiselle, emmekä saisi unohtaa sitä. Toinen huomioni liittyy sanaan "kattavuus". Minun mielestäni meidän on käsiteltävä Balkanin kysymystä kattavasti, emmekä voi keskittyä vain yhteen tiettyyn maahan, olkoon se Kroatia tai Makedonia, vaan meidän on käsiteltävä kysymystä sellaisen kattavan lähestymistavan perusteella, joka sisältää kaikki maat, esimerkiksi Serbian. Turkin tapauksessa meidän on annettava selkeä "kyllä" tai "ei", koska ei ole mahdollista vetää Turkkiä höplästä ja luvata mahdollista tulevaa jäsenyyttä. Meidän on annettava selkeä "kyllä" tai "ei".

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tällä hetkellä Euroopan unionin pitäisi seurata tiiviisti neuvotteluja, joita käydään korkeimmalla tasolla Kyproksen kahden tärkeimmän yhteisön johtajien välillä.

Turkki toimii noissa neuvotteluissa hyvin kielteisesti. Se ei tue järkevää ratkaisua, ja siksi Euroopan unionin on lähetettävä selkeä ja yksiselitteinen viesti. Turkki ei voi pitää 40 000 sotilasta miehittämässä Kyproksen pohjoisosaa kansainvälisen lainsäädännön vastaisesti. Se ei voi jatkaa Famagustan kaupungin miehittämistä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman vastaisesti. Se ei voi jatkaa asuttajien lähettämistä saaren pohjoisosaan tukahduttamaan Kyproksen turkkilaisyhteisöä. Tämän tien Turkki on tällä hetkellä valinnut.

Euroopan unionin, komission, neuvoston ja parlamentin on lähetettävä Turkille yksiselitteinen viesti: jos Turkki pitää asemansa, se ei ikinä voi liittyä Euroopan unioniin. Tämä viesti pitäisi välittää tässä Kyproksen, Euroopan unionin jäsenvaltion, yhdistämistä koskevien neuvottelujen kriittisessä pisteessä.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, en ylenkatso sitä, että Turkki on suuri maa, joka kuitenkin mietinnössä merkille pantujen sisäisten yhteiskunnallisten ongelmien lisäksi toimii – minun mielestäni – ristiriitaisesti ulkopoliitikassaan.

Siten, vaikka Turkin hallitus pyrkii jatkuvasti esittämään itsensä maltillisena, maan asevoimat näyttävät olevan aggressiivisia Kreikkaa kohtaan, loukaten jatkuvasti Kreikan ilmatilaa Egeanmerellä ja häiriten jatkuvasti Frontexia. Olisi pantava merkille, että huolimatta siitä, että Kreikka ja Turkki kuuluvat Natoon ja ovat siten liittolaisia, Turkki uhkaa Kreikkaa *casus bellillä* laajentamalla aluevesiään ja kieltäytymällä tunnustamasta Kyproksen, Euroopan unionin jäsenvaltion, asemaa.

Lopuksi, Turkin hallitus näyttää myös tällä hetkellä olevan kykenemätön suojaamaan kansan itsemääräämisoikeutta maassa, ja se suunnittelee uudenlaista ottomaanien kansainyhteisöä, kuten kävi selväksi marraskuun alussa Sarajevossa järjestetyssä kokouksissa, johon ministeri Davutoglu osallistui. Minusta ovat myös outoja Turkin hallituksen siirrot sen Irania koskevien tunnustelujen osalta, mikä on ristiriidassa kansainvälisen yhteisön ja Euroopan unionin hyväksyttyjen näkemysten kanssa.

Meidän ei pitäisi myöskään ylenkatsoa sitä, että etenemissuunnitelman vastaisesti Turkki myös sallii ja ehkäpä jopa rohkaisee laittomien siirtolaisten siirtymistä oman alueensa läpi Euroopan unionin jäsenvaltioihin, eikä se täytä velvoitteitaan myöntää maihinto- ja laskeutumisoikeuksia Kyproksen laivoille ja lentokoneille.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Hannes Swobodaa hänen Kroatiaa koskevasta mietinnöstään; siinä tunnustetaan Kroatian hallitukset toteuttamat ponnistukset ja sen aikaansaamat saavutukset. Mielestäni on tärkeää sanoa, että tämä maa on nyt lähenemässä jäsenyyttä, mikä korostaa sitä – ja sanon tämän neuvoston puheenjohtajalle – että neuvottelut Kroatian kanssa on saatettava loppuun vuoden 2010 aikana.

Mutta mielestäni kannattaa myös korostaa viestiä, että Kroatian toteuttamia ponnisteluja ei ole toteutettu meitä varten. Niiden tarkoituksena on tehdä Kroatiaista parempi maa ja parempi yhteiskunta sen kansalaisille, ja siten Kroatiaista tulee parempi naapuri ja se voi edistää EU:ta, koska järjestäytyntä rikollisuutta tai korruptiota on torjuttava rajojen yli, ja meille on hyödyksi, että Kroatiassa saavutetaan päämääriä.

Sama koskee muita ehdokasvaltioita. Kaikki näkemämme saavutukset hyödyttävät EU:ta, ja minun on sanottava laajentumisprosessista saamamme kokemuksen perusteella, että meillä ei ole juurikaan katumisen aihetta aikaansaamiemme saavutusten osalta; meillä pitäisi olla samanlainen näkökulma puhuessamme Turkista, Makedoniasta tai muista Länsi-Balkanin alueen maista. Kun ne uudistuvat, niistä tulee naapureita. Kun suljemme oven, aiheutamme vaaran uusista ongelmista ja uusista uhkista eurooppalaisille arvoille; meidän pitäisi korostaa tarvetta edetä, jotta voidaan saada aikaan parempi EU:n laajentuminen, joka perustuu kriteereille, joita tuemme täysimääräisesti.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neuvottelujen loppuun saattaminen Kroatian kanssa vuoden 2010 aikana on toteuttamiskelpoinen tavoite, ja Hannes Swobodan mietintö on tasapainoinen tutkielma edistyksestämme ja vaiheista, jotka meidän on vielä käytävä läpi.

Oikeus on nyt alue, jolla tarvitaan edelleen vaikuttavaa uudistusta. Ei riitä, että saatetaan loppuun tarvittavat järjestelmän uudistukset, annetaan uusia lakeja ja tehdään vaatimusten mukaista yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Korostan, että on rakennettava todellinen oikeudellinen kulttuuri ja ajattelutapa eurooppalaisten normien mukaisesti. Tässä on olennaista oikeuslaitoksen riippumattomuus, joka on keskeinen kysymys, sekä tuomareiden koulutus, työhönotto ja ura, toisin sanoen se, että hallituksen ei pitäisi säätää minkäänlaisista ehdoista tuomareille. Kehotan komissiota miettimään sellaisten vaikuttavien toimien tarvetta, joilla näitä kysymyksiä käsitellään neuvottelujen loppuvaiheessa.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, terveiset komission jäsenelle Fülelle. Presidentti Christofiasin ja presidentti Talasin keskustelut ovat, kuten tiedämme, kriittisessä vaiheessa. Jotta ne onnistuisivat, julkisen mielipiteen on tuettava sovintoa. Luottamuksen rakentamista tarvitaan kipeästi. Turkin pitäisi antaa merkkejä. Valitettavasti kauppasiakirja näyttää olevan täysin jumissa, joten joukkojen poistamisen aloittaminen on vaikea mutta älykäs ele, jolla lisätään yleistä tukea etelässä ja pohjoisessa ja jolla osoitetaan, että mahdollisuus pysyvään sovintoon on itse asiassa todellinen.

Me kaikki ymmärrämme, että jos Kyproksen ongelmaa ei ratkaista nyt, mahdollisuudet Turkin etenemiselle liittymisessä ovat todella heikot. Nyt on aika toimia. Toivon todella, että komissio aikoo vastata monille puhujille, jotka ottivat Kyproksen kysymyksen esiin, kun se vastaa keskusteluun.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluamme tukea Kroatian jäsenyyttä ja siksi kehotamme Kroatian viranomaisia varmistamaan, että Italian kansalaisilta toisen maailmansodan lopussa kansallistettu omaisuus, joka on edelleen valtion tai kunnan laitosten omistuksessa EU:n lainsäädännön mukaisista vaatimuksista huolimatta, palautetaan laillisille omistajilleen.

Haluamme tukea entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian jäsenyyttä, ja siksi kehotamme noudattamaan yksimielisyyttä koskevaa menetelmää, osaa Euroopan unionin historiasta, ja kehotamme EU:n toimielimiä antamaan myötätuntoista tukea kaikkien jäsenvaltioiden näkemyksille syistä, jotka ovat edelleen esteenä tällä tiellä.

Haluamme puhua totta Turkin kanssa. Ria Oomen-Ruijtenin mietinnössä on tämä ansio: siinä ei kielletä, että tie on täynnä vaikeuksia, ja se on ennakkoluuloton, koska siinä Kööpenhaminan kriteereitä pidetään vankkana viitearvona. Parlamentti tekee siksi oikein arvostellessaan ankarasti ihmisoikeusrikkomuksia ja demokratian puutetta.

Mutta niitä, jotka tekevät tästä jäsenyyshakemuksen tiestä miltei ristiriitaisen, ei ole tässä salissa. Heitä on niiden monien hallitusten edustajien joukossa, jotka lupaavat kaikissa virallisissa kokouksissa sellaista, mikä heidän etujensa mukaan kannattaa kieltää käytävässä ulkopuolella. Ria Oomen-Ruijtenin mietinnön perusteella kannattaa kuitenkin edelleen vahvistaa etuoikeutetun kumppanuuden välineitä, kun odotamme kehitystä, jonka ennakkoluulojen sijasta määrittelee täysimääräinen ja vastuullinen sopeutuminen yhteisön säännösten sisältöön.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARAOULOU**

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Haluaisin kommentoida Kroatiata ja Makedoniaa koskevia mietintöjä. Mielestäni on tärkeää todeta, että Kaakkois-Euroopan maiden liittymisprosessin eteneminen on selkeästi Euroopan unionin etujen mukaista, koska alueen vakaus, vauraus ja uudistusten eteneminen ovat ehdokasvaltioiden lisäksi tärkeitä myös koko Euroopan unionille. Molempien maiden tapauksessa naapurussuhteita koskevat kysymykset ovat jarruttaneet edistystä. Mielestäni on erittäin tärkeää käyttää asianmukaista poliittista viisautta, rohkeutta ja keskinäistä hyvää tahtoa näiden kysymysten ratkaisemiseksi ei vain näiden ehdokasvaltioiden puolelta vaan myös EU:n jäsenvaltioiden puolelta. Näin tapahtui Kroatian tapauksessa, ja toivon todella, että puheenjohtajavaltio Espanjan sitoumus vauhdittaa myös edistystä Makedoniaa ja Kreikkaa koskevassa nimikysymyksessä. Puheenjohtajakolmikun kolmantena jäsenenä Unkari haluaisi myös jatkaa tätä prosessia ja avustaa siinä.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, ensiksi, onnittelut Stefan Fülelle hänen nimittämistään komission jäseneksi. Haluaisin myös onnitella esittelijää Hannes Swobodaa hänen mietinnöstään. Se on hyvin tasapainoinen esitys Kroatiaa aikaansaadusta edistyksestä. Samalla siinä osoitetaan selkeästi alueet, joilla Kroatialla on vielä työtä tehtävänä, jotta se voi saattaa liittymisprosessin loppuun.

On myös merkittävää, että viime vuoden syksyllä tehdystä Eurobarometri-tutkimuksesta saadut tilastot osoittavat, että 84 prosenttia kroatialaisista on tyytymätön maansa demokratiaan. Se tarkoittaa, että oikeuslaitoksen uudistuksen lisäksi tarvitaan parannuksia vähemmistöjen tilanteessa. On myös tärkeää varmistaa, että lehdistönvapaus taataan. Nämä uudistukset on käynnistettävä ja pantava täytäntöön ja, ennen kaikkea, väestön on tuettava niitä. Muodollisesti kriteerit voidaan ehdottomasti täyttää hyvin nopeasti, mutta koko väestön on tuettava prosessia ja koko väestön on pidettävä Kroatian liittymistä EU:hun myönteisenä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Turkin liittyminen Euroopan unioniin aiheuttaa tietyissä piireissä paljon kiistoja. Jotta tuo prosessi toteutuisi keskinäisen ymmärryksen vallitessa, sen korkea laatu on taattava. Molempien osapuolten ymmärtämien ja hyväksymien tiukkojen mutta selkeiden ehtojen täyttäminen on perusta uusien jäsenien vastaanottamiselle, ja tämä koskee myös Turkiaa.

Haluaisin nyt kiittää esittelijää, Ria Oomen-Ruijtenia, Turkin edistymistä vuonna 2009 koskevasta kattavasta mietinnöstä. Tänä vuonna mietintö on kriittisempi ja siinä, valitettavasti, aivan oikein kiinnitetään huomiota Turkin aikaansaamaan vähäiseen edistykseen, erityisesti kansalaisvapauksia ja oikeusjärjestelmää koskevien kysymysten osalta. Demokratisoitumiskehityksen pysähtyminen ei kuitenkaan ollut kaikki, mitä viime vuonna tapahtui, joten on välttämätöntä esittää arvostelua, kun edistystä ei tapahtunut tai kun tilanne huononi, mutta myös osoittaa, että arvostamme muutoksia parempaan. Koska toisaalta tarvetta vahvistaa oikeusvaltion periaatteita on laiminlyöty, ja perustuslaki perustuu tähän lakiin, joten siitä olisi tehtävä ensisijainen tavoite. Toisaalta Turkki toteuttaa valtavia ponnisteluja aloitetuissa neuvotteluissa, ja minä pidän myönteisinä muutoksia ja Turkin halua jatkaa uudistuksia Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi.

Hyvät aikeet eivät kuitenkaan aina auta. Ankaralla on edelleen edessään monia haasteita tiellä Euroopan unionin jäsenyyteen, eivätkä nuo haasteet ole helppoja. Luotan siihen, että Turkki onnistuu voittamaan kaikki esteet, ja toivon maalle menestystä sen uudistamisessa.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kroatian jäsenyys Euroopan unionissa korostaa sellaisen eurooppalaisen identiteetin vahvistumista, jolla voidaan ilmaista uuden Eurooppamme yhteiset arvot ja kaunistelun sijasta ottaa mukaan sen monien asukkaiden ominaispiirteet.

Kroatian tasavalta on toteuttanut kiitettäviä ponnisteluja täyttääkseen vaaditut normit, erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa uusien mafian vastaisten toimenpiteiden avulla, mutta sen on toteutettava enemmän ponnistuksia, erityisesti oikeuslaitoksen alalla, ennen kuin vuoden 2010 neuvottelut voidaan saattaa päätökseen.

Kroatian tasavallan toimielimet voivat edetä pidemmälle täyttääkseen Pariisissa vuonna 1952 allekirjoitetun Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan vaatimukset harkitsemalla kansallistetun omaisuuden palauttamista laillisille omistajilleen.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin aivan ensiksi toivottaa komission jäsenen Fülen tervetulleeksi tähän parlamenttiin.

Esittelijä on laatinut hyvin tasapainoisen päätöslauselmaesityksen. Turkki on todellakin saanut aikaan edistystä, mutta monia huolestuttavia kohtia on käsiteltävä kiireellisesti. Kunniaturhia koskeva hirvittävä ilmiö on lopetettava aivan samoin kuin transsukupuolisten ihmisten tappaminen. Kuulimme juuri eilen ties monennesta transsukupuolisen naisen taposta Antalyassa. Turkin hallituksen on taattava kiireellisesti, että transsukupuolisten ihmisten tappamista ei enää jätetä rankaisematta.

Vetoan lisäksi jälleen kerran Turkin hallitukseen, jotta se takaisi yhdistymisvapauden ja lopettaisi järjestelmälliset yritykset lakkauttaa lesbojen, homojen, transsukupuolisten ja biseksuaalisten järjestöt. Päätöslauselmassa vaaditaan aivan oikein uskonnonvapautta ja ilmaisunvapautta. Liberaalien mielestä nämä vapaudet ovat demokratiamme ytimessä, eivätkä ne ole EU:n jäsenyyden neuvoteltavia ehtoja.

Jos kuitenkin pyydämme Turkiaa noudattamaan EU:n normeja, meidän on varmistettava, että täytämme nuo normit itse. Siinä on kyse uskottavuudesta ja moraalisesta auktoriteetista. Homofobiaa, pakollista uskonnonopetusta ja lehdistönvapauden rajoittamista on yhtä lailla torjuttava nykyisissä jäsenvaltioissa.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kuten myös Ria Oomen-Ruijtenin mietinnössä korostetaan, Turkki sitoutui vuonna 2009 selkeästi uudistusten ja hyvien naapuruussuhteiden tiehen. Viranomaiset ovat lisäksi edistäneet julkista keskustelua tietyillä uudistusprosessin kannalta erityisen merkittävillä aloilla, esimerkiksi seuraavilla: oikeuslaitoksen asema, etnisten vähemmistöjen oikeudet ja armeijan asema tämän maan poliittisessa elämässä.

Toisaalta Nabucco-sopimuksen allekirjoittaminen on osoittanut, että Turkki on mukana luomassa turvallista kaasunjakelua Euroopassa, minkä osoittavat myös Turkin neuvottelut Euroopan energiayhteisöön liittymisestä.

Turkki on osoittanut toimivansa alueella keskeisessä asemassa normaalien suhteiden luomisessa Armeniaan ja suhteiden parantamisessa Irakiin ja kurdien aluehallitukseen. Emme missään tapauksessa saa unohtaa sen yhteistyötä kolme vuotta sitten käynnistetyssä Mustanmeren synergiassa, jonka tarkoituksena on edistää vakautta ja uudistuksia Mustanmeren alueen maissa.

Lopuksi haluaisin, ettemme unohtaisi joitakin perustavanlaatuisia syitä, jotka puhuvat sen puolesta, että tämä maa liittyy Euroopan unioniin. Turkki on selkeästi eurooppalaisen perheen jäsen, ja se on tärkeä kumppani sivilisaatioiden välisessä vuoropuhelussa. Maallisen, demokraattisen ja nykyaikaisen Turkin lähentäminen Euroopan unioniin on ehdottomasti etu yhteisöllemme.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Olen hyvin iloinen siitä, että laajentumisasioiden salkku on komission jäsenellä Fülella, joka keskieurooppalaisena politiikkona pystyy parhaiten ymmärtämään sitä raskasta taakkaa, jota Kaakkois-Eurooppa ja Länsi-Balkan kantavat etnisten ryhmien ja niiden välisten selkkausten sekä kahdenvälisten naapuruuskiistojen osalta. Länsi-Balkan ja Balkanin alue eivät ole Titon Jugoslavian lyhyttä kautta lukuun ottamatta olleet koskaan vakaita. Liittyminen unioniin on ainoa mahdollisuus vakauttaa alue. Se todistettiin vuoden 2004 ja 2007 liittymisillä, mistä on esimerkkinä huomattava myönteinen vaikutus, joka sillä oli Unkarin ja Romanian välisiin suhteisiin.

Haluaisin samalla kiinnittää komission jäsenen Fülen ja parlamentin huomioon siihen, että kaikki etnisten ryhmien väliset ongelmat, kaikki tärkeät kysymykset ja naapuruussuhteet on ratkaistava ennen liittymistä, koska Euroopan unioni on voimaton kyseisten ongelmien edessä liittymisen jälkeen. Katsokaa vain venäläisiä koskevaa ratkaisematonta ongelmaa Latviassa, tai Slovakiaa, jossa pääministeri Ficon hallituksen politiikka on johtanut slovakienemmistön ja unkarilaisen vähemmistön välisten suhteiden katkeroitumiseen.

Siksi Länsi-Balkanin tapauksessa, jossa kyseiset ongelmat ovat vielä monimutkaisempia, on erityisen tärkeää selvittää ne kunkin maan osalta. Kroatia on Unkarin naapurimaa, joten on erittäin tärkeää, että Kroatiasta tulee Euroopan unionin jäsen mahdollisimman pian. On hyvin tärkeää, että Kroatia kantaa vastuunsa sodan osalta ja antaa pakolaisten palata. Tämä on hyvin tärkeä asia. Makedonian kanssa pitäisi aloittaa neuvottelut mahdollisimman pian, aivan kuten myös Zoran Thaler erinomaisessa mietinnössään mainitsi. Lopuksi Turkin osalta, niin kauan kuin kurdeille ei anneta mahdollisimman laajaa itsemääräämisoikeutta, niin kauan kuin naisten ja seksuaalivähemmistöjen oikeuksia ei ratkaista ja niin kauan kuin Turkki ei pyydä anteeksi armenialaisten kansanmurhaa, Turkista ei voi tulla Euroopan unionin jäsentä.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin onnitella Ria Oomen-Ruijtenia hänen tunnollisesta työstään. Minusta näyttää kuitenkin siltä, että viime vuonna hyväksytyn tekstin ja meille nyt Turkista ehdotetun tekstin välillä on ero.

Parlamentti korosti vuoden 2009 päätöslauselmassaan Kyproksen neuvotteluja mutta ei asettanut mitään edellytyksiä siirtokuntien tai Famagustan tilanteen osalta. Näitä kysymyksiä käsitellään kuudessa neuvotteluluvussa, joita käsitellään YK:n suojissa. Katson siksi, että jos parlamentti ottaa tuollaisen vahvan, yksipuolisen kannan, se voi vahingoittaa näitä neuvotteluja ja tehdä meistä yhden puolen kannattajia.

Kuten edellinen komission jäsen korosti 16. marraskuuta 2006, Famagustan palauttaminen sen laillisille asukkaille on kysymys, jota on käsiteltävä YK:n suojissa, osana Kyproksen kysymyksen kokonaisvaltaista ratkaisua.

Haluaisin lainata toista neuvoston päätelmistä. Vuonna 2004 Kyproksen turkkilaisyhteisö ilmaisi selkeästi halunsa olla tulevaisuudessa EU:ssa. Neuvosto päätti lopettaa tuon yhteisön eristyksen ja helpottaa Kyproksen yhdistämistä edistämällä Kyproksen turkkilaisyhteisön taloudellista kehitystä.

(Suosionosoituksia)

György Schöpflin (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin toivottaa komission jäsenen Fülen ja ministerin tervetulleeksi. Kaikki ovat iloisia edistyksestä, jonka Kroatia on saanut aikaan liittymisprosessinsa

loppuunsaattamisessa. Hallinnon keskeiset alat on mukautettava yhteisön säännösten vaatimuksiin, ja jotkin näistä muutoksista – tehkäämme tämä selväksi – ovat todennäköisesti vastoin perinteitä ja odotuksia. Joten muutoksesta neuvottelemineen edellyttää valtavaa poliittisen tahdon osoitusta.

Haluaisin lisätä, että ponnistus kyllä kannattaa, erityisesti Kroatian kaltaisen suhteellisen pienen valtion osalta tai totta puhuen myös muiden Länsi-Balkanin valtioiden osalta. EU:n jäsenyys – luulen, että tätä voidaan pitää itsestään selvänä – tarjoaa monia etuja politiikan, talouden, kulttuurin ja turvallisuuden osalta.

Suurin ongelma mukauttamisessa on kuitenkin muualla. Hallintorakenteiden muuttaminen on yksi asia, mutta on tyystin toinen asia muuttaa yhteiskunnan asenteita joksikin täysin erilaisiksi Euroopan unionissa kehitetyiksi muodoiksi ja sisällöksi. Nuo kaksi ovat usein kaukana toisistaan, ja yhteiskunnassa on varmasti osia, jotkin hyvin voimakkaita, joiden mielestä uudesta järjestyksestä koituu niille vain haittoja.

Älkäämme elätkö tästä harhakuvitelmiä. Sen lisäksi, että Kroatian viranomaisten on päätettävä neuvottelunsa Euroopan unionin kanssa, niiden on samalla myös tehtävä voitavansa muuttaakseen yhteiskunnan asenteita. Se voi osoittautua vaikeammaksi tehtäväksi.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, kolme mietintöä, joista tänään keskustelemme, ilmaisevat Euroopan parlamentin lujan kannan laajentumisprosessin jatkamisesta. Merkittäviä eroja kuitenkin on.

Haluan aloittaa onnittelemalla Hannes Swobodaa hänen Kroatiaa koskevasta mietinnöstään. Olemme hyvin iloisia, että tämä maa liittyy pian Euroopan unioniin.

Turkin osalta Ria Oomen-Ruijtenin poikkeuksellisen tasapainoisessa mietinnössä esittämä viesti pysyy samana kuin edellisinä vuosina. Turkin on kunnioitettava kaikkia sopimusvelvoitteitaan, kuten kaikki edelliset ehdokasvaltiot ovat tehneet. Liittyminen on ja sen täytyy olla lopullinen tavoite. Meillä ei kuitenkaan voi olla Turkille räätälöityä *à la carte* -liittymistä. Turkki on suuri maa, jonka on hyväksyttävä, että jatkuva uudistuminen, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, asianmukainen apu Kyproksen kysymyksen ratkaisemisessa, hyvät naapurisuhteet ja *casus belli* poistaminen yhden jäsenvaltion osalta ovat askelia, jotka tuovat sen lähemmäs unionia.

Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta Zoran Thalerin mietinnössä maalle annetaan myönteinen viesti. Kreikka kehottaa omasta puolestaan EJTM:n johtajia tulemaan neuvottelupöytään vilpittömin mielin, jotta YK:n puitteissa voidaan löytää yhteisesti hyväksyttävä ratkaisu. Kreikan hallitus tietää, että prosessi edellyttää nyt uutta vauhtia, ja se on aidosti päättänyt ratkaista kysymyksen. Odotamme yhtä rehellistä kantaa toiselta puolelta.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Füle, tervetuloa parlamenttiin. Toivon teille menestystä työssänne. Haluan kiittää Hannes Swobodaa, Zoran Thaleria ja Ria Oomen-Ruijtenia heidän tasapainoisista ja puolueettomista mietinnöistään.

Euroopan parlamentti on monesti ilmoittanut poliittisesta halustaan saada Länsi-Balkanin maat liittymään Euroopan unioniin ja ilmaissut valmiutensa avustaa näitä valtioita, jotta ne voivat täyttää nopeasti jäsenyyskriteerit. Kroatia on loppusuoralla. Toivon lujasti, että tämän maan liittymissopimus allekirjoitetaan tänä vuonna. Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on edistynyt liittymistä edeltävän prosessin aloittamista koskevien kriteerien täyttämisessä. Eurooppa-neuvoston odotetaan vahvistavan Euroopan komission viime vuoden lopussa tekemä päätös ja käynnistävän liittymisprosessin. Jotta se tapahtuisi, katson, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian on ponnisteltava enemmän ratkaistakseen ongelmat naapureidensa kanssa eurooppalaisessa hengessä. Jos Skopjen viranomaisilla on poliittista tahtoa olla käyttämättä historiaa, joko kaukaista tai nykyisempää, ja olla riitelemättä nykyisistä poliittisista tai kansallisista aikeista, kompromissin aikaansaaminen on mahdollista. Historian on lähennettävä meitä eikä loitonnettava meitä toisistamme. Historioitsijat voivat tehdä akateemisia päätelmiään, mutta he eivät saa olla minkään ehdokasvaltion eurooppalaisen kohtalon tiellä. Niin sanottua vihapuhetta ei pidä suvaita. Haluan mainita erityisesti lasten koulussa käyttämät koulukirjat. Niissä ei saa olla kuvauksia, joissa yllytetään vihamieliseen asenteeseen muita jäsenvaltioita kohtaan.

Luottamusta ei lisätä Balkanilla vain viisumivapausjärjestelmällä, joka on nyt toiminnassa ja josta olen erityisen iloinen, vaan mielestäni myös muistamalla yhteisesti historiallisia päivämääriä ja sankareita, jotka ovat yhteisiä tietyille Balkanin maille. Toivon, että jäsenvaltioiden asiaankuuluvat laitokset ottavat mietinnöissä esitetyt suositukset huomioon. Toivon Kroatialle, Makedonialle ja Turkille menestystä niiden eurooppalaisella matkalla.

Evgeni Kirilov (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän pitäisi edelleen tukea Länsi-Balkanin maiden mahdollisuutta EU:n jäsenyyteen. Koko prosessi tukee vakautta ja meidän olisi pidettävä vauhtia yllä.

Viisumivapaudesta vastaavana esittelijänä Euroopan unionin ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian parlamentaarisen sekavaliokunnan valtuuskunnassa katson, että viisumivapausjärjestelmän käyttöönotto maassa oli erittäin tärkeä kannustin sen kansalle. Viimeisessä komission kertomuksessa huomautetaan, että EJTM on saanut edistystä aikaan monilla aloilla, ja se on kiitettävää.

Tulen naapurimaasta, Bulgariasta, ja me huomaamme naapurimaina joitakin hyvin huolestuttavia suuntauksia. Mielestäni nimikysymyksen ei pitäisi olla ensimmäinen. Makedonian kansallistunteen kehittäminen alkoi toisen maailmansodan jälkeen, ja nyt suuri osa väestöstä pitää itseään makedonialaisina. Meidän on kuitenkin pidettävä kiinni arvoistamme: emme voi sallia sitä, että kansallistunteen kehittäminen sekoitetaan nationalistiseen retoriikkaan tai historian törkeään peukalointiin, joka ulottuu muinaisiin aikoihin. Toiseksi, kansallisen identiteetin vahvistamisen ei pitäisi johtaa ulkomaalaisvihamielisiin tunteisiin niitä kansalaisia kohtaan, jotka sanovat olevan bulgariaista alkuperää. Nämä ihmiset joutuvat sanallisen ja fyysisen väkivallan kohteeksi ja heitä jopa syytetään oikeudessa tekaistujen syytteiden nojalla.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella komission jäsentä ja toivottaa hänelle menestystä tällä erittäin tärkeällä alalla, jonka hän on ottanut vastuulleen.

On totta, että EU voi jatkaa laajentumista ja että sillä on oikeus siihen. Erityisesti Länsi-Balkanin alueella näillä ihmisillä on oikeus parempaan kohtaloon ja asianmukaiseen osuuteen todellisista eurooppalaisista arvoista.

Pitäisi kuitenkin panna merkille, että erityisesti entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta olisi parempi, jos, tullakseen unionin jäseneksi, maa ei käyttäisi historiaa valikoivasti, välineenä. Sen on totuttava edistämään Yhdistyneiden Kansakuntien menetelmiä ja ongelmiansa ratkaisua diplomatian, ei propagandan keinoin. Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa on siksi kehotettava toimimaan, jos se haluaa pian tulevaisuuden.

Haluan onnitella Ria Oomen-Ruijtenia hänen Turkkia koskevasta erinomaisesta mietinnöstään ja myös onnitella Hannes Swobodaa ja, tietysti, Zoran Thaleria, huolimatta siitä, että olen eri mieltä tietyistä näkökulmista hänen lähestymistavassaan ja hänen mietinnössään.

Meidän on ehdottomasti ymmärrettävä, että jos tehdään kompromisseja, jotka eivät kuvaa totuutta ja todellisuutta, tulevaisuudessa ilmenee ongelmia. Toisaalta haluaisin Turkin osalta sanoa, että ponnistuksia on tehty, mutta ei mitään suurta liikettä, jonka ansiosta voisimme sanoa, että Turkki ratkaisee ongelmansa diplomaattisesti, toisin sanoen, vetämällä tai alkamalla vetää joukkonsa pois EU:n jäsenvaltiosta Kyproksesta.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, myös minä haluaisin onnitella teitä, arvoisa komission jäsen Füle, uudesta nimityksestänne, ja toivottaa teille onnea tässä hyvin tärkeässä tehtävässä.

Olette jo tehnyt valiokunnalle selväksi, että neuvotteluissa Turkin kanssa on kyse sen liittymisestä eikä hullusta ajatuksesta, joka koskee etuoikeutettua kumppanuutta, jota sitä kannattavat eivät ole koskaan asianmukaisesti julkistaneet. Teitte kuitenkin myös selväksi – ja pidämme tätä hyvin myönteisenä – että molempien osapuolten, Turkin ja Euroopan unionin, on täytettävä velvoitteensa ja sitoumuksensa. Tässä tapauksessa, hyvä Bernd Posselt, periaate *pacta sunt servanda* on voimassa. Te varmasti tunnette tämän lauseen, jota edellinen arvostettu johtajanne käytti.

Vielä yksi kohta on minulle erittäin tärkeä. Turkilla on tietysti vielä paljon tehtävänä, mutta niin on Euroopan unionillakin, olipa kyseessä sitten Kyproksen kysymys, vähemmistöjen oikeuksien täytäntöönpano Turkissa tai poliittiset tai sotilaalliset näkökulmat. Yksi asia on kuitenkin selvä. Prosessi ei ole koskaan suoraviivainen. Tiedämme sen Euroopan unionin historiasta. Tarvitsee vain tarkastella Lissabonin sopimukseen liittyviä prosesseja ja menetelmiä. Turkin prosessissa on aina edistystä ja vastoinikäymisiä.

On lisäksi ilmiselvää, että kun Turkki on täyttänyt kaikki vaatimukset, kun se voi hyväksyä yhteisön säännösten, Turkki on erilainen maa. Lissabonin sopimus on kuitenkin myös saanut aikaan pysyviä muutoksia Euroopan unioniin. Meidän pitäisi tiedostaa se. Kuten olen sanonut, molempien osapuolten on täytettävä sitoumuksensa.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Jos Euroopan unioni haluaa todella saada voimakkaamman osan kansainvälisellä näyttämöllä, sen on varmistettava, että se vahvistaa osaansa myös Euroopassa. Se merkitsee yhdyntynyttä

Eurooppaa koskevan hankkeen päättämistä Kaakkois-Euroopassa. Emme tarvitse vain eurooppalaista perspektiiviä vaan myös dynamiikkaa ja kannustamista.

Olen iloinen, että voimme pitää myönteisenä kaikkien täällä käsiteltävänä olevan kolmen maan edistymistä, ja onnittelen esittelijöitä Ria Oomen-Ruijtenia, Zoran Thaleria ja Hannes Swobodaa hyvin tehdystä työstä. Olen erityisen iloinen, että kaikki kolme maata ovat kiinnittäneet erityistä huomiota naapurisuhteidensa kehittämiseen.

Slovenian ja Kroatian välinen välityssopimus on myös mainittu. On totta, että Kroatian ja Slovenian hallitukset tarkastelevat tämän sopimuksen keskeisintä asiaa täysin eri näkökulmista, mikä ei juuri lisää keskinäistä luottamusta. Kehotan molempia hallituksia käyttämään kahdenvälisiä tilaisuuksia sopiaakseen sopimuksen yhtenäisestä tulkinnasta ja edistääkseen hyvien naapuruussuhteiden ilmapiiriä ja sellaista ilmapiiriä, jossa liittymisprosessi voitaisiin saada onnistuneesti päätökseen.

Onnittelen vilpittömästi komission jäsentä Fülea vastuullisen aseman vastaanottamisesta ja toivon hänelle menestystä näiden kunnianhimoisten tavoitteiden tavoittelussa. Vastaavasti toivon hyvää onnea ja paljon viisautta puheenjohtajavaltio Espanjalle.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Naapurit huolehtivat toisistaan, tukevat toisiaan. Kun asiat ovat naapurustossa hyvin, ne ovat hyvin myös siellä asuvien ihmisten osalta. Turkki ja Kypros ovat naapureita. Kun ne katsovat toistensa aitojen yli, ne eivät näe toisiaan, vaan Kyproksen turkkilaiset, jotka ovat jääneet kahden tuolin väliin.

Jotta voidaan varmistaa, että kaikki Kyproksessa asuvat ihmiset voivat jälleen kerran todella elää yhdessä, tarvitaan ratkaisu, jossa kaikkia naapureita vaaditaan tekemään osansa. YK:n pääsihteeri sanoi viime viikolla uskovansa, että Kyproksen osalta on mahdollista löytää ratkaisu. Tällä parlamentilla on tärkeä tehtävä edistää myönteisesti Kyproksen tilannetta, etsiä rakentavasti ratkaisuja ja poistaa esteitä niiden pystyttämisen sijaan. Kyllä, Turkki on saatava toteuttamaan ponnistuksia, joilla ratkaisu saadaan lähemmäksi. Siihen me kehoitamme tässä mietinnössä, josta aiomme äänestää. Turkki ei ole kuitenkaan ainoa, jonka on ponnisteltava. Kaikkien asianosaisten osapuolten on tehtävä osansa luotaessa myönteistä ilmapiiriä, jossa voidaan saada aikaan luotettava ratkaisu. Se on tietysti loppujen lopuksi sitä, mitä me kaikki haluamme: ratkaisu.

Meidän on oltava kannustavia myös ehdokasvaltio Makedonian osalta sen nimikysymyksessä, jotta neuvottelut voidaan aloittaa. Jäsenvaltioina meidän on huolellisesti varmistettava, ettemme ole osa ongelmaa vaan että sen sijaan edistämme ratkaisun löytämistä.

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on edistynyt hyvin paljon, ja se voi olla esimerkkinä Balkanin alueen muille valtioille ja tarjota samalla mahdollisuuden lisätä alueen vakautta. Meidän on ponnisteltava tässä, jotta voimme nähdä EU:n tärkeimpien vientituotteiden kukoistavan: demokratian, ihmisoikeuksien, rauhan ja turvallisuuden.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Kroatia osoittaa päättäväisyytensä liittyä EU:hun etenemällä selkeästi kohti kriteerien täyttämistä. Poliittinen tahto on näkynyt julkishallinnon ja oikeuslaitoksen uudistuksissa ja korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa. Oikeuslaitoksessa avoimuus on lisääntynyt, vireilletuloa odottavien oikeusmenettelyjen ja liian pitkien menettelyjen määrä on vähentynyt. Yksi merkittävä tekijä on sotarikosten jatkuva paljastaminen, jossa Kroatia tekee täysimääräistä yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa. Kroatian sääntelyn yhdenmukaistaminen yhteisön säännösten kanssa on hyvällä tasolla. Se käy läpi huomattavia lainsäädännöllisiä ja institutionaalisia muutoksia torjuakseen järjestäytyneitä rikollisuutta ja mafiaa ja vahvistaakseen rajatylittävää yhteistyötä naapurimaiden lainvalvontaviranomaisten kanssa.

Kroatian pankkiala on vakaa, sijoittajat luottavat valtion talouteen ja makrotalouden vakautta ylläpidetään. Pienimuotoisia yksityistämisiä koskeva ohjelma on edelleen saatettava loppuun ja vähennettävä valtion puuttumista talouteen. Minun mielestäni etnisten kroaattien ja etnisten serbien sovinto, vähemmistöjen oikeuksien turvaamisen parantuminen ja pakolaisten kotouttaminen, mukaan luettuna kotien rakentaminen, ansaitsevat erityisesti kiitosta. Siksi kehoitan Kroatiaa kehittämään edelleen poliittisen vastuun kulttuuria ja keskustelemaan julkisesti jäsenyydestä ja liittymisen seurauksista, koska tällä hetkellä vain kolmasosa kansasta pitää EU:hun liittymistä kannattavana. Haluaisin myös onnitella uutta komission jäsentä, Stefan Füleä, ja toivottaa hänet tervetulleeksi toimeensa.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan komission jäsenen Fülen tervetulleeksi ja haluaisin onnitella kolmen tasapainoisen mietinnön laatijaa. Ei ole epäilystäkään, että mahdollisuus EU:n

jäsenyyteen on saanut Turkin muuttumaan parempaan päin. Kaiken kaikkiaan tämä muslimimaa on ainoalaatuinen, koska se otti ensimmäiset askeleet sopeutuakseen eurooppalaisiin arvoihin miltei sata vuotta sitten, ja erilaisista historian tuulista huolimatta se ei poikennut tieltä. Turkki on länsimaisin idän valtioista ja itämaisien lännen valtioista, joten sen asema on ainoalaatuinen Euroopan lisäksi maailmanlaajuisesti.

Ankaran on nopeutettava uudistuksia, sen on pyrittävä päättäväisemmin kompromissiin Kyproksen ongelmassa ja sen on edettävä pidemmälle sovinnossa Armenian kanssa. Tuen kuitenkin lujasti sosialistien ja demokraattien ryhmän kantaa, jonka mukaan Turkin mahdollisuutta EU:n jäsenyyteen ei saisi muuttaa mikään *Ersatzlösung* tai muu korvaava vaihtoehto.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin toivottaa komission jäsenen tervetulleeksi. Laajentumispolitiikka on euron ohella ollut tällä vuosikymmenellä Euroopan unionin suurin menestys. Sitä politiikkaa ei pitäisi jarrutella. Emme voi myöskään rikkoa ehdokasvaltioille antamiamme sitoumuksia, vaikka meidän pitäisi myös kunnioittaa lujittamisen ja ehdollistamisen hyvin tunnettuja periaatteita.

Meidän ei pitäisi myöskään unohtaa Euroopan unionin integrointikykyä tai sitä, että kansalaisille on tiedotettava laajentumisesta ja sen eduista ja seurauksista.

Aikarajoitusten takia esitän vain muutaman lyhyen huomion. Periaatteessa ehdokasvaltioiden pitäisi ratkaista etukäteen kaikki aluekiistat ja vastaavat ongelmat, joita niillä saattaa olla toistensa ja jäsenvaltioiden kanssa, jotta unionin toiminta ei myöhemmin hidastuisi.

Turkin tapauksessa haluaisin erityisesti korostaa, miten tärkeää on, että uudistusten – jotka ovat myös välttämättömiä Turkille itselleen – taso säilytetään ja että sitä jopa nostetaan.

Pidän myös myönteisenä sitoumusta, jota Turkki on äskettäin osoittanut Nabuccon osalta, sillä se on hyvin tärkeä Euroopan energian monipuolistamiselle. Minun on kuitenkin myönnettävä, että olin sangen yllättynyt eleestä, jonka Turkin hallitus viime syksynä teki Iranin viranomaisten tueksi. Katson todellakin, että ehdokasvaltion ulkopolitiikan pitäisi olla unionin ulkopolitiikan mukaista.

Lopuksi luin viime viikolla EU:hun liittyvistä asioista vastaavan Turkin ministerin haastattelun, jossa näytettiin vihjaavan, että Turkki oli poistanut viisumit Syyrian, Libanonin ja Libyan kaltaisilta mailta. Olin sangen yllättynyt siitä, koska ehdokasvaltion pitäisi myös lähentää viisumipolitiikkaansa Euroopan unionin viisumipolitiikkaan eikä liikkua päinvastaiseen suuntaan.

Haluaisin, että tuo tieto vahvistettaisiin.

Antigoni Papadopolou (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, Ria Oomen-Ruijten on tehnyt valtavan työn laatiessaan tasapainoisen mietinnön, ja me kiitämme häntä. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän tarkistukset 13 ja 14 horjuttavat tätä tasapainoa, ja siksi kehotan teitä äänestämään niitä vastaan.

Kyproksen kysymyksestä käydyissä neuvotteluissa Turkki on presidentti Talatin kautta esittänyt kohtuuttomia ehdotuksia, ja maa on edelleen tinkimätön maksimalisti. Siksi on väärin kehottaa kaikkia osapuolia tukemaan käynnissä olevia neuvotteluja. Osapuoli, jota on painostettava, on Turkki, koska se on miehitysvalta. Turkin on välittömästi vedettävä pois kaikki Turkin joukot, lopetettava miehitys ja lakattava pitämästä Kyproksen turkkilaisyhteisöä panttivankina, koska se, ei Kyproksen kreikkalaiset, on vastuussa Kyproksen turkkilaisten niin sanotusta eristyksestä. Turkin on palautettava saarrettu Varoshan kaupunki ja lopetettava laittomat asutukset ja Kyproksen kreikkalaisten omaisuuden loukkaaminen.

Turkillla on avain Kyproksen ongelman ratkaisuun ja liittymisensä etenemiseen. Kyproksen pieni maa ei pyydä enempää eikä vähempää kuin ratkaisun, joka on poikkeuksetta yhdenmukainen EU:n säännösten ja YK:n päätöslauselmien kanssa. Kyproslaiset eivät ole jonkinlaisen ottomaanien tai muiden siirtokunnan toisen luokan kansalaisia. Me olemme EU:n kansalaisia ja meillä on EU:n oikeudet.

Doris Pack (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, EU:n on korkea aika aloittaa viimeinkin neuvottelut Makedonian kanssa. Makedonia on täyttänyt ehdot ja odottanut neuvottelujen alkua vuodesta 2005 alkaen. Kreikka on saanut niin paljon solidaarisuutta 26 muulta jäsenvaltiolta, että sen pitäisi nyt käyttää veto-oikeutta neuvottelujen aloittamisesta sen naapurimaan Makedonian kanssa. Nimiongelma on puhtaasti kahdenvälinen kysymys, vaikka YK on antanut sen osalta apuaan.

Kroatian osalta haluaisin sanoa, että tämä maa torjuu korruptiota niin paljon, että muut maat, myös jotkin EU:ssa, saisivat ottaa siitä oppia. Toinen kohtani on se, että pakolaisten paluu, jonka Victor Boștinaru on

juuri maininnut, on mielestäni hoidettu esimerkillisesti. Kuten Hannes Swoboda sanoi, monia asioita ei voida ratkaista niin kuin me kuvittelemme.

Kolmas kohtani koskee yhteistyötä Haagissa sijaitsevan kansainvälisen sotarikostuomioistuimen kanssa. Kroatia luovutti kaikki etsityt sotarikollisensa vuosia sitten. Pyydetty Kroatian sotaa koskevat asiakirjat eivät ole enää saatavilla tai niitä ei ole koskaan ollutkaan. Siksi näiden kysymysten osalta tarvitaan tervettä järkeä. Hallitus etsii asiakirjoja ja se on perustanut toimintaryhmän, mutta se ei voi kuin etsiä. Jos se ei löydä mitään, sitten on tärkeää siirtyä toiseen vaiheeseen, koska Kroatia on tehnyt tuomioistuimen kanssa yhteistyötä vuosia ja koska se on siksi täyttänyt ehdot mitä suurimmassa määrin. Toivon todella paljon, että tämä luku avataan pian, jotta neuvottelut Kroatian kanssa voidaan saattaa päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen Füle, haluaisin toivottaa teille menestystä tulevassa työssänne. On vaikeaa olla huomioimatta Kyproksen kysymyksen kaksitahoisuutta. Me Euroopan unionissa emme saa jättää huomiotta ilmeisen epämiellyttäviä kysymyksiä tai yrittää teeskennellä, että niitä ei ole olemassa. Emme ole pitäneet lupaustamme. Se on tosiasia ja meidän on selvitettävä tämä kaksinaismoralismi.

Tiedämme, että Ankaran pöytäkirja on ehdottomasti pantava täytäntöön Kyproksen kysymyksen osalta. On kuitenkin myös selvää, kuten neuvosto totesi vuonna 2004, että Pohjois-Kyproksen eristyksen on päätyttävä. Olen iloinen, että Etelä-Kypros antaa pohjoiselle tarvittavaa tukea, mutta se ei ollut Euroopan unionin tarkoitus. Sen tarkoitus oli, että kaikkien, koko EU:n, pitäisi päättää eristys. Meidän on edettävä tämän alueen lopullisen esteen voittamiseksi ja lopetettava tämä eristys.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, uuden komission – ja toivotan komission jäsenen Fülen lämpimästi tervetulleeksi – on nyt aika uudistaa EU:n sitoumus laajentumiseen saattamalla Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä ja aloittamalla neuvottelut Makedonian kanssa.

Viimeksi mainittu on edistynyt merkittävästi monista vaikeuksista huolimatta, ja sitä pitäisi kannustaa jatkamaan. Haluaisin kehottaa molempia osapuolia ratkaisemaan nimikysymyksen avoimella ja anteliaalla eurooppalaisella tavalla, kuten puheenjohtaja Barroso eilen kannusti.

Myös Turkki on edistynyt huomattavasti. Ukrainaa tarkastellessamme huomaamme, miten liittymismahdollisuus voi vaikuttaa. Turkki on tervetullut jäseneksi Kööpenhaminan kriteerien täyttämisen perusteella. Uuden komission jäsenen avulla Turkki on heti saatava vetämään joukkonsa pois Kyprokselta ja panemaan täytäntöön Ankaran pöytäkirja. Mielestäni sitä voitaisiin pitää ehtona neuvottelujen jatkamiselle. Omasta puolestani tuntisin oloni mukavaksi Turkin liittymisen osalta silloin, kun on yhtä helppoa rakentaa kristitty kirkko Ankaraan kuin pystyttää moskeija Brysseliin.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida kahta näkökulmaa Turkkia koskevassa kysymyksessä. Yleisesti on keskusteltu etnisistä selkkauksista ja aivan oikein niin. Tällä alalla on vielä työtä tehtävänä ja joitakin vaikeuksia on vielä. Ihmiset kuitenkin ylenkatsovat yleisesti sitä, että Turkissa on edelleen huomattavasti ongelmia ammattiyhdistysten ja työntekijöiden oikeuksien osalta. Turkin hallitus jatkaa ammattiyhdistysten vastustamista – joissakin oloissa jopa poliisivoimaa käyttämällä – ammattiyhdistysten, jotka antavat tukea jäsenilleen, toisin sanoen Turkin työtä tekeville kansalle. Näin tapahtui äskettäin kiistassa, jossa oli mukana Tekelin työntekijöitä. Se oli yksi huomioista, jonka halusin esittää. Demokraattisen yhteiskunnan on suojeltava työntekijöiden ja ammattiyhdistysten oikeuksia, ja on tärkeää puolustaa näitä oikeuksia. EU myös tukee näitä oikeuksia erityisesti sosiaalisena Euroopan unionina.

Toinen asia on yksityistäminen. Turkki mukautuu EU:hun, ja siihen kuuluu yksityistämisen ala. Tekelin työntekijöitä, joista 12 000 on tällä hetkellä lakossa, uhataan työpaikkojen menettämisellä, tai he ovat jo menettäneet ne yksityistämisen takia. Tekelin työntekijät eivät kuitenkaan ole ainoita tupakkateollisuudessa työskenteleviä. Noin 500 000 tupakankasvatuksessa Kaakkois-Turkissa työskentelevää ihmistä on menettänyt viime vuosina työpaikkansa, ja se on johtanut siihen, että Turkista, joka oli yksi tupakan suurimmista tuottajista ja viejistä, on nyt tullut tuoja. Minulla oli viikko sitten tilaisuus käydä Ankarassa ja puhua Tekelin työntekijöiden kanssa. Jos työpaikkojen leikkaaminen ja kokonaisten teollisuusalojen tuhoaminen jatkuvat yksityistämisen tuloksena, Turkin kansa menettää intonsa liittyä EU:hun. Siksi meidän on keskityttävä EU:n sosiaaliseen näkökulmaan. Haluaisin jälleen kerran korostaa sitä.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Füle, toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi ja toivon teille paljon sinnikkyyttä työssänne muutaman seuraavan vuoden aikana. Tiedän, että meidän ei pitäisi puhua uuden vaalikauden lopusta ensimmäisenä päivänä. Toivon teille tietysti monia

uusia kausia, arvoisa komission jäsen Füle, mutta toiveeni teille on se, että kun puhutte täällä tämän kauden lopussa, voitte tavata meidät uudessa laajentuneessa Euroopan unionissa, joka koostuu ehkä jopa 30 jäsenvaltiosta.

Arvoisa komission jäsen Füle, täällä tänään käsittelemiemme merkittävien maiden osalta tekemänne työn lisäksi haluaisin pyytää teitä myös kiinnittämään huomiota muihin maihin, jotka haaveilevat Euroopan unionin jäsenyydestä. Aivan kuten minä, te tullette maasta, joka on juuri liittynyt Euroopan unioniin, ja luulen, että te, minä ja kaikki kollegat kaikista uusista jäsenvaltioista ymmärtävät, miten tärkeää yhteiskunnillemme oli Euroopan unioniin liittyminen. Toivomme sitä myös maille, joista tänään keskustelemme.

Puolalaisena minulla on pieni unelma, ja siihen haluaisin päättää puheenvuoroni. Se on se, että Kroatia, maa, joka on tällä hetkellä edistynyt neuvotteluissa eniten, voisi onnistua liittymään Euroopan unioniin Puolan ei niin kaukaisen puheenjohtajakauden aikana.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, jälleen kerran, Turkiaa koskeva kertomus ei ole edistymiskertomus vaan kertomus Turkin epäonnistumisista. EU kehottaa Turkiaa tekemään enemmän vähemmistöjen oikeuksien alalla, mutta sen sijaan, että Turkki ratkaisisi kurdeja koskevan kysymyksen, kuten se on sanonut tekevänsä, se aikoo kieltää kurdimielisen Demokraattisen yhteiskuntapuolueen (DTP). Ankaran hallitus ei ole nyt neljäntenä vuonna peräjälkeen pystynyt panemaan täytäntöön liittymissopimuksen lisäpöytäkirjaa, vaan se kehottaa suurlähettiläidensä kautta suurimpia EU:n jäsenvaltioita ratkaisemaan Kyproksen kysymyksen. Minun mielestäni kauan odotetut neuvottelut Välimeren saaresta eivät anna syytä juhliin, koska viimeisimmät Kyproksen turkkilaisyyhteisöä koskevat ehdotukset ovat vastoin tietyistä kohdista olemassa olevaa yksimielisyyttä, mikä tarkoittaa, että itse asiassa ne ovat askel taaksepäin.

Joten siinä olivat myönteiset tulokset, joita puheenjohtajavaltio Espanja sanoi meidän voivan odottaa. Turkki ei ole osa Eurooppaa maantieteellisesti eikä henkisesti eikä kulttuurisesti. Ihmisoikeudet, vähemmistöjen oikeudet ja kansainvälinen oikeus pysyvät Turkille vieraina käsitteinä. Minun mielestäni ainoa rehellinen vastaus, joka on yhdenmukainen EU:n kansalaisten toiveiden kanssa, olisi liittymisneuvottelujen päättäminen ja pyrkiminen etuoikeutettuun kumppanuuteen.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, toivotamme teidät tervetulleeksi ja toivomme menestystä työssänne. Tänään keskustelemme muun muassa Turkin edistymisestä kohti Eurooppaa. Eilen keskustelimme tiettyjen euroalueen maiden kohtaamasta vaikeasta taloustilanteesta, erityisesti Kreikan kohtaamasta kriittisestä tilanteesta.

Nämä kaksi keskustelua risteävät yhdessä kohdassa, niillä on yksi yhteinen perusta. Tuo yhteinen perusta on Kreikan valtavat, jäykät puolustuskulut, joiden takia noin viisi prosenttia sen bruttokansantuotteesta osoitetaan sotilasmenoihin – eikä siksi, että se haluaa niin. Tietysti osa siitä käytetään kunnioittamaan sen velvoitteita Naton jäsenenä. Suurin osa kuitenkin käytetään, koska meidän on käsiteltävä naapurimaamme ja ehdokasvaltion, eli Turkin, erityistä politiikkaa.

Turkillä on virallinen politiikka, jossa Kreikkaa uhataan sodalla, ja joka tunnetaan nimellä *casus belli*, eikä se ole vain paperitiikeri; Turkilla on tapana loukata jopa Kreikan itäisen Egeanmeren asuttujen saarien ilmatilaa ja lentää niiden yli.

Tämän on loputtava, ja Euroopan parlamentin on lähetettävä siitä vahva viesti Ankaraan. Jos tässä tehdään parannuksia, sen edistys EU:ta kohti saa uutta vauhtia, ottaen tietysti huomioon kaikki muut sitoumukset, joita sen on kunnioitettava.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, unionin tavoitteena on naapuruuspolitiikassaan aina ollut vakauden vienti eikä epävakauden tuonti.

Siksi kehotan, että jäsenvaltiot ja ehdokasvaltiot eivät edistäisi kahdenvälisiä selkkauksia unionin tasolla. Koska olen asianajaja, haluaisin muistuttaa, että syyskuussa 1995 Kreikan ja EJTM:n välillä allekirjoitetun välisopimuksen nojalla Kreikka suostui olemaan vastustamatta EJTM:n hakemuksia kansainvälisiin tai alueellisiin järjestöihin, jos se tehtäisiin Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoittamalla nimellä, joka on EJTM. Unionin toimielimet viittaavat tähän maahan EJTM:nä. Nämä säännökset ovat oikeudellisesti sitovia kansainvälisen oikeuden nojalla. Siksi ei ole laillista perustaa sille, että Kreikka haittaa maan liittymisprosessia. Päätökset on tehtävä ehdokasvaltion suorituksen perusteella.

Tämän perusteella tuen keskusteluja aikaansaadusta edistyksestä ja alueista, joilla vielä tarvitaan parannuksia. Meidän on puhuttava ansioista ja seurattava tiiviisti uudistusten täytäntöönpanoa. Aikaansaadun edistyksen

perusteella komissio ehdotti, että maalle annetaan päivämäärä neuvottelujen aloittamiselle. Olen komission kanssa samaa mieltä ja kehotan neuvostoa antamaan aloituspäivämäärän liittymisneuvotteluille sen maaliskuussa 2010 järjestettävässä huippukokouksessa.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vaikka Turkkiä kannattava erittäin vahva päätöslauselma hyväksytään tänään, tämä maa ei lakkaa osoittamasta huomattavaa demokratiavajetta, loukkaamasta törkeästi miljoonien ihmisten ihmisoikeuksia ja miehittämästä Kyproksen tasavaltaa, Euroopan unionin jäsenvaltiota.

Kyproksen osalta monet kuitenkin vaativat, että uhrin ja rikoksen tekijän olisi kannettava samanlainen vastuu. Emme voi hyväksyä rikosta ja aseellista väkivaltaa ja kehoittaa kaikkia asianosaisia osapuolia – kehoittaa niitä tekemään mitään? Emme voi demokratian tyyssijassa, Euroopan parlamentissa, kuunnella sopimattomia ilmaisuja, kuten Pohjois- ja Etelä-Kypros ja keskustelua vaaleista Pohjois-Kyproksessa, jossa 70 prosenttia niin sanotuista äänestäjistä on laittomia siirtokuntalaisia.

On selvää, että jos ratkaisussa ei kunnioiteta Kyproksen kansalaisten ihmisoikeuksia, sitten koko Euroopan unionin arvojärjestelmä on vaarassa. Keskustelut tietysti jatkuvat, mutta ne ovat jääneet jumiin Turkin maximalististen vaateiden takia. Koska arvioimme enemmän Turkkiä kuin mitään muuta maata, kehotamme Turkkiä helpottamaan keskusteluprosessia ottamalla kaksi itsestään selvää askelta: ensinnäkin, aloittamaan välittömästi miehitysarmeijan poisvetämisen, ja toiseksi, palauttamaan Famagustan miehitetyn kaupungin sen laillisille asukkaille.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tunnustamme ponnistukset, jotka Kroatia on viime vuosina tehnyt täyttääkseen Euroopan unionin jäsenyyttä koskevat vaatimukset. Tuemme lausuntoa, jonka ministeri López Garrido antoi meille tänä aamuna.

Jäljellä on kuitenkin yksi ratkaisematon asia, joka on käsiteltävä Kroatian ja Italian välisiä kahdenvälisiä asioita koskevien neuvottelujen aikana ja joka uhkaa heittää varjon liittymisprosessin päälle. Viitataan siihen, että italialaisille, jotka pakotettiin toisen maailmansodan jälkeen lähtemään maanpakoon ja jättämään maansa, ei ole tarjottu taloudellista ja moraalista korvausta kärsityistä vahingoista eikä heiltä takavarikoituja tavaroita ole palautettu.

Nyt, kun Kroatia pyrkii liittymään Euroopan unioniin, kehotan sitä nopeuttamaan prosessia, jonka avulla tämä surullinen ja edelleen ratkaisematon asia saadaan sovinnolliseen, rakentavaan ja onnelliseen päätökseen.

Kehotamme Kroatiaa täyttämään niiden ihmisten oikeudet, jotka ovat odottaneet tätä niin kauan tapahtuvaksi, muun muassa EU:n lainsäädännön mukaisesti.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on lyhyt huomio Turkista.

Turkillä on edelleen joitakin erittäin vakavia ongelmia ihmisoikeusalalla. Yksi jäljellä olevista asioista on etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen – kurdien, kristittyjen, alevien ja muiden – oikeuksien takaaminen. Vähemmistöt kärsivät oikeuksiensa jatkuvasta loukkaamisesta. Kypros ja Kreikka ovat nyt ja ovat jatkossakin tärkeimmät Euroopan unionille.

Joten, arvoisa komission jäsen, meidän on siksi tehtävä turkkilaisille kumppaneillemme selväksi, että on hyvin vaikeaa puhua Turkin yhdentymisestä Eurooppaan ennen kuin Turkin uskonnollisiin ja etnisiin vähemmistöihin liittyvät ongelmat ratkaistaan.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, meidän on tämän päivän keskustelussa saatava aikaan selkeitä viestejä Turkille ja pidettävä mielessä, että se ei ole ryhtynyt erityisiin toimiin ratkaistakseen erilaiset ongelmat naapurimaidensa kanssa.

Erityisesti Kyproksen kysymyksen osalta, koska olemme kuulleet ehdotuksia sisällyttää mietintöön viittaus Kyproksen turkkilaisyyhteisön eristystä koskevasta ongelmasta, katson, että Euroopan unionin pitäisi ja pitää toimia YK:n päätöslauselmien puitteissa. Se tarkoittaa, että laittomasti miehitettyjä maita ei voida tunnustaa, päinvastoin, kaikki apu on osoitettava laillisen valtion kautta, kuten nyt tehdään.

Samalla Turkin pitäisi vetää armeijansa pois, jotta voidaan poistaa tämä suurin este yleisille ponnistuksille, joita tehdään, jotta voidaan voittaa vaikeudet yhteyden saamisessa Kyproksen turkkilaisyyhteisöön.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Onnittelien kaikkia esittelijöitä heidän tasapainoisista mietinnöistään, ja teille, arvoisa komission jäsen, toivon menestystä ryhtyessänne hoitamaan tärkeää tointanne.

Haluaisin panna merkille, että Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät tiedota parhaalla mahdollisella tavalla Länsi-Balkanin maille. Jotkin niistä heittelevät epärealistisia päivämääriä. Vuosi 2014, joidenkin teistä täällä esittämä aika, luo väärää toivoa, epärealistisia odotuksia ja johtaa näiden maiden poliitikkoja ja yleistä mielipidettä harhaan. Vahvistamme EU:lle myönteisiä voimia vain, jos omaksumme realistisen lähestymistavan ja käyttäydymme asianmukaisesti. Valheelliset lupaukset ovat tuhoisia sekä heille että meille. Olkaamme oikeudenmukaisia, olkaamme asianmukaisia ja olkaamme uskottavia.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, ymmärrän, että Turkin yhteiskunnallisissa oloissa Ankaran hallituksen on erittäin vaikeaa tehdä mitään parantaakseen demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Ymmärrän sen todella oikein hyvin, mutta haluaisin kiinnittää huomiota ongelmaan, jota on korostettu aivan liian vähän tässä keskustelussa. Ajattelen ongelmaa, joka koskee uskonnonvapautta, jota rajoitetaan edelleen Turkissa, erityisesti kristittyjen osalta. Turkissa on edelleen ongelma, joka koskee esteitä, joita uskonnolliset yhteisöt kohtaavat oikeudellisen asemansa osalta. Kristillisillä yhteisöillä on säätiöistä annettu lain käyttöön otosta huolimatta vakavia ongelmia takavarikoidun omaisuuden saamisessa takaisin. Ekumeenisella patriarkaatilla on rajalliset oikeudet kouluttaa pappeja ja valita vapaasti ekumeeninen patriarkka. Olen esittelijälle hyvin kiitollinen kaikkien näiden näkökulmien korostamisesta mietinnössä. Samalla pidän valitettavana, että tämä asia jätettiin täysin huomiotta ministeri López Garridon puheenvuorossa. Arvoisa ministeri López Garrido, minulla on henkilökohtainen huomio: aatetta ja ihmisoikeuksia ei sekoiteta.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua Turkia koskevasta kysymyksestä.

Huolenaiheeni on se, että vuonna 2003 Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue, jonka jäsen olen, totesi tässä parlamentissa, että uusista jäsenvaltioista kotimaahamme, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, tulevista maahanmuuttajista olisi suoria seurauksia. Pelkään, että jos Turkki liittyy, 70 miljoonan ihmisen sallitaan tulla Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Yhdistynyt kuningaskunta on täynnä.

Meillä on miljoonia ihmisiä työttömänä.

Paine julkisia palvelujamme kohtaan on uskomaton. Ajatus Turkin liittymisestä ei ole ollenkaan ajankohtainen.

Meiltä on evätty valinnan mahdollisuus. Maamme ihmisiltä on evätty mahdollisuus äänestää Lissabonin sopimuksesta. Maassamme on ehdottomasti keskusteltava siitä, pitäisikö meidän olla Euroopan parlamentissa vai ei. Pelkään, että Turkin liittyminen on korsi, joka katkaisee kamelin selän. Olen vakuuttunut siitä, että olemme nyt tilanteessa, jossa koko EU:n asema on murenemassa, euron osalta ja niin edelleen. Jos siihen lisätään Turkin liittyminen, tilanne vain pahenee ja pahenee.

Arvoisa komission jäsen, tämä on ensimmäinen työpäivänne. Haluaisin tehdä tämän teille selväksi. Kuulkaa se minulta, Walesista, Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevalta henkilöltä: emme yksinkertaisesti halua Turkin liittyvän.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Turkin liittymisen osalta on selvítettävä perustavanlaatuinen kysymys: minä me Euroopan unionia pidämme? Pidämmekö edelleen arvoja, yhteisiä eurooppalaisia arvoja, tärkeinä? Nämä arvot perustuvat kristinuskon opetukseen riippumatta uskontoa aktiivisesti harjoittavien ihmisten osuudesta. Pidämmekö Euroopan kulttuuriperintöä tärkeänä yhteenkokoavana voimana? Jos vastaus on kyllä, Turkilla ei ole sijaa Euroopan unionissa. Meidän pitäisi luonnollisesti pyrkiä luomaan paras mahdollinen kumppanuus heidän kanssaan. Toinen tärkeä tekijä on se, että heidän liittymisensä loisi ennakkotapauksen. Israelin ulkoasiainministeri on todennut, että he ovat kärsivällisiä mutta että he kuitenkin haluavat ehdottomasti Euroopan unionin jäseneksi. Minun on todettava, että myöskään Israelilla ei ole sijaa Euroopan yhteisössä.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Kroatiassa ja Makedoniassa on edistytty vähemmistöjen suojelussa, mutta nämä maat ovat edelleen kaikkea muuta kuin huippusuorittajia tässä suhteessa. Mitä voimme tehdä? Euroopan unioni voisi kannustaa näitä maita sen esimerkillisellä vähemmistöjen suojelulla, mutta mitä Euroopan unionissa itse asiassa tapahtuu? Olisi myönteinen merkki, jos Ranska ja muut ratifioisivat alueellisten ja vähemmistökielten peruskirjan, jos Slovakia peruisi vähemmistöjä syrjivät toimenpiteensä (katso kielilaki) ja jos Kreikka myöntäisi, että sen alueella todella elää vähemmistöjä, ja takaisi niiden oikeuden yksilöinä ja yhteisöinä. Romaniassa annetaan toivottavasti laki vähemmistöistä, vaikka olemme kaukana siitä, että vähemmistöjen jäseniä olisi armeijan ylimmässä johdossa, ja autonomiaa pelätään enemmän kuin Venäjän 14. armeijaa Transnistriassa. Parlamentti voisi rohkaista nykyisiä jäsenvaltioita antamaan hyvän esimerkin laatimalla vähemmistöjen suojelemiseksi sellaiset normit, jotka olisivat pakollisia koko unionin alueella.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuoden 2009 piti Kansainvälisen kriisiryhmän laatiman raportin mukaan olla ratkaiseva Turkin yhdyntymiselle Euroopan

unioniin. Liittymisneuvotteluissa piti joko saada aikaan läpimurto tai neuvottelut piti lopettaa. Neuvottelut ovat tällä hetkellä edelleen käynnissä liittymiseen liittyvistä uusista alueista. Puheenjohtajavaltio Espanja, se on totta, sanoo, että se haluaa Ankaran liittyvän yhteisöön mahdollisimman pian, mutta näyttää koko ajan enemmän siltä, että Ankara määrittelee uudelleen paikkaansa maailmanjärjestyksessä ja että sen jäsenyyssuhteisössä ei ole ensisijaista. Viisumien poistaminen Jordaniasta, Libyasta, Iranilta ja Syyrialta, suhteiden huononeminen Israeliin, suhteiden vahvistaminen Sudanin kanssa, diplomaattisten suhteiden aloittamista Armenian kanssa koskevan sopimuksen allekirjoittaminen ja ymmärryksen tukahtuminen Kyproksen kanssa – kaikki tämä osoittaa, että Ankara suuntautuu enemmän yhteistyöhön naapureidensa kanssa, jopa sen kustannuksella, että sen asema liittymisneuvotteluissa heikkenee.

Kysymys energiavarmuudesta ja Turkin keskeinen maantieteellinen sijainti kuitenkin tarkoittavat, että siitä on hitaasti tulossa välttämätön EU:n etujen turvaamiselle. Siksi saattaa käydä pian niin, että Turkin liittyminen Euroopan unioniin on tärkeämpää meille kuin itse Turkille. Kehotan siksi komissiota ja neuvostoa määrittelemään uudelleen Turkin mahdollisuudet Euroopan unionin jäsenyyteen.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että neuvotteluissa mukana olevien ehdokasvaltioiden aikaansaama edistys myös tunnustetaan ja että sitä korostetaan. Mielestäni se on hyvin tärkeää jo pelkästään psykologisesti. Lisäksi ei voida kieltää, että neuvottelut EU:n kanssa ovat luoneet paremmat edellytykset näiden maiden ihmisille. Neuvottelut ovat itsessään myönteinen asia.

Olen varma, että me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että Turkin on toteutettava huomattavia ponnistuksia ja että uskonnonvapaus, ilmaisunvapaus ja lehdistönvapaus ovat sanomattakin selviä. Katson kuitenkin, että on myös todettava, että Turkin kanssa käytävät neuvottelut eivät ole vain neuvotteluja Turkin valtion tai kansan kanssa vaan että Turkki edustaa myös eräänlaista avainta tai siltaa koko alueelle. Siksi meidän on pidettävä mielessä, että EU:n suhteet alueeseen huononevat huomattavasti, jos ovi sulkeutuu jälleen.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että saisin aikaa selittää tämän parlamentin jäsenille syyt siihen, miksi Kreikan kansa suhtautuu niin herkästi kysymykseen, joka koskee entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian nimeä. Valitettavasti se vie kauemmin kuin minuutin.

Tämä tarina, joka alkaa 1940-luvun lopulta, on surullinen tarina, joka päättyi siihen, että heistä luotiin valheellinen aate. Voin vakuuttaa teille, että kreikkalaiset eivät ole nationalisteja eivätkä laajentumishaluisia. He vain vastustavat sellaisen nimen käyttöä, joka on osa heidän omaa muinaista historiallista ja arkeologista perinnettään.

Ymmärrän, että entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on uutena itsenäisenä valtiona käymässä läpi etnistä alkuperää koskevaa myöhäistä vaihetta. Vakavasti otettavat tiedemiehet Skopjessa eivät tue pääministerinsä kansallismielisiä suuntauksia. He pysyvät mieluummin hiljaa kuin paljastavat vastustavansa tätä muodikasta lausetta, jolla, kuten Zoran Thalerin mietinnössä aivan oikein huomautetaan, lisätään todennäköisesti jännitteitä.

Haluaisin, että tämä parlamentti ja uusi komissio yrittäisivät edistää ratkaisua nimikysymykseen, ei edistämällä EJTM:n hallituksen kansallismielisiä suuntauksia vaan tukemalla Kreikan näkemystä, jossa pyritään varovaiseen kompromissiin, joka lopulta näyttää tyydyttävän enemmän EJTM:n kansaa kuin Kreikan kansaa.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Tämän päivän keskustelut ovat osoittaneet, että vaikka Euroopan parlamentin jäsenillä on eriäviä näkemyksiä Turkin edistymisestä, olemme luultavasti kaikki samaa mieltä siitä, että perusedellytys EU:n jäsenyydelle on perustavanlaatuisen uudistusten asianmukainen täytäntöönpano. Nyt on mielestäni liian aikaista asettaa konkreettisia päivämääriä, mutta meidän on tarkkailtava ja vaadittava Turkin edistymistä, koska äskettäiset tapahtumat, joissa poliittisten puolueiden toiminta kiellettiin, aiheuttavat huolta eivätkä osoita Turkin sitoumusta kansalaisvapauksien ja -oikeuksien ja poliittisten vapauksien ja oikeuksien kunnioittamiseen. Meidän on kuitenkin annettava Turkille tilaisuus tarkistaa toimiaan ja toivottava, että tulevaisuudessa Turkki on demokraattinen ja vapaa maa.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Kroatia on edelleen Länsi-Balkanin maista edistyneimmällä tasolla matkalla EU:hun liittymiseen. Se voi antaa esimerkin alueen valtioille niiden liittymismahdollisuuksien osalta liittymiskriteerien ja -ehtojen täyttämiseksi.

Pidän myönteisenä sisäisiä uudistuksia koskevaa edistystä, kuten vuoden 2009 edistymiskertomuksessakin todettiin. Tarvittavien liittymiskriteerien täyttämistä koskeva menetelmä, erityisesti niiden, jotka kuuluvat lukuun 23, oikeuteen ja perusoikeuksiin, on huomattava virstanpylväs tämän maan edistymisessä eurooppalaisten normien saavuttamisen osalta.

Tuemme Kroatian liittymistä Euroopan unioniin edellyttäen, että se perustuu liittymiskriteerien tiukkaan noudattamiseen, mukaan luettuna täysimääräinen yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Kroatia päättää liittymisneuvottelut tänä vuonna. Itse asiassa mietintö, josta tänään keskustelemme, on viimeinen Euroopan parlamentin laatima edistymistä koskeva mietintö. Luotamme siihen, että pystymme ensi vuonna äänestämään Kroatian liittymistä Euroopan unioniin koskevasta sopimuksesta, mikä on myönteinen merkki koko alueelle.

Milan Zver (PPE). – (SL) Arvoisa komission jäsen, onnittelen teitä uudesta virastanne ja toivon, että menestytte tällä alalla.

Olen hyvin mielissäni siitä, että kaikki kolme mietintöä ovat myönteisiä ja että esittelijät ovat huomanneet näiden maiden edistyneen nykyaikaistamisen osalta, kuten sen näemme EU:n näkökulmasta. Tärkein asia on se, että kaikki kolme maata säilyttävät korkeat normit ihmisoikeuksien kunnioittamisen osalta. EU:n on suhtauduttava tähän tiukasti, ja sen on myös oltava tiukka vaatiessaan näitä maita ratkaisemaan suhteensa naapureidensa kanssa.

Haluaisin myös panna merkille, että en tue Kroatiaa koskevaa mietintöä, pääasiassa siksi, että siinä ei käsitellä Sloveniaa oikeudenmukaisesti.

Iuliu Winkler (PPE). – (RO) Tehokkain ulkoinen laajentumisasiainpolitiikka, joka Euroopan unionilla on Länsi-Balkanin osalta, on tällä alueella laajentuminen. Sillä taataan rauha ja tuodaan demokratiaa alueelle, jolla, valitettavasti, on ollut vain maineensa, jota lähihistoria on vahvistanut, ”Euroopan unionin ruutitynnyrinä”.

Samalla Länsi-Balkanin valtioiden tehokkain ulkopoliittinen on kuulua Euroopan unionin vakauden ja vaurauden alueeseen. Tässä prosessissa tarvitsemme välineitä. Pidän siksi myönteisinä Kroatiaa ja Makedoniaa koskevia edistymiskertomuksia, jotka ovat arvokkaita välineitä.

Katson myös, että tarvitaan taloudellisia välineitä sekä alueellista, taloudellista ja kaupallista yhteistyötä, myös jo tehokkaiksi osoittautuneiden investointien osalta. Mielestäni Euroopan komission ja Kroatian ja Makedonian hallitusten on käsiteltävä näitä välineitä.

(Puhuja kysyi Hélène Flautreilta kysymyksen sinistä korttia koskevan menettelyn nojalla (Euroopan parlamentin työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohta))

Barry Madlener (NI). – (NL) Halusin itse asiassa kysyä Turkista vastaavan valtuuskunnan johtajalta, Hélène Flautreilta, kysymyksen. En tiedä, voinko tehdä sen nyt – siihen sininen korttini perustuu. Voinko kysyä Hélène Flautreilta kysymyksen?

Hyvä Hélène Flautre, haluaisin kysyä teiltä, Turkin hirvittävän kunniamurhan takia, oletteko samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi vaatia, että Turkissa tehdään laaja tutkimus kunniamurhista? Kotimaassani Alankomaissa turkkilaisten keskuudessa on järkyttävän korkea kunniamurhien taso, kuten myös Saksassa, ja uskon, että tämä on vain jäävuoren huippu ja että Turkissa on valtavan paljon kunniamurhia. Voimmeko pyytää komission jäsentä Füleä tekemään tutkimuksen kunniamurhista Turkissa?

(Hélène Flautre suostui vastaamaan kysymykseen sinistä korttia koskevan menettelyn nojalla (Euroopan parlamentin työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohta))

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kysymys, kyllä, mutta mikä kysymys? Kenelle se on osoitettu ja mitä varten? Mielestäni valtuuskuntamme – jonka jäsen te olette, hyvä Barry Madlener – on sitoutunut ja on jatkossakin lujasti sitoutunut ihmisoikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon ja kaikkiin aloitteisiin, joilla torjutaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa.

Mainitsin tämän juuri nyt puheenvuorossani. Mielestäni niin sanottuja kunniamurhia, jotka ovat perheen tai heimon perusteella järjestettyjä murhia, ei voi mitenkään puolustaa ja että tällä hetkellä on hyvin miellyttävää nähdä, että kukaan Turkissa ei enää tue tällaista vanhanaikaista rikollista käytäntöä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos tästä laajasta keskustelusta, joka on keskittynyt tiettyihin Euroopan parlamentin esittämiin erinomaisiin päätöslauselmiin, ja haluaisin onnitella esittelijöitä Hannes Swobodaa, Zoran Thaleria ja Ria Oomen-Ruijtenia.

Voimme mielestäni sanoa, että suuri enemmistö on puhunut laajentumisprosessin puolesta olennaisena osana Euroopan yhdyntymistä. Kuten Elmar Brok sanoi, laajentuminen on ollut Euroopan unionille menestys, ja toiset jäsenet ovat maininneet joitakin esimerkkejä laajentumisprosessin onnistumisesta. Se on myös olennainen osa edistymisessä kohti demokraattista uudistusta ja niiden maiden demokratian syventämisessä, jotka ovat lähenemässä Euroopan unionin, niiden, jotka ovat aloittaneet liittymisensä Euroopan unioniin, ja niiden, joilla on mahdollisuudet liittymiseen. Kuten Mario Mauro on korostanut, tämä edellyttää aina sitoutumista Kööpenhaminan ehtojen täyttämiseen, mikä on toinen osa, josta ollaan laajasti samaan mieltä, ja siten ihmisoikeuksien täysimääräisen kunnioittamisen osoittamiseen.

Olen täysin samaa mieltä Michael Cashmanin kanssa siitä, että juuri vähemmistöjen kohtelu osoittaa maan luonteen, ei enemmistöjen kohtelu, vaikka se on myös tärkeää. Juuri siten meidän pitäisi siksi mitata ihmisoikeuksien kunnioittamista ja siten Kööpenhaminan kriteerien noudattamista.

Toinen kohta, josta oltiin yleisesti samaa mieltä, oli se, että Länsi-Balkanin maille eurooppalainen perspektiivi on olennainen osa niiden edistystä – kuten Marietta Giannakou ja Iuliu Winkler huomauttivat – ja että se ei ole vain kyseisten maiden etujen mukaista vaan, kuten Kinga Göncz sanoi, Euroopan unionin etujen mukaista.

Kroatian osalta olemme myös yleisesti samaa mieltä siitä, että uusia lukuja on avattava mahdollisimman pian, mutta on sanottava, että tällä hetkellä 28 lukua 35:stä on jo avattu ja että niistä 17 on alustavasti suljettu. Puheenjohtajavaltio Espanja jatkaa yhdessä Eurooppa-neuvoston ja neuvoston kanssa työtä saadakseen neuvotteluissa aikaan uutta edistystä, jotta ne voidaan saada pian viimeiseen vaiheeseen. Siksi huomautin aiemmin, että Kroatian kanssa järjestettävät liittymisneuvottelut alkavat välittömästi.

Odotamme, että jäsenyysneuvottelujen etenemissuunnitelma saadaan päätökseen tänä vuonna, kuten mietinnön esittelijä, Hannes Swoboda, on ehdottanut ja jotkut jäsenet ovat pyytäneet, esimerkiksi Gunnar Hökmark, Luigi Berlinguer ja Krsysztof Lisek, joka ilmaisi toiveen, että Kroatia voisi liittyä Euroopan unioniin Puolan puheenjohtajakauden aikana.

Joten Kroatian osalta on edistytty, kuten Tomasz Piotr Poręba on korostanut. Työtä on kuitenkin vielä tehtävänä, esimerkiksi oikeuslalla on puutteita, kuten Debora Serracchiani pani merkille.

Siten katsomme, että olemme saavuttaneet merkittävän loppuvaiheen Kroatian liittymisessä, ja toivomme, että neuvottelut voidaan päättää ja että Kroatia voi liittyä unioniin mahdollisimman pian asiaankuuluvien Euroopan unionin perussopimusten ratifiointiprosessin jälkeen.

Siirryn Makedoniaan, jota koskevassa keskustelussa on keskitytty pääasiassa sen nimeen. Nimi ei luonnollisesti kuulu Kööpenhaminan vaatimuksiin, mutta hyvät naapurussuhteet ovat selkeästi olennaisia kansallisen politiikan muotoilua koskevassa prosessissa kaikissa ehdokasvaltioissa.

Ehdokasvaltioiden on jäsenvaltioiden tavoin siksi osoitettava äärimmäistä herkkyyttä tällaisissa asioissa. Meidän on myös muistettava, että neuvottelujen lähtökohta on yksimielisyy, toisin sanoen yksimielinen sopimus nykyisten jäsenvaltioiden välillä.

Bernd Posseltin, Ioannis Kasoulidesin, Marije Cornelissenin, Jorgo Chatzimarkakisin, Kinga Gönczin ja Chrysoula Paliadelin aiemmin kannattama ratkaisu perustuu lujasti Yhdistyneiden Kansakuntien suojissa käytäviin neuvotteluihin ja kahdenväliseen yhteyteen entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ja Kreikan välillä. Vaikka tämä on tietysti erittäin tärkeä asia, itse Euroopan unioni ei itse asiassa osallistu kyseisiin keskusteluihin Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa.

Siksi emme mielestäni tällä hetkellä voi sanoa tarkasti, milloin tämä selkkaus ratkaistaan; voin kuitenkin varmasti sanoa, että myös puheenjohtajavaltio Espanja onnittelee pääministeri Gruevskia ja pääministeri Papandreouta suoran vuoropuhelun elvyttämisestä. Se osoittaa molempien johtajan kyvyt ja johtaa epäilemättä avoimuuden ilmapiiriin ja asenteeseen, joihin Michail Tremopoulos viittasi puheenvuorossaan.

Uskomme, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitus pystyy viemään näitä neuvotteluja eteenpäin. Mahdollisuus liittyä EU:hun on aina ollut erittäin tärkeä koko maalle, myös sen etnisille ryhmille, olivatpa ne pieniä tai suuria.

Lopuksi, Turkin osalta on käytetty paljon puheenvuoroja, ja haluaisin aloittaa sanomalla, että neuvottelut jatkuvat kohtuullisella vauhdilla – ne eivät ole pysähdyksissä – ja sanon tämän vastauksena Geoffrey Van Ordenin huomautukseen noiden neuvottelujen vauhdista.

Toivomme voivamme avata muita neuvottelulukuja Espanjan puheenjohtajakauden aikana. Olen maininnut joitakin niistä, mutta luonnollisesti emme voi ennustaa näiden neuvottelujen vauhtia, koska ne riippuvat

Turkin uudistusten edistymisestä ja siitä, miten Turkki täyttää kriteerit. Mikä vielä tärkeämpää, kuten te kaikki tiedätte, kaikissa tapauksissa, kaikissa vaiheissa ja prosessin kunkin luvun osalta sopimuksen on oltava yksimielinen.

Ihmisoikeuksien suojelu ja Kööpenhaminan kriteerien täyttäminen ovat aihe, joka on mainittu monissa puheenvuoroissa ja johon selkeästi viitataan Ria Oomen-Ruijtenin mietinnössä, ja on sanottava, että Turkin on ponnisteltava tällä alalla enemmän. Sen on ponnisteltava enemmän, ja sanon tämän vastauksena Bastiaan Belderille, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyralle ja muille ja Chalaramos Angourakisille ja Jürgen Klutelle, jotka ovat puhuneet ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämisestä.

He ovat oikeassa, mutta on myös oikein sanoa, että neuvotteluprosessi on edelleen Euroopan unionin pääasiallinen keino vaikuttaa aikaansaattavaan edistykseen ja, vaikka edistystä on todella saatu aikaan, se ei edelleenkään riitä. Se on mainittu myös muiden jäsenten, esimerkiksi Raimon Obiolsin, Hélène Flautren, Ulrike Lunacekin, Cristian Dan Predan ja Zigmantas Balčytisin puheenvuoroissa. Mielestäni meidän on oltava hyvin tietoisia siitä, kun teemme tasapainoisen arvioinnin neuvotteluistamme Turkin kanssa.

Kypros on myös ollut hyvin monen puheenvuoron aiheena. Kypros on tietenkin ratkaiseva kysymys tulevina kuukausina. On sanottava, että saaren kahden yhteisön johtajien välillä tällä hetkellä käynnissä olevat neuvottelut ovat myönteisiä ja että on saatu aikaan parempi luottamuksen ilmapiiri.

On sanomattakin selvää, että Kyproksen kysymyksen ratkaisemisella poistettaisiin tämä este, tai kaikki esteet, tai ainakin jotkin esteistä, jotka voivat haitata Turkin edistymistä liittymistä kohti ja, mitä ikinä tapahtuukin, sillä annettaisiin tärkeä, myönteinen viesti koko alueelle, ja perustavoitteena olisi sovinto, kuten Richard Howitt niin osuvasti asian ilmaisi.

Me olemme kaikki tietenkin samaa mieltä siitä, että Turkin on noudatettava lisäpöytäkirjaa. Sitä on kehoitettu jatkuvasti tekemään niin, ja aina, kun neuvosto keskustelee Turkin kanssa, muistutamme sitä tuosta sitoumuksesta, jota on kunnioitettava. Neuvosto hyväksyi 8. joulukuuta 2009 päätelmät, joissa se totesi, että jos asiassa ei edistyttyäisi, neuvosto säilyttäisi vuonna 2006 hyväksytyt toimenpiteet, joilla olisi pysyvä vaikutus neuvottelujen yleiseen edistymiseen.

Maria Eleni Koppa ja Nikolaos Salavrakos ovat myös viitanneet muihin tapauksiin: ilmatilan loukkaukset ja välikohtaukset Egeanmerellä. Joten toistan, naapuruussuhteet ovat välttämätön edellytys Turkin edistymisen mittaamiselle neuvotteluissa. Neuvoston 8. joulukuuta antamilla päätelmillä, jotka olen maininnut monesti, lähetettiin Turkille viesti tästä asiasta. Vakuutan teille, että puheenjohtajavaltio seuraa asiaa erittäin tiiviisti ja edistää sitä tarvittaessa kaikilla tasoilla.

Joka tapauksessa, arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltion kanta Turkin kanssa käytäviin neuvotteluihin on ehdottoman selkeä. Olemme saaneet laajentumisesta aikaan uuden yksimielisyyden, josta neuvosto päätti joulukuussa 2006, ja se tarkoittaa, että neuvottelujen tavoitteena on ehdottomasti Turkin tuleva liittyminen Euroopan unioniin.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen siitä, että minulla oli niin aikaisin mahdollisuus osallistua tähän liittyvistä valtioista teidän kanssanne käytävään keskusteluun. Lupasin kuulemiseni aikana, että tulisin kuuntelemaan teitä ja neuvojanne, ja tämän päivän keskustelu oli selkeä todiste rikkaudesta, viisaudesta ja näkemyksestä, jotka ovat koolla täällä parlamentissa.

Haluaisin esittää kaksi yleistä huomiota. Ensiksikin, suhtaudun hyvin vakavasti lupauksiin, jotka tein kuulemisten aikana. En ole kiinnostunut käymään kahta yksinpuhelua vaan käymään parlamentin kanssa vuoropuhelua, joka kertoisi Lissabonin sopimuksen todellisesta hengestä.

Haluaisin esittää toisen yleisen huomion, ja viittasin siihen pari kertaa kuulemiseni aikana. Puhuessani ehdokasvaltioille ja mahdollisille ehdokasvaltioille korostin aina seuraavia neljää periaatetta. Ensimmäinen on tiukka sitoutuminen Kööpenhaminan kriteereihin; niistä ei neuvotella. Toiseksi, tiukka sitoutuminen perusvapauksiin ja -oikeuksiin, mukaan luettuna uskonnolliset ja vähemmistöjen oikeudet ja tietysti naisten oikeudet. Kolmanneksi, prosessi, jossa molemmilla puolilla ja kaikilla tasoilla ollaan rehellisiä ja osoitetaan uskottavuutta. Neljänneksi, en ikinä aliarvioi integrointikykyä koskevaa kysymystä.

Kroatian osalta sekä parlamentin päätöslauselmassa että komission kannassa korostetaan, että Kroatia voi luottaa parlamenttiin ja komissioon luotettavina liittolaisina. Jos maa pystyy täyttämään kaikki jäljellä olevat ehdot, luotan edelleen siihen, että liittymisneuvottelut voidaan saattaa päätökseen tänä vuonna. Komissio, ja luotan tässä myös nykyiseen ja tulevaan puheenjohtajavaltioon sekä Euroopan parlamenttiin, tukee Kroatiaa sen päämäärän saavuttamisessa.

Haluaisin entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian osalta korostaa jälleen kerran, että maa sai komission suosituksen liittymisneuvottelujen aloittamisesta omien ansioidensa perusteella. Maalla on kuitenkin edelleen monia painostavia haasteita, mukaan luettuna poliittiset kriteerit. Kuten keskustelun aikana pantiin merkille, nimikysymyksen ratkaisemiseksi on nyt avoinna mahdollisuus, ja olen täysin sitoutunut tukemaan meneillään olevia keskusteluja.

Turkin osalta me kaikki tiedämme, että edessämme ei ole helppo tie, ei Turkille eikä Euroopan unionille, kuten monet keskustelun aikana selkeästi totesivat. Tiedän kuitenkin, että Turkin hallitus on edelleen sitoutunut demokraattiseen avautumiseen. Kuka olisi voinut vain viisi vuotta sitten kuvitella, että Turkin yhteiskunta ja poliitikot keskustelevat avoimesti ja intensiivisesti kurdeja koskevasta kysymyksestä, siviilien ja armeijan välisestä suhteesta, Halkin seminaarin uudelleenavaamisesta tai suhteista Romaniaan?

Olen kuitenkin edelleen huolissani lehdistönvapauden ja viestintien moniarvoisuuden rajoituksista. Tarvitaan lisää oikeudellisia muutoksia suojelemaan toimittajia, ihmisoikeusaktivisteja ja poliitikkoja syyteiltä ja rangaistuksilta väkivallattoman mielipiteen ilmaisusta.

Liittymisneuvottelujen osalta merkittävän ympäristöluvun avaaminen viime joulukuussa on rohkaisevaa kehitystä, ja sen myötä avattujen lukujen määrä on 12. Toivon, että voimme tänä vuonna avata lisää lukuja. Turkin on kuitenkin vielä ponnisteltava lisää voidakseen saavuttaa vaativat vertailukohdat. Siksi on tärkeää, että tarvittavia valmisteluja jatketaan tiukasti.

Komissio pitää myös myönteisenä Turkin kanssa siirtolaisuudesta käytävää vahvistunutta vuoropuhelua, jonka pitäisi johtaa konkreettisiin saavutuksiin, erityisesti takaisinoton ja rajavalvonnan osalta. Vastauksena yhden jäsenenne erityiseen kysymykseen haluan sanoa, että komissio on tietoinen viimeaikaisista tapahtumista, jotka koskevat Turkin viisumivaatimusten poistamista Libanonilta ja Syyrialta. Komission näistä asioista vastaava pääjohtaja menee Ankaraan ensi viikolla keskustelemaan. Tämä on yksi asioista, joista hän tuolloin keskustelee, ja minä tiedotan näistä keskusteluista.

Haluan myös lisätä, koska sitä on pyydetty, komission seuraavan kannan. Kaikilla toimenpiteillä, joita komissio on ehdottanut ja joita se on toteuttanut, on aina pyritty lopettamaan Kyproksen turkkilaisyyhteisön eristys keinona helpottaa Kyproksen yhdistämistä huhtikuussa 2004 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti. Olemme panemassa täytäntöön 259 miljoonan euron arvoista tukipakettia Kyproksen turkkilaisyyhteisön kestäväen yhteiskunnallisen ja taloudellisen kehityksen hyväksi ja jotta se voi osallistua täysimääräisesti Euroopan unioniin sovinnon ja jälleenyhdistämisen jälkeen. Vihreää linjaa koskevalla asetuksella edistetään Kyproksen turkkilaisten ja Kyproksen kreikkalaisten taloudellisia ja henkilökohtaisia yhteyksiä. Kauppaa koskeva asetus Kyproksen turkkilaisyyhteisön kaupan erityisehdoista on edelleen käsiteltävänä neuvostossa.

Palatakseni Turkkiin, uudistusprosessin on jatkuttava ja Euroopan unionin pitäisi jatkaa prosessin ja edistyksen kannustamista. Komissio pysyy sitoutuneena Turkin liittymisprosessiin. Vipuvoimamme ja vaikutusvaltamme Turkissa kehittyvät sitä uskottavimmiksi ja vahvemmiksi, mitä yksiselitteisempiä sitoumuksemme ovat.

Odotan erittäin hedelmällistä ja tiivistä yhteistyötä seuraavan viiden vuoden aikana.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut ulkoasiainvaliokunnalta kolme työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tämän päivän äänestyksen aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä tunnustetaan tietyt myönteiset toimet, jotka Turkki, joka on ollut ehdokasvaltio vuodesta 2005 alkaen, on toteuttanut liittyäkseen EU:hun, vaikka sitä onkin kehoitettu nopeuttamaan uudistusten tahtia. Muistutan, että joulukuussa 2006 neuvottelut keskeytettiin osittain, koska maa ei suostunut soveltamaan tulliliittoa Kyprokseen EU:n kanssa. Selkkaus Kyproksen kanssa on ratkaistava ja maan on jatkettava edistymistä demokratiassa ja ihmisoikeuksien suojelussa, korruption torjunnassa, lehdistönvapauden parantamisessa, poliittisen avoimuuden tarpeessa ja joustavammissa ja

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

tehokkaammassa oikeuslaitoksessa, sukupuoleen, sukupuoliseen suuntautumiseen ja etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin liittyvien syrjimättömyyslakien vahvistamisessa ja virkamieskunnan uudistamisessa. Turkin hallitus osoittaa edelleen poliittista tahtoa jatkaa uudistuksia, ja se on lisännyt huomattavasti perusvapauksia ja demokraattista kehitystä maassa. Meidän on siksi edelleen edistyttävä neuvotteluissa, joilla pyritään varmistamaan Turkin liittyminen maana, jolla on elintärkeä asema Israelin ja Palestiinan välisten konfliktien välittäjänä ja joka toimii foorumina Irakille ja Iranille yhteisen perustan löytämiseksi.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kertomuksessa on ehdottomasti joitakin kiinnostavia kohtia, jopa niille, kuten minulle ja monille teistä, jotka vastustavat EU:n jäsenyyden myöntämistä Turkille. Kertomuksen sisällössä kuvataan Turkin joskus vakavia epäonnistumisia EU:hun liittymistä koskevien perusehtojen täyttämiseksi. Tietyt kohdat ulkoasiainvaliokunnan ehdottamassa päätöslauselmassa ovat sangen jyrkkiä. Näissä asiakirjoissa ei vastusteta Turkin teoreettista tulevaa liittymistä EU:hun; olen kuitenkin hyvin iloinen voidessani pitää myönteisenä löydöksiä, jotka parlamentti aikoo julkaista Turkin oletetun edistymisen puutteen osalta. Ne, jotka minun laillani vastustavat Ankaran liittymistä EU:hun, löytävät niissä vahvistuksen omalle perinteiselle liittymisen vastustukselleen: Turkissa on edelleen rajoituksia perusvapauksille, ihmisoikeusloukkauksia, aggressiivinen asenne Kyprosta ja Kreikkaa kohtaan, etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen syrjintää – kaikki nämä ovat ongelmia, joista EU ei voi selvästikään olla välittämättä. Ja kaikki tämä yhdistyy tavanomaisiin huoliin Turkin ja Euroopan kulttuuriin ja maantieteeseen liittyvistä eroista ja ongelmista, joita aiheuttaisi sellaisen maan liittyminen, jossa on yli 80 miljoonaa asukasta: ne ovat tekijöitä, jotka vahvistavat edelleen horjumatonta vakaumustani siitä, että Turkin ei ole oikein liittyä EU:hun, jonka yhtenäisyys riippuu ennen kaikkea kristinuskon hengestä.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Toisaalta Turkin demokratisoimisprosessin ja EU:hun lähentymistä koskevan prosessin menetelmä ja laajuus ovat keskeisiä. Toisaalta keskustelua Turkin tulevasta jäsenyydestä EU:ssa ei voida jättää sivuun. Kaikkiin laajentumisiin liittyy pohdiskeluja siitä, kasvattaako tietyn maan liittyminen EU:hun talousarviota, vai aiheutuuko siitä taloudellisia menetyksiä. Pelkään, että nykyisessä yhteistä maatalouspolitiikkaa ja siten EU:n talousarviota koskevassa kriisitilanteessa emme voi sallia laajentumista maahan, jossa seitsemän miljoonaa asukasta saa elantonsa maataloudesta (EU:ssa luku on 10,4 miljoonaa). Vertailun vuoksi: näissä oloissa Turkia koskevat kulut olisivat vuoteen 2025 asti noin kymmenen miljardia euroa, kun kaikkien ”itälajentumisen” kymmenen uuden jäsenvaltion osalta se oli enintään kahdeksan miljardia euroa. Suorat tuet Turkin maanviljelijöille ja maaseudun kehityksen tuet ja markkinatuet olisivat nykyisten oikeudellisten järjestelyjen nojalla tuhoisia EU:n maataloudelle ja maanviljelijöille. Turkin valtavan koon, asukasmäärän ja taloudellisen tilanteen takia tämän ehdokasvaltion liittyminen merkitsisi talousarviotaakkaa ja yhdeksän prosentin laskua EU:n BKT:ssä henkeä kohti. Näiden syiden takia meidän on keskusteltava uudelleen ja yksityiskohtaisemmin Turkin liittymisestä EU:hun sekä siihen liittyvistä YMP:n uudistuksista.

Martin Kastler (PPE), kirjallinen. – (DE) On kiitettävää, että uusi Makedonian demokratia on edennyt pidemmälle kaikilla yhteiskunnan ja liike-elämän aloilla. Pidän erittäin myönteisenä sitä, että maaliskuun 2009 presidentinvaalit ja paikallisvaalit menivät sujuvasti. Se on osoitus lisääntyvästä demokratisoitumisesta koko alueella, mikä näkyy Makedoniassa. Makedonia on täyttänyt kaikki kriteerit viisumisaännösten vapauttamiseksi, ja siksi sen kansalaisilla on ollut 19. joulukuuta 2009 alkaen viisumivapaus. Se on valtava askel eteenpäin. Makedonian on silti edelleen pantava monia uudistuksia täytäntöön. Toivon todella, että voimme käyträä kokemusta, jota olemme keränneet EU:n itäisen laajentumisen ensimmäisen vaiheen aikana, auttaaksemme sitä tässä prosessissa. Tässä yhteydessä ajattelen institutionaalisten uudistusten täytäntöönpanoa, jossa poliittiset säätöt ja monet erilaiset kansalaisjärjestöt ovat saavuttaneet niin paljon. Muutoksen ja EU:n normien osalta on kaksi alaa, joilla meidän pitäisi vahvistaa yhteistyötämme. Ne ovat julkisen hallinnon, oikeuslaitoksen ja poliisin uudistaminen. Minä itse haluaisin, että Makedonian ja Kreikan välinen nimikiista jätetään syrjään lähitulevaisuudessa. On tärkeää, että edistyminen kohti Euroopan yhdentymistä ei pysähdy kahdenvälisten kiistojen takia.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Kroatian pitäisi maantieteellisen asemansa ja historiallisten suhteidensa takia liittyä kiistatta Euroopan unioniin mahdollisimman pian. Huolimatta jännitteistä naapureiden kanssa ja etnisistä selkkauksista, jotka saivat alkunsa sisällissodan aikana, en voi kuvitella täysimääräisesti yhdentynyttä ja yhtenäistä Eurooppaa ilman Kroatiaa. Vuonna 2004 alkaneet neuvottelut olivat lupaavaa kehitystä, ja mikäli keskeytyksiä ei olisi ollut, ne olisi pitänyt saattaa loppuun tänä vuonna, ottaen huomioon, että loppuun saattamiseen vaaditaan 28 alaa. Kroatian liittyminen Natoon huhtikuussa 2009 on ehdottomasti vahvistanut sen vaatimusta EU:hun liittymisestä. Balkanin noidankattilana perinteisesti tunnetun alueen vakautus taataan vain Kroatian liittymisellä. Toivon, että vuoden 2012 alussa, kun tulen paikalleni Euroopan parlamenttiin, voin kätellä kollegoita Kroatiasta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Pidän myönteisenä Kroatian aikaansaamaa edistystä, erityisesti korruption torjunnassa. Toimielimissä on ryhdyttävä korruption vastaisiin toimiin. Lisäksi tarvitaan muutosta perusasenteessa, ja väestölle on tiedotettava enemmän korruptiosta, joka on valitettavasti edelleen osa Kroatian jokapäiväistä elämää. Kroatian ja sen naapureiden suhteen osalta on miellyttävää nähdä, että kompromissi rajariidassa Slovenian kanssa on nyt mahdollinen. Toivon myös, että Kroatian Kosovon tunnustaminen ei aiheuta lisää jännitteitä Länsi-Balkanilla, erityisesti Serbian kanssa, sillä se on nyt, ymmärrettävästi, huolissaan. Koska Kroatia on saanut aikaan ilmiselvää edistystä ja koska olen vakuuttunut, että Kroatia on kulttuurin, politiikan ja historian kannalta osa Eurooppaa, äänestän päätöslauselmaesityksen puolesta. Jos Kroatia täyttää kaikki ehdot, uskon, että sen liittyminen pian Euroopan unioniin on mahdollista.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, viittaan 20. tammikuuta pitämäni puheenvuoron, ja olen kiinnostunut siitä, minkälaisia toimenpiteitä Turkin hallitus on pannut neuvoston ja komission tietojen mukaan täytäntöön saadakseen kansan mukaan demokratisoimisprosessin täytäntöönpanoon ja Euroopan unioniin liittymisessä välttämättömiin uudistuksiin. Turkin vuoden 2009 edistymiskertomuksessa pannaan merkille puutteita Kööpenhaminan kriteerien täyttämässä ja erityisesti korostetaan poliittisia kriteerejä, joihin kuuluu demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden täytäntöönpano, ihmisoikeudet ja vähemmistöjen oikeuksien suojeleminen. Kehittymistä koskevassa kertomuksessa pantiin merkille, että viime vuoden aikana Turkille osoitettiin 567 miljoonaa euroa kehitysyhteistyövälineen nojalla. Määrärahoilla oli suurelta osin tarkoitus panna täytäntöön jäljellä olevat uudistukset poliittisessa järjestelmässä ja oikeusjärjestelmässä sekä kansalaisyhteiskunnan kehittämisessä. Samalla tehtiin selväksi, että näiden välineiden käyttö oli hajautettu, mikä tarkoittaa, että Turkin viranomaiset hallinnoivat osoitettua tukea komission valtuutuksen perusteella. Koska neuvosto ja komissio ovat kiinnostuneita käymään Turkin jäsenyysneuvotteluja mahdollisimman pian, mikä tarkoittaa, että nykyiset puutteet on ratkaistava, niillä pitäisi olla tarkka yhteenveto konkreettisista toimituksista, jotka Turkin hallitus on toteuttanut saavuttaakseen tämän tavoitteen. Komissio on kotisivullaan todellakin esittänyt kuvallisessa muodossa joitakin hankkeita lapsityövoiman käytön lopettamisesta, peruskoulutuksen hankkimisesta, vammaisten ottamisesta mukaan yhteiskuntaan ja luottamuksellisen neuvonnan perustamisesta kotiväkivallasta kärsiville naisille Turkissa. Riittävätkö nämä toimet kuitenkin luomaan riittävän ruohonjuuritason julkisen tuen tarvittavien uudistusten välittömälle ja onnistuneelle täytäntöönpanolle? Kehitystä koskevan kertomuksen sisällön perusteella, minkälaisia täydentäviä kiireellisiä toimenpiteitä tai hankkeita on suunniteltu ongelmallisilla aloilla ilmaantuneiden esteiden voittamiseksi?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Kun monet Keski- ja Itä-Euroopan maat liittyivät Euroopan unioniin sen suuren laajentumisen päivänä 1. toukokuuta 2004, Euroopan jako rautaesiripulla lopetettiin viimein. Kaikki Keski- ja Itä-Euroopan maat eivät tulleet sillä kertaa eurooppalaiseen perheeseen. Silloin kävi myös selväksi, että ”suuren laajentumisen” pitäisi jatkua ja alueen useamman muun maan liittyä. Vuonna 2007 Romaniasta ja Bulgariasta tuli Euroopan unionin jäsenvaltioita. Näiden maiden liittymistä ei kuitenkaan voida pitää Euroopan unionin laajentumisen loppuna.

Tällä hetkellä lähinnä EU:hun liittymistä oleva maa on Kroatia. Tuen täysimääräisesti Kroatian kanssa käytävien neuvottelujen päättämistä mahdollisimman pian, jotta maa voi liittyä Euroopan unioniin mahdollisimman pian. Pyydän molemmilta osapuolilta mahdollisimman paljon joustavuutta ja tahtoa sopimuksen aikaansaamiseksi. Lisäksi pyydän Kroatian puolta lisäämään ponnistelujaan yhteisön vaatimusten noudattamiseksi sellaisilla aloilla kuin julkishallinnon ja oikeuslaitoksen organisointi ja järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption tehokasta torjuntaa koskevat mekanismit. Lisäksi haluaisin liittyä niihin, jotka kehottavat Kroatiaa osoittamaan mahdollisimman paljon hyvää tahtoa yhteistyössä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Turkin kanssa vuonna 2005 aloitetun neuvotteluprosessin päättämisen edellytyksenä Turkin on täytettävä Kööpenhaminan kriteerit ja sen on noudatettava kaikissa suhteissa EU:n integrointikykyä. Turkki on todellakin alkanut panna täytäntöön tuolla perusteella odotettuja uudistuksia, kehittää hyviä naapurussuhteita ja mukauttaa itseään asteittain EU:n jäsenyyuskriteereihin. Tuen näitä toimia ja tuen Turkin liittymistä EU:hun edellyttäen tietysti, että jäsenyysehdot täytetään täysimääräisesti. Nyt minua kuitenkin huolestuttaa se, että viime aikoina myönteiset viestit täytäntöönpannista uudistuksista ovat alkaneet olla vähissä ja että Turkilla on edelleen vakavia ongelmia oikeusnormien täytäntöönpanossa, erityisesti aloilla, jotka koskevat naisten oikeuksia, syrjimättömyyttä, ilmaisun- ja vakaumuksenvapautta, kidutuksen nollatoleranssia ja korruption vastaisia toimenpiteitä. Kehotan Turkia jatkamaan ja vahvistamaan ponnisteluja Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi täysimääräisesti ja vahvistamaan tukea Turkin yhteiskunnassa tarvittaville uudistuksille, joilla kaikille ihmisille taataan yhdenvertaisuus sukupuolesta,

rodusta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai uskosta, vammasta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumatta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on molempien osapuolten, EU:n ja Turkin, etujen mukaista, että laajentumisprosessi jatkuu. Siksi Turkin on nopeutettava uudistusprosessia, jotta se voi lunastaa antamansa sitoumukset.

Haluaisin mainita tästä muutamia esimerkkejä. Sukupuolten tasa-arvoa koskeva lainsäädäntö on yhtenäistetty, mutta sen panemiseksi täytäntöön tarvitaan enemmän ponnisteluja, jotta naisten ja miesten välisiä eroja voidaan vähentää sen osalta, miten he osallistuvat työmarkkinoihin, politiikkaan ja päätöksentekoprosessiin sekä heidän koulutukseen pääsynsä osalta. Ympäristönsuojelussa on edistytty, erityisesti Kiotoon pöytäkirjan allekirjoittamisessa, tällä "ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumisen aikakaudella". Paljon on kuitenkin vielä tehtävänä veden laadun, luonnon suojelun ja muuntogeenisten organismien osalta.

Pidän myönteisenä Turkin aikaansaamaa edistystä, mutta samalla tuen Ankaralle esitettyä pyyntöä ponnistella uudistusprosessissa enemmän, jotta se voi liittyä eurooppalaiseen kerhoon.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Yksi olennaisista Kööpenhaminan kriteereistä, jotka on täytettävä, jotta maasta voi tulla Euroopan unionin jäsenvaltio, on ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Haluaisin kiinnittää huomiota naisten oikeuksien loukkaamista koskeviin surullisensuuluisiin tapauksiin.

Lehdistössä kerrotaan miltei päivittäin naisten murhista, jotka tunnetaan "kunniamurhina". Lehdistössä korostetaan tällä hetkellä oman isänsä ja isoisänsä raa'asti murhaaman 16-vuotiaan Medine Memin tapausta. On järkyttävää, että nämä kaksi riistivät tytöltä hengen, koska hän oli puhunut pojille, mutta tapa, jolla tämä julmuus toteutettiin, oli vielä järkyttävämpää. Ruumiinavauksen tulokset osoittavat, että kanatarhan alle haudattu Medine oli vielä elossa, kun hänet haudattiin, ja hän oli tajuissaan aivan loppuun asti. Nämä kuolevan teini-ikäisen käsittämättömät kärsimykset johtuivat perheen "loukatun kunnian" palauttamisesta. On kauhistuttavaa, että Medinen tapaus ei ole yksittäinen tapaus, vaan laajalle levinnyt ja raaka ilmiö. Henkensä edestä pelännyt tyttö oli kertonut poliisille useaan otteeseen peloistaan – tuloksetta, koska hänet lähetettiin joka kerran kotiin.

Murha, joka on juurtunut sukupolvien ajan syvälle Turkin perinteeseen, tulkitaan usein suotuisasti miehille, joiden oletetaan toimivan puhdistukseen perheensä loukatun kunnian. Maata, joka ei ole vielä pystynyt käsittelemään tätä ongelmaa, erottaa Euroopasta edelleen syvä kuilu, koska Eurooppa puolustaa perusarvoja. Tämä ero on vakava este yhteisen identiteetin rakentamiselle.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen. – (RO) Toivon, että tämän vuoden arviointikertomus kannustaa Turkia parantamaan ulkopoliittikkansa yhteensovittamista EU:n ulkopoliittikan kanssa. Mustameren alueen olisi oltava ensisijainen alue, jossa Turkki EU:n tärkeimpänä kumppanina auttaa saavuttamaan EU:n osana Mustanmeren synergiaa asettamat tavoitteet.

Turkin osallistuminen EU:n energiavarmuuden takaamiseen on aivan yhtä tärkeää. Viime vuonna pidin myönteisenä Turkin osallistumista Nabucco-hankkeeseen ja hallitustenvälisen sopimuksen allekirjoittamista. Ilmaisin kuitenkin vakavan huoleni Turkin aikomuksesta tehdä yhteistyötä Venäjän kanssa South Stream -hankkeessa. Siksi kehotan Turkia antamaan yksiselitteisen sitoumuksen Nabucco-hankkeen täytäntöönpanosta.

Pidän myönteisenä esittelijän tekemää kehotusta energiapolitiikan yhtenäistämisestä Turkin ja EU:n välillä, erityisesti avaamalla liittymisneuvottelujen energialuvun ja ottamalla Turkki mukaan Euroopan energiayhteisöön.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

9. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla ovat seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

9.1. Tiettyjen petosalttiiden tavaroiden luovutuksiin ja tiettyjen petosalttiiden palvelujen suorituksiin vapaaehtoisesti ja tilapäisesti sovellettava käännetty verovelvollisuus (direktiivin 2006/112/EY muuttaminen) (A7-0008/2010, David Casa) (äänestys)

9.2. Syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuus (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (äänestys)

– Äänestyksen jälkeen:

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla ei ole ongelmia äänestyskoneen kanssa. Haluan vain esittää ehdotuksen. Joillakin jäsenillä on tapana jättää mainitsematta nimenhuutoäänestyksen numero. Koska meillä on nyt useita nimenhuutoäänestyksiä toimitettavana ja käytössä hienot näytöt, haluaisin ehdottaa, että te ehkä voisitte ottaa tehtävän hoitaaksenne.

Puhemies. – (IT) Hyvä on, kiitokset huomaavaisuudestanne. Tein sen varmistaakseni, että teillä on kaikki tiedot, mutta voitte lukea ne itse, joten en lue niitä ääneen.

9.3. Hallinnollinen yhteistyö verotuksen alalla (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (äänestys)

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, näkemys, että Euroopan parlamentti äänestää nyt komission ehdotuksesta direktiiviksi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla, ei vaikuta lopulliseen kantaan, jonka parlamentti hyväksyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan täytäntöönpanon ja 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyyn neuvoston päätökseen 1999/468/EY perustuvien menettelyjen seurausten suhteen, erityisesti valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn tai muun lainsäädännön delegoituja säädöksiä koskevan parlamentin mahdollisesti hyväksymän kannan osalta.

9.4. Keskinäinen avunanto veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (äänestys)

9.5. Haitin äskettäinen maanjäristys (B7-0087/2010) (äänestys)

9.6. Iranin tilanne (B7-0086/2010) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, ennen kuin toimitamme äänestyksen tästä Irania koskevasta päätöslauselmaesityksestä, haluan vain ilmoittaa parlamentille, että Teheranissa sijaitseva Italian suurlähetystö on yritetty valloittaa ja että samanlaisia välikohtauksia on tapahtunut myös muiden jäsenvaltioiden, esimerkiksi Saksan, Ranskan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden, suurlähetystöissä.

Arvoisa puhemies, tämän päätöslauselmaesityksen 24 kohdassa kehoitetaan perustamaan Iraniin Euroopan unionin lähetystö; ryhmäni ei haluaisi, että tämän muissa Euroopan parlamentin päätöslauselmissa käytetyn kohdan hyväksymistä pidettäisiin merkinä näiden tapahtumien hyväksymisestä. Siksi pyytäisin komission jäsentä Füleä kertomaan korkealle edustajalle Ashtonille, että juuri mainitsemani olosuhteet pitäisi muistaa pantaessa täytäntöön kyseisen päätöslauselman mandaattia. Uskoakseni jäsen Gahler aikoo pyytää suullisen tarkistuksen lisäämistä päätöslauselman tekstiin, jotta jäsenvaltioiden diplomaattisia etuja voidaan suojella Iranissa.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, tästä on keskusteltu ryhmien kanssa. Luen tekstin lyhyesti ääneen englanniksi:

– ”On huolestunut EU:n suurlähetystöjen edustalla Teheranissa 9. helmikuuta pidettyjen mielenosoitusten luonteesta, koska ne olivat Basij-joukkojen järjestämiä, ja kehottaa Iranin viranomaisia takaamaan diplomaattiedustustojen turvallisuuden”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Äänestyksen jälkeen:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää juuri hyväksytyn Irania käsittelevän päätöslauselman laatijoiden puolesta, että parlamentin yksiköt kääntävät tämän tekstin farsin kielelle, jotta Iranin hallitus ja kansa ymmärtävät täysin selkeän viestin, jonka Euroopan parlamentti tänään lähettää.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. - (IT) Kiitän teitä arvokkaasta ehdotuksestanne, jonka välitämme asianmukaiselle yksikölle.

9.7. Jemenin tilanne (B7-0021/2010) (äänestys)

9.8. Ihmiskauppa (äänestys)

9.9. Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksen tulokset (B7-0064/2010) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Jo Leinen, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Kööpenhaminan ilmastokokouksen masentavan lopputuloksen jälkeen parlamentti käyttää tätä päätöslauselmaa tehdäkseen selväksi, että ilmastonsuojelulle ei ole vaihtoehtoja ja että alkaessamme valmistella Meksikossa järjestettävää seuraavaa kokousta meidän on ennemminkin lisättävä ponnistelujamme tällä alalla kuin vähennettävä niitä.

Puhun lyhyesti. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän esittämän tarkistuksen 6 piti palvella tätä tarkoitusta. Koska se on muotoiltu sekavasti, me peruutamme sen. Me kuitenkin kannatamme Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän ja Vihreiden / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän tarkistusta 1 ja 9, joissa kehoitetaan EU:ta tekemään enemmän valmisteltaessa Meksikon ilmastokokousta. Ilmastonsuojelu ei saa jäädä polkemaan paikoilleen. Pyydän tukeanne.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jättämäni tarkistuksen 21 osalta haluan ensin kiittää kaikkia kollegojani siitä, että he tukivat minua tarkistuksen jättämisessä. Siinä määritellään periaate hiilidioksidiveron käyttöönottoamisesta EU:n rajoilla.

Haluan jälleen kerran todeta, että meidän ei pidä olla kaksinaamaisia puhuessamme kansalaisille: vaalikampanjan aikana emme voi sanoa, että EU suojelee heitä, että se suojelee heidän yrityksiään ja työpaikkojaan, ja kun meidät on valittu, unohdamme tuon lupauksen. Haluaisin vain huomauttaa, että tämän tarkistuksen ansiosta olen kyennyt herättämään keskustelua. Siksi haluan peruuttaa sen ja antaa siten keskustelulle mahdollisuuden kukoistaa neuvostossa.

Puhemies. - (IT) Tarkistus on peruttu.

- Ennen tarkistuksesta 10 toimitettua äänestystä:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, Vihreiden esittämä tarkistus 10 ei ole ristiriidassa tarkistuksen 1 kanssa. Tarkistuksessa 1 on kyse tavoitteemme nostamisesta korkeammaksi kuin 20. Tarkistuksessa 10 – meidän tarkistuksessamme – on kyse miinus 40 edellytysten selventämisestä. Se täydentää tarkistusta 1, mutta ei ole ristiriidassa sen kanssa. Siksi tarkistuksesta 10 pitäisi toimittaa äänestys.

Puhemies. - (IT) Virkamiehet eivät ole samaa mieltä kanssanne, mutta haluaisin kuulla asianosaisen valiokunnan puheenjohtajan mielipiteen.

Jo Leinen, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Olen samaa mieltä jäsen Hassin kanssa. Tämä on uusi ajatus, ja meidän pitäisi äänestää siitä.

9.10. Hyvän hallintotavan edistäminen verotusallalla (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (äänestys)

9.11. Naisten ja miesten tasa-arvo Euroopan unionissa – 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (äänestys)

9.12. CITES-sopimuspuolten konferenssin tärkeimmät tavoitteet (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 12 toimitettua äänestystä:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (IT) Me emme ole äänestäneet alkuperäisestä tekstistä.

Puhemies. - (IT) Hyväksyimme tarkistuksen 7, ja kohta raukeaa. Joten joskus puheenjohtaja on oikeassa.

Gay Mitchell (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, voisimmeko toimittaa kyseisen äänestyksen uudestaan, koska jotkut henkilöt luulivat äänestävänsä osasta, johon toinen jäsen viittasi? Olemmeko me täällä äänestämässä, jota tehtävää varten meidät on valittu, vai emme? Pyydän, että siitä äänestetään uudestaan, jotta jäsenet voivat tehdä oikean päätöksen.

Puhemies. - (IT) Me emme voi luoda ennakkotapausta, äänestystä ei voida toimittaa uudelleen. Ero on joka tapauksessa 130 ääntä. Se ei ole mikään pieni ero. En usko, että on mahdollista kääntää tilanne päinvastaiseksi ja muuttaa äänestyksen tulokset.

9.13. Kroatiaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus (B7-0067/2010) (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 35 toimitettua äänestystä:

Hannes Swoboda, laatiija. - (DE) Arvoisa puhemies, keskusteltuani asiasta Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmään kuuluvan jäsen Brantnerin kanssa haluaisin suosittaa äänestämistä ensimmäisen osan puolesta ja toista vastaan, toisin kuin laatimassamme luettelossa todetaan.

9.14. Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus (B7-0065/2010) (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 18 toimitettua äänestystä:

Ulrike Lunacek, Verts/ALE-ryhmän puolesta. - (EN) Arvoisa puhemies, tämä tarkistus viittaa siihen, että Skopjessa istuva hallitus on tehnyt syrjinnän vastaisen lakiesityksen, jossa seksuaalinen suuntautuminen poistetaan koko paketista. Sitä on mahdoton hyväksyä, mutta en halua antaa kenellekään mahdollisuutta äänestää tätä ihmisoikeuksia koskevaa tarkistusta vastaan entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian nimeä koskevan kysymyksen takia. Siksi pyydän muuttamaan "Makedonian hallituksen" muotoon "entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitus".

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

- Ennen tarkistuksesta 4 toimitettua äänestystä:

Zoran Thaler, laatiija. - (EN) Arvoisa puhemies, toisin kuin äänestys ehdotuksessa todetaan, ehdotan äänestämistä tarkistusta 4 vastaan kreikkalaisten kollegojen kanssa tehdyn sopimuksen takia.

9.15. Turkiaa koskeva vuoden 2009 edistymiskertomus (B7-0068/2010) (äänestys)

- Ennen tarkistuksesta 13 toimitettua äänestystä:

Ria Oomen-Ruijten, laatiija. - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain kiinnittää huomionne siihen, että tarkistus 20 kohtaan 35 on peruutettu.

10. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Mietintö: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin onnitella lämpimästi jäsen van Nistelrooijia hänen mietinnöstään, jota kannatan vahvasti.

Olen aikaisemmin peräänkuuluttanut erilaisten aloitteiden ja kysymysten avulla mahdollisuutta käyttää Euroopan unionin varoja yhteiskunnan tukemien asuntojen tarjoamiseen vähävaraisimmille ja syrjäytyneimmille yhteiskunnan ryhmille. Paikallisviranomaiset luokittelevat juuri nämä ryhmät tulojen perusteella esimerkiksi suurimmissa pääkaupungeissa ja suurilla kaupunkialueilla.

Asuntokannasta ja erityisesti yhteiskunnan vähäosaisemmille tarjottavista asunnoista on tullut aito huolenaihe useissa suurissa Euroopan kaupungeissa. Siksi uskon, että jäsen van Nistelrooijin mietintö on askel oikeaan suuntaan. Uskon myös, että meidän pitäisi seurata tilannetta osoittamalla lisää varoja yhteiskunnan tarjoamiin asuntoihin liittyvien kiireellisten kysymysten ratkaisemiseen.

Mietintö: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatin tätä mietintöä, koska uskon sen olevan edistysaskel torjuttaessa veropetoksia ja veronkiertoa Euroopan laajuisesti. Jäsenvaltioiden yhteistyöhalukkuudesta huolimatta verotuksen alalla ei ole saatu aikaan konkreettisia tuloksia. Veropetokset ovat edelleen erittäin yleisiä EU:ssa, ja ne aiheuttavat aivan liikaa kielteisiä seurauksia sekä taloudellemme että kansalaisillemme.

Suhtaudun erittäin myönteisesti ehdotettuihin uusiin parannuskeinoihin, jotka toivottavasti saavat aikaan konkreettisia tuloksia torjuttaessa veropetoksia ja veronkiertoa. Kyseisiä keinoja ovat erityisesti direktiivin soveltamisalan ulottaminen kaikkiin veroihin, myös sosiaaliturvamaksuihin, tietojen automaattinen vaihto ja jäsenvaltioiden yhteistyön kehittäminen verotusasioissa.

Mietintö: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua jäsen Domenicin mietinnöstä. Haluaisin todeta, että on syytä huomata, että olemme täällä Strasbourgissa kannattaneet voimakkaasti toimia, jotka parantavat avoimuutta ja tietojen jakamista siten, että jäsenvaltioiden verohallinto tehostuu. On sääli, että tarvittiin talouskriisi motivoimaan meitä tähän toimeen. Akilleen kantapää ovat eri saarivaltioiden veroparatiisit, joista jotkut jopa saavat tukea EU:n varoista. Siksi meidän tehtävämme on puuttua tähän kysymykseen ja käyttää EU:n koko painoarvoa. Yksittäisten jäsenvaltioiden yritykset tehdä kahdenvälisiä sopimuksia eivät ole tuottaneet mitään konkreettisia tuloksia, minkä osoittaa se tosiseikka, että verohallintoon liittyvät puutteet maksoivat 27 jäsenvaltiolle 2,5 prosenttia niiden BKT:sta vuonna 2004.

Mietintö: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, valtionhallinnon suurin rajoite on ulkoinen kilpailu. Valtio voi korottaa verojaan vain tiettyyn rajaan asti, kunnes raha alkaa virrata ulkomaille ja verotulot vähenevät. Kuten Milton Friedman asian esitti, valtioiden välinen kilpailu niiden toteuttaessa palveluja ja niiden verotuksen tason suhteen on aivan yhtä tuottavaa kuin yritysten ja yksittäisten henkilöiden välinen kilpailu. Siksi on niin surullista katsoa, kun Euroopan unioni menee alamäkeä kohti verotuksen yhdenmukaistamista ja korkeiden kulojen vientiä maasta toiseen.

Äskettäisistä komission jäsenten nimittämistä koskevista kuulemisista nousi esiin yksi aihe, ja se oli halu luoda Euroopan unionille erityinen tulovirta ja verotuksen yhdenmukaistamista koskeva toimenpide. Tämä selittää sen, miksi Euroopan unionin osuus maailman BKT:sta on hiipumassa, miksi osuutemme on pudonnut 20 vuoden takaisesta 36 prosentista nykyiseen 25 prosenttiin, ja miksi sen on arvioitua laskevan 15 prosenttiin 10 vuoden kuluessa.

Hyvä uutinen on, että äänestäjät eivät pidä siitä. Kuten aikoinaan Massachusettsin väestö, myöskään EU:n väestö ei halua verotusta ilman edustusta, ja olen varma, että he äänestävät sen mukaisesti.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, lukiessaan tämän otsikon useimmat ihmiset toteaisivat, että yhteistyö vaikuttaa järkevältä asialta. Kuka nyt olisi eri mieltä yhteistyöstä? Kunnes sitten perehdytään yksityiskohtiin asiassa, josta on usein kyse, kun ihmiset keskustelevat verotusyhteistyöstä EU:ssa ja EU:n tasolla.

Otetaan esimerkiksi sisukas valtio kuten Caymansaaret. Vihreät ja sosialistit unelmoivat kehitysmaiden pitämisestä köyhinä, jotta voimme lähettää niille tukea ja helpottaa valkoisen keskiluokan syyllisyydentunnetta. Siitä poiketen tämä maa on itse asiassa yrittänyt nousta köyhyydestä – ei olemalla riippuvainen banaaneista tai sokerista – vaan olemalla riippuvainen korkeatasoisista palveluista, kuten rahoituspalveluista. Mutta kun Caymansaaret pyrkivät tähän, ihmiset eri puolilla EU:ta – ja poliitikot täällä – valittavat siitä. Se ei välttele verotusta. Se yrittää välttää kaksinkertaista verotusta. EU:n kansalaiset maksavat silti veroa omassa jäsenvaltiossaan. On aika lopettaa tämä imperialismi.

Mietintö: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, jos pitäisi laatia luettelo maista, joiden kansalaiset ovat varakkaimpia, valtioista, joiden BKT asukasta kohden on maailman suurin, jouduttaisiin toteamaan, että useat niistä ovat erittäin pieniä. Mikrovaltiot hallitsevat kymmenen kärkeä: Liechtenstein, Luxemburg, Brunei, Jersey ja niin edelleen.

Ensimmäinen varakkaiden maiden luetteloon päässyt suuri valtio on Yhdysvallat, koska se onnistuu erikoisessa tempussaan hallinnoida itseään kuin osavaltioiden liitto siirtämällä valtavan lainsäädännöllisen ja verotuksellisen autonomian osavaltioilleen. Tästä syystä oli niin traagista kuunnella viimeksi eilen, kun Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja puhui Euroopan talouden hallinnon tarpeesta vastauksena Kreikan rahoituskriisiin. Nimenomaan silloin, kun hallinnosta tulee suurempi ja etäisempi, siitä tulee tehottomampi, tuhlaavampi ja korruptoituneempi. Jos kollegat epäilevät tätä, kehotan heitä katsomaan ympärilleen.

Päätöslauselmaesitys B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Haitin dramaattinen maanjäristys on ravistellut rajusti sekä tätä epäonnista maata että meidän kaikkien omaatuntoamme.

Läheinen tuki, jota kansainvälinen yhteisö on osoittanut Haitin kansalle, on ollut loistava esimerkki solidaarisuudesta ja inhimillisyydestä. Euroopan unioni reagoi nopeasti tähän tragediaan sitoutumalla välittömään ja pitkän aikavälin rahoitukseen, jonka määrä on yli 300 miljoonaa euroa. Tähän määrään voidaan myös lisätä ne yli 92 miljoonaa euroa, jotka yksittäiset EU:n jäsenvaltiot ovat jo luvanneet.

Olen erittäin ylpeä voidessani korostaa Italian avunannon nopeutta ja tehokkuutta, johon sisältyy myös lentotukialus Cavourin lähettäminen. Alus tarjosi käyttöön kaikki huipputasoisen lääketieteelliset valmiutensa ja kuljetti sen lisäksi 135 tonnia Maailman elintarvikeohjelman tarvikkeita ja 77 tonnia Italian Punaisen Ristin lähettämiä tarvikkeita.

Kiitos, arvoisa puhemies. Halusin korostaa tätä näkökohtaa.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, 200 000 kuollutta, 250 000 vakavasti loukkaantunutta, kolme miljoonaa maanjäristyksen seurauksista välittömästi kärsivää ihmistä ja lisäksi kaksi miljoonaa elintarvikeapua tarvitsevaa ihmistä: nämä ovat Haitia kohdanneen hirvittävän katastrofin karut seuraukset.

Euroopan unioni on tehnyt osuutensa ja jatkaa samoilla linjoilla. Se on tärkein kansainvälinen avunantaja. Minun on kuitenkin painotettava, että unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ei lähtenyt välittömästi Haitiin koordinoimaan apuamme. Mielestämme olisi ollut parempi, että hän olisi kiirehtinyt sinne tekemään työtään. Olisimme halunneet hänen olevan Haitissa auttamassa muita.

Italian ulkoministeri Frattini on ehdottanut erityisesti, että Haitin – yhden maailman köyhimmistä maista – velat pitäisi antaa anteeksi. Kehotan nyt parlamenttia kannattamaan tätä ehdotusta, kehotan unionia toteuttamaan sen ja kehotan sitten kaikkia velkojamaita kannattamaan Italian pyyntöä antaa anteeksi Haitin velat.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Tämä saattaa olla myöhäistä, mutta viimeinkin me hyväksyimme päätöslauselman erityisistä toimenpiteistä Haitin auttamiseksi. On tärkeää, että ne kohdennetaan tämän kauhealla tavalla köyhtyneen saaren pitkän aikavälin jälleenrakentamiseen. AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen ihmisoikeuksista vastaavana varapuheenjohtajana pidän tärkeänä, että

EU:n tuki suunnataan voimakkaasti pitkän aikavälin terveydenhuollon ja koulutuksen takaamiseen tuhansille orvoksi jääneille lapsille Haitissa. Meidän on myös estettävä lapsikaupan riski. Minua kuitenkin vaivaavat tämänpäiväiset tiedotusvälineiden antamat tiedot siitä, että haitilaiset protestoivat, koska kaikista ponnisteluista huolimatta heillä ei vielääkään ole teltoja tai riittävästi ruokaa ja vettä. Olen myös tyrmistynyt siitä, että korkea edustaja Ashton ei uhrannut viikonloppuaan saapuakseen saarelle varhaisessa vaiheessa. Se ei ole hyvä alku Lissabonin sopimuksen ratifiointin jälkeiselle EU:n paremmalle ulkopolitiikalle.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni suurimpana talousalueena on vahvasti mukana auttamassa Haitin katastrofialuetta maanjäristyksen jälkeen. Tällaisia maanjäristyksiä pystytään ennustamaan vain harvoin, ne tulevat yllättäen. Näin ollen meiltä maailman ihmisyyhteisön jäseniltä kysytään todellakin, missä on meidän solidaarisuutemme, millä tavalla me kannamme huolta lähimmäisistämme.

Kuten vanha sanonta kuuluu, me olemme juuri niin vahvoja kuin meidän heikoin lähimmäisemme. Nyt mitataan myös Euroopan unionin solidaarisuutta. Meidän on oltava vahvasti mukana huolehtimassa noista heikoista lähimmäisistä, jotka ovat Haitilla, ja huolehdittava siitä, että Euroopan unionin kautta annettava apu menee varmasti perille ja on tehokasta, ja sitä kautta tuota apua ja rahaa evaluoidaan.

Tietysti myös jäsenvaltioiden täytyy olla, ja ne ovatkin, mukana tässä, samoin kuin monet kristilliset yhteisöt, joilla on suora yhteys ruohonjuuritasolle. Näin voidaan varmistua siitä, että apu menee perille sitä tarvitseville.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, perjantaina tulee kuluneeksi kuukausi Haitin tuhoisasta maanjäristyksestä. Kuolonuhreja uskotaan nyt olevan 230 000 ja loukkaantuneita 300 000. Tämän pitäisi saada meidät tekemään kaikkemme sen varmistamiseksi, että eloonjääneet saavat tukea elämänsä aloittamiseen alusta ja maansa jälleenrakentamiseen. Kannatin siitä syystä esitettyä yhteistä päätöslauselmaa, mutta haluan merkittäväksi pöytäkirjaan, että vastustan Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamista.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tästä päätöslauselmasta käydyn keskustelun aikana totesimme jälleen kerran tavan, jolla parlamentti nostaa näennäiset ja symboliset seikat todellisten yläpuolelle. Puhuttiin paljon tarpeesta lähettää Haitiin apua EU:n lipun alla ja tarpeesta vakiinnuttaa Euroopan pelastuspalvelujoukkoja koskeva periaate. Catherine Ashton sai paljon arvostelua osakseen, koska hän ei ollut paikan päällä antamalle asioille EU:n kasvoja.

Samaan aikaan yhdysvaltalaiset tietenkin toimittivat todellista apua poikkeuksellisen nopeasti. Ja mitä kiitosta he saivat? Eräs Ranskan ministeri syytti heitä Haitin miehittämisestä. Näemme osuvasti, miten yhdysvaltalaiset ovat tämän parlamentin mukaan aina väärässä paikassa. Jos he puuttuvat asioihin, he ovat imperialisteja. Jos he eivät puutu asioihin, he harjoittavat eristäytymispolitiikkaa.

Haluaisin vain vetäytyä syrjään ja kysyä, eikö Euroopan unionilla ole huomattavasti kiireellisempiä huolenaiheita lähempänä kotia, kuin kiistely siitä, käyttäkö se lippuaan Karibialla. Kreikka on taloudellisen romahduksen partaalla. Olemme antamassa valtuutuksen tukipaketille, joka on selkeästi perustamissopimusten 125 artiklan vastainen. Kun olemme ensin saaneet oman parlamenttimme järjestykseen, voimme ehkä alkaa läksyttää muita.

Päätöslauselmaesitys B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Iranin ihmisoikeustilanne heikkenee entisestään huolimatta 22. lokakuuta annetusta Irania koskevasta Euroopan parlamentin päätöslauselmasta, joka ei mielestäni ole saanut aikaan odotettua moraalista painostusta. Mielestäni erityisen tyrmistyttävää ja valitettavaa on alaikäisten rikollisten teloittaminen. Tähän mennessä heitä on teloitettu Iranissa noin 140. Yksi äskettäinen esimerkki oli 17-vuotiaan Mosleh Zamanin tapaus joulukuussa 2009.

Valitettavasti näyttää siltä, että lasten teloittamisen kieltäminen ei ole ensisijainen poliittinen tavoite kansainvälisellä foorumilla. Iranille ei määrätä mitään seuraamuksia tämän kauhistuttavan menettelyn jatkamisesta, vaikka Iranin islamilainen tasavalta on allekirjoittanut yleissopimuksen lapsen oikeuksista sekä kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen. Siksi haluaisin kehottaa EU:ta ryhtymään erityisiin ja peräänantamattomiin toimenpiteisiin ja hyödyntämään täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen tarjoamia uusia vaihtoehtoja.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin todeta erään asian, koska kuten aikaisemmin mainittiin, Italian suurlähetystö ja eräät muut suurlähetystöt joutuivat eilen hyökkäyksen kohteeksi Teheranissa.

Sen takia parlamentin ja unionin pitäisi myös harkita myötätuntonsa ilmaisemista, virallisesti jos mahdollista, maallemme ja kaikille hyökkäyksen kohteeksi joutuneille maille. Meidän pitäisi myös lähettää selkeitä merkkejä. Siksi pyydän virallisesti, että EU ei osallistuisi Iranin islamilaisen vallankumouksen vuosipäivän viettoon ja että tämän pitäisi olla meiltä selkeä merkki Iranin vallanpitäjille.

Totean tämän italialaisille erityisenä päivänä, koska tänään on muistopäivä. Siksi minä, kuten useat italialaiset – toivottavasti myös te, arvoisa puhemies – kannan tällaista kolmiväristä ruusuketta niiden italialaisten muistoksi, jotka karkotettiin tänä päivänä ja pakotettiin lähtemään omilta mailtaan.

Tämän eleen kautta haluaisin ilmaista tukevamme heitä, jotka kamppailevat demokratian ja vapauden puolesta Iranissa. Siksi kehotan viranomaisiamme olemaan osallistumatta islamilaisen tasavallan vuosipäivän viettoon.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) On tärkeää, että olemme ilmoittaneet selkeästi tämännäpäiväisen äänestyksemme tuloksissa, että me vaadimme Iranin ydinohjelman saattamista kansainväliseen valvontaan, vaikka Iranin parlamentti estää ydinaseiden leviämisen estämistä koskevan pöytäkirjan ratifioinnin. Neuvoston puheenjohtajavaltion on varmistettava, että kysymys otetaan turvallisuusneuvoston seuraavan kokouksen esityslistalle. Suhtaudun myönteisesti sopimukseen, jonka mukaan Catherine Ashtonin on vastustettava Italian suurlähetystön välikohtausta, koska se ei koske vain Italiaa vaan koko Euroopan unionia. Tämännäpäiväinen julistuksemme myös osoittaa, että komissio, neuvosto ja parlamentti puhuvat yhdellä äänellä. Olen tyytyväinen, että olemme samaa mieltä siitä, että Iranin kanssa tehtävään kauppasopimukseen on sisällytettävä ehtoja, jotka liittyvät turvallisuutta ja ihmisoikeuksia koskeviin sitoumuksiin.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, eurooppalaisiin suurlähetystöihin ja erityisesti Italian suurlähetystöön kohdistunut hyökkäys sekä Italian pääministeriä vastaan tehdyt uhkaukset ovat erittäin vakava tapaus, jota on moitittava. Kaikenlaisen vastarinnan järjestelmällinen tukahduttaminen Iranissa näyttää meistä vielä vakavammalta ja Iranin islamilaisen tasavallan ydinhanke sitäkin vakavammalta.

Kaikki tämä on ollut mahdollista osittain länsimaiden odottelun ja liian sallivan asenteen takia. Nyt kun myös presidentti Obaman ojennettu käsi on torjuttu, länsimailla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin uhkailla ja panna välittömästi täytäntöön seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita ja vakavia, vaikkakin valikoivia, jotta ne eivät vaikuttaisi kansaan.

Tiedän erittäin hyvin, että Venäjä ja Kiina vastustavat seuraamuksia, mutta Euroopan unionin on tehtävä kaikkensa taivutellakseen ne suostumaan seuraamuksiin, jotka ovat vaihtoehto asevoimien lähettämiselle.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, on tietenkin selvää, että Iranin tilanne on vain kärjistynyt: presidentinvaalien jälkeen olleet mielenosoitukset, joissa hyvin kovakouraisesti kohdeltiin oppositiota, ihmisoikeusloukkaukset, sen lisäksi ydinaseuhka, mikä on valtava uhka Lähi-idässä ennen muuta Israelille, mutta myös koko Euroopalle.

Tuntuu siltä, että me EU:ssa olemme kyvyttömiä keskustelemaan Iranin kanssa. Ehkä se johtuu kulttuurien välisistä eroista, sillä shiialainen teologia ja eurooppalainen humanismi, valistuksen jälkeinen ajattelu, kohtaavat toisensa hyvin heikosti. Niinpä meidän pitäisi löytää uudenlainen tie.

Joka tapauksessa meidän pitää olla selkeitä ja puolustaa niitä arvoja, jotka ovat eurooppalaisia arvoja myös näissä kanssakäymisissä. Lisäksi meidän pitää hyvin voimakkaasti toimia sen puolesta, että Iran tietää, mitkä ovat meidän pelisääntömme: demokratia, ihmisoikeudet ja mielipiteenvapaus. Kun tästä päätöslauselmasta nyt on äänestetty, on erittäin tärkeää, että se käännetään myös siellä kansankielille persiaksi ja arabiaksi, että kaikki voivat saada selville, minkälaista järjestystä ja ohjeistusta Euroopan unioni haluaa tuolle alueelle.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, minä tuin Irania koskevaa päätöslauselmaa tietoisena siitä, että Iran on yksi maailman ja Euroopan suurimmista ongelmista ja haasteista. En kuitenkaan tukenut eräiden kollegojemme esittämiä tarkistuksia, koska he halusivat pitää Irania länsimaiden vihollisena. Meidän pitäisi muistaa maan suurenmoinen kulttuuri ja historia. Iranin nykyiset vallanpitäjät saattavat kiistää tuon suurenmoisen historian ja kulttuurin. Meidän pitäisi pitää Iranin tulevia vallanpitäjiä kumppanina. Saamme edelleen tietoa teloitusten jatkumisesta ja uusista kuolemantuomioista. Meidän on osoitettava tärkeää inhimillistä solidaarisuutta niitä kohtaan, jotka haluavat paremman Iranin, Iranin, joka on lännen kumppani eikä vihollinen.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan todeta, että pidättäydyin äänestämästä Irania koskevasta päätöslauselmasta kahdesta tärkeästä syystä.

Ensimmäinen syy on selvä. Päätöslauselmassa pidetään itsestään selvänä, että presidentti Ahmadinejadin voittoon johtaneet vaalit olivat vilpilliset. Väitteitä ei ole osoitettu todeksi millään tavalla, ja esimerkiksi presidentti Lula on äskettäin ilmoittanut pitävänsä niitä naurettavina.

Toinen syy on se, että Irania uhkaa jatkuvasti Yhdysvaltojen ja Israelin sotilaallinen väliintulo, emmekä me ota sitäkään huomioon. Mielestäni tasapuolisessa ja alueen rauhaa puoltavassa päätöslauselmassa ei pitäisi käyttää sävyä, joka sallii tulevan sodan jo ennen sen syttymistä.

Päätöslauselmaesitys B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Kannatin käsiteltävänä olevaa päätöslauselmaa, koska minäkin uskon, että Euroopan unionin nykyinen ihmiskauppaa koskeva lainsäädäntökehys ei ole ollut kovin tehokas, eikä sitä ole pantu täytäntöön riittävässä määrin. Meidän on käsiteltävä tätä kysymystä yhä uudestaan.

On valitettavaa, että 16 jäsenvaltion parlamentti ei ole ymmärtänyt ihmiskaupan merkitystä. Minun on todettava, että yksi niistä on oma maani. On myös valitettavaa, että ne eivät ole pitäneet tarpeellisena ratifioida ja hyväksyä ihmiskaupan vastaista neuvoston yleissopimusta vuodelta 2005. Toivon, että tänään hyväksymämme päätöslauselma antaa merkin ja muistuttaa niitä siitä, miten tärkeää on keskittyä ihmiskaupan kitkemiseen sekä uusilta uhreilta välttymiseen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja onnitella Edit Baueria ja Simon Busuttia heidän ponnisteluistaan. He neuvottelivat sinnikkäästi kompromisseista, minkä ansiosta voin äänestää mietinnön puolesta. Olen ilahtunut siitä, että jopa sosialistit pitivät sanansa. Mietintö ratkaisee nyt myös Euroopan kansanpuolueen ohjelman arkaluonteiset kysymykset, kuten niiden henkilöiden tukemisen, jotka auttavat ihmisiä rajalla, näiden kaupallisen hyväksikäytön osalta, sekä oleskelulupien myöntämistä koskevien ehtojen määrittelyn, työmarkkinoille pääsyn ja perheiden yhdistämisen.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, elämme 2000-luvulla ja pidämme itseämme sivistyneinä kansoina, mutta ihmiskaupan muodostama ongelma on yhä ratkaisematta ja on ennemminkin vaikeutumassa. Ihmiskaupan uhrit ovat enimmäkseen naisia ja lapsia. Rikollisia uhkaava rangaistus ei ole riittävän ankara, jotta se estäisi heitä jatkamasta tätä toimintaa. EU:n on toteutettava määrätietoisempia toimia tämän häpeällisen menettelyn rajoittamiseksi. Siksi kannatin tätä päätöslauselmaa, jossa peräänkuulutetaan tehokkaiden välineiden kehittämistä tämän ilmiön torjumiseksi ja toimien parempaa koordinoitua jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin tarkoituksenmukaisten operatiivisten elinten välillä, jotta saataisiin aikaan hyödyllisiä vaikutuksia.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ihmiskauppa on aina toimi ihmisyyttä vastaan. On erittäin tärkeää, että me lopultakin Euroopassa ottaisimme konkreettisia askeleita ihmiskauppaa vastaan.

Äänestin luonnollisesti tämän päätöslauselman puolesta, mutta olen huolissani siitä, mitä tämä käytännössä tarkoittaa. Onko niin, että ikään kuin rauhoitamme omaatuntoamme sillä, että olemme tehneet tämäntyyppisen päätöslauselman? Näin ei saa olla, vaan me tarvitsemme konkreettisia toimia.

Ihmiskauppa on edelleen vakava ongelma myös Euroopan unionin sisällä. Tarvitaan kaikkia mahdollisia toimia, jotta me voimme torjua ihmiskauppaa, mikä ennen muuta kohdistuu lapsiin ja naisiin. Tässä suhteessa toivon, että Euroopan unioni ja myös jäsenvaltiot toteuttavat konkreettisia toimia ja alkavat toimia. Kuten sanoin, ihmiskauppa on aina vastoin ihmisyyttä ja ihmisarvo on jakamaton arvo. Sitä meidän eurooppalaisina pitää puolustaa aina ja kaikissa olosuhteissa.

Päätöslauselmaesitys B7-0064/2010

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että olisimme erittäin mielellämme halunneet, että parlamentti olisi hyväksynyt voimakkaamman Kööpenhaminan ilmastokokousta koskevan päätöslauselman kuin sen, josta tänään äänestimme täällä. Me kuitenkin äänestimme sen puolesta, koska pidämme ensisijaisen tärkeänä sitä, että parlamentti ilmaisee voimakkaan pettymyksensä sopimukseen, joka Kööpenhaminassa saatiin aikaan. Sopimus ei ole sitova, vaikka on ilmaistu epäsuorasti tai tuotu julki sitoumus, että meidän pitäisi päästä sitovaan sopimukseen kuluva vuoden aikana. Silti ongelma tulee vakavammaksi, aika kuluu ja meidän on paneuduttava tähän julkituotuun sitoumukseen.

Tästä syystä haluan vedota Euroopan unioniin, että se lakkaisi käyttämästä muita tekosyynä. On hyvin helppoa pidättäytyä toimimasta, koska muutkaan eivät tee mitään. Olemme omaksuneet voimakkaan kannan ja meidän on jatkettava siitä. Tämä tekosyiden keksiminen on vastuutonta ja kestämatöntä. Voimme tehdä monia asioita pitääksemme yllä päättävistä asennettamme. Yksi askel voisi olla EU:n talousarvion

uudelleenmäärittely, jotta varmistamme omien varojemme osoittamisen ilmastomuutoksen torjuntaan. Sitä ei ole vielä tehty. Toinen askel olisi lisävarojen osoittaminen kehitysmaiden auttamiseen sen sijaan, että nykyinen humanitaarinen apu lopetetaan tai sitä leikataan. Muussa tapauksessa jäljelle jää kyyninen yritys ratkaista ilmastomuutokseen liittyvät ongelmat samalla, kun luodaan uusia ongelmia, jotka jätetään huomiotta ja jotka vaarantavat ratkaisuun tähtäävät toimet. Me emme kykene ratkaisemaan uusia ongelmia ilman lisävaroja.

Meidän on siksi tehtävä sitoumus, ja meidän on tehtävä se pian. Omaksumme lujan asenteen Kööpenhaminassa. Toivottavasti kykenemme noudattamaan sitä, koska on kyse todellisista ongelmista ja oikeista ihmisistä, ja meidän on käsiteltävä näitä kysymyksiä nyt. Siksi me otamme tänään tämän vastuun.

Alajos Mészáros (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvilläni tilaisuudesta kannattaa tätä päätöslauselmaa.

Kööpenhaminan ilmastokokous oli pettymys monessa suhteessa. EU epäonnistui erityisesti yhtenäisen ja tehokkaan ilmastomuutoksen käsittelyä koskevan lähestymistavan osoittamisessa sekä johtavan poliittisen asemansa vahvistamisessa tämän toimintasuunnitelman osalta. Siksi pidän tämän päätöslauselman hyväksymistä äärimmäisen tärkeänä toimena, jotta voimme osoittaa EU:n rikkoutumatonta yhteishenkeä ja määrätietoisuutta johtavana voimana ilmastomuutosta torjuvassa maailmassa. Meidän on tehostettava ja edistettävä uusia toimia, joilla tähdätään ilmastomuutoksen torjuntaan.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, omasta mielestäni on täysin väärin keskittyä vain hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen torjuttaessa ilmastomuutosta. Useat ihmiset unohtavat, että ilmastomuutoksen syiden tutkiminen on yhä lapsenkengissään. On myös täysin virheellistä ja epätieteellistä määritellä ilmastomuutos vain yhden syyn aiheuttamaksi ilmiöksi. Tämä tarkoittaa sitä, että keskittyminen pelkästään hiilidioksidin ei tee maailmasta parempaa paikkaa.

Mielestäni on tärkeämpää keskittää huomiomme luonnonvarojen säästämiseen. Fossiilisten polttoaineiden kulutuksen leikkaaminen ja uusiutuvien raaka-aineiden ja uusiutuvan energian käytön lisääminen vähentävät vaikutustamme ympäristöön, parantavat tehokkuutta ja luovat paremman maailman lapsillemme ja lapsenlapsillemme. Luonnonvarojen tehokkaampi ja kestävämpi käyttö on paljon arvokkaampi lähestymistapa meille, yhteiskunnallemme ja ympäristölle sen sijaan, että vain vähentäisimme hiilidioksidipäästöjä hinnalla millä hyvänsä.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan ilmastoneuvottelut olivat pettymys Euroopan unionille, kuten täällä on jo todettu. Tulokset olivat kaukana EU:n kannasta ja asemasta, jossa meidän on oltava suojellaksemme ilmastoa. Ainoa myönteinen näkökulma on kahta astetta koskevan tavoitteen tunnustaminen, koska se voi johtaa välttämättömiin päästöjen vähentämistä koskeviin sitoumuksiin.

Meidän on nyt kysyttävä itseltämme, mitä me voimme oppia neuvottelujen epäonnistumisesta ja mitä meidän pitäisi tehdä seuraavaksi. On tärkeää harkita asioita jonkin aikaa ja tarkastella kriittisesti eri kysymyksiä lähestymistavassa, jota olemme noudattaneet. Meidän on kysyttävä itseltämme, miten me voimme edistyä yhdessä muiden valtioiden kanssa. Miten voimme varmistaa, että EU on myös saman pöydän ääressä, kun Yhdysvallat, Kiina ja Intia neuvottelevat kompromissista? Miten voimme neuvotella tehokkaammin kehitysmaiden ja kehittyvien talouksien kanssa? Onko välttämätöntä, että neuvotteluja käydään YK:n johdolla?

Lopuksi haluan kertoa, kuinka ilahtunut olen siitä, että voin äänestää päätöslauselman puolesta, koska mielestäni se korostaa jatkossakin Euroopan Unionin asemaa edelläkävijänä. Meidän on nyt vastattava näihin kysymyksiin ja jatkettava nykyisellä tiellä sekä EU:n sisäisestä että kansainvälisestä näkökulmasta.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen tuloksia käsittelevä päätöslauselmaesitys oli useiden valiokuntien jäsenten yksityiskohtaisen työn tulos. Se liittyy aitoa vihreää politiikkaa koskevaan pitkän aikavälin strategiaan, jossa pitäydytään EU:n taloudellisissa tavoitteissa globalisoituneessa maailmassa. Minun on kuitenkin esitettävä vastalause sosialistien ja vihreiden vastuuttomia tarkistusehdotuksia vastaan, erityisesti pyrkimyksiä lisätä sovittuja päästövähennysten pitkän aikavälin tavoitteita 40 prosenttiin tai ydinvoiman kieltämistä tai väliaikaista ilmastomuutosta koskevaa EU:n veroa. En myöskään pidä siitä, että ECR-ryhmä vähättelee ilmastomuutosta. Lisäksi olen kiukkuinen Tanskan pääministeriin kohdistuvasta järjettömästä arvostelusta. Sen sijaan häntä pitäisi kiittää Kööpenhaminan ilmastokokouksen huolellisista valmisteluista.

Albert Deß (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska mielestäni siitä puuttuu joitakin tärkeitä tietoja. Viime aikoina on tullut yhä uusia raportteja siitä, että ilmastontutkijat ovat väärentäneet tietoja. Meille on tärkeää keskustella tästä ja saada näkemyksemme esille.

Varmistaakseni, että väärinkäsityksiä ei ole, haluan kertoa, että olen useiden vuosien ajan sitoutunut vähentämään fossiilisten polttoaineiden käyttöämme ja sen myötä vaikutustamme ympäristöön. En kuitenkaan ymmärrä pelottelua, joka on yhdistetty ilmaukseen ”ilmastonmuutos”. Olen kokenut kaikenlaista pitkällä urallani poliitikkona. 1980-luvun alussa ihmiset sanoivat, että vuoteen 2000 mennessä Saksassa ei olisi enää puita, mutta Saksa on vihreämpi kuin koskaan. On totta, että ilmasto on muuttumassa, mutta sitä on tapahtunut kautta historian, ja muutos jatkuu myös tulevaisuudessa. Äänestin tämän vuoksi päätöslauselmaesitystä vastaan.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, ensimmäisessä nimitystään seuranneessa lehdistötilaisuudessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy ylisti sitä, että vuosi 2009 oli ensimmäinen globaalin hallinnan vuosi. Hän piti nimenomaan Kööpenhaminan ilmastokokousta askeleena kohti maapallon globaalia taloudellista hallintaa.

On sääli, että useat henkilöt ovat tarttuneet ympäristöohjelmaan pitäen sitä tapana edistää toista ohjelmaa; ohjelmaa, jonka ytimessä on halu ottaa valta pois vaaleilla valituilta kansallisilta poliitikoilta ja keskittää se kansainvälisille teknokraateille.

Surullista tässä ei ole vain se, että demokratiamme heikentyy: surullista on se, että me menetämme yhteisymmärryksen, joka meillä olisi saattanut olla ympäristöongelmien ratkaisemiseksi. Olemmepa vasemmistoa tai oikeistoa, konservatiiveja tai sosialisteja, me voimme kaikki olla samaa mieltä siitä, että me haluamme monipuolista energiantuotantoa ja että me emme halua saasteita pumpattavan ilmakehään. Sen sijaan sovelletaan vain yhtä toimintatapaa – sellaista, johon liittyy valtiojohtoisuutta ja korporatismia – itse asiassa samaa toimintatapaa, joka on epäonnistunut poliittisesti ja yhteiskunnallisesti, sovelletaan nyt ympäristöön. Ympäristö on kerta kaikkiaan liian tärkeä jätettäväksi vasemmiston hoidettavaksi.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kun kuuntelemme täällä parlamentissa käytävää keskustelua, useat kollegat valittavat sitä, että EU:ta ei kuunneltu Kööpenhaminassa äskettäin käydyissä neuvotteluissa.

Ehkäpä meidän pitäisi miettiä, mistä se johtui. Ajatellaanpa omaa käytöstämme täällä Euroopan parlamentissa. Ensinnäkin Euroopan parlamentti toimii kahdessa rakennuksessa. Tulemme Strasbourgin ja pidämme tätä rakennusta lämmitettynä ja valaistuna, kun emme ole täällä – törkeää tekopyhyyttä. Ajatellaanpa kulujärjestelmää – kulujärjestelmää, joka kannustaa parlamentin jäseniä käyttämään taksia ja autonkuljettajia – mutta jos yrittää käyttää julkista liikennettä, kuluista ei voi hakea korvausta: tekopyhyyttä. Jos parlamentin rakennuksia katselee öisin, huomaa, että niissä on valot päällä ja ne ovat hyvin valaistuja. Ajatellaanpa yhteistä maatalouspolitiikkaa, jota useat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat. Se ei vahingoita vain kehitysmaiden talouksia vaan myös ympäristöä.

Ennen kuin alamme saarnata muulle maailmalle, meidän on aika saada parlamentin asiat järjestykseen.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, kannatin tarkistusta 43, joka kehotti ottamaan huomioon äskettäiset ilmastokandaalit. Nämä skandaalit ovat seurauksiltaan paljon vakavammat kuin tämä talo tahtoisi uskoa. Me tarvitsemme luottamusta riippumattomaan tieteelliseen tutkimukseen, muuten politiikanteoltamme lähtee pohja pois.

Olen kantanut huolta ilmastonmuutoksesta yli koko kymmenvuotisen meppiurani. Päästökauppalainsäädännössä olen aktiivisesti tavoitellut Euroopalle ilmastopolitiikkaa, joka olisi paitsi kunnianhimoista, myös järkevää, niin ettemme vain siirtäisi päästöjä paikasta toiseen. Nyt strategiaamme on byrokraattinen ja tehoton, me emme ole edelläkävijöitä eikä meidän tulisi jatkaa entisellä tiellä.

Pahinta on, ettei EU seuraa sitä, mitä ilmastotutkimuksessa tapahtuu juuri nyt. Olemme tehneet paniikkiratkaisuja vääristelyyn tietoon pohjautuen. IPCC:n raportin väärennökset ovat niin vakava ongelma, että meidän tulisi vaatia Rajendra Pachaurin eroa ilmastopaneelin johdosta sekä arvioida uudelleen, mitä me tiedämme ihmisen aiheuttamasta ilmastomuutoksen etenemisestä ja politiikkatoimiemme tehokkuudesta siihen nähden.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, parlamentin päätöslauselma osoittaa, että kuten monilla muilla aloilla, myös tällä alalla toimielimellämme ei ole kerta kaikkiaan minkäänlaista arvostelukykä meitä ahdistavien dogmien suhteen.

Useat asiantuntijat uskovat, että surullisen kuuluisa jääkiekkomailan muotoinen ilmaston lämpenemistä kuvaava eksponenttikäyrä on todellisuudessa graafinen valhe. Jäätiköt eivät sula kaikkialla. Ainakin toisin kuin IPCC ilmoitti, ne eivät sula Himalajalla. Vedenpinta ei suinkaan ole nousemassa ja peittämässä Bangladeshia, päinvastoin. Gangesin suisto kohoaa vesijätön seurauksena. Jääkarhut, joiden on sanottu

olevan katoamassa, eivät ole ikinä olleet niin hedelmällisiä kuin nykyisin. Kuumien ja kylmien kausien vaihtelua on tapahtunut useita kertoja historiassa, myös aivan äskettäin, riippumatta ihmisen toiminnasta. Sen selitys liittyy todennäköisesti tähtitieteeseen, eivätkä sitä aiheuta väitetyt kasvihuonekaasut.

Ennen kuin näihin kysymyksiin on saatu vastaus, voimme vain uskoa, että tämä on mahtava ideologinen dogmi, joka on suunniteltu oikeuttamaan maailmanhallituksen käyttöönotto.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin selittää, miksi äänestin tarkistuksesta 12. Ilmoitan selkeästi, että *l'Italia dei Valori* -puolue vastustaa ydinenergian tuotantoa.

Me vastustimme tätä hankalaa aihetta jo vaalikampanjan aikana ja sisällytimme sen ohjelmajulistukseemme. Nyt pyrimme määrätietoisesti tähän tavoitteeseen merkittävän toimen avulla. Vahvistimme sen äskettäisessä kokouksessamme Italiassa. Olemme aloittaneet tärkeän kampanjan edistääksemme kansanäänestystä erästä Italian hallituksen lakia vastaan. Se kumoaa ääntenenemmistön, jonka italialaiset ovat jo antaneet kansanäänestyksessä.

Teemme sen siksi, että haluamme puhtaan tulevaisuuden ja uusiutuvaa energiaa, joka perustuu aurinkoenergiaan ja tuulivoimaan. Teemme sen ennen kaikkea siksi, että kuten aiemmin totesin, me haluamme, että Italian kansan tahto tulee kuuluville, eikä sen pienen enemmistön tahto, joka nyt istuu Italian parlamentissa.

Mietintö: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, samalla kun Massachusettsin kelpo kansalaiset äänestivät liiallista verotusta ja liiallista hallintoa vastaan, omat ehdokkaamme komission jäseniksi kehuskelivat suunnitelmiaan verotuksen yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionissa ja erillisen tulovirran luomiseksi Brysseliä varten. Miten me selitämme tämän eron näiden kahden unionin välillä?

Näyttää siltä, että selitystä on etsittävä näiden kahden hallintojärjestelmän perusrakenteista. Yhdysvallat perustettiin etäistä ja itsevaltaista hallitusta ja korkeaa verotusta vastustaneen kansannousun pohjalta, kun taas Euroopan unioni – perustamissopimuksen 1 artiklan mukaan – sitoutuu yhä tiiviimpään unioniin. Näin se kääntää kasvonsa kilpailulle, ulkoiselle kaarelle, joka on tärkein hallintoa rajoittava tekijä. Siksi nyt on havaittavissa – EU:n toimiessa perustamiseensa liittyvien oppien mukaisesti – suvaitsemattomuutta verokilpailua kohtaan. Se naamioidaan hyökkäykseksi veroparatiiseja vastaan. Veroparatiiseilla se itse asiassa tarkoittaa hallintoalueita, joiden järjestelmä on ollut tehokkaampi ja jotka ovat pitäneet veronsa alhaisina. Totuus on, että verokilpailu – tai veroparatiisit, jos välttämättä haluatte kutsua niitä siten – on tärkein tapa pitää hallinto pienenä ja kansalaiset suurina ja vapaina.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, nyt on kysyttävä: miksi nyt kiinnitetään niin paljon huomiota verotusta koskeviin kysymyksiin, yhteistyöhön verotuksen alalla ja verohallintoon?

Vastaus selviää, kunhan tarkastelemme tilannetta eräissä jäsenvaltioissa. Eräät maat ovat velkaantuneet pahoin. Kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa hallitus on käyttänyt varoja, joita sillä ei ole, ja nyt sen on tukittava valtava talousarviossa oleva aukko. Jo ennen rahoituskriisiä eräät maat olivat tunnettuja siitä, että ne eivät kerää riittävästi veroja kansalaisten tarvitsemien julkisten palvelujen kattamiseksi. Me myös käytämme veronmaksajien rahaa epäonnistuneiden ja huonosti johdettujen yritysten sekä huonosti johdettujen pankkien tukemiseen.

Mitä meidän sitten pitäisi tehdä? Meidän pitäisi kannustaa ennen kaikkea ratkaisun löytämistä kaikkiin mainitsemiini ongelmiin. Emme myöskään saisi koskaan unohtaa, että verokilpailu on erittäin hyvä asia, koska se kannustaa valtioita viemään meiltä vähemmän rahaa ja tarjoamaan palveluja tehokkaammin kansalaisilleen.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tänään parlamentti äänesti asiakirjasta, joka liittyy veropetoksiin ja veronkiertoon; ryhmäni ei kannattanut tuota asiakirjaa. Vaikka tuen täysin useita toimenpiteitä, joita on ehdotettu veropetosten ja veronkierron kitkemiseksi, tämä asiakirja meni paljon pitemmälle. Se sisälsi kolme tärkeää huolenaihetta.

Niiden, jotka haluavat lisätä verotuksen yhdenmukaistamista Euroopassa veronsa rehellisesti maksavien kansalaisten osalta, ei pitäisi käyttää takaovena toimenpiteisiin ryhtymistä veropetosten tekijöitä vastaan. Tämä parlamentti on pitkään puolustanut jäsenvaltioiden oikeutta päättää itse yhtiöverotuksestaan, ja meidän pitäisi jatkaa samoilla linjoilla.

Lisäksi siinä ehdotetaan EU:n tason veroa verotuksen eri aloille. Olemme vastustaneet tämän parlamentin suunnitelmia Euroopan laajuisista veroista.

Kolmas seikka koskee tietojen jakamista. Kyllä, meidän pitäisi jakaa tietoa, mutta meidän pitäisi aina miettiä, kuinka paljon, mihin tarkoitukseen ja minkä hyödyksi. Meidän ei pitäisi ajatella, että kaikki tilanteet ovat samanlaisia.

Mietintö: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, on sääli, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan innokas enemmistö yrittää kovasti tehdä haittaa meidän kannallemme, kun on kyse valiokunnan vuosittaisesta mietinnöstä naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa. He esittävät näkökohtia ja väitteitä, jotka ovat haitallisia naisille ja jotka heikentävät muun muassa heidän työllistymismahdollisuuksiaan.

Vaikka jotkin näkökohdat saattavat olla hyvää tarkoittavia, alkäämme unohtako, että liika suojele tuhoaa kaiken suojelun. Ryhmäni kompastuskivenä on jälleen kerran ollut oikeus maksuttomaan sosiaalisista syistä tehtävään aborttiin, jota pidetään mietinnössä helppona syntyvyyden säännöstelymenetelmänä.

Ryhmämme ei ole eri mieltä näkemyksestä, jonka mukaan naisten täytyy kyetä valvomaan omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan. Katsomme myös, että erityisesti nuorille tytöille on tarjottava enemmän tietoa seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvistä asioista. Samassa virkkeessä oleva vaatimus ”mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen” osoittaa, että tekstin laatijat eivät tee olennaista eroa näiden kahden palvelun välille, vaan asettavat ne samaan asemaan syntyvyyden säännöstelyn osalta. Emme ole samaa mieltä asiasta.

Lisäksi toissijaisuusperiaatteen nojalla laillista aborttia koskeva lainsäädäntö kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle. Siksi ei ole meidän vastuullamme EU:ssa puuttua tähän kysymykseen. Olemme nähneet paljon vaivaa päästäksemme yhteisymmärrykseen mietinnön esittelijän jäsen Tarabellan kanssa. Teimme sen torjuaksemme kaikkia niitä syrjinnän muotoja, joita ei ole vielä kitketty.

Olen pahoillani siitä, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan enemmistö – ja valitettavasti myös parlamentin enemmistö – on pyrkinyt lietsomaan poliittisia ja ideologisia kiistoja sen sijaan, että keskittyttäisiin asiaan, jonka pitäisi olla toimintamme tärkein tavoite: pyrkimys taata naisten ja miesten yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläiset mahdollisuudet. Olen pahoillani, että näistä syistä ryhmäni ei voinut äänestää mietinnön puolesta.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin äänestin tätä mietintöä vastaan. Tein niin, vaikka kannatan sukupuolten tasa-arvoa. En kuitenkaan voi hyväksyä, että aborttia pidetään mietinnössä erityisesti määriteltynä oikeutena ja – kuten jäsen Lulling totesi – syntyvyyden säännöstelymenetelmänä. Kotimaassani aborttia ei ymmärretä näin. Olen vakuuttunut siitä, että näkemyksemme abortista on oma sisäinen asiamme. On myös vaarallista, että mietintö rikkoo toissijaisuusperiaatetta ja vieläpä vahingollisessa asiassa.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, naisten ja miesten tasa-arvo on tärkeä asia. Paljon on jo saatu aikaan, mutta on yhä alueita, joilla naisia kohdellaan huonommin kuin miehiä. Me ansaitsemme edelleen vähemmän kuin miehet, naiset ovat suuremmassa vaarassa ajautua köyhyysen ja naisten on vaikeampi edetä akateemisella uralla tai liike-elämässä. Parlamentin mietinnössä pannaan merkille nämä ongelmat ja korostetaan, että on välttämätöntä ottaa käyttöön erityisiä toimenpiteitä, jotka varmistavat naisten ja miesten yhdenvertaisen osallistumisen työmarkkinoille ja koulutukseen.

Pahoittelen, että en voinut kannattaa tätä ehdotusta. Äänestin mietintöä vastaan, koska se sisältää säännöksiä, joiden tavoitteena on saattaa abortti yleisesti saataville Euroopan unionissa. Nämä kysymykset kuuluvat niihin, joista jäsenvaltiot päättävät itse. Ei-toivottuja raskauksia koskeva kysymys on valtava ongelma, mutta me emme voi antaa lainsäädäntöä, jossa aborttia pidettäisiin maksuttomana ehkäisytapana. En myöskään ole samaa mieltä siitä, että abortin pitäisi vapauttaa ihmiset ajattelemasta seurauksia ja vastuita, jotka liittyvät seksuaaliseen aktiivisuuteen. Mielestäni ihmiselämä ansaitsee parempaa.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään me pyrimme vahvistamaan naisten asemaa unionissa.

Mietinnössä on useita kohtia, joista olen tietenkin samaa mieltä. Minun on todettava, että useat niistä liittyvät omaan poliittiseen toimintaani, erityisesti kun on kyse pääsystä työmaailmaan ja naisten suojelemisesta kaikilta väkivallan muodoilta.

Minun on kuitenkin huomautettava, että tästä päätöslauselmasta on myös tullut soppa, johon taitava kokki on yrittänyt lisätä – tai ennemminkin, on lisännyt – hyvin erilaisia ainesosia. Yritän sanoa tämän selkeämmin: mietinnössä puhutaan väkivallasta ja väkivallalta suojelusta. Sitä seuraa yksi ainoa rivi ehkäisystä ja raskauden keskeyttämisestä, abortista. Nämä kaksi aihetta ovat itse asiassa hyvin erilaisia ja niitä on käsiteltävä aivan eri tavoin. Esimerkiksi abortin osalta meidän on kiinnitettävä huomiomme ja ajatuksemme elämän pyhyteen.

Tämä valinta tarkoittaa sitä, että en ole voinut äänestää päätöslauselman puolesta ja että minun on täytynyt pidättäytyä äänestämästä. Mielestäni tämä huolellisesti laadittu strategia, jolla pyritään poliitikkojen ja tiedotusvälineiden yhteisymmärrykseen, ei oikeasti palvele eurooppalaisten naisten etuja.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, toisin kuin edelliset puhujat olin yksi niistä 381 parlamentin jäsenestä, jotka kannattivat tämän lakialoitteen hyväksymistä. Määrämme on kymmenkertainen verrattuna naisten oikeuksien valiokunnan jäsenten määrään. Yhtäläiset oikeudet, yhtäläiset mahdollisuudet ja sukupuolten tasa-arvo jokapäiväisessä elämässä ovat ehdottomasti meidän kaikkien etujemme mukaisia asioita. Naisten ja miesten yhtäläiset oikeudet eivät itsessään ole tavoite, vaan edellytys Euroopan unionin yleisten tavoitteiden saavuttamiselle ja omien mahdollisuuksiemme järkevälle hyödyntämiselle.

Se, että olemme nyt keskustelleet tästä jo 40 vuotta, on ehdottomasti merkki siitä, miten hankala ja monitahoinen aihe tämä on ja miksi tarvitaan yhdenmukaista toimintamallia näiden kysymysten ratkaisemiseksi. Toivon, että tämä ei jää taas yhdeksi paperilla hahmotelluksi strategiaksi. Siksi haluan korostaa sitä, mitä mietinnössäkin korostettiin – täytäntöönpanon ja valvonnan merkitystä.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Minäkään en äänestänyt jäsen Tarabellan kiistellyn ja epätasapainoisen, sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän mietinnön puolesta. Pahoittelen, että Euroopan kansanpuolueeseen kuuluvia Euroopan parlamentin jäseniä lukuun ottamatta 381 jäsentä äänesti mietinnön puolesta. Ehkä he eivät ole lukeneet sitä. Se puuttuu useissa ehdotuksissa jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, erityisesti niiden perhepolitiikkaan ja eettisesti arkaluonteisiin alueisiin. Haluavatko he todella perustaa EU:hun jonkinlaisen uuden instituution valvomaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja rahoittaa sen toiminnan? Eivätkö he todellakaan tiedä, että unionilla on välineitä, toimisto ja lainsäädäntöä sekä naisten että miesten ihmisoikeuksien noudattamisen valvomiseksi? Uskovatko he todellakin, että me tarvitsemme naisten oikeuksia koskevan peruskirjan jo olemassa olevan ja sitovan Euroopan perusoikeuskirjan rinnalle? Mietinnössä viitataan myös nk. Barcelonan tavoitteisiin, vaikka ne ovat asiantuntijoiden suositusten vastaisia, koska vauvat ja pikkulapset tarvitsevat koko-aikaista kotihoitoa tuossa iässä. Heitä ei pitäisi jättää päiväkotiin Barcelonan suositusten perusteella. Päiväkotien pitäisi olla vasta viimeinen vaihtoehto. Mietinnön suositukset eivät ehkä ole sitovia, mutta ihmisten tyhmyys on tarttuvaa, eikä parlamentin siksi pitäisi kannattaa tällaisia asioita. Tyhjää äänestäneitä oli vain 75. Olen mielissäni siitä, että 253 Euroopan kansanpuolueen jäsentä äänesti mietintöä vastaan.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Rooman sopimuksessa on yksi virke tästä aiheesta. Siinä todetaan, että miehille ja naisille on maksettava samasta työstä sama palkka. Se kuulostaa aika yksinkertaiselta. Uskomme kaikki ymmärtävämme, mitä se tarkoittaa.

Myöhempinä vuosikymmeninä on käynyt niin, että oikeudellisen aktivismin vaikutuksesta yhteisöjen tuomioistuin on jatkuvasti laajentanut tuon lauseen merkitystä kattamaan asioita, joita järkevä ihminen ei olettaisi. Ensinnäkin se määritteli, että ”sama palkka” tarkoittaa yhtäläisiä eläkeoikeuksia ja yhtäläisiä lomaoikeuksia ja niin edelleen. Sitten se määritteli, että ”sama työ” tarkoittaa samanarvoista työtä. Miten työnantajan oletetaan ratkaisevan sen? Onko kysymys siitä, miten kovasti joku näyttää tekevän työtä? Pitääkö heidän jakaa tekijöihin sopivan pätevyyden omaavien työnhakijoiden käytettävyyttä? South West Trains –yhtiön tapauksessa Yhdistyneessä kuningaskunnassa se ulotettiin koskemaan rekisteröidyssä parisuhteessa elävien puolisojen oikeuksia. Nyt me puhumme lisääntymisoikeuksista.

Näille kaikille kysymyksille on olemassa peruste. Voidaan olla sitä mieltä, että valtion ei pitäisi säännellä työnantajan ja työntekijän välisiä sopimuksia, tai voidaan olla sitä mieltä, että me tarvitsemme tätä lainsäädäntöä. Kummalle puolelle sitten asettuikin, se on varmaankin sellainen peruste, joka olisi pitänyt olla vaaleilla valituilla edustajilla, joiden puolesta tai joita vastaan me voimme äänestää. On törkeää, että tuomioistuin määrää niitä meille. Tuomioistuin, jolla on tehtävä, on uhka; korkein oikeusaste, jolla on tehtävä, on sortoa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, myös minun sukunimeni on erittäin vaikea – Skrzydlewska – mutta olen tottunut siihen, että vain harvat osaavat lausua sen oikein.

Tämänpäiväisten äänestysten aikana me äänestimme mietinnöstä, joka koskee naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionissa vuonna 2009. Naisiin kohdistuvaan syrjintään ja heidän vaikeampaan tilanteeseensa työmarkkinoilla liittyviä ongelmia koskeviin säännöksiin sisältyi myös säännöksiä, joissa kehoitetaan jäsenvaltioita helpottamaan abortin ja sellaisten palvelujen yleistä saatavuutta, jotka liittyvät lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen. Haluan huomauttaa, että jäsenvaltiot päättävät itse aborttiin liittyvistä kysymyksistä. Siksi äänestin lopullisessa äänestyksessä mietintöä vastaan, koska mielestäni puolustettaessa naisten ja miesten oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun tästä oikeudesta ei pitäisi tehdä riippuvaista seksuaaliasioihin liittyvistä valinnoista.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen erittäin hyvilläni siitä, että me Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän kristillisdemokraatit äänestimme tätä kauheaa ideologista mietintöä vastaan, jonka sosialistit, kommunistit, vihreät ja erityisesti liberaalit ovat esittäneet. Se on hyökkäys vasten syntymättömien lasten oikeutta elämään ja hyökkäys toissijaisuusperiaatetta vastaan. Olen erityisen kauhuissani siitä, että liberaaleista on tullut vasemmistolaisten juoksupoikia ja että he ovat toimineet vastoin toissijaisuusperiaatetta.

Tämäntyyppinen mietintö vahingoittaa vastaanottoamme kansan ja ehdokasvaltioiden keskuudessa. Eräät edistymiskertomusten Kroatiaan ja Makedoniaan liittyvistä ideologisista tekijöistä ovat myös vahingollisia meille. Siksi meidän on selvitettävä selkeästi kansalle yhteisön säännöstöä, jota kannatan täysin, EU:n vastuualueita ja vaarallista ideologista höllynpölyä. Jatkan italialaisen kollegani aloittamaa vertauskuvaa: me tietenkin kannatamme soppaa, mutta vastustamme syanidin laittamista siihen.

Päätöslauselmaesitys B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa teille tarinan kahdesta Afrikan maasta. Vuonna 1978 Kenia kielsi elefanttien metsästyksen. Päätös johti Kenian elefanttilaumojen lähes täydelliseen tuhoutumiseen. Suunnilleen samoihin aikoihin – vuonna 1979 – silloinen Rhodesia teki elefanteista sen omaisuutta, jonka mailla ne sattuiivat kuljeskelemaan. Tulos – elefanttien määrä lisääntyi räjähdysmäisesti.

Me täällä parlamentissa emme ajattele elefanteista samalla tavalla kuin afrikkalaiset. Ne eivät uhkaa meitä, ne eivät tallo satoamme, ne eivät tuhoa kyliämme ja ne eivät vahingoita ihmisten terveyttä. Ainoa tapa estää paikallista väestöä toimimasta loogisesti eli poistamasta vaarallista uhkaa, on antaa heille kannustin kohdella sitä uusiutuvana luonnonvarana. Juuri näin Rhodesia – nykyinen Zimbabwe – toimi ja tuloksekkaasti. Ympäristöpolitiikassa pitäisi tunnustaa Aristoteleen perusviisaus: siitä, mitä kukaan ei omista, ei kukaan välitä.

Päätöslauselmaesitys B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Kannatan Kroatian jäsenyyttä Euroopan unionissa, mutta sen ei pitäisi tapahtua Slovenian kansallisten etujen kustannuksella. Viittaan tässä tietenkin Slovenian ja Kroatian väliseen rajakiistaan. Se ei ole vain abstrakti käsite; se on asia, joka vaikuttaa ihmisten elämään.

Täällä Strasbourgissa Euroopan parlamentti on kehottanut Slovenian parlamenttia ratifioimaan välimiesmenettelyssä aikaansaadun sopimuksen mahdollisimman pian. Silloin tietenkin puututaan Slovenian parlamentin toimivaltaan. Onkohan kukaan kysynyt itseltään, miksi Slovenia ei ole vielä ratifioinut sopimusta. Vastaisin siihen, että elokuussa 2007 kaikki parlamentin ryhmät sanoivat, että ratkaisun on oltava tasapuolisuusperiaatteen mukainen.

Ihmettelen luonnollisesti myös, miksi kenenkään pitäisi vastustaa tätä periaatetta. Sitä ei ole kuitenkaan vahvistettu välimiesmenettelyssä aikaansaadussa sopimuksessa. Äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska tämä periaate ei käy siitä ilmi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kannatin tänään mielelläni mietintöä Kroatian edistymisestä sen valmistautuessa liittymään EU:hun. Tšekin tasavallan kansalaisten ja kroatialaisten välillä on pitkäaikaisia yhteyksiä, koska kymmeniätuhansia perheitä vierailee maassa vuosittain ja heillä on siellä ystäviä. Tämä on meistä erinomainen mietintö, koska se osoittaa, että Kroatia on valmis jäsenyyteen ensi vuonna. Uskon, että liittymissopimuksen ratifiointia ei häiritse 27 jäsenvaltion sisäinen politikointi, jota liittyi Lissabonin sopimukseen. Uskon myös, että Slovenian ja Kroatian parlamentit löytävät tasapuolisen ratkaisun rajakiistoihinsa.

Päätöslauselmaesitys B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, minäkin puhun lyhyesti. Tämä on toinen hyvä Balkania koskeva mietintö, koska Makedonia edistyy myös tuloksekkaasti pyrkiessään täyttämään poliittiset perusteet, jotka ovat edellytyksenä liittymisneuvottelujen aloittamiselle ja viisumivapaudelle EU:n kanssa. Äskettäiset vaalit ovat olleet tässä apuna. Ne osoittivat selkeästi, että maan kansalaiset haluavat sitoutua kansainvälisiin normeihin ja rauhanomaiseen rinnakkaiseloon. Uskon myös, että demokraattiset toimielimet onnistuvat vahvistamaan neuvotteluja Kreikan kanssa, jotta ongelma-alueiden osalta päästään sovinnollisiin ratkaisuihin.

Päätöslauselmaesitys B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, puhun taas hyvin lyhyesti. Haluan todeta, että olemme hyväksyneet erittäin suorasukaisen mietinnön siitä, miten Turkki voi vastuullisesti muuttaa lainsäädäntöään EU:n mallin mukaisesti. Mietinnössä todetaan myös, että poliittisia perusteita ihmisoikeuksien alalla, erityisesti suhteessa naisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin, ei ole vielä täytetty. Samoin Kyproksen kysymys on edelleen avoin. Tästä huolimatta Euroopan parlamentin jäsenten enemmistö kannatti liittymisneuvottelujen aloittamista muutama vuosi sitten. Suhtaudun myönteisesti siihen, että Turkki siirtyy kohti demokratiaa ja kohti Eurooppaa, mutta haluan jälleen todeta, että parempi ratkaisu taloussuhteisiin olisi ollut ryhtyminen etuoikeutettuun kumppanuuteen kuin luvata jäsenyyttä Turkille, jonka väestömäärä on 70 miljoonaa. Se olisi myös ollut vilpittömämpää, koska pelkään, että liittymissopimusta ei kuitenkaan hyväksyttäisi tulevassa kansanäänestyksessä.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen mielissäni siitä, että parlamentti hylkäsi suurella ja selvällä enemmistöllä sosialistien ja vihreiden yrityksen asettaa tavoitteeksi Turkin täysjäsenyyden. Prosessin on oltava jatkossakin avoin, ja vielä selkeämmin ilmaistuna se on suunnattava välittömästi kohti räätälöityä erityisasemaa tai etuoikeutettua kumppanuutta.

Turkki ei ole eurooppalainen maa, mutta se on tärkein kumppanimme Euroopan liepeillä. Siksi me kannatamme tiivistä yhteistyötä, mutta – vastauksena jäsen Kreissl-Dörflerille, joka otti asian esille aikaisemmin – ilman, että Turkista tulee EU:n toimielinten jäsen ja ilman täysimääräistä liikkumisvapautta. Me kylläkin kannatamme tiivistä taloudellista ja poliittista yhteistyötä. Tämä on erittäin tarkka käsite ja uskon, että sen toteuttaminen on mahdollista, koska enemmistö Turkin ja Euroopan unionin väestöstä ei kannata täysjäsenyyttä. Siksi olisi järkevämpää olla tuhlaamatta ponnisteluja enemmän ja keskittyä sen sijaan yksinomaan kumppanuutta koskevaan tavoitteeseen.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Minkä tahansa maan, joka ponnistelee liittyäkseen Euroopan unioniin, on sekä täytettävä muodollisesti että tunnistettava sisäisesti vähimmäisvaatimukset demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen alalla.

Vuoden 2009 edistymiskertomuksen mukaan Turkilla on vielä pitkä matka kuljettavana. Se on saattanut sitoutua uudistuksiin, hyviin naapuruussuhteisiin ja asteittaiseen edistymiseen kohti EU:n normeja ja arvoja, mutta tämä on neljäs vuosi, jolloin se ei ole onnistunut panemaan täytäntöön Euroopan unionin ja Turkin assosiaatiosopimuksen ehtoja.

Mielestäni on mahdotonta harkita sellaisen maan jäsenyyttä, jossa naisten oikeuksia ja uskonnon-, mielipiteen- ja ilmaisunvapautta loukataan, jossa suvaitaan kidutusta, syrjintää ja korruptiota ja jossa armeija jatkaa puuttumistaan poliittiseen elämään ja ulkopoliittikkaan. Uudistuksiin pitäisi sisältyä myös vaalijärjestelmän uudistaminen alentamalla kymmenen prosentin äänikynnystä paremman moniarvoisen demokratian varmistamiseksi.

Kirjalliset äänestyselitykset**Mietintö: David Casa (A7-0008/2010)**

Sophie Briard Auconie (PPE), kirjallinen. – (FR) Parlamentin jäsenet hyväksyivät erittäin suurella enemmistöllä yhteistä arvonlisäverojärjestelmää laskutusta koskevien sääntöjen osalta koskevan jäsen Casan mietinnön. Myös minä äänestin mietinnön puolesta. Järjestelmässä arvonlisäveron laskutusta koskevat säännöt yksinkertaistuvat EU:n vaatimusten yhdenmukaistamisen lisäämisen ja sähköisen laskutuksen yleisen käytön ansiosta. Direktiivin voimaantulo vähentää siksi yrityksiä rasittavaa hallinnollista taakkaa ja lisää ponnisteluja arvonlisäveropetosten kitkemiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä ehdotus liittyy ilmoitusmenettelyn luomiseen vapaaehtoisen kokeilun pohjalta. Se koskee tiettyjen petosalttiiden tuotteiden tai palvelujen luovuttamista tai toimittamista. Euroopan komission mukaan tämä on tarpeellista, koska arvonlisäveropetosten määrä on yhä huomattava. Komissiolla on myös tietoa väitetyistä petostapauksista, jotka liittyvät kasvihuonekaasujen päästöoikeuksilla käytävään kauppaan.

Näiden tietojen perusteella parlamentin mietinnössä ehdotetaan, että järjestelmän puolesta äänestävillä jäsenvaltioilla pitäisi olla velvollisuus toimia samoin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan osalta.

Me uskomme, että ehdotuksen kokeellisella luonteella saattaa olla joitakin hyviä puolia, joten me tuemme parlamentin tekemiä tarkistuksia, erityisesti ehdotusta kertomuksesta, jossa arvioidaan ”järjestelmän soveltamista koskevan toimenpiteen vaikuttavuutta ja tehokkuutta kokonaisvaltaisesti sekä toimenpiteen kustannus-hyötysuhdetta, jotta voidaan pohtia, olisiko järjestelmän soveltamisalan laajentaminen asianmukaista”.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä käsitellään tärkeitä petokseen liittyviä kysymyksiä, myös kasvihuonekaasupäästöjen alalla. Komission on raportoitava käännetyin verovelvollisuuden tehokkuudesta sen osoittamiseksi, olisiko tarkoituksenmukaista ulottaa järjestelmä muille aloille.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Direktiivin 2006/112/EY antaminen oli tärkeä askel veronkierron torjunnassa. Hyvistä puolistaan huolimatta se ei ollut tarpeeksi tehokas torjumaan arvonlisäveroon liittyviä nk. ”karusellipetoksia”. Jäsenvaltioiden verotulojen menetykset johtuvat suurelta osin tämäntyyppisestä veropetoksesta, joka on ollut yksi yleisimmistä menetelmistä. Veropetosten torjunta on vielä tärkeämpää tulojen menetyksen vakavuuden takia talouskriisin aikana. Siksi meidän on ponnisteltava kaikin tavoin veropetosten torjumiseksi, koska asialla on huomattava vaikutus sekä vastauksemme nykyiseen kansainväliseen kriisiin että mahdollisuuteen harjoittaa tarkoituksenmukaista sosiaalipolitiikkaa.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Olin ensimmäisiä Euroopan komission ehdotuksen takana olevan ajatuksen tukijoita.

Olemme talous- ja raha-asoiden valiokunnassa analysoineet ja parantaneet hieman komission asiakirjaa. Olen samaa mieltä esittelijän kanssa erityisesti selvennyksistä, jotka koskevat käännetyin verovelvollisuuden ja raportointivelvollisuuksien vapaaehtoista soveltamista. Itse asiassa jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus vaatia raportointia joko liiketoimikohtaisesti tai yleisesti kaikista liiketoimista.

Käsiteltävä ehdotus vahvistaa päästökauppajärjestelmän turvallisuutta petosten tekijöiden varalta ja samalla vähentää rehellisten yritysten hallinnollista taakkaa.

Lopuksi haluan todeta, että mielestäni parlamentti pitäisi pitää täydellisesti ajan tasalla käännetyin verovelvollisuuden tilapäisen soveltamisen tuloksista.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Olin erittäin vakuuttunut, kun äänestin jäsen Casan mietinnön puolesta. Talousarvion valvontavaliokunnan ensimmäisenä varapuheenjohtajana ja syyskuussa 2008 hyväksytyn, arvonlisäveropetoksia käsitelleen mietinnön esittelijänä olen toistuvasti puhunut arvonlisäveropetosten tehokkaan torjunnan puolesta, koska se on tärkeä kysymys jäsenvaltioiden tulojen ja sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta. Yleinen ja erityisen vakava arvonlisäveropetosten muoto on nk. karusellipetos. Keräämättä jääneiden verotulojen kokonaismäärän arvioidaan olevan 20–100 miljardia euroa vuodessa. Se on valtava määrä, jolle löytyisi varmasti hyviä käyttötarkoituksia talouskriisin aikana.

Tällä alalla toimivat rikolliset ovat erityisen kekseliäitä. Äskettäin on paljastunut, että he harjoittavat rikollista toimintaansa myös päästökauppajärjestelmän piirissä. Päästökauppajärjestelmän puitteissa kokonaan sähköisesti tapahtuvaa päästöoikeuksien siirtoa verovelvollisten osapuolten välillä pidetään palveluina, jotka ovat veronalaisia maassa, johon vastaanottaja on sijoittautunut. Kaupalliset toimijat ostavat päästövähennyshyvityksiä arvonlisäverottomista lähteistä toisissa jäsenvaltioissa ja myyvät ne edelleen yrityksille omassa jäsenvaltiossaan arvonlisäveron sisältävään hintaan. Kadonneet myyjät jättävät sitten arvonlisäveron tilittämättä kansalliselle veroviranomaiselle. On erittäin tärkeää, että me puutumme tällaiseen rikollisuuteen.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Suhtaudun myönteisesti arvonlisäveroa koskevan käännetyin verovelvollisuuden soveltamiseen. Mielestäni siinä on kuitenkin virhe. Kerron esimerkin. Toimija A myi jotain toimijalle B. Toimija B myi sen toimijalle C. Toimija C myi sen lopulliselle kuluttajalle tai taholle, joka ei maksa arvonlisäveroa. Toimija A ei maksa arvonlisäveroa, koska hän ei ole lopullinen myyjä. Vain

kuluttajalle lopulliset tuotteet myyvä toimija C maksaa arvonlisäveron. Asian ydin on se, että toimijaa B ei veroteta ollenkaan, vaikka hänen toimintansa perustuu siihen, että hän ostaa halvalla ja myy kalliiseen hintaan. Siksi ehdotetaan, että toimijan B pitäisi maksaa hintojen erotuksesta arvonlisävero valtiolle. Järjestelmässä on useita myönteisiä näkökohtia yhtä poikkeusta lukuun ottamatta: kukaan ei hae valtiolta arvonlisäveron palautusta, mutta jos toimija C on huijari, hän yksinkertaisesti jättää arvonlisäveron maksamatta lopullisena myyjänä. Toisin sanoen, soveltamalla arvonlisäveroa koskevaa käännettyä verovelvollisuutta ei synny negatiivista tasetta, koska kukaan ei hae arvonlisäveron palautusta. Uskon, että järjestelmää on erittäin helppo hallinnoida, koska valtion verotarkastajat kykenevät hyvin helposti paljastamaan eron tuotteiden hinnoissa. Jos olen väärässä, olisin hyvin kiitollinen kirjallisesta vastauksesta, joka koskee esittämäni järjestelmän soveltuvuutta tai vaillinaisuutta.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselman avulla on tarkoitus muuttaa arvonlisäverosta annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, jotta käännettyä verovelvollisuutta voitaisiin soveltaa väliaikaisesti. Näin torjuttaisiin petoksia, jotka liittyvät päästöoikeuksilla käytävään kauppaan ja eräitä petosalttiita tuotteita koskevaan kaupankäyntiin. Veropetokset ovat suuri ongelma sisämarkkinoiden sujuvalle toiminnalle, ja ne vaarantavat jäsenvaltioiden verotulojen kertymisen. Siksi useat niistä ovat pyytäneet lupaa saada torjua vilpillisiä menettelyjä soveltamalla käännettyä verovelvollisuutta tiettyihin aloihin ja tuotteisiin, jotka ovat petosalttiita. Yleisin petoksen muoto on se, että arvonlisäverorekisteriin merkitty tavarantoimittaja laskuttaa tuotteiden toimittamisesta ja katoaa sitten maksamatta niistä arvonlisäveroa. Niin ikään arvonlisäverorekisteriin merkityille ostajille jäävät paikkansapitävät laskut, joista he voivat vähentää arvonlisäveron. Siten kansalliset valtionvarainministeriöt eivät kerää kyseisistä tuotteista maksettavaksi kuuluvaa arvonlisäveroa. Lisäksi niiden on hyvitettävä arvonlisäveroketjussa seuraavina oleville kaupanharjoittajille näiden maksama arvonlisävero. Näin jäsenvaltiot häviävät kahteen kertaan. Tästä syystä äänestin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta.

Mietintö: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Yhteiskuntamme keskeisenä huolenaiheena on oltava asuntojen tarjoaminen kansalaisille, erityisesti heikossa asemassa oleville ihmisille, jotka kuuluvat erittäin köyhiin ja syrjäytyneisiin väestöryhmiin. Rakennerahastoista maksettava taloudellinen tuki voi helpottaa huomattavasti kansallisten viranomaisten pyrkimyksiä ratkaista tämä ongelma. Sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat pyytäneet toistuvasti Euroopan komissiota ryhtymään toimenpiteisiin tällaisten väestöryhmien osallisuuden edistämiseksi. Tämänpäiväisen äänestyksen tuloksena olemme saaneet uuden, muutetun asetuksen, jonka ansiosta kaikki 27 jäsenvaltiota voivat käyttää Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varoja syrjäytyneiden väestöryhmien asutokannan peruskorjaamiseen tai korvaamiseen, jolloin tuetaan yhteiskunnan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Minun on huomautettava, että mietinnössä ei kerrota yleisesti, kenen tai keiden on määrä olla toimien kohteena olevana ja saavana osapuolena, jos ne otetaan käyttöön: siinä viitataan ”syrjäytyneisiin väestöryhmiin”, mutta ilmaisun sisältöä ei määritellä, vaikka se voi tarkoittaa useita eri asioita pelkästään sosiologiassa. Ainoat viittaukset – jotka ovat joka tapauksessa jo komission ehdotuksessa – koskevat romaniväestöä. Mietinnössä esitetty pyyntö, että viittauksen romaneihin ei pitäisi estää toimia muiden sosiaalisesti syrjäytyneiden ryhmien auttamiseksi, ei takaa, että muut, erityisen vaikean taloudellisen, työhön tai perheeseen liittyvän tilanteen takia ”sosiaalisesti syrjäytyneet” henkilöt voivat hyötyä asutokantaa koskeviin toimintatapoihin osoitettavasta EAKR:n osuudesta. Lopuksi parlamentille esitellyn mietinnön mukaan Euroopan komissiolla pitäisi olla toimivalta määritellä perusteet, joita sovelletaan sen vahvistamiseen, millainen osa EAKR:sta voidaan osoittaa syrjäytyneiden väestöryhmien auttamiseen: tämä säännös näyttää antavan yksinomaan komissiolle laajan harkintavallan määriteltäessä edellä mainitut perusteet; perusteet, joista toimen laajuus ja mittakaava tosiasiaa riippuvat. Samalla parlamentilla ei ole mitään ennakoitavissa olevaa tapaa toimia ja ilmaista näkemyksiään. Odotan mietinnön tulevaa parlamentaarista seuranta, ja koska tämä on ensimmäinen käsittely, pidättäydyn äänestämästä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä puitesopimusta, koska Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välinen yhteistyö on erityisen tärkeää Euroopan unionin vakauden ja sen toiminnan tehokkuuden lisäämisen kannalta. Tämän sopimuksen mukaan toimitaan siten, että kun lainsäädäntöaloitetta koskeva pyyntö on jätetty Euroopan parlamentille, Euroopan komission on vastattava kuukauden kuluessa ja laadittava sopiva Euroopan unionin säädös vuoden kuluessa. Jos Euroopan komissio kieltäytyy valmistelemaasta pyydetystä säädöstä, sen on perusteltava päätöksensä tarkasti. Tähän asti vain Euroopan komissio on voinut tehdä Euroopan unionin lainsäädäntöä koskevia aloitteita, mutta Lissabonin sopimuksen mukaan Euroopan parlamentin enemmistöllä on oikeus luoda Euroopan unionin lainsäädäntöä. Parlamentti

ja komissio tekevät tiivistä yhteistyötä kansalaisten aloitteesta tehtyjen lainsäädäntöaloitteita koskevien pyyntöjen varhaisessa vaiheessa. Allekirjoitettaessa kansainvälisiä sopimuksia Euroopan parlamentin asiantuntijat osallistuvat myös neuvotteluihin. Sopimuksen mukaan parlamentille myönnetään oikeus osallistua tarkkailijana tiettyihin Euroopan unionin käymiin kansainvälisiin neuvotteluihin sekä oikeus saada enemmän tietoa kansainvälisistä sopimuksista.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen iloinen voidessani äänestää tämä Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR) tehtävän muutoksen puolesta, jotta sen toimien soveltamisala voidaan ulottaa asuntosektorille syrjäytyneiden väestöryhmien auttamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Tähän asti asuntosektorin toimia on voitu toteuttaa vain asuntokannan peruskorjaukseen liittyvien kaupunkikehityshankkeiden yhteydessä. Mielestäni tämä peruste on kohtuuton ja syrjivä, koska esimerkiksi Portugalissa tällaisten perheiden enemmistö asuu suojissa maaseutualueilla. Juuri nämä ihmiset ovat eniten asunnon tarpeessa, eikä heitä pitäisi jättää toimien ulkopuolelle asuinpaikkansa takia. Suhtaudun myönteisesti parlamentin tekemään tarkistukseen, joka tukee alueellista koheesiota.

Euroopan komission alkuperäinen ehdotus rajoitti sen soveltamista uusiin jäsenvaltioihin. Tästä poiketen uudet säännökset ulottavat täytäntöönpanon kaikkiin jäsenvaltioihin. Näin vältetään järjestömältä syrjinnältä syrjäytyneiden eurooppalaisten perheiden välillä. Tämä on maailmanlaajuinen ongelma, joka vaikuttaa tuhansiin perheisiin kaikkialla Euroopassa! Tilanne on erityisen vakava Portugalissa sen kokeman talouskriisin takia ja useiden perheiden äärimmäisen köyhyyden takia.

Proinsias De Rosa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, joka ulottaa syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettavien asuntokantaa koskevien toimien tukikelpoisuuden Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR). Uusien sääntöjen nojalla kaikki jäsenvaltiot kykenevät hyödyntämään tätä EU:n rahoitusta parantaakseen syrjäytyneiden kotitalouksien oloja. Tämä ei ollut aiemmin mahdollista jäsenvaltioille, jotka ovat liittyneet EU:hun vuonna 2004 tai sen jälkeen. Asuntokannan fyysinen rappeutuminen riistää asukkailta oikeuden kunnollisiin elinoloihin ja on suuri este integraatiolle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle. Asetus mahdollistaa sen, että asuntokannan peruskorjaamiseen tähtäävät hankkeet voivat saada EAKR:n rahoitusta. Eriytymisriskien välttämiseksi aloitteiden on kuitenkin oltava osa laajempaa sosiaalisen integraation kehystä terveydenhuollon, koulutuksen ja sosiaaliasioiden alalla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio yrittää muuttaa Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annettujen asetusten säännöksiä, jotta uudet jäsenvaltiot voisivat käyttää näitä varoja toteuttaakseen asuntosektorilla toimia maaseutualueilla asuvien syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi.

Muutos koskee vain uusia jäsenvaltioita, joilla on maaseutualueilla asuvia suuria syrjäytyneitä maahanmuuttajayhteisöjä. Älkäämme unohtako tätä. Tämä oikeuttaa EAKR:sta annettuihin asetuksiin liittyvän erityisen säännön antamisen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionilla on velvollisuus suojella ja edistää kestäviä sosiaalista osallisuutta koskevia toimintatapoja pyrkiessään kitkemään köyhyyttä ja kehittämään kaikkein heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien elinoloja, joiden kurjistuminen on viime vuosien vakavan kriisin myötä kärjistynyt. Hygieniakysymysten lisäksi asumisolojen huonontuminen kärjistyy ja aiheuttaa usein eriytymisen ja syrjäytymisen riskin. Elinolot ovat ratkaisevan tärkeässä asemassa kaikkien kansalaisten itsetunnon ja sosiaalisen omanarvontunnon kannalta. Koulutuksen, terveydenhuollon ja työpaikan ohella niillä on keskeinen asema pyrittäessä rakentamaan, kehittämään ja lujittamaan kestävä elämää joka yksilötasolla tai perheen tasolla.

Meidän on kuitenkin varmistettava, että Euroopan unionin toimia koskeissa strategioissa ei tehdä eroja sukupuolen, rodun tai etnisen ryhmän perusteella. Mikäli Euroopasta halutaan tasapuolisempi yhteiskunta, on aivan yhtä tärkeää, että me vältämme sellaisten gettojen tai alueiden muodostumista tai laajenemista, jotka helposti yhdistetään tiettyyn heikossa asemassa olevaan tai syrjäytyneeseen väestöryhmään. Sosiaalista osallisuutta koskevat toimintatavat on myös kohdistettava niihin, jotka niitä eniten tarvitsevat, tekemättä mitään eroja EU:n kansalaisten välille.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämän asetuksen ansiosta jäsenvaltiot voivat käyttää Euroopan aluekehitysrahastoa integroidulla ja järkevällä tavalla. Uusi asetukset edistää huomattavasti Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, koska se saattaa olemassa olevat varat usein maaseutualueilla ja suojissa asuvien sellaisten syrjäytyneiden väestöryhmien saataville, jotka eivät hyötynet vanhoista säännöistä.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjallinen. – (IT) Kerron syistä, joiden takia äänestin seuraavien tarkistusten puolesta. Pidän ensinnäkin välttämättömänä esityksen maantieteellisen ulottuvuuden laajentamista koskemaan kaikkia

27 EU:n jäsenvaltiota, koska ongelmia, joita yritämme torjua tällä asetuksella, esiintyy kaikkialla Euroopan unionissa. Siksi ei ole mitään järkeä rajoittaa asetusta koskemaan vain 12 uutta EU:n jäsenvaltiota. Toiseksi pidin oikeana 7 artiklan viimeisen osan edellisen version saattamista entiselleen ("komissio hyväksyy" eikä "komissio voi hyväksyä"). Näin komissio voi jatkaa alkuperäisen sääntelytehtävänsä toteuttamista eli arvioida ja päättää toimia koskevista perusteista taatakseen toimintatavan tehokkuuden ja lisäarvon ottaen huomioon myös sen kustannukset.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) EU:n asuntotilanne on kriittisessä tilassa. Tarvitsemme kunnollista asumisen laatua kaikille tarjoavan EU:n politiikan, sitovan ja kunnianhimoisen yhteiskunnan tukemia asuntoja koskevan EU:n politiikan. Oli tietenkin ratkaisevan tärkeää, että parlamentti hyväksyi kannan terveydelle haitallisten asuntojen peruskorjaamisesta ja slummien korvaamisesta kunnollisella majoituksella. On kuitenkin aivan yhtä tärkeää ja kiireellistä, että EU tekee kunnollisen majoituksen saamisesta ihmisen perusoikeuden. Sillä on velvollisuus ja välineet tämän varmistamiseen. EU:n ei voi antaa itsensä tulla sosiaalisesti alikehittyneeksi alueeksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämän mietinnön hyväksyminen on hyvin tärkeää, koska siinä tehdään Euroopan aluekehitysrahastoon tarkistus, joka auttaa syrjäytyneitä väestöryhmiä riippumatta siitä, asuvatko he kaupunkialueilla.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta ja haluan korostaa, että EU:n varojen käyttöä sääntelevien tekstien säännölliset tarkistukset ovat tervetulleita. Useat näissä asetuksissa määrättyistä rajoituksista eivät enää sovi nykyiseen taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen, joka edellyttää uudenlaisia toimia. Toinen esimerkki tässä suhteessa on parlamentin viime keväänä hyväksymä EAKR:n varojen käyttöä koskevien ehtojen höllentäminen asutokannan energiatehokkuuden parantamiseksi.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Nykyinen maailmanlaajuinen talouskriisi on vaikea haaste Euroopan unionille, joka tarvitsee pikaisia, joustavia ja tehokkaita vastauksia tarjoavia toimintatapoja.

EU:n koheesiopolitiikan kokonaismäärärahat ohjelmakaudella 2007–2013 ovat 347 miljardia euroa. Se on siten suurin reaali talouteen tehtävien investointien lähde, joka kykenee auttamaan Eurooppaa ja sen alueita toipumaan kriisistä ja saamaan takaisin luottamuksen ja optimismin.

Olen samaa mieltä tarpeesta käsitellä syrjäytyneiden väestöryhmien asutokantaa koskevaa kysymystä EAKR:sta annetun asetuksen muuttamisen yhteydessä. Koska nykyistä lainsäädäntöä ei voida soveltaa syrjäytyneisiin väestöryhmiin, ehdotettu muutos täyttäisi lainsäädännössä olevan puutteen, jotta näiden ihmisten epävarmoja elinoloja koskevaa ongelmaa voidaan käsitellä tarkoituksenmukaisemmalla tavalla.

Tämä toimenpide kunnioittaa toissijaisuusperiaatetta ja lisää jäsenvaltioiden mahdollisuuksia tarjota tukea ja asuntoja syrjäytyneille väestöryhmille parhaaksi katsomallaan tavalla. Samalla ne pitävät yhtenäistä lähestymistapaa avun toteuttamisen vähimmäisehtona.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen jäsen van Nistelrooijia hänen ehdottamastaan erinomaisesta tekstistä, jota on paranneltu entisestään useilla aluekehitysvaliokunnan jättämällä tarkistuksilla. Näin tämä toimenpide voidaan ulottaa kaikkiin Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

Tämänpäiväisen tekstin ansiosta voimme toteuttaa useiden oman asunnon omistamisesta haaveilevien ihmisten unelman. Olen varma siitä, että tekemällä näin me osoitamme kansalaisillemme, että parlamentti kykenee löytämään ratkaisuja haasteisiin, joita rajojen avaaminen ja ihmisten vapaa liikkuvuus asettavat. Siitä syystä äänestän mietinnön puolesta.

Maurice Ponga (PPE), kirjallinen. – (FR) Olen mielissäni jäsen van Nistelrooijin mietinnön hyväksymisestä tänään suurella enemmistöllä (558 ääntä puolesta ja 57 vastaan). Hyväksymällä tämän mietinnön parlamentti lähettää vahvan viestin kansalaisille ja vastaa erityisesti Eurocities-verkoston esittämiin sosiaalisiin huoliin. Mietintö tarjoaa mahdollisuuden käyttää EAKR:n varoja nykyisten rakennusten peruskorjaamiseen ja korvaamiseen uusilla sekä uusiin rakenteisiin, joilla on määrä auttaa syrjäytyneitä väestöryhmiä maaseutu- tai kaupunkialueilla kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Toimien ulottaminen vuosina 2004 ja 2007 liittyneistä jäsenvaltioista kaikkiin jäsenvaltioihin tarjoaa ratkaisuja ongelmiin, joita epäterveelliset asunnot aiheuttavat tietyille syrjäytyneille väestöryhmille kaikkialla EU:ssa. Siten on mahdollista laatia yhtenäinen ja kestävä lähestymistapa EU:n tasolla. Lisäksi toimien ulottaminen kaikkiin jäsenvaltioihin sopii täydellisesti vuoden 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen

torjunnan eurooppalaisen teemavuoden tavoitteeseen. Olen mielissäni siitä, että parlamentti äänesti näiden tarkistusten puolesta, ja toivon, että kyseiset alueet saavat siitä hyödyllisen välineen näitä väestöryhmiä koskevan kiireellisen ja tärkeän ongelman ratkaisemiseksi.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), kirjallinen. – (FR) Olen kannattanut tätä mietintöä alusta asti, erityisesti toimien soveltamisalan ulottamista kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. Sen ansiosta 27 jäsenvaltiota voivat käyttää EAKR:n varoja syrjäytyneille väestöryhmille tarkoitettujen uusien asuntojen rakentamisen rahoittamiseen ja nykyisten rakennusten peruskorjaukseen ja korvaamiseen.

Eurooppaa kohdanneen ja kaikkiin jäsenvaltioihin vaikuttaneen vakavan talouskriisin takia asuntokantaa koskevat ongelmat ovat nyt entistä pahempia. Euroopan unionin oli puututtava asiaan ja turvauduttava kaikkiin käytössään oleviin välineisiin auttaakseen huonoissa oloissa asuvia ihmisiä, erityisesti syrjäytyneitä väestöryhmiä, jotka eivät aikaisemmin hyötäneet EAKR:n varoista.

Aluekehitysvaliokunnan johtavaan enemmistöön kuuluvien jäsenten jättämien tarkistusten ansiosta rahaston tukikelpoisuus koskee EU:n uusien jäsenvaltioiden sijaan kaikkia 27 jäsenvaltiota, joilla kaikilla on samat ongelmat. Kyseeseen tulevat alueet voivat korvata epäterveellisiä asuntoja sosiaalisesti syrjäytyneissä yhteisöissä ja kehittää kattavia, integroituja ja kestäviä ratkaisuja asunto-ongelmiinsa.

Mietintö tarjoaa EU:lle konkreettisia välineitä kansalaistensa auttamiseen. Toivottavasti se on askel kohti sosiaalista ja lähellä kansalaisia olevaa Eurooppaa.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tänään hyväksyvämmme mietintö muuttaa Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) annettuja asetuksia ulottamalla sen soveltamisalan asuntosektorille syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi, koska tällä hetkellä rahastoa voidaan käyttää vain kaupunkikehitystä koskevien aloitteiden yhteydessä. Tarkistukset, joita minä ja kollegani ehdotimme ja jotka vahvistettiin tänään parlamentissa, tarkoittavat, että komission alkuperäisessä ehdotuksessa esitettyjen uusien jäsenvaltioiden lisäksi myös vanhat jäsenvaltiot voivat hyötyä tästä uudesta EAKR:n rahoituslähteestä.

Olen myös yrittänyt estää ennakkotapauksena pitämäni asian, joka sulkisi vanhemmat jäsenvaltiot, erityisesti Portugalin, tämän rahoituksen ulkopuolelle, ja mahdollisesti estäisi niitä käyttämästä muita yhteisön tuen lähteitä. Haluan toistaa, että ajan, jonka maa on ollut Euroopan unionin jäsenenä, ei pitäisi olla perusteena rakennerrahastojen määrärahojen osoittamiselle. Lisäksi vuoden 2013 jälkeisen koheesiopolitiikan pitäisi edelleen keskittyä alueelliseen yhteenkuuluvuuteen tähtäävään yhteisvastuullisuuden periaatteeseen, joka on välttämätöntä syrjäisimmille alueille, kuten Madeiralle. Sen on myös tähdättävä joustavampaan, avoimempaan ja tuloshakuisempaan lähestymistapaan, joka ei rankaise vaan palkitsee alueet, jotka ovat käyttäneet yhteisön tukea esimerkillisesti.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Rakennusten ja kotien peruskorjaamiseen tarkoitettujen Euroopan unionin varojen käyttämisen kehittämiseksi sekä ottaen huomioon jäsenvaltioiden menettely ja yhteisrahoitusta koskevat vaikeudet pitäisi ehdottaa, että kansalliset hallitukset loisivat yhteisen rahaston, johon ne voisivat säästää varoja ja joka kattaisi yhteisrahoituksen valtion varojen kanssa. Toisin sanoen ennen kuin valtio kattaa yhteisrahoituksen, rakennusten ja kotien omistajien on maksettava sama ehdoton määrä, jonka he maksoivat ennen peruskorjausta. Syy on se, että usein rakennusten ja kotien omistajat eivät kykene kattamaan yhteisrahoitusta omista varoistaan eivätkä saamaan pankista luottoa sitä varten. Suhtaudun myönteisesti aloitteen toiseen kohtaan – peruskorjaamiseen varattujen varojen osoittamiseen maaseutualueille.

Useimmissa kylien yksityisistä taloista huolehditaan itse lämmityksestä eli lämmityksestä ei makseta keskitetysti. Siksi ehdotetaan tietyn määrän maksamista kuukausittain. Se voisi ajan mittaan kattaa näiden kotien yhteisrahoituksen. Sen ansiosta jäsenvaltioiden olisi laillisesti helpompi toteuttaa maaseutualueilla sijaitsevien kotien peruskorjauksen yhteisrahoitus.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Tämä sääntö mahdollistaa EAKR:sta myönnettävän taloudellisen tuen syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi toteutettaviin asuntokantaa koskeviin toimiin uusissa jäsenvaltioissa. Näiden väestöryhmien suuri enemmistö asuu maaseutualueilla ja suoissa (sekä maaseutu- että kaupunkialueilla). He eivät hyödy EAKR:n tuesta. Asuntosektorin toimet ovat mahdollisia kaupunkikehitystä koskevien hankkeiden aikana ja nykyisen asuntokannan peruskorjaamisen yhteydessä. Maaseutualueilla toteutettavien asuntosektorin toimien tukemiseen tai välttävien asuntojen korvaamiseen kaupunki- tai maaseutualueilla ei voida myöntää EAKR:n tukea. Perusteettoman syrjinnän estämiseksi romaneihin kohdistettujen toimien ei pitäisi sulkea pois muita samankaltaisissa sosiaalisissa ja taloudellisissa olosuhteissa eläviä ryhmiä. Koska toimet ovat vain yksi osa monimutkaista ongelmaa, niitä pitäisi käsitellä kansallisella tasolla integroidun, moniulotteisen lähestymistavan puitteissa vahvojen kumppaneiden kanssa

ottamalla huomioon näkökohdat, jotka liittyvät koulutukseen, sosiaaliasioihin, kotouttamiseen, kulttuuriin, terveydenhuoltoon, työllistymiseen, turvallisuuteen ja niin edelleen. Ehdotuksen tavoitteena on tarjota kohtuulliset asumisolot integroidun lähestymistavan puitteissa.

Mietintö: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Veropetos ja veronkierto ovat hyökkäys oikeudenmukaisemman, voimakkaamman ja tasa-arvoisemman Euroopan rakentamista vastaan, jos ajatellaan sosiaalista ja taloudellista kehitystä. Seurauksista on tullut yhä näkyvämpiä ja vakavampia nykyisen ankaran talous- ja rahoituskriisin aikana, koska jäsenvaltioiden talousarvioita ovat heikentäneet ja kuormittaneet erityisesti julkisten investointien tarve ja sosiaalipolitiikan menot. On syytä huomata, että veropetokset maksavat Euroopan unionille yli 200 miljardia euroa vuodessa, mikä on enemmän kuin 2 prosenttia BKT:sta.

Avointen markkinoiden sekä tavaroiden ja ihmisten vapaan liikkuvuuden puitteissa valvontamekanismeista on tullut yhä monimutkaisempia kunkin jäsenvaltion luovuttamattomien itsemääräämisoikeuksien takia. Kaiken kukkuraksi häikäilemättömät taloudelliset toimijat, joita useimmiten motivoivat tilaisuudet tehdä helppoa rahaa talouskriisin ansiosta, turvautuvat yhä kehittyneempiin ja taitavampiin menetelmiin kiertää veroja.

Tämä ehdotus vahvistaa hallinnollista yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden välillä verotuksen alalla, koska Euroopan yhdentymisprosessi osoittaa selkeän epätasapainon, joka vallitsee annetun lainsäädännön ja valvontamekanismien välillä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Meillä on joitain epäilyjä ehdotuksen muotoilun suhteen. Ehdotuksessa pyritään laajentamaan direktiivin soveltamisalaa kattamaan ”jäsenvaltioiden hallinnollisen yhteistyön piiriin kuuluvat kaikenlaiset verot”. Tämän lisäksi ”direktiiviä sovelletaan jäsenvaltiolle, jäsenvaltion osa-alueelle tai julkisoikeuden nojalla perustetuille sosiaaliturvalaitoksille maksettaviin pakollisiin sosiaaliturvamaksuihin”.

Olemme eri mieltä siitä, että jäsenvaltion virkamiehille pitäisi antaa valtuudet toimia muiden jäsenvaltioiden alueella. Siksi me uskomme, että parlamentin ehdotus rajoittaa kysymys koskemaan tapauksia, joissa jäsenvaltioiden välillä on sopimus, on sentään oikea lähestymistapa.

Me myös suhtaudumme varauksella vaatimukseen automaattisesta tietojenvaihdosta, joka koskee henkilöiden verotottumuksia, vaikka tietosuojaan on joitakin viittauksia erityisesti parlamentin mietinnössä.

Seuraamme tiiviisti näitä kysymyksiä käsittelyn edetessä.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vaikka minä uskon, että verojärjestelmien valvonta pitäisi edelleen säilyttää EU:n jäsenvaltioilla, on selvää, että eri puolilla EU:ta sekä kolmansien maiden kanssa on tehtävä yhteistyötä veronkierron torjumiseksi. Uskon, että tänään hyväksytty kompromissi on hyödyllinen väline torjuttaessa veropetoksia ja veronkiertoa.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin päättäväisesti hallinnollista yhteistyötä verotuksen alalla koskevaa jäsen Alvarezin mietintöä vastaan, koska olen pahoillani siitä, että kansalaisten vapauksien puolustaminen, mitä parlamentin pitäisi johtaa, on epävakaa ja epäjohdonmukaista.

Kun esityslistalla on henkilökannereiden käyttöönotto tai Yhdysvaltojen kanssa tehtävä SWIFT-sopimus, yksilön vapauksien vankkumattomat puolustajat tekevät äänensä kuulluiksi, vaikka se loisi diplomaattisia jännitteitä.

Mutta kun on kyse pankkitietojen suojelusta, hyvä muuttuikin yhtäkkiä pahaksi.

Kaikkialle ulottuva automaattinen tietojenvaihto, joka muodostaa jäsen Alvarezin ja Dominican mietintöjen perustan, on joka käänteessä riisuva skanneri; se on SWIFT-sopimus vielä laajemmassa mittakaavassa.

Tällaista epäjohdonmukaisuutta ei voida oikeuttaa edes tehokkuuden nimissä.

Kaikkia muualla kuin Euroopassa asuvia henkilöitä koskevien kaikkien tietojen automaattinen vaihto johtaa hallitsemattomaan tietotulvaan. Säästöjen verotuksen alaa koskevan ennakkotapauksen pitäisi saada hälytyskellot soimaan.

Niille ystäväilleni, jotka ovat huolissaan tähän ehdotukseen mahdollisesti liittyvästä liiallisesta byrokratiasta, totean, että ainoa ratkaisu on mieluummin vastustaa sitä periaatteessa kuin yllätyä sen tuhoisista seurauksista.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Aikaisemmassa lainsäädännössä veropetosten ja veronkierron estäminen asetettiin yhdeksi Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista. Sen jälkeen on hyväksytty useita tähän alaan liittyviä säädösehdotuksia. Hallinnollinen yhteistyö verotuksen alalla on keskeinen osa yhteistä strategiaa veropetosten ja veronkierron torjumiseksi. Veropetosten ja veronkierron tehokkaalla torjunnalla on merkittävä vaikutus kansallisiin talousarvioihin ja julkisten menojen huomattavien tulonmenetysten estämiseen erityisesti terveydenhuollossa, koulutuksessa ja tutkimuksessa.

Veronkierto ja veropetokset ovat vastoin yhtäläisen verotuskohtelun periaatetta. Silloin kärsivät ne kansalaiset ja yritykset, jotka noudattavat verovelvoitteitaan. Verovilpit johtavat kilpailun vääristymiseen, joka vaikuttaa markkinoiden asianmukaiseen toimintaan. Tällaisena kriisiaikana on vielä tärkeämpää, että me turvaudumme kaikkiin käytössämme oleviin menetelmiin veronkierron ja veropetosten torjumiseksi. Siten selviydymme poikkeuksellisista kustannuksista, jotka ovat välttämättömiä kriisin vaikutusten lieventämiseksi ja suurten budjettivajeiden supistamiseksi mahdollisimman paljon.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Ehdotus on tärkeä siksi, että EU:ssa tehtävät veropetokset (joiden arvioidaan ylittävän 2 prosenttia BKT:sta) aiheuttavat vakavia seurauksia jäsenvaltioiden talousarvioihin, oikeudenmukaisen verotuksen periaatteeseen, joka niiden seurauksena heikkenee, sekä markkinoiden toimintaan, koska kilpailu vääristyy.

Komission esittämä ehdotus on edistysaskel täytettäessä tehokkaampien yhteistyötoimien tarve veropetosten ja veronkierron torjumiseksi Euroopan mittakaavassa. Direktiiviehdotukseen liittyy sekä määrällinen että laadullinen edistysaskel: määrällinen, koska se luo uusia velvoitteita, ja laadullinen, koska se laajentaa ja tarkentaa nykyisiä velvoitteita.

Se käsittää kaikenlaiset välittömät ja välilliset verot lukuun ottamatta arvonlisä- ja valmisteveroja, sen myötä veroviranomaisten välillä otetaan käyttöön automaattinen tietojenvaihto pyynnöstä tapahtuvan tietojenvaihdon sijaan.

Ehdotus tarkoittaa sitä, että me voimme vaatia tehokkaampia yhteistyötoimia veropetosten ja veronkierron torjumiseksi luomalla luotettavan, helppokäyttöisen ja tehokkaan järjestelmän. Se auttaa meitä saamaan aikaan tarkoituksenmukaisen verotuksen yhdentymisen, joka on välttämätön osa eurooppalaista hanketta ja uusi askel kohti aitoa veropolitiikan yhdenmukaistamista.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tavoin minä äänestin tämän veropetosten ja veronkierron torjuntaa vauhdittavan mietinnön puolesta, koska niiden torjunta on tärkeää jäsenvaltioidemme kokeman talouskriisin yhteydessä. Näihin kysymyksiin paneutuminen näyttää meistä ensisijaiselta tavoitteelta jäsenvaltioiden kokeman talouskriisin takia aikana, jolloin budjettikuri asettaa yhä raskaamman taakan pienimmille valtioille.

Eräiden arvioiden mukaan veropetosten arvo ylittää 200 miljardiin euroon tai 2 prosenttiin BKT:sta. Määrä on kaksinkertainen Euroopan unionin nk. Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan varaamiin määrärahoihin verrattuna.

Lisäksi Euroopan parlamentin mietinnössä esitetään tarve kehittää tietosuojaa. Se on tärkeä periaate, koska me keskustelemme täällä tietojenvaihdosta.

Mietinnön tavoin myös me painostamme komissiota ja neuvostoa selittämään Euroopan parlamentille, miten sen kanta on otettu huomioon ja millaista edistymistä on tapahtunut jäsenvaltioiden välisen veropetosten ja veronkierron torjuntaa koskevan yhteistyön osalta.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Direktiivin tavoitteena on kehittää hallinnollista yhteistyötä verotuksen alalla. Meidän on nyt autettava toisiamme enemmän kuin koskaan tällä alalla. Veronmaksajien liikkuvuus, rajatylittävien liiketoimien määrä ja rahoitusvälineiden kansainvälistyminen ovat lisääntyneet huomattavasti. Jäsenvaltioiden on hankala arvioida verojen ja tullien määrää oikein. Tämä yhä yleisempi ongelma aiheuttaa seurauksia veroverotusjärjestelmien toiminnalle ja johtaa kaksinkertaiseen verotukseen, joka kannustaa veropetoksiin ja veronkiertoon. Samalla valvonta on edelleen kansallisten viranomaisten vastuulla. Tämä vaarantaa sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan. Jäsenvaltioiden välinen automaattinen tietojenvaihto olisi pakollista niiden johtajien palkkioiden, osinkojen, pääomatulojen, rojaltimaksujen ja henkivakuutus tuotteiden osalta, joita muut tietojenvaihtoon ja vastaaviin toimenpiteisiin sekä tuloksena oleviin eläkkeisiin, omistusoikeuksiin ja tuloihin liittyvät EU:n oikeudelliset välineet eivät kata. Erilaisten kansallisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon kehittämiseksi on myös ehdotettu valvontaa tapauksissa,

joissa jäsenvaltiot ovat kieltäytyneet antamasta tietoja tai toteuttamasta hallinnollista tiedustelua. Kaikki nämä toimenpiteet auttavat veropetosten torjunnassa, mistä syystä äänestin tämän lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta.

Mietintö: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On outoa, että Euroopan komissio myöntää, että "EY:n perustamissopimuksen vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten vuoksi jäsenvaltioiden on vaikeaa pyytää vakuuksia niiden alueella kannettavien verojen maksamista varten".

Pitäen mielessä tähän asti saavutettujen tulosten heikkouden, miksemme sen sijaan, että hyväksymme yhä uusia sääntöjä, jotka myöhemmin osoittautuvat "riittämättömiksi", yksinkertaisesti mene ongelman juurille muuttaen vapaaseen liikkuvuuteen liittyviä sääntöjä?

Suhtaudumme kuitenkin epäillen ehdotuksen täytäntöönpanoon. Ehdotuksessa sanotaan: "Perintää koskevan keskinäisen avunannon soveltamisalaa olisi laajennettava koskemaan nykyisten lisäksi myös muita veroja ja tulleja, sillä sisämarkkinoiden moitteeton toiminta voi häiriintyä maksamatta jätettävän veron tai tullin lajista riippumatta. Soveltamisala olisi myös laajennettava koskemaan pakollisia sosiaaliturvamaksuja."

Emme ole samaa mieltä siitä, että jäsenvaltion virkamiehille pitäisi antaa valtuudet toimia muiden jäsenvaltioiden alueella, joten uskomme, että parlamentin ehdotus rajata täytäntöönpano tapauksiin, joissa on tehty sopimus jäsenvaltioiden välillä, on ainakin asiallinen lähestymistapa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Sekä henkilöiden että pääoman liikkuvuuden lisääminen on keskeinen osa EU:ta ja on ollut suuri menestys. Siihen liittyy kuitenkin tiettyjä varjopuolia, kuten se, että huijareilla on paremmat mahdollisuudet välttää maksamasta veroja ja tulleja. On ilmiselvää, että nykyinen keskinäisen avunannon järjestelmä on osoittautunut riittämättömäksi, ja tämänpäiväisessä äänestyksessä pitäisi saada aikaan alalla kipeästi tarvittavia parannuksia.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnän osalta tilanne Euroopan unionissa ei ole kovin myönteinen. Tilastot kertovat summien toteutuma-asteen olevan vain viisi prosenttia. Saatavien perinnän tehokkuuden parantamiseksi tarvitaan tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä. Tätä taustaa vasten äänestin keskinäistä avunantoa koskevan ehdotuksen puolesta. Toivon, että onnistumme korjaamaan nykytoimenpiteiden puutteet, jotka ovat johtaneet avoimuuden ja koordinaation puutteeseen valtioiden välillä ja aiheettomiin viivytyksiin perintäprosessissa.

Uudessa direktiivissä ehdotetaan, että määriteltäisiin selkeämmin säännöt, joiden perusteella jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset antavat apua, samoin kuin osapuolten oikeudet ja velvollisuudet. Tarkoitus on laatia perintä- tai varotoimenpiteitä helpottavia yhdenmukaisia asiakirjoja muiden viranomaisten laatimien asiakirjojen tunnustamiseen ja kääntämiseen liittyvien ongelmien ehkäisemiseksi. Komissio tukee hyvää yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja seuraa jatkuvasti mahdollisia valituksia, jotka koskevat tietojenvaihtoa ja avunantoa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Jäsenvaltiot pyytävät yhä enemmän apua tiettyihin veroihin liittyvien saatavien perinnässä, ja lisäksi perintä on tehotonta, toteutuma-aste vain viisi prosenttia. Tämä osoittaa, että neuvoston direktiiviä 76/308/ETY on muutettava. Tarvitsemme tämän päätöslauselman, jos haluamme puuttua hitauden ja yhteensopimattomuuden sekä koordinoinnin ja avoimuuden puutteen aiheuttamiin ongelmiin.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Nykyiselle veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perintää koskevalle järjestelmälle ovat tyypillisiä hitaus ja yhteensopimattomuus sekä koordinoinnin ja avoimuuden puute. Siksi meidän on ryhdyttävä toimiin yhteisön tasolla, vahvistettava ja parannettava perintää koskevaa avunantoa jäsenvaltioiden välillä.

Tässä tarkoituksessa ehdotuksessa tarjotaan perintä- tai varotoimenpiteitä helpottavia yhdenmukaisia asiakirjoja muista jäsenvaltioista peräisin olevien asiakirjojen tunnustamiseen ja kääntämiseen liittyvien ongelmien ehkäisemiseksi sekä vakiomuotoista lomaketta, jota käytetään saatavia koskevien asiakirjojen ilmoittamisessa toisen jäsenvaltion alueella.

Saatavia koskevien asiakirjojen ja päätösten ilmoittamisessa käytettävän yhdenmukaisen vakiomuotoisen lomakkeen käyttöönotto ratkaisee toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien asiakirjojen tunnustamiseen ja kääntämiseen liittyvät ongelmat. Väline on olennainen yhteisön sisäisen kaupan kehittymisen ja sisämarkkinoiden vahvistamisen kannalta.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Neuvoston direktiivin tarkoituksena on perinpohjaisesti tarkistaa veroihin, tulleihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perintää koskevaa keskinäisen avunannon järjestelmää. Perintään liittyviä kansallisia määräyksiä sovelletaan vain kunkin jäsenvaltion alueella. Hallintoviranomaiset eivät voi itse periä veroja ja tulleja oman jäsenvaltionsa ulkopuolella. Samaan aikaan ihmisten ja pääoman liikkuvuus lisääntyy, ja huijarit käyttävät hyväkseen kansallisten viranomaisten toimivallan alueellisia rajoituksia hoitaakseen maksukyvyttömyytensä maissa, joissa heillä on verovelkoja. Ensimmäiset määräykset perintää koskevasta keskinäisestä avunannosta vahvistettiin direktiivissä 76/308/ETY (konsolidoitu direktiiviin 2008/55/EY) keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä. Tämä väline on kuitenkin osoittautunut riittämättömäksi vastaamaan sisämarkkinoilla viimeksi kuluneiden 30 vuoden aikana tapahtuneisiin muutoksiin. Siksi on välttämätöntä kumota nykyinen direktiivi ja säätää parannetusta perintää sisämarkkinoilla koskevan avunannon järjestelmästä, joka takaa nopeat, tehokkaat ja yhtenäiset menettelyt kaikkialla Euroopan unionissa. Siksi äänestin tämän päätöslauselman puolesta.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark ja William (The Earl of Dartmouth) (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP antaa täyden tukensa avustustyölle ja on kauhuissaan ihmishenkien menetyksestä ja katastrofin aiheuttamista kärsimyksistä, mutta emme voi antaa tukeamme sille, että EU oikeutetaan käyttämään satoja miljoonia veronmaksajien rahoja, kun sillä on samalla militaristinen ja diplomaattinen tavoite estää demokraattisia ja vastuuvetollisia kansallisvaltioita puuttumasta kriisiin.

Kannustamme tietenkin hallituksia ja yksityishenkilöitä antamaan hätäapua ja rahaa katastrofista kärsineiden auttamiseksi ja maan jälleenrakentamiseksi. Tämä on kuitenkin tehtävä avoimesti julkisuudessa eikä sellaisten salamyhkäisten byrokraattien toimesta, joita ei ole valittu vaaleilla ja joilla on kansainvälistä kunnianhimoa.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin päätöslauselman ja sen taloudellisen avun puolesta, jota Euroopan unioni haluaa antaa pitkän aikavälin tukea varten. Tukea hallinnoidaan paikallisten viranomaisten ja Haitin kansan kumppaneina. Rahat on käytettävä Haitin köyhyyden perimmäisiin syihin puuttumiseen, maan auttamiseen demokraattisen rakenteen vahvistamisessa ja kestäväen talouden rakentamiseen.

Olosuhteet Haitissa ovat onneksi parantuneet viime aikoina, ja humanitaarista apua jaetaan tehokkaasti ja tärkeysjärjestyksessä; tästä on kiittäminen kansainvälisten järjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja Haitin kansan, jotka ovat kaikki työskennelleet yhdessä, tekemää yhteistyötä ja koordinoitua.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni, kuten koko kansainvälinen yhteisö, on tärkeän solidaarisuustestin edessä Haitin tilanteen takia. Tulevassa EU:n huippukokouksessa on esitettävä päättäväinen, hyvin koordinoitu ja yksimielinen ratkaisu vastataksemme jälleenrakennuksen ja avun tarpeisiin, jotka yksi uuden ajan suurimmista luonnonkatastrofeista Haitille aiheutti. Euroopan parlamentin Euroopan komissiolle esittämään pyyntöön laatia erityinen ehdotus EU:n pelastuspalvelujoukkojen, jotka voivat reagoida nopeasti luonnonkatastrofien sattuessa missä päin maailmaa tahansa, perustamisesta on vastattava.

”Haitin opetusta” ei saa unohtaa, ja Euroopan unionin on osoitettava tässä tapauksessa ensinnäkin tietävänsä, mitä solidaarisuus tarkoittaa, ja toiseksi olevansa sopeutuva ja joustava instituutio, joka oppii ajankohtaisista kivuliaista tapahtumista. Euroopan unionilla on kaikki tiedot ja välineet osallistua Haitin pitkän aikavälin jälleenrakennukseen. Työtä on koordinoitava Yhdysvaltojen ja Kanadan kanssa, jotta koko kansainvälinen yhteisö voi puhua yhdellä äänellä. Haitin kansan, jota historia ja luonto ovat koetelleet ankarasti, on saatava kansainväliseltä yhteisöltä tarvittavat välineet oppiakseen auttamaan itseään.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen iloinen EU:n sitoutumisesta Haitin kansan auttamiseen maahan tammikuussa iskeneen maanjäristyksen jälkeen. Ennen maanjäristystä yli 70 prosenttia Haitin kansasta eli köyhyysrajan alapuolella, ja maan ulkomaanvelka oli 890 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Kansainvälinen yhteisö on nyt velvollinen osallistumaan jälleenrakennusstrategian laatimiseen maalle. Strategian on oltava kestävä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Tämä on ratkaiseva ajankohta kansainvälisten avunantajien, Haitin viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan jälleenrakennustoimien koordinoinnissa, ja pidän myönteisenä G7:n hiljattain tekemää päätöstä antaa anteeksi Haitin velat, velat monenkeskisille luottolaitoksille mukaan luettuna. On tärkeää, että autamme maata toipumaan maanjäristyksestä, mutta kansainvälisen yhteisön on myös käytettävä hyväkseen tilaisuus auttaa poistamaan taloudellista, sosiaalista ja poliittista eriarvoisuutta Haitin sisällä.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Haitin saareen 12. tammikuuta 2010 iskenyt maanjäristys, joka tappoi tuhansia ihmisiä ja aiheutti kauheaa tuhoa ja kaaosta, vaatii meiltä vahvaa solidaarisuutta Haitin kansaa kohtaan. Minulla oli ilo ja kunnia osallistua parlamentin päätöslauselman laatimiseen. Aivan ensimmäiseksi haluan kiittää vilpittömästi niitä ammattilaisia, joiden avokätinen ja ripeä työ liikkuvan interventiokeskuksen (Mobile Intervention Centre) kautta auttoi pelastamaan henkiä ja helpottamaan terveydenhoidon, veden, hygienian, vaatteiden jne. suurta tarvetta paikan päällä. Tämä todisti, että parlamentin vuosien kuluessa vaatimilla investoinneilla voi olla käytännöllinen ja myönteinen vaikutus.

Toisaalta meidän on otettava tapahtumista opiksemme, kuten Aasian tsunamin jälkeen. Vuonna 2006 laaditun Barnier'n raportin mukaisesti Euroopan komission pitäisi ryhtyä mahdollisimman pian lainsäädäntötoimenpiteisiin yhtenäisten, riippumattomien ja pysyvien EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamiseksi. Joukkojen on pystyttävä hoitamaan pelastustehtäviä ja varmistamaan yhdenmety lähestymistapa apuun, kunnostamiseen ja kehitykseen. Kiitän myös jäsenvaltioita, kansalaisjärjestöjä ja kansalaisyhteiskuntaa kaikesta niiden antamasta humanitaarisesta avusta.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Haitin 12. tammikuuta järkyttänyt maanjäristys, jonka seurauksena 200 000 ihmistä menetti henkensä ja 250 000 loukkaantui, on saanut Euroopan unionin jäsenvaltiot ja koko kansainvälisen yhteisön osallistumaan konkreettiseen ja yhteiseen sitoumukseen maan jälleenrakennuksesta.

Tällainen koordinointi on osoittautunut tehokkaaksi lyhyellä aikavälillä, ja Euroopan komissio ja yksittäiset jäsenvaltiot ovat lahjoittaneet heti alkuun huomattavia summia. Mielestäni on tärkeää ohjata tätä yhteistä apua niin, että jälleenrakennus on kestävää keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja että Haitin väestö hyötyy avusta eniten.

Yhdyn kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen pyyntöön estää maanjäristyksen seurauksena orvoksi jääneiden lasten valtavaa joukkoa joutumasta ihmiskauppiaiden uhreiksi. Siksi katson meidän tarvitsevan suunnitelman tällaisten hätätilanteiden ohjaamiseksi varmistaaksemme, että yhteisön heikoimpien ryhmien perustarpeet ovat ensimmäisellä sijalla Euroopan ja Yhdysvaltojen tärkeysjärjestyksessä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Haitin maanjäristystä, jonka takia 200 000 ihmistä menetti henkensä ja 250 000 loukkaantui, koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Haluan ilmaista vilpittömän osanottoni ja solidaarisuuteni Haitin ja muiden maiden kansalaisille, kansainvälisten järjestöjen, myös YK:n ja Euroopan komission, henkilöstöille sekä tragedian uhrien omaisille. Haluan painottaa kovaa työtä, jota jotkin EU:n jäsenvaltiot ovat seuranta- ja tiedotuskeskuksen koordinoiman EU:n pelastuspalvelumekanismin kautta tehneet. Suhtaudun myönteisesti myös ehdotukseen tehdä arvio EU:n toimista Haitin humanitaarisen kriisin ratkaisemiseksi, jotta Euroopan komissio voi tehdä ehdotuksia EU:n reaktiovalmiuden parantamiseksi tulevien katastrofien kohdalla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Tammikuun 12. päivä 2010 jää Haitin historiaan yhtenä kauheimmista päivistä, joita maa on koskaan kokenut. Köyhyyden ja kehittymättömyyden jo ennestään kiusaamaa kansaa ja maata järkytti äkillisesti armodon ja tappava luonnonkatastrofi, jonka mittasuhteet olivat valtavat.

Kymmenet tuhannet kuolonuhrit tilastoissa, jotka olivat vanhentuneita jo julkistamishetkellä, ja tuska ja epätoivo niiden silmissä, jotka ovat menettäneet kaiken, enemmän kuin oikeuttivat kansainvälisen yhteisön ja koko maailman kansalaisyhteiskunnan liikekannallepanon. Haluan kiittää näistä ponnistuksista.

Huolimatta tästä solidaarisuuden puuskasta, joka antaa hyvän kuvan vain niistä, jotka ovat olleet osallisia, apua on pidettävä yllä silloinkin, kun maailman huomion painopiste siirtyy toiseen maahan.

Kansainvälisistä ponnistuksista huolimatta maan jälleenrakentaminen voi tapahtua vain, jos vastuunkantajat ja kansalaiset itse pystyvät johtamaan prosessia ja ottamaan vastuun tehtävistään.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Haitia kohdannut suuri ahdinko, joka seurasi tämän vuoden tammikuun 12. päivän rajua maanjäristystä, oli uusi haaste ihmisten ja kansojen väliselle solidaarisuudelle. Euroopan unionin on historiansa ja kulttuuri-identiteettinsä ja ennen kaikkea maailmantaloudellisen merkityksensä takia toimittava esimerkkinä ja edistettävä apua haitilaisille ja jälleenrakennusta yhdessä maailman köyhimmistä maista. Meidän on erittäin nopeasti raivattava tietä taloudellisille ja logistisille välineille, jotka minimoivat tragedian vahingoittamien ihmisten kärsimyksen, ja varmistettava ihmisten peruselinelöjen nopea palauttaminen. Edellytykset kestävä kehityksen edistämiseksi maassa on kuitenkin jo oltava arvioitu ja varmistettu, jotta voimme vastata tilanteeseen, jossa valtava määrä ihmisiä elää äärimmäisessä köyhyydessä. Kannattavaa maanviljelyä, teollistamista ja kestävä kehityskulkua tuotteiden

markkinoinnissa koskevien kannustimien lisäksi katson, että ratkaisevaa on tuki vakaan ympäristönparannusstrategian täytäntöönpanolle, sillä Haiti on ilmiselvä ja dramaattinen esimerkki siitä tuhoisasta vaikutuksesta, joka ilmastonmuutoksella voi olla ihmiskuntaan. Siksi äänestin esityksen puolesta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Haitin täydellisen tuhon dramaattisten tapahtumapaikkojen edessä tarvitsemme pikaista, tehokasta ja vilpitöntä solidaarisuutta, joka auttaa vähentämään Haitin kansan kärsimystä. Meidän on myös torjuttava ja tuomittava kaikki yritykset käyttää hyväksi Haitin kansan tragediaa ja miehittää maa sotilaallisesti sekä puolustettava yksiselitteisesti Haitin itsemääräämisoikeutta ja itsenäisyyttä – näkökulma, joka puuttuu kyseisestä asiakirjasta. On valitettavaa, että päätöslauselma tulee paljon myöhemmin kuin tiettyjen valtionpäämiesten ja YK:n virkailijoiden lausunnot kymmenien tuhansien Yhdysvaltain armeijan sotilaiden sijoittamisesta maahan. Haiti ja sen ihmiset tarvitsevat palomiehiä, lääkäreitä, sairaaloita ja perustarvikkeita.

EU:n reaktio vastauksena päätöslauselmaan oli ”neuvoston päätös lähettää 350 sotilaspoliisia”. On tarpeen muistuttaa nopeasta avusta, jota Haiti sai sellaisilta mailta kuin Kuuba, joka lähetti pikaisesti 400 lääkärinä, jotka pelastivat ihmishenkiä ja ehkäisivät epidemioita, rakensivat sairaanhoidon infrastruktuuria ja jakoivat perustarvikkeita, tai Venezuela, joka tarjosi velkahelpotuksia ja toimitti polttoainetta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Katsomme, että nyt on aika antaa kaikki humanitaarinen apu, yhteistyö ja jälleenrakennustuki, jota haitilaiset tarvitsevat, ottaen huomioon heidän ihmisarvonsa ja rohkeutensa. Valitettavasti suojeluun hukattiin liikaa aikaa, eikä kaikki ole sujunut kitkatta. Olemme jo tuominneet tavan, jolla tietyt toimijat, etenkin Yhdysvallat, on keskittynyt Haitin kansan sijaan enemmän vahvistamaan joukoillaan sotilaallista läsnäoloaan maassa.

Pahoittelemme, ettei hyväksytyssä päätöslauselmassa mennä tarpeeksi pitkälle Haitin ja sen kansan puolustamisessa. Olisi ollut hyvä alku tuomita kaikki ihmiset ja maat, jotka pyrkivät hyötymään tästä katastrofista palaamalla uuskolonialismiin. Tällainen asenne näyttää olevan taustalla, kun Haitiin on sijoitettu tuhansia pohjoisamerikkalaisia sotilaita, siitä huolimatta, että suurin osa väestöstä elää köyhyydessä ja on edelleen monikansallisten yritysten hyväksikäytön ja ulkopuolisten toimijoiden, erityisesti Yhdysvaltojen, sekaantumisen uhreja.

Ilmaisemme edelleen vilpittömän solidaarisuutemme Haitin kansaa kohtaan.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin tätä päätöslauselmaa korostaakseni suurta sitoumusta solidaarisuuteen, joka Euroopan unionin on tehtävä auttaakseen tätä maata, joka tuhoutui lähes kuukausi sitten. Hätätilan jälkeen on kehitettävä pitkän aikavälin apua erityisesti haavoittuvimmille ihmisille ja hallintorakenteille, joilla ei ole tällä hetkellä muuta vaihtoehtoa kuin siirtää toimivaltansa Yhdysvaltojen joukoille. Euroopan on opittava tällaisista tapahtumista, jotta se voi toimia nopeammin ja tehokkaammin tulevaisuudessa ja antaa parasta mahdollista humanitaarista apua ihmisille, jotka tarvitsevat sitä eniten.

Richard Howitt (S&D), kirjallinen. – (EN) Labour-puoluetta edustavat parlamentin jäsenet haluavat ilmaista sympatiansa kaikille niille Haitissa, joiden elämää tämä tuhoisa maanjäristys järkytti, ja annamme täyden tukemme kansainväliselle avustustyölle. Kannatimme tätä päätöslauselmaa selkeänä tavoitteenamme ilmaista, että Euroopan parlamentti ja sen Labouria edustavat jäsenet seisovat Haitin kansan rinnalla tuhattujen infrastruktuurin, yhteisöjen ja elämien jälleenrakentamistyössä pitkällä aikavälillä. Erityisen mielellämme painotamme tässä päätöslauselmassa Ison-Britannian ja muiden G7-maiden päätöstä peruuttaa Haitin kansainvälistä velkaa koskevat vaatimuksensa ja kehottaa muita maita seuraamaan esimerkkiä.

Emme kuitenkaan hyväksy päätöslauselman kohtaa 24, sillä mielestämme kaikki ehdotukset EU:n katastrofitoimien parantamiseksi pitäisi tehdä täysimääräisen kuulemisen ja harkinnan jälkeen eikä yksinkertaisesti yhden humanitaarisen tragedian, vaikkakin kauhistuttavan, yhteydessä ja välittömissä jälkimainingeissa. Kyseinen kohta vahingoittaa erityisesti EU:n jäsenvaltioiden nykyisiä vapaaehtoisia järjestelyjä, eikä meidän pitäisi aliarvioida kansallisia toimintavalmiuksia, etenkin kun Yhdistyneen kuningaskunnan oma pysyvä toimintaryhmä lähti liikkeelle tunnin kuluessa Haitin maanjäristyksestä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Viime viikkoina olemme kaikki nähneet kauhistuttavaa aineistoa Haitin kansan tilanteesta. Kuten aina suurten luonnonkatastrofien kohdalla, lehdistön ja tiedotusvälineiden huomio ja otsikot siirtyvät pian muualle. Poliittisten johtajien ei olisi hyväksyttävää siirtyä eteenpäin niin nopeasti, ja on oikein, että tämä parlamentti pyrkii pitämään katastrofin asialistan kärjessä. Päätöslauselmassa huomioidaan sekä EU:n toimielinten että jäsenvaltioiden elinten tähän saakka tekemä hyvä työ, ja toivon mukaan EU:n korkea edustaja ottaa täysimääräisesti huomioon parlamentin tänään korostamat erityisaiheet.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (EN) Haitin viranomaisten mukaan maanjäristyksessä kuoli yhteensä yli 230 000 ihmistä. Tämä tekee katastrofista jopa suuremman kuin vuoden 2004 Aasian tsunami. Hätaävun jälkeen huomiomme pitäisi vähitellen siirtyä Haitin pitkän aikavälin kehitykseen. Yhtenä maailman köyhimmistä maista Haiti oli täysin valmistautumaton kohtaamaan näin valtavan katastrofin. Olen erittäin iloinen hiljattain esitetystä lupauksista helpottaa Haitin velkaa, ja kehoitan kaikkia avunantajamaita auttamaan pitkän aikavälin kestävässä jälleenrakennuksessa. Jotkut kollegat ovat kyseenalaistaneet Catherine Ashtonin päätöksen olla vierailematta Haitissa välittömästi maanjäristyksen jälkeen. Heidän kritiikkinsä on oikeassa, jos hänen vierailunsa olisi johtanut johonkin hyödylliseen haitilaisten auttamisessa. Jos se kuitenkin olisi ollut vain julkisuuskikka EU:n läsnäolon osoittamiseksi, hänen päätöksensä oli täysin oikea.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin Haitia koskevan päätöslauselman puolesta. Haitin maanjäristyksen aiheuttama inhimillinen hätä on valtaisa: kuolleita ja loukkaantuneita on satojatuhansia, Port-au-Prince lähes täysin tuhoutunut. Ulkopuolista apua tarvitsevia on arvioitu olevan 2–3 miljoonaa.

Samalla kun eurooppalaisten myötätunto on uhrien omaisten luona, se vaatii toimimaan: EU:n mittavat ja pikaiset avustussitoumukset ovat tietysti välttämättömiä. Uuden ulkoasiainhallinnon verkkainen reagointi on herättänyt syytöksiä ihmetystä. On selvä, että unionin korkean edustajan tulee jatkossa vastata siitä, että unionin toimet ovat reaktiivisempia ja koordinoitumpia. Haitilla apua tarvitaan pitkään. Haavat on hoidettava ja kodit pystytettävä yksi toisensa jälkeen.

Filosofi Ludwig Wittgenstein esitti ajatuksen, ettei kukaan voi olla suuremmassa hädässä kuin yksittäinen ihminen. Arvelen että hän tarkoitti jotakin tällaista: maailmassa ei ole suurempaa tajunnan yksikköä kuin yhden ihmisen tajunta. Tuskaakaan ei voi laskea yhteen. Ei ole summattua tajuntaa, joka kärsisi suurempaa kärsimystä kuin yksi. Massojen hätä on aina yksittäisen ihmisen hätää. Siinä on myös toivoa. Äiti Teresan kerrotaan sanoneen: ”Jos minä olisin aikoinaan katsonut joukkoja, en olisi saanut mitään aikaan.” Jos onnistun auttamaan yhtä, autan suurinta mahdollista yksikköä, yhden ihmisen kokonaista maailmaa.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni EU:n on edistettävä parempaa koordinoitua ja korkeampaa profiilia Haitin valtion tukemisessa. Tällä hetkellä suurin haaste ovat logistiset pullonkaulat (Port-au-Princen lentokentän rajallinen kapasiteetti laskeutumisen ja tavarankurkumisen osalta) sekä ratkaisun etsiminen niiden auttamiseksi, jotka ovat edelleen kodittomia, etenkin lähestyvän sadekauden takia.

Meidän on ajateltava tulevaisuutta ja sitä, miten voimme toimia nopeammin ja tehokkaammin tällaisissa tilanteissa. Kannatin tätä päätöslauselmaa, koska siinä kehoitetaan kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavaa Euroopan komission jäsentä varmistamaan, että Euroopan unioni ottaa johtoaseman kriisitilanteissa, ja koordinoimaan tehokkaammin Euroopan unionin toimia tulevaisuuden kriiseissä Lissabonin sopimuksen antamien valtuuksien nojalla.

Lisäksi on äärettömän tärkeää, että yhteisön toimeenpaneva elin esittää parlamentille mahdollisimman pian ehdotuksia EU:n pelastuspalvelumekanismiin pohjautuvien EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamiseksi. Tämä antaa Euroopan unionille mahdollisuuden koota tarvittavat resurssit humanitaaristen hätätaputoimien järjestämiseksi 24 tunnin kuluessa katastrofista.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuhoisa maanjäristys Haitissa viime kuussa aiheutti katastrofaaliset vahingot, ja maailmanlaajuisen avustustoiminnan on oltava pitkäaikaista ja sitoutunutta. Olen tyytyväinen siihen, että EU on toiminut nopeasti ja auttanut tähän saakka 196 miljoonalla eurolla. Kannatan päätöslauselmaa, jossa vaaditaan EU:lta tehokkaita ja koordinoituja humanitaarisia toimia sen varmistamiseksi, että Haiti saa pitkällä aikavälillä avustusta ja jälleenrakennusapua.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Sen lisäksi, että Haitiin 12. tammikuuta 2010 iskenyt maanjäristys aiheutti monia kuolonuhreja, se vaikuttaa edelleen noin kolmen miljoonan ihmisen jokapäiväiseen elämään, ja he tarvitsevat kipeästi humanitaarista apua. EU:n ulkopolitiikan roolia on selkeytetty, ja arvojen, joita EU pyrkii edistämään, tavoitteena on muun muassa maailmanrauhan ja turvallisuuden edistäminen sekä ihmisoikeuksien suojeleminen. Näin ollen meidän pitäisi suhtautua myönteisesti kaikkiin jäsenvaltioiden ponnistuksiin auttaa maata selviämään tästä katastrofista täysin toimivana demokratiana, jolla on talous, joka voi tukea väestöään. Meidän on myös pidettävä mielessä, että Haitin kansan ja hallituksen on aina oltava olennainen osa koko jälleenrakennusprosessia.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tyhjää Haitia koskevan päätöslauselman RC-B7-0072/2010 kohdalla, koska mielestäni alueelle on kiireesti lähetettävä siviiliammattilaisia, kuten lääkäreitä, arkkitehtejä ja palomiehii, sotilaiden sijaan. Haiti pystyy saavuttamaan tarvitsemansa poliittisen,

taloudellisen ja yhteiskunnallisen vakauden vain, jos maan vapautta suojellaan ja estetään ulkopuolisten sekaantuminen sen asioihin. Rahalaitosten, kuten Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston ja Haitin sosiaalisten kumppaneiden, pitäisi peruuttaa Haitin ulkomaanvelka välittömästi.

Lisäksi tuen Bolivarian Alternative for the Americas -liikkeen maiden toimenpiteitä (taloudellinen apu Humanitaarisen rahaston kautta, energiatuki sekä maanviljely- ja tuotantoaloitteiden edistäminen), jotka ovat todisteita eri maiden välisestä veljellisestä solidaarisuudesta. Äänestämällä tyhjää olen yrittänyt korostaa, että Haitin jälleenrakennusta ei voida hoitaa militarisoimalla apu vaan tekemällä loppu mekanismeista, jotka ovat aiheuttaneet Haitin perusköyhyyden, kuten ulkomaanvelka, jonka peruuttamista vaadin.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jopa ennen maanjäristystä Haiti oli köyhä maa, jolla ei ollut taattua paikallista elintarvikehuoltoa yli kahdelle miljoonalle ihmiselle ja missä sadat tuhannet orvot elivät kadulla tai lastenkodeissa. Haitin kansalle on tietenkin tärkeää, että infrastruktuuri ja valtion toimielimet rakennetaan uudelleen pitkällä aikavälillä. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että avun jakaminen ei edelleenkään suju kitkatta ja että monet naiset ja lapset ovat erittäin turvattomassa asemassa. Meidän on toimittava harkitsevasti. Päätöslauselmaesitys näyttää ottavan huomioon suurimman osan ongelmia, ja siksi äänestin sen puolesta.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Haitiin tämän vuoden tammikuussa iskenyt maanjäristys on yksi 2000-luvun suurimmista humanitaarisista katastrofeista. Katastrofin laajuutta pahentaa se, että maanjäristyksen tuhot vaikuttivat yhteen maailman köyhimmistä maista. Tragedia on kääntänyt koko maailman katseet Haitiin. Humanitaarinen apu ei saa loppua saaren jälleenrakentamiseen vaan sen on sisällettävä siellä toimivien yhteiskunnallisten suhteiden jälleenrakentaminen, ihmisarvon kunnioittaminen ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden hengessä. Jotta tämä olisi mahdollista, on tärkeää antaa Haitille apua, jota ei tarvitse maksaa takaisin, mutta myös varmistaa, että maalle ja sen yhteiskunnalle annetaan mahdollisuus uuteen alkuun.

Siksi kannatan vaatimusta peruuttaa Haitin kansainvälinen velka. Vastustan lisäksi ratkaisuja, jotka lisäävät Haitin velkaa tuloksena kansainvälisestä ”avusta”. Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen päätin kannattaa Euroopan parlamentin yhteistä päätöslauselmaesitystä Haitin äskettäisestä maanjäristyksestä.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Haitin äskettäistä maanjäristystä koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta.

Kannatan erityisesti kohtien 4, 8 ja 9 sisältöä, etenkin osia, joiden mukaan EU:n on asetettava etusijalle avustaminen jälleenrakentamisessa ja humanitaarisen tilanteen parantaminen siten, että keskitytään haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten naisiin ja lapsiin, sekä tarjotaan suojaa, lääkintäpalveluja, logistista apua ja elintarvikkeita. Kehotamme kaikkia jäsenvaltioita varautumaan siihen, että ne voivat vastata YK:n lisäapua koskeviin pyyntöihin; suhtaudumme myönteisesti komission alustaviin lupauksiin myöntää 30 miljoonaa euroa humanitaarista apua; pidämme myönteisenä G7-maiden päätöstä peruuttaa Haitin kansainvälistä velkaa koskevat vaatimuksensa, ja kehoitamme myös Kansainvälistä valuuttarahastoa mitätöimään täysin maan jäljellä olevat velat – ja painotamme, että kaikki maanjäristykseen liittyvä hätäapu on myönnettävä avustuksina eikä velkaa kerryttävinä lainoina.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Luonnonkatastrofin sattuessa humanitaarisen avun on tultava viipymättä. Haitissa vain Yhdysvallat pystyi tarjoamaan tehokasta humanitaarista apua ilman byrokraattista viivettä. On myös selvää, että nopeimmat ja tehokkaimmat humanitaariset toimijat ovat ne, jotka säännöllisesti tuomitaan tämän loistavan parlamentin päätöslauselmissa: katolinen kirkko ja kristillisten järjestöjen humanitaariset hankkeet. Tässä päätöslauselmassa, jolle annan täyden tukeni, parlamentti vaatii kansainvälistä yhteisöä varmistamaan, että Haitin kansa ja sen hallitus ovat päätoimijat jälleenrakennusprosessissa, jotta ne voivat hallita itse yhteistä tulevaisuuttaan. Parlamentin jäsenet tukevat myös EU:n toimia paikallisen elintarviketuotannon käynnistämiseksi uudelleen korjaamalla vahingoittunutta infrastruktuuria ja toimittamalla tarvittavaa materiaalia (siemeniä, lannoitteita ja työkaluja) pienviljelijöille, erityisesti kevään kylvöä varten. Se käynnistyy maaliskuussa ja kattaa 60 prosenttia kansallisesta elintarviketuotannosta. Tällä hetkellä, samalla kun kansainvälinen yhteisö investoi maanjäristysvarman infrastruktuurin luomiseen, haluan kiinnittää huomion siihen, että myös uskonnollisia rakennuksia on tuhoutunut ja kansainvälisiä varoja pitäisi kohdentaa myös kirkkojen ja pappisseminaarien jälleenrakentamiseen.

Päätöslauselmaesitys B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark ja William (The Earl of) Dartmouth (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP on erittäin huolestunut Iranin tilanteesta ja kehottaa molempien puolten hallituksia pyrkimään ratkaisemaan maassa meneillään oleva

poliittinen ja humanitaarinen romahdus diplomaattisesti mutta ennen kaikkea rauhanomaisesti. EU:n ei pidä sekaantua tilanteeseen, sillä se vain pahentaisi jännittyneitä tilannetta. Jos EU:n byrokraatit, jotka eivät ole vastuuvollisia, johtavat neuvotteluja vaaleilla valittujen poliitikkojen sijaan, tulos on huono Iranin ja koko maailman kannalta. Neuvotteluihin on ryhdyttävä yhteistyössä muiden kansallisten hallitusten kanssa sen sijaan, että EU pakottaa niihin ylhäältä käsin. Monet maat, kuten Irlanti, haluavat pysyä puolueettomina. Jos EU edustaa näitä maita asiassa, se horjuttaa vakavasti niiden demokraattisesti tuettua politiikkaa.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän asiakirjan puolesta suurta vastuuta tuntien ja toivoen, että päätöslauselma voi kantaa hedelmää. Haluan kiittää parlamentin eri ryhmien pyrkimystä yhtenäisyyteen. Näin eurooppalaisen demokratian koti on voinut puhua yhdellä äänellä ja olemme korostaneet päätöslauselman vahvaa käytännöllistä luonnetta: siinä ehdotetaan EU:lle tapoja, ratkaisuja ja erityisiä toimenpiteitä Iranin hallinnon kanssa toimimiseen. Tältä pohjalta haluan korostaa, että meidän on a) tuomittava päättäväisesti yritykset, jotka toimittavat Iranin viranomaisille sensuuriin ja valvontaan tarkoitettuja välineitä ja teknologiaa, mikä pitäisi kieltää eurooppalaisilta yrityksiltä, b) kehoitettava, tai mieluummin vaadittava, tunnustamaan Wienin yleissopimuksen ja diplomaattisten normien noudattamisen ehdoton välttämättömyys, c) kohdistettava lisää pakotteita iranilaisiin järjestöihin tai viranomaisiin, jotka toimivat ulkomailla ja ovat vastuussa sorrosta ja vapauden rajoittamisesta Iranissa, sekä niihin, jotka rikkovat Iranin ydinohjelmaan liittyviä kansainvälisiä sitoumuksia ja d) kaikesta huolimatta edistettävä jatkuvaa ja syvempää vuoropuhelua Iranin, erityisesti kansalaisyhteiskunnan, kanssa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Iranin tilannetta koskevan päätöslauselman puolesta, koska olen huolissani maan jatkuvista ihmisoikeusrikkomuksista, erityisesti kokoontumisvapauteen, ilmaisuvapauteen ja yhdistymisvapauteen liittyvistä, ja koska tuen Iranin kansan toiveita demokratiasta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Iranista on tullut viime kuukausina kaksi uutista, joista valitettavasti kumpikaan ei ole rohkaiseva: ensinnäkin edistyminen uraanin rikastamisessa ydinaseita varten ja toiseksi Mir Hossein Mousavin johtaman maltillisen siiven, joka kiistää hiljattain pidettyjen presidentinvaalien tulokset, tukahduttaminen. Nämä kaksi kehityskulkua ovat itsessäänkin huolestuttavia, mutta yhdessä ne ovat todella vakava huolenaihe.

Mitä voi sanoa tästä epävakasta maasta, jossa radikalisoituva hallitus tappaa, kiduttaa ja vangitsee vastustajia, jotka protestoivat sitä vastaan kaduilla, ja samaan aikaan kehittää sinnikästä uraaninrikastamisohjelmaa, jonka tarkoitus on saada aikaan ydinenergiaa?

Siitä huolimatta, että ajatollahien fundamentalistinen hallinto julistaa, että sen aikeet ovat hyviä ja että se pyrkii saamaan ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin, kansainvälinen yhteisö ei ole vakuuttunut ja pitää Irania perustellusti kasvavana uhkana.

Euroopan unionin ja sen liittolaisten ja muiden kansainvälisten toimijoiden on sen lisäksi, että tuomitsevat alusta alkaen Iranin maltillisiin kohdistetun julman sorron, taisteltava vahvistaakseen ja koventaakseen Teheraniin kohdistettavia pakotteita, eivätkä ne saa sulkea pois mitään yhteistä pyrkimystä tämän uhan torjumiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me puolustamme ilmaisunvapautta ja demokratiaa ja olemme samaa mieltä siitä, että meidän on ilmaistava huolestamme Iranin viime kuukausien tapahtumista, etenkin niistä, jotka liittyvät massojen tukahduttamiseen Iranin turvallisuusjoukkojen toimesta. Ehdotettu teksti ei kuitenkaan tee tätä parhaalla mahdollisella tavalla.

Mielestämme meidän on ilmaistava huolestamme tilanteen kehittymisestä muttemme voi jättää huomiotta Iranin itsemääräämisoikeuteen ja alueelliseen koskemattomuuteen kohdistuvaa suurta uhkaa. Tähän kuuluu Yhdysvaltojen hallinnon johtaman diplomaattisen ja sotilaallisen toiminnan laajentaminen, kuten Yhdysvaltojen asevoimien keskittäminen alueelle. Emme saa unohtaa, että nämä tekijät uhkaavat myös Iranin kansan oikeuksia ja juuri niitä voimia, jotka jatkavat taistelua demokratian, edistyksen ja yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden puolesta Iranissa. Hyväksytyssä tekstissä ei mainita asiaa lainkaan.

Oikeus määrittää Iranin tuleva suunta kuuluu yksinomaan Iranin kansalle ja sen poliittiselle ja yhteiskunnalliselle toiminnalle. Haluamme ilmaista solidaarisuutemme Iranin demokraattisia järjestöjä ja kansaa kohtaan, jotka taistelevat saadakseen maahansa yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja edistystä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin päätöslauselmaa, jossa tuomitaan Iranin asenne sekä ydinenergiaan liittyvien aikeiden että ilmaisunvapauteen kohdistuvien hyökkäysten, joista Iranin kansa kärsii

päivittäin, kohdalla. Iranin viranomaisten turvautuminen väkivaltaan mielenosoittajia kohtaan on tuomittavaa, kuten myös lehdistönsensuuri ja tiedonvälityksen estäminen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämänhetkinen yhteiskunnallinen kuohunta Iranissa, kansan ja hallintoa vastustavien järjestelmällinen sortaminen, lehdistönvapauden ja ilmaisunvapauden rajoittaminen, kuolemanrangaistuksen ylläpitäminen ja ydinohjelman jatkaminen kansainvälistä yhteisöä vastaan ovat valtavia huolenaiheita. Vielä huolestuttavampi on uutinen siitä, että viime kuussa Iran testasi menestyksekkäästi uutta pitkänmatkan ohjusta vaarantaen siten alueellisen ja maailmanlaajuisen turvallisuuden. Parlamentin valtuuskunnan suunnitellun vierailun peruminen hiljattain on taas yksi selvä merkki siitä, ettei maa ole halukas yhteistyöhön. Tämä antaa meille aiheen tuomita Iranin hallinnon politiikka.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Monissakin maissa demokratian ja ihmisoikeuksien tilanne on arveluttava. EU:n on jatkettava pyrkimyksiään muuttaa tilannetta vetoomuksilla ja vastaavilla menetelmillä. Meidän ei pitäisi olla yllättyneitä Iranin toimista ja sen yrityksistä päästä ydinasevallaksi. Tämä on tulosta muun muassa Yhdysvaltojen politiikasta. Tilanne voidaan laukaista vain käyttämällä diplomatiata, mutta EU:n ei pidä antaa Yhdysvaltojen käyttää sitä hyväksi tässä mielessä. Päätöslauselmaesityksen mukaan tuntuvaa edistystä ei ole saavutettu ja vuoropuhelu on ainoa ratkaisu. Olen asiasta samaa mieltä.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Haluan ilmaista tukeni päätöslauselmalle, jonka tavoite on ilmaista selkeästi Euroopan unionin kanta perusihmisoikeuksien kunnioittamiseen Iranissa. Kuten useimmat meistä, olen tyrmistynyt tavasta, jolla Iranin oppositiota on kohdeltu. Mohammad Reza Ali-Zamanin ja Arash Rahmanipourin tuomitseminen kuolemaan poliittisesta toiminnasta on mielestäni ristiriidassa kaikkien nykymaailmassa noudatettujen normien kanssa. Olen iloinen siitä, että EU ottaa asiassa erittäin selkeän kannan. Samalla haluan ilmaista pahoitteluni siitä, ettei silloin reagoitu yhtä vahvasti, kun Venäjän opposition 31. tammikuuta 2010 Moskovassa ja Pietarissa järjestämä mielenosoitus estettiin ja sen järjestäjät pidätettiin. Heihin kuului Oleg Orlov, viimevuotisen Saharov-palkinnon saaneen Memorial-järjestön puheenjohtaja. Mielestäni EU:n korkean edustajan reaktion tässä asiassa pitäisi olla yhtä dynaaminen kuin se oli Iranin tapauksessa, ja sen pitäisi myös olla yhtäpitävä Euroopan parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin Venäjän viranomaisiin kohdistaman tiukan kritiikin kanssa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) On äärimmäisen tärkeää, että käynnistämme uudelleen vuoropuhelun Iranin kanssa. Siksi pahoittelen kovasti EU:n valtuuskunnan Iranin-vierailun perumista ja toivon, että se voidaan järjestää uudelleen mahdollisimman pian. Ihmisoikeuksia ja demokratiaa ei tässä tilanteessa taatusti kunnioiteta Iranissa riittävästi. Iraniin kohdistettavien pakotteiden tiukentaminen ei kuitenkaan ole oikea lähestymistapa. Iranin hallituksen vastustajat eivät myöskään kannata tiukempia pakotteita, koska ne vaikuttaisivat eniten kansaan. Toisaalta EU noudattaa taas kerran kaksinaismoraalia. Kun on kyse tärkeistä talouskumppaneista, kuten Kiinasta tai Intiasta, se sulkee mielellään silmänsä. Näistä syistä äänestin tyhjää.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Irania koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, erityisesti uusimpien hyökkäysten takia, eiliset Italian ja Ranskan lähetystöihin kohdistetut hyökkäykset mukaan luettuna.

Euroopan unionin on ryhdyttävä puhemieheksi ja otettava selkeä kanta Teheranin hallintoa kohtaan. Iranin viranomaiset osallistuvat tämän tiettyihin Euroopan unionin maihin kohdistuvan vaarallisen suvaitsemattomuuden ja uhkailun ilmapiiriin lietsomiseen. Hyökkäykseen lähetystöjä vastaan syyllistyivät ne, jotka haluavat katkaista demokratialta siivet ja vastustavat vapautta.

Toivon yhteisön toimielinten ottavan selkeän kannan ja tuomitsevan tapahtumat mahdollisimman pian sekä päättävän diplomaattisista toimenpiteistä, joihin Iranin kohdalla ryhdytään.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR kannatti vahvaa päätöslauselmaa Iranista. Kannatamme järeää kansainvälistä toimintaa suhteessa Iranin kasvavaan ydinkapasiteettiin. Siksi on erittäin valitettavaa, ettei Euroopan parlamentti käyttänyt hyväkseen tilaisuutta tukea kansainvälisiä vaatimuksia lisäpakotteista. On myös tarkennettava, ettei Teheranissa onneksi ole ”EU:n suurlähetystöjä”. Siellä on kansallisia suurlähetystöjä.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Iranin islamilainen tasavalta tuomitsee vuolaasti muslimien huonon kohtelun kaikkialla maailmassa. Mullahit eivät kuitenkaan lopeta kristittyjen vainoamista eivätkä tuomitse olosuhteita, joissa kristityt elävät. Kristinuskoon kääntymistä pidetään uskosta luopumisen muotona, ja siitä rangaistaan kuolemalla. Valitettavasti Euroopan parlamentilla ei ole rohkeutta tuomita kristittyjen marttyyrien tilannetta Iranissa. Paavi Johannes Paavali II sanoi: ”Vaino käsittää erityyppistä syrjintää uskovaisia ja koko kirkkoyhteisöä kohtaan. Tällaisia syrjinnän muotoja harjoitetaan usein samalla, kun tunnustetaan oikeus

uskonnonvapauteen ja omantunnonvapauteen, sekä yksittäisten maiden lainsäädännössä että luonteeltaan kansainvälisissä julistuksissa – – Nykyään on vankilan, keskitysleirien, pakkotyöleirien ja maastakarkotuksen lisäksi olemassa muita vähemmän tunnettuja mutta hienovaraisempia rangaistuksia: ei väkivaltainen kuolema vaan tietynlainen yhteiskunnallinen kuolema, ei vain eristys vankiloissa tai leireissä vaan sosiaalinen syrjintä tai jatkuva henkilökohtaisen vapauden rajoittaminen.” Jos parlamentti haluaa ottaa vaatimuksensa ihmisoikeuksien kunnioittamisesta vakavasti, sen pitäisi omaksua selkeämpi kanta Iranissa vainottujen kristittyjen puolesta.

Päätöslauselmaesitys B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Jemenistä uhkaa tulla uusi Afganistan: al-Qaidan suosikkiharjoitusleiri ja pesäke fundamentalistien ja terroristien levittämiseksi kaikkialle islamilaiseen maailmaan.

Tilanne, jossa yhteiskunta, politiikka ja talous ovat alennustilassa, ellei jopa lähes täysin romahtaneet, ja jolle sisällissota on antanut leimansa, sekä tehokkaasti koko aluettaan kontrolloimaan pystyvän hallituksen puuttuminen ovat muuttaneet maan paikaksi ilman lakia tai järjestystä, joka voisi pysäyttää näiden väkivallan ja radikalismien purkausten syntymisen ja kasvun.

Tämä tarkoittaa, että kansainvälisen yhteisön on käsiteltävä Jemenin tilannetta tiukemmin ja keskitettävä toimensa paremmin ja että maalle annettava apu on kohdennettava tarkasti kansan elinolosuhteiden tehokkaaseen parantamiseen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Jemenin kokonaistilanne aiheuttaa suurta huolta kaikkialla maailmassa, ja viimeaikaisten terroristiuhkien valossa EU:n on omaksuttava entistä aktiivisempi rooli estettäessä Jemenin muuttuminen taas yhdeksi epäonnistuneeksi valtioksi kansainvälisen yhteisön sisällä.

Andreas Mølzer (NI), kirjallinen. – (DE) Terrorismin vastaisen taistelun valokeila on kohdistunut Jemeniin, joka on islamilaisten terroristien pesäke. Köyhyyden torjuminen ja sotilaallisen avun lisääminen eivät saa Jemenin ongelmia katoamaan. Ratkaisu on toimittaa enemmän kehitysapua, jotta viedään pohja joidenkin jihad-alokkaiden rekrytoinnilta. EU ei kuitenkaan saa antaa pakottaa itseään Yhdysvaltojen kassanhoitajan rooliin. Sen sijaan sen on omaksuttava puolueettoman välittäjän rooli vuoropuhelun käynnistämiseksi ja tien tasoittamiseksi pitkän aikavälin poliittiselle ratkaisulle. Päätöslauselmaesityksessä noudatetaan samankaltaista lähestymistapaa, minkä vuoksi äänestin sen puolesta.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjallinen. – (EN) Vaikka olen samaa mieltä Jemenin tämänhetkistä tilannetta koskevan päätöslauselman vaikuttamista ja olin mukana sen laatimisessa, en voi olla samaa mieltä siitä, että siinä viitataan EU:n ulkosuhdehallinnon koordinoivaan rooliin Jemenin tapauksessa. Pyysin laatimisvaiheessa poistamaan viittaukset ulkosuhdehallintoon, mutta muut poliittiset ryhmät kieltäytyivät. Ulkosuhdehallinto on Lissabonin sopimuksen välitön tuote, sopimuksen, jota en hyväksy ja jolla ei ole demokraattista legitimeettä. Ulkosuhdehallinnon on tarkoitus perustaa ”EU:n suurlähetystöjä”, ja uuden EU:n korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan valvovan silmän alla sen on tarkoitus olla vastuussa EU:n sotilas- ja ulkopoliittikan laatimisesta ja täytäntöönpanosta.

Olen pitkään vastustanut sitä, että EU:lla olisi rooli näillä kahdella politiikan alalla, joiden mielestäni todella pitäisi pysyä itsenäisten jäsenvaltioiden yksinomaisessa toimivallassa.

Päätöslauselmaesitys B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark ja William (The Earl of) Dartmouth (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP vastustaa ehdottomasti ihmiskauppaa, sillä se on nykypäivän versio orjuudesta. Vaadimme kunkin maan ankarimpia mahdollisia rangaistuksia tällaisiin rikoksiin syyllistyneille rikollisille ja vakavia toimenpiteitä tällaisen toiminnan hävittämiseksi. Emme kuitenkaan voi tukea EU:ta ihmiskaupan käyttämisessä tekosyynä maahanmuuton ja rajapolitiikkojen yhtenäistämiseksi sivuuttaen vaaleilla valitut hallitukset. Kansallisesta politiikasta päättämisen näissä asioissa on oltava äänestäjien tehtävä vaaliurnilla, sekä vaaleilla valittujen poliitikkojen. EU ei saa taas kerran ottaa haltuunsa politiikkaa ja poistaa demokraattista vastuuvälillisyyttä. Jos EU:n sisällä ei olisi avoimia rajoja ja jokaisella maalla olisi oma maahanmuuttopoliittikkansa, vakavan järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan lopettaminen olisi paljon helpompaa.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska meidän on varmistettava, että ihmiskaupan ja sen käytön työmarkkinaresurssina torjunnasta tehdään ensisijainen tavoite sekä käytännössä että moraalisesti.

Lissabonin sopimuksen nojalla Euroopan unionilla on sekä toimivaltuudet että tilaisuus vahvistaa eurooppalaista politiikkaa ihmiskaupan osalta. Kuten sanoin päätöslauselmaa koskevan keskustelun aikana, tälle asialle on annettava tärkeä asema toimintasuunnitelmassa. Koska Euroopan unionilla on tärkeä rooli maailmankaupassa ja se on sitoutunut ihmisoikeuksien suojeluun, sillä on velvollisuus torjua ihmiskauppaa ja erityisesti lapsityövoiman käyttöä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Ihmiskauppa on yksi kauheimmista ja vakavimmista rikoksista. Torjunta ei voi olla tehokasta ilman ehkäisemiseen, uhrien suojeluun ja ihmiskauppiaille aiheutuihin tehokkaisiin seuraamuksiin keskittyvää johdonmukaista lähestymistapaa. Vapaa liikkuvuus EU:n sisällä on tuonut huomattavia etuja kansalaisillemme mutta samalla avannut monia reittejä ihmiskauppiaille. Kymmenet tuhannet nuoret naiset ja lapset uusista jäsenvaltioista joutuvat ihmiskaupan uhreiksi joka vuosi. Euroopan parlamentilla on ratkaiseva tehtävä ihmiskaupan torjunnassa. On meidän tehtävämme varmistaa, että ehkäiseminen sekä uhrien suojelu ja tukeminen saavat suuren poliittisen painoarvon. Meidän on vaadittava, että jäsenvaltiot panevat täysimääräisesti täytäntöön tämänhetkiset ihmiskauppaa koskevat EU:n politiikat ja muut välineet, ja varmistettava, että käyttöön otetaan tiukempia rangaistuksia ja seuraamuksia.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska Euroopan unionin on torjuttava laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa. Työttömyyden kasvaessa kasvaa myös niiden ihmisten lukumäärä, jotka voivat joutua ihmiskaupan uhreiksi tai joita voidaan käyttää pakkotyöhön. Ennen kaikkea ihmiset, jotka ovat menettäneet työnsä omassa maassaan ja toivon paremmasta elämästä, etsivät menestystä muualta. Tällaista tilannetta rikollisjengit voivat käyttää hyväkseen. Erityisesti lapsia sekä tyttöjä ja naisia koskevan ihmiskaupan pääalue ei ole muuttunut vuosiin. Seksuaalinen hyväksikäyttö orjuuden kaltaisissa olosuhteissa on erityisen yleistä itäisessä Euroopassa, joka on kuin läpikulkureitti salakuljettaessa ihmisiä länteen. Meidän on laadittava toimenpidestrategia ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta. Eniten huomiota siinä on kiinnitettävä ihmiskaupan torjuntaan, ehkäisemiseen, uhrien suojeluun ja rangaistuksiin. Kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä ankariin toimenpiteisiin ihmiskaupan torjumiseksi ja varmistettava kansallisten lainsäädäntöjen koordinointi. Meidän on pyrittävä tiiviimpään ihmiskauppaa koskevaan yhteistyöhön kaikkien asianosaisten kesken.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tämä moderni orjuuden muoto on lisääntynyt hälyttävästi viime vuosina, ja siitä on tullut järjestäytyneen rikollisuuden kolmanneksi tuottoisinta toimintaa. Vuonna 2009 YK arvioi uhreja olevan 270 000, ja Europolin tilastoissa naisten kauppaaminen seksuaalista hyväksikäyttöä varten ei vähentynyt, kun taas pakkotyöhön kaupattiin enemmän ihmisiä. Tätä ei voida mitenkään hyväksyä, eikä oikeudellisten porsaanreikien saa antaa helpottaa toimintaa. Tarvitsemme nopeaa, kokonaisvaltaista ja koordinoitua toimintaa, oli se sitten lainsäädännöllistä tai operatiivista. Lissabonin sopimuksen astuessa voimaan kehoitan komissiota esittämään uuden ehdotuksen mahdollisimman pian ja tekemään ihmiskaupan tehokasta torjuntaa koskevasta johdonmukaisesta eurooppalaisesta politiikasta yhden ensisijaisista tavoitteistaan. Ehdotuksen pitäisi kattaa asian kaikki näkökohdat, kuten lähtö-, kauttakulku- ja määrämisiin liittyvät kysymykset, rekrytoijat, kuljettajat ja hyväksikäyttäjät ja muut välikädet, asiakkaat ja edunsaajat.

Samalla meidän on varmistettava asianmukainen suojelu uhreille ja todistajille auttamalla heitä välittömästi. Lisäksi on pyrittävä ottamaan kaikki irti välineistä, joita Europolin, Eurojustin ja Frontexin kaltaiset elimet edelleen hyödyntävät valitettavan vähän.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Uskon vakaasti pysyvän foorumin perustamiseen Euroopan unionin tasolla ja kannatan sitä. Foorumi takaisi, että ihmiskauppaa koskevat politiikat kattavat sekä sosiaalisiin kysymyksiin että yhteiskuntaan integroitumiseen liittyvät näkökohdat, samoin kuin asianmukaisten ja tehokkaiden ohjelmien käyttöönoton uhrien uudelleenkotouttamisen tukemiseksi, työmarkkinoihin ja sosiaaliturvajärjestelmään liittyvät toimenpiteet mukaan luettuna.

Lena Ek, Marit Paulsen ja Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Mielestämme kohtien 13 ja 15 ihmiskaupan uhrien ja laittomien maahanmuuttajien välistä eroa sekä ihmiskaupan uhreille myönnettäviä oleskelulupia koskevat alkuperäiset sanamuodot ovat parempia, mutta äänestämme näitä kohtia koskevien tarkistusten puolesta kompromissin aikaansaamiseksi. Tämän kompromissin tuloksena ihmiskaupan uhreille myönnetään väliaikainen oleskelulupa ja rajavalvontaviranomaisten tietoisuus ihmiskauppaan liittyvistä kysymyksistä lisääntyy. Tämä on ensimmäinen askel. Mielestämme on parempi, että päätöslauselma hyväksytään nyt, ja jatkamme työtä sen eteen, että ihmiskaupan uhreille myönnetään pysyvä oleskelulupa.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan parlamentin ihmiskaupan ehkäisemistä koskevan päätöslauselman puolesta, koska mielestäni on äärettömän tärkeää tehostaa ihmiskaupan torjuntaa. Ihmiskauppa on saanut hälyttävät mittasuhteet ja on vakava rikos perusihmisoikeuksia vastaan.

Direktiiviluonnoksessa, joka on tarkoitus piakkoin antaa parlamentin harkittavaksi, on määrättävä ankaria rangaistustoimenpiteitä unionin tasolla kaikille tällaiseen kauppaan osallistuneille henkilöille. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöä on tarkistettava seuraamusten yhdenmukaistamiseksi, jotta varmistetaan, että ihmiskauppiaille langetetaan enimmäisrangaistukset. Tällä hetkellä rangaistukset eroavat huomattavasti valtioiden välillä.

Tästä näkökulmasta katson, että tarvitaan myös rajatylittävää lähestymistapaa tämän vitsauksen torjumiseksi tehostamalla yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa. Joissakin niistä ihmiskauppiat saavat vain vähäpätöisiä sakkoja. Samalla on tarjottava suojelua ja apua ihmiskaupan uhreille, ennen kaikkea naisille ja lapsille, joita tilastojen mukaan on noin 80 prosenttia kaikista uhreista.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin ihmiskaupan ehkäisemistä koskevan päätöslauselman puolesta antaen tukeni ajatukselle, että komission ja neuvoston on varmistettava, että tämän vitsauksen torjunnalla on edelleen huomattava asema niiden ensisijaisten tavoitteiden joukossa, myös talous- ja rahoituskriisin aikoina. Jäsenvaltioiden, jotka eivät vielä ole tehneet sitä, on pantava täysimääräisesti täytäntöön kansallisella tasolla kaikki ihmiskauppaa koskevat EU:n politiikat ja ratifioitava muut asiaankuuluvat oikeudelliset välineet mahdollisimman pian taatakseen paremman suojelun ja avun ihmiskaupan uhreille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Nykyinen ihmiskauppa on sen uhreille epäinhimillinen, nykyaikainen orjuuden muoto. Siihen syyllistyneille rikollisjärjestöille, jotka osallistuvat prostituutioon ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön, laittomiin adoptioihin, pakkotyöhön, laittomaan maahanmuuttoon ja laittomaan elinkauppaan, se on äärettömän tuottoisaa toimintaa.

Surullista kyllä, tämä kauheus on todellisuutta myös Euroopan unionin sisällä. Kehotan siksi Euroopan komissiota ryhtymään tiukkoihin ja järeisiin toimiin ihmiskaupan torjumiseksi. Lähestymistavan on oltava kolmiosainen: (i) riittävä suojelu uhreille, jotka ovat useimmiten naisia ja lapsia: on suojeltava heidän olennaisimpia oikeuksiaan, kuten elämää, vapautta, fyysistä ja moraalista koskemattomuutta ja seksuaalista itsemääräämisoikeutta, (ii) ehkäisevät toimenpiteet ihmiskauppaa edistävien ja siitä hyötyvien verkostojen tutkimisessa ja hajottamisessa ja (iii) ankarat rangaistukset ihmiskaupasta ja ihmisten hyväksikäytöstä mihin tahansa rikollisiin tarkoituksiin sekä tehtyihin rikoksiin suhteutetut rangaistukset.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kuten hyväksytyssä päätöslauselmassa todetaan, on ryhdyttävä kiireelliseen ihmiskaupan vastaiseen toimintaan ”kokonaisvaltaisesti siten, että keskitytään ihmisoikeuksiin ja kohdistetaan huomio ihmiskaupan torjuntaan, ehkäisemiseen ja uhrien suojeluun”. On keskityttävä ”uhreihin eli siihen, että kaikki mahdolliset uhrien ryhmät tunnistetaan, heihin kohdennetaan toimia ja heitä suojellaan kiinnittäen erityistä huomiota lapsiin ja muihin riskiryhmiin”.

Pahoittelemme kuitenkin, että päätöslauselmaan esittämämme tarkistukset hylättiin, vaikka niissä keskityttiin ihmiskaupan syihin ja torjuntatapoihin, etenkin seuraaviin:

– ihmiskaupan olennaisten syiden, työttömyyden, syrjäytymisen ja köyhyyden, torjuminen, talous- ja sosiaalipolitiikan erittäin tarpeellisen muutoksen korostaminen sosiaalisten ja työhön liittyvien oikeuksien vahvistamisen asettamiseksi etusijalle, työpaikat, joihin liittyy oikeuksia, hyvät julkiset palvelut sekä taloudellinen ja yhteiskunnallinen edistys

– yhteistyön ja solidaarisuuden vahvistaminen maahanmuuttajien lähtömaiden kanssa, erityisesti kehittämällä niiden taloutta, parantamalla tietoisuutta, perumalla niiden velkoja ja edistämällä rahoitustoimien verotusta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestimme ihmiskaupan ehkäisemistä koskevaa päätöslauselmaa vastaan, vaikka ihmiskauppa onkin yksi halpamaisimmista rikoksista. Teimme niin ensinnäkin siksi, että käytätte sitä hyväksenne poliittisesti lisätäkseen entisestään Brysselin Euroopan, sen toimielinten ja sen lukuisten virastojen toimivaltaa, vaikka ne jatkuvasti osoittavat tehottomuutensa. Teimme niin toisaalta ja ennen kaikkea siksi, että käytätte normaalisti uhreille annettavaa huomiota luodaksenne maahanmuuttoon uuden imupumppuvaikutuksen: sosiaalinen ja oikeudellinen apu, automaattinen oleskelulupa, pääsy työmarkkinoille, perheenyhdistämisen helpottaminen ja pääsy sosiaaliturvan piiriin. Kaikki tämä annettaisiin riippumatta siitä, avustaako uhri viranomaisia saamaan kiinni ihmiskauppiat ja hajottamaan verkostot. Näin ollen laittoman maahanmuuttajan ei tarvitse Eurooppaan päästäkseen tehdä muuta kuin sanoa olevansa sellaisen verkoston uhri, joka kiristää häneltä tuhansia euroja Eurooppaan tuomisesta. Tästä seuraa, olitte sitten mitä mieltä tahansa, että laittomat maahanmuuttajat vaativat tätä asemaa ja näitä avustuksia, ja te myönnätte ne heille! Olette vastuuttomia!

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan parlamentin vasemman siiven ja keskustan ryhmien esittämän ihmiskaupan ehkäisemistä koskevan päätöslauselman puolesta, koska meidän on

vahvistettava kuuluvalla äänellä, että ihmiskaupan uhrien, joista suurin osa on naisia ja lapsia, on saatava suojelua ja apua ilman ehtoja. Näillä uhreilla pitäisi olla ensisijainen oikeus oikeudelliseen apuun, ihmiskauppiaille langetettavien rangaistusten pitäisi olla ankarampia ja pitäisi löytää tapoja hillitä palveluiden kysyntää. Tämä on naisiin kohdistuvan väkivallan muoto, jota on mahdoton hyväksyä, ja meidän on ryhdyttävä yhteisiin toimiin tällaisen kaupan ehkäisemiseksi, uhrien suojelemiseksi ja tällaiseen väkivaltaan syyllistyvien syytteeseen panemiseksi.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vaikka monet ihmiset EU:n sisällä elävät kohtuullisen mukavaa elämää, totuus on, että kaikkialla EU:ssa, myös kaikkein rikkaimmilla alueilla, lukuisat ihmiset elävät orjuudessa. Ihmiskaupan rajatylittävän luonteen takia tämä on asia, jossa EU:n toimielimillä on keskeinen rooli, ja siksi suhtaudun myönteisesti tämänpäiväiseen päätöslauselmaan.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Ihmiskauppa on yksi huolestuttavimmista ihmisoikeusloukkauksista. Se voi ilmetä monissa muodoissa, seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja pakkotyöstä elinkaupan kautta kotiorjuuteen, ja uhrit ovat lähinnä naisia ja lapsia. Unionin nykyinen ihmiskauppaa koskeva lainsäädäntö on riittämätön, joten on tärkeää, että Euroopan unioni ryhtyy Lissabonin sopimuksen antaman valtuutuksen nojalla ankarampiin toimiin tätä ilmiötä vastaan ottaen erityisesti huomioon riskiryhmien, etenkin lasten, suojelun ja auttamisen. Tässä mielessä aloite EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattorin toimen perustamisesta on tervetullut, ja myönteistä on myös se, että esityksessä kehoitetaan jäsenvaltioita langettamaan varoittavia tuomioita rikoksen vakavuuden mukaan. Erittäin tärkeä edistysaskel on, että päätöslauselmaesityksen mukaan uhrin suostumuksella hyväksikäyttöön ei ole merkitystä syytteeseenpanon kannalta ja että uhreilla on oikeus apuun riippumatta heidän halukkuudestaan avustaa menettelyssä.

On myös tärkeää ottaa kansalaisyhteiskunta mahdollisimman pitkälti mukaan institutionaalisen tason toimintaan ihmiskaupan poistamiseksi ja panna alulle tiedotus- ja tietoisuuskampanjoita suurimmassa vaarassa oleville ryhmille. Toivottavasti jäsenvaltiot panevat nopeasti täytäntöön omassa lainsäädännössään tämän yhdistetyn lähestymistavan, joka kattaa ehkäisemisen, seuraamukset ja uhrien suojelun. Ratifioimalla asiaankuuluvat oikeudelliset välineet jäsenvaltiot ottavat suuren askeleen kohti nykyajan orjuuden poistamista.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kannatin ihmiskauppaa koskevan päätöslauselman hyväksymistä. Ihmiskauppa on yksi pahimmista vääryyksistä, joita ihmiset voivat toisille aiheuttaa. On kauhistuttavaa, miten yleinen tämä hirveä ilmiö on. En keksi mitään puolustusta tai mitään lieventäviä asianhaaroja niille, jotka tällä tavalla polkevat kaikkia meille niin tärkeitä arvoja. Ihmiskauppa on vapauden, ihmisarvon ja tasa-arvon kieltämistä. Toivon Euroopan parlamentin edistävän ihmiskaupan rajoittamista ja tulevaisuudessa sen täydellistä poistamista.

Timothy Kirkhope (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä on yhtä mieltä siitä, että ihmiskauppa on sietämätöntä ja pitäisi lopettaa. Meillä on kuitenkin suuria epäilyksiä siitä, onko päätöslauselma sopiva torjumaan ihmiskauppaan johtavia perimmäisiä syitä, ja siksi päätimme äänestää sitä vastaan. ECR-ryhmä katsoo, että päätöslauselmassa omaksutaan ”uhrikeskeinen lähestymistapa”, jossa määrätään, miten jäsenvaltioiden on huolehdittava uhreista heidän jouduttuaan ihmiskaupan uhreiksi, olettaen siten ihmiskaupan olevan väistämätöntä. ECR-ryhmä on kuitenkin yhdessä PPE:n kanssa allekirjoittanut päätöslauselman, jossa vaaditaan tehostettua yhteistyötä jäsenvaltioiden, poliisin ja rajavartiolaitaviranomaisten välillä, jolloin henkilötietoja voidaan suojella ja uhrista huolehtimisesta voi päättää yksittäinen jäsenvaltio.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Kaikki orjuuden muodot, ”nykyaikaiset” tai muut, ovat täysin tuomittavia. Siksi tämä päätöslauselma ansaitsee kiitosta yrityksestä suojella väkivallan uhreja epäinhimilliseltä rahanahneudelta ja sen aikaansaamalta sosiaaliselta ja psykologiselta kurjuudelta. Silti on valitettavaa, että siinä keskitytään käsittelemään harmaan talouden rikollisten verkostojen uhreja, koska ihmiskaupalla on myös laillinen vastine, joka ei ole vähemmän halveksittava.

Uusliberalismi, jolla on pakkomielteenä voitonsaanti ja joka jatkuvasti kilpailuttaa työntekijöitä ja siirtää tuotantoa, tekee myös symbolista ja fyysistä väkivaltaa kansalaisille. Se pakottaa heidät muuttamaan vastoin tahtoaan ja sysää heidät sellaiseen ahdinkoon, että työhön liittyvät itsemurhat lisääntyvät. Kansalaisten alistaminen tällä tavalla, heidän muuttamisensa pelkiksi tasapainoeriksi tehottomassa, epäterveellisessä järjestelmässä, työkaluiksi, joita käytetään taloudellisten eliittien intressien edistämiseen ottamatta mitenkään huomioon heidän elämäänsä tai vaarantaen sen – mitä muuta se on kuin ihmisten omistuksen eli orjuuden vastine? Vaikka rikoksia onkin torjuttava, on aivan yhtä välttämätöntä torjua vakiintuneita vääryyksiä ja tehdä Euroopan unionista unioni kansalaisten vapauttamiselle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmiskauppa loukkaa kaikkein perusluontoisimpia ihmisoikeuksia ja on seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja työvoiman hyväksikäyttöön perustuva orjuuden muoto. Kansainvälisten arvioiden mukaan ihmiskauppa on kolmanneksi tuottoisinta laitonta kauppaa. Nyt Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan unionin toiminta oikeudellisessa ja poliisiyhteistyössä on selkeästi vahvistunut. Ihmiskaupan torjunnan on oltava yksi Euroopan unionin päätavoitteista, ja parlamentin rooli lainsäädäntömenettelyn osapuolena tarkoittaa, että sillä on oltava keskeinen tehtävä asiassa. Ihmiskaupan torjunnan on siksi edelleen oltava yksi EU:n tärkeimmistä tavoitteista, myös talous- ja rahoituskriisin aikana.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Ihmiskauppa on yksi tämän vuosisadan alun suurimmista vitsauksista. Niitä, jotka kutsuvat sitä nykyaikaiseksi orjuuden muodoksi, ei voida syyttää liioittelusta. Se on poikkeuksellisen tuottoisaa toimintaa, ja sitä kontrolloivat vaaralliset, järjestäytyneet rikollisjoukot. Annan täyden tukeni päätöslauselmalle (B7-0029/2010) ihmiskaupan ehkäisemisestä, jonka esitti Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien laaja yhteenliittymä. Mielestäni Euroopan komissio on velvollinen laatimaan toimintasuunnitelman ihmiskaupan poistamiseksi tehokkaasti. Samalla annan täyden tukeni päätöslauselman esittäjien kehoitukselle nimittää EU:lle ihmiskaupan torjunnan koordinaattori oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioista vastaavan komission jäsenen alaisuuteen. Toivon tämän antavan uutta pontta ihmiskaupan vastaisen toiminnan tehostamiselle.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Ihmiskaupalla on kasvavat markkinat, joita voi nykyään verrata huumeiden tai aseiden laittomaan kauppaan. Ilmiö on levinnyt kaikkialle maailmaan mutta on vakavampi heikosti kehittyneissä maissa. YK:n työryhmän raportin mukaan ihmiskaupan uhreilla on erilaiset sosiaaliset taustat: varakkaimmista köyhimpiin, parhaiten koulutetuista täysin lukutaidottomiin, pienistä lapsista iäkkäämpiin naisiin. Meidän on koordinoitava tiedotusta paremmin torjuaksemme tätä kasvavaa ilmiötä tehokkaammin. Tässä mielessä olisi hyödyllistä, jos Eurojust, Europol ja Frontex voisivat julkaista joka vuosi yhteisen raportin ihmiskaupasta. Jos Euroopan unioni haluaa ottaa johtoaseman ihmisoikeuksien kunnioittamisessa, sen pitäisi osallistua aktiivisemmin yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa auttaakseen tämän ilmiön poistamisessa. Lisäksi tarvitaan parempaa rahoitusta ihmiskaupan torjuntaan keskittyville ohjelmille ja tehokkaampaa koordinoitua jäsenvaltioiden ihmiskaupan torjuntaan osallistuvien toimielinten välillä.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Ihmiskauppa on ihmisoikeuksien loukkaamisen törkein muoto. Tämän nykyaikaisen orjuuden muodon uhrien määrä kasvaa vuodesta toiseen. Tämän tyyppisten rikosten paljastumisaste on erittäin alhainen. Siksi annan tukeni Euroopan parlamentin päätöslauselmalle ihmiskaupan ehkäisemisestä. Ihmiskauppaa on torjuttava käyttäen kaikkia mahdollisia välineitä, alkaen perusteellisesta ja kattavasta tiedotuskampanjasta, jossa osoitetaan ilmiön mittakaava ja tehdään yhteiskunta tietoiseksi asiasta. Satunnaisten, yksittäisten tietojen antaminen paljastetuista ihmiskauppatapauksista ei riitä. On myös tärkeää ilmoittaa joka kerta tämän käytännön torjuntaan osallistuvien järjestöjen osoitteet.

Oikeusapukeskuksen ja La Strada -säätiön tammikuussa 2010 esittämässä raportissa nimeltään "Preventing Trafficking in Women from Central and Eastern Europe. Information – Prevention – Identification – Intervention" huomautetaan, että Puolassa ei sovelleta menettelyjä, jotka takaavat ihmiskaupan uhreille heidän oikeutensa. Yksi suurimmista ongelmista on pitkittynyt työ ihmiskaupan nykyaikaisen määritelmän lisäämiseksi rikoslakiin. Vuonna 2005 allekirjoitettiin Varsovassa ihmiskaupan vastaista toimintaa koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus. Lakimiehiltä meni niinkin kauan kuin kolme vuotta sen ratifioimiseen. Tällä hetkellä meillä ei vielä ole sitovaa määritelmää ihmiskaupasta, mikä vaikeuttaa valmistelevia ja oikeudellisia menettelyjä ja siten ihmisoikeuksien kunnioittamista Puolassa.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), kirjallinen. – (DA) Äänestin päätöslauselman puolesta, mutta sitä ei pidä nähdä kannatuksena tarkistuksille, joihin liittyy uusien toimivaltuuksien siirtämistä jäsenvaltioilta EU:lle, kuten

- luvan antaminen EU:lle asettaa ankarampia rangaistuksia tällä alalla
- viittaukset Lissabonin sopimuksen mukaiseen EU:n tehokkaampaan toimintaan rikosasioissa
- ylemmän tason lainsäädännön laatiminen tällä alalla.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Äänestin ihmiskauppaa koskevan päätöslauselman B7-0029/2010 puolesta, koska siinä käsitellään erittäin tärkeää aihetta ja korostetaan pitkää listaa tehtäviä ihmiskaupan torjunnassa. Kannatustani päätöslauselmalle ei kuitenkaan pidä nähdä kannatuksena päätöslauselman ehdotuksille, joihin liittyy uusien toimivaltuuksien siirtämistä jäsenvaltioilta EU:lle, kuten luvan antaminen EU:lle asettaa ankarampia rangaistuksia tällä alalla, viittaukset Lissabonin sopimuksen

mukaiseen EU:n tehokkaampaan toimintaan rikosasioissa ja ylemmän tason lainsäädännön laatiminen tällä alalla.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska olen henkilökohtaisesti mukana ihmiskaupan torjunnassa Slovakiassa. Minä käynnistin kampanjan ”Tiedätkö missä lapsesi on nyt?”. Lisäksi naisten valiokunta hyväksyi talousarviomenettelyä koskeneen keskustelun aikana tarkistuksen monivuotisen tiedotusvälinekampanjan nimeltä ”Tiedätkö missä lapsesi on nyt?” käynnistämiseksi tiiviissä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa. Kampanjan tarkoitus on lisätä vanhempien vastuuta koskevaa tietoisuutta, parantaa lasten suojelua kaikilta väkivallan muodoilta ja tehostaa lapsikaupan torjuntaa. Tämä uusi päätöslauselma, johon yhdyin täydestä sydämeistäni, on jaettu viiteen pääosaan: yleistä, tiedonkeruuta, ehkäisemistä, syytteenpanoa sekä uhrien suojelua, tukeminen ja avustaminen. Komissiota kehoitetaan tekemään aloitteita erityisesti tiedotuksen ja ehkäisemisen alalla ihmiskaupan perimmäisten syiden ja ihmiskauppaa helpottavien tekijöiden lähtö- ja määrämaissa tunnistamiseksi. Luotan siihen, että vanhemmat tehdään tietoisiksi vakavasta vanhemman vastuustaan lapsiaan kohtaan, jotta voidaan ehkäistä lapsia ja nuoria joutumasta ihmiskaupan uhreiksi.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew ja William (The Earl of) Dartmouth (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP:n mielestä ympäristönsuojelu on tärkeää. Vaikka kyseenalaistamme tieteellisen lähtökohdan, johon Kööpenhaminan neuvottelut perustuivat, emme vastusta toimenpiteitä, joihin ryhdytään kansallisvaltioiden tasolla ympäristön suojelemiseksi.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska katson, että EU:n on luotava uusi kehitysmalli ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Talousarvion seuraavassa tarkistetussa versiossa on kohdistettava riittävät resurssit toimenpiteisiin, joilla voidaan vastata tähän tärkeään haasteeseen. Emme saa unohtaa sitoumustamme ilmastonmuutoksen torjuntaan. Eurooppalaisina meidän on sitouduttava vähentämään hiilidioksidipäästöjä yli 20 prosenttia vuoteen 2010 mennessä. Muiden kansainvälisten kumppaneiden yhteistyö olisi myös tärkeää sellaisen kunnianhimoisen, kattavan ja oikeudellisesti sitovan sopimuksen aikaansaamiseksi, jonka tavoite on rajoittaa lämpötilan nousu korkeintaan kahteen asteeseen. Katson myös, että EU:n sisällä laadittujen aloitteiden vihreän talouden, energiavarmuuden ja riippuvaisuuden vähentämisen edistämiseksi on pysyttävä ensisijaisina tavoitteina. EU voisi hankkia innoitusta politiikkaansa varten minun alueeltani, Azoreilta, missä energiasta noin 30 prosenttia tulee jo uusiutuvista lähteistä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Sekä Eurooppa että muu maailma toivoi paljon Kööpenhaminan huippukokoukselta. EU oli valmis ryhtymään kokouksen johtajaksi ja palaamaan oikeudellisesti sitovan sopimuksen kanssa, mutta kokous päättyi ilman selkeyttä siitä, miten ilmastonmuutoksen torjunnan pitäisi kehittyä edelleen. Kööpenhaminan sopimus, joka ei sisällä kunnianhimoisia tavoitteita eikä sitoumuksia, on epätyydyttävä tulos. EU:n kunnianhimoisen 20-20-20-tavoite saattaa jäädä kaukaiseksi unelmaksi, jos asiaa ei ratkaista maailmanlaajuisesti. EU:n ja sen ulkosuhdehallinnon on alettava mahdollisimman pian johtaa diplomatiastrategiaa ilmastonmuutoksen alalla ja varmistettava ennen kaikkea, että EU puhuu yhdellä äänellä neuvotteluissa muiden maiden kanssa ja pysyy periaatteellisessa kannassaan, jotta sitova kansainvälinen ilmastonmuutossopimus saadaan aikaan mahdollisimman nopeasti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen tyytyväinen UNFCCC:n osapuolten 15. konferenssin (COP15) tuloksia koskevan päätöslauselmaesityksen, jonka laatimiseen osallistuin, hyväksymiseen sekä eri poliittisten ryhmien välisten neuvottelujen tuloksiin, sillä ne kertovat yhä kasvavasta mielenkiinnosta tätä aihetta kohtaan, jossa tavoitteena on kestävä tulevaisuus. Jälleen kerran haluan ilmaista pettymykseni Kööpenhaminan huippukokouksen tulokseen. Kehotan EU:ta ottamaan takaisin johtavan asemansa ilmastonmuutoksen torjunnassa ja edistämään osaltaan oikeudellisesti sitovan sopimuksen, jonka vähennystavoitteet ovat mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa, aikaansaamista COP16-huippukokouksessa, joka järjestetään tänä vuonna Meksikossa.

Jos Euroopan teollisuudesta halutaan kilpailukykyisempi ja paremmin työllistävä, on olennaista sijoittaa kestävään tulevaisuuteen, joka käsittää ilmastonsuojelun, energiavarmuuden, energiariippuvuuden vähentämisen ja resurssien tehokkaan käytön. Tätä taustaa vasten kehoitan teollisuusmaita sijoittamaan enemmän uusien teknologioiden tutkimukseen, tavoitteena sekä vähentää hiilidioksidipäästöjä että tehdä luonnonvarojen käytöstä tehokkaampaa ja kestävämpää.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Esitys sisältää myönteisiä elementtejä, kuten sen myöntäminen, että keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet puuttuvat ja että kehittyville maille on annettu

epämääräistä ja vähäistä rahoitusta. Äänestin kuitenkin tyhjää, koska kaikki ryhmäni tarkistukset hylättiin. Ne koskivat lisätoimenpiteitä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi vähintään 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä oikeudellisesti sitovan sopimuksen perusteella, ydinvoiman hylkäämistä "puhtaana" energiana, taloudellisen avun lisäämistä köyhille ja kehittyville maille teknologian kehittämistä ja siirtämistä varten sekä sosiaalisesti elinkelpoista vihreää taloutta, joka voi vahvistaa investointeja ja työllisyyttä ja parantaa elämänlaatua. Äänestin tyhjää myös siksi, että tärkeää tarkistusta, jossa ehdotettiin rahoitustoimiin kohdistettavaa 0,01 prosentin veroa, jonka avulla voitaisiin saada käyttöön 20 000 miljoonaa euroa vuodessa kehittyvien maiden auttamiseksi ilmastomuutoksen torjunnassa ja siihen sopeutumisessa, ei hyväksytty. Epämääräinen ja lannistava Kööpenhaminan sopimus ei saa ajaa meitä Meksikoon. Meidän on radikaalisti tarkistettava ilmastomuutospolitiikkaa, niin että tulevissa neuvotteluissa saadaan aikaan asiallinen sopimus. Tähän päästään vain tunnistamalla ja korjaamalla Kööpenhaminan virheet, missä Euroopan parlamentin päätöslauselma ei onnistu.

Spyros Danellis (S&D), kirjallinen. – (RO) Se että Kööpenhaminan huippukokousta kuvaillaan yleisesti "valitettavaksi epäonnistumiseksi" yrityksessä saavuttaa maailmanlaajuinen sopimus maapallon ilmastoa syövien kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamisesta, korostaa vain EU:n jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin täydellistä puuttumista suhteessa Yhdysvaltoihin ja nopeasti nouseviin kansantalouksiin.

Kööpenhaminan sopimuksessa ei edes aseteta tavoitetta maailman lämpötilan nousun hyväksyttävälle rajalle. Toivon kuitenkin myönteistä tulosta ja vahvaa eurooppalaista ääntä ilmastomuutoksen vaikutusten rajoittamisessa ensi vuoden helmikuussa järjestettävässä kokouksessa, jossa maailman kansoja pyydetään esittelemään suunnitelmansa päästöjen vähentämisestä vuoteen 2020 mennessä.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksia koskevan yhteisen päätöslauselman puolesta, koska olen suurin piirtein samaa mieltä ehdotetuista toimenpiteistä, ja kahdesta erityisesti: Ensimmäinen näistä on se, että EU:n on ehdottomasti puhuttava yhdellä äänellä kansainvälisissä neuvotteluissa, sillä vain siten voimme taata johtavan aseman maailmassa tämän tärkeän kysymyksen hoitamisessa. Tällä asialla on jälkiseurauksia tuleville sukupolville, ja siksi se edellyttää päättävistä, ohjaavaa, välitöntä ja maltillista toimintaa, jollaiseen EU on ryhtynyt muiden kysymysten, esimerkiksi rahoituskriisin, kohdalla. Tarvitaan uutta "ilmastodiplomatiaa" tämän päämäärän tavoittamiseksi. Ratkaisevia sen kannalta eivät ole ainoastaan EU:n vaan myös Kiinan ja Yhdysvaltojen ponnistukset, kuten asiakirjan kohdissa 5 ja 15 selitetään.

Toinen seikka, jota haluan korostaa, on se, että kehittyvien maiden / nousevien kansantalouksien on hyväksyttävä EU:n jäsenvaltioihin sovellettavat ilmastomuutossäännöt. Tätä taustaa vasten olen joidenkin kollegojeni kanssa kannattanut kolmansista maista tuotavista tuotteista perittävän hiiliveron käyttöönottoa, niin että ajatus voi edetä harkintaan tulevaisuudessa, mikä on mielestäni erityisen tärkeä askel.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Kööpenhaminan ilmastomuutoshuippukokouksen tuloksia koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. UNFCCC:n osapuolten 15. konferenssin (COP15) lopputulos oli pettymys. Euroopan unionin on siksi tehtävä kaikkensa kansainvälisen diplomatian saralla ja puhuttava yhdellä äänellä varmistaakseen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, jossa sallitaan maailman lämpötilan nousevan enintään kaksi astetta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kööpenhaminan ilmastomuutoshuippukokouksen umpikujan jälkeen on tärkeää, että Euroopan unioni pysyy välttämättä tähän saakka kulkemallaan tiellä eli sitoutuu vakavasti kestäväan kehitykseen ja pyrkii vähentämään hiilipäästöjä vaarantamatta Euroopan teollisuutta.

Uusissa ilmastopolitiikoissa – etenkin nyt yleisen kriisin aikana – ei saa unohtaa taloudellista tehokkuutta eikä millään tavoin kyseenalaistaa Euroopan valtioiden taloudellista kestävyyttä. Tästä syystä kehotan omaksumaan energiapolitiikassa uuden lähestymistavan, joka perustuu puhtaaseen energiaan, käytössämme olevien luonnonvarojen tehokkaampaan käyttöön sekä voimakkaaseen, tutkimukseen ja ympäristöystävällisempiin teknologioihin kohdennettavaan investointiin. Näin pystymme ylläpitämään Euroopan kilpailukyvyyn ja mahdollistamaan työpaikkojen syntymisen kestäväan kehityksen puitteissa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on aina toiminut johtajana kansainvälisissä ilmastomuutosneuvotteluissa. Sen tavoitteista huolimatta Kööpenhaminan ilmastohuippukokous epäonnistui kaikkien niiden mielestä, jotka olivat päättäneet saada aikaan sitovan sopimuksen. Tulos on kaukana EU:n kannasta asiaan, ja se on myös kaukana siitä, mitä tarvitaan ilmaston suojelemiseksi. Kööpenhaminan huippukokouksen masentavan lopputuloksen takia parlamentti haluaa ilmaista Euroopan kansalaisille ja maailmalle selkeästi, että se on edelleen sitoutunut ilmastomuutoksen torjumiseen. Pohjustamme nyt seuraavaa, Meksikossa pidettävää huippukokousta, jossa kaikkien osapuolten pitäisi

ponnistella enemmän sitoumusten tekemiseksi. Emme voi toistaa samoja virheitä kuin Kööpenhaminassa. Meidän on kysyttävä itseltämme, mikä meni pieleen niissä neuvotteluissa, ja mietittävä etenemistapaa, jos haluamme mukaan Yhdysvallat, Kiinan ja Intian.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa ei edetä arvioimaan kriittisesti syitä Kööpenhaminan epäonnistumiselle, mikä on välttämätöntä. Sen sijaan, että parlamentissa analysoitaisiin vakavasti itse EU:n osallisuutta tähän epäonnistumiseen, enemmistö haluaa välttämättä valita syntipukkeja, kuten Kiinan (jonka ilmakehään joutuvat hiilidioksidipäästöt henkeä kohti ovat alle puolet EU:n vastaavista) ja nyt Bolivarian Alliance for the Peoples of Our America -liittoutuman maat. Tämä kanta perustuu yksinomaan nimekkäimpien poliitikkojen sokeuteen ja yksipuolisuuteen, ja se horjuttaa ja kääntää ylösalaisin sen, mitä Kööpenhaminassa todella tapahtui. Mikä tärkeintä, sen kannattajat pitävät kiinni päästölupakaupan kaltaisten markkinavälineiden tehokkuudesta, piittaamatta niiden tehottomuudesta ja järjestömyydestä, joka on jo tullut esiin niiden käytössä. Jälleen kerran jää sivuun tarpeellinen keskustelu niin kutsutuista joustavista mekanismeista, kuten puhtaan kehityksen mekanismeista.

Samalla kiistetään tarve kunnioittaa kehittyvien maiden itsemääräämisoikeutta niin kutsuttujen sopeutumisstrategioiden määrittelyssä ja täytäntöönpanossa. Mikään oikeudenmukainen ja kestävä ratkaisu ilmastonmuutosongelmaan tai muihin ympäristöongelmiin ei voi syntyä siitä järjestelmästä, joka alun perin aiheutti ne. Me tarvitsemme toisen taloudellisen ja sosiaalisen mallin, joka asettuu kapitalismin vastakohdaksi.

Adam Gierek (S&D), kirjallinen. – (PL) Tämä päätöslauselma on todiste siitä, että IPCC:n kantoihin uskovat eivät ole ymmärtäneet mitään. COP15:n suurin heikkous oli se, ettei siellä käsitetty kolmansien maiden ja kehittyvien maiden, ja myös joidenkin EU:n jäsenvaltioiden, herkkyyttä ”ilmasto-oikeudenmukaisuudelle”; sitä tosiasiaa, että kaksi suurinta supervaltaa, Yhdysvallat ja Kiina, kilpailevat keskenään sekä taloudellisesti että sotilaallisesti; eikä sitä tosiasiaa, että ”kunnianhimoiset” suunnitelmat rajoittaa hiilidioksidipäästöjä perustuivat teoriaan ihmisen toiminnan aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä, joka ei ole tieteellisesti kovin uskottava. IPCC:n pelkoa lietsovia lausuntoja olisi pidettävä erittäin vastuuttomina, koska niihin perustuvat poliittiset ja taloudelliset päätökset vaikuttavat moniin tuleviin sukupolviin. Näitä päätöksiä ei siksi pidä perustaa sellaisten ihmisten mielipiteisiin, jotka ottavat käyttöön teesin, joka on vakiintunut etukäteen – teorian siitä, että ilmaston lämpenemisen aiheuttaa ihminen. IPCC:n tieteellistä uskottavuutta heikentävät sellaiset seikat kuin Climategate-tapaus, ilmaston lämpötilan kehityssuuntausten väärentäminen (Venäjä ja Australia) sekä Glaciegate-tapaus.

Siksi kaikki säädökset, jotka ovat epäedullisia Euroopan talouden kehitykselle ja perustuvat IPCC:n lausuntoihin, pitäisi tarkistaa välittömästi. Ilmastomuutos on erittäin tärkeä aihe koko sivistyneelle maailmalle. On tullut aika Euroopan komission perustaa toimintansa omaan meta-analyysiinsä ilmastomuutostutkimuksesta. Tutkimuksen tekijöinä pitäisi olla ilmastoasiantuntijoiden työryhmä, joka on riippumaton komission mielipiteistä ja vapaa kaikesta poliittisesta paineesta. Nämä kaksi viimeistä vaatimusta puuttuvat päätöslauselmasta, ja siksi äänestin sen hyväksymistä vastaan.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselmaa vastaan, koska se sisältää liikaa toiveajattelua. Näimme Kööpenhaminassa, miten muu maailma suhtautuu unionin ”johtavaan asemaan” ilmastomuutosasioissa. Niin kutsutun Kööpenhaminan sopimuksen neuvotteli presidentti Obama Kiinan, Intian, Brasilian, Etelä-Afrikan ja muutamien muiden kanssa, eikä Barrosoa, Sarkozya ja kumppaneita ollut edes kutsuttu mukaan. Sen sijaan, että määräisimme uusia taakkoja talouksillemme ja kansalaisillemme, investoikaamme tulevaisuuden teknologioihin. Viime vuonna Kiinasta tuli maailman johtava tuuliturbiinilaitteiden ja aurinkokennojen viejä. Euroopan on mentävä mukaan tähän teknologiseen taisteluun sen sijaan, että langettaisi itselleen jonkinlaisen kollektiivisen rangaistuksen, joka ei tee vaikutusta keneenkään Euroopan ulkopuolella eikä houkuttele seuraajia.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestyskäyttäytymiseni tämän päätöslauselman kohdalla ilmaisi pettymykseni Kööpenhaminassa vuoden 2009 lopulla viimein aikaansaatuun sopimukseen, jonka katson olevan riittämätön, kunnianhimoton ja ilman minkäänlaisia määrällisiä sitoumuksia. Pahoittelen myös, että ryhmäni esittämää tarkistusta rahoitustoimiin kohdistettavan 0,01 prosentin vuosittaisesta verosta, jonka avulla rahoitettaisiin ponnistuksia ilmastomuutoksen torjumiseksi köyhimmissä ja siitä eniten välittömästi kärsivissä maissa noin 20 000 miljoonan euron summalla vuodessa, ei hyväksytty. Jos EU haluaa minkäänlaista painoarvoa tällaisissa kansainvälisissä neuvotteluissa, sen on opittava puhumaan yhdellä äänellä, jotta menettä tilaisuuksia omaksua keskeinen rooli maailman ilmastomuutosta käsiteltäessä. Tämä tehdään asettamalla kunnianhimoisia tavoitteita vähentää kasvihuonekaasupäästöjä yli 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kööpenhaminan huippukokous oli todella menetetty tilaisuus ilmastonmuutoksen torjumisponnistuksissa. Oma maani, Skotlanti, on hyväksynyt maailman kunnianhimoisimman ilmastonmuutoslainsäädännön, kun taas Skotlannin hallituksen hiljattain sopima yhteistyö Malediivien hallituksen kanssa toimii mallina kansainvälisestä sopimuksesta. Tämänpäiväisessä päätöslauselmassa kehotetaan kahdenvälisiin tapaamisiin Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välillä yhteisymmärryksen helpottamiseksi; odotan, että Skotlannin kansallinen parlamentti otetaan mukaan tällaisiin tapaamisiin, koska sen lähestymistapa on maailman huippuluokkaa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselma sisältää joitakin merkittäviä edistysaskelia sen allekirjoittaneiden oikeistoryhmien osalta: maininta IPCC:n työstä, jossa viitataan ilmastonmuutokseen, kehoitus lisätä kansalaisyhteiskunnan osallistumista Meksikon huippukokouksen työhön ja kehoitus EU:lle nostaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita vuodelle 2020 ehdotettujen 20 prosentin yläpuolelle. Ne eivät kuitenkaan riitä, ja hiilimarkkinoiden ylistys tarkoittaa, että ne menettävät kaiken uskottavuuden. Etelän maille, joille meillä on ilmastovelkaa, tarjottu apu ei ole riittävää.

Ehdotettu tavoite pyrkiä kohti 30 prosentin vähennystä kasvihuonekaasupäästöissä vuoteen 2020 mennessä on myös kaukana IPCC:n suosittelemasta 40 prosentista. Lisäksi puuttuu maininta Bolivian presidentin Evo Morales Ayman kansojen välisestä ilmastonmuutoksen konferenssista. Tähän päivään mennessä vain siellä on kuitenkin ehdotettu maailman kansoille, että ne tunnustaisivat ekosysteemin oikeudet ja perustaisivat ilmastotuomioistuimen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Paljon kehuttuun Kööpenhaminan huippukokoukseen liitetyt suuret toiveet on tehty tyhjiksi. Maat, joilla on suurin vastuu asiassa, eivät saaneet aikaan yhteisymmärrystä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä. Tämä ongelma, joka aiheuttaa huolta kaikkialla maailmassa, vaatii nopeaa ratkaisua. Avoimuutta ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista on lisättävä UNFCCC:n osapuolten 16. konferenssissa Meksikossa (COP16). EU:n on pystyttävä ottamaan johtava asema ilmastonmuutoksen torjunnassa. Kaikkien maiden, Yhdysvalloista niin kutsuttuihin nouseviin kansantalouksiin, Kiina mukaan luettuna, jotka ovat pahoja saastuttajia, on myös hyväksyttävä vastuunsa taistelussa, joka jättää yhä vähemmän tilaa uusille tilaisuuksille. Kyseessä on ihmiskunnan kestävä tulevaisuus. Jos mitään ei tehdä ajoissa, saatamme joutua pisteeseen, josta ei ole paluuta.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tyhjää Kööpenhaminan ilmastonmuutoshuippukokouksen tuloksia koskevan päätöslauselman kohdalla, koska se oli mielestäni epäonnistunut yritys, kun otetaan huomioon, ettei Kööpenhaminan sopimus ole oikeudellisesti sitova eikä siinä vahvisteta maailmanlaajuisten päästöjen vähentämistavoitteita. Huippukokouksessa kehittyneet maat eivät tunnustaneet ilmastovelkaa, jota niillä on kehittyville maille, eivätkä ne pahoitelleet käytössä olevien markkinamekanismien (hiilikauppa) vahingollisia seurauksia. Äänestämällä tyhjää haluan ilmaista syvän pettymykseni huippukokouksen tulokseen, joka oli selvästi kansalaistemme odotuksia heikompi.

Euroopan unionin on kerta kaikkiaan otettava vastuuta ja tehtävä kaikki mahdollinen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Katson siksi, että meidän on ehdotettava uutta taloudellista ja sosiaalista mallia, joka haastaa kapitalismin. Suhtaudun myönteisesti Bolivian presidentin Evo Moralesin päätökseen järjestää kansojen välinen ilmastonmuutoksen ja äiti maan oikeuksien konferenssi.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Useimmat tarkkailijat katsoivat perustellusti Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen epäonnistuneen. On vaikeaa vastustaa vaikutelmaa siitä, että Kööpenhaminassa maailman johtajat pelasivat riskipeliä eivätkä yrittäneet saada aikaan parasta sopimusta vaan syyttää toista osapuolta yhteisymmärryksen puutteesta. On huolestuttavaa, että vaikka EU oli työstänyt yhteisen kannan, se ei pystynyt käyttämään sitä pohjana sopimukselle muiden maiden kanssa. Euroopan unionin on alettava ponnistella varmistaakseen, että Meksikon COP16-konferenssista tulee menestys. Ilmastopimuksella, jota EU:n on edistettävä, on oltava kolme peruspiirrettä: sen on oltava oikeudellisesti sitova, osoitettava solidaarisuutta ja oltava kunnianhimoinen. EU:n Sevillan huippukokouksessa tehtyä päätöstä, jonka mukaan EU ei rajoita päästöjään vuoteen 2020 mennessä enempää kuin 20 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, on tarkasteltava huolestuneena.

Ehto vähennystavoitteen nostamiselle 30 prosenttiin, nimittäin se, että muiden maiden on ensin tehtävä vastaava julistus, on toistettu. Tällä hetkellä kuitenkin kansainvälinen tilanne näyttää siltä, että vain EU voi antaa sysäyksen merkittävämmille vähennyksille. Kukaan ei ota EU:n paikkaa tässä asiassa, eikä EU saa luopua roolistaan radikaalien keinojen edistäjänä ilmaston lämpenemisen torjunnassa. EU:n on annettava 7,2 miljardia euroa niiden maiden käyttöön, jotka ovat heikoimmin kehittyneitä ja joita ilmastonmuutos eniten uhkaa.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kööpenhaminan huippukokouksen epäonnistumisesta oppiminen; se on Euroopan parlamentin ensisijainen tavoite tässä päätöslauselmassa, jonka puolesta äänestin. Tiedämme, mikä on väärin: YK:n menetelmä ei enää toimi, Yhdysvallat ja Kiina ovat käyttäytyneet kuin ilmastosääntelyn viholliset ja Euroopan unioni ei ole kyennyt puhumaan yhdellä äänellä. Vaikka tiedämme, mikä on väärin, meidän on vielä keksittävä ratkaisut, jotta pääsemme sopimukseen Cancúnissa marraskuussa 2010.

Johtavan asemansa säilyttämiseksi Euroopan on osoitettava innovatiivisuutta ilmastokysymyksessä ja tarjottava jotain muuta kuin pelkkä tavoite vähentää maailmanlaajuisia päästöjä erittäin spekulatiivisen kasvihuonekaasupäästömarkkinoiden järjestelmän kautta. Lisäksi Yhdysvaltojen hallitus on juuri hylännyt kyseisen välineen. On aika vaihtaa toisenlaiseen menetelmään ja ehdottaa ”teknologista” siltaa teollisuusmaiden sekä ilmastomuutokselle alttiimpien alueiden ja pikkuvaltioiden välille. Puhtaisiin teknologioihin, rakennusten ja liikennejärjestelmien energiatehokkuuteen sekä vihreiden työpaikkojen edistämiseen liittyvien kunnianhimoisten toimenpiteiden lisääminen antaa toivoa tulevista, toivoa sopimuksesta tulevassa Cancúnin huippukokouksessa, enemmän toivoa maailman yhteisestä visiosta.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Kööpenhaminan ilmastomuutoshuippukokouksessa ei saatu aikaan ratkaisua eikä onnistuttu sopimaan mistään loppupäätöslauselmista tai päätöksistä, jotka olisivat koskeneet päästövähennysten laajuutta ja mittakaavaa tai tähän tarkoitukseen käytettäviä taloudellisia keinoja. En kuitenkaan katso sen olleen tappio, vaikkei se tosiaan vastannut EU:n odotuksia. Nämä odotukset olivat järjestömiä, sekä ehdotettujen kasvihuonekaasujen vähennysten koon että ilmastomuutoksen torjuntaan liittyvien taloudellisten odotusten osalta. Tämän lisäksi oli hieman ylimielistä vaatia EU:lle johtavaa asemaa ilmastomuutoksen torjumisen prosessissa. Mielestäni olemme edelleen vaiheessa, jossa sitovien ja lopullisten päätösten tekeminen ei ole viisasta. Tämä johtuu muun muassa siitä, ettei meillä edelleenkaan ole luotettavaa tieteellistä tietoa ilmastomuutoksesta ja ihmiskunnan roolista prosessissa. Viime aikoina olemme saaneet todistaa asiantuntijoiden ja tiedemiesten väittelyitä aiheesta, mikä vahvistaa oikeaksi sen, etteivät he kaikki ole samaa mieltä ilmaston lämpenemisen vaikutuksista. Lisäargumentti lopullisen päätöksen lykkäämisen puolesta on talouskriisi, joka pakottaa maita säästämään ja leikkaamaan kuluja. Taloudellisen laman vaikeina aikoina ensisijainen huomio on kiinnitettävä sosiaalisiin kysymyksiin, kuten työttömyyden ja yhteiskunnan köyhtymisen torjuntaan, yrittäjyyden tukemiseen ja muihin talouskasvua nopeuttaviin toimenpiteisiin.

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Vaikka Kööpenhaminan huippukokous nähtiin pettymyksenä lopputuloksen kannalta, on selvää, että lisätoimia tarvitaan. Yhteiselle toiminnalle ei kerta kaikkiaan ole vaihtoehtoa tässä asiassa.

Koska Euroopan unioni säilyttää keskeisen roolinsa tiellä kohti Meksikossa pidettävää seuraavaa huippukokousta, meidän on tehtävä kaikkemme maailmanlaajuisen poliittisen hyväksynnän saavuttamiseksi. Kansalaiset tekevät päätöksiä monien tiedemiesten ja muiden tarkkailijoiden hahmottelemista kysymyksistä tukeakseen ilmastomuutosehdotuksia. Ne, jotka laskevat pelkästään pelon ja vihamielisyyden ilmapiiriin luomisen varaan, tuskin kehittävät argumentteja omaksi hyväkseen.

EU:n hallitusten ministeri Ed Milibandin johdolla omaksuma linja on saanut kannatusta ja tarjoaa todellista toivoa sopimuksesta. Parlamentin on edelleen tuettava tätä lähestymistapaa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska siinä vaaditaan tiukempaa linjaa neuvotteluihin maailmanlaajuisesta ilmastopolitiikasta. Lisäksi kansainvälisen sopimuksen puuttuminen ei ole syy lykätä edelleen EU:n poliittisia toimenpiteitä aikaisempien EU:n lupausten päästöjemme leikkaamisesta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä täytäntöön panemiseksi.

Parlamentti toistaa tavoitteensa lisätä tätä vähennystä 30 prosenttiin. On hyvä, että parlamentti nimenomaan toteaa, että aloitteet vihreän talouden, energiavarmuuden ja energiankulutuksen rajoittamisen edistämiseksi ja kannustamiseksi helpottavat jatkuvasti 30 prosentin vähennystä koskevan sitoumuksen saamista.

On tärkeää, että Kööpenhaminan epäonnistumisesta otetaan opiksi. Näin ollen meidän on harjoitettava tärkeää itsekritiikkiä ja tunnustettava, että EU ei pystynyt neuvottelujen aikana luomaan luottamusta erityisten ennakkolupausten avulla, jotka olisivat koskeneet ilmastotoimenpiteisiin kehittyvissä maissa annettavaa kansainvälistä hallitusten rahoitusta. Näin ollen on myös tärkeää myöntää, että EU:n yhteinen panos toimiin vähennyksen aikaansaamiseksi ja kehittyvien maiden sopeutumistarpeiden rahoittamiseksi vuoteen 2020 mennessä ei voi olla pienempi kuin 30 miljardia euroa vuodessa. Toivon Meksikon kokouksen olevan menestys.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin päätöslauselmaa vastaan. Valitettavasti monet hyvät tarkistukset hylättiin. Ihmisten todellisuudentaju ilmastosuojelun kohdalla näyttää kadonneen. Kriittiset kommentit ja ilmastosuojelun asianmukainen tieteellinen työstäminen on torjuttu, ja on hyväksytty, että Eurooppa toimii asiassa yksin. Tämä ei mielestäni ole vastuullista politiikkaa kansalaisillemme.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää Euroopan parlamentin Kööpenhaminan huippukokousta koskevan päätöslauselman kohdalla, koska siitä ei ilmene kunnolla kokouksen epäonnistuminen, vaikka Euroopan parlamentti on selkeästi tuominut Euroopan unionin puutteet kokouksessa.

Kieltämättä joitakin myönteisiä toimenpiteitä on hyväksytty, kuten komission kehottaminen olemaan kunnianhimoisempi kasvihuonekaasupäästöjen kohdalla ja myöntämään riittävät varat näiden kaasujen poistamiseen.

Muut tarkistukset ovat mahdottomia hyväksyä, koska ne jättävät sääntelyn markkinoiden huoleksi päästölupien, puhtaan kehityksen mekanismien ja vastaavien avulla. Lisäksi pyydetään Euroopan unionia ryhtymään neuvotteluihin Yhdysvaltojen kanssa tavoitteena transatlanttisten hiilimarkkinoiden luominen.

Pahoittelen myös sitä, että kehoitus ottaa käyttöön vihreä Tobinin vero hylättiin. Verosta saatavat tulot olisivat auttaneet kehittyviä maita torjumaan ilmastonmuutosta.

Kestävää, vakavasti otettavaa tai johdonmukaista ratkaisua ilmastonmuutokseen ei voida löytää sen aiheuttaneen järjestelmän logiikasta. Euroopan unionin on siirryttävä eteenpäin ja toimittava esimerkkinä, muiden valtioiden asenteesta riippumatta. Se voi tehdä niin, jos pystyy hankkimaan itselleen tarvittavat välineet.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Kööpenhaminan huippukokous epäonnistui. Tämä sopimus on kuitenkin ensimmäinen askel, joka tuo useimmat osapuolista yhteen ja antaa perustan vähennyssitoumuksille, vaikutusta hillitsevien toimien rahoitukselle, mittaamiselle, raportoinnille ja todentamiselle sekä metsien häviämisen torjumiselle. Kannattamalla päätöslauselmaa ilmaisin toiveeni ”ilmastodiplomatian” vakiinnuttamisesta kansainvälisellä tasolla. Sen ensisijaisena tavoitteena pitäisi olla luomakunnan suojeleminen. Parlamentti on myös ilmoittanut, että unionin yhteisen panoksen ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseksi ja kehittyvien maiden auttamiseksi sopeutumaan ei pitäisi olla vähempää kuin 30 000 miljoonaa euroa vuodessa tämän hetken ja vuoden 2020 välillä. On myös tiedettävä, että luku saattaa kasvaa ilmastonmuutoksen vakavuutta ja sen aiheuttamia kuluja koskevan uuden tiedon tullessa esiin. Kaikesta ympäristöromantiikasta huolimatta emme saa unohtaa Euroopan teollisuutta. Siksi pidän oleellisena Euroopan teollisuuden kilpailukyvyn kannalta, että muut teollisuusmaat EU:n ulkopuolella ryhtyvät vastaaviin ponnistuksiin ja kehittyvät maat ja nousevat kansantaloudet sitoutuvat kohtuullisiin vähennyksiin. Ilmasto-oikeudenmukaisuuden vuoksi vähennystavoitteiden on oltava mitattavissa, merkittäviä ja jokaisen todennettavissa.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin Kööpenhaminan ilmastonmuutoshuippukokouksen tuloksia koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, vaikkakin hiukan ymmälläni.

Kööpenhaminassa, missä olin läsnä Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenenä, saatiin aikaan oikeudellisesti sitomaton sopimus. Se ei tarjoa asiallista vastausta kansainväliseen taisteluun ilmastonmuutosta vastaan mutta ei myöskään ratkaise kansainvälisen kilpailun vääristyneiden olosuhteiden ongelmaa. Ne ovat vahingoksi Euroopan yrityksille, joiden – toisin kuin pääkilpailijoidensa Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisista muista maista – on jo pyrittävä kunnianhimoisiin päästövähennystavoitteisiin.

Mielestäni Euroopan unionin on työskenneltävä tehokkaan strategian määrittelemiseksi tulevia kansainvälisiä kokouksia silmällä pitäen, strategian, jonka tarkoitus on edistää vihreitä teknologioita, energiatehokkuutta ja uusiutuvia energianlähteitä ja jonka avulla otetaan käyttöön todella tehokas maailmanlaajuinen ilmastonmuutoksen torjuntajärjestelmä – ja joka ei pahenna kansainvälisen kilpailun vääristymiä.

Mietintö: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää Domenicin mietinnön kohdalla siitä huolimatta, että se sisälsi suurimmaksi osaksi järkeviä ehdotuksia. Siinä käsitellyistä eri kysymyksistä tarvitaan jatkuvaa yksityiskohtaista keskustelua. On välttämätöntä varmistaa, etteivät erilaiset yritysverojärjestelmät anna yrityksille mahdollisuutta välttää vastuultaan tukea yhteiskuntaa osuudella voitostaan oikeudenmukaisen yritysverojärjestelmän kautta. On kuitenkin myös kiinnitettävä erityistä huomiota kielteiseen vaikutukseen,

joka yhteisellä yhtenäistetyllä yhtiöveropohjalla voisi olla pieniin maihin, kuten Irlantiin, jonka varakkuus ja työllisyysaste ovat suurelta osin riippuvaisia sen kyvystä houkutella ulkomaisia investointeja.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin hyvän hallintotavan edistämistä verotusallalla koskevan mietinnön puolesta. Hyvä hallintotapa on avaintekijä maailmantalouden palauttamisessa ennalleen. Se edellyttää avoimuutta, tiedonvaihtoa, rajatylittävää yhteistyötä ja oikeudenmukaista verokilpailua. Se rajoittaisi veropetoksia ja veronkiertoa antaen veroa maksaville yrityksille kilpailuedun ja vähentäisi hallitusten paineita alentaa yhtiöverokantoja, mikä siirtää verotaakkaa työntekijöille ja alhaisen tulotason talouksille pakottaen samalla leikkaamaan julkisia palveluita. Eurooppalaisessa sopimuksessa yhteisestä yhtenäistetyistä yhtiöveropohjasta on otettava huomioon EU:n maantieteellisten reuna-alueiden, kuten Irlannin, tarpeet ja niiden valmius houkutella suoria ulkomaisia investointeja. Yhteinen yhtenäistetty yritysveropohja ei tarkoita yhteistä verokantaa. Yritysten verottaminen on kunkin jäsenvaltion yksinomainen velvollisuus. Idea on vakiinnuttaa yhteinen oikeusperusta sellaisten yritysten voittojen laskentaan, joilla on liikeyrityksiä vähintään kahdessa jäsenvaltiossa. Mietinnössä todetaan: ”muistuttaa, että yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan käyttöönotto helpottaisi kaksoisverotuksen ja konsernien siirtohintuongelmien torjuntaa EU:ssa”. Olen tyytyväinen Irlannin hallituksen tämän vuoden talousarvioesityksessä tekemään ehdotukseen säädellä monikansallisten yhtiöiden siirtohinnoittelua.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme tyytyväisiä siihen, että mietinnössä nimenomaan todetaan: ”tuomitsee voimakkaasti veroparatiisien roolin veronkierron, veropetosten ja pääomien paon rohkaisijana ja niistä hyötyvänä keinottelijana; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita asettamaan veroparatiisien, veronkierron ja laittoman pääomapaon torjumisen ensisijaiseksi tavoitteekseen”.

Kannatamme myös sen toteamista, että ”OECD:n vetämien aloitteiden osana” toteutettujen toimien ”tulokset ovat riittämättömät veroparatiisien ja offshore-keskusten tarjoamiin haasteisiin vastaamiseksi ja että näiden tulosten jälkeen on toteutettava ratkaisevia, tehokkaita ja yhdenmukaisia toimia” ja jopa että ”G20:n tähän mennessä tekemät sitoumukset ovat riittämättömät veronkierron, veroparatiisien ja offshore-keskusten asettamiin haasteisiin vastaamiseksi”.

Tärkein seikka ei kuitenkaan ollut yksinkertaistaa tätä pelkiksi hyviksi aikeiksi vaan torjua ja hävittää veroparatiisit ja offshore-keskukset tehokkaasti, etenkin silloin, kun budjettivajeeseen liittyy tiettyä dramatiikkaa ja tarkoitus on pyrkiä samaan uusliberaaliin politiikkaan ja jopa tehostaa sitä jättäen jälleen kerran laskun kriisistä työntekijöille ja kansalle.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Teidän mielestänne hyvä hallintotapa verotusallalla ei tarkoita petosten torjuntaa, siedettävää verotusta tai julkisten varojen hyvää käyttöä. Siinä on kyse veronmaksajan, lähinnä eurooppalaisen veronmaksajan, järjestelmällisestä jahtaamisesta ja hänen pankkitilitietojensa automaattisesta vaihdosta ilman, että hän olisi syyllistynyt mihinkään rikkomukseen. Kaiken lisäksi en puhu nyt suurista yhtiöistä tai erittäin varakkaista henkilöistä, joilla on aina keinot livahtaa verkon läpi, vaan keskivertoeurooppalaisesta.

Puheenne veroparatiiseista on tekopyhää: parhaatte Liechtensteinia ja Karibiaa muttette sano sanaakaan Euroopan suurimmasta veroparatiisista, Lontoon Citystä, tai Yhdysvaltojen vastaavista. Ette myöskään mainitse sitä, mikä mahdollistaa näiden paratiisien olemassaolon: verohelvetit, jotka nyt ovat tyypillisiä useimmille unionin jäsenvaltioille, joita velka ja alijäämät lamaannuttavat. Koska julkiset menot ovat räjähtäneet talouspolitiikkamme sosiaalisten seurausten ja massamaahanmuuton ylettömien kustannusten kantamiseksi. Koska jäsenvaltiot eivät enää pysty rahoittamaan velkaansa, jos ne eivät turvaudu markkinoihin ja suostu niiden ehtoihin, mikä tarkoittaa, että tällä hetkellä 15–20 prosenttia Ranskan kaltaisen valtion talousarvion menoista kattaa vain sen korkomaksut. Meitä ei voi käyttää tällaisen politiikan moraalisena alibina.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan käyttäminen kaksoisverotuksen torjumiseen on kuin moukarin käyttäminen päihinän särkemiseen. Kaksoisverotuksen ongelmaa voidaan torjua paljon tehokkaammilla keinoilla. Siksi äänestin kohtaa 25 vastaan.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tämänhetkinen talouskriisi on korostanut joitakin keskeisiä aloja, joilla on tehtävä uudistuksia Euroopan sisällä ja laajemmin maailmassa. Hyvä hallintotapa verotusallalla on erittäin tärkeä osatekijä terveessä taloudessa, ja EU:lla on keskeinen tehtävä kansainvälisen hyvän hallintotavan edistämisessä näissä asioissa.

Arlene McCarthy (S&D), kirjallinen. – (EN) Veropetokset ja veronkierto aiheuttavat arviolta 200 miljardin euron menetykset joka vuosi – rikkaiden maiden veronmaksajilta ja kehittyvien maiden köyhimmiltä

varastettua rahaa. Tähän vitsaukseen on puututtava, ja valtuuskuntani kannattaa tätä mietintöä, joka lähettää vahvan viestin siitä, että Euroopan parlamentti ei suvaitse petoksia, veronkiertoa eikä rankaisematta toimivia veroparatiiseja.

Erityisen tyytyväinen olen selkeään toteamukseen, että meidän on pyrittävä tekemään automaattisesta tiedonvaihdesta yleinen sääntö. Tutkimukset osoittavat tämän olevan tehokkain tapa torjua veronkiertoa ja suojella tuottoja. Näiden vaatimusten vastustajat toimivat veroparatiiseja hyödyntävien varakkaiden henkilöiden ja yhtymien pikkuruisten eliitin parhaaksi ja niitä monia vastaan, jotka maksavat veroja ja ovat riippuvaisia palveluista, jotka niistä maksetaan.

Mietinnössä viitataan ehdotetun yhteisen yhtenäistetyin yhtiöveropohjan tulevaan vaikutusarviointiin. Vaikkemme vastusta lisäanalyysia, valtuuskuntani edellyttäisi vahvoja lisätodisteita, ennen kuin se voisi harkita kannattavansa tällaista ehdotusta. Mietinnössä vaaditaan myös analyysia mahdollisista veroparatiisiin kohdistettavista rangaistusvaihtoehdoista, mitä kannatamme sen rajoittamatta lopullista kantaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Hyvä hallintotapa verotusasioissa on välttämätön ehto sellaisten äärettömän tärkeiden asioiden kuin avoimuuden, tiedonvaihdon ja oikeudenmukaisen verokilpailun periaatteiden takaamiseksi. Talouskriisi on lisännyt entisestään paineita torjua veronkiertoa ja petoksia sekä veroparatiiseja. Aikana, jolloin miljoonat ihmiset kaikkialla maailmassa kärsivät kriisin vaikutuksista, olisi turhaa taistella niitä vastaan, jotka eivät täytä velvollisuuksiaan. Tämä aloite on tärkeä signaali EU:lta kolmansille maille ja viestittää, että EU torjuu tehokkaasti kaikkea veroparatiiseihin liittyvää. Veroparatiisien torjuminen kaikkialla maailmassa ei liity ainoastaan vero-oikeudenmukaisuuteen vaan ennen kaikkea sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Meidän on pantava täytäntöön hyvän hallintotavan politiikka sekä Euroopan unionin sisällä että sen ulkopuolella etenkin epäoikeudenmukaisen verokilpailun torjumiseksi, varsinkin veroparatiiseja edustavien maiden kanssa. Avoimuus ja aineellinen tiedonvaihto ovat reilun kilpailun ja verotaakan oikeudenmukaisen jakautumisen perusta.

Lisäksi hyvä hallintotapa verotusasioissa on tärkeä ennakoedellytys rahoitusmarkkinoiden eheyden säilyttämiseksi. Ehdotukset hallinnollisesta yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta verojen perinnässä, jotka hyväksymme tässä täysistunnossa, vievät meitä tähän suuntaan. Kansainvälisellä tasolla yksi välineistä, joita EU voi käyttää edistämään verotusalan hyvää hallintotapaa kolmansissa maissa, on tiedonvaihtolausekkeen sisältävien veropetossopimusten neuvottelemine niiden kanssa.

EU:n tasolla viiden maan, joiden kanssa EU:lla on säästöjä koskeva sopimus (Monaco, Sveitsi, Liechtenstein, Andorra ja San Marino), lausunnot ovat tärkeä askel kohti täysin epätasapainoisen tilanteen päättämistä. Tällaisten lausuntojen jälkeen on kuitenkin tehtävä oikeudellisesti sitovia sopimuksia. EU:n on myös oltava edistävää toimijaa tällä alalla, näytettävä hyvää esimerkkiä ja vietävä läpi se, mitä G20-huippukokouksessa jo aloitettiin.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyvä hallintotapa verotusasioissa on aina ollut erittäin tärkeä aihe, mutta siitä on tullut entistä olennaisempi sen jälkeen, kun suuri talous- ja rahoituskriisi iski mantereeseemme noin kaksi vuotta sitten.

Viime vuosina aiheesta on keskusteltu eurooppalaisissa ja kansainvälisissä huippukokouksissa kiinnittäen erityistä huomiota veronkiertoon ja veroparatiiseihin. Komissio on kyllä selvästi sitoutunut asiaan ja sillä on tahtoa, mutta meidän on epäilemättä pantava täytäntöön vakava politiikka veronkierron ehkäisemiseksi. Eturivin yhtiöt kiertävät verolakeja yksinkertaisesti napsauttamalla hiirtä Internetissä.

Olen varma, että hyvän hallintotavan periaate, joka perustuu avoimuuden ja tiedonvaihdon periaatteeseen, muodostaa pohjan pyrkimiselle Euroopan unionin ensisijaiseen tavoitteeseen, joka on veroparatiisien, veronkierron ja laittoman pääomapaon torjuminen.

Euroopan unionin on myös puhuttava kansainvälisesti yhdellä äänellä ja taisteltava OECD:n standardien parantamisen puolesta, jotta automaattisesta tiedonvaihdesta tulee standardi pyynnöstä tapahtuvan tiedonvaihdon sijaan. Tästä syystä äänestän mietinnön puolesta.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Äänestin hyvää hallintotapaa verotusala edistävän mietinnön puolesta, koska katson, että veropetosten ja veronkierron tehokas torjunta on äärettömän tärkeää. Lisäksi meidän on päästävä veroasioiden käsittelyn sulusta ministerineuvostossa ja vahvistettava hyvää hallintotapaa verotusala.

Mietinnöt: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatan kansainvälistä yhteistyötä veronkierron kohdalla, mutta epäilen, että hallinnollinen yhteistyö, joka johtaa kaikkien Euroopan kansalaisten varoja koskevien tietojen automaattiseen vaihtoon, olisi paras tapa saavuttaa oikeudenmukainen verotus. Kaikkien rahoitustoimien lähdevero olisi paljon tehokkaampi menetelmä.

Tällaisen lähdeveron pitäisi olla lopullinen vero. Siitä voisi tulla unionin resurssi. Euroopan parlamentin suosittelema niin kutsuttu ”hyvä hallintotapa” paljastaa kansalaisten koko yksityiselämän. Se tuhoaa suojan henkilötiedoilta, joita Euroopan parlamentti paradoksaalisesti haluaa suojata SWIFT-asiakirjassa. Näistä syistä en äänestänyt näiden mietintöjen puolesta.

Mietinnöt: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka veropetoksia on torjuttava, emme saa unohtaa, etteivät petokset olisi millään tavalla yksinään voineet aiheuttaa tämänhetkistä talouskriisiä. Kyseessä on kapitalismin rakenteellinen kriisi, joka on saanut alkunsa järjestelmän logiikasta, jonka etuja Euroopan eliitti sokeasti ylistää. Äänestän tekstin puolesta, koska tuomitsen henkilökohtaisen edun tavoittelun yhteisen hyvän kustannuksella. Tämä logiikka on yhtä lailla osa veropetoksia kuin Euroopan uusliberalismia, joka on petoksia paljon enemmän vastuussa vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamatta jäämisestä.

Arvonlisävero, jota teksti myös tukee, on yksi järjestelmän ongelmista. Se on maailman epäoikeudenmukaisin vero, sillä se koskee kaikkia kansalaisia samalla veroprosentilla ottamatta huomioon valtavia tuloeroja, jotka ovat merkki uusliberalismista. On sääli, ettei teksti torju perusongelmaa tai pyri lopulta lisäämään yhteistä hyvää edistävää varallisuuden oikeudenmukaista jakoa Euroopan poliittiseen ohjelmaan.

Mietintö: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew ja William (The Earl of) Dartmouth (EFD), kirjallinen. – (EN) Vaikka UKIP uskoo miesten ja naisten tasa-arvoon, vastustamme kaikkia EU:n pyrkimyksiä laatia lainsäädäntöä aiheesta. Mielestämme kansallisen tason toimet ovat tarkoituksenmukaisempia tällä alalla.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Tarabellan mietinnön puolesta, koska katson, että miesten ja naisten tasa-arvo on, kuten Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa on tunnustettu, yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, jota ei edelleenkaan sovelleta yhtenäisesti.

Miesten ja naisten välisestä palkkaerosta, ammatillisesta eriytymisestä ja sukupuolistereotyyppioista huolimatta mietinnössä pyritään korostamaan samapalkkaisuuden periaatetta, joka on sisältynyt yhteisön perussopimukseen jo vuodesta 1957 lähtien. Siinä painotetaan, että Euroopan unionia ja koko maailmaa otteessaan pitävä talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisi vaikuttaa selvästi naisiin, heidän työoloihinsa ja asemaansa yhteiskunnassa sekä naisten ja miesten tasa-arvoon Euroopan unionissa.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Haluaisin selittää äänestyspäätöstäni koskien jäsen Tarabellan mietintöä naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuonna 2009. Useissa tarkistuksissa viitattiin suoraan tai epäsuoraan raskaudenkeskeytykseen. Malta vastustaa raskaudenkeskeytystä. Suurimmat poliittiset puolueet ovat täysin samaa mieltä asiasta. Lisäksi suurin osa yhteiskuntaa yhtyy tähän näkemykseen. Uskonnot ja moraaliset näkökohdat ovat myös tärkeitä.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio toteaa miesten ja naisten tasa-arvoa EU:ssa vuonna 2009 koskevassa mietinnössään, että perhe- ja työelämän yhteensovittaminen, ammatti- ja alakohtainen eriytyminen, palkkaerot ja naisten alhainen työllisyysaste ovat suurimmat erot sukupuolten välillä. Nämä miesten ja naisten väliset erot ovat pahentuneet erityisesti tämänhetkisen talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisin myötä. Äänestin mietintöä vastaan, koska raskaudenkeskeytyksen ja ilmaisen raskaudenkeskeytysneuvonnan kaltaisten asioiden sisällyttäminen mietintöön on mielestäni vääristänyt sitä. Nämä aiheet ovat hyvin arkaluonteisia ja kuuluvat toissijaisuusperiaatteen mukaan yksittäisille jäsenvaltioille.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin mietinnön puolesta, koska tässä monimutkaisessa taloudellisessa, rahoituksellisessa ja sosiaalisessa tilanteessa on nyt tärkeämpää kuin koskaan noudattaa yhtä Euroopan unionin tärkeimmistä perusperiaatteista: miesten ja naisten tasa-arvoa. Jokaisen jäsenvaltion tulee taata, että kummankin sukupuolen edustajat saavat saman palkan samanarvoisesta työstä. Miesten ja naisten

tasa-arvon edistämiseksi on taattava, että miehet ja naiset jakavat keskenään vastuun perheestä ja kodinhoidosta. On hyvin tärkeää, että isyysvapaa vahvistetaan direktiivissä aiemmin, jotta isille luodaan sopivat olosuhteet lastenhoitoon osallistumiseen. Ihmiskaupan uhrit ovat useimmiten naisia. Siksi kehotan jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet Euroopan neuvoston yleissopimusta ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta, ratifioimaan sen viipymättä.

Carlo Casini (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestin naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionissa vuonna 2009 koskevaa päätöslauselmaa vastaan, vaikka kannatan suurta osaa sen sisällöstä. Tein näin, koska tasa-arvon vaatiminen tietyille ihmisryhmälle tarkoittaa sen kieltämistä toiselta ihmisryhmältä.

Viittaan 38 kohtaan, jossa vaaditaan naisten oikeuksien takaamista turvaamalla heille mahdollisuus raskaudenkeskeytykseen. Kaikkein pienimpien ja puolustuskyvyttömimpien yksilöiden eli syntymättömien lasten tuhoamista ei voida pitää keinona lujittaa naisten arvokkuutta ja vapautta. Käynnissä on elämänvastainen salaliitto, joka yrittää pettää meitä tutkituin ja testatuin keinoin. Meidän on paljastettava se.

Oikeudenmukaisten pyyntöjen ja epäoikeudenmukaisten väitteiden yhdistäminen ja sanojen merkityksen vääristeleminen ovat salajuonia, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi Euroopan parlamentin äänestyksissä. Minä en halua olla missään tekemisissä asian kanssa. Emme voi keskustella raskaudenkeskeytyksen dramatiikasta, joka ansaitsee poliitikkojen ja moralistien huomion, tunnustamatta vastasyntyneiden oikeuksia tai vähintäänkin vaatimatta asianmukaista valistusta elämän kunnioittamisesta ja järjestämättä tukimuotoja vaikeille tai ei-toivotuille raskauksille, jotta ne voidaan saattaa luonnolliseen päätökseensä.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen miesten ja naisten tasa-arvoa EU:ssa koskevan mietinnön hyväksymiseen. Mietinnössä korostetaan pikaista tarvetta yhteisön aloitteelle, jolla torjutaan tehokkaasti naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Lisäksi päätöslauselman hyväksyminen yhdistää kaksi ulottuvuutta, joita pidän keskeisenä tärkeinä. Ensimmäinen on suositus EU:n tason isyysvapaasta. Jotta tasa-arvo voi toteutua työelämässä, sen on toteuduttava myös yhteiskunnassa ja perhe-elämässä. Mietintö painottaa komission velvollisuutta laatia lainsäädäntöä aiheesta. Äänestystuloksen todellinen suuri voitto on kuitenkin se, että se vahvistaa oikeuden raskaudenkeskeytykseen. Missään EU:n lainsäädännössä ei ole vahvistettu tätä oikeutta vuoden 2002 jälkeen Euroopan oikeistopuolueen vastahakoisuuden vuoksi. Naisilla täytyy olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan. Todellisen tiedonsaannin, ehkäisyn ja raskaudenkeskeytyksen mahdollisuuden suhteen on vielä paljon tehtävää, mutta Tarabellan mietintöä tulee käyttää lähtökohtana EU:n lainsäädännön eteenpäin viemisessä tällä alueella.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tänään mietinnön puolesta. Mietintö on luonteeltaan edistysellinen, koska sillä pyritään edistämään miesten ja naisten tasa-arvoa muun muassa vanhempainloman, lastenhoidon, kotiväkivallan ja palkkaeron osalta. Se edistää myös sekä naisten että miesten laajempaa tietämystä seksuaaliterveyteen liittyvistä asioista. Kyseessä ei kuitenkaan ole lainsäädäntöehdotus. Kyseessä on ensisijaisesti julistus periaatteista, joita olen valmis tukemaan. Mietintö on yhdenmukainen Euroopan työväenpuolueiden ja sosiaalidemokraattisten puolueiden periaatteiden kanssa. On huomattava, että raskaudenkeskeytyspalvelujen tarjoaminen on täysin ja yksinomaan jäsenvaltioiden asia. Mietintö ei muuta eikä pystyisikään muuttamaan tätä asetelmaa.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuonna 2009 laadittua mietintöä vastaan, koska raskaudenkeskeytyksen ja ilmaisen raskaudenkeskeytysneuvonnan kaltaisten asioiden sisällyttäminen mietintöön on mielestäni vääristänyt sitä. Nämä aiheet ovat hyvin arkaluonteisia ja kuuluvat toissijaisuusperiaatteen mukaan yksinomaan yksittäisille jäsenvaltioille.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan vahvasti tätä mietintöä. Naisten ja miesten tasa-arvo on jo kauan ollut yksi Euroopan unionin perusperiaatteista. Silti, vaikka alalla on edistytty, naisten ja miesten välillä on edelleen epätasa-arvoisuutta. Naisten ja miesten työllisyysasteen välinen kuilu on kaventumassa, mutta naiset työskentelevät yhä todennäköisemmin osa-aikaisesti ja/tai määräaikaisessa työsuhteessa ja ovat useimmiten sijoittuneet huonosti palkattuihin töihin. Naisia työskentelee Euroopassa osa-aikaisesti nelinkertainen määrä miehiin verrattuna. Sukupuolten välinen palkkakero – 17,4 prosenttia – ei ole juurikaan kaventunut vuodesta 2000. Ansaitakseen saman määrän kuin mies ansaitsee keskimäärin kalenterivuoden aikana naisen on työskenneltävä keskimäärin seuraavan vuoden helmikuun loppuun asti, yhteensä 418 päivää. Maailmanlaajuinen talous-, rahoitus- ja sosiaalikiisi on naisille kaksin verroin suurempi uhka. Naiset muodostavat enemmistön työvoimasta julkisen sektorin aloilla, kuten koulutus-, terveys- ja sosiaalipalvelujen aloilla, joilla erityisesti joudutaan vähentämään työpaikkoja. Lisäksi palvelujen leikkaamisen myötä naiset, jotka ovat aiemmin käyttäneet esimerkiksi lasten- tai vanhustenhoitopalveluja tai koulunkäyntiavustusta, joutuvat uhraamaan oman työpaikkansa hoitaakseen nämä tehtävät itse.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Marc Tarabellan mietintö korostaa selvästi sukupuolten tasa-arvon suurinta estettä. Tiedän, ettei osa jäsenistä ota sukupuolten epätasa-arvoasiaa ja siihen liittyvää naisten syrjintää vakavasti. Itse olen kuitenkin tietoinen näistä ongelmista. Maailmanlaajuinen talouskriisi on pahentanut tilannetta, ja näyttääkin siltä, että naiset ”uhrataan” kuluja leikkaavan finanssipolitiikan seurauksena vähentämällä äitiysavustusta ja sosiaalipalvelujen kuluja. Koska köyhyys ja alaiset tulot uhkaavat perinteisesti enemmän naisia, sillä he keskeyttävät tai päättävät ammatillisen uransa perustaakseen perheen, antavat etusijan miehensä uralle tai hoitavat lapsia tai vanhuksia, esittelijä ehdottaa asianmukaisia parannustoimia. Jäsen Tarabella toteaa totuudenmukaisesti, että perussopimuksissa vuodesta 1957 lähtien tunnustettua samapalkkaisuuden periaatetta ei ole noudatettu ja että joissakin jäsenvaltioissa naiset eivät edelleenkaan saa samasta työstä samaa palkkaa kuin miehet.

Tämän lisäksi on olemassa useita EU:n toimia, joiden tarkoituksena on tukea lapsiperheitä mutta joissa ei kuitenkaan oteta huomioon lasten kanssa asuvia yksinhuoltajia. Vaimus palkallista isyysvapaata koskevasta EU:n tason lainsäädännöstä on myös oikeutettu. Perheeseen ja kodinhoitoon liittyvien vastuiden oikeudenmukainen jakaminen naisten ja miesten kesken auttaa tilanteen korjaamisessa. Yllä mainituista syistä kannatan mietinnön 2009/2010 arvioita ja olen siksi äänestänyt mietinnön hyväksymisen puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin jäsen Tarabellan miesten ja naisten tasa-arvoa Euroopan unionissa vuonna 2009 koskevan mietinnön puolesta, koska siinä ehdotetaan sukupuolten tasa-arvoon liittyviä täsmällisiä ja innovatiivisia toimia ja politiikkoja. Kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan estämiseen ja torjumiseen liittyvän direktiivin laatiminen ja isyysvapaan sisällyttäminen EU:n lainsäädäntöön ovat esimerkkejä ehdotuksista, joita pidän keskeisinä sukupuolten tasa-arvon edistämässä ja sen takaamisessa, että perheeseen liittyvät vastuut jaetaan tasapuolisemmin miesten ja naisten kesken.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Jotakin on pielessä, kun parlamentti vaatii kunnioitusta mutta ei saa sitä.

Tämän kaltaiset tärkeät ja vakavat aiheet ansaitsevat huomiota, keskustelua ja suurimman yhteisen nimittäjän etsintää. En usko, että tätä on vaikea saavuttaa. Mieliä jakavien kysymysten vaivihkaisesta ja epäsuorasta esiin tuomisesta näiden aiheiden varjolla on kuitenkin tulossa valitettava tapa. Taas kerran parlamentti on toiminut vain kaukupohjana kaikkein äärimmäisille suunnitelmille.

En voi muuta kuin ehdottomasti torjua tämän pyrkimyksen edistää raskaudenkeskeytyksen vapauttamista sekä siihen liittyvää ihmiselämän ja arvokkuuden halveksuntaa miesten ja naisten tasa-arvon tukemisen verukkeella sekä laittoman pyrkimyksen liittää nämä asiat toisiinsa ja manipuloida jäsenvaltioiden valtaa tällä alalla.

Pakkomielle laajentaa seksuaali- ja lisääntymisterveyden käsitettä kattamaan raskaudenkeskeytys ja määrätä se toimenpantavaksi kaikkialla osoittaa, miten salakavalina keinoja todellisuuden kaunistelijat käyttävät. Omantunnon turruttamiseen tähtäävät kiertoilmaukset eivät tee siitä yhtään vähemmän raakaa, naisiin kohdistuvasta väkivallasta yhtään vähemmän julmaa tai tästä strategiasta vähemmän paheksuttavaa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) ”Sukupuoleen perustuva väkivalta on ehkä häpeällisin ihmisoikeuksien loukkaus –. Se ei tunne maantieteellisiä rajoja eikä kulttuuriin tai rikkauteen liittyviä rajoja. Niin kauan kuin se jatkuu, emme voi sanoa ottavamme todellisia edistysaskelia kohti tasa-arvoa, kehitystä ja rauhaa.” Näin on todennut Yhdistyneiden Kansakuntien entinen pääsihteeri Kofi Annan, ja valitettavasti sama pätee nyt entistäkin selvemmin. Sukupuoleen perustuvaa syrjintää on yhä olemassa teollisuusmaissa ja Euroopassa, koska kyseessä on rakenteellinen ongelma, joka aiheuttaa vakavaa mahdollisuuksien epätasa-arvoa. Miesten ja naisten välillä on edelleen eroja koulutuksen, kielen, kotitöiden jakautumisen, työelämään osallistumisen ja ammatillisten velvollisuuksien täyttämisen suhteen. Mielestäni työelämään osallistumisen, uralla etenemisen ja työn tekemisen niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla sekä politiikassa tulisi perustua henkilön ansioihin ja kykyihin sukupuolesta riippumatta. Äänestin kuitenkin päätöslauselmaa vastaan, koska siihen sisältyi yksinomaan jäsenvaltioille kuuluvia arkaluonteisia aiheita, kuten raskaudenkeskeytyksen mahdollisuus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Päätöslauselman hyväksyminen parlamentissa huolimatta konservatiivisen oikeiston halusta suistaa se raiteiltaan oli ratkaisevan tärkeää, sillä se takaa tärkeitä oikeuksia naisille. Joistakin heikkouksista huolimatta mietintö onnistuu korostamaan tärkeitä asioita, kuten äitiyslomaan kytketyn isyysvapaan tarvetta, seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksia sekä tarvetta torjua tehokkaammin työpaikalla ilmenevää epätasa-arvoa ja syrjintää sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa ja ihmiskauppaa. Lisäksi se tuomitsee monien naisten arkipäivää olevan köyhyyden ja epävarman, huonopalkkaisen työn.

Oli tärkeää taas kerran osoittaa tukea ajatukselle, että ”naisilla täytyy olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan ja heille on etenkin turvattava mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen”.

Päätöslauselmalla on erityistä merkitystä juuri ennen kansainvälisen naistenpäivän satavuotisjuhlaa ja Pekingin toimintaohjelman 15-vuotisjuhlaa. Toivokaamme, että se pannaan täytäntöön.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) On totta, että naiset kohtaavat erityisiä vaikeuksia. Tässä tapauksessa, kuten parlamentissa usein käy, alkuperäinen hyvä aikomus on kuitenkin johtanut vääristyneeseen analyysiin ja järjettömiin ehdotuksiin.

Mietintö kuvaa eurooppalaisen yhteiskunnan irvikuvaa, jossa naisiin kohdistuva vihamielisyys on päivittäistä ja systemaattista: korjaustoimet ovat muka seksistisiä, koska niillä tuetaan yleensä miesvaltaisia aloja, samoin tiukat budjettipolitiikat, koska ne vaikuttavat naisvaltaisiin julkisen sektorin aloihin... Mitään ei kuitenkaan puhuta sen seurauksista, että Euroopassa on valtava maahanmuuttajaväestö, jonka kulttuuri ja tavat vangitsevat naiset alempaan asemaan, valovuosien päähän meidän arvoistamme ja käsityksistämme.

Mitään ei mainita myöskään täyden egalitarismin negatiivisista seurauksista: naiset menettävät vähitellen laillisia sosiaalisia erityisoikeuksia, jotka heille on myönnetty tunnustuksena äidin roolista. Esiin ei oteta myöskään vanhempainpalkkaa, joka on ainoa tapa antaa naisille mahdollisuus valita työuran ja perhe-elämän välillä tai sovittaa ne yhteen.

Kun näen useiden parlamentin jäsenten tulevan hysteerisiksi ja säättävän yleisestä massiivisesta ja pakollisesta raskaudenkeskeytyksestä, joka on nostettu perusarvon tasolle kohti kollektiivista itsemurhaa kulkevassa Euroopassa, alan väkisinkin toivoa, että heidän äitinsä olisivat aikanaan keskeyttäneet raskautensa.

Jacky Hénin (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka vastustan vakaasti kaikkia EU:n negatiivisia toimia – joita on useita –, tuen toimia, kun kaikki sujuu oikealla tavalla. Tässä mietinnössä esitetään erityisesti Euroopan komissiolle tiukkoja vaatimuksia, jotka liittyvät naisten epätasa-arvoiseen kohteluun, isyysvapaan käyttöönottoon, naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen teemavuoden käyttöönottoon sekä mahdollisuuteen turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen. Mietinnössä korostetaan myös, että naisilla pitää olla mahdollisuus ilmaiseen raskaudenkeskeytysneuvontaan.

Äänestin mietinnön puolesta juuri parannusten vuoksi. Parannusten on kuitenkin oltava selvempiä käytännössä.

Tämä korostuu erityisesti siksi, että voin vain pahoitella parlamentin enemmistön päätöstä olla tukematta naisten oikeuksien eurooppalaisen peruskirjan, sukupuoleen perustuvan väkivallan eurooppalaisen seurantakeskuksen ja kansainvälisen palkkatasa-arvon päivän käyttöönottoa. Parlamentti ei myöskään ole millään tavalla pyrkinyt torjumaan epätasa-arvon perimmäisiä syitä, jotka liittyvät markkinavallan talousjärjestelmään, jota Euroopassa sovelletaan joka päivä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Vaikka sukupuolten tasa-arvo on yksi EU:n perusoikeuksista ja se on tunnustettu Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa, useilla aloilla ilmenee yhä epätasa-arvoa, jota on mahdotonta hyväksyä. Asiaan liittyy yhä suuria ongelmia, ja siksi onkin ehdottoman tärkeää, että EU:n toimielimet pyrkivät myönteisesti tunnistamaan ja etsimään ratkaisuja ongelmiin siellä, missä niitä EU:ssa on.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjallinen. – (SV) Tänään 10. helmikuuta 2010 ruotsalaiset konservatiivit äänestivät naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa 2009 laadittua mietintöä (A7-0004/2010) vastaan. Vaikka olemme esittelijän kanssa yhtä mieltä siitä, että naisten ja miesten tasa-arvoa on parannettava Euroopassa, emme pidä oikeana tapana puuttua jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuteen vaatimalla sukupuolinäkökulman sisällyttämistä talousarvioon, kehottamalla jäsenvaltioita takaamaan, ettei sosiaalietuuksia leikata, ja asettamalla lainsäädäntöön perustuvia kiintiöitä. Tasa-arvo on saavutettava yksilön tasolla laajentamalla ihmisten mahdollisuuksia vaikuttaa omaan tilanteeseensa, ei EU:n tason lainsäädännöllä ja tyhjillä eleillä, kuten teemapäivillä, uusilla EU:n viranomaisilla ja naisten oikeuksien eurooppalaisella peruskirjalla. EU:n ihmisoikeuksia ja kansalaisvapauksia koskeva peruskirja on jo olemassa. Se on vahvistunut Lissabonin sopimuksen myötä ja kattaa myös naisten oikeudet. Toissijaisuusperiaatetta on puolustettava. Siksi äänestimme lopullisessa äänestyksessä mietintöä vastaan, vaikka siinä on luonnollisesti myös kohtia, joihin suhtaudumme myönteisesti. Tuemme täysin esimerkiksi sitä, että naisilla täytyy olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin johdanto-osan X kappaleen ja 38 kohdan useimpien osien puolesta mutta tyhjää 38 kohdan yhdestä osasta seuraavista syistä:

Pääperiaatteena tulee olla, että naisten seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksia kunnioitetaan, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan takaaman miesten ja naisten tasa-arvon yhteydessä.

Mielestäni naisten tulisi kuitenkin oppia suojautumaan ei-toivotuilta raskauksilta. Toisin sanoen kun naisilla on mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja saada asiantuntevaa neuvontaa, raskaudenkeskeytystä on vaikeampi perustella.

Olisin tuottanut pettymyksen monille äänestäjilleni Romaniassa, jos olisin äänestänyt toisin. Lisäksi, kuten Romanian presidentin vuonna 2006 teettämä mietintö korostaa, muistamme yhä elävästi menneisyyden tapahtumat: kommunistisen puolueen säälittömät toimet raskaudenkeskeytystä vastaan, jotta puolue voi säädellä naisten yksityiselämää. Monet naiset kuolivat ilman lääkärin apua tehdyn laittoman raskaudenkeskeytyksen seurauksena.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjallinen. – (IT) Tuen täysin päätöslauselman henkeä, sillä päätöslauselma perustuu olettamukseen, jonka mukaan väestörakenteen muutoskeskustelu on yhteydessä keskusteluun toimista, joita tarvitaan talous- ja rahoituskriisin vaikutuksen torjumiseen työmarkkinoilla.

Ottaen huomioon, ettei analyysimme Lissabonin tavoitteiden saavuttamisen edistysaskeleista ole kannustava, suhtaudumme myönteisesti päätöslauselmassa esitettyyn vaatimukseen nopeuttaa lainsäädännöllisiä muutoksia jäsenvaltioissa, tiukentaa rikkomusmenettelyjä ja kannustaa naisia osallistumaan entistä enemmän työmarkkinoiden keskeisille aloille, mikä heijastaisi heidän koulutukseen liittyvien tavoitteidensa saavuttamista.

Tämän todettuani minun on ilmaistava ehdoton vastalauseeni, jonka osoitin jo äänestysvaiheessa, turmiolliseen haluun edistää raskaudenkeskeytystä yhteiskunnassa tarjoamalla kannustimia vapaaseen raskaudenkeskeytykseen.

Ajatus siitä, että naisten mahdollisuus raskaudenkeskeytykseen on turvattava seksuaalista vapautta koskevan oikeuden takaamiseksi rikkoo yleistä moraalikäsitystä ja on ristiriidassa johdanto-osan Z kappaleen periaatteiden kanssa, joiden mukaan Euroopan toiminnan kannalta on tärkeää lisätä ”syntyvyyttä, jotta voitaisiin ottaa huomioon tulevat tarpeet”. Pidän tiukasti kiinni sitoumuksestani edistää vastuullista seksuaalikulttuuria.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin uusliberaalien politiikkojen aiheuttamasta talous- ja sosiaalikriisistä kärsivät eniten naiset. Kriisin vaikutuksesta epävarmojen työpaikkojen ja pakollisten osa-aikatoiden määrä on kasvussa. Patriarkaatti on yhä syvällä yhteiskunnissamme. Yhteiskuntimme on jättänyt jälkensä uskonnollisen leiman voimakas paluu, ja naiset ovat aina näiden muutosten pääasiallisia uhreja.

Siksi on ilahduttavaa nähdä, että Euroopan parlamentti on ottanut naisten ja miesten tasa-arvon kaltaisen keskeisen asian ohjelmaansa. On kuitenkin sääli, ettei tekstissä keskitytä uusliberalismin epätasa-arvoiseen luonteeseen. Juuri uusliberalismi on monien naisiin kohdistuvien ongelmien taustalla. Se on löytänyt taas uuden tavan kukoistaa sukupuolten epätasa-arvon syventämisen muodossa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Miesten ja naisten epätasa-arvo on hämärtynyt vuosien saatossa useilla tasoilla niin ammatin ja alan kuin eri stereotyyppienkin yhteydessä. Miesten ja naisten tasa-arvo on EU:ssa yhä todellisempaa ja vaikka syrjintätapauksia esiintyy yhä, hyvin myönteistä kehitystä alkaa olla nähtävissä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Vaikka yhtäläisten mahdollisuuksien tarjoamisessa naisille on saavutettu useita parannuksia, tehtävää on vielä paljon. Yksi kiireellisimmistä tehtävistä on tukea paremmin työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista, joka on useille naisille ja erityisesti yksinhuoltajille ylivoimainen ongelma. Se, että miehiä valitaan yhä naisia enemmän vastuullisiin tehtäviin, osoittaa, että tasa-arvo työpaikalla voidaan saavuttaa vain muuttamalla asenteita, ei määräämällä kiintiöitä, sillä kiintiöt ovat kiistanalaisia ja aiheuttavat helposti hankauksia. Koska mietinnössä ei käsitellä kritiikkiä, jonka mukaan sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen saattaa myös vaikuttaa toiseen suuntaan, äänestin sitä vastaan.

Mariya Nedelcheva (PPE), kirjallinen. – (FR) Pidän naisten ja miesten tasa-arvoa Euroopan unionissa koskevaa päätöslauselmaa täysin tasapainoisena ja kiitän jäsen Tarabellaa sen saavuttamiseksi tehdystä työstä. Työsektorilla näkyy edelleen törkeää naisten ja miesten epätasa-arvoa, erityisesti palkkaerojen sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen suhteen. Tällä alalla tarvitaan vielä toimia.

Lisäksi seksuaalisten ja lisääntymiseen liittyvien oikeuksien turvaamiseksi on tärkeää, että naisilla on mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen. Naisilla on oltava täysimääräinen fyysinen itsemääräämisoikeus. Siksi äänestin näiden oikeuksien turvaamiseen liittyvien toimien puolesta.

Äänestin kuitenkin naisten oikeuksien eurooppalaisen peruskirjan käyttöönottamista vastaan, koska Lissabonin sopimuksen tultua voimaan perusoikeuskirja, joka kattaa myös naisten oikeudet, on kiinteä osa perussopimuksia. Perusoikeuskirja on laillisesti sitova ja takaa naisille saman suojan kuin miehillekin.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Romaniassa otettiin vuonna 1967 käyttöön raskaudenkeskeytyksen kieltävä asetus, jonka myötä naiset menettivät oikeuden päättää, halusivatko he jatkaa raskautta vai keskeyttää sen. Kiellolla oli hyvin traumaattinen vaikutus Romanian yhteiskuntaan, ja se sai meidät huomaamaan, miten vaarallinen tällainen päätös on.

Naisilla tulee olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan. Siksi äänestin jäsen Tarabellan mietinnön kaikkien ehkäisyn ja raskaudenkeskeytyksen mahdollisuuteen liittyvien näkökohtien puolesta ja lopulta koko mietinnön puolesta.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänään käsiteltävän mietinnön monimutkaisuus kävi selväksi jo naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa, jossa se hyväksyttiin naurettavalla kolmen äänen enemmistöllä lukuisten parlamentin jäsenten poissa ollessa.

Mielestäni naisten suojelusta on ollut olemassa tehokasta lainsäädäntöä vuodesta 1975 lähtien. Siksi meidän tulisi uusien direktiivien laatimisen sijaan taata, että valtiot soveltavat olemassa olevia lakeja kaikilta osin.

Tästä syystä, vaikka en halua äänestää mietintöä vastaan, sillä siinä on selvästi joitakin myönteisiä näkökohtia, haluan sanoutua irti muista näkökohdista painottaakseni, etten hyväksy kaikkia osia, varsinkaan niitä, jotka liittyvät raskaudenkeskeytykseen, sillä sen suhteen me katoliset emme tietenkään voi tehdä myönnytyksiä.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjallinen. – (RO) En vastusta raskaudenkeskeytystä, mutta äänestin silti 38 kohtaa vastaan, koska sen saatetaan katsoa kannustavan tähän käytäntöön. Kannatan myös ehkäisyn turvautumisen ja näihin asioihin liittyvän neuvonnan saamisen helpottamista, koska se on paras tapa välttää ei-toivotuilta raskauksilta. Toisaalta uskon, että jotkut yhteisöt haluavat useista eri syistä pitää raskaudenkeskeytyksiin liittyvän päätäntävällän kansallisella tasolla, ja mielestäni niiden tulisi saada tehdä niin. Tässä asiassa tulee soveltaa toissijaisuusperiaatetta. Mielestäni aiheen käsittely miesten ja naisten tasa-arvoa Euroopan unionissa koskevassa mietinnössä ei ole paras ratkaisu.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Äänestin miesten ja naisten tasa-arvoa Euroopan unionissa koskevan mietinnön puolesta, koska se vastaa omaa perusvakaumustani, jonka mukaan naisilla tulee olla rajoittamaton itsemääräämisoikeus erityisesti seksuaalisten ja lisääntymiseen liittyvien oikeuksiensa suhteen sekä mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen. Nämä oikeudet ovat keskeinen osa nykyaikaisen eurooppalaisen yhteiskunnan käsitettä ja minäkuva.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Äänestin eilisessä äänestyksessä naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaa mietintöä vastaan. Syynä oli ensisijaisesti se, että monet mietinnön osat, kuten kiintiöihin liittyvä kohta, ovat mielestäni toissijaisuusperiaatteen vastaisia. Äänestin tyhjää johdanto-osan X kappaleesta ja 38 kohdasta, jotka koskevat naisten mahdollisuutta turvautua raskaudenkeskeytykseen. Mielestäni nykyinen sanamuoto rikkoo toissijaisuusperiaatetta. Pidän yleisenä periaatteena sitä, ettemme me EU:n tasolla käytä aikaamme asioihin, joista yksittäisillä jäsenvaltioilla on oikeus päättää kansallisella tasolla. Tuen luonnollisesti Ruotsin kantaa asiaan eli sitä, että päätös raskaudenkeskeytyksestä on viime kädessä naisen itsensä, ei lainsäätäjien, tehtävissä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionia koettelee tällä hetkellä suuri talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisi, jolla on vakavia vaikutuksia naisten työ- ja yksityiselämään. Sukupuolten ammattikohtainen eriytyminen, palkkaerot sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamiseen liittyvät vaikeudet ovat esteenä naisten täysipainoiselle osallistumiselle työmarkkinoille. Vaikka työpaikoilla on tapahtunut parannuksia ja naisia on entistä enemmän vastuullisissa tehtävissä, tasa-vertaiseen kohteluun liittyvää tietoisuutta on vielä lisättävä. Meidän tulisi suhtautua mietintöön myönteisesti, sillä se antaa mahdollisuuden määritellä uudelleen suuntaviivat, jotka liittyvät miesten ja naisten eriarvoisuuden poistamiseen työmarkkinoilla. Vain siten EU voi saavuttaa kasvuun, työllisyyteen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen liittyvät tavoitteensa. On kuitenkin valitettavaa että "seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksia" koskevia säännöksiä on sisällytetty mietintöön, joka on laadittu talouskriisin puitteissa ja joka käsittelee pääosin kriisin vaikutuksia naisten työolosuhteisiin ja naisten paikkaan yhteiskunnassa. Edellä mainitsemistani syistä ja siksi, ettei 38 kohtaan

ehdotettuja tarkistuksia, joita kannatin ja pidin tärkeinä asiakirjan tarkoituksenmukaisuuden kannalta, hyväksytty, äänestin miesten ja naisten tasa-arvoa Euroopan unionissa koskevaa mietintöä vastaan.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin mietintöä vastaan, koska perusvakaumukseni vuoksi en voi hyväksyä rajoittamatonta oikeutta raskaudenkeskeytykseen ja lisääntymiseen liittyvään vapauteen. Pidän oikeutta elämään perusoikeutena, jota tulee puolustaa ja kunnioittaa joka tilanteessa. Muut mietinnön osat ovat täysin hyväksyttäviä ja osoittavat, että Euroopassa on otettu edistysaskelia naisten tasa-arvon suhteen. Myönteistä on myös se, että mietinnössä painotetaan perheeseen liittyvän sitoumuksen tärkeyttä.

Marina Yannakoudakis (ECR), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä on miesten ja naisten tasa-arvon vankin kannattaja ja tukee erityisesti samapalkkaisuuden ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteita. ECR-ryhmän jäsenet ovatkin päättäneet äänestää tasa-arvoa tällä tavalla edistävien kohtien puolesta. Ryhmä on kuitenkin äänestänyt päätöslauselmaa vastaan kahdesta syystä. Ensinnäkin vastustamme lainsäädäntöä, jossa oletetaan, että naisten terveyteen, koulutukseen ja lisääntymiseen liittyvät oikeudet ovat jäsenvaltioiden sijaan EU:n vastuulla. Toiseksi vaikka ECR-ryhmä tukee täysin äitiys- ja isyyslomaa koskevien säännösten tarvetta, olemme päättäneet äänestää tyhjää niihin liittyvistä mietinnön osista, koska vastustamme perhepolitiikasta päättämistä EU:n tasolla. Tämä on asia, jossa päätäntävalta on jäsenvaltioilla.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselmaa vastaan. Se ennemminkin erottaa kuin yhdistää miehet ja naiset. 38 kohdan sanamuodossa ei ole mitään viatonta: ”naisilla täytyy olla oikeus valvoa omia seksuaalisia ja lisääntymiseen liittyviä oikeuksiaan ja heille on etenkin turvattava mahdollisuus turvautua ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen”. Esittelijä vaatii naisille myös mahdollisuutta ilmaiseen raskaudenkeskeytysneuvontaan. Raskaudenkeskeytys kuuluu kuitenkin yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan. Koska päätöslauselmalla ei ole sitovaa lainvoimaa, sillä ei voida painostaa raskaudenkeskeytyksen vapauttamiseen. Parlamentti vaatii myös sukupuolistereotyyppien, erityisesti miesten ja naisten perinteisten perheroolien, torjumista. Päätöslauselmassa vaaditaan kehittämään esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä sekä lasten, vanhusten ja muiden huollettavien hoitojärjestelyjä. Näin parlamentti pyrkii tuhoamaan luonnollisen perheen sukupolvien välisen sosialisoinnin ja yhteenkuuluvuuden paikkana. Päätöslauselma ei tarjoa mitään lisäarvoa Euroopan unionin naisille ja miehille. Se on sääli, sillä erilaisten ihmisten kunnioittaminen ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen ovat todellinen yhteiskunnallinen haaste.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestin päätöslauselmaa vastaan. Esittelijä Marc Tarabella ei ole ottanut huomioon kansallista yhteyttä. Moraali on osa valtion oikeusjärjestelmään sisältyvää maailmankatsomusta. Yritys sisällyttää Puolan lainsäädäntöön rajoittamaton mahdollisuus raskaudenkeskeytykseen on jotain täysin epäluonnollista, ja on selvää, että asia herättää vastustusta. Omantuntoni ja Puolassa voimassa olevan lainsäädännön perusteella äänestin päätöslauselmaa vastaan. Näin annoin selvän merkin siitä, että toissijaisuusperiaatteen mukaan ainoina lainsäätäjinä tällaisissa arkaluonteisissa asioissa toimivat 27 jäsenvaltiota itse.

Päätöslauselmaesitys B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin EU:n strategisia tavoitteita luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksessa koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta. Kannatin myös tarkistuksia, joilla tonnikala sisällytettäisiin CITES-sopimuksen liitteeseen II YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO:n väliaikaisen komitean äskettäisten suositusten mukaisesti. Väliaikainen komitea tuki ilmoitusta tonnikalan sisällyttämisestä CITESin liitteeseen II. Tämän seurauksena Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission yleiskokous alensi tonnikalan pyyntimäärää huomattavasti 13 500 tonniin, ja Euroopan komissio ilmaisi uudelleen huolensa tonnikalakantojen pienenemisestä ja sitoutui toteuttamaan luotettavampia tieteellisiä tutkimuksia.

Ymmärrän, että biologisen monimuotoisuuden väheneminen on vakava ongelma koko maailmassa, ja mielestäni muistakin eläimistä tulee antaa suojeluehdotuksia. Pidän tätä konferenssia ratkaisevan tärkeänä useiden lajien säilymisen ja kestävyyskannalta. Lopuksi totean, että tonnikalan kansainvälisen kaupan kieltäminen kokonaan – lajin sisällyttäminen liitteeseen I – olisi ennenaikaista, sillä se saisi aikaan kriisin alalla eikä perustuisi konkreettisiin tietoihin.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin keskeisiä tavoitteita koskevan päätöslauselmaesityksen yhteydessä tonnikalan kalastuskieltoa vastaan. Tein

näin siksi, että kielto vaikuttaisi hyvin haitallisesti maltalaisten kalastajien toimeentuloon. Suurimmalla osalla maltalaisista kalastajista ei ole mahdollisuutta pyytää muita lajeja ja siirtyä muille kalastusalueille perinteisten kalastusmenetelmän vuoksi. Olen myös sitä mieltä, etteivät CITES-luetteloon sisällyttämisen kriteerit täyty tonnikalan kohdalla.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin CITES-sopimusta koskevan mietinnön puolesta. Eläin- ja kasvilajit kuolevat sukupuuttoon tuhat kertaa luonnollista tahtia nopeammin. Ihmisten toiminta nopeuttaa sukupuuttoon kuolemista ja vaarantaa biologisen monimuotoisuuden. CITES on keskeinen työkalu kansainvälisessä taistelussa biologisen monimuotoisuuden suurimpia uhkia ja laitonta kauppaa vastaan sekä pyrkimyksessä ottaa käyttöön luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien kauppaa koskeva asianmukainen asetus.

Tuen niitä, jotka haluavat kansainvälisten lainvalvontaviranomaisten osallistuvan enemmän luonnonvaraisiin eläimiin kohdistuvien rikosten torjumiseen ja käsittelevän sähköisen kaupan mahdollisia vaaroja. Yhtä lailla tuen myös suositusta ympäristörikosyksikön vahvistamiseksi.

Haluaisin kiinnittää huomiota vaikutuksiin, joita CITES-toimilla olisi köyhien maaseutuyhteisöjen elinkeinoihin ja niihin, joiden toimeentulo riippuu tietyillä lajeilla käytävästä kaupasta. Meidän on jatkossakin autettava näitä maita soveltamaan CITES-luetteloa, jotta voimme tehdä yhteistyötä niiden kanssa, jotka ovat riippuvaisia alueensa luonnonvaraisista lajeista.

Christine De Veyrac (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti vaatii tonnikalan kansainvälisen markkinoinnin kieltämistä kokonaan. Säten alueen vaaleilla valittuna edustajana en äänestänyt tämän toimen puolesta. Tähän päivään mennessä niin tiedemiehet kuin ympäristöjärjestötkään eivät ole päässeet yksimielisyyteen kiellosta. Jos tällaiseen radikaaliin kieltoon kuitenkin päädytään Dohassa maaliskuussa pidettävässä kansainvälisessä kokouksessa, pyytäisin Euroopan komissiota sallimaan taloudelliset korvaukset, joita jäsenvaltioiden saatetaan edellyttää maksavan kalastajille. Kalastajat ovat ponnistelleet merkittävästi viime vuosina. He ovat muun muassa pitäytyneet yhä tiukemmissa kiintiöissä ja uudenaikaistaneet kalustoaan. Olisi täysin sopimatonta pakottaa heidät tulevaisuudessa vaihtamaan ammattia myöntämättä heille huomattavaa taloudellista tukea.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin aiheesta CITESin sopimuspuolten konferenssin keskeiset tavoitteet laaditun päätöslauselman puolesta, koska biologisen monimuotoisuuden suojelua on vahvistettava luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten konferenssin seuraavassa kokouksessa. Biologinen monimuotoisuus on hyvin tärkeä ihmiskunnan hyvinvoinnin ja olemassaolon kannalta. Meidän on oltava kunnianhimoisia ja vaadittava suojelua kaikille sukupuuton uhkaamille lajeille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus (CITES) on tärkein voimassa oleva maailmanlaajuinen sopimus luonnonvaraisten lajien suojelusta. Sillä pyritään estämään näiden lajien liiallinen hyödyntäminen kansainvälisessä kaupassa. Siksi on tärkeää, että Euroopan unioni osallistuu rakentavasti osapuolten 15. kokoukseen ensi maaliskuussa.

Pidän tärkeänä sitä, että uhanalaisia lajeja suojellaan planeettamme biologisen monimuotoisuuden ja ekologisen tasapainon turvaamiseksi, ja katson, että kestävä kehitys edellyttää luonnonvarojen kohtuullista käyttöä estämättä kuitenkaan kehitykselle välttämättömien toimia.

Siksi pidän CITESin liitteiden muutoksia koskevan keskustelun yhteydessä tärkeänä myös sen takaamista, että uhanalaisia luonnonvaraisia lajeja suojellaan riittävästi mutta ettei useiden yhteisöjen taloudellisen ja yhteiskunnallisen toimintakyvyn takaavia toimia vaaranneta tai jätetä huomiotta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus (CITES) on toiminut tärkeänä suojeluvälineenä uhanalaisille kasvi- ja eläinlajeille, erityisesti niille, jotka herättävät kaupallista kiinnostusta ja tarvitsevat siksi suojelua ja kartuttamista. Ymmärrämme, että yleissopimukseen ja sen liitteisiin tehtäviä muutoksia koskevat päätökset ovat tärkeitä, sillä niiden avulla voidaan tunnustaa ja ottaa huomioon lajien suojelun tason todistetut muutokset. Niiden on perustuttava luotettaviin tietoihin ja tieteellisiin lausuntoihin. Mielestämme ehdotus tonnikalan (*Thunnus thynnus*) sisällyttämisestä CITES-sopimuksen liitteeseen I ei ole perusteltu saatavissa olevien tietojen valossa. Meidän tulee muistaa, että Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) viimeisimmässä kokouksessa marraskuussa 2009 asiantuntijat ilmaisivat näkemyksensä, jonka mukaan lajia kalastetaan liikaa mutta täydellinen kalastuskielto ei ole tarpeen. Annetut suositukset koskivat saaliiden huomattavaa pienentämistä 8 000–15 000 tonniin, ja kiintiöksi asetettiin 13 500 tonnia. Tässä

tilanteessa katsomme, että meidän tulee odottaa asiantuntijoiden arvioita ja suosituksia sekä seurata tilannetta tarkkaan vuoden 2010 aikana.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta. Yksi päätöslauselman tavoitteista on suojella tonnikalaa, joka on meriympäristön biologisen moninaisuuden keskeinen osa.

Tonnikalan kansainvälistä kauppaa koskeva kielto auttaa suojelemaan liikakalastuksen uhkaamia tonnikalakantoja.

Euroopan unionin on kuitenkin varmistuttava myös kolmansien maiden toimista, sillä miten selitämme eurooppalaisille kalastajille, että japanilaiset, libyalaiset ja tunisialaiset kalastajat voivat laillisesti rosvota tonnikalakantojamme?

Meidän tulee myös syventyä keskustelemaan sellaisen yksinoikeudellisen talousvyöhykkeen perustamisesta, joka mahdollistaa pienimuotoisen kalastustoiminnan jatkumisen, sillä se ei uhkaa kalavaroja.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin tonnikalakaupan kiellon ja tonnikala-alalle sen seurauksena suunnatun korvauksen puolesta. Korvauksesta määrätään tarkistuksessa, jonka olen allekirjoittanut ja joka on hyväksytty osittain. Tonnikala tulisi siis lisätä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteeseen I. Siihen tulisi kohdistaa kotimaankauppaa koskeva yleinen poikkeus, joka mahdollistaa pienimuotoisen rannikkokalastuksen jatkumisen, ja tiukempaa valvontaa laittoman kalastuksen varalta. Samalla kun käsittelemme tätä uhanalaista lajia, jonka kannat ovat pienentyneet 60 prosenttia viimeisten 10 vuoden aikana, meidän tulee myös säätää huomattavasta tuesta kalastajille ja laivanomistajille, joihin toimmme vaikuttavat. Tämä on välttämätöntä.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tonnikalan CITESin liitteeseen I sisällyttämisen puolesta, koska FAO:n neuvoa antavan *ad hoc* -asiantuntijajaneelin enemmistö katsoi käytettävissä olevien tietojen tukevan ehdotusta tonnikalan sisällyttämisestä siihen. Lajin kanta on pienentynyt merkittävästi, ja se kärsii huomattavasta liikakalastuksesta sekä liikeydyntämisestä kansainvälisessä kaupassa. Laji täyttää siis CITES-sopimuksen liitteeseen I sisällyttämistä koskevat kriteerit.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Tonnikalan tämänhetkinen tilanne on kestävä, ja lajin säilyminen voidaan taata vain kiintiöitä pienentämällä. Tähän haluaisin lisätä, että kiintiöt ovat aina olleet tiedeyhteisön suositusrajoja korkeampia. Tonnikalan sisällyttäminen luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) liitteeseen I ja siitä seuraava kansainvälisen kaupan kieltäminen on paras ratkaisu lajin elpymisen takaamiseksi. On kuitenkin muistettava, että osa kalatalousalan sektoreista on toiminut vastuullisesti, noudattanut kiintiöitä ja sopeutunut kaikkiin viime vuosina asetettuihin vaatimuksiin. Siksi äänestin sen puolesta, että tonnikala sisällytetään CITESin liitteeseen I seuraavin, lopulta hyväksytyin ehdoin: neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 tarkistus, jossa säädetään kotimaan kauppaa koskevasta yleisestä poikkeuksesta, Euroopan unionin taloudellinen tuki laivanomistajille, joita kielto koskee, sekä valvonnan ja rangaistusten tiukentaminen laittoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjumiseksi. Äänestin myös sen puolesta, että tonnikalan sisällyttämistä liitteeseen I lykätään 18 kuukaudella riippumattoman tieteellisen raportin perusteella. Tätä ehdotusta ei hyväksytty.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjallinen. – (IT) Tänään 10. helmikuuta 2010 Euroopan parlamenttia on pyydetty esittämään näkemyksensä EU:n strategisista tavoitteista Dohassa (Qatarissa) 13.–25. maaliskuuta 2010 pidettävässä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksessa. Vaikka parlamentilla on vain neuvoa-antava rooli, mielestäni oli tärkeää allekirjoittaa tarkistus, jolla pyritään estämään jalokorallin sisällyttäminen yleissopimuksen liitteeseen II, ja äänestää siitä. Lajin sisällyttäminen liitteeseen olisi johtanut jalokorallin kalastuksen ja kaupan huomattavaan vähenemiseen uhanalaisuuden perusteella. *Corallium spp* -korallin sisällyttäminen liitteeseen II vaikuttaa ylivarovalta eikä perustu riittäviin tieteellisiin tietoihin. Lisäksi taloudelliset ja yhteiskunnalliset seuraukset, joita sisällyttämisellä saattaisi olla Italian talouteen ja erityisesti joihinkin Etelä-Italian alueisiin, huolestuttivat minua suuresti ja saivat minut äänestämään tarkistuksen puolesta. Mielestäni on tarkoituksenmukaista antaa tämän alan yrityksille lisäaikaa tuotantonsa uudistamiseen, jotta ne voivat pysyä kilpailukykyisinä markkinoilla.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tonnikala on vaarassa kuolla sukupuuttoon, koska sen liikakalastusta ei ole valvottu riittävästi. Markkinointikielto vaikuttaa nyt väistämättömältä. Sillä pyritään

suojelemaan lajia. Monet kalastajat, erityisesti ranskalaiset, ovat tietoisia ongelmasta ja ovat jo vuosien ajan tehneet parhaansa saadakseen aluksensa vastaamaan säädöksiä ja seuratakseen tonnikalan säilymisen takaamiseen tarvittavia kalastuskiintiöitä. Nämä kalastajat, joita kriisi on jo koetellut vakavasti, kärsivät eniten näistä laittoman kalastuksen ja luvattomien teollisuusverkostojen välttämättömiksi tekemistä toimista. Kalastajien ponnistelut eivät voi kaatua kokonaan heidän omille harteilleen.

Emme voi pyytää heitä uhraamaan itseään planeettamme hyväksi samalla, kun Kööpenhaminassa kokoontuneet johtohahmot ovat osoittaneet väistelevänsä koko asiaa. Meidän on sovellettava YK:n periaatetta ympäristöongelmia koskevasta yhteisvastuusta, ja Euroopan unionin on korvattava kalastajien ponnistelut. Lisäksi Ranskan Välimerelle luoma yksinomainen talousvyöhyke mahdollistaisi turvapaikan tarjoamisen lajille ja pitäisi yllä pienimuotoista kalastustoimintaa, joka kunnioittaa ekologista tasapainoa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:lla on oltava luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksessa tarkkaan määritetyt tavoitteet sukupuuton uhkaamien ja suojelua tarvitsevien lajien varalle. CITES on ratkaisevan tärkeä luonnonvaraisten lajien suojelun kannalta, ja sillä pyritään estämään luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien liikahyödyntäminen kansainvälisessä kaupassa.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tyhjää päätöslauselmasta B7-0069/2010, joka koskee EU:n strategisia tavoitteita luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksessa, koska tonnikalaa ei mielestäni tule sisällyttää CITESin liitteeseen I. Se tekisi lopun perinteisistä kestävästä kalastusmenetelmästä, vaikka kantojen ehtymisestä ovat vastuussa teolliset nuotta-alukset. Vaadin, että uusien oikeudenmukaisempien kiintiöjakojen ja tiukempien toimien aikaansaamiseksi otetaan huomioon, miten kukin kalastusmenetelmä on vaikuttanut tonnikalaa koskevaan hälyttävään tilanteeseen.

Perinteisiä kalastusmenetelmiä tulisi kannustaa, sillä ne tarjoavat toimeentulon tuhansille ihmisille ja ovat paljon valikoivampia. Meidän on oltava oikeudenmukaisia, sillä teollisten ja perinteisten kalastusmenetelmien välillä on suuri ero. Haluan korostaa tonnikalan suojelun tärkeyttä, mutta todeta, että meidän on löydettävä tasa-paino, joka takaa lajin säilymisen rankaisematta Välimeren perinteisiä kalastusmenetelmiä, joihin kuuluu muun muassa *almadraba*-tekniikka.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Sukupuuton uhkaamiin lajeihin keskittyvää CITES-yleissopimusta koskevalla päätöslauselmalla on perustavanlaatuinen tarkoitus: saavuttaa eurooppalainen yhteisymmärrys tonnikalan kansainvälisen kaupan kieltämisestä. Tiede- ja ympäristöasiantuntijat soittavat hälytyskelloja kieltoon raivoisan vihamielisesti suhtautuvien kalastajien edessä. Nykytahdilla ja viime vuosien äärimmäisistä toimista huolimatta tonnikala voi yksinkertaisesti kadota täysin kolmen vuoden kuluessa. Italia on jo tehnyt siirtonsa hyväksymällä moratorion vuodesta 2010 alkaen. Näin on tehnyt myös Ranska, mutta paljon epäselvemmin, sillä se puhuu 18 kuukauden mittaisesta ”varojen tilan arviointijaksosta”. Espanja ja Malta puolestaan ovat pysyneet moitittavan hiljaa. Asia on kiireellinen, ja kantojen elvyttäminen onnistuu vain äärimmäisillä keinoilla. Tämä on myös ainoa tapa turvata kalastajien toimeentulo keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Päätöslauselma ei kiellä tonnikalan kalastusta kokonaan eikä anna lajin kadota lautasiltamme. Pienimuotoinen kalastus ja urheilukalastus sallitaan edelleen. Kansainvälisen kaupan kieltämisen pitäisi riittää lajin suojelemiseen, sillä 80 prosenttia Välimerellä kalastetusta tonnikalasta viedään suoraan Japaniin.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin puolesta siitä huolimatta, että mielestäni ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan alkuperäinen teksti oli parempi erityisesti tonnikalaan liittyviltä osin. On kuitenkin tärkeää, että parlamentti viestittää neuvostolle ja komissiolle kannattavansa tonnikalan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen I. Toivoin, ettei täysistunnossa luotua kolmea ehtoa olisi lisätty mukaan, mutta kannatin tarkistusta, jossa ehdotettiin tuen myöntämistä kiellosta kärsiville kalastusyhteisöille.

Tuemme komissiota ja jäsenvaltioita myös pyrkimyksessä siirtää jääkarhu CITES-sopimuksen liitteestä II liitteeseen I.

Yksi hyvin tärkeä vaatimus on, että komissio ja jäsenvaltiot estävät Tansanian ja Sambian pyrkimykset siirtää afrikannorsu CITES-sopimuksen liitteestä I liitteeseen II kaupankäynnin mahdollistamiseksi. Parlamentti haluaa myös, että kaikki afrikannorsujen siirtämistä alempaan liitteeseen koskevat ehdotukset hylätään ainakin siihen asti, kunnes voidaan tehdä luotettava arvio marraskuussa 2008 toteutetusta Botswanasta, Namibiasta, Etelä-Afrikasta ja Zimbabwesta peräisin olevan norsunluun kertaluonteisesta myynnistä, koska

näkyvissä on yhä enemmän merkkejä näillä tuotteilla käytävän laittoman järjestäytyneen kaupan lisääntymisestä Afrikassa.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Tonnikalan nykyistä biomassaa koskevat tieteelliset raportit ovat hälyttäviä: hallitsematon teollinen kalastus on kuluttanut kantaa armottomasti. Tällainen teollinen kansainvälinen kalastus uhkaa Välimeren perinteistä rannikkokalastusta. Jotta voimme välttää ympäristökatastrofin, joka on kalastuslalla talouskriisin vuoksi kaksi kertaa pahempi, meidän on kiireesti ryhdyttävä toimiin tonnikan teollisen kalastuksen kieltämiseksi kansainvälisellä tasolla. Vaatimuksena on sovittava yhteen kaksi keskeistä asiaa: tonnikan tehokas suojele lajin säilymistä ja myöhemmän markkinoille palauttamisen mahdollistamiseksi sekä tuen antaminen eurooppalaisille rannikkokalastajille, joiden toimeentulo on osittain riippuvainen tästä kaupasta. Tästä syystä kannatan tonnikan sisällyttämistä CITES-sopimuksen liitteeseen I, mikä estää lajin hyödyntämisen ja sukupuuttoon kuoleminen, mutta seuraavin ehdoin: lajin biomassan tarkkaa tilaa seurataan jatkuvilla tieteellisillä arvioinneilla, eurooppalaisille kalastusalan toimijoille annetaan taloudellista ja sosiaalista tukea ja, mikä tärkeintä, käyttöön otetaan tonnikan kotimaankauppaa koskeva poikkeuslupa, jolla autetaan pienimuotoista teollisuutta ja estetään näin Välimeren perinteistä elinkeinoa, pienimuotoista rannikkokalastusta, häviämästä kokonaan.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Washingtonissa tehty luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus, joka tunnetaan nimellä CITES, on valtioiden välinen kansainvälinen sopimus. Kaikki jäsenvaltiot ovat sen sopimuspuolia. CITESin tavoitteena on taata, ettei luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälinen kauppa uhkaa lajien säilymistä. Uhanalaisilla lajeilla on arvioitu käytävän kansainvälistä kauppaa vuosittain miljardien dollarien edestä. Kaupassa on mukana satoja miljoonia kasvi- ja eläinyksilöitä. Valitettavasti EU on yksi luonnonvaraisten lajien laittoman kaupan päämarkkina-alueista. Kestävän kaupan takaava sopimus on tärkeä, jotta nämä varat voidaan säilyttää tuleville sukupolville. EU:ssa kansallinen lainsäädäntö vaihtelee eri jäsenvaltioissa. Jotta voimme parantaa luonnonvaraisten lajien suojelua, meidän on koordinoitava entistä tehokkaammin jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten toimet, joilla taataan luonnonvaraisten lajien kauppaa koskevan lainsäädännön noudattaminen. Unionin on myös pidettävä puolensa muita CITESin sopimuspuolia vastaan. Siksi äänestin päätöslauselman puolesta.

Päätöslauselmaesitys B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Kroatian vuoden 2009 edistymiskertomuksen hyväksymisen puolesta. Mielestäni kertomus on tasapainoinen ja kuvaa Kroatian edistymistä Euroopan unionin liittymisedellytysten täyttämiseksi. Yli yhdeksän kuukautta kestäneen keskeytyksen jälkeen liittymisneuvottelut aloitettiin uudelleen lokakuussa 2009. Kroatian on jatkettava uudistusprosessia ja EU:n lainsäädäntöön mukautumista voidakseen saattaa neuvottelut onnistuneesti päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä. Kertomuksessa otetaan myös huomioon useita ongelmia, jotka vaikuttavat Kroatian integroitumiseen Euroopan unioniin. Euroopan parlamentti kehottaa Kroatian viranomaisia ratkaisemaan nämä ongelmat ja tehostamaan toimiaan naapurivaltioiden kanssa käytävien rajakiistojen ratkaisemiseksi. Euroopan parlamentin täysistunnossa hyväksytty kertomus sisältää tarkistuksia, joita olen itse jättänyt. Tarkistukset kannustavat Kroatiaa jatkamaan kulttuurisen moninaisuuden edistämistä. Yksi jättämistäni tarkistuksista tukee Kroatiaa sellaisten rajatylittävien yhteistyöhankkeiden kehittämistä, joilla pyritään sosiaaliseen, taloudelliseen ja alueelliseen koheesioon sekä raja-alueilla asuvien ihmisten elintason kohottamiseen.

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Eikö parlamentti tosiaan ole oppinut aiemmista virheistään? Myös Bulgariaa ja Romaniaa koskeissa kertomuksissa todettiin toistuvasti, että korruptio oli tunkeutunut kaikkialle ja että poliisin ja oikeuslaitoksen voimat olivat täysin riittämättömät. Siitä huolimatta nämä valtiot äänestettiin jäseniksi, ja seuraukset ovat meille kaikille tutut. EU:n jäsenyyden ja siihen liittyvät suuret rahoitusvirrat ovat juurruttaneet jo olemassa olevaa korruptiota entisestään.

Mielestäni Kroatian liittyminen voidaan hyväksyä, mutta ehdottomasti vasta sitten, kun maa on siihen valmis ja kun korruptio ei enää pidä yhteiskuntaa otteessaan. Kroatian liittymisen jälkeen – ja kuten totesin, tämän ei mielestäni tule tapahtua kovin pian – laajentuminen on lopetettava. Kertomuksessa suunniteltua kaikkien Länsi-Balkanin valtioiden liittymistä on mielestäni mahdotonta hyväksyä.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) Demokratian toteuttaminen on pitkä prosessi, joka vaatii hallitukselta ja kansalaisyhteiskunnalta vankkaa sitoumusta. Tie on kivinen ja täynnä ongelmia. Me portugalilaiset tiedämme sen liiankin hyvin. Kun tämä yhdistetään romahdukseen maassa, joka oli liittovaltion asemasta huolimatta melko keskittetty ja jonka diktatuurihallinnon kaatuminen johti hirvittävään sotaan, jota tulevat sukupolvet eivät helposti unohda, voimme olla suunnattoman iloisia saadessamme äänestää hyviä uutisia

Kroatian edistyksestä tuovan päätöslauselman puolesta. Tiedän, että tehtävää on kuitenkin vielä paljon, ja ymmärrän, ettei oikeusvaltion periaatetta ja ihmisoikeuksia voida taata ilman vapaata ja riippumatonta oikeusjärjestelmää, sillä ulkomaisia investointeja ja edistystä ei ole tapahtunut.

Tämä koskee Kroatiaa ja muita mahdollisia ehdokasvaltioita. Arvostan sitä, että Kroatia etenee kohti EU:ta itse asettamallaan vauhdilla, sillä jäsenyyden edellytykset ovat avoimet ja hyvin tunnetut. Tiedän, että Kroatia pystyy täyttämään toiveensa. Toivomme, että neuvottelut saadaan päätökseen tämän vuoden aikana. Kroatia voi luottaa täyteen tukeemme.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Kroatian edistymiskertomuksesta vuodelta 2009 laaditun päätöslauselman puolesta, koska uskon, että Zagreb onnistuu voittamaan sille asetetut haasteet ja saattamaan päätökseen maan Euroopan unioniin liittymistä koskevat neuvottelut vuonna 2010. Tätä varten on tärkeää jatkaa sitkeästi useisiin yhteisön säännösten aiheisiin liittyviä uudistuksia ja entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa tehtävää yhteistyötä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kroatia on edistynyt merkittävästi useilla eri alueilla, jotka tekevät maasta Euroopan unionin luotettavan kumppanin ja vahvan jäsen ehdokkaan. Huolimatta henkilökohtaisista murhenäytelmistä ja materiaalisista vahingoista, jotka ravisuttivat maata entisen Jugoslavian luhistumista seuranneen verisen konfliktin aikana, maan uudelleenrakennustoimet ja jatkuva tien raivaaminen kohti lähentymistä EU:n kanssa ovat olleet merkittäviä.

Vaikka tehtävää on vielä paljon, erityisesti alakohtaisilla aloilla, on selvää, että Kroatia on tehnyt riittävästi ansaitakseen paikan jäsenvaltioiden joukossa. Toivonkin, että se voi liittyä EU:hun mahdollisimman pian.

Toivon, että Kroatian mahdollinen EU:hun liittyminen nähdään Balkanilla toivon merkinä ja että muut alueen valtiot, erityisesti Serbia, tunnustavat Eurooppaa lähentymisen kansalliset ja kansainväliset edut ja hyödyt.

Toivon myös, että rajaongelmat Slovenian kanssa ratkaistaan pikaisesti, sillä ne turmelevat prosessin, ja että tässä noudatetaan suurta vakavuutta, perusteellisuutta ja hyvää uskoa.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin kiinnittää huomionne kyseessä olevien maiden edistymisen arvioinnissa harvoin esiin nostettuun näkökohtaan: romanien tilanteeseen. Todettuaan syrjinnänvastaisen oikeuskehyksen laatimisen tärkeyden EU onnistui vuoteen 2004 mennessä saamaan aikaan todellisia parannuksia tiukentamalla uusien jäsenvaltioiden liittymisehtoja. Olen iloinen siitä, että edistymiskertomuksissa suhtaudutaan melko kriittisesti näiden kolmen valtion saavutuksiin. Niiden mukaan vain Kroatia onnistui edistämään jonkin verran romanien sosiaalisen osallisuutta.

Ehdokasvaltioiden on oltava mukana EU:n tason toimissa romanien integroimiseksi, sillä liittymisneuvottelut antavat ennennäkemättömän mahdollisuuden muuttaa merkittävällä tavalla hallituksen asenteita niin, että romaneille myönnettäisiin yhtäläinen pääsy työmarkkinoille, koulutukseen, asumiseen ja terveydenhoitoon, romanien osallistumista politiikkaan tuettaisiin ja romanien kansalaisliike saisi äänensä kuuluviin. Kaikkien Euroopan valtioiden – Euroopan unionin nykyisten ja tulevien jäsenten – tulee sitoutua yhteisiin toimiin, jotta voimme päättää maanosamme suurimman etnisen vähemmistön kauan jatkuneen sosiaalisen syrjäytymisen, ja osallistua yhteisön toimintasuunnitelmaan, joka tarjoaa tarvittavan oikeudellisen vaikutusvallan osallistujien velvoittamiseksi täyttämään omat lupauksensa.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistuksen 6 puolesta, koska olen samaa mieltä siitä, että Kroatian hallituksen tulee ryhtyä lisätoimiin, joilla vähennetään ennakkoluuloja ja torjutaan kaikenlaista syrjintää, muun muassa sukupuoliseen suuntautumiseen (yksi Euroopan unionin peruskirjan 21 artiklan mukaisista kielletyistä syrjintäperusteista) perustuvaa syrjintää.

Oma lähestymistapani sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaan syrjintään ja vähemmistöihin kohdistuvaan syrjintään on yhtäläinen EU:n lainsäädännön, muiden kansainvälisten ihmisoikeussäädösten, monien romanialaisten äänestäjieni näkemysten ja omien vakaumusteni kanssa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka äänestin edistyskertomusta vastaan, se ei tarkoita, että vastustaisin Kroatiaa. Kroatian kansalaisten ei tule saada osakseen minkäänlaista hyljeksintää. Tuomitsen kuitenkin EU:n jäsenvaltioihin ja ehdokasvaltioihin kohdistuvan euroliberaalin määräilyn. Kööpenhaminan kriteerien taloudellinen näkökohta ja sen edellyttämä markkinoiden vapauttaminen vaarantaa ehdokasvaltioiden sosiaalietuudet. Tuen uusien valtioiden jäsenyyttä vain siinä tapauksessa, että EU tekee alueellisesta yhdistymisestä hyödyllistä kaikille siihen osallisina oleville kansalaisille, ei ainoastaan sitä nykyään hallitsevalle pääomalle, jonka luomaan yhdistymiskehykseen kansalaisilla ei ole valtaa vaikuttaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Vaikka Kroatian ja Slovenian välinen rajakiista keskeytti neuvottelut yhdeksäksi kuukaudeksi, Kroatia on ottanut tärkeitä edistysaskelia kohti EU:n jäsenyyttä. Mitä tulee poliittisiin, taloudellisiin ja alueellista yhteistyötä koskeviin kriteereihin, Kroatia on osoittanut merkittävää kykyä noudattaa vaadittuja ja aiemmin määrättyjä ehtoja. Vaikka matka kohti laajentumista on vielä pitkä ja vaikea, pidän myönteisenä Kroatian liittymisasiassa saavutettua edistystä, myös Balkanin alueen rauhoittamisen kannalta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Kroatia on ehdottomasti ehdokasvaltioista se, joka on edistynyt tähän mennessä eniten. Siksi olisi oikeudenmukaista nopeuttaa neuvottelutahtia, jotta neuvottelut voitaisiin saada päätökseen tänä vuonna. Yhteisön säännösten täytäntöönpano on tietysti keskeinen vaatimus tässä yhteydessä. Kertomus tukee Kroatian tavoitteita, minkä vuoksi äänestin sen puolesta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Kroatia on edistynyt huomattavasti monilla alueilla niin sisä- kuin ulkopolitiikankin suhteen. Siksi äänestin päätöslauselman puolesta ja kannatan Kroatian pikaista liittymistä EU:hun.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Olemme hyväksyneet tärkeän päätöslauselman, joka arvioi Kroatian kanssa käytävien liittymisneuvottelujen tilaa. On tärkeää, että päätöslauselma osoittaa, mitä toimia liittymisneuvottelujen nopeuttamiseksi on toteuttava, jotta tekniset yksityiskohdat saadaan kuntoon vuonna 2010. Kroatian viranomaisten tulisi kiinnittää enemmän huomiota EU:n jäsenyyden eduista tiedottamiseen yhteiskunnalle. Kroatian toimiminen Euroopan yhtenäismarkkinoilla kehittää kaupankäyntiä sekä lisää sijoituspääomavirtaa ja yleistä talouskasvua.

Kroatian talouden uudenaikaistaminen, infrastruktuurin rakentaminen ja maatalouden rakenteen uudistaminen EU:n varojen turvin on myös tärkeää. Tässä yhteydessä voidaan antaa useita esimerkkejä eduista, joita kahdessa viime laajentumisessa liittyneet maat ovat saaneet. Jo pelkästään yhtenäiseen Eurooppaan kuulumisen merkittävää. Kalastusala, ympäristöä ja yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevia neuvotteluja tulisi jatkaa mahdollisimman pian.

Odotan puheenjohtajavaltiolta ja komissiolta erityisiä toimia tämän asian suhteen. Tähän asti olemme vedonneet siihen, että unioni voi laajentua vasta Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen. Sopimus on nyt voimassa, ja meidän on nopeutettava Kroatian jäsenyyttä koskevia neuvotteluja sekä valmisteltava unionin laajentumista myös muihin Balkanin valtioihin. Tämä on hyvin tärkeää alueen vakauttamisen kannalta.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Olen äänestänyt tyhjää Kroatiaa koskevasta kertomuksesta, koska siinä esitetty ajallinen paine Kroatian valmistamiseksi liittymistä varten vuoden 2010 ensimmäisellä puoliskolla on mielestäni tarpeeton. Asialla ei ole kiirettä eikä prosessia voida perustella ajallisella paineella.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Kroatiaa koskeva päätöslauselma on poliittinen päätöslauselma, jolla ei ole sitovaa lainvoimaa. Äänestin sen puolesta, koska Kroatian tulisi päästä jäsenvaltioksi lähitulevaisuudessa. Ilman Balkanin sotaa Kroatia olisi liittynyt jo vuonna 2004. Täysistunnossa esiteltiin HLBTVähemmistöä koskeva 21 kohta, joka on yhtä kiistanalainen kuin hyödytönkin. Äänestin kohtaa vastaan. Kroatia on sekä YK:n ihmisoikeuksien yleismaallisen julistuksen että Euroopan neuvoston Euroopan ihmisoikeussopimuksen sopimuspuoli. Siksi ei ole syytä epäillä Kroatian suhtautuvan HLBTVähemmistöön vihamielisesti. Symbolisesta paineesta huolimatta Kroatia säilyttää täyden kansallisen toimivallan syrjimättömyyteen liittyvissä asioissa. Siksi pyysin Kroatian perheyhdistyksiä, joiden jäseniä tapasin äskettäin vieraillessani maassa, jatkamaan erinomaista työtä kansan yhteisen hyvän ja koko Euroopan paremman tulevaisuuden edistämiseksi. Euroopan unioniin liittymisestä aiheutuvien velvoitteiden täyttämismahdollisuuksien ja yhteisön säännösten noudattamisen ei tule johtaa tulevien jäsenvaltioiden perinteisen kansallisen kulttuurin hylkäämiseen.

Päätöslauselmaesitys B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevan vuoden 2009 edistymiskertomuksen puolesta, koska se on mielestäni tärkeä kertomus, joka vaikuttaa myönteisesti maan liittymisprosessiin. Euroopan unioniin liittymisen näkymät ovat tärkein Länsi-Balkanin ja samalla entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakauden ja uudistusprosessin jatkumisen takaavista seikoista. Kertomuksessa huomioidaan maan edistymisen Euroopan unioniin integroitumisen edellyttämän lainsäädännön hyväksymisen suhteen. Mielestäni entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian viranomaisten on seuraavassa vaiheessa kiinnitettävä erityistä huomiota hyväksytyjen normien täytäntöön panemiseen. Lisäksi on ryhdyttävä toimiin etnisten ryhmien välisten suhteiden ja naapurivaltioiden kanssa käytävän

vuoropuhelun parantamiseksi sekä maan lainsäädännön muokkaamiseksi ympäristönsuojelusäännösten mukaiseksi. Tänään hyväksytty kertomus sisältää jättämiäni tarkistuksia, joissa kehoitetaan parantamaan valmiutta hallita Euroopan unionin liittymistä valmistelevalle tukivälineen varoja ja tukemaan liittymisprosessin edellyttämien uudistusten täytäntöön panemista.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit äänestimme tarkistusta 4 vastaan osana suurta kompromissia. Mielestämme oli tärkeämpää osoittaa laajaa yksimielisyyttä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian jäsenyyden tukemisesta kuin korostaa taas kerran kantaamme, ettei maan ja sen naapureiden välisten erimielisyyksien tulisi vaikuttaa maan mahdollisuuteen liittyä Euroopan unioniin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on hyvä esimerkki Balkanin alueelle tunnusomaisesta eturyhmien ja etnisten ryhmien mosaiikista, jossa ei aina vallitse rauha ja yksimielisyys.

Kaikki keskeiset poliittiset toimijat ovat yhtä mieltä siitä, että suuntaaminen kohti Euroopan unionia on maalle paras tie eteenpäin. Jäsenyydelle on kuitenkin monia esteitä.

Osa esteistä on luonteeltaan materiaalisia ja toiset taas liittyvät historiaan tai politiikkaan. Viimeksi mainitut, joihin kuuluu myös uuden valtion nimi, ovat kiristäneet välejä naapurimaiden, erityisesti Kreikan, kanssa. Niiden ratkaiseminen vaatii siis vakavaa ja sinnikasta yhteistä panosta.

Oikeusvaltion periaatteen vakauttaminen, vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien säännöllinen järjestäminen sekä demokratian kaikkien osa-alueiden vahvistaminen, toissijaisuus- ja hajauttamisperiaate mukaan luettuina, ovat haasteita, jotka entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian on kohdattava, jos se aikoo jatkaa pyrkimistä Euroopan unionin jäseneksi. Toivon todella, että näin on.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitus on ottanut huomattavia edistysaskeleita vuonna 2009. Tätä painotetaan myös vuoden 2009 edistymiskertomuksesta laaditussa päätöslauselmassa. Äänestäessäni kertomuksen puolesta olin erityisen tyytyväinen seuraaviin näkökohtiin: viisumivapaus, osallistuminen EU:n siviilikriisinhallintaan ja sotilaalliseen kriisinhallintaan, liittymistä valmistelevalle tukivälineen alueellista kehittämistä ja maaseudun kehittämistä koskevista osista vastaavien kansallisten viranomaisten akkreditointi sekä edistys, jota on saatu aikaan liittymistä valmistelevalle tukivälineen varojen hallinnointitehtävien vastaanottamiseen valmistautumisen yhteydessä. Toivon, että liittymisneuvottelut saadaan käyntiin lähitulevaisuudessa ja että Eurooppa-neuvosto vahvistaa maaliskuun huippukokouksessa hyväksyvänsä komission suosituksen neuvottelujen aloittamisesta. Nimiasian suhteen olen esittelijän kanssa samaan mieltä siitä, että Kreikan ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian on tehostettava pyrkimyksiään ratkaista asia korkeimmalla tasolla YK:n suojeluksessa kumpakin osapuolta tyydyttävällä tavalla. Katson myös, että Euroopan unionin tulee antaa tukea neuvotteluprosessin yhteydessä.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistuksen 18 puolesta, koska sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuntaa koskevien säännösten hyväksyminen on edellytys EU:hun liittymiselle ja koska parannettu oikeudellinen suoja syrjintää vastaan on viesti, jonka hallitus lähettää koko yhteiskunnalle yhteiskunnan kaikkien jäsenten arvoista. Sukupuolinen suuntautuminen on yksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa mainituista ominaisuuksista, joihin perustuva syrjintä on kielletty. Oma lähestymistapani sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaan syrjintään ja vähemmistöihin kohdistuvaan syrjintään on yhtäläinen EU:n lainsäädännön, muiden kansainvälisten ihmisoikeussäädösten, monien romanialaisten äänestäjieni näkemysten ja omien vakaumusteni kanssa.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka äänestin edistymiskertomusta vastaan, se ei tarkoita, että vastustaisin entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa. EJTM:n kansalaisten ei tule saada osakseen minkäänlaista hyljeksintää. Tuomitsen kuitenkin EU:n jäsenvaltioihin ja ehdokasvaltioihin kohdistuvan euroliberaalin määräilyn. Kööpenhaminan kriteerien taloudellinen näkökohta ja sen edellyttämä markkinoiden vapauttaminen vaarantaa ehdokasvaltioiden sosiaaliuudet. Tuen uusien valtioiden jäsenyyttä vain siinä tapauksessa, että EU tekee alueellisesta yhdentymisestä hyödyllistä kaikille siihen osallisina oleville kansalaisille, ei ainoastaan sitä nykyään hallitsevalle pääomalle, jonka luomaan yhdentymiskehykseen kansalaisilla ei ole valtaa vaikuttaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia on edistynyt huomasti edellisestä edistymiskertomuksesta. On tärkeää huomata, että EU:n jäsenyyssnäkökulmat olivat yksi Balkanin alueen valtioiden kehitystä ja uudistuksia edistäneistä tekijöistä. EU:n asettamat jäsenyysskriteerit sekä poliittiseen,

taloudelliseen ja alueelliseen yhteistyöhön liittyvät ehdot on nyt hyväksyttävät ja toteutettava, jos entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia haluaa liittyä EU:hun lähitulevaisuudessa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Mielestäni meidän on tuettava entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian liittymispyrkimyksiä, koska maalla on kiistatta eurooppalainen, länsimainen kulttuuritausta ja koska se on viime vuosien ja kuukausien aikana edistynyt useilla eri aloilla. Kertomus antaa hyvän kuvauksen seuraavista askeleista. Makedonian on ehdottomasti vielä parannettava suhteita naapurimaihinsa ja ennen kaikkea tehtävä kaikkensa ratkaistakseen nimikiista Kreikan kanssa. Äänestin kertomuksen puolesta, koska se esittää kaikki asiaan liittyvät seikat tasapainoisesti.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Makedonian saavuttaman selvän edistyksen vuoksi äänestin päätöslauselman puolesta.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Edellisellä toimikaudella olin mukana suhteista (entiseen Jugoslavian tasavaltaan) Makedoniaan vastaavassa valtuuskunnassa ja vierailin maassa. Olen siksi iloinen maan saavutuksista. Vuosi 2009 oli menestyksenkäs Makedoniale. EU myönsi valtiolle viisumivapauden. Tämä edistää erityisesti kansalaisten välisiä yhteyksiä. Viime vuonna Makedonia merkitsi rajan Kosovoon ja paransi suhteitaan Kreikkaan. Kiinnitimme Makedonian edistymistä EU:n jäsenyyssuhteiden täyttämiseksi vuonna 2009 käsittelevässä päätöslauselmassa huomiota siihen, että valtion hallituksen tulisi suhtautua ymmärtäväisemmin etnisten vähemmistöjen asioihin ja pyrkiä kohentamaan tiedotusvälineiden avoimuutta. Pyysimme EU:n toimielimiä auttamaan Skopjea ja Ateenaa Makedonian valtion nimeä koskevan kiistan ratkaisemisessa.

Kehotimme myös neuvostoa hyväksymään Makedonian liittymisneuvottelujen aloittamisen maaliskuussa. Makedonian vuonna 2009 saavuttama edistys johtui myös EU:n magneettisesta vetovoimasta. On aivan selvää, että EU:n jäsenyyssuhteet kannustavat Makedoniaa muuttamaan parempaan suuntaan. Maassa toteutetaan merkittäviä uudistuksia. Äänestin päätöslauselman puolesta, koska siinä keuhetaan näitä uudistuksia ja korostetaan samalla etenemissuunnitelmaa kohti uusia edistysaskia.

Alfredo Pallone (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan päätöslauselmaa entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskevasta edistymiskertomuksesta.

Tuen täysin päätöslauselman lähestymistapaa, joka noudattaa komission suosituksia ja tukee neuvottelujen aloittamista EJT:n kanssa, koska pidän sitä keskeisenä askeleena maan kehityksen ja Euroopan unionille merkittävän alueen vakauden kannalta.

Päätöslauselmaesitykset B7-0067/2010 ja B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää Kroatiaa ja Makedoniaa koskevasta edistymisraporteista. Syynä ei ollut se, että pitäisin maita epäsojivina jäseninä EU:lle. Oikeammin sanottuna pidän EU:ta epäsojivana organisaationa näille maille. Euroopan unionin jäsenyys edellyttää huomattavaa itsemääräämisoikeudesta luopumista ja unionin säännösten ei-toivottua tunkeutumista jokapäiväiseen elämään. Se vaikuttaa entistä tuhoisammin sananvapauteen, kirjoittamisvapauteen ja jopa ajatuksenvapauteen. Molemmat valtiot itsenäistyivät Jugoslavian liittovaltiosta ja valmistautuvat nyt luovuttamaan itsemääräämisoikeutensa Euroopan unionille.

Päätöslauselmaesitys B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Turkin vuoden 2009 edistymiskertomuksen hyväksymisen puolesta. Vaikka liittymisneuvottelut aloitettiin Turkin kanssa 3. lokakuuta 2005, niissä on edistytty tähän mennessä vain hyvin vähän. Euroopan parlamentin mielestä Turkki ei vielä kukaan täytä Kööpenhaminan poliittisia kriteerejä. Maalta vaaditaan kauaskantoista perustuslakiuudistusta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen takaamiseksi. Euroopan komission mukaan Turkki on vuonna 2009 edistynyt vähän poliittisissa uudistuksissa. Turkissa ilmaisunvapaus vähemmistökielillä on parantunut.

Mielestäni Euroopan unionin tulee jatkaa vuoropuhelua Turkin kanssa ja osoittaa maalle avoimuutta. Turkki on erittäin tärkeä Euroopalle niin taloudellisten ja poliittisten siteiden kuin Euroopan unionin energiavarmuudenkin kannalta. Oma maani haluaa kehittää kumppanuutta Turkin kanssa osana Mustanmeren synergiaa ja Euroopan unionin naapurisuusohjelmia.

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin loppujen lopuksi päätöslauselmaa vastaan, koska ulkoasiainvaliokunnassa ja täysistunnossa esitetyn tarkistuksen seurauksena tekstissä oletetaan, että Turkista

tulee Euroopan unionin jäsen. Mielestäni olisi ollut parempi korostaa sitä, että neuvotteluihin liittyy rajoituksia. Näin tehtäisiin tilaa realistisemmille vaihtoehdoille, kuten suositeltavammalle kumppanuudelle. Onhan täysin selvää, ettei Turkki täytä EU:n liittymisehtoja ja että tilanne on edelleen sama 10, 15 ja 20 vuoden päästä.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, päätin äänestää lopullisessa äänestyksessä tyhjää Turkin vuoden 2009 edistymiskertomusta koskevasta päätöslauselmasta.

Vaikka tekstissä arvostellaan valtion valmiuksia täyttää Euroopan unioniin liittymisen mukanaan tuomat velvollisuudet, ilmaisen tyhjän äänestämällä vieläkin varovaisempaa kantaa.

Turkin nykyinen tilanne demokratian, oikeusvaltion periaatteen sekä ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien turvaamisen suhteen on hyvin kaukana Euroopan unionin standardeista. Tarkoitin erityisesti Turkin vaalijärjestelmää, jossa ei kunnioiteta moniarvoisuutta, poliittisten puolueiden kieltämistä koskevaa lainsäädäntöä, armeijan jatkuvaa osallistumista politiikkaan, kurdikysymystä sekä vähemmistöjen oikeuksien, uskonnonvapauden ja lehdistönvapauden jatkuvaa rajoittamista. Nämä ovat meille keskeisiä arvoja ja periaatteita, jotka muodostavat Euroopan yhdentymisprosessin kulmakiven.

On totta, että Turkin liittymisestä Euroopan unioniin saattaisi olla suurta taloudellista hyötyä erityisesti yrityksillemme. Pidän kuitenkin Kööpenhaminan kriteerien noudattamista ensisijaisena edellytyksenä, jota unionin on valvottava tiukasti.

Mário David (PPE), kirjallinen. – (PT) On täysin ymmärrettävää, että Turkin poliittinen, taloudellinen ja kulttuurinen eliitti tavoittelee EU:n jäsenyyttä. Toimintamme pohjana olevat arvot, tavat ja säännöt ovat kuitenkin yleisesti tiedossa, emmekä voi muuttaa niitä niin, että kuka tahansa voi liittyä. Ehdokasvaltion on hyväksyttävä ne ja lopulta jäseneksi päästyään, ja vasta silloin, pyrittävä noudattamaan niitä. EU:n kanssa käydyin pitkän neuvotteluprosessin aikana Turkin kansalaiset ovat kokeneet, että heitä määrätään rikkomaan tapojaan ja perinteitään, joita ei ole edes otettu huomioon, ja että vaikka poliitikot pääsisivätkin yksimielisyyteen jäsenyydestä, se evätään maalta silti jäsenvaltioissa varmasti pidettävissä kansanäänestyksissä.

Turkki on kuitenkin ystävällinen maa, jolla on rikas historia ja kulttuuriperintö. Se on kumppanimme Natossa ja ansaitsee tulla kohdelluksi sellaisena. Tämän valossa ehdottaisin, että vielä näin myöhäisessä vaiheessa Turkissa pidettäisiin kansanäänestys, jossa ihmisiltä kysyttäisiin, tunnustavatko he periaatteemme ja arvomme ja haluavatko he omaksua ne vai haluavatko he ennemmin aloittaa neuvottelut uudesta ja syvemmästä erityisestä kumppanuudesta EU:n kanssa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Turkia koskevasta vuoden 2009 edistymiskertomuksesta laaditun päätöslauselman puolesta, koska jäsenyyden etenemisprosessin jatkaminen on mielestäni sekä EU:n että Turkin etujen mukaista. Olen sitä mieltä, että EU:n on täytettävä Turkille antamansa lupaukset. Turkin on puolestaan sitouduttava entistä vakaammin meneillään olevaan uudistusprosessiin.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Turkki on yhä kaukana Kööpenhaminan huippukokouksessa itselleen asettamiensa kriteerien saavuttamisesta. Vaikuttaa siltä, että maan sitoumus tavoitteisiin ja kiinnostus niiden täyttämiseen on vähentynyt.

Tässä suhteessa vuosi 2009 oli vaikea, sillä sen aikana kävi selväksi, että Turkin ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä on yhä valtava kuilu politiikkaan, lainsäädäntöön, ihmisoikeuksiin, yhdistymisvapauteen, ilmaisunvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen liittyvissä sekä monissa muissa asioissa.

Riippumatta siitä, millainen EU:n ja Turkin välinen suhde on tulevaisuudessa, toivon, että ne lähentyvät toisiaan sekä kulkevat vuoropuhelun ja tehokkaan yhteistyön tietä ja että Turkki jatkaa omaksi parhaakseen länsimaisen mallin mukaiseen vapauteen ja demokratian suuntaan.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Turkin EU:n jäsenyys on tärkeä taloudelliselta, poliittiselta ja yhteiskunnalliselta kannalta mutta haasteellista kummallekin osapuolelle. Sillä on myös suurta symbolista merkitystä mahdollisena siltana idän ja lännen välillä. Maailmanlaajuisesti Euroopan unionia pidetään taloudellisen kehityksen esikuvana, monikulttuurisena alueena, joka kannustaa kunnioittamaan vähemmistöjä ja kaikkien ihmisten yhtäläisiä oikeuksia sukupuolesta, rodusta, etnisestä alkuperästä ja uskonnosta riippumatta. Nämä ovat Euroopan yhdentymiseen kiinteästi liittyviä arvoja ja kuvastavat Turkin kansalaisille mahdollisuutta sekä etnisen ja kulttuurisen moninaisuuden rauhanomaista edistämistä. Siitä huolimatta EU:n jäsenyysprosessi jatkuu jatkumistaan ilman todellista edistymistä. Tämä korostaa pitkää matkaa, joka alkoi vuonna 1987 virallisen jäsenyyshakemuksen jättämisestä ja johti neuvottelujen aloittamiseen vuonna 2005.

Siksi, ja tämän prosessin tehokkuuden huomioon ottaen, mielestäni on tärkeää asettaa etusijalle kansanäänestyksen eteenpäin vieminen Turkissa ja pyrkiä näin antamaan kansalle mahdollisuus ilmaista selvästi mielipiteensä täydestä EU:n jäsenyydestä ja sen kaikista vaikutuksista yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin periaatteisiin ja arvoihin sekä siitä, olisiko syvä kumppanuus EU:n kanssa kuitenkin parempi vaihtoehto.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka äänestin edistymiskertomusta vastaan, se ei tarkoita, että vastustaisin Turkia. Turkin kansalaisten ei tule saada osakseen minkäänlaista hyljeksintää. Tuomitsen kuitenkin EU:n jäsenvaltioihin ja ehdokasvaltioihin kohdistuvan euroliberaalin määräilyn. Kööpenhaminan kriteerien taloudellinen näkökohta ja sen edellyttämä markkinoiden vapauttaminen vaarantaa ehdokasvaltioiden sosiaalietuudet. Tuen uusien valtioiden jäsenyyttä vain siinä tapauksessa, että EU tekee alueellisesta yhdentymisestä hyödyllistä kaikille siihen osallisina oleville kansalaisille, ei ainoastaan sitä nykyään hallitsevalle pääomalle, jonka luomaan yhdentymiskehykseen kansalaisilla ei ole valtaa vaikuttaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Suhtaudun varauksellisesti Turkin EU:n jäsenyyteen. Muutamia esimerkkejä tähän johtaneista syistä ovat Turkin jatkuva miehitys osassa Kyprosta, kieltäytyminen satamien ja lentokenttien avaamisesta alueella, poliittisten, uskollisten ja etnisten vähemmistöjen oikeuksien rikkominen, naisiin kohdistuva syrjintä, poliittisten puolueiden poissulkeminen ja sotilastuomioistuinten toimivallan rajoittamista koskevien säädösten kumoaminen. On myös muita perustavanlaatuisia syitä. Suurin osa Turkia ei maantieteellisesti kuulu Eurooppaan. Turkilla on islamilainen identiteetti, joka eroaa huomattavasti useimpien EU:n jäsenvaltioiden juutalaiskristillisestä identiteetistä. Strategiselta kannalta olisi ongelmallista, jos EU:lla olisi raja Irakin Kurdistanin kanssa. Valtion maallisuus pysyy voimassa vain sotilaallisin voimin. Lisäksi jäsenmäärältään EU:n suurimmaksi tulevan valtion kansalaisten liikkuvuus toisi epätasapainoa työmarkkinoille. Mikään näistä asioista ei kuitenkaan estä tunnustamasta Turkin viimevuotisia toimia joidenkin EU:n edellyttämien vaatimusten täyttämiseksi. Samalla tunnustetaan maan korvaamaton rooli Natossa. Ehkä olisi paljon parempi taata Turkille etuoikeutettu ja edullinen kumppanuusasema EU:n kanssa, eikä luoda virheellisiä odotuksia ja toiveita jäsenyydestä, jota on tosiasioiden ja olosuhteiden vuoksi vaikea toteuttaa.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin tyhjää Turkin vuoden 2009 edistymiskertomusta koskevasta päätöslauselmasta B7-0068/2010, koska mielestäni Turkilla on hyvin kielteinen rooli Kyproksen tasavallan presidentin ja kyproksenturkkilaisen yhteisön edustajan kanssa käytävissä neuvotteluissa. Turkki ei noudata Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmia ja rikkoo kansainvälistä lainsäädäntöä: maalla on 40 000 sotilasta Kyproksen pohjoisosassa, Famagustan kaupunki on yhä suljettu ja joukkojen miehittäjä, ja siirtolaisia lähetetään yhä saaren pohjoisosaan.

Mielestäni Euroopan unionin tulisi valvoa neuvotteluja ja lähettää Turkille yksiselitteinen viesti: jos se säilyttää nykyiset asemansa, se ei voi koskaan liittyä EU:hun, sillä se miehittää Euroopan unioniin kuuluvan Kyproksen alueita. Turkilaisten joukkojen vetäytyminen kokonaan Kyproksen tasavallasta ja Famagustan kaupungin palauttaminen ovat ehdottomia edellytyksiä Turkin Euroopan unioniin liittymiselle.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Turkki on toteuttanut paljon toimia Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi. Erityisen merkittävästi on edistytty markkinatalouden standardien noudattamisessa. Kuitenkin kun puhutaan muutoksista politiikan, demokratian tai ihmisoikeuksien alalla, lainsäädännön laatimisessa on tapahtunut merkittävää edistystä, mutta sen täytäntöönpano ei ole toteutunut yhtä hyvin. Tähänkin on suhtauduttava ymmärtäväisesti, sillä asia edellyttää sosiaalisen tietoisuuden muuttamista, joka tapahtuu hitaasti. Euroopan ihmisoikeuksia, naisten oikeuksia sekä vankien, kansallisten vähemmistöjen ja uskonnollisten vähemmistöjen kohtelua koskevat standardit on kuitenkin täytettävä.

Jotkut Turkin liittymisen vastustajat perustavat näkemyksensä täysin asiasisällön ulkopuolisiin syihin ja jotkut pelkoon siitä, että Turkki saa suurena maana paljon vaikutusvaltaa EU:n päätöksiin, sillä Lissabonin sopimuksen mukaan kunkin jäsenvaltion äänestysvalta riippuu sen asukasmäärästä. Turkin jäsenyys rasittaa varmasti EU:n budjettia, mutta on kuitenkin muistettava, että kyseessä ovat suuret ja EU:lle tärkeät markkinat. Turkki on merkittävä Naton jäsen sekä Yhdysvaltojen ja useiden EU:n jäsenvaltioiden tärkeä kumppani. Se on myös alue, jonka kautta voitaisiin kuljettaa energialähteitä Eurooppaan.

Meidän tulee myös muistaa, että Turkki voisi toimia uskontojen välisen vuoropuhelun sekä kulttuurisen ja jopa makroalueellisen vuoropuhelun yhteyshetkenä. Turkin mukanaolo unionissa saattaisi auttaa sen laajan ja tärkeän alueen vakauttamisessa. Turkin on ymmärrettävä, ettei se voi muuttaa menneisyyttään. Virheet on hyväksyttävä. Siten on helpompaa elää naapurimaiden kanssa ja rakentaa hyviä suhteita niihin.

Renate Sommer (PPE), kirjallinen. – (DE) Toisin kuin komissio ja neuvosto, Euroopan parlamentti on onnistunut kuvaamaan Turkin useita ongelmia ja Turkkiin liittyviä ongelmia hyvin selvästi. Kurdimyönteisen

Democratic Society -puolueen (DTP) kieltäminen on hyökkäys maan lapsenkengissä olevaa demokratiaa ja erityisesti jopa 20 prosenttia väestöstä kattavaa kurdivähemmistöä vastaan. Se, että kyseessä on 27. puoluekielto 10 vuoden sisällä, antaa selvän kuvan Turkin demokratiakäsityksestä. Sotilastuomioistuinten toimivallan rajoittamista koskevan lainsäädännön kumoaminen on taas yksi merkki maan sisäisestä eripuraisuudesta. Kun Turkin hallitus aikoo antaa pienen myönnytyksen EU:lle, nationalistinen oppositio tekee sen tyhjäksi.

Lähes kaikilla aloilla edistyminen on pysähtynyt tai on otettu jopa takapakkia. Turkin hallitus pyrkii tukahduttamaan arvostelun alkuunsa määräämällä seuraamuksia vihamielisille toimittajille ja mediaorganisaatioille. Uskonnonvapautteen sovelletaan kaksinaismoralismia. Pääministeri haluaa poistaa huivikiellon ja koraanikoulujen ikärajan, mutta syrji samalla uskonnollisia vähemmistöjä ja vainoaa niitä jatkuvasti. Tämä on hirveä kehityssuunta. Tämän perusteella vaikuttaa selvältä, ettei Turkin pääneuvottelija Egemen Bagis ota päätöslauselmaamme eikä siten myöskään demokraattisia päätöksentekorakenteitamme vakavasti. Turkki on osoittanut selvästi olevansa vielä sukupolvien päässä EU:hun liittymisestä.

Ernst Strasser (PPE), kirjallinen. – (DE) Neuvottelujen jatkaminen Turkin kanssa edellyttää ehdottomasti Ankaran pöytäkirjan täysimääräistä täytäntöönpanoa ja EU:n jäsenvaltion Kyproksen tunnustamista.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Turkin EU:n jäsenyyden hakemisesta on tullut pitkäaikainen prosessi, jonka tulos on vielä avoin. Turkki on sitoutunut toteuttamaan uudistuksia, ylläpitämään hyviä naapuruussuhteita ja mukauttamaan lainsäädäntöään asteittain yhteisön säännöstöön. Toimia on kuitenkin tehostettava, jotta Kööpenhaminan huippukokouksessa asetetut kriteerit voidaan täyttää kokonaisuudessaan ja jotta oikeus- ja vaalijärjestelmä sekä lainsäädäntö saadaan pantua täytäntöön.

Edistyminen todellisissa uudistuksissa keskeytyi vuonna 2009, ja Kyproksen satamien ja lentokenttien suljettuina pitäminen ja muut vastaavat ongelmat vaikuttavat todennäköisesti neuvotteluprosessiin. Myös Turkin perustuslakituomioistuimen päätös kieltää kurdimyönteinen Democratic Society -puolue ja sotilastuomioistuinten toimivallan rajoittamista koskevien lainsäädännön kumoaminen viivästyttävät prosessia.

Kuten parlamentin päätöslauselmassa todetaan, uudistukset ovat välttämättömiä ja kiireellisiä. Tilanteessa, jossa jäsenyysprosessin kriteerien täyttäminen edellyttää tehokkaampia toimia, kansanäänestyksen ehdottaminen on kuitenkin asianmukaista. Kansanäänestyksessä Turkin kansalaisilta kysyttäisiin, tunnustavatko he todella eurooppalaiset periaatteet ja arvot ja haluavatko he omaksua ne vai pitävätkö he parempana uutta ja syvempää erityistä kumppanuutta EU:n kanssa.

11. Äänestymiskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.50 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

12. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

13. EU:n ja Amerikan yhdysvaltojen välinen sopimus rahaliikenteen sanomanvälitystietojen käsittelystä ja siirtämisestä EU:sta Yhdysvaltoihin terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman tarkoituksiin (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana jäsen Hennis-Plasschaertin laatima kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö suosituksesta, joka koskee ehdotusta neuvoston päätökseksi rahaliikenteen sanomanvälitystietojen käsittelystä ja siirtämisestä Euroopan unionista Yhdysvaltoihin terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman tarkoituksiin koskevan Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä (05305/2010 – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

Kuten tiedätte, Euroopan parlamentti on ollut asiassa hyvin aktiivinen. Parlamenttimme muodostuu EU:n kansalaisten suoraan valitsemista jäsenistä. Kansalaisten oikeudet ovat tärkein vastuualueemme, ja meidän on suojeltava näitä oikeuksia. Olemme siitä täysin tietoisia. Se on suurin ja tärkein vastuualueemme. Samalla

kuitenkin ymmärrämme, miten tärkeä SWIFT-sopimus on – täysin eri syistä. Siksi tässä asiassa oli tärkeää löytää kultainen keskitie. Samalla, kun sitä haettiin viime kuukausina, Lissabonin sopimus tuli voimaan.

Kirjoitin viime vuoden marraskuussa Eurooppa-neuvoston silloiselle puheenjohtajalle Fredrik Reinfeldtille. Pyysin lykkäämään päätöstä ja ottamaan Euroopan parlamentin päätöksen huomioon Lissabonin sopimuksen mukaisesti. Kuten tiedätte, näin ei käynyt, ja 30. marraskuuta neuvosto teki asiasta päätöksen ja hyväksyi SWIFT-sopimuksen. Lähetin 21. joulukuuta Fredrik Reinfeldtille toisen kirjeen. Kirjeessä tuotiin esiin parlamentin odottavan kahta asiaa: sitä, että kantamme sisällytettäisiin pysyvää sopimusta koskeviin neuvotteluvaltuuksiin ja että parlamentti pidettäisiin tulevien neuvottelujen aikana täysin ajan tasalla. Kirjoitin 21. tammikuuta samanlaisen kirjeen José Luis Rodríguez Zapaterolle, joka toimii tällä hetkellä neuvoston puheenjohtajana, ja lähetin saman kirjeen uudelleen 8. helmikuuta. Olen myös kirjoittanut puheenjohtaja Barrosolle kirjeen, jossa sanotaan samat asiat. Lisäksi olen ollut yhteydessä Yhdysvaltojen hallituksen edustajien ja Hillary Clintonin kanssa. Olen myös saanut aiheesta kirjeen, jossa tuodaan esiin Yhdysvaltojen hallituksen kanta SWIFT-sopimuksesta.

Saatatte olla tietoisia tästä kaikesta, sillä kaikki asiakirjat ovat saatavillanne: olen lähettänyt kaikki asiakirjat poliittisille ryhmille, joten voitte saada ne käyttöönnne koska tahansa. Tämä on tärkeää. Meillä on oltava kaikki tiedot, jotta voimme tehdä asiasta vastuullisia päätöksiä. Lisäksi tämänpäiväinen keskustelumme helpottaa toteuttamiamme toimenpiteitä. Siksi tämä keskustelu SWIFT-sopimuksesta on niin tärkeä. Olen erittäin iloinen siitä, että neuvoston ja komission edustajat ovat täällä kanssamme puhumassa, joten voimme keskustella ja kantaa vastuumme tätä asiaa koskevan päätöksen tekemisestä.

Jeanine Hennis-Plasschaert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että minäkin kannatan voimakasta, ulospäin suuntautuvaa EU:ta, joka pystyy toimimaan yhteisrintamassa Yhdysvaltojen kanssa täysivaltaisena kumppanina, ja että siksi mielestäni on äärimmäisen tärkeää toimia avoimesti ja oikeudenmukaisesti, jos tarkoituksenamme on puuttua kysymykseen siitä, miten EU:n pitäisi tehdä Yhdysvaltojen kanssa yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla, mukaan luettuna kaupalliseen tarkoitukseen kerättyjen tietojen käyttäminen lainvalvontaan.

Tietojen kohdennettu vaihtaminen ja niiden käyttäminen terrorismin torjuntaan on epäilemättä nyt ja jatkossa välttämätöntä, mutta haluan tuoda selvästi esiin sen, että EU:n kansalaisten on voitava luottaa sekä tietojen että turvallisuutta koskeviin väittämiin. Asiat pitäisi yrittää saada järjestykseen ensimmäisellä kerralla, ja kaikella kunnioituksella neuvosto ei ole ollut riittävän vahva, jotta tämä onnistuisi.

Ehdotus väliaikaiseksi sopimukseksi nimittäin poikkeaa merkittävästi EU:n oikeudesta siltä osin, miten lainvalvontaviranomaiset hankkisivat yksityishenkilöiden rahaliikennetietoja tuomioistuimen hyväksymillä etsintämääräyksillä tai haasteilla, joilla voidaan tutkia tiettyjä liiketoimia. Väliaikaista sopimusta koskevan ehdotuksen myötä tukeudumme sen sijaan laajoihin hallinnollisiin haasteisiin, joilla voidaan tutkia miljoonien EU:n kansalaisten tietoja.

SWIFT-järjestelmän luonteen vuoksi niin sanottuihin rajattuihin pyyntöihin viittaaminen ei ole mahdollista. Teknisistä syistä SWIFT-järjestelmässä on siirrettävä tietomassoja, mikä rikkoo EU:n tietosuojalainsäädännön peruseriaatteita, kuten tarpeellisuuden ja oikeasuhtaisuuden periaatteita. Tätä ei voida oikaista jälkikäteen seuranta- ja valvontamekanismeilla.

Tilanteesta riippumatta on oltava selvää, ettei parlamentin tehtävänä ole vain ottaa neuvoston ja komission toimet passiivisesti huomioon. Tosiasia on se, että meille parlamentin jäsenille luvataan aina yhdeksän hyvää ja kymmenen kaunista huomenna, jos vain jaksamme olla kärsivällisiä. Emme voi kuitenkaan uskoa näitä katteettomia lupauksia kerta toisensa jälkeen. Tarvitsemme selviä sitoumuksia nyt, ja pallo on neuvostolla. Tein tämän selväksi viime viikolla, mutta toistaiseksi neuvosto ei ole toiminut sen mukaisesti.

Neuvosto sanoo haluavansa varmistaa yksityisyyden ja tietosuojan mahdollisimman tiukan suojelun, mutta se ei puutu varsinkaan oikeuksiin, jotka koskevat tietokohteiden tietoihin pääsyä, oikaisua, korvausta ja oikeussuojaa EU:n ulkopuolella. Neuvosto sanoo olevansa huolissaan samoista asioista kuin parlamenttikin ja kehottaa siksi komissiota hyväksymään luonnoksen neuvotteluohjeiksi.

Miksi neuvosto piiloutuu komission selän taakse? Koska neuvosto hyväksyy neuvotteluohjeet viime kädessä, miksei neuvotteluohjeita ole vielä toimitettu? Neuvosto toteaa taas uudelleen haluavansa varmistaa, että TFTP-ohjelma jatkuu. Se ei kuitenkaan puutu siihen tosiseikkaan, että tällä tavoin EU jatkaa rahoitusalan tiedustelupalvelunsa ulkoistamista Yhdysvalloille. Se ei puutu vastavuoroisuuden puuttumiseen. Aito vastavuoroisuus merkitsisi sitä, että EU:n viranomaisten sallittaisiin kerätä Yhdysvaltojen palvelimilla olevia samanlaisia tietoja sekä pitkällä aikavälillä tarkastella tarvetta kehittää EU:n omia valmiuksia.

Neuvosto ei näytä sitoutuneensa noudattamaan olemassa olevaa lainsäädäntöä, kuten direktiiviä tietojen säilyttämisestä sellaisten televiestintäpalvelujen tarjoajien tapauksessa, jotka käsittelevät erityisiä ja kohdennettuja tietoja. Neuvosto ei täsmennä julkisen viranomaisen asemaa. PUSH-järjestelmä ei tarkoita mitään, jos käytännössä SWIFT-järjestelmässä on siirrettävä tietomassoja. Siispä siirtäminen ja säilyttäminen ovat luonnostaan suhteettomia väliaikaisen sopimuksen nojalla eikä neuvosto keskity eurooppalaiseen ratkaisuun tietojenvaihdon valvomiseksi.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kertokaa minulle, miten ihmeessä voin kertoa 500 miljoonalle EU:n kansalaiselle, että luovumme tärkeistä suojatoimenpiteistä ja periaatteista vain siksi, ettemme onnistu toimimaan päättäväisesti, koska neuvosto ei saa järjestettyä asioitaan. Kertokaa – olen pelkkänä korvana.

(Suosionosoituksia)

Alfredo Pérez Rubalcaba, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aloitan puheenvuoroni yksiselitteisellä toteamuksella: Espanja on kannattanut Lissabonin sopimusta selvästi ja varauksettomasti alusta asti, sillä olimme varmoja siitä, että uuden sopimuksen täytäntöönpano toisi muun muassa EU:n toimielimet lähemmäksi EU:n kansalaisia.

Tämä on tavoite, jonka saavuttaminen annetaan Lissabonin sopimuksessa pitkälti parlamentin vastuulle. Lissabonin sopimuksella on yritetty tuoda kansalaiset ja toimielimet lähemmäksi toisiaan antamalla parlamentille merkittävämpi osa ja lisäämällä sen osallistumista muun muassa vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen kaltaisissa asioissa.

Haluan siis vakuuttaa aluksi kaikille jäsenille neuvoston sitoutuneen tekemään tiivistä ja todellista yhteistyötä parlamentin kanssa, sillä puheenjohtajavaltio Espanja on sitoutunut voimakkaasti Lissabonin sopimukseen ja sen tavoitteisiin.

Neuvosto kantaa myös parlamentin lailla huolta tarpeesta varmistaa kaikkien EU:n kansalaisten turvallisuus, sillä turvallisuus tarkoittaa takeita siitä, että kansalaiset voivat käyttää kunnolla vapauksiaan. Torjumme tältä pohjalta yhdessä terrorismia – kaikenlaista terrorismia.

Euroopan parlamentin 17. syyskuuta hyväksymässä päätöslauselmassa todetaan, että Euroopan parlamentti "toistaa suhtautuvansa päättäväisesti terrorismin torjuntaan ja uskovansa vakaasti, että on saavutettava oikea tasapaino turvallisuustoimenpiteiden sekä kansalaisvapauksien ja perusoikeuksien suojelun välillä". Kannatan tätä toteamusta varauksettomasti.

Toivoisin, että tätä keskustelua käytäisiin juuri tältä pohjalta, Lissabonin sopimuksen mukaiselta pohjalta, niin että se perustuisi toimielinten väliseen vilpittömään yhteistyöhön ja yhteiseen haluun – jo pitkäaikaiseen haluun – torjua terrorismia ja kunnioittaa samalla oikeasuhteisuuden ja tarpeellisuuden periaatteita, jotka nekin ovat ratkaisevan tärkeitä, jos meidän on tarkoitus torjua terrorismia tehokkaasti.

Arvoisa puhemies, on laajalti tunnustettu tosiasia, että kansainvälinen terrorismi on tuonut yhteiskunnillemme uusia haasteita. Tämä on suhteellisen uusi terrorismin muoto, jonka taustalla ei ole selvää organisaatiota, joka on erittäin uhkaava ja toimii kansainvälisellä tasolla. Siksi sen poistamiseksi tarvitaan globaali lähestymistapa. Koska siltä puuttuu jäykkä, hierarkkinen rakenne, sitä voidaan torjua vain poikkeuksellisten tiedustelutoimien avulla. Se on niin uhkaava, että meidän on oltava äärimmäisen varuillamme paikoissa, joihin kokoontuu suuria ihmismääriä.

Strategiamme tämän valtavan uhkan torjumiseksi tiivistyy kolmeen sanaan: ne ovat ennaltaehkäisy, koordinointi ja tiedustelu.

Kaikki maat ovat pyrkineet parantamaan sisäistä ja ulkoista koordinoituaan, pysymään paremmin ajan tasalla sekä ennen kaikkea tekemään yhteistyötä samaan taisteluun osallistuvien kanssa. Euroopan unioniin on myös perustettu uusia yhteisiä tutkintaelimiä ja -ryhmiä, ja tietojenvaihtoa ja yhteistä analysointia on lisätty.

Tällaiselle pohjalle perustuu parhaillaan tarkastelemamme Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen sopimus rahaliikenteen sanomanvälitystiedoista. Olemme vaihtaneet tietoja jatkuvasti monen vuoden ajan ilman sopimusta.

Käydessäni kaksi viikkoa sitten kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa monet jäsenet esittivät minulle kysymyksiä tämän tietojenvaihdon tuloksista. Kysymys on aiheellinen, ja siihen on nähdäkseni vastattu Euroopan parlamentille toimitetussa tuomari Jean-Louis Bruguièren toisessa raportissa, jota nyt lainaan: "vuonna 2009 TFTP on ollut erittäin tärkeä työkalu, jonka avulla tiedustelu- ja

lainvalvontaviranomaiset ovat kartoittaneet terroristiverkostoja, täydentäneet tutkinnan aukkokohtia, varmistaneet epäiltyjen identiteettejä, paikantaneet epäiltyjen olinpaikkoja, tunnistaneeet uusia epäiltyjä ja estäneet terroristi-iskuyrityksiä”. Lisään vielä, että tämä koskee vuoden 2009 lisäksi myös aiempia vuosia Yhdysvalloissa, Euroopassa ja kaikkialla maailmassa: TFTP:stä on ollut apua Barcelonassa tammikuussa 2008, Saksassa kesällä 2007 ja Lontoossa heinäkuun 7. päivän iskujen jälkeen sekä Madridissa 11. maaliskuuta, Bangkokissa huhtikuussa 2005 ja Balilla vuonna 2002 tapahtuneiden iskujen tutkimisissa. Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä, jotka tuomari Bruguière mainitsee raportissaan.

Tietojenvaihto on siis tuottanut myönteisiä tuloksia. Se on mahdollistanut iskujen tutkinnan ja ennaltaehkäisyä. Sen ansiosta olemme voineet pidättää terroristeja heidän tehtyään iskuja ja, mikä tärkeintä, ennen kuin he ovat onnistuneet tekemään niitä.

Vaikka SWIFT ilmoitti vuonna 2007 päättäneensä muuttaa tietokantojaan, tosiasiaa se teki niin vasta muutama kuukausi sitten. Tämä tarkoitti sitä, että meidän oli tarkistettava käytäntöjä, jotka olivat siihen saakka mahdollistaneet rahaliikennetietojen vaihtamisen. Tämä oli tehtävä hyvin nopeasti. Neuvosto hyväksyi valtuudet kesällä 2009, jolloin Lissabonin sopimuksen voimaantulo oli yhä epävarmaa.

Tehty päätös on yleisessä tiedossa. Allekirjoitimme väliaikaisen yhdeksänkuukautisen sopimuksen, joka parlamentin pitäisi ratifioida – väliaikaisen sopimuksen yhdeksäksi kuukaudeksi, joiden aikana Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission pitäisi käynnistää uudet neuvottelut lopullisen sopimuksen tekemiseksi. Tällaisen päätöksen me teimme.

Se ei ehkä ollut paras mahdollinen päätös. Minun on kuitenkin tärkeää todeta parlamentille selvästi, että yksityisyydensuojan kannalta allekirjoitettu *ad referendum* -sopimus, josta keskustelemme täällä tänään, merkitsee huomattavaa parannusta tätä sopimusta edeltäneisiin käytäntöihin.

Väliaikainen sopimus merkitsee parannusta siksi, että se sisältää ylimääräisiä takeita, muun muassa seikkoja, joita parlamentti on suositellut ja jotka esittelijä on vahvistanut meille tänään esitellyssä mietinnössä.

Tässä vaiheessa haluan todeta, että neuvoston puheenjohtajavaltio Espanja on ottanut täysin huomioon parlamentin hyväksymät päätöslauselmat, parlamentin puhemiehen lähettämät kirjeet sekä jäsen Hennis-Plasschaertin laatiman mietinnön, josta kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta äänesti 4. helmikuuta. Siksi neuvosto hyväksyi julkilausuman, joka lähetettiin parlamentille eilen ja jonka pääkohdat esitän teille nyt lyhyesti.

Ensinnäkin neuvosto on sitoutunut sisällyttämään lopulliseen sopimukseen asianmukaista suojelua vahvistavat kunnon takeet ja tietojen poistamisen sekä tarkentamaan TFTP:n saamien tietojen vaihtoa kansallisten viranomaisten ja kolmansien maiden kanssa.

Olemme myös tietenkin sitoutuneet vahvistamaan nykyisen sopimuksen sisältämiä takeita. Ne on säilytettävä ja niitä on vahvistettava lopullisessa sopimuksessa, samoin kuin tiukkaa rajoitusta tietojen lopullisesta käytöstä sekä ehdotonta kieltoa louhia tietoja ja käyttää profiileja.

Lisäksi neuvosto reagoi Lissabonin sopimuksen voimaantulon mukanaan tuomaan uuteen tilanteeseen sitoutumalla neuvottelemaan toimielinten välisestä sopimuksesta helpottaakseen kansainvälisiin sopimuksiin liittyvien salaisten asiakirjojen saatavuutta.

Tältä osin – ja haluan toistaa tämän seikan mahdollisimman selvästi – puheenjohtajavaltio Espanja on täysin sitoutunut Lissabonin sopimukseen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaan, erityisesti sen 8 artiklaan, ja ottaa parlamentin esiin tuomat aiheelliset huolenaiheet täysin huomioon.

Tiedämme nyt, että juuri antamani lupaus on mahdollista pitää. Yhdysvaltojen ulkoministerin Hillary Clintonin ja valtiovarainministeri Timothy Geithnerin parlamentin puhemiehelle lähettämässä kirjeessä Yhdysvaltojen hallitus ilmaisee sitoutuneensa sisällyttämään sopimukseen vaaditut takuut Euroopan parlamentin kannan mukaisesti.

Hyvät parlamentin jäsenet, neuvosto olisi voinut toimia paremminkin hyväksyessään tämänpäiväisen keskustelumme kohteena olevan sopimuksen. On kuitenkin varmaa, että hyväksyntäprosessin aikana neuvosto otti asioita opikseen ja on ottanut parlamentin huolenaiheet kunnolla huomioon. Varmaa on myös se, että tämänpäiväisen keskustelumme kohteena oleva sopimus on auttanut – ja auttaa toivoakseni jatkossakin – parantamaan kansalaisten turvallisuutta kaikkialla maailmassa ja tietenkin myös Euroopassa.

Puhemies. – (PL) Arvoisa ministeri Rubalcaba, kiitos. Haluan muistuttaa kaikille, kuten sanoin aiemmin, saaneeni neuvostolta vastauksen lähettämiini kirjeisiin. Olen toimittanut ne poliittisille ryhmille, ja voitte

tutustua niihin milloin tahansa. Neuvoston edustaja vastasi puheenvuorossaan odotuksiimme, Euroopan parlamentin odotuksiin. Arvoisa ministeri Rubalcaba, kiitos tästä julkilausumasta ja siitä, että kerroitte neuvoston kannan asiasta. Se on meille hyvin tärkeää.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää kaikkia parlamentin jäseniä, jotka osoittivat meitä ja minua kohtaan luottamusta äänestämällä uuden komission puolesta.

Tämä on mielenkiintoinen ensimmäinen työpäivä, ja olen kiitollinen saadessani keskustella kanssanne tärkeästä asiasta, joka koskee tietojen vaihtamista Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjumiseksi, tällä kertaa terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman (TFTP) yhteydessä.

Euroopan parlamentti on tietenkin osoittanut asiaa kohtaan suurta kiinnostusta. Näin pitääkin olla, sillä TFTP tuo meille mukanaan jälleen haasteen sovittaa tietojenvaihto ja tietosuojaa yhteen, ja jos otamme haasteen vastaan, se auttaa meitä tarjoamaan kansalaisille turvaa, yksityisyyttä ja tietosuojaa.

Väliaikaisen sopimuksen yhtenä tavoitteena on ollut taata Euroopan parlamentin syyskuussa 2009 hyväksymässä päätöslauselmassa esittämien ehtojen täytäntöönpano. Pitkäaikaisesta sopimuksesta neuvotellessamme pyrimme vakaasti vahvistamaan tietosuojaosuutta entisestään, varsinkin yksilöiden oikeutta saada tietoa siitä, onko heidän oikeuksiaan kunnioitettu sopimuksen mukaisesti, ja vahvistamaan takeita tehokkaista muutoksenhakukeinoista, tietojen laillisesta käsittelystä ja tietojen poistamisesta.

Tuomari Jean-Louis Bruguièren toinen raportti toimitettiin parlamentin jäsenille viime viikon maanantaina. Se osoittaa, miten merkittävä ja arvokas TFTP on terrorismin tutkinnalle ja torjunnalle, myös Euroopan unionissa. Raportissa vahvistetaan, että TFTP:n avulla on tunnistettu ja pidätetty henkilöitä, jotka on tämän jälkeen tuomittu terrorismista jäsenvaltioissamme. Raportissa tuodaan myös esiin, että TFTP on terrorismin torjunnassa tarvittavien luotettavien tietojen arvokas lähde. Siinä annetaan myös tarkempia esimerkkejä, ja neuvoston edustaja mainitsi niistä jo muutaman.

Tiedämme, että joissakin jäsenvaltioissamme terrorismin uhka on suurempi kuin koskaan, ja olen varma, että ymmärrätte, että parlamentin päätös hylätä väliaikainen sopimus olisi paha isku EU:n turvallisuudelle.

Jotkin jäsenvaltiot ovat tehneet varsin selväksi haluavansa TFTP:n jatkuvan, sillä ne ovat hyötynet siitä aiemmin ja haluavat hyötyä siitä jatkossakin. Ne ovat kertoneet meille, että TFTP:n tarjoamat luotettavat tiedot terrorismista ja terrorismiepäilyistä ovat tärkeä lähde, josta saadaan oikeaa tiedustelutietoa monimutkaisen uhkan, erityisesti al-Qaidasta lähtöisin olevan terrorismin, torjumiseksi. Väliaikainen sopimus ei hyödytä ainoastaan Yhdysvaltoja, vaan kyseessä on yhteinen etumme.

Väliaikaisen sopimuksen tietosuojan tasosta on puhuttu paljon, ja tämä on tietenkin keskeinen huolenaihe. Kehotan jäseniä perehtymään väliaikaiseen sopimukseen tarkasti ja uskon, että useimmat teistä ovat jo varmasti tehneet niin. Huomaatte sopimuksen sisältävän merkittäviä ja yksityiskohtaisia oikeudellisesti sitovia määräyksiä siitä, miten Yhdysvaltojen valtiovarainministeriö voi käsitellä tietoja sopimuksen nojalla. Käsittelyä esimerkiksi rajoitetaan tiukasti vain tiettyihin tarkoituksiin: tietoja saa käsitellä vain terrorismin tutkintaa ja havaitsemista sekä terrorismisyytteiden nostamista varten. Sopimuksessa kielletään ehdottomasti tiedon louhinta – tietokannasta saa tehdä hakuja vain, kun voidaan osoittaa syy uskoa, että haun kohde on mukana terrorismissa.

Tämä tarkoittaa sitä, että TFTP-tietokannan tiedot ovat todella anonymoivia. Tietokannasta voidaan hakea tietyn tunnistetun henkilön tietoja vain, jos hänen on syytä uskoa olevan terroristi. Tämä on tärkeää. Väliaikainen sopimus velvoittaa valtiovarainministeriön poistamaan tiedot viiden vuoden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Tämä aika vastaa terrorismin rahoitusta koskevan EU:n lainsäädännön mukaista säilytysaikaa. Sopimuksessa määrätään myös EU:n tekemästä yksityiskohtaisesta tarkastuksesta, johon osallistuu omia tietosuojaviranomaisiamme. Tarkastuksella varmistetaan, että näitä ja monia muita tietosuojamääräyksiä noudatetaan.

Sopimus ei johda siihen, että lähes kaikki SWIFT-tiedot siirrettäisiin Yhdysvaltojen valtiovarainministeriölle. Voin vakuuttaa teille, että väliaikaisen sopimuksen nojalla SWIFT-tiedoista siirretään vain murto-osa. Se ei vaikuta millään tavalla tietosuojaviranomaisten valtuuksiin, jotka koskevat SWIFTin tai rahalaitosten EU:ssa suorittamien toimien käsittelyä.

Jos väliaikainen sopimus hylätään, samalla hylätään sen sisältämät merkittävät tietosuoja-toimet. Jos Yhdysvallat onnistuu saamaan tiedot muulla tavalla – esimerkiksi kahdenvälisissä suhteissaan Alankomaiden kanssa – kyseiset suojatoimet eivät ole enää voimassa. Jos väliaikainen sopimus kaatuu, vaihtoehtoon laatiminen vie

todennäköisesti huomattavasti aikaa. Siispä sopimuksen hylkääminen on vaarassa johtaa sekä tietosuojaan että turvallisuutta koskeviin puutteisiin.

Lopuksi totean, että väliaikainen sopimus on vain väliaikainen sopimus. Se ei välttämättä ole maailman paras sopimus. Sitä voidaan ja sitä aiotaan parantaa. Komissio viimeistelee parhaillaan valtuutusluonnosta ja neuvotteluohjeita pitkäaikaista sopimusta varten, ja hyväksymme ne nopeasti.

Lupaamme teille henkilökohtaisesti varmistaa, että Euroopan parlamentin huolenaiheet otetaan huomioon ja että uudessa sopimuksessa pyritään vahvaan yksityisyydensuojaan ja tietosuojaan. Euroopan parlamentti pidetään täysin ajan tasalla menettelyn kaikissa vaiheissa. Toivon, että tämä vastasi joihinkin kysymyksiinne.

Puhemies. – (PL) Arvoisa komission jäsen Malmström, kiitos selvityksestänne. Se oli meille aidosti hyvin tärkeä. Neuvosto ja Euroopan komissio ovat juuri antaneet ilmoituksia, jotka liittyvät odotuksiimme neuvotteluvaltuuksista ja parlamentin pitämisestä ajan tasalla.

Toimintaamme liittyy myös toinen tärkeä osatekijä: Euroopan parlamentti vastaa nykyisin myös EU:n lainsäädännöstä. Vastaamme myös kansainvälisistä sopimuksista, kuten SWIFT-sopimuksesta, ja annamme voimakkaan merkin siitä, että tilanne on muuttunut Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. Tämä on tärkeää. Katson, että Yhdysvaltojen hallituksen viimeaikaiset merkit osoittavat käyneen selväksi, että Euroopan parlamentti vastaa nykyisin täysin lainsäädännöstä. Haluamme sen olevan voimakas merkki. Tiedämme kuitenkin olevamme vastuussa kansalaisillemme. Olemme suorilla vaaleilla valittuja Euroopan parlamentin jäseniä. Tehtävämme puolustaa kansalaisten oikeuksia on perustavanlaatuisen tärkeä, ja korostamme tätä jatkuvasti.

Ernst Strasser, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen, haluan ensinnäkin toivottaa teidät tervetulleeksi ensimmäisenä työpäivänänne ja vakuuttaa teille, että ryhmämme on täysin valmis tekemään kanssanne yhteistyötä. Keskustelun aluksi haluan todeta, että haluamme luoda amerikkalaisiin hyvän kumppanuussuhteen, erityisesti terrorismin torjunnan alalla. Toiseksi ajamme voimakkaasti kansalaistemme turvallisuutta sekä heidän oikeuksiaan ja tietosuojaansa. Kolmanneksi teimme kovasti töitä varmistaaksemme, että neuvotteluohjeet ja kantamme valmistuivat jo syyskuun puolivälissä, ja haluamme nyt, että ne pannaan täytäntöön. Neljänneksi, arvoisa komission jäsen, haluan todeta kaikella kunnioituksella, ettei parlamentilla ole tässä asiassa suuria intressejä vaan että katsomme olevamme vastuussa lainsäädäntöprosessista, kuten puhemieskin totesi, ja haluamme osallistua siihen tasa-arvoisena toimijana neuvoston ja komission kanssa.

Vastauksemme neuvoteltavaan tekstiin on se, että haluamme tuoda hyvin selvästi esiin kaksi asiaa. Ensinnäkään emme voi hyväksyä tapaa, jolla tämä teksti on laadittu. Toiseksi vaikka neuvosto sanookin, että parlamentin päätöslauselman pääkohdat on otettu kunnolla huomioon, joitakin kohtia ei ole itse asiassa sisällytetty tekstiin. Viittaen erityisesti oikeuteen ryhtyä oikeustoimiin, tietojen poistamiseen ja muutamien muihin kohtiin. Nämä ovat suurin syy, jonka vuoksi totesimme turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnassa, ettemme voisi hyväksyä tekstiä. Meille kävi myös selväksi, että vasta tämän jälkeen asiat alkoivat edetä. Yhdysvaltojen ulkoministeri ei ole suostunut mihinkään, ellei neuvosto ole sitten saanut tietoja, jotka poikkeavat parlamentille annetuista tiedoista. Näin on oletettavasti toisinaan tapahtunut. Neuvosto on antanut tällä viikolla rohkaisevia merkkejä muttei minkäänlaisia takeita. Haluan tehdä asian hyvin selväksi. Juuri tästä syystä sanomme haluavamme jatkaa keskusteluja asiasta, haluavamme hyvän sopimuksen ja kannattavamme ehdottomasti keskustelujen jatkamista, jos saamme takeet siitä, että tämä johtaa hyvään sopimukseen.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, irlantilainen kirjailija Jonathan Swift lähetti kirjassaan ”Gulliverin matkat” sankarinsa Gulliverin lilliputtien saarelle, jonka asukkaat olivat vain kuuden tuuman pituisia. Gulliver luuli kuitenkin saapuneensa jättiläisten maahan. Minusta näyttää siltä, että amerikkalaiset diplomaatit ovat seuranneet Gulliveria ja luulevat voivansa kohdella Euroopan parlamenttia ikään kuin se olisi lilliputtien organisaatio. Se on erehdys.

Arvoisa komission jäsen Malmström, haluan onnitella teitä siitä, että teidät on valittu komission jäseneksi ja että olette siirtynyt yhdeltä pallilta toiselle. Teidän pitäisi kuitenkin olla tietoinen siitä, ettei tässä ole kyse ainoastaan amerikkalaisten diplomaattien erehdyksestä vaan myös EU:n jäsenvaltioiden hallitusten erehdyksestä: ne ovat luulleet, että tällainen sopimus voidaan ajaa parlamentissa läpi, eivätkä ole ymmärtäneet, ettemme voi äänestää näin puutteellisen sopimuksen puolesta. Tämä sopimus on Yhdysvaltojen turvallisuusideologian ruumiillistuma. Se ei kuitenkaan ilmennä samalla tavalla perusoikeuksien suojelua, joka meidän on Euroopan parlamentin jäsenenä taattava EU:n kansalaisille.

Mahdollisuus siirtää suuria tietomääriä ilman erittelyä ja ilman yksityiskohtaisia tietoja yksittäistapauksissa on täysin ristiriidassa EU:ssa ja kaikissa parlamenteissamme, myös kansallisissa parlamenteissamme, hyväksytyn tietosuojalainsäädännön kanssa. Täällä on jo viitattu tietosuojaa koskeviin vakaviin ongelmiin. Teitte niin myös itse. Miten pitkään tietoja säilytetään? Kuka niitä säilyttää? Kuka siirtää niitä ja kenelle? Millaiset mahdollisuudet minulla on saada selville, mitä minun tiedoilleni tapahtuu, kuka saa käyttää niitä ja pitävätkö tiedot paikkansa? Millaisia oikeussuojakeinoja minulla on käytettävissäni, jotta voin varmistaa, ettei minusta voida kerätä virheellisiä tietoja ja siirtää niitä kolmansille osapuolille – keitä ikinä nämä ovatkaan? Jos tietojani kerätään ja tallennetaan, milloin ne poistetaan? Yhdysvaltojen ”Homeland Security Act” -lain nojalla tietoja voidaan säilyttää jopa 90 vuotta. Jos tähän sisältyy tae siitä, että saavutan 90 vuoden iän, keskustelen asiasta mielelläni. Haluan toistaa, että näitä tietoja voidaan säilyttää jopa 90 vuotta! Kaikki nämä seikat ovat sopimuksen vakavia epäkohtia.

Arvoisa ministeri Rubalcaba, tästä syystä minun on sanottava teille, että tämä sopimus on huono emmekä voi äänestää sen puolesta. Jos hylkäämme sen, tehtävänämme on neuvotella Yhdysvaltojen kanssa uusi ja parempi sopimus, joka edistää turvallisuustavoitteita mutta jossa samalla kunnioitetaan kansalaisten vapautta ja näin heidän turvallisuutta koskevia etujaan. Jos voitte tehdä tämän, annamme tukemme uudelle sopimukselle. Uuden neuvottelukierroksen tavoitteena täytyy olla kompromissin saavuttaminen näiden kahden asian välillä.

En voi pyytää ryhmäni jäseniä äänestämään tämän sopimuksen puolesta tässä tilanteessa ja tässä muodossa. Kehotan tänä iltana ryhmääni äänestämään tätä sopimusta vastaan.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa entisen kollegani ja hyvän ystäväni Cecilia Malmströmin tervetulleeksi. On ilo nähdä teidät täällä.

Tämä on ensimmäinen tärkeä päätös, jonka Euroopan parlamentti tekee Lissabonin sopimuksen mukaisten uusien valtuuksiensa nojalla. Odotukset ovat korkealla, mutta meidän on pidettävä päämme kylmänä. Olemme kansalaisillemme velkaa sen, että teemme huolella harkitun päätöksen, johon ulkopuolelta tuleva painostus tai pelottelutaktiikat, kuten valheelliset väitteet turvallisuuspuutteista, eivät vaikuta, sillä tiedämme, että Yhdysvallat voi edelleen saada tietoja ilman erimielisyyttä. Meidän ei pidä unohtaa, etteivät jäsenvaltiotkaan olleet sopimuksesta yksimielisiä. Voimme hyväksyä vain sopimuksen, joka on demokraattisesti täysin legitiimi sekä sisältönsä että menettelynsä puolesta. Tässä ei ole kyse neuvoston ja Euroopan parlamentin välisestä tahtojen taistosta eikä transatlanttisista suhteista. Tässä on kyse siitä, että EU:n kansalaisilla on oikeus asianmukaiseen demokraattiseen ja avoimeen menettelyyn.

Neuvoston antamat vastaukset ovat olleet toistaiseksi varsin riittämättömiä, eikä EU:n kansalaisten demokraattisia oikeuksia voida vaihtaa lupauksiin Yhdysvaltoihin tehtävistä matkoista tai neuvoston epämääräisiin lupauksiin tulevista sopimuksista. Neuvosto on saanut vuodesta 2007 lähtien lukemattomia tilaisuuksia käsitellä asiaa kunnolla ja taata turvallisuus sekä henkilötietojen ja kansalaisvapauksien suojelu tai varmistaa kansallisten parlamenttien tai joulukuun 1. päivästä lähtien Euroopan parlamentin harjoittama asianmukainen demokraattinen valvonta, mutta se on ollut uskomattoman itsepäinen. Parlamentti ei voi eikä sen pidä tehdä päätöstä, ellei se saa kaikkia keskeisiä tietoja ja asiakirjoja. Äänestäjillämme on oikeus tietää, että punnitsemme kaikkia osatekijöitä hyvin vakavasti ja ettemme toimi vain neuvoston päätösten muodollisena hyväksyjänä.

Totean lopuksi, että Euroopan parlamentti on tuonut vuosien mittaan huolenaiheensa ja odotuksensa hyvin selvästi esiin. Neuvoston ei pitäisi antaa meille enää lisää epämääräisiä lupauksia, vaan sen pitäisi vihdoin toimittaa meille oikeudellisen yksikkönsä lausunto sekä pyydetty tiedot, jotka osoittavat, että tietoja käytetään terrorismin torjuntaan. Mielestäni tuomari Bruguièren toinen raportti ei riitä. Jos neuvosto siis haluaa parlamentin hyväksyvän sopimuksen, sen on toimittava vaatimustemme mukaisesti. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, se on ainoa keino.

(Suosionosoituksia)

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi esittää huomioitani tapaamisista asiantuntijoiden ja Yhdysvaltojen suurlähettilään kanssa. Kahdessa kokouksessa, joiden puheenjohtajana toimin, en kokenut millään tavalla, että minua olisi pidetty eurooppalaisena lilliputtina – päinvastoin. Sain näissä amerikkalaisten asiantuntijoiden kanssa pidetyissä kokouksissa valtavasti tietoa siitä, miten erilaiset perusoikeuksien suojelua koskevat Yhdysvaltojen ja Euroopan oikeusjärjestelmät ovat. Olen kiitollinen amerikkalaisille siitä, että he osallistuivat tähän kauaskantoiseen vuoropuheluun. Edessämme olevan tehtävän luonne on selvinnyt minulle. Neuvosto ei ole tehnyt aikaisemmin oikeutta tälle tehtävälle.

Minulle on myös selvinnyt, millainen tehtävä meillä eurooppalaisilla on edessämme, jos haluamme yhdistää terrorismin tehokkaan torjunnan ja perusoikeuksien tehokkaan suojelun samaan sopimukseen.

Mielestäni on itse asiassa noloa, että rapakon toiselta puolelta on tullut ihmisiä selvittämään meille tätä kiistanalaista aihetta ja ettei neuvosto ole toistaiseksi kyennyt käymään rehellistä vuoropuhelua parlamentin kanssa. Esittelijä on tehnyt täysin selväksi, millä aloilla sopimus rikkoo perusoikeuksia, joita EU pyrkii mahdollisimman tarkasti suojelemaan. Esitän vielä yhden huomion, joka on mielestäni oikeudellisesta ja poliittisesta näkökulmasta suuri ongelma, jos tarkastelemme asiaa yksityiskohtaisemmin. Yhdysvallat ja EU määrittelevät terrorismin täysin eri tavalla, ja tämä ongelma vaikuttaa myös tähän sopimukseen.

Kuten täällä on jo syystäkin todettu, Euroopan parlamentin jäsenten ovat vastuussa EU:n kansalaisille siitä, että heidän oikeuksiaan suojellaan. Mielestäni meidän ei pitäisi äänestää sellaisen sopimuksen puolesta, jonka monet parlamentin jäsenet – myös jäsen Weber, jäsen Langen, joka ei ole täällä nyt, ja jäsen Schulz – ovat sanoneet julkisuudessa toistuvasti rikkovan nykyistä lainsäädäntöä. Meidän on ryhdyttävä nyt toimiin. Olemme sanoneet EU:n kansalaisille julkisissa keskusteluissa tekevämme niin. Meidän on äänestettävä väliaikaista sopimusta vastaan, emmekä saa lykätä äänestystä.

Parlamentti ei saa vältellä taas vastuutaan, niin kuin se teki marraskuussa. Meillä oli silloin tilaisuus panna kaikelle piste, mutta enemmistö ei halunnut tehdä sitä. Meidän on nyt ryhdyttävä toimiin, ja keskusteltuani amerikkalaisten kanssa sanon, että tämä parantaa neuvotteluasemaamme ja saattaa meidät tasa-arvoiseen tilanteeseen, mikä tarjoaa meille mahdollisuuden parantaa turvallisuutta ja kansalaisten oikeuksia Euroopan unionissa ja mahdollisesti jopa Yhdysvalloissa.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kollegoideni tavoin valtavan turhautunut ja kiukuinen neuvoston tavasta kohdella parlamenttia ja sen ala-arvoisesta tavasta kuulla parlamenttia neuvotellessaan tästä sopimuksesta. Parlamentin kuulemista ja hyväksyntää ei pitäisi käyttää takautuvana välineenä. Tietojen suojelun pitäisi olla ehdottoman vastavuoroista, eikä tapa, jolla sopimuksesta on neuvoteltu ja se on tehty, saa koskaan toistua.

Yhdysvaltojen viranomaiset sekä monitasoiset tietosuojajärjestelmät ja oikeudelliset suojatoimet, jotka tulevat tämän sopimuksen myötä käyttöön, ovat kuitenkin vakuuttaneet minut. Siispä neuvoston huono tapa kohdella meitä ei saa vaarantaa EU:n sopimusta Yhdysvaltojen kanssa tai mitään muitakaan tulevia sopimuksia EU:n turvallisuudesta. Saamme nyt neuvostolta ja komissiolta valtavasti vakuutteluja ja lupauksia. En pysty vielä arvioimaan, vastaavatko ne kaikkiin esittämiimme kohtuullisiin vaatimuksiin, joten tarvitsemme nyt mielestäni aikaa, ennen kuin etenemme tämän tärkeän toimenpiteen käsittelyssä.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, SWIFT-sopimuksesta neuvoteltiin kyseenalaista menettelyä noudattaen ja sopimus ajettiin nopeasti läpi vain yksi päivä ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa parlamentin kiertämiseksi. Haluan kuitenkin keskittyä erityisesti sopimuksen sisältöön. Isoveljen pikkusisko odottaa hyväksyntäämme. Ulkoministeri Clinton uskoo voivansa suostutella Euroopan parlamentin jäsenet tekemään jotakin, mitä emme hyväksyisi omilta hallituksiltamme.

Katson itse olevan täysin väärin, että väitetyn terrorismin tutkijat saisivat näin kattavan pääsyn tietokantoihin, sillä se heikentää ihmisten oikeutta päättää itse omien henkilötietojensa käytöstä. Henkilötietoja säilytetään vuosikymmeniä, eikä kukaan valvo, miten niitä käytetään. Lisäksi tietoja voidaan säilyttää sopimuksen päättymisen jälkeenkin. Kansalaiset eivät voi ryhtyä oikeustoimiin selvittääkseen tietojen olinpaikkaa tai vaatiakseen vahingonkorvauksia niiden laittomasta käytöstä kolmansissa maissa. Tämä asettaa valtion edelle kansalaisiaan, jotka kaikki alistetaan epäillyn asemaan. Jäsenvaltiot sallivat muiden maiden hallitusten vakoilla kansalaisiamme epäsuoraan EU:n kautta.

Pitäisikö Saksassa muutaman esimerkin mainitakseni Deutsche Telekom, Deutsche Bahn tai Schlecker-apteekkiketjun olla edelleen huolissaan työntekijöidensä tietojen keräämisestä? Tuleeko Saksan hallituksen käytännöksi ostaa nyt verotarkastajilta laittomasti saatuja tietoja? Olemme tilanteessa, jossa parlamentin on puolustettava vakaumustaan ja tehtävä päätös. Miksi Googlen pitäisi voida asettaa tulevaisuudessa tietosuojaa koskeva rima? Uskon, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että terrorismin ja erityisesti sen syiden torjuminen on tärkeää, mutta tämä ei saa tapahtua perusoikeuksien kustannuksella. Tätä taustaa vasten totean kuulleen monia puheita, joissa EU:ta on nimitetty arvoyhteisöksi. Olemme juuri aikeissa lakaista yhden näistä arvoista maton alle, eikä ryhmäni voi äänestää tämän puolesta.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Arvoisa puhemies, haluan tehdä selväksi, että Euroopan kansanpuolue kannattaa tätä sopimusta. Se on SWIFT-sopimuksen kannalla ja äänestää huomenna sen puolesta. Kerron

teille, miksi: Euroopan kansanpuolue aikoo äänestää sopimuksen puolesta siksi, että sen suurimpana huolenaiheena on kansalaistemme turvallisuus.

Tämä sopimus parantaa kansalaistemme turvallisuutta, ja siksi kannatamme sitä. Tämä ei ole pelkästään oma mielipiteeni vaan myös niiden asiantuntijoiden mielipide, jotka saivat erityistehtäväkseen tutkia ja arvioida sitä, parantaako tämä sopimus kansalaisten turvallisuutta – ja kansalaisiahan me kaikki täällä parlamentissa edustamme.

Turvallisuus paranee koko Euroopassa, ja tämän vaikutukset ulottuvat myös muiden kansalaisten turvallisuuteen maailmanlaajuisesti, myös Yhdysvalloissa. Olen samaa mieltä kuin ne, jotka totesivat, ettei neuvosto ole toiminut asianmukaisesti Euroopan parlamentin kanssa, mutta uskon, että neuvosto otti viime viikolla opikseen kansalaisoikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan viestistä ja ymmärsi asian selvästi. Kannan kollegoideni tavoin huolta yksityisyydestä, mutta tältä osin meidän on jälleen muistettava, että sopimus on väliaikainen. Tämä tarkoittaa sitä, että on laadittava uusi sopimus, joka tarjoaa paremmat takeet turvallisuudesta.

Arvoisa puhemies, puhuitte avauspuheenvuorossanne vastuusta. Pyydän kollegoitani käyttämään parlamentin valtuuksia, saamiamme uusia valtuuksia, kantaen samalla täysin vastuunsa, jotta voimme todella kohdata 500 miljoonaa kansalaista ja kertoa heille puolustavamme heidän turvallisuuttaan. Sovun lisäämiseksi parlamentissa huomisen äänestystä pitäisi lykätä, jos se on mahdollista. Olemme valmiita harkitsemaan äänestyksen lykkäämistä, mutta ellei lykkäystä myönnetä, äänestämme sopimuksen puolesta.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, mekin sosialistien ja demokraattien ryhmässä haluamme toimia EU:n kansalaisten hyväksi ja torjua terrorismia. Siksi suosittelemme, kuten ryhmäni johtaja totesi, että äänestämme huomenna sopimusta vastaan varmistaaksemme, että äänestämme tässä parlamentissa ensimmäisessä Lissabonin sopimuksen mukaisessa hyväksyntämenettelyssä sellaista sopimusta vastaan, joka on huono koko parlamentille.

Tässä ei ole kyse puoluepoliittisesta kysymyksestä vaan faktasta. Kyse on siitä, auttaako huonosti laadittu sopimus lisäämään turvallisuutta ja edistämään terrorismin torjuntaa. Yksi vastustajistani sanoi kerran – ja hän on lakimies, minäkin olin lakimies ja jäsen Kirkhopekin oli lakimies – Benjamin Franklinia lainaten: ”Se, joka asettaa turvallisuuden kauaksi vapauden edelle, ei ansaitse kumpakaan.”

Olemme siis kaikki samaa mieltä siitä, että haluamme EU:n kansalaisille hyvän sopimuksen. On täysin totta, että nyt Coreperissa neuvosto otti esiin kaikki kysymykset, jotka olivat ryhmällemme tärkeitä. Myös Hillary Clinton tunnusti kirjeessään, että parlamentin huomio oli osuva, mutta kummassakaan asiakirjassa ei menty tätä pidemmälle eikä esitetty meille suunnitelmaa ongelman ratkaisemiseksi, ja siksi mielestämme sopimusta vastaan äänestäminen vie meidät kohti sopimusta, joka on parempi koko parlamentille.

Siispä kehotamme koko parlamenttia emmekä ainoastaan ryhmämme jäseniä tukemaan esittelijää hänen pyrkimyksissään saada aikaan parempi sopimus terrorismin torjumiseksi. Kukaan ei ole tässä toista moraalisesti parempi. Haluamme torjua terrorismia tehokkaasti. Se edellyttää parempaa sopimusta, ja juuri sitä suosittelemme tänä iltana ryhmässämme sosialisteille ja demokraateille.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, paheksun sitä, millaisilla menetelmillä tämä sopimus on laadittu ja minkä verran siihen on käytetty aikaa. Parlamentin rooli on keskeinen osa Lissabonin sopimusta, ja kaikkien osapuolten pitäisi kunnioittaa sitä.

Siirryn kuitenkin nyt itse asiaan: demokraattinen yhteiskunta voi vahingoittaa terrorismia eniten katkaisemalla sen tulonlähteet. Siksi väliaikaisen sopimuksen pitäisi pysyä voimassa sillä aikaa, kun neuvottelemme kiireesti lopullisesta sopimuksesta. Väliaikaisen sopimustekstin ja tietosuojan osalta totean, että SWIFT ja TFTP ovat todistetusti ainakin yhdeksän kertaa osoittaneet olevansa tehokkaita ja arvokkaita keinoja ehkäistä ja torjua terroristien toimintaa Euroopassa, Aasiassa, Afrikassa ja Amerikassa.

Hyvät parlamentin jäsenet, kumpi raportti on tärkeämpi? Euroopan tietosuojavaltuutetun vai erikoistuomarin? Molemmat asiakirjat ovat hyvin perusteltuja mutta silti keskenään ristiriidassa. Hyvät parlamentin jäsenet, emme ole käyneet asiasta keskustelua emmekä saaneet aikaan ratkaisua. Väliaikaisen sopimuksen sanamuoto turvaa oikeudet. Sopimuksessa todetaan, että toimitettuja tietoja käytetään ainoastaan terrorismin tai sen rahoituksen torjuntaan, ettei toimitettuja tietoja kopioida, ettei niitä liitetä mihinkään muuhun tietokantaan ja että tietoja saavat käyttää vain yleisestä turvallisuudesta vastaavat viranomaiset.

Luotan Yhdysvaltojen hallitukseen ja suurenmoiseen demokratiaan, johon se perustuu. Meidän velvollisuutenamme on vahvistaa suhteitamme tähän maahan, sillä olemme luonnollisia ja toisillemme luotettavia kumppaneita.

Kaikista näistä syistä kannatan sitä, että parlamentti äänestää väliaikaisen sopimuksen puolesta. Pidän myös myönteisenä sitä erityisen hyvää tapaa, jolla parlamentti on puolustanut arvovaltaansa, ja sitä, että ministerit Clinton ja Geithner ovat tunnustaneet arvovallan olevan välttämätön asia nyt ja tulevaisuudessa.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean, että neuvosto ja komissio tehtävät, mitä niiltä odotetaan. Tarvitsemme kiireesti toimielinten välisen sopimuksen.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pelkkä neuvostolta saatu kirje, jossa olisi todettu, että parlamentin huolenaiheet otetaan neuvotteluohjeissa täysin huomioon, että neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa käynnistetään välittömästi eikä jonakin tiettyä ajankohtana tulevaisuudessa ja että parlamentti otetaan täysin mukaan neuvotteluihin, olisi saattanut riittää. Tällaisen kirjeen lähettäminen olisi ollut helppo tapa keventää parlamentin huolta tavasta, jolla sitä on kohdeltu, jolla se on sivuutettu ja jolla sen kanssa on leikitelty aikaisemmin.

Tämä ei silti onnistunut tänäänkään. Komission jäsenen mukaan tietomassojen siirtoon ei liity ongelmaa ja siirto koskee vain joitakin tietoja. SWIFT kertoo meille, ettei tämä pidä paikkaansa. Yhdysvaltojen hallitus sanoo meille, ettei tämä pidä paikkaansa. Antamallenne lausunnolle ei ole todisteita.

Mainitsitte neuvotteluohjeet, jotka ovat melkein valmiit. Missä ne ovat? Ottaen huomioon tämänhetkisen paineen mikset voi kertoa meille täsmälleen, mistä asioista olette parlamentin kanssa samaa mieltä ja eri mieltä, sen sijaan, että annatte yleisluonteisia lausuntoja?

Terrorismin torjuminen yhdessä Yhdysvaltojen kanssa on mielestäni äärimmäisen tärkeää. Kehotan Yhdysvaltoja ja neuvostoa tekemään kanssamme tosissaan yhteistyötä huomisen äänestysksemme jälkeen, ja pyydän, etteivät ne turvautuisi kahdenvälisiin ratkaisuihin tai uneksisi solidaarisuuden rikkomisesta vaan tekisivät yhteistyötä suojellakseen perusoikeuksia, samalla kun me vaalimme turvallisuutta.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, jokainen, joka on seurannut SWIFTistä viime viikkoina käytyjä lukuisia keskusteluja, voisi saada jopa sellaisen vaikutelman, että ilman SWIFTiä ajautuisimme kaaokseen ja että sopimuksen hylkääminen merkitsisi transatlanttisten suhteiden ja yhteisen terrorismintorjunnan loppua. Näitä uhkailuyrityksiä voidaan kuvailla yhdellä sanalla: ne ovat naurettavia. Yhdysvallat ja neuvosto eivät yritä pelastaa tärkeää välinettä vaan ainoastaan omat kasvonsa.

Terrorismin torjumiseksi käytössä on useita sopimuksia ja toimenpiteitä. SWIFT voisi olla niihin hyödyllinen lisä. Epäonnistunut iskuyritys 25. joulukuuta on osoittanut selvästi, ettei meiltä puutu tietoa vaan kyky käyttää tehokkaasti tietoa, jota meillä jo on. Tavoitteena on suunnata huomio pois tästä tosiseikasta. Väliaikainen sopimus ei yksinkertaisesti voisi olla huonompi. Se on täynnä ristiriitoja ja epäjohtonmukaisuuksia. Yhdysvaltoihin aiotaan lähettää joka kuukausi valtavia tietomääriä sen sijaan, että toteutettaisiin varotoimenpiteitä, joilla varmistettaisiin, että Yhdysvaltoihin siirretään vain tietoja, jotka koskevat todella epäilyksen alaisia henkilöitä. Sopimus rikkoo räikeästi kansalaisten oikeuksia, tietosuojaa ja oikeusvaltioperiaatteita. Jos neuvosto ja Yhdysvallat olisivat oikeasti valmiita ottamaan tämän kritiikin vastaan ja sisällyttämään nämä seikat uuteen sopimukseen, meidän ei tarvitsisi hyväksyä tätä hirvittävää sopimusta. Kansalaisten edun nimissä meidän on äänestettävä väliaikaista sopimusta vastaan ja käynnistettävä uudet neuvottelut välittömästi saadaksemme aikaan todella hyvän sopimuksen, joka tarjoaa ylimääräisen tehokkaan keinon torjua terrorismia ja joka suojelee perusoikeuksiamme.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus merkitsee uuden luvun alkua paitsi Euroopan parlamentille myös neuvostolle ja komissiolle.

Neuvoston puheenjohtaja pani puheessaan merkille, että Euroopan parlamenttia pitäisi kuunnella ja että sen huolenaiheet ja vaatimukset pitäisi ottaa huomioon.

Hän pani myös merkille, ettei neuvotteluja tästä sopimuksesta käyty kovin hyvin – tai riittävän hyvin. Ennen kaikkea hän kuitenkin lupasi neuvotella kiireesti lopullisesta sopimuksesta, joka vastaa mietinnössä esitettyjä vaatimuksia, muun muassa vaatimusta, jonka mukaan on turvattava kansalaisten oikeus hakea muutosta, saada tietoa ja tämän jälkeen muuttaa tai poistaa yksityisiä tietoja.

Meidän on siis saavutettava yksityisyyden, kansalaisten vapauden ja turvallisuuden välillä uusi tasapaino. Myös turvallisuus kuuluu täällä parlamentissa edustamiemme kansalaisten perusoikeuksiin.

Keskustelujen lopputuloksesta riippumatta parlamentti kehottaa siis ministeriä käynnistämään nämä neuvottelut mahdollisimman pian ja noudattamaan siten Lissabonin sopimusta ja EU:n perusoikeuskirjaa sekä vakuuttamaan ne 500 miljoonaa kansalaista, joita Euroopan parlamentti edustaa ja joiden perusoikeuksiin turvallisuus kuuluu.

Axel Voss (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, liikkuvuuden aikakaudella turvallisuus edellyttää nopeaa ja tehokasta tietojenvaihtoa, ja meidän tehtävänä on suojella kansalaisia terroristi-iskuilta. Siksi meidän on löydettävä turvallisuuden ja yksityisyyden välille tasapaino. Tämän tasapainon täytyy näkyä sopimuksessa, josta käymme parhaillaan keskustelua.

Ottaen kuitenkin huomioon, miten tärkeästä asiasta on kyse, neuvoston toimintatapa on ollut todella harrastelijamainen. Siksi toivoisin, että esittelijälle annettaisiin lisää myönnetyksiä, myös erityistä apua, jotta voimme kenties saavuttaa parlamentissa enemmistön.

Ellei tämä onnistu, terrorismin rahoituksen jäljittämishjelma jää yksittäiseksi keskusohjelmaksi ja meidän on tärkeää varmistaa, että SWIFT siirtää vain yksittäisiä tietoja. Ellei tämä onnistu, on tehtävä täydellinen sopimus ja nykyinen sopimus pysyy tärkeänä. Siksi uskon, että meidän pitäisi pyrkiä lykkäämään äänestystä ja sitten viime kädessä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, tämä on hyvin tärkeä keskustelu. En halua häiritä teitä, mutta käytätte kaikki aikaa puoli minuuttia enemmän kuin teidän pitäisi. Luettelossa on vielä 11 henkeä. Jos te kaikki puhutte näin pitkään, en voi antaa muille puheenvuoroa.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, kukaan ei epäile vakavasti tarvetta torjua terrorismia. Kehittyneiden demokraattisten oikeusvaltioiden on kuitenkin vastattava aina kysymykseen siitä, mitä pitäisi tehdä ja miten se pitäisi tehdä. Tässä tapauksessa kysymykseen on helppo vastata. Emme saa toimia siten, että 500 miljoonasta ihmisestä tulee epäiltyjä ja että heidän oikeuksiaan loukataan vakavasti tarjoamatta heille oikeussuojakeinoja. Näitä toimenpiteitä ei varsinkaan saa toteuttaa piittaamatta lainkaan nykyisistä demokraattisista säännöistä.

Parlamentti joutuu nyt ottamaan niskoilleen syyn ylimielisen puheenjohtajavaltio Ruotsin toimista. Emme saa tehdä tätä. Siksi kannatan sitä, että äänestämme huomenna tätä sopimusta vastaan.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan todeta, että tällä esityksellä ei estetä mitään, ei yhtäkään terrori-iskua. Sillä ei olisi estetty yhtäkään neuvoston puheenjohtajan mainitsemista neljästä iskusta, vaikka niiden jälkeiset tutkinnat olisivat kenties voineet helpottua. Tämä sopimus vähentää turvallisuutta aivan samalla tavalla kuin kaikki Internetin täydellistä valvontaa koskevat lait vähentävät turvallisuutta, sillä jos valvonta on täydellistä, ihmiset pyrkivät välttelemään sitä – myös rehelliset kansalaiset. Silloin verkossa kehitetään anonymisointipalveluja, aivan kuten nyt myös pankkialalla. Jos terroristit voivat piiloutua tavallisten ihmisten joukkoon, turvallisuus vähenee. Sopimus on huono.

Pyydän sen sijaan tarkistamaan perinpohjaisesti kaikkia terrorismin vastaisia lakeja. Mitä ne maksavat, ja miten ne vaikuttavat yhdessä yksityisyyteen ja vapauteen? Vasta sitten edes harkitsen äänestäväni terrorismin vastaisten lakien lisäämisen puolesta. Osoittakaa meille, miten tehokkaita nämä toimenpiteet ovat, asiakirjoilla, jotka ovat avoimia eivätkä salaisia.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomiota kahteen asiaan, jotka ovat mielestäni hyvin tärkeitä. On kiistaton tosiasia, että meidän on torjuttava terrorismia, mutta keskustelussa on kyse siitä, miten tämä pitäisi tehdä ja minkälaisia sopimuksia amerikkalaisten kanssa pitäisi tehdä asiasta. Haluan ottaa esiin kaksi asiaa. Niistä ensimmäinen on se, että sopimus vaikuttaa vain toiseen osapuoleen, toisin sanoen sopimus on yksipuolinen. Olemmeko ajatelleet sitä, että myös EU:n jäsenvaltioissa toimivat sopivat yksiköt voisivat saada tietoja Yhdysvalloilta ja että tämä helpottaisi terrorismin torjuntaa täällä Euroopassa? Toinen asiani on se, että perimmäiset vastalauseet koskevat mahdollisuutta saada kaikki rahaliikennettä koskevat tiedot. Korostan voimakkaasti sanaa "kaikki". Mielestäni meidän pitäisi pyrkiä siihen, että amerikkalaiset ja eurooppalaiset erikoisyksiköt saisivat tietoja vain epäilyksen alaisista tahoista.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, neuvosto lähetti sopimuksen Euroopan parlamentille poikkeuksellisesti varsin myöhään. Toivon, etteivät tällaiset tapaukset enää toistu. Toisaalta Yhdysvaltojen viranomaisten ja Euroopan parlamentin välinen tiivis yhteistyö on yllättänyt minut varsin

myönteisesti. Yhdysvaltojen viranomaiset ovat odotusteni vastaisesti kuunnelleet parlamenttia, ja toivon tämän toistuvan tulevaisuudessa.

Odotan Yhdysvaltojen viranomaisilta vastaavanlaista kiinnostusta myös jäsenvaltioiden yhdenvertaista kohtelua kohtaan viisumivapausohjelman yhteydessä. Yhdysvaltojen on otettava käyttöön selvät, avoimet kriteerit, joiden perusteella se epää viisumeja tietyissä jäsenvaltioissa. Katson kuitenkin, että meidän on tuettava väliaikaista sopimusta, sillä se parantaa EU:n kansalaisten turvallisuutta. Sopimuksen hyväksyminen ei saa kuitenkaan keskeyttää Yhdysvaltojen kanssa käytäviä neuvotteluja pitkäaikaisesta sopimuksesta, jossa kaikki parlamentin esittämät vastalauseet otetaan huomioon.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, neuvosto on nyt myöntänyt, ettei neuvotteluilla ole ehkä saavutettu aivan niin hyviä tuloksia kuin niillä olisi voitu saavuttaa. Meidän pitäisi reagoida tähän ja tarttua tilaisuuteen parantaa sopimusta. Pelkkä asioiden lykkääminen ei auta, sillä lykkäämiseen ei sovelleta mitään ehtoja. Olisimme siksi seuraavassa täysistunnossa täysin samassa tilanteessa. En usko tämän muuttavan mitään.

Toiseksi haluan todeta, että olemme kuulleet jo tarpeeksi lupauksia siitä, miten asiat paranevat seuraavalla neuvottelukierroksella ilman parlamentin osallistumista. Meille luvattiin jo ennen tätä sopimusta, että tällä kerralla asiat olisivat toisin. Lykkääminen ei taaskaan auta. Tässä tapauksessa auttaa vain selvän merkin antaminen.

Kolmanneksi puhujat ovat väittäneet toistuvasti, että sopimuksen hylkääminen johtaisi turvallisuuspuutteisiin. Näitä turvallisuuspuutteita ei yksinkertaisesti ole. Meillä on oikeudellisia lausuntoja, jotka osoittavat tämän, ja meillä on sopimuksia keskinäisestä oikeusavusta.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kansalaistemme turvallisuus on meille kaikille äärimmäisen tärkeä asia, ja meistä saa aivan liian helposti sellaisen kuvan, ettemme suhtaudu terrorismin torjumiseen tiukasti, kun seisomme täällä pyytämässä, että kansalaistemme kansalaisvapauksia suojeltaisiin. Olen nähnyt näin käyvän kerta toisensa jälkeen monien kansallisten parlamenttien jäsenten tapauksessa, kun kyse on Euroopan parlamentin toimista.

SWIFTin saavutuksista on tietenkin monia esimerkkejä, ja suhtaudumme niihin kaikkiin myönteisesti. On kuitenkin aivan yhtä tärkeää kiinnittää huomiota myös niihin tapauksiin, joissa SWIFT ei ole toiminut tai se on tuottanut meille pettymyksen. Monet tutkimukset Euroopan unionissa ovat epäonnistuneet. Pelkästään omassa vaalipiirissäni pidätettiin 12 viatonta henkilöä, joita vastaan ei kuitenkaan kyetty nostamaan syytteitä. Kun heidät pidätettiin, meille sanottiin, että heitä vastaan oli merkittävää näyttöä, josta osa liittyi rahaliikennetietoihin.

Mitä voimme oppia näistä epäonnistuneista tapauksista? Arvoisa neuvoston jäsen, otetaan askel taaksepäin. Meillä on aikaa. Emme seiso selkää seinää vasten, vaan voimme päästä asiassa eteenpäin. Lykätään äänestystä. Arvoisa neuvoston jäsen, palatkaa taaksepäin ja tehkää se kunnolla – en pyydä tätä parlamentin vuoksi vaan kansalaistemme vuoksi.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, jos kotimaani poliisi haluaa käyttöönsä pankkitilitietoja, hänellä on oltava etsintälupa. En voi hyväksyä sopimusta, jonka nojalla tuhansia tai miljoonia pankkitietoja siirrettäisiin amerikkalaisen poliisin tutkittaviksi ilman, että tämä edellyttäisi tuomioistuimen lupaa. Neuvoteltu väliaikainen sopimus ei tarjoa tietosuojaa. Tietosuoja ei ole ylellisyyttä, vaan se on vapautemme edellytys. Sopimus ei ole vastavuoroinen eikä oikeasuhtainen. Emme voi hyväksyä sitä.

Toivomme todella, että lopullisesta sopimuksesta neuvotellaan kunnolla. Miten siitä voidaan neuvotella? Neuvotellaanko siitä huonolla vai järkevällä tavalla? Uskon, että meille on parempi, ettemme hyväksy huonoa väliaikaista sopimusta, kuin että hyväksymme minkä sopimuksen tahansa. Väliaikaisen sopimuksen hylkääminen tarkoittaa sitä, että meillä on hyvät lähtökohdat neuvotella lopullisesta sopimuksesta.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, sanonnan mukaan hyvät sopimukset ovat tasa-arvoisten kumppanien tekemiä. Tällä hetkellä suunnitteilla oleva sopimus ei kuitenkaan viittaa siihen, että olisimme tasa-arvoisia kumppaneita, vaan että Yhdysvallat esittää meille vaatimuksia ja odottaa meidän noudattavan sen näkemyksiä.

Lissabonin sopimuksen myötä Euroopan parlamentti on kuitenkin saanut paljon lisää valtaa, ja täällä istuvien Euroopan parlamentin jäsenten tehtävänä on todella puolustaa EU:n jäsenvaltioiden 500 miljoonan kansalaisen etuja ja oikeuksia, perusoikeuksia. Kannatan siksi ehdotusta siitä, että tätä sopimusta

paranneltaisiin ja että siihen sisällytettäisiin ehdotukset, joita me, Euroopan parlamentin jäsenet – EU:n toimielinten ainoat suorilla vaaleilla valitut edustajat – odotamme siihen sisällytettävän.

Tiedän, että Euroopan unionissa on maita, joilla on valtavia ongelmia terrorismin kanssa. Espanja on yksi terrorismia pitkään torjuneista maista, ja uskon, että tässä tapauksessa neuvostosta tulee Euroopan parlamentin eikä Amerikan Yhdysvaltojen kumppani.

Alfredo Pérez Rubalcaba, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan todeta kuunnelleeni suurella mielenkiinnolla ja arvostuksella kaikkia parlamentin jäsenten puheenvuoroja, joissa he ovat ilmaisseet tukeaan ja esittäneet kritiikkiä – jälkimmäistä kylläkin enemmän. Kaikki puheenvuorot olivat kuitenkin tervetulleita.

Haluan ensinnäkin todeta olevani hyvin iloinen siitä, että vakuutuin jälleen parlamentissa käydyin keskustelun aikana siitä, että parlamentti, komissio ja neuvosto ovat täysin samoilla linjoilla yhteisten arvojemme puolustamisen ja – kuten puheessani totesin – kaikenlaisen terrorismin määrätietoisin vastustamisen suhteen. Yhteisymmärrys tästä asiasta on mielestäni äärimmäisen tärkeä, eikä meidän pitäisi unohtaa sitä.

Tämän iltapäivän keskustelussa SWIFT-sopimuksesta on kuultu kahdenlaista kritiikkiä, jotka haluan erottaa toisistaan: kritiikkiä menettelytavasta ja kritiikkiä sopimuksen sisällöstä. Nämä kritiikin lajit eroavat toisistaan täysin.

On totta, että sopimuksen sisältöä on arvosteltu jatkuvasti, ja sitä ovat arvostelleet jopa ne jäsenet, jotka nimenomaan kannattivat tällaista sopimusta. Toistan, mitä sanoin aiemmassa puheenvuorossani: asiat olisi luultavasti voitu tehdä paremmin – itse asiassa ne olisi varmasti voitu tehdä paremmin. Sanoin kuitenkin myös – ja toistan tämänkin – että aikataulu oli se, mikä se oli, niin kuin parlamentin jäsenet hyvin tietävät, joten neuvoston ja komission oli ryhdyttävä toimiin hyvin nopeasti. Haluan joka tapauksessa todeta hyvin selvästi, että aivan kuten sanoin aiemmin iltapäivällä, neuvosto haluaa, että asiat hoidetaan jatkossa eri tavalla eikä niin kuin ne on hoidettu aiemmin.

Jotkut jäsenet ovat sanoneet, kenties aiempien kokemustensa perusteella, että tämä lupaus, sitoumus, on rikottu parlamentissa toistuvasti. Haluan tukea neuvostoa toteamalla, että tämä sitoumus perustuu Lissabonin sopimuksen sisältämään perustavanlaatuiseen sitoumukseen, sillä sopimuksessa asetetaan keskeiseksi tavoitteeksi se, että Euroopan parlamentin pitäisi toimia yhä merkittävämmässä osassa EU:n toimielinten työssä, jotta kansalaiset tuntisivat olevansa paremmin edustettuja.

Koska maani on antanut tämän lupauksen, jossa on kyse Lissabonin sopimuksen mukaisesta perustavanlaatuisesta sitoumuksesta, haluan todeta täällä ehdottomasti, että Espanjan puheenjohtajakaudella neuvosto hoitaa asioita toisin.

Elleivät jotkut luota neuvoston sanaan, mihin heillä on toki oikeus, heidän pitäisi muistaa, että sopimus velvoittaa meidät toimimaan toisella tavalla. Siltä varalta, ettei neuvoston poliittinen tahto siis riitä, lainsäädäntöömme sisältyy sopimus, jolla varmistetaan, että asiat hoidetaan tulevaisuudessa toisin. Se edellyttää sitä, että Euroopan parlamentti tekee yhteistyötä komission kanssa, ja se edellyttää luonnollisesti yhteishenkeä, jota parlamentin jäsenet ovat täällä osoittaneet – pyrkimystä löytää tasapaino turvallisuuden ja keskeisten arvojemme suojelun välillä. Kyse on yleiseurooppalaisesta hengestä, joka vallitsee myös neuvostossa.

Itse aiheesta haluan esittää kolme huomiota. En puutu muutamiin erityisiin kysymyksiin, joista on esitetty kritiikkiä, josta osa on mielestäni perusteetonta. Täällä on esimerkiksi useaan otteeseen sanottu, että SWIFT-sopimuksessa, sellaisena kuin se on parlamentille esitetty, sallitaan tietomassojen siirto. Täällä ei ole sanottu, vaikka se pitäisikin todeta selvästi, ettei sopimus perustu tällaiseen logiikkaan ja että SWIFT-sopimuksessa sallitaan tietomassojen siirto poikkeustapauksissa – aina ja vain laillisten epäilyjen tapauksessa (sopimuksen 4 artiklan 6 kohta). Tämä on vain yksi esimerkki. Täällä on myös esitetty muita jokseenkin keinotekoisia syytöksiä sopimuksen sisällöstä, joka uskoakseni kestäisi hyvin tarkastelun, mutten puutu niihin tässä kohden.

Haluan esittää tästä asiasta vielä kaksi muuta huomiota. Ensinnäkin haluan korostaa komission jäsenen ja joidenkin parlamentin jäsenten tavoin, että sopimuksesta on ollut hyötyä terrorismin torjunnassa. Olen antanut muutamia esimerkkejä, ja jäsenille toimitetussa tuomari Bruguièren raportissa annetaan niitä lisää. Voin antaa toisen esimerkin tai jopa kaksi, joihin viittasin aiemmin oman maani osalta.

On totta, että SWIFT-sopimusta käytettiin hyvin tuloksin tutkittaessa Madridissa 11. maaliskuuta tehtyjä iskuja. On myös syytä muistaa, että SWIFT-sopimusta käytettiin iskun ehkäisemiseksi Barcelonassa reilu vuosi sitten. Kaikki näiden iskujen tekijät kärsivät tällä hetkellä vankeusrangaistustaan Espanjan vankiloissa.

Siksi voimme sanoa, että sopimus on todella toiminut ja että olemme saavuttaneet sen avulla tuloksia. Olen siis varma, että parlamentin jäsenet ovat samaa mieltä kanssani siitä, että sopimuksen keskeyttäminen tarkoittaa käytännössä sitä, että EU:n kansalaisten turvallisuustaso madaltuu ainakin hieman. Myönnätte varmaankin sen, että jos sopimus toimii ja on toiminut, sen keskeyttäminen madaltaisi turvallisuustasoamme jonkin verran, ja valitsen nyt sanani huolella, jottei kukaan voi syyttää neuvostoa liiallisesta dramatisoinnista. Se varmastikin vähentäisi turvallisuutta hieman – asia on näin yksinkertainen.

Siksi haluan korostaa neuvoston puolesta – ja uskon komission olevan asiasta samaa mieltä – että on hyvin tärkeää, ettemme keskeytä tätä sopimusta. Sopimus kenties ansaitsee osakseen arvostelua, ja haluan korostaa jälleen kerran, että otamme tänä iltapäivänä kuulemamme kovan kritiikin huomioon. Uskon kuitenkin teidän parlamentin jäsenten olevan samaa mieltä kanssani, kun sanon, että tämä sopimus on paljon parempi kuin tietojenvaihtoa koskeva pöytäkirja, jota Yhdysvaltojen ja EU:n on täytynyt noudattaa vuosien ajan.

Tämänpäiväisen keskustelumme kohteena oleva sopimus ei varmastikaan ole täydellinen. Sitä voitaisiin varmasti parantaa, ja olen jopa samaa tiettyjen tahojen esittämästä kritiikistä, mutta pyydän teitä ottamaan huomioon – niin kuin itse teen – että sopimus merkitsee parannusta aikaisempaan. EU, neuvosto ja komissio ovat sisällyttäneet sopimukseen useita ehdotuksia, jotka huolestuttavat joitakin jäseniä, joiden ensisijaisena – ja oikeutettuna – tavoitteena on varmistaa, ettei turvallisuutta taata ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kustannuksella.

Siksi haluan toistaa sen, mitä komission jäsen sanoi, eli että on tärkeää, ettei sopimusta keskeytetä. Haluan myös toistaa parlamentille sen, että neuvosto haluaa vilpittömästi neuvotella uudesta, lopullisesta sopimuksesta, joka sisältää monia täällä tänään esiin tuotuja asioita, joista neuvosto on samaa mieltä ja joille se haluaisi antaa julkisen tukensa. Neuvosto on sitoutunut tähän. Tosiasia on se, että neuvoston puheenjohtaja on jo luvannut tämän kirjeessään parlamentin puhemiehelle, mutta meidän on vielä pidettävä lupauksemme, kun neuvottelujen aika koittaa.

Keskustelemme siksi nyt väliaikaisesta sopimuksesta, jolla parannetaan nykyistä tilannetta. Keskustelemme sopimuksesta, joka on voimassa yhdeksän kuukautta. Sen verran komissio, neuvosto ja parlamentti tarvitsevat aikaa saadakseen aikaan uuden, lopullisen sopimuksen, jossa varmastikin käsitellään kaikkia varsin kohtuullisia varotoimenpiteitä, joista parlamentissa on keskusteltu tänä iltapäivänä.

Neuvosto ei voi sivuuttaa tämän iltapäivän keskustelua. Emme voi sivuuttaa sitä tosiseikkaa, että tämä sopimus on saanut osakseen paljon arvostelua. Kuten sanoin, osa arvostelusta on varmastikin ollut aiheellista, osa kenties vähemmän aiheellista. Joka tapauksessa sopimusta on arvosteltu, ja mielestäni meidän on kiinnitettävä asiaan vakavasti huomiota. Pyydän neuvoston puolesta, että parlamentti antaisi meille harkinta-aikaa.

Aikaa tietenkin analysoida ja käsitellä tätä keskustelua kollegoideni kanssa neuvostossa, aikaa keskustella siitä komission kanssa ja ennen kaikkea aikaa tarkastella mahdollisuutta tehdä Yhdysvaltojen kanssa parempi sopimus, mikä on mielestäni todella mahdollista. Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, pyydämme aikaa, jotta voimme palata asiaan parlamentissa muutaman viikon tai kuukauden päästä ja jotta voimme varmistaa luoneemme perustan sellaisen lopullisen sopimuksen tekemiselle, jossa puututaan asianmukaisesti tiettyjen jäsenten tänään esittämiin huolenaiheisiin. Toistan, että nämä huolenaiheet vastaavat monessa tapauksessa neuvoston huolenaiheita.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut äärimmäisen tärkeä keskustelu, sillä olemme puhuneet tärkeistä asioista, kuten siitä, miten voimme suojella kansalaistemme turvallisuutta mutta säilyttää samalla hyvät tiedonvaihtojärjestelmät ja korkeatasoisen tietosuojan.

Asiaan on liittynyt mielestäni muutamia kysymyksiä ja väärinkäsityksiä, kuten neuvoston puheenjohtaja sanoi. Joihinkin niistä vastataan tuomari Bruguieren raportissa, joten kehotan teitä todella lukemaan sen. Mielestäni meidän on kuitenkin ymmärrettävä ja muistettava, miksi meillä on väliaikainen sopimus. Miksi olemme tehneet sen? Siksi, että SWIFT kehittyi ja päädyimme tilanteeseen, jossa meillä ei ollut säädöstä tietojensiirrosta, joten komissio ja neuvosto ryhtyivät nopeasti järjestämään asiaa. Saimme Yhdysvalloilta tiettyjä myönnytyksiä ja saimme aikaan erittäin hyvät tietosuojamekanismit. Lisäksi kaksi jäsenvaltiota, joita asia koskee, pyysivät komissiota osallistumaan eurooppalaisen lähestymistavan saamiseksi asiaan ja kahdenvälisen sopimusten välttämiseksi. Tämä on tärkeää muistaa.

Tämä on nyt väliaikainen sopimus, kuten sanoin. Sitä voidaan ja aiotaan parantaa. Komissio ja neuvosto aikovat ehdottomasti ottaa Euroopan parlamentin mukaan Lissabonin sopimuksen mukaisesti pysyvän sopimuksen tekemiseen. Muutoksenhakua, laillista tietojenkäsittelyä ja tietojen poistamista on vielä selvennettävä lisää. Pysyvä sopimus sisältää myös takeet tietojen oikaisemisesta ja saatavuudesta.

Jäsen Lambrinidis kysyi, miksei komissiolla ole neuvotteluohjeita. Hyvä jäsen Lambrinidis, komissio on toiminut 16 tuntia ja 20 minuuttia. Kyse on äärimmäisen tärkeistä neuvotteluvaihtoista. Meidän täytyy päästä keskustelemaan niistä yhdessä uudessa komissiossa ennen kuin laadimme täydelliset neuvotteluvaihtoedut, joista keskustelemme Euroopan parlamentin kanssa. Olemme ryhtyneet hoitamaan tehtäviämme vasta aivan äsken, joten ette voinut odottaa meidän saaneen niitä aikaan. Me kuitenkin lupaamme työstää neuvotteluvaihtoja – ja puheenjohtaja Barroso ilmaisi asian hyvin selvästi kirjeessään puhemies Buzekille. Me esittelemme ne Euroopan parlamentille mahdollisimman pian ja varmistamme, että pysytte asiasta jatkuvasti ajan tasalla.

Äänestyksen lykkääminen voisi olla hyvä ajatus, ja me saatamme tarvita enemmän aikaa keskustellaksemme vaihtojista. Toimitamme teille neuvotteluvaihtoedut, saatte aikaa tutustua asiakirjoihin, raportteihin ja niin edelleen, ja kuten sanoin, komissio haluaa tehdä yhteistyötä teidän kanssanne ja neuvoston kanssa, jotta saamme asiasta aikaan hyvän – paljon paremman – pysyvän sopimuksen.

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, sinisen kortin sääntö ei koske neuvoston ja komission puheenvuoroja, mutta tämä keskustelu on äärimmäisen tärkeä. Meidän on tehtävä päätös huomenna.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämä ei ole sääntöjen mukaista, mutta pyydän teitä kuuntelemaan kaksi lyhyttä – ja painotan sanaa ”lyhyttä” – kysymystä jäsen Schulzilta ja jäsen Lambrinidisiltä. Kysymyksiä ei tule sen enempää, sillä voisimme keskustella tästä aiheesta vielä toiset kaksi tuntia.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Rubalcaba, Euroopan parlamentin kaikkien jäsenten tavoin kuuntelin tarkasti, mitä sanoitte. Käytitte seuraavia sanoja: ”Antakaa minulle lisää aikaa, jotta voin keskustella tästä neuvoston muiden jäsenten kanssa. Antakaa minulle lisää aikaa, jotta voin palata kanssanne asiaan paremman sopimuksen merkeissä.” Haluan siksi kysyä teiltä, onko asia tarkalleen niin, ettei neuvosto vaadi enää tätä sopimusta ja sitä koskevan äänestyksen toimittamista ja että haluatte aikaa neuvotellaksenne Yhdysvaltojen kanssa uudesta ja paremmasta sopimuksesta. Ymmärsinkö sanomanne oikein?

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, onko neuvosto tietoinen siitä, ettei SWIFT ole välittänyt viime vuosina kertaakaan tarkkoja tietoja, koska niitä ei voida louhia, ja että se siirtää aina tietomassoja?

Onko neuvosto tietoinen siitä, että juuri tästä syystä Yhdysvallat ja SWIFT ovat tehneet sopimuksen, jonka nojalla valtiovarainministeriössä toimii SWIFTin henkilökuntaa varmistamassa, ettei valtiovarainministeriön saamista tietomassoista tehdä massahakuja?

Onko neuvosto tietoinen siitä, ettei väliaikaisessa sopimuksessa anneta parlamentille pienimpiäkään myönnytyksiä? Jos olen oikeassa – niin kuin toivon olevani – ovatko neuvosto ja komissio sitoutuneet ottamaan tietomassakysymyksen äärimmäisen vakavasti neuvotteluvaihtojissa?

Alfredo Pérez Rubalcaba, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, neuvosto haluaa toistaa jälleen kerran, miten tärkeää on, ettemme katkaise rahaliikennetietojen virtaa Euroopan ja Yhdysvaltojen välillä.

Neuvosto on kuitenkin tietoinen myös siitä, että parlamentin jäsenten esittämät varotoimenpiteet, arvostelut ja ehdotukset on otettava vakavasti huomioon.

Pyysin siksi aikaa voidaksemme työskennellä EU:n kaikkien jäsenvaltioiden kanssa ja tarkastella sitä, onko meidän sisällytettävä tällainen näkökohta uuteen sopimukseen. Mikä vielä tärkeämpää, pyysin aikaa voidaksemme neuvotella Yhdysvaltojen kanssa. Uskon Yhdysvaltojen haluavan sisällyttää uuteen sopimukseen monia varotoimenpiteitä, varauksia ja rajoituksia, joita Euroopan parlamentin jäsenet ovat tuoneet tällä tänään esiin. Lyhyesti sanottuna se haluaa saavuttaa lopullisessa sopimuksessa paremman tasapainon turvallisuuden ja vapauden välillä, mistä juuri pohjimiltaan me puhumme tänään.

Haluaisin saada aikaa tutkia tätä mahdollisuutta voidakseni palata parlamenttiin ja kertoa tämänkaltaisessa täysistunnossa ennen äänestyksen toimittamista, että komissio ja neuvosto ovat saaneet Yhdysvalloilta sitoumuksen, joka koskee näiden Euroopan parlamentin ehdotusten sisällyttämistä uuteen sopimukseen.

Katson, että tällaisessa tilanteessa keskustelumme eroaisi suuresti siitä, jota olemme käyneet täällä tänä iltapäivänä.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Rubalcaba, vastauksestanne oli paljon hyötyä. Kiitos siitä. Jos ymmärsin asian oikein, keskustelunaiheemme arkaluonteisuuden vuoksi ministeri Rubalcaba ei voi luvata meille, ettei nykyinen sopimus tule voimaan. Toisin sanoen jos lykkäämme asioita ja annamme itsellemme enemmän aikaa, se tulee voimaan.

Siksi seuraava kysymykseni on se, voiko ministeri Rubalcaba luvata meille esimerkiksi sen, että pitkäaikainen, tiukempien vaatimusten mukainen sopimus saadaan aikaan kuukaudessa, vai katsooko neuvosto, että meidän on edelleen odotettava yhdeksän kuukautta. Parlamentin on hyvin vaikeaa kelpuuttaa ehdotonta lupaus. Siksi neuvoston lupaukselle on asetettava selvät ehdot, jotta parlamentti voi päättää huomenna mahdollisesta lykkäyksestä.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitos, että sovellatte parlamentin työjärjestystä suopeasti ja annoitte puheenvuoron kahdelle edustajalle – sosialistien ja demokraattien ryhmän edustajalle sekä Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraattien) edustajalle.

Arvoisa ministeri Rubalcaba, tiedätte tarkkaan, mistä on kyse: useimmat argumentit, joita parlamentin jäsenet ovat esittäneet keskustelussa, ovat olleet oikeudenmukaisia. Arvostan suuresti kaikkea, mitä täällä on sanottu. Puheenvuorojen pitäisi kuitenkin perustua asiakirjoihin, tietoon ja tosiasioihin, ja suoraan sanoen yllätyin suuresti tietyistä puheenvuoroista, jotka antoivat ymmärtää aivan muuta. Sain niistä sellaisen vaikutelman, että itse asiassa hyvin harvat ovat lukeneet sopimuksen, jota he arvostelevat. Jos puhujat olisivat nimittäin lukeneet sen, he eivät olisi mitenkään voineet keksiä tällaisia argumentteja.

Arvoisa ministeri Rubalcaba, haluan siksi kysyä teiltä aiheesta, jonka kollegani jäsen Weber mainitsi puheessaan ja jäsen Hennis-Plasschaert kirjeessään (kuten tiedätte, kannatan väliaikaisen sopimuksen säilyttämistä sillä aikaa, kun neuvottelemme uudesta sopimuksesta). Jäsen Hennis-Plasschaert esitti kirjeessään saman kysymyksen kuin jäsen Weber. Voiko neuvosto taata parlamentille, että se esittelee parlamentin myötävaikutuksesta uuden lopullisen sopimustekstin valiokunnassa kesäkuussa ja täysistunnossa heinäkuussa?

Alfredo Pérez Rubalcaba, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, osa jäsenistä pyytää väliaikaista sopimusta, osa puolestaan pysyvää sopimusta.

Aikataulun näkökulmasta on tietenkin aivan eri asia esitellä parlamentille ehdotus lopulliseksi sopimukseksi eli saada Yhdysvalloilta lupaus parlamentin esittäminen varotoimenpiteiden ja ehdotusten sisällyttämisestä sopimukseen kuin tuoda neuvottelupöytään uusi sopimus.

Hyvä parlamentin jäsen, jos tarkoitatte kysymyksellänne sitä, voimmeko toimittaa parlamentille uuden sopimuksen kuukauden sisällä, vastaan kieltävästi. Jos tarkoitatte kysymyksellänne sitä, voimmeko esitellä muutaman kuukauden sisällä parlamentille tulokset Yhdysvaltojen kanssa käydyistä keskusteluista – joihin parlamentti osallistuu, ja tämä on mielestäni tärkeää – niin että voimme keskustella siitä, onko meillä syytä ajatella, niin kuin neuvosto ajattelee, että lopullisesta sopimuksesta tulee paljon nykyistä parempi, vastaan myöntävästi. Uskon, että voimme.

Pyydän juuri tätä. Siksi en viittaa erityisesti esittelijän ehdotukseen – ja myönnän, etten ole harkinnut sitä vakavasti tänä iltapäivänä arvioituani yleistä ilmapiiiriä sekä lukuisia toimia ja puheenvuoroja, joissa vastustettiin väliaikaisen sopimuksen allekirjoittamista. Haluan toistaa, että asioiden nykytilassa mielestäni on paljon realistisempaa pyytää parlamentilta esimerkiksi kolme kuukautta aikaa sitä varten, että voimme esitellä ehdotuksen Yhdysvaltojen kanssa tehtävästä sopimuksesta, jotta parlamentti voi keskustella siitä. Toisin sanoen tämä sopimus sisältäisi seikkoja, jotka ovat EU:n – komission, neuvoston ja parlamentin – sekä Yhdysvaltojen mielestä sellaisia, että ne pitäisi sisällyttää neuvoteltavaan lopulliseen sopimukseen.

Katson, että tällaisessa tilanteessa tämänpäiväinen keskustelumme olisi varsin toisenlainen.

Jeanine Hennis-Plasschaert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, täällä on sanottu kaikenlaista. Jäsen Busuttillille ja neuvoston puheenjohtajalle haluan painottaa erityisesti sitä, ettei päätöksemme olla hyväksymättä väliaikaista sopimusta vaaranna EU:n kansalaisten turvallisuutta. Mielestäni on erittäin epäreilua käyttää sitä perusteluna. Käytössä on edelleen muita oikeudellisia välineitä, joiden turvin EU ja Yhdysvallat voivat vaihtaa keskenään tarkkaan määriteltyjä tietoja, ja kuten jäsen Moraes totesi, kukaan ei ole tässä toista moraalisesti parempi.

Yhdysvaltojen kirjeestä totean sen, että on täysin selvää, että arvostamme kirjettä, mutta pelkkä toteamus, jonka mukaan parlamentin näkemyksiä kuullaan, ne otetaan huomioon ja niihin vastataan, on hieman heikko esitys – eikä olekin? Se on vastauksena varsin välttelevä. Lisäksi tämän on todettu edellyttävän sitä, että väliaikainen sopimus pysyy voimassa, mikä on mielestäni puhdasta kiristystä. Alan kiukustua ja olen pahoillani siitä, mutta tämä keskustelu alkaa hiljalleen käydä hermoilleni.

TFTP ei ole – eikä sen voida katsoa olevan – Euroopan vahvimpien kansalaisvapauksiin liittyvien perinteiden mukainen. Sen on katsottava poikkeavan EU:n laista ja käytännöstä, ja haluan että asia tunnustetaan. Olen sanonut tämä aiemmin ja haluan kuulla sen jälleen selvästi. Haluan myös todeta, ettei kukaan epäile sitä, etteikö Yhdysvaltojen ja EU:n välistä yhteistyötä ole tarpeen jatkaa ja vahvistaa, vaikka EU:n ja sen jäsenvaltioiden sekä erityisesti neuvoston on oltava vahvoja asettaessaan omia tavoitteitaan. Tältä osin parlamentti ja neuvosto eivät ole vielä samoilla linjoilla.

Lopuksi haluan korostaa, että tässä on pohjimmiltaan kyse EU:n vastuusta ja että asiaan on löydettävä eurooppalainen ratkaisu. Alankomaat ja Belgia eivät saa päätyä tässä höynäytetyiksi. Kuuntelin tarkasti puheenvuorojanne – sitä, että pyysitte lisää aikaa – ja olen valmis antamaan tämän pyynnön puheenjohtajakokouksen käsiteltäväksi. Ette kuitenkaan antanut minulle pyytämiäni lupauksia: vastauksenne oli liian epämääräinen. Pyydän kuitenkin myöhemmin tänään kokoontuvaa puheenjohtajakokousta käsittelemään pyyntöänne.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 10. helmikuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjumiseksi on tärkeää, muttemme saa tehdä sitä hinnalla millä hyvänsä. Yhdysvaltojen kanssa tehtävässä sopimuksessa rahaliikennetietojen siirtämisestä on viime kädessä kyse kaikkien EU:n kansalaisten henkilökohtaisen postin avaamisesta ja lukemisesta sekä heidän sähköpostiliikenteensä seuraamisesta sillä verukkeella, että terroristit lähettävät todennäköisesti toisilleen kirjeitä tai sähköisiä viestejä. Sopimus, josta puhumme, ei turvaa henkilötietojen suojelua eikä varsinkaan takaa sitä, mihin tarkoituksiin niitä saatetaan käyttää. Emme voi hyväksyä sitä riskiä, että miljoonien viattomien kansalaisten yksityiselämään tai eurooppalaisten yhtiöiden täysin lailliseen rahaliikenteeseen saatetaan kajota yhden maan hallituksen määräysten perusteella. Muistan edelleen Echelonin tapauksen. Kyseessä on salakuuntelujärjestelmä, jota väitettiin käytettävän sotilas- ja turvallisuustarkoituksiin mutta joka osoittautui hälyttävän potentiaaliseksi kaupallisten ja poliittisten vastustajien vakoilujärjestelmäksi. Voimme hyväksyä tarkkaan määriteltujen tietojen vaihdon eli vastavuoroisen siirron oikeusviranomaisen pyynnöstä tietyissä tilanteissa. Haluamme ehdottomasti auttaa SWIFTiä ylittämään teknisen esteen, joka estää sitä siirtämästä muunlaisia tietoja kuin tietomassoja. Emme voi kuitenkaan hyväksyä tätä sopimusta.

Indrek Tarand (Verts/ALE), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, kehotamme kollegoitamme äänestämään tätä mietintöä vastaan ja antamaan näin neuvoston ja komission jäsenille mahdollisuuden tehdä tarkistuksia ja muuttaa kantaansa. Toivomme todella, että he tarttuvat tähän tilaisuuteen. Lisäksi totean, että Ranska on juuri päättänyt myydä Venäjälle Mistral-luokan sota-aluksen. Uskomme, että se katuu vielä vilpittömästi päätöstään.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Terrorismin uhka ei pienene. Itsemurhapommittajan viimeaikainen yritys räjäyttää Euroopasta Yhdysvaltoihin matkalla ollut lentokone osoittaa, että maailmassa on ihmisiä, jotka ovat valmiita tappamaan satoja viattomia ihmisiä fanaattisen vakaumuksensa vuoksi. Olisi kuitenkin virhe pitää terroritekoja vain epätoivoisten yksilöiden tekoina, sillä kaikkien terroristien takana on organisaatio, joka on kouluttanut heidät ja järjestänyt heille räjähteitä ja rahoitusta. Terroristien on oltava hyvin organisoituneita, jotta terrorismi voi jatkua, ja tätä varten terroristit tarvitsevat ensisijaisesti rahaa. Emme saa lopettaa pyrkimyksiämme jäljittää rahaliikennettä ja määritellä terrorismin tukemiseen käytettyjen varojen lähteitä. Kansalaistemme turvallisuuden takaamiseksi on äärimmäisen tärkeää, että hallitukset vaihtavat keskenään tehokkaasti tietoja ja antavat toisilleen vastavuoroista apua epäilyttävien henkilöiden ja organisaatioiden tunnistamiseksi. Meidän pitäisi pyrkiä kaikin tavoin varmistamaan, että lopullisessa sopimuksessa turvataan henkilötietojen tarpeellinen suojelu.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, että meidän pitäisi ensisijaisesti pyrkiä rajoittamaan terrorismia, sillä terrorismi on edelleen uhka, myös Euroopassa. Puhuessamme turvallisuudesta meidän pitäisi jättää poliittiset pelit syrjään. Euroopan parlamentin ei pitäisi tehdä arvovallostaan suurta numeroa hylkäämällä Yhdysvaltojen

kanssa tehtävä väliaikainen sopimus rahaliikenteen sanomanvälitystietojen käsittelystä, sillä tämä sopimus lisää turvallisuutta mantereellamme.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

14. Henkilöskannerit - Tiedustelupalvelujen toiminta terrorismintorjuntastrategioiden puitteissa (keskustelu)

Puhemies. Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu terrorismin torjunnasta sekä neuvoston ja komission julkilausumat henkilöskannereista ja tiedustelupalvelujen toiminnasta terrorismintorjuntastrategioiden puitteissa.

Alfredo Pérez Rubalcaba, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää parlamenttia mahdollisuudesta käydä rauhallista keskustelua terrorismintorjuntapolitiikasta ja erityisesti tietyistä sen osa-alueista. Pidän myös keskustelun ajoitusta onnistuneena, sillä viime vuoden joulukuussa maailmanlaajuisista hämminkiä aiheuttaneesta epäonnistuneesta iskusta Detroitin-lennolla on ehtinyt kulua riittävästi aikaa.

Tietenkin kun jotain tällaista tapahtuu, siihen on mielestäni reagoitava, sillä kyse on kuitenkin niinkin suuresta asiasta kuin terrorismin uhkasta. Minusta on kuitenkin huomattavasti parempi, että työtä tehdään jatkuvasti ja kaikessa hiljaisuudessa, hitaasti mutta varmasti, niin kuin meilläpäin sanotaan. Korostaisin parlamentille, että terrorismin uhka on edelleen yhtä todellinen kuin aiemminkin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Tiedämme, että terroristit tarkkailevat meitä. Tiedämme, että he ovat kekseliäitä ja yrittävät muuttaa menetelmiään kiertääkseen terrorismintorjuntastrategioitamme. Sen vuoksi myös strategiamme on oltava innovatiivinen ja monipuolinen. Sitä on parannettava jatkuvasti, ja mikä tärkeintä, meidän on otettava opiksemme virheistämme, sillä selvää on, että teemme virheitä.

Kaikesta tästä huolimatta olemme hyvin tietoisia siitä, että ellei Detroitin epäonnistunutta iskua olisi ollut joulukuussa, emme todennäköisesti nyt keskustelisi tästä aiheesta parlamentissa ainakaan samalta pohjalta kuin nyt. Toisin sanoen tämä keskustelu on syntynyt varotoimien tarpeesta ja erityisesti tarpeesta koota yhteen niitä päätelmiä, joita me kaikki olemme tehneet äsken mainitsemani Detroitin tapauksen pohjalta.

Keskeistä tämänpäiväisessä keskustelussa on myös pyrkiä analysoimaan, miltä osin hyökkäysyrityksen käsittelyssä epäonnistuttiin ja millaisia toimia eri jäsenvaltiot aikovat ottaa käyttöön estääkseen samojen virheiden toistumisen. Puhumme siis tietojen analysoinnista ja terrorismin torjunnan erikoisyksiköistä, puhumme tietojenvaihdosta ja henkilöskannereista. Puhumme virheistä, joita onneksi toteutumattomaksi jääneen hyökkäyksen yhteydessä tehtiin.

Tämä on siis keskustelumme aiheena, ja haluan mainita muutamia selkeimpiä johtopäätöksiä, joita Detroitin epäonnistuneesta iskusta voidaan mielestäni tehdä. Johtopäätöksiä on viisi.

Ensinnäkin Detroitin tapaus osoittaa, että siviili-ilmailu on edelleen terroristien pääkohde.

Toiseksi Detroitin tapaus tuo esiin tietojen keräämisen mutta myös niiden yhdistämisen ja analysoinnin tärkeyden.

Kolmanneksi Detroitin tapaus osoittaa al-Qaidan liittolaisten kykenevän tekemään iskuja myös oman alueensa ulkopuolella. Tämä pätee niin Arabian niemimaalla toimivaan al-Qaidaan, jonka epäillään olleen Detroitin epäonnistuneen iskun takana, kuin islamilaisen Maghrebin al-Qaidaan, jotka ovat uhka meille kaikille.

Neljäs johtopäätös, jonka olen tehnyt, on se, että Detroitin tapahtumien tulisi muistuttaa meille, miten tärkeää on pyrkiä ehkäisemään radikalisoitumista. Mielestäni huomiota tulisi kiinnittää terroristiepäiltyjen persoonallisuuteen.

Viimeisenä johtopäätöksenä on se, että Detroitin tapahtumat vaativat meitä kiinnittämään entistä tarkemmin huomiota toimintakyvyttömiin valtioihin tai sellaisiin valtioihin, jotka ovat olosuhteidensa vuoksi vaarassa tulla toimintakyvyttömiksi.

Ensimmäinen ja toinen johtopäätös liittyvät siviili-ilmailuun kohdistuvaan jatkuvaan uhkaan ja siihen, että meidän olisi pystyttävä yhdistelemään kaikkia saatavilla olevia tietoja. Näillä asioilla puolestaan on suora yhteys tämänpäiväiseen keskusteluun tai keskusteluihin tiedoista ja niiden käytöstä sekä henkilökannereista.

Sanoisin, ettei tässä keskustelussa ole mitään uutta eikä ole ensimmäinen kerta, kun näistä aiheista keskustellaan täällä parlamentissa. EU:n terrorismin torjunnan koordinaattori Gilles de Kerchove puhui tiedonhallinnasta ja henkilötietojen suojasta parlamentin istunnossa 26. marraskuuta antamassaan mielenkiintoisessa ja selkeässä selonteossa. Tiedot ja tietojen analysointi ovat keskeisiä terrorismin ehkäisyssä ja torjunnassa, joka on myös tämän iltapäivän keskustelun aiheena.

Meidän on tunnistettava terroristit. Meidän on tiedettävä, minne he aikovat iskeä ja kuka toimittaa heille aseita. Meidän on tunnettava heidän käyttämänsä fyysinen infrastruktuuri sekä heidän viestintäjärjestelmänsä. Kaikki tämä voidaan selvittää tietokantojen ja erityislähteiden avulla. Tietojenvaihtoa tarvitaan, jotta saamme käyttöömmme kaiken saatavilla olevan tiedon, jota on myös hallittava asianmukaisesti.

Haluan vielä lisätä, että osa iskuista, joiden kohteiksi olemme joutuneet, olisi ollut vältettävissä, jos tietoa olisi ollut ajoissa terrorismin torjunnasta vastaavien viranomaisten käytettävissä, eli toisin sanoen, jos tietoja olisi käsitelty yhtenäisesti ja – anteeksi nyt vain – älykkäästi, mitä ei aina tapahdu. Siitä pääsemmekin tiedonhallinnasta käytävään keskusteluun.

Meillä on olemassa EU:n järjestelmä, jonka puitteissa tietoja voidaan vaihtaa asianmukaisesti. Äskettäin hyväksytty strategiamme sisältyi neuvoston viime marraskuisiin päätelmiin. Sen tavoitteena on taata turvallisuusjoukoille ja tiedustelupalveluille niiden tarvitsemat tiedot terrorismintorjuntastrategian käyttökelpoisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi. Siis tarvittavat tiedot ja vain tarvittavat tiedot, nimittäin suuret tietokokonaisuudet voivat pikemminkin heikentää kuin lisätä tietojen arvoa ja tehokkuutta.

Kuten strategiassa todetaan, tietojenvaihtoa koskevien päätösten tulee olla johdonmukaisia, ammattimaisia, tehokkaita, toteuttamiskelpoisia ja luotettavia sekä sellaisia, että kaikki kansalaiset ja tietoja käyttävät ammattilaiset pystyvät ne ymmärtämään. Strategiaa varten laadittujen suuntaviivojen mukaan strategiassa tulee ottaa huomioon parlamentin aiheesta esittämät kannanotot ja huolenaiheet: toisaalta terrorismin torjunnan tarpeellisuus ja toisaalta ihmisoikeuskysymykset, oikeus yksityisyyteen sekä henkilötietojen suoja.

Kuten keskustelun alussa sanoin, yksi johtopäätöksistä, jonka voimme Detroitin terrori-iskuyrityksestä tehdä, on se, että kaupalliset lentokoneet ovat edelleen terroristien pääkohde. Oletettu terroristi onnistui nousemaan lentokoneeseen mukanaan riittävä määrä räjähteitä koneen räjäyttämiseksi ilmassa ja onnistui siis kiertämään kaikki valvontajärjestelmämme ja lentokenttien turvajärjestelmät ja -laitteet. Toisin sanoen on selvää, että meidän on tarkistettava näitä turvajärjestelmiä, koska ne ovat selvästikin riittämättömiä, kun ei niillä pystytty estämään Detroitin-lennolle suunnitellun ja onneksi toteutumatta jääneen iskun kaltaisia iskuja.

Meidän on siis parannettava turvallisuuspalvelujemme toimintaa entisestään, jotta terroristit tai terroristiepäillyt eivät onnistuisi pääsemään kaupallisille lennoille. Meidän on estettävä mahdollisuus nousta lentokoneeseen aseita, räjähteitä tai räjähteiden valmistamiseen tarvittavia kemikaaleja mukana kuljettaen. Mikäli nykyiset turvatoimet eivät riitä, meidän on tehostettava lentokoneiden suojelua ja lennoilla tapahtuvien välikohtausten ehkäisyä.

Tämä on se tausta, jota vasten käymme keskustelua sekä parlamentissa että neuvostossa huolta aiheuttaneesta kysymyksestä eli henkilökannereista.

Kuten arvoisat jäsenet tietävät, lentoturvallisuuteen liittyvissä asioissa komissiolla on valta asettaa tavoitteita ja antaa säädöksiä. Näistä asioista keskustellaan sekä virallisessa että epävirallisessa liikenneministerien neuvostossa. Haluan kuitenkin mainita, että lentoturvallisuudesta keskusteltiin myös pari viikkoa sitten Toledossa järjestetyssä epävirallisessa ministerineuvoston kokouksessa.

Tuossa kokouksessa sovimme useista asioista: ensinnäkin siitä, että EU:n olisi aiheellista ottaa henkilökannereita koskevaan kysymykseen ja yleisemminkin kaikkiin lentokenttien turvajärjestelyihin yhteinen kanta. Ei ole järkevää, että joillakin lentokentillä turvajärjestelyt ovat heikommat kuin toisilla, koska silloin me kaikki olemme vähemmän turvassa. Näin ollen olisi hyvä, jos Euroopan unioni pääsisi asiasta sopuun ja omaksuisi yhteisen kannan aiheesta käytävään keskusteluun.

Toinen asia onkin hankalampi, ja siihen liittyy monenlaisia näkökohtia. Ensin on tietysti selvitettävä, miten tehokkaasti tämäntyyppisen henkilökannerin avulla pystytään estämään terroristeja nousemasta lentokoneisiin mukanaan räjähteitä tai räjähteiden valmistamiseen tarvittavia kemikaaleja. Toiseksi on

tutkittava, vaarantaako skannereiden käyttö ihmisten yksityisyyden suojan ja intymiteettisuojaan, josta neuvosto, komissio ja parlamentti ovat huolissaan. Kolmas asia, josta sovimme, on se, että selvitetään, aiheutuuko matkustajille terveystarpeita heidän kulkiessaan skannerien läpi kaupallisille lennoille.

Näistä kolmesta asiasta voin todeta ensinnäkin sen, että komissiossa on parhaillaan käynnissä kolme tutkimusta henkilöskannereiden tehokkuudesta, niiden terveysvaikutuksista sekä niiden yhteensopivuudesta kansalaisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kanssa. Nämä tutkimukset toimitetaan neuvoston ja parlamentin käyttöön aivan lähiaikoina.

Neuvoston epävirallisessa kokouksessa Toledossa sovittiin, että asiaa tutkitaan ja tiedot julkaistaan, jotta asiasta voidaan käydä perusteellista keskustelua ja toivottavasti päästä yksimieliseen lopputulokseen, mikä olisi erittäin toivottavaa.

Kun olemme saaneet muodostettua yhteisen kannan, otamme asianmukaisesti huomioon parlamentin päätöslauselman, jonka se antoi 23. lokakuuta 2008 henkilöskannereita koskeneen keskustelun päätteeksi. Tuossa keskustelussa puhuimme siitä, että henkilöskannereiden vaikutukset ihmisoikeuksiin, niiden terveysriskit sekä taloudelliset vaikutukset on arvioitava ja että Euroopan tietosuojavaltuutetulta on pyydettävä asiasta lausuntoa. Nämä näkökohdat on otettava huomioon seuraavassa keskustelussamme.

Haluan vielä kerran kiittää parlamenttia mahdollisuudesta keskustella näistä aiheista, ja lisäksi kiitän parlamenttia joustavuudesta keskustelun ajoituksen suhteen.

Siim Kallas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tarkoituksenamme on nyt tehdä yhteenveto tietyistä terrorismin torjuntaan liittyvistä näkökohdista. Liikenneasioista vastaavana komission jäsenenä olen erityisesti kiinnostunut matkustajien turvallisuudesta. Se on yksi yhteisen liikennepolitiikkamme tärkeimmistä painopistealueista ja aina äärimmäisen tärkeää.

Northwest Airlinesin lennolla 253 Detroitiin 25. joulukuuta tehty terrori-iskuyritys osoitti jälleen kerran, että siviili-ilmailuun kohdistuva uhka on todellinen. Haluan korostaa, että Amsterdamin Schipholin lentokentällä noudatettiin tuolloin 25. joulukuuta EU:n nykyisiä lentoturvallisuusnormeja asianmukaisesti.

Välikohtaus osoitti ensinnäkin tiedustelutoiminnan epäonnistuneen irrallisten tietojen yhdistelyssä. Lentoliikenne on edelleen terroristien kohteena. Emme voi sivuuttaa sitä tosiasiaa. Siksi lentoturvallisuus on taattava kaikin mahdollisin keinoin, mutta kuitenkin perusoikeuksia kunnioittaen.

Lentomatkustajat, tiedotusvälineet ja ilmailualan toimijat kysyvät meiltä aivan oikeutetusti, ovatko nykyiset turvallisuusjärjestelyt riittäviä vai tarvitaanko lisätoimia. Siihen liittyen keskustelemme tänään uudesta turvatarkastustekniikasta, niin kutsutuista henkilöskannereista.

Lentoturvallisuusasiantuntijat ovat henkilöskannereiden käytöstä lentokentillä sitä mieltä, että näillä uusilla laitteilla on nykyisiä turvatarkastuslaitteita paremmat havainnointivalmiudet. Joidenkin mielestä ne ovat jopa huomattavasti parempia. Joidenkin mielestä ne eivät tuo kovinkaan suuria etuja, mutta vielä ei ole täysin selvää, miten merkittävästi nämä laitteet voivat parantaa lentokenttien turvallisuutta ja millaisia vaikutuksia niillä on ihmisten terveyteen ja yksityisyyden suojaan.

Kuten parlamentti aiemmin vuonna 2008 totesi, vartalonkuvantamistekniikan käyttö herättää lukuisia kysymyksiä, jotka liittyvät erityisesti yksityisyyteen, tietosuojaan ja terveyteen. Aion esitellä teille huhtikuussa kertomuksen kuvantamistekniikasta ja sen käytöstä EU:n lentokentillä. Kertomuksessa käsitellään Euroopan parlamentin päätöslauselmassa vuonna 2008 esiin nostettuja kysymyksiä.

Näitä kysymyksiä on tarkasteltava vakavasti. On myös päätettävä, onko nämä asiat parasta ratkaista kansallisella vai EU:n tasolla. Minun mielestäni EU:n järjestelmä olisi parempi. Sanon tämän sen kokemuksen perusteella, mitä meille on ehtinyt kertyä yhteisestä lähestymistavasta syyskuun 11. päivän iskujen jälkeen. Yhtenä perusteluna voidaan pitää myös ilmailun yhteismarkkinoiden tehokasta toimintaa. EU:n järjestelmä takaisi yhdenmukaiset normit sekä turvallisuuden että yksilön oikeuksien kunnioittamisen suhteen.

Lopuksi haluan korostaa, että lentokenttien turvallisuus on paljon laajempi kysymys kuin uuden kuvantamistekniikan käyttöönotto. Siviili-ilmailuun kohdistuvan terrorismin torjumiseen tarvitaan monenlaisia koordinoituja toimia: tiedustelutoimintaa, profilointia, erilaisia hakumenetelmiä ja kansainvälistä yhteistyötä. Kuten arvoisa ministeri juuri totesi, terroristien toimintatavat kehittyvät. Meidänkin on kehitettävä, ja henkilöskannerit ovat siinä vain yksi osa-alue.

Kiitän huomiostanne ja jään odottamaan kannanottojanne.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tätä on komission uusi kaksitahoinen lähestymistapa. Kuten edellisistä puheenvuoroista kävi ilmi, Euroopan unionin tasolla tehtävä työ on Lissabonin sopimuksen myötä siirtymässä uuteen vaiheeseen. Olen iloinen ja ylpeä siitä, että saan tehdä kanssanne yhteistyötä terrorismin torjunnassa ja muissa turvallisuuteen liittyvissä asioissa. Samalla kuitenkin kunnioitamme täysin jäsenvaltioiden oikeutta vastata viime kädessä kaikesta operatiivisesta työstä ja tiedustelutoiminnasta tällä alalla.

Haluaisin muistuttaa teille, että minulle järjestetyssä kuulemisessa – jossa jotkut teistä olivatkin paikalla – pari viikkoa sitten lupasin laatia arvion kaikista terrorismin vastaisista toimista. Ensimmäiseksi olen pyytänyt yksiköitäni laatimaan yhteenvedon ja arvion kaikesta tähän mennessä saavutetusta. Sen pohjalta sitten päätän, miten edetä jatkossa. Meidän on saatava kattava kuva tämänhetkisistä toimista, niiden vaikutuksista, mahdollisista puutteista ja päällekkäisyyksistä, jotta pystymme ehdottamaan uusia ja entistä tarkemmin mietittyjä toimia. Odotan saavani esitellä tämän arvion teille ja keskustella siitä kanssanne.

Keskeneräinen arviointityö ei kuitenkaan tarkoita sitä, etten olisi täysin tietoinen siitä, ettei terrorismin uhka ole lainkaan pienentynyt. Kuten kollegani Siim Kallas ja neuvoston puheenjohtaja sanoivat, tiedämme, että terrorismi on edelleen yksi suurimmista uhkista, joita arvoihimme ja demokratioihimme kohdistuu. Viimeisin osoitus siitä saatiin Denverin-lennolla.

Europolin tilastojen mukaan vuonna 2008 EU:n jäsenvaltiot raportoivat yhteensä 515:stä onnistuneesti toteutetusta terrori-iskusta Euroopassa; 359 henkilöä sai syytteen terrorismista yhteensä 187 oikeudenkäynnissä; 50 prosenttia tapauksista liittyi al-Qaidaan tai islamilaiseen terrorismiin ja 39 prosenttia separatistiterrorismiin, kuten ETA:n toimintaan Espanjassa. Tiedämme, että vuonna 2008 koettiin traagisia tapahtumia ja Mumbain kauhea pommi-isku, joka kohdistui myös Euroopan kansalaisiin, muun muassa tämän parlamentin jäseniin. Nämä tapahtumat ja Europolin tilastot puhuvat selkeää kieltä: terrorismi on edelleen voimissaan, ja on tärkeää, ettei puolustuksemme herpaannu. Meidän on pidettävä huolta siitä, että terrorismin torjunnassa on kaikki mahdolliset välineet käytössä, mutta samalla kuitenkin kunnioitetaan täysin ihmisten perusoikeuksia.

Jos tarkastellaan tällä hetkellä käytettävissä olevia välineitä, meillä on ensinnäkin EU:n terrorismintorjuntastrategia, joka laadittiin Madridin ja Lontoon iskujen jälkeen. Tässä strategiassa korostetaan EU:n sitoutumista terrorismin torjuntaan maailmanlaajuisesti ja ihmisoikeuksia kunnioittaen. Strategian tavoitteena on tehdä Euroopasta turvallisempi paikka, jossa kansalaiset voivat elää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella. Tämä sitoumus on tietysti edelleen voimassa.

Vapautta ei voi olla ilman turvallisuutta eikä turvallisuutta ilman vapautta. Siitä syystä perusoikeuksien kunnioittaminen ei ole vain demokraattisen yhteiskunnan vaatimus, jota pyritään toteuttamaan terrorismin torjunnassa, vaan myös välttämättömyys, mikäli haluamme politiikkamme olevan jatkossakin uskottavaa, laillista ja kestävää. Sen vuoksi komissio esittääkin ainoastaan sellaisia toimia, joiden yhdenmukaisuus EU:n lainsäädännön kanssa on tarkastettu, etenkin perusoikeuksien osalta, ja joille on tehty tiukka vaikutustenarviointi, jossa on otettu huomioon myös henkilötietoihin ja yksilöihin kohdistuvat vaikutukset.

Terrorismi on, kuten kaikki tiedämme, maailmanlaajuinen ilmiö, ja siksi olemme jatkossakin sitoutuneita yhteistyöhön liittolaistemme ja kumppaneidemme sekä kansainvälisten järjestöjen kanssa kaikkialla maailmassa.

Terrorismin torjunnan ja ennaltaehkäisyyn sisäisen ulottuvuuden osalta meillä on terrorismintorjuntastrategiassamme joitakin keskeisiä keinoja, joiden avulla EU voi osallistua terrorismin torjuntaan. Allekirjoitan täysin nämä tavoitteet, joista erityisen tärkeitä ovat väkivaltaisen radikalisoitumisen torjuminen, elintärkeiden infrastruktuurien suojaaminen, uhrien tukeminen sekä kansallisten viranomaisten keskinäisen tietojenvaihdon kehittäminen ja yhteistyön parantaminen kaikkien sidosryhmien kesken. Meidän on varauduttava uudentyypisiin uhkakuviiin ja kehitettävä uhkien havaitsemista. Meidän on suljettava terroristeilta rahoituslähteet ja sijoitettava entistä enemmän tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen.

Euroopan komissio on tietenkin tukenut voimakkaasti näiden toimien kehittämistä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Viime vuoden aikana komissio on panostanut merkittävästi jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädäntökehysten lähentämiseen. Esimerkkinä voidaan mainita eurooppalainen pidätysmääräys, joka on yhtenäistänyt terrorismirikoksen käsitteen määrittelyä koko EU:ssa sekä helpottanut rikollisten luovuttamista EU:n jäsenvaltioiden kesken. Olemme myös toteuttaneet tärkeitä toimenpiteitä, joilla ehkäistään internetin väärinkäyttöä terrorismitarkoituksiin. Olemme pyrkineet puuttumaan olosuhteisiin, jotka johtavat terroristien radikalisoitumiseen. Olemme käynnistäneet eurooppalaisen ohjelman elintärkeän infrastruktuurin

suojelemiseksi sekä rajoittaneet terroristien mahdollisuuksia saada käyttöönsä terroritekojen toteuttamiseen tarvittavia välineitä – rahoitusta ja räjähteitä.

EU:n toimintasuunnitelma räjähdeturvallisuuden parantamiseksi sisältää tärkeitä toimia, jotka nostavat kynnystä räjähteiden käyttämiseen hyökkäystarkoituksessa. Tarkoituksenani on esittää lainsäädäntöä, jolla pystyttäisiin puuttumaan niihin vaaroihin, joita omatekoisten räjähteiden valmistamiseen käytettäviin lähtöaineisiin liittyy. Teen sen tämän vuoden aikana.

Lisäksi on vielä komission viime kesäkuussa ehdottama ja neuvoston hyväksymä kemiallista, biologista, säteily- ja ydinsuojaa koskeva toimintasuunnitelma (CBRN). Toimintasuunnitelma koostuu 130 toimenpiteestä. Komissio on varannut sen täytäntöönpanoon 100 miljoonaa euroa, jotka voidaan ottaa komission nykyisistä rahoitusohjelmista.

Olen täysin sitoutunut varmistamaan, että Euroopan komissio kehittää jatkossakin rooliaan yhteistyön, asiantuntijaverkostojen, parhaiden käytäntöjen vaihdon, voimavarojen yhdistämisen ja tutkimustoiminnan parantamisen edistäjänä ja alkuunpanijana sekä pyrkii kehittämään yhteisiä lähestymistapoja rajatylittäviin haasteisiin. Meidän on myös tarkistettava rahoitusvarojen käyttöä. Se voisi tapahtua perustamalla sisäisen turvallisuuden rahasto, jollaista Tukholman ohjelmassa kaavailtiin.

Laajemminkin kansainvälisessä tietojenvaihdossa, joka edellyttää tuhansia kansalaisia koskevien tietojen keräämistä ja tallentamista, on noudatettava erittäin korkeita tietosuojavaatimuksia väärinkäytösten ehkäisemiseksi. Meidän on myös varmistettava, että osaamme yhdistellä eri lähteistä saatavia tietoja oikealla tavalla, kuten komission jäsen Kallas juuri sanoi. Aion yhdessä kollegani Viviane Redingin kanssa esittää aivan lähiaikoina ehdotuksen yhdistetyksi tietosuojajärjestelmäksi, joka kattaisi myös poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön.

Kaikkia näitä asioita pohditaan tulevassa arvioinnissa, ja ne sisältyvät sisäisen turvallisuuden strategiaan, joka esitellään teille lähiaikoina.

Lopuksi haluan korostaa, että pitkällä aikavälillä voimme onnistua terrorismin torjunnassa vain, jos pystymme välittämään arvojamme ja pitämään kiinni perusoikeuksien kunnioittamisesta. Meidän on huolehdittava siitä, etteivät toimemme näytä epämääräisiltä tai kaksinaismoralistisilta. Voimme puolustaa korkeita moraalisia periaatteita ja välttää ihmisten vieraantumisen yhteiskunnastamme ja elämänmuodostamme, jos pysymme uskollisina demokratiaan ja oikeusvaltioon liittyville arvoillemme.

Puhemies. – (EN) Esittelitte meille hyvin toiveikkaita tulevaisuudennäkymiä. Ehkä joskus te, Siim Kallas ja Viviane Reding, edustatte täällä komissiota kaikki yhtä aikaa.

Manfred Weber, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Rubalcaba, arvoisat komission jäsenet, olen tyytyväinen siitä, että emme keskustele tänään vain SWIFT-sopimuksesta ja henkilökannereista, vaan käymme laajempaa keskustelua terrorismin vastaisesta taistelusta, koska se on aihe, joka vaikuttaa meihin kaikkiin. Kun katsotaan taaksepäin, on pakko myöntää, että terrorismi on todellinen uhka eurooppalaisille. Nyt on ryhdytty myönteisiin toimiin, ja haluan kiittää vilpittömästi viranomaisia siitä. Turvallisuudesta vastaavat ihmiset ovat tehneet hyvää työtä viime vuosina. Haluan myös kiittää kumppaneitamme.

Nyt meidän on kuitenkin katsottava eteenpäin. Mitä meillä on edessämme parin seuraavan vuoden aikana? Siihen liittyen minulla olisi kolme erityistä pyyntöä tai ehdotusta. Ensimmäinen koskee Euroopan viranomaisten keskinäistä yhteistyötä. Kaikkien asiakirjojen otsikoissa korostetaan yhteistoiminnan ja yhteistyön vahvistamisen merkitystä. Hienoja sanoja, mutta mitään ei ole tapahtunut käytännössä. Toledossakaan ei saatu mitään aikaan käytännön yhteistyön suhteen. Toimista ei ole puutetta – se kävi selväksi Detroitin tapauksessa. Sen sijaan mieltä puuttuu viranomaisten välinen yhteistyö. Siinä on ongelman ydin. Siksi pyytäisin neuvostoa lopultakin kantamaan vastuunsa ja vaatimaan komissiolta sopivia ehdotuksia.

Toinen asiani on se, että meidän tulisi tutkia, mitä tietojen keräämistä ja matkapuhelintietoja koskevassa nykyisessä lainsäädännössä sanotaan esimerkiksi tietojen säilyttämisestä. Saatte siis Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) tuen tällaisen arvioinnin tekemiselle. Arviointi olisi hyvä uusien muutaman vuoden kuluttua.

Kolmanneksi olemme juuri keskustelleet SWIFT-sopimuksesta. Kysyisin, miksi yhteistyömme Yhdysvaltojen kanssa on järjestettävä tällä tavoin. Se on järjestettävä tällä tavoin siksi, että meillä eurooppalaisilla ei ole valmiuksia arvioida tietoja itse. Kysymys kuulukin, luotammeko itseemme niin paljon, että voisimme tehdä arvioinnin itse. Sitä kannattaisi jatkossa harkita.

Saïd El Khadraoui, S&D-ryhmän puolesta. – (NL) Haluan minulle varatussa lyhyessä puheajassa esittää Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta kolme tärkeää näkökohtaa, jotka olisi mielestämme otettava huomioon arvioitaessa vielä jokin aika sitten ihmeläkkeenä markkinoitujen henkilökannereiden mahdollista käyttöönottoa.

Ensinnäkin asiassa on noudatettava yhtenäistä eurooppalaista lähestymistapaa. Meillä on siis oltava eurooppalaiset säännöt, tai muussa tapauksessa turvallisuusongelma vain siirtyy muualle ja syntyy kaaos. Neuvoston puheenjohtaja viittasikin jo tähän. Haluan kuitenkin huomauttaa puheenjohtajavaltio Espanjalle, että useat neuvoston jäsenet ovat tällä välin ottaneet käyttöön omia ratkaisujaan, ja pyytäisin teitä nimenomaisesti tuomitsemaan tämän.

Toiseksi meillä tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa turvallisuuteen ja terrorismin torjuntaan, ja se tarkoittaa sitä, että meidän on vältettävä vetämistä hätäisiä johtopäätöksiä ja lopetettava asiaa koskevilla ilmoituksilla politikointi. Henkilökannereiden mahdollista käyttöönottoa ei myöskään voida tarkastella irrallaan muiden olemassa olevien tai mahdollisten toimien kokonaisuudesta. Meidän on myös nähtävä yhteydet muihin mahdollisiin näkökohtiin, kuten toimenpiteen vaikutukset kansanterveyteen ja talousarvioon.

Kolmas asia, jonka haluan tuoda esiin, on se, että meidän on lakattava antamasta sellaista vaikutelmaa, että henkilökannereit takaisivat 100-prosenttisen turvallisuuden. Tietänette esimerkiksi, että näillä laitteilla pystytään havaitsemaan kehon pinnalla mutta ei kehon sisällä olevia räjähteitä.

Arvoisa puhemies, yhteenvetona haluan todeta, että edellä mainituista syistä kannatan komission ratkaisua tehdä ensin tutkimuksia ja antaa ehdotus vasta sen jälkeen.

Gesine Meissner, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja Rubalcaba totesi aivan oikein, ettei meillä tällä hetkellä ole lentoliikenteen turvaavaa järjestelmää. Alan turvallisuutta on parannettava. Detroitin ja Münchenin tapahtumat ovat osoittaneet, että turvatoimissa on aukkoja. Sen vuoksi nyt kiirehditään henkilökannereiden käyttöönottoa, aivan kuin ne olisivat jokin ihmeläke. Niitä on jo käytössä Yhdysvalloissa, Alankomaissa ja muutamissa muissa maissa.

Herää kuitenkin kysymys, parantavatko henkilökannereit todella turvallisuutta. Se on yksi keskeisistä kysymyksistä, joita meidän on pohdittava. Henkilökannereihin liittyy itse asiassa koko joukko kysymyksiä. Minkä tyyppistä teknologiaa käytetään? Minkä tyyppistä säteilyä skannereista lähtee? Voivatko ne vahingoittaa terveyttä? Mitä niiden avulla nähdään? Vain joitain vihreitä tai punaisia pisteitä vai koko skannattava henkilö? Entä voimmeko varmistaa tietosuojan? Skannerit ovat myös kalliita. Jos aiomme asentaa niitä, kuka maksaa?

Vastausta vailla on vielä paljon kysymyksiä, ja juuri niihin me pyrimme tässä vastaamaan. Tekin haluatte tehdä niin ja esittää meille sen jälkeen ratkaisuehdotuksen. Joka tapauksessa tarvitsemme ratkaisun, joka kattaa koko Euroopan. Meidän on otettava huomioon myös Israelin kanta ja harkittava mahdollisuutta käyttää kokonaan toista menetelmää. Meidän on etsittävä pommittajia eikä pommeja. Menetelmää ei kuitenkaan voida soveltaa erottelematta kaikkiin tietyn ryhmän edustajiin, koska se olisi syrjivää, mutta meidän on tutkittava kaikki mahdollisuudet turvaten kuitenkin kansalaisten perusoikeudet.

Judith Sargentini, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Jokin aika sitten parlamentti määritteli vaatimukset, jotka henkilökannereiden on täytettävä, jotta ne voidaan ottaa käyttöön. Vaatimukset koskivat yksityisyyttä, tietosuojaa, ihmisarvoa, terveyttä ja valinnanvapautta.

On olemassa tekniikoita, jotka täyttävät kaikki nämä vaatimukset, mikä tarkoittaa sitä, että röntgenkuvat ja alastomasta kehosta otettavat kuvat ovat väistämättä vanhentuneita menetelmiä, ja siinä me menemme tällä hetkellä vikaan. Heathrow'n lentokentällä Lontoossa tällaisia laitteita käytetään eikä matkustajilla ole valinnanvapautta. Italiassa ollaan ottamassa käyttöön uusia laitteita. Alankomaiden oikeusministeri vaati vastaavanlaisten laitteiden käyttöönottoa kaikilla Euroopan lentokentillä, ja ei vain Yhdysvaltoihin suuntautuvilla lennoilla, vaan kaikilla lennoilla.

Jos me vain jatkamme samaa vanhaa keskustelua tekniikasta, emme koskaan tule kysyneeksi sitä oleellista, tärkeää kysymystä, nimittäin sitä, että auttaako tämä todella ja onko tämä sellainen yhteiskunta, jossa haluamme elää. Kollegani Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmästä esitti nämä kysymykset, ja yhdyn hänen näkemyksiinsä. Meidän on mietittävä, millaisessa Euroopassa haluamme elää, sillä täydellistä turvallisuutta ei ole olemassa.

Peter van Dalen, ECR-ryhmän puolesta. – (NL) Skannereiden uusin sukupolvi täyttää parlamentin asettamat vaatimukset. Turvahenkilökunta näkee näytöltä kuvan ihmisen ääriviivoista, ja kuvaan on merkitty pisteillä

kohdat, joihin on piilotettuna nesteitä, aseita tai muita kiellettyjä esineitä. Jos tällaisia pisteitä näkyy, kyseinen matkustaja tarkastetaan erikseen paikan päällä.

Uusimmilla skannereilla ei myöskään ole terveysvaikutuksia. Niistä lähtevä säteily on pienempi kuin matkapuhelinten säteily. Sitä paitsi henkilöskannerit ovat erittäin käyttäjäystävällisiä. Turvatarkastusjonot lyhenevät, kun tunnissa pystytään tarkastamaan enemmän matkustajia. Se alentaa myös lentomatkustajille aiheutuvia kustannuksia.

Arvoisa puhemies, uusimmat henkilöskannerit ovat kuitenkin vain lisätyökalu, jolla parannetaan turvallisuutta. Lisäksi tarvitaan erityisesti profilointia ja toimivaa tiedustelutietojen vaihtoa. Minun puolestani voimme hyvinkin nopeasti ottaa nämä välineet käyttöön lisätyökaluina.

Rui Tavares, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Pari päivää sitten sain sähköpostia henkilöskannereiden myyjää edustavalta lobbarilta. Sähköpostissa puhuttiin "Detroitin-jälkeisestä aikakaudesta". Eikä mikään ihme. Yksi laite maksaa 250 000 euroa. Henkilöskannereita myymällä voi tienata omaisuuden, mutta lukiessani sähköpostia ja miettiessäni tätä Detroitin-jälkeistä aikakautta, minua alkoi askarruttaa, ansaitsiko tuo isku todella sen, että kokonainen aikakausi tulisi nimetyksi sen mukaan. Sehän oli vain yhden terroristin amatööriäinen yritys, jonka muut lennolla olleet matkustajat saivat estetyksi.

Ei ansaitse, ellei sillä sitten tarkoiteta silkan häpeämättömyyden aikakautta. Ei ihan millä tahansa voida perustella jatkuvasti lisääntyvää tunkeutumista kansalaisten yksityiselämään. Euroopan kansalaisten on saatava olla varmoja siitä, että meillä täällä parlamentissa on vastuu. Kyllä, meidän on tosiaan tutkittava terrorismia. On totta, että poliisi tarvitsee koko ajan enemmän tietoja, niin kuin lentokentätkin, mutta on myös tärkeää perustaa selvitykset selkeille oletuksille, ja neuvoston ja komission tekemiä oletuksiaahan riittää. Ikävä kyllä ne ovat vääriä.

Ajatus, että terrorismin uhka ei olisi pienentynyt, on kyseenalainen, ja siitä tulisi keskustella täällä. Sen sijaan on totta, että terrorismi muuttuu ja meidän on muututtava myös. Ihan ensimmäiseksi meidän on kuitenkin hoidettava hommamme kunnolla, sillä Detroitin isku, tai pikemminkin iskuyritys, olisi helposti voitu estää. Nyt olemme sitten päätyneet keskustelemaan tietokannoista ja poliisin tulevista toimintatavoista.

Entä sitten, kun paljastuu, että terroristit pystyvät nielemään pommin valmistamiseen tarvittavia materiaaleja? Aletaanko sitten lentokentillä tehdä tähyystyksiä? Siihenkö haluamme päätyä? Vielä tulee aika, jolloin parlamentin on istuttava alas keskustelemaan tästä aiheesta perusteellisesti ja kansalaisten oikeuksia kunnioittaen.

Rolandas Paksas, EFD-ryhmän puolesta. – (LT) Euroopan parlamentin on tehtävä kaikkensa varmistaa, että tiedustelupalvelut eivät käytä terrorismin vastaista taistelua perusteluna kidutuksille, salaisille vankiloille tai jopa vallankaappauksille sen toimia vastustavissa maissa.

Arvoisa puhemies, siteeraan todistajalausuntoa, jonka Yhdistyneen kuningaskunnan Uzbekistanin-lähettiläs Craig Murray antoi Euroopan parlamentin väliaikaiselle valiokunnalle: "Olen nähnyt Uzbekistanissa runsaasti todisteita kidutuksesta. Satuini löytämään tietoja tapauksesta, jossa pidätetty oli kuollut kuulustelujen aikana, koska häneen oli käytetty vesikidutusta kiehuvalle vedelle." Toinen virkamies, Sir Michael Wood totesi todistajalausunnossaan, että kidutuksen avulla hankitun tiedustelutiedon vastaanottaminen ei ole kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen mukaan laitonta, mikäli kidutusta ei toteuteta itse.

Voidaanko ihmisoikeuksia tämän pahemmin polkea?

Arvoisa puhemies, pyydän teitä käynnistämään uuden parlamentaarisen tutkinnan ja kutsumaan uudelleen koolle väliaikaisen valiokunnan, joka käsitteli Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen.

Philip Claeys (NI). – (NL) Meidän on pidettävä huoli siitä, ettei terrorismikeskustelu kavennu keskusteluksi henkilöskannereista tai tietosuojasta. On kummallista, etteivät neuvosto ja komissio maininneet lausunnoissaan radikaalia islamismia, joka on edelleen kansainvälisen terrorismin kasvualusta. Koska meidän ei poliittisen korrektiuden vuoksi ole enää lupa nähdä totuutta, kaikki lähestymistavat ovat tuomittuja epäonnistumaan, ennen kuin on päästy edes alkuun.

Komissio ja parlamentti korostavat kansalaisoikeuksien kunnioittamista, mikä onkin oikein ja tarpeellista, mutta vaarana on, että eksymme muutoseikkojen viidakkoon, niin kuin kävi terroristien rahoituksen jäljittämisen ohjelmasta käydyssä keskustelussa. Tietyt tahot ovat syyllistyneet nostattamaan kansalaisten

tunteita kaikkia mahdollisia terrorismin torjuntayrityksiä vastaan, ja sillä tavoin me emme pysty palvelemaan Euroopan kansalaisia.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmälle terrorismin vastainen taistelu on yksi 2000-luvun merkittävimmistä haasteista. Joudumme kohtaamaan tämän haasteen sekä teknisellä että parlamentaarisella tasolla.

Liikenne- ja matkailuvaliokunnassa olemme paitsi panneet täytäntöön nesteiden kuljettamista matkatavaroissa koskevia säännöksiä, myös perehtyneet tarkasti henkilökannereihin. Haluan sanoa ensinnäkin yhden asian. Meillä ei ole tällä hetkellä täydellistä turvallisuutta, niin kuin monet aiemmat puhujat ovat jo korostaneetkin, eikä meillä ole sitä tulevaisuudessakaan. Voimme kuitenkin kehittää luonnollisia tekniikoita, joiden avulla on mahdollista päästä asyptomaattisesti lähemmäs täydellistä turvallisuutta.

Meidän on otettava huomioon joitakin perussääntöjä sekä täällä parlamentissa että sen ulkopuolella. Olemme jo yli puoluerajojen yhtä mieltä siitä, että ratkaisujen tulisi vaikuttaa matkustajien terveyteen mahdollisimman vähän. Siksi on otettava käyttöön kehittyneitä henkilökannereita, joilla on tietynlaiset toimintaperiaatteet. Samoin on selvää, että ihmisten henkilökohtaiset oikeudet on turvattava. Antaessamme esimerkkejä siitä, minkä tyyppistä skannausta olisi tarkoitus käyttää, meidän ei pidä mainita pelkästään sellaisia henkilökannereita, joilla voidaan nähdä alaston vartalo.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta on sopinut kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kanssa, että komissio esittää meille henkilökannereita koskevan lainsäädäntöehdotuksen maaliskuun loppuun tai huhtikuun alkuun mennessä, joka tapauksessa ennen kesätaukoa. Asiassa on monia näkökohtia, jotka on otettava huomioon. Niihin kuuluu jatkuva yhteydenpito asiasta vastaavan liikenne- ja matkailuvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kesken, laitteiden luotettavuus, eurooppalainen sertifiointi ja sama vaatimustaso koko Euroopassa, jotta voimme varmistua siitä, että koko maanosa on turvattu.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, sanoitte, että tästä asiasta vastaa kolme komission jäsentä. Olemme hyvin iloisia siitä. Siteeraan heistä ainoaa, joka ei ole nyt paikalla. Komission jäsen Reding sanoi viime viikolla, että ”henkilökannerien tiedetään voivan heikentää merkittävästi yksityisyyden suojaa, joten niiden vaikutukset on tutkittava tarkoin.”

Juuri tämänkaltaisia lausuntoja voidaan näin alkuvaiheessa odottaakin. Me sosialistien ja demokraattien ryhmässä uskomme, että teknologian avulla voidaan torjua terrorismia, ja komission jäsen Malmström liitti asian laajempaan yhteyteensä puhuessaan mahdollisesta lainsäädäntökehyksestä.

Kyseessä on totinen taistelu. Minut on monesti pysäytetty lentokentillä. On hienoa, jos teknologia voi nopeuttaa kulkuani, niin ettei minua enää luulla joksikuksi toiseksi, mutta monille äänestäjilleni, joita kohdellaan kaltoin turvatarkastuksissa tai poimitaan lisätarkastuksiin, tärkeintä on kuitenkin turvallisuus. Liikenne- ja matkailuvaliokunnan hyvä, yhtenäinen lähestymistapa takaakin sen, mutta samalla halutaan myös suojella kansalaisvapauksia terrorismin vaikutuksilta, niin ettei yhdelläkään lentokentällä ole yhtään heikkoa lenkkiä. Niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo ottaneet skannereita käyttöön, pitäisi tietää, että tähän tarvitaan Euroopan laajuisia, tehokasta ja turvallista lähestymistapaa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan puhua oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamisesta tiedustelupalvelujen toiminnassa. Yhdistyneen kuningaskunnan vetoomustuomioistuimen tämänpäiväinen päätös paljasti Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen salailuyrityksen. Siinä vahvistettiin se järkyttävä totuus, jota parlamentti epäili jo kolme vuotta sitten, että Yhdistyneen kuningaskunnan salainen palvelu oli todellakin salaa hyväksynyt Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvan ja Yhdysvalloille luovutetun Binyan Mohamedin kidutuksen.

Mitä neuvosto ajattelee tällaisesta EU:n perustamissopimuksen 6 artiklan ja kidutuksen vastaisen yleissopimuksen raikeasta rikkomisesta? Vuonna 2006 johdin Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen käsittelevän väliaikaisen valiokunnan jäsenistä koostuvaa valtuuskuntaa Lontoossa. Yhdistyneen kuningaskunnan tuolloinen puolustusministeri Geoffrey Hoon tuhiasi puolet tapaamisajasta minun sättimiseeni siitä, että ylipäänsä tutkimme Yhdistyneen kuningaskunnan yhteyttä tapaukseen. Hän on minulle, ja ennen kaikkea Yhdistyneen kuningaskunnan ja Euroopan kansalaisille, anteeksipyyntönsä velkaa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on nyt tapahduttava neljä asiaa: On tehtävä täydellinen, riippumaton selvitys kyseisen valtion osallisuudesta terrorismin vastaisessa taistelussa tapahtuneisiin väärinkäytöksiin

niinä vuosina, jolloin Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen hallitus toimi Bushin juoksupoikana. On suoritettava pikainen poliisitutkinta ja tarvittaessa asetettava epäillyt syytteeseen kidutuksen vastaisen yleissopimuksen rikkomisesta. On paljastettava, millaiset ohjeet Yhdistyneen kuningaskunnan tiedusteluviranomaisille oli annettu ja oliko heitä käsketty vaikenemaan kidutuksesta. Tiedustelupalvelu on saatettava täyteen parlamentaariseen vastuuseen, mikä ei tällä hetkellä toteudu Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Philip Bradbourn (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, palataanpa vielä henkilökannereihin. Olen edelleen sitä mieltä, että kaikki toimet, jotka lisäävät matkustajien turvallisuutta, ovat tervetulleita.

Niiden on kuitenkin oltava oikeasuhtaisia ja taattava viattomille matkustajille, joita matkustajista on valtaosa, heidän ansaitsemansa kunnioitus. Joulupäivänä Yhdysvalloissa tapahtuneen lentokoneen räjäytysyrityksen jälkeen on eräänlaisena vaistomaisena puolustusreaktiona pyritty ottamaan käyttöön kaikki mahdolliset keinot, joilla vain voidaan lisätä turvallisuutta. Joissakin jäsenvaltioissa, erityisesti omassa kotimaassani, näiden laitteiden käyttö on nyt pakollista eikä mitään vaihtoehtoja, esimerkiksi tunnustelutarkastusta, ole tarjolla. Se on sitä ”jos ei skannata, ei lennetä” -taktiikkaa.

Vastustan periaatteessa tällaista toimintatapaa. Mitä yksityisyyden suojaan tulee, minun täytyy sanoa, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus teki pöyristyttävän päätöksen kumotessaan lastensuojelulainsäädäntöä, jotta henkilökannerit voitiin ottaa käyttöön. Meidän on syytä muistaa, että syynä joulupäivän tapaukseen, josta koko tämä keskustelu alkoi, eivät olleet lentokenttien heikot turvatoimet. Syynä oli Yhdysvaltojen presidentin mukaan tiedustelutietojen vaihdon epäonnistuminen.

Jotkut asiantuntijat ovat jo sanoneetkin, ettei tällaisilla skannereilla olisi pystytty havaitsemaan tuolloin käytettyjä räjähteitä.

Lopuksi minun täytyy ikävä kyllä sanoa, että mielestäni me tarvitsemme kunnollisen matkustajien profilointijärjestelmän.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, terrorismi muuttuu jatkuvasti ja meidän täytyy pysyä muutoksessa mukana.

Yksittäisiä terroristeja on vaikea tunnistaa, ja tässä me nyt keskustelemme yksityisyyden suojaa koskevasta lainsäädännöstä ja siitä, pitäisikö meidän ottaa käyttöön teknisesti kehittyneempiä keinoja. Mielestäni meidän tulisi pikemminkin olla huolissamme muutamista Luxemburgissa sijaitsevan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksistä, jotka paljastavat rakoilua länsimaiden terrorisminvastaisessa rintamassa, tai ainakin meidän tulisi kutsua sitä oikealla nimellään – islamilaiseksi terrorismiksi – ja varoa oikeuslaitoksen poliittista korrektiutta.

Oikeuslaitoksen poliittinen korrektiivisuus ei ole hyväksi kenellekään, se ei vie meitä mihinkään. Se heikentää meitä juuri, kun meidän pitäisi olla vahvimmillamme, sillä meihin kohdistuva uhka on edelleen olemassa ja voimakkaampana kuin koskaan juuri siksi, että terroristeja on niin vaikea tunnistaa. Se henkilökannereista. Terroristit pääsevät kaikkialle: huomenaamuna he voivat olla samalla lennolla kanssamme.

Jos Eurooppa pitää liian tiukasti kiinni kansalaisvapauksien takaamisesta, kansakuntiemme sisäinen turvallisuus vaarantuu äärimmäisen vakavalla tavalla, ja siitä arvoisan komission jäsenen tulisi olla huolissaan. Sen sijaan hän näyttää minusta yleistävän asioita liikaa ja osoittavan pelkuruutta siinä, ettei puhu islamilaisesta terrorismista ja sen aiheuttamasta vaarasta niiden oikeilla nimillä.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, vuonna 2000 koko maailmassa kuoli terrori-iskuissa yhteensä 1 200 ihmistä. Kahdeksan vuotta myöhemmin, vuonna 2008, luku oli noussut 16 000:een. Vertailun vuoksi mainittakoon, että aidsiin kuolee päivittäin 6 000 ihmistä.

Mitä nämä luvut kertovat? Ensinnäkin terrorismi synnyttää hysteriaa, joka puolestaan johtaa siihen, että kansalaisten oikeuksia rajoitetaan tarpeettomasti, niin kuin henkilökannereiden tai nykyisen SWIFT-sopimuksen kohdalla. Toiseksi terrorismin vastainen taistelu on epäonnistunut. Se on onnistunut vain lisäämään ongelmaa. Euroopan unionin turvallisuuspalvelujen keskinäisestä yhteistyöstä haluaisin sanoa, että Euroopan parlamentti tarvitsisi kiireesti oikeuden harjoittaa demokraattista valvontaa tällä alalla, niin kuin jokaisessa demokraattisessa jäsenvaltiossa on tapana. Lisäksi haluaisin suositella, että komissio tukisi yhteisen standardoidun käyttöliittymän (Common Standardised User Interface, CSUI) käyttöönottoa. Meidän on vietävä eteenpäin käyttöliittymän kehittämistä, ja siihen on saatava komission rahoitus.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, näin vakavassa asiassa kuin terrorismi meidän ei pitä odottaa, että jotain tapahtuu, ennen kuin toimimme. Meidän pitäisi ennakoida tapahtumia, mutta sitä emme tee. Valitettavasti muutamme toimintatapojamme vasta, kun isku on jo tapahtunut. Tällä kertaa Detroitin epäonnistunut isku pakottaa meidät tekemään päätöksiä, joilla varmistetaan lentoliikenteen turvallisuus.

Hyvät kollegat, lentokentille asennettavia henkilökannereita koskevan päätöksen tekeminen on velvollisuus, jota emme voi väistää. Emme voi enää odottaa, koska terroristit eivät odota.

Näin ollen komission on varmistettava mahdollisimman pian, että yksilöiden ihmisarvo ja yksityisyys saadaan säilymään ja ettei ihmisten terveydelle aiheudu vaaraa.

Kun nämä on taattu, on tehtävä koko Euroopan unionia koskevia päätöksiä. Niille, jotka ovat huolissaan perusoikeuksien vaarantumisesta, sanoisin, ettei ole suurempaa oikeutta kuin oikeus elää, ja niiden meistä, joille vapaus on kaikkein tärkein arvo, täytyy saada elää turvassa voidakseen tuntea itsensä todella vapaaksi.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, terrorismi on maailmanlaajuinen uhkatekijä ja sen torjuminen meidän kaikkien yhteinen velvollisuus. Tässäkin suhteessa Lissabonin sopimus tarjoaa perustan, jonka pohjalta voimme viimein alkaa rakentaa Euroopan unionin yhteistä terrorismintorjuntapolitiikkaa.

Olen täysin samaa mieltä neuvoston puheenjohtajan kommenteista ja haluan tuoda esiin joitakin niistä elementeistä, joihin yhteisen politiikan tulisi perustua.

Ensimmäinen on tietojenvaihdon tehostaminen. Erityisen tärkeää on terrori-iskujen ehkäisyyn sekä terrorismin rahoitusmekanismien tutkimukseen liittyvä tietojenvaihto.

Toinen on tieteellisten ja teknisten keksintöjen hyödyntäminen terrorismin torjunnassa yksilöiden perusoikeuksia kunnioittaen.

Kolmas on yhteistyö kolmansien maiden, erityisesti Afganistanin, Pakistanin ja Afrikan sarven maiden, kanssa.

Neljäs on se, että lentoturvallisuutta koskevassa keskustelussa on pidettävä huolta siitä, että tekniset keksinnöt, tässä tapauksessa henkilökannerit, eivät vaaranna ihmisten terveyttä tai yksityisyyttä ja ennen kaikkea että ne eivät pidennä jonotusaikoja lentokentillä tai aiheuta haittaa matkustajille.

Asiaan liittyy myös kolme institutionaalista seikkaa. Ensimmäinen on sisäisen turvallisuuden pysyvä komitea COSI. Toinen on Euroopan unionin oikeus- ja sisäasioiden neuvoston viimeisimmässä epävirallisessa kokouksessa Toledossa annettu julistus terrorismin vastaisista toimista. Kolmas on turvallisuuden transatlanttinen ulottuvuus, joka edellyttää yhteistyön tiivistämistä Yhdysvaltojen kanssa yhteisen uhkan torjumiseksi.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, yksi keino ehkäistä terrorismia on tieto. Tiedon täytyy kuitenkin kulkea. Kulkeeko se tällä hetkellä? Sitä sopii epäillä. Pitääkö Yhdysvaltojen tiedustelupalvelu eurooppalaiset kollegansa ajan tasalla? Sitä on syytä epäillä ainakin Amsterdamin ja Detroitin välisellä lennolla tapahtuneen terroristiepäillyn pidätyksen yhteydessä.

Vaikka ei nyt puhuttaisi tuosta kyseisestä tapauksesta, on yleisemminkin syytä kysyä, noudatetaanko terrorisminvastaisessa tietojenvaihdossa todella vastavuoroisuuden periaatetta. Asiaa tutkimaan tarvitaan kiireesti parlamentaarinen valvontaelin.

Parlamenttia ei tarvitse vaatia tukemaan kansalaisten henkilötietojen siirron lisäämistä, jos Yhdysvaltojen viranomaiset puolestaan pimeävät meidän tiedustelupalveluiltamme terrorismin torjunnassa välttämättömiä tietoja. Sen vuoksi Euroopan parlamenttiin on välttämätöntä perustaa parlamentaarinen valvontakomitea.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minun täytyy myöntää, että kun puhumme terrorismin torjunnasta vain tiedustelutoiminnan ja teknologian näkökulmasta, minusta tuntuu, ettemme oikein pääse asioiden ytimeen. On kuin yrittäisimme parantaa sairautta keskittymällä pelkästään sen oireisiin syiden sijaan.

Eikö nyt olisi tullut aika selättää terrorismi menemällä itse asian ytimeen sen sijaan, että takertuisimme pelkkiin ulkoisiin seikkoihin? Asian ytimeen meneminen merkitsee esimerkiksi sitä, että tiedostamme

terrorismin olevan suora osoitus etnisten ryhmien haluttomuudesta integroitua eurooppalaiseen yhteiskuntaan.

Kysynkin parlamentilta, haluammeko todella käydä keskustelua terrorismista? Onko parlamentilla rohkeutta tarttua poliittiseen keskusteluun sellaisella tasolla, jolla käsitellään muslimien integroitumista Eurooppaan ja heidän halukkuuttaan omaksua länsimaisia arvoja, oikeuksia ja vapauksia? Tätä varten olen esittänyt komissiolle kysymyksen burkan käytöstä tarkoitukseni saada parlamentti keskustelemaan aiheesta avoimesta. Näyttää siltä, ettei kukaan ole halukas käsittelemään aihetta.

Ihmettelen ja kysyn teiltä, arvoisat kollegat kaikista poliittisista ryhmistä: jos Euroopan kansalaisia edustava poliittinen elin ei voi ilmaista mielipidettään näistä aiheista, niin mistä sitten?

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Pohjois-Irlannin edustajana tiedän aivan liian hyvin, millaisia hirvittäviä vaikutuksia terrorismilla on syyttömiin siviileihin: murhia ja sekasortoa ihmisten tehdessä viikonloppuostoksiaan Shankill Roadilla Belfastissa, nuoria ja vanhoja ihmisiä räjäytettynä ilmaan maailmansodissa kaatuneiden muistotilaisuudessa Enniskillenissä – Irlannin tasavaltaisuuden nimissä tehtyjä tekoja. Me puhumme täällä turvallisuusjoukkojen yhteistyöstä. Pohjois-Irlannin kokemuksesta näemme, että joukkojen toiminta esti monien ihmisten kuoleman, siitä ei ole epäilystäkään. Meidän on tuettava turvallisuusjoukkojamme heidän tarvitsemillaan varusteilla terrorismin torjumiseksi.

Niiden, jotka ovat tänään asettaneet turvallisuuden ja varmuuden vastakkain valinnanvapauden ja tietosuojan kanssa, on harkittava, mille kannalle he asettuvat. Uskokaa minua: terrorismi tuhoaa elämää ja hajottaa yhteisöjä. Olen kuullut tässä parlamentissa tänään jopa sanottavan, että terrorismi on hysteriaa. Se on täyttä hölynpölyä! Uskokaa minua: kun aseistettu mies yrittää tappaa, kyse on kylmästä ja kuolettavasta todellisuudesta – jostain, minkä minun äänestäjäni tuntevat hyvin.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, uskoaksemme olemme kaikki samaa mieltä siitä, että ihmisiä ja tavaroita on suojeltava ja julkisen liikenteen turvallisuus varmistettava. Nämä ovat henkilökannereihin liittyviä oikeutettuja huolenaiheita. Toivon, että kolme niistä ratkaistaan tutkimuksilla, joita komissio parhaillaan tekee. Pyydän komissiota saattamaan tutkimukset nopeasti päätökseen ja kertomaan niiden tuloksista parlamentille. Ensinnäkin ovatko henkilökannerit tarpeellisia ja tehokkaita? Toiseksi ovatko ne terveydelle haitallisia vai ei? Kolmanneksi loukkaako niiden käyttö ihmisten yksityisyyttä ja ihmisarvoa vai ei?

On kuitenkin muitakin huolenaiheita. Meille kerrottiin alun perin, että henkilökannaus olisi vapaaehtoista. Ihmiset voisivat valita, antavatko he kuvata itsensä skannerilla vai suostuvatko he vanhan järjestelmän mukaiseen ruumiintarkastukseen. Vaikuttaa kuitenkin siltä että tietyt jäsenvaltiot soveltavat ”ei tarkastusta, ei lentoa” -periaatetta pakollisena.

Haluan onnitella komission jäsentä Cecilia Malmströmiä kattavasta arvioinnista, josta hän aikoo keskustella parlamentin kanssa, ja haluaisin korostaa sitä, että meidän vastuullamme on löytää ratkaisuja, jotka edistävät turvallisuutta vaarantamatta yksilöiden oikeuksia.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, me kaikki haluamme torjua terrorismia ja uhkaa, jonka se aiheuttaa demokratioille. Siitä parlamenttimme on käsittäkseni yksimielinen. Sanonta, jonka mukaan se, joka valmis uhraamaan osan vapaudestaan hetkellisen turvallisuuden takia, menettää lopulta molemmat, tuntuu minusta todella liioitellulta, mutta olen silti vakuuttunut siitä, että meidän on tehtävä kaikki voitavamme löytääksemme tasapainon vapauden ja turvallisuuden välille, koska se on demokratian perusta ja ilman tätä tasapainoa terroristit voittavat, jos he onnistuvat terrorisoimaan meitä kaikkia.

Minulla on kaksi kysymystä henkilökannereista. Takaavatko nämä skannerit todella tänä päivänä turvalliset olosuhteet? Mitä tulee vapauteen, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenenä ihmettelen, eikö niistä ole vaaraa terveydelle ja eikö näiden kuvien käytössä ole luonnollisesti vaarana yksityisyyden suojan ja siten perusoikeuksien loukkaaminen? Meidän on syytä odottaa päättäväisesti komission työtä niin, että voimme edetä asiassa ja tehdä sen Euroopan unionina, kaikki yhdessä, varmistaaksemme turvallisuutemme Euroopan demokraattisella alueella.

Puhemies. – (EL) Ajanpuutteen vuoksi en voi hyväksyä enempää puheenvuoroja sinisen kortin menettelyssä tai ”catch the eye” -menettelyssä.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, terrorismi on määritelmän mukaan väkivallan ja pelottelun käyttöä poliittisten päämäärien saavuttamiseksi.

Niiden meistä, jotka arvostavat rauhaa, vapautta ja demokratiaa, pitäisi olla huolestuneita terrorismista, koska se toimii. Sinn Féin/IRA:n jäseniä on nyt Pohjois-Irlannin hallituksessa. He pommittivat, ampuivat ja murhasivat tiensä menestykseen vaaliurnilla.

Mitkä olisivatkaan parempia esimerkkejä terrorismin menestyksestä kuin kommunismi Venäjällä, Itä-Euroopassa ja Aasiassa?

Kiinaa terrorisoi yhä 61 vuotta vallassa ollut Kiinan kommunistinen puolue. Se on paras esimerkki terrorismin menestymisestä.

Euroopan komissioon, josta parlamentti äänesti eilen, kuuluu kommunisteja, Itä-Euroopan julmien kommunistihallintojen entisiä puoluevirkailijoita ja heidän kannattajiaan. Ja tietysti Euroopan komission puheenjohtaja Barroso on entinen maolainen. Ei epäilystäkään, että tulevat terroristit pitävät tätä kaikkea erittäin rohkaisevana.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, yhteiskuntiemme turvallisuus ei ole neuvoteltavissa oleva arvo, ja meidän on tavoiteltava sitä päättäväisesti.

On hyvin selvää, että tehokkaampia turvatarkastuksia on tuettava tiedostelujärjestelmien välisellä korkeatasoisella yhteistyöllä ja huipputeknisten varusteiden käytöllä. Eurooppalaiset ministerit ovat onnistuneet hyvin välttämään ajautumisen tunteiden vietäväksi ja keskittyneet sen sijaan siihen, miten tätä toimintaa pitäisi koordinoida.

Jotkin hallitukset ovat oikeutetusti aloittaneet henkilökannerien kokeilut arkaluonteisilla reiteillä. Jos emme halua päätyä siihen, että Euroopassa sovelletaan epäyhtenäisiä standardeja, meidän on kuitenkin otettava huomioon mahdollisimman pian valmistumassa olevien tutkimusten tulokset. Meidän on tietysti puolustettava henkilökohtaisia oikeuksia mutta ilman, että käytämme hyväksi ihmisten pelkoja.

Meidän on puhuttava terveydestä, vahvistettava varautumisen periaatetta ja pyydettävä vahvistusta mahdollisesta radioaaltoille tai röntgensäteille altistumisesta johtuvasta haitasta, mutta meidän ei pidä valittaa yksityisyyden loukkaamisesta vain muutaman epäselvän kasvottoman kehon kuvan takia, jotka tuhotaan välittömästi, vaikka GPS, matkapuhelimet ja tv-kamerat ovat olleet osa elämäämme jo vuosia.

Siihen asti, kun kansainväliset terrorismin keskukset on tuhottu, meidän on opittava elämään näiden uhrausten kanssa, annettava kansalaisille luotettavia vastauksia ja tehokkaita ratkaisuja vain yhdellä rajoituksella, joka on yksilön fyysinen koskemattomuus.

Puhemies. – (EN) Hyvät kuulijat, siirrymme nyt ”catch the eye” -menettelyyn. Tässä ovat kutsuttavien jäsenten nimet. Suljen yksinkertaisesti mikrofonin, kun minuutti on kulunut. En lyö nuijaani, en anele enkä halua, että minut ymmärretään väärin.

Kutsun puhujat seuraavassa järjestyksessä:

Artus Zasada

Salvatore Iacolino

Iosif Matula

Jörg Leichtfried

Ioan Enciu

Monika Flašíková Beňová

Charles Tannock

Cornelia Ernst

Michèle Rivasi

ja Andreas Mölzer.

Jokainen puhuu minuutin eikä yhtään pidempään. Pyydän teiltä muilta anteeksi.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisen keskustelun valossa henkilöskannerien käyttöön lentoasemilla liittyy vielä monia kysymyksiä, joihin ei ole vastattu. Matkustajien turvallisuus on tietysti tärkeintä, mutta meidän ei pidä unohtaa suhteellisuudentajun tarvetta suojelukeinojen käytössä. Tämänäyttypisten laitteiden käyttö jättää edelleen joukon kysymyksiä vaille vastausta. Mikä vaikutus skannereilla on niillä kuvattujen matkustajien terveyteen? Miten taataan skannerilla kuvattujen ihmisten kuvien suoja? Eikö olisi parempi kiristää nykyistä järjestelmää kuin kuluttaa laitteistoon miljardeja euroja, kun tiedetään, että se ei paljasta ihmisen kehon sisällä piilossa olevia räjähteitä? Meidän pitäisi vastustaa skannerien pakollista käyttöönottoa Euroopan lentoasemilla siihen asti, kunnes olemme saaneet vastaukset näihin kysymyksiin.

Lopuksi haluan huomauttaa yhdestä asiasta: minulla on sellainen vaikutelma, että olemme löytäneet ratkaisun ja etsimme nyt ongelmaa, joka ratkaistaan sillä. Voi olla, että skannerit ovat yksi ratkaisu, mutta ne eivät varmasti ratkaise lentoasemien turvallisuusongelmaa.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, sanomani ydinviesti on seuraava: mikään ongelma ei ole yhtä vakava kuin henkilökohtaisten oikeuksien ja yksityisyyden suojan ongelma, jos oikeutta ei ole suojattu asianmukaisesti.

Jos me hyväksyimme muutama viikko sitten tässä samassa parlamentissa päätöslauselman Tukholman ohjelmasta, se johtuu siitä, että saavutimme tasapainon eri tarpeiden välillä: ensinnäkin henkilökohtaisen vapauden, toiseksi yksityisyyden ja kolmanneksi turvallisuuden tarpeen.

Jos me nyt varmistamme, että Euroopan unioni ottaa huolekseen tämän yhteisen ongelman, sillä jäsenvaltiot ovat siinä jo pidemmällä, siitä tulee mitä todennäköisimmin tärkeä haaste, joka tarkoittaa muiden asioiden lisäksi rajanylityspaikkojen suojelua, eikä sitäkään pystyttäisi käytännön tasolla takamaan.

Siksi kehotan puheenjohtajavaltio Espanjaa ja komission jäseniä tekemään yhteistyötä tiiviimmän yhteistyön ja tiedotuskulttuurin vuoksi.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Haluaisin heti puheenvuoroni aluksi tehdä selväksi, että tällä keskustelulla me vahvistamme terrorismin vaaran olemassaolon ja korostamme myös tarvetta olla askeleen edellä tämän ilmiön torjunnassa.

Keskustelulla henkilöskannerien käyttöön otosta kaikilla Euroopan unionin jäsenvaltioiden lentoasemilla on kuitenkin laajempia seurauksia. Toimenpiteen tehokkuus on kyseenalaista, koska tällä tekniikalla ei havaita aineita, jotka on nieltä tai jotka ovat jauhumuodossa räjähtäviä. Se kuitenkin aiheuttaa meille myös turvallisuusongelman matkustajien terveyden suhteen, erityisesti niiden, jotka kulkevat usein näiden skannauslaitteiden läpi.

Me emme voi jättää huomiotta kansalaisten perusoikeuksia, oikeutta yksityisyyteen ja ihmisarvoon niin kauan, kun skannerit tuottavat yksityiskohtaisen kuvan ihmisen kehosta. Mielestäni on tehtävä riippumattomia tutkimuksia, joissa määritetään käytettävän tekniikan turvallisuuden lisäksi myös sen tehokkuus...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, yksi lentomatkustuksen turvallisuutta koskeva periaate on se, että EU:n vastuu kasvaa jatkuvasti. Yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi enää tehdä, mitä haluavat. Tämä koskee erityisesti henkilöskannereita. Meillä on yhden turvatarkastuksen periaate, mikä tarkoittaa, että on oltava joko henkilöskannereita koskevat EU:n säännökset tai ei lainkaan säännöksiä eikä henkilöskannereita. Vaihtoehtona on periaate, jonka mukaan jokainen tekee, mitä haluaa, eikä kukaan tee, mitä pitäisi, mutta kaikki tekevät jotakin.

Jos tämänäyttypinen toimenpide halutaan ottaa käyttöön, meidän on keskusteltava siitä, kuka sen maksaa ja miten se rahoitetaan, koska sekä nesteskannerit että henkilöskannerit maksavat valtavan paljon. Olen sattumalta tätä aihetta koskevan mietinnön laatija ja olisin iloinen, jos neuvosto alkaisi vähitellen toimia tässä asiassa, koska periaatteessa on tärkeää pitää kiinni siitä, että yleinen turvallisuus on julkinen asia, ja se täytyy rahoittaa ainakin osittain julkisista varoista.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Haluaisin kiinnittää komission, neuvoston ja kollegojeni huomion sivuvaikutuksiin sekä syöpää aiheuttavien vaikutusten ja geneettisten mutaatioiden riskin kasvuun, jos altistutaan toistuvasti gamma-, röntgen- ja terahertsisäteilylle.

Röntgensäteiden säteilyn vaikutukset ja riskit tunnetaan hyvin lääketieteessä, missä toistuva altistuminen tämäntyyppiselle säteilylle ei ole suositeltavaa. Suuri yleisö ei ole yhtä tietoinen terahertsisäteilyn vaikutuksista. Sen lisäksi, että terahertsisäteilyyn perustuvat skannerit voivat tuottaa tarkkoja 3D-kuvia ihmiskehosta, mikä on henkilön yksityisyyden suojan vastaista, toistuva altistuminen tämäntyyppiselle säteilylle voi vaurioittaa DNA-ketjuja ja aiheuttaa myöhemmin ilmeneviä geneettisiä poikkeamia.

Haluaisin korostaa sitä, että riskit ja ahdistus, joille me voisimme altistua, jos henkilökannereita mahdollisesti käytettäisiin laajassa mittakaavassa, sekä epävarmuus niiden tehokkuudesta eivät oikeuta tekemään tällaista ratkaisua...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Terrorismilla ei ole arvoja, eikä sillä ole mitään syvempää tarkoitusta. Terrorismin ainoa tavoite on kuolema. Siviilien kuolema mahdollisimman pienin kustannuksin. Tämä saattaa olla eri itsemurhauskujen tekijöiden tarina. Tähän tavoitteeseen liittyen on myös surullinen tosiasia, että olemme terrorismin vuoksi ottaneet käyttöön erilaisia siviiliväestön suojelemiseen tarkoitettuja toimenpiteitä, joissa käytetyt menetelmät rajoittavat jollain tapaa siviiliväestön oikeuksia.

Siksi olisi erittäin hyvä asia, jos tämä täysistunto hyväksyisi jossain vaiheessa skannerit ja me voisimme alkaa ajatella oikeuden ja sisäasioiden alueen lainsäädännön hyväksymistä ja yhdenmukaistamista, koska vain uusien teknisten toimenpiteiden käyttöönotto voi todella auttaa meitä terrorismin torjunnassa.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, pääministeri Gordon Brownin hiljattainen ilmoitus pakollisista röntgensäteiden takaisinsirontaan perustuvaa tekniikkaa soveltavista koko vartalon kuvaavista henkilökannereista Yhdistyneen kuningaskunnan lentoasemilla on mielestäni skandaali.

Tämä on ensimmäinen kerta, kun ihmisiä, niin lapsia kuin raskaina olevia naisiakin, altistetaan ionisoivalle säteilylle, jota käytetään laajalti terveisiin ihmisiin muusta kuin lääketieteellisestä syystä.

Pehmeät matalaenergiset röntgensäteet imeytyvät itse asiassa paremmin kuin korkeaenerginen kosminen säteily, jolle altistutaan lentäessä, ja siksi ne ovat paljon vaarallisempia eivätkä vaarattomampia iholle ja pehmytkudoksille. Lisäksi kun lääketieteessä käytetään röntgensäteitä diagnostiin, käyttäjän eli potilaan sukurauhaset voidaan suojata lyijysuojuksella DNA-vaurioita ja tulevia geneettisiä mutaatioita aiheuttavan kokonaisannoksen vähentämiseksi – mikä ei myöskään ole mahdollista näillä laitteilla.

Lääkärinä ja usein matkustavana en voi missään tapauksessa hyväksyä tätä julmaa toimenpidettä terveyssyistä puhumattakaan yksityisyyden loukkaamisesta ja tehottomuudesta, ja toivon, että EU kieltää tällaiset pakolliset toimenpiteet koko Euroopassa. Sen sijaan meidän pitäisi aloittaa matkustajien profilointi israelilaisten tapaan.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, on täysin kiistatonta, että henkilökannerit aivan selvästi loukkaavat vakavasti yksityisyyttä. Meidän on esitettävä itsellemme kaksi kysymystä. Ensimmäinen on se, onko tämä vastatoimi oikeasuhteinen ja voiko se todella auttaa saavuttamaan terrorismin torjunnan tavoitteen? Tähän kysymykseen ei ole toistaiseksi saatu selviä vastauksia. Siksi tuen sitä, mitä komission jäsen Malmström on sanonut tarpeesta arvioida kaikenlaiset skannerit. Haluaisin nähdä tämän valmiin arvioinnin, ennen kuin teemme mitään muuta.

Toinen kysymys koskee terveysriskejä. Kaikki tässä salissa ja myös kaikki jäsenet, jotka ovat tällä hetkellä muualla, joutuvat kulkemaan henkilökannerien läpi useita kertoja viikossa. Minun pitäisi tehdä niin vähintään kaksi kertaa viikossa. Tämä on pysyvä toimenpide, ja haluaisin tietää, miten paljon se vahingoittaa terveyttäni. Tällä alueella ei ole tehty todellisia arviointeja. Haluan tehdä täysin selväksi, että en ole valmis altistamaan itseäni henkilökannereille, ennen kuin nämä arvioinnit on tehty. Siksi vaadin selviä vastauksia hätäisten toimien sijaan.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin yhdistää toisiinsa skannerin, terveyden ja terrorismin. Mitä sanoo järjestöjen välinen säteilyturvakomitea, joka yhdistää Euroopan komission, IAEA:n – kansainvälisen atomienergiajärjestön – ja ydinenergiajärjestön NEA:n? Se sanoo, että raskaana olevia naisia ja lapsia ei pidä kuvata henkilökannerilla, vaikka annokset ovat äärimmäisen pieniä.

Meidän pitäisi todella olla tietoisia siitä, että toistuva altistuminen pienille säteilymäärille voi aiheuttaa syöpää ja epämuodostumia. Minun kysymykseni koskee siksi riskien oikeutusta. Kun on olemassa vaihtoehtoisia tekniikoita, joiden avulla voidaan saavuttaa samat tavoitteet, näiden skannereiden käyttö ei todella ole oikeutettua kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, ja meidän on saatava tietää...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, emme saa unohtaa, että harhaanjohtavat tiedot ja Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun tekemät huonot päätökset ovat toistuvasti mahdollistaneet kansainväliset terrori-iskut. Tästä huolimatta erilaisten terrorismin vastaisten toimenpiteiden hyödyllisyyttä ei ole koskaan kyseenalaistettu. Sen sijaan jokainen isku on johtanut kansalaisoikeuksien ja -vapauksien lisärajoituksiin. Euroopan parlamentti herää vasta nyt, kun EU:n kansalaiset veloitetaan riisuutumaan sekä kirjaimellisesti että taloudellisesti Yhdysvaltojen edessä. Läpinäkyvästä kansalaisesta on tulossa todellisuutta, ja kaikki tämä perustuu tietoihin, joita on saatu salaisilta palveluilta, joiden asema ja luotettavuus on muodostunut erittäin ristiriitaiseksi erityisesti Afganistanin ja Irakin sodista lähtien.

Henkilöskannerien hyödyt, käytettävyys ja yhteensopivuus henkilökohtaisten oikeuksien kanssa herättää epäilyjä, ja lisäksi vaikuttaa erittäin epätodennäköiseltä, että ne estäisivät radikaaleja islamilaisia tekemästä terroritekojaan. Meidän on torjuttava islamistiterrorismia jatkuvilla toimenpiteillä, mutta meidän lopetettava EU:n kansalaisten jatkuva...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Alfredo Pérez Rubalcaba, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkasti kaikkien ryhmien ja jäsenten aiheesta käyttämiä puheenvuoroja. Me olemme kuulleet joitakin erittäin mielenkiintoisia näkemyksiä, joihin olen tyytyväinen.

Haluaisin muistuttaa teitä, kuten tein ensimmäisessä puheenvuorossani, että en todellakaan pidä mielelläni puheita tällaisista monimutkaisista ja arkaluonteisista aiheista kuin terrori-iskujen torjunta iskujen tai oletettujen iskujen jälkeen.

Meidän on selvästi tutkittava nämä iskut tai oletetut iskut selvittääksemme, mikä turvallisuusjärjestelmissämme meni vikaan, mutta ei ole epäilystäkään, kuten täällä on tänä iltapäivänä toistuvasta sanottu, että terrorismintorjuntapolitiikkaa on harkittava perusteellisesti, sen on oltava maltillista ja harkittua politiikkaa ja sitä on sovellettava kohtuullisella tavalla.

Jos me hyväksymme toimenpiteitä, jotka heikentävät periaatteitamme, teemme todennäköisesti vakavan virheen. Siksi meidän on analysoitava esimerkiksi se, mitä tapahtui Detroitissa, pyrkiäksemme ehkäisemään virheet, mutta me emme saa vastata automaattisella reaktiolla jokaisen iskun jälkeen, koska se johtaisi luultavasti siihen, että hyväksyisimme toimenpiteitä, joissa ei joissakin tapauksissa yksinkertaisesti olisi mitään järkeä.

Euroopalla on oma terrorismintorjuntapolitiikan strategiansa. Meillä Euroopan unionissa on hyvä terrorismintorjuntastrategia, joka on osoittautunut viime vuosina tehokkaaksi. Meidän tarvitsee vain tarkastella turvallisuusjoukkojen toimia eri maissa, niin näemme, miten laajasti nämä toimet monissa tapauksissa ovat perustuneet meidän muutama vuosi sitten käyttöönottamamme yhteisen strategian soveltamiseen.

Meillä on tärkeä henkilö, terrorismin torjunnan koordinaattori, jonka puheet ovat hyvin mielenkiintoisia. Jälleen kerran suositteaisin, että tutkisitte tarkasti hänen viimeisintä puhettaan täällä parlamentissa, koska se on mielestäni erinomainen puhe, jossa korostetaan strategiaamme laajuutta. Me olemme tosiaankin viime aikoina yrittäneet toteuttaa tätä strategiaa konkreettisesti ennaltaehkäisyn avulla toisin kuin sen soveltamisen alkuvuosina, jolloin korostimme enemmän tekijöiden paljastamista.

Tärkein tekijä terrorismin torjunnassa on tietysti ennaltaehkäisy eli iskujen ehkäiseminen. Siksi keskitämme yhteiset toimemme, kuten sanoin, ennaltaehkäisyyn. Sen vuoksi myös keskitymme sellaisiin näkökohtiin kuin radikalisoituminen, minkä mainitsin puheessani samoin kuin komission jäsen. Olemme innokkaita analysoimaan politiikkoja, joita kukin maa toteuttaa ehkäistäkseen radikalisoitumista, joka on epäilemättä monien viime vuosina kärsimienne terrori-iskujen lähtökohta.

Haluamme myös varmistaa asianmukaisen tiedonvaihdon. Sitä on korostettu parlamentissa monissa eri tilanteissa. Tärkeää ei ole siirtää kaikkea tietoa vaan se tieto, joka on vastaanottajan kannalta oleellista. Se tieto on siirrettävä. Tarkoituksena ei ole hukkua tietoon, vaan meillä on oltava tiedonhallintavälineet, joiden avulla vaihto on mahdollisimman tehokasta.

Euroopan unionissa on tässä suhteessa tapahtunut hiljattain huomattavaa parannusta. Meillä on strategia, jonka toteuttaminen parantaa esimerkiksi tiedonvaihtojärjestelmiemme toimintaa. Kun puhun tiedonvaihdosta, tarkoitan Europolia, tarkoitan Eurojustia, tarkoitan COSIa, jonka jotkut jäsenet ovat täällä maininneet, ja lopuksi tarkoitan tiedonvaihtoa ja sitä, miten sitä voitaisiin tehostaa.

Lopuksi, kiistanalaiset henkilökannerit ovat nyt todella ohjelmassa, ja kuten sanoin ensimmäisessä puheenvuorossani samoin kuin komission jäsen, se on mielestäni asia, joka meidän on selvitettävä. Ihanteellista olisi, jos voisimme päättää yhteisestä ratkaisusta EU:n tasolla. Jos me emme tee niin, jokainen maa voi tietysti panna täytöntöön omat politiikkansa ja luultavasti, vaikka päättäisimme yhteisestä ratkaisusta, jotkin maat saattavat päättää noudattaa omien lakiansa mukaista omaa politiikkaansa. Silti on täysin selvää, että yhteisestä kannasta tässä asiassa olisi tavattoman paljon hyötyä.

Jotta voimme hyväksyä tällaisen kannan tämän puheenvuoron alussa sanomani mukaisesti, meidän on käytävä maltillinen ja harkittu keskustelu, jossa keskitytään kolmeen tekijään, joita komissio parhaillaan tutkii: ensinnäkin skannerien tehokkuus (ovatko ne tehokkaita, mitkä ovat niiden rajoitukset ja voivatko ne tehdä sen, mitä me haluamme niiden tekevän), toiseksi niiden yhteensopivuus perusoikeuksien ja henkilökohtaisten oikeuksien kanssa ja kolmanneksi niiden yhteensopivuus niiden läpi kulkevien ihmisten terveyden kanssa.

Mielestäni meidän on tutkittava näitä kolmea asiaa. Kun kertomukset ovat saatavilla, me hyväksymme yhteisen kannan, joka on mielestäni välttämätön.

Arvoisa puhemies, haluan todeta jälleen kerran, että arvostan erittäin paljon täällä parlamentissa käytettyjä puheenvuoroja, jotka ovat mielestäni neuvoston työn kannalta erittäin hyödyllisiä.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitin neuvostolle suoran kysymyksen ja haluaisin saada siihen vastauksen. Kysyin, mitä mieltä neuvosto on EU:n perustamissopimuksen 6 artiklan – perusoikeuslausekkeen – räikeästä rikkomisesta, kun Yhdistyneen kuningaskunnan vetoomustuomioistuimen päätöksessä vahvistetaan, että Yhdistynyt kuningaskunta syyllistyi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Siim Kallas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kiitän puheenvuoroistanne, mutta minun on sanottava, että me emme ole saaneet tänään ehdotusta uusien laitteiden pakollisesta käyttöönotosta kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla lentoasemilla. Asia ei ole niin. Me olemme vasta tekemästä huolellista tutkimusta näistä uusista tekniikoista ja palaamme asiaan huhtikuun jälkeen, merkittävän kertomuksen jälkeen, jossa tutkimme uusien tekniikoiden kaikkia näkökohtia.

Minulla on itselläni tiettyjä epäilyksiä varsinkin tehokkuudesta, ja kuten joku sanoi täällä, tämän uuden tekniikan oikeasuhtaisuudesta, mutta meidän ei pitäisi hylätä uusia tekniikoita välittömästi. Terrorismi kehittyy, ja meidänkin on hyödynnettävä kaikkea teknistä edistystä puolustaaksemme kansalaisia ja matkustajia. Joten alkää demonisoiko uusia tekniikoita. Aion yhdessä kollegojeni Cecilia Malmströmin ja Viviane Redingin kanssa ehdottaa EU:n yhteistä lähestymistapaa kaikkiin tarvittaviin vaatimuksiin, jotka koskevat tekniikkaan, oikeuteen, perusoikeuksiin ja yksityisyyteen liittyviä aiheita ja näkökohtia. Me ehdotamme varmasti jonkinlaista EU:n yhteistä lähestymistapaa, josta uskon päästävän yhteisymmärryksen ja jota pidetään tärkeänä täällä ja käsittääkseni myös monissa jäsenvaltioissa.

Tämän me siis aiomme tehdä lähitulevaisuudessa. Esitämme kertomuksen ja jatkamme sitten tätä keskustelua. Uskokaa minua, meillä ei ole mitään salaliittoa jonkin uuden laitteen käyttöönottamiseksi välittömästi. Ei ole olemassa mitään teknistä ratkaisua, joka olisi täysin luodinkestävä tai takaisi turvallisuuden 100-prosenttisesti, ja ilmailuturvallisuus on erityisen monimutkainen alue, jolla tarvitaan laaja valikoima yhdistettyjä toimenpiteitä ja hyvin vahvaa kansainvälistä yhteistyötä.

Tämän kertomuksen jälkeen me siis esitämme konkreettisia ehdotuksia ja ehdotamme varmasti EU:n yhteistä lähestymistapaa mahdollisiin standardeihin ja vaatimuksiin, jos jäsenvaltiot päättävät ottaa käyttöön uusia skannaustekniikoita.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on todella äärimmäisen tärkeä keskustelu. Terrorismin torjunta on tärkeä terrorismin vastaisen taistelun väline. Meillä on Euroopan unionissa tuskallisia kokemuksia terrorismin vaikutuksista ja sen muodostamasta uhkasta sekä yksilöille että yhteiskunnille, demokratialle ja perusarvoillemme.

Operationaalinen vastuu ja vastuu omasta tiedustelutoiminnasta on tietysti jäsenvaltioilla, mutta olen vakuuttunut siitä, että me voimme tehdä EU:n tasolla paljon enemmän koordinoimalla ja hienosäätämällä käytössämme olevia välineitä. Siksi olen pyytänyt omia yksiköitäni suorittamaan hyvin nopeasti analyysin politiikoista, kehiksestä ja välineistä, jotka meillä jo on, jotta näemme, mitä voidaan parantaa ja miten voimme hyödyntää niitä vielä järkevämmiin. Olen samaa mieltä tiettyjen jäsenten kanssa, jotka ovat sanoneet

niin. Olen myös vakuuttunut siitä, että Europol, Eurojust ja jäsenvaltioiden viranomaiset voivat tehdä paljon parempaa työtä ja paljon koordinoitummin. Sitä varten on varmasti olemassa toimenpiteitä.

Detroitin kaltaiset tapahtumat ovat tärkeitä, koska ne toimivat eräänlaisena hälytyskellona, joka varoittaa meitä siitä, että terrorismia on yhä olemassa ja se on yhä hyvin merkittävä uhka. Meitä poliitikkoja vaaditaan ja painostetaan tekemään asioita nopeasti, toteuttamaan parannuksia ja suojelemaan kansalaisia välittömästi. Se on täysin luonnollista. Meidän vastuullamme on suojella turvallisuutta mutta myös toimia perusteellisten analyysien, arviointien ja keskustelun jälkeen ehdottamalla asianmukaisia ja oikeasuhtaisia toimenpiteitä, kuten komission jäsen Siim Kallas ja neuvosto ovat jo sanoneet. Me teemme niin. Me otamme myös kaikin tavoin huomioon perusoikeuksien kunnioittamisen.

Näin komissio siis aikoo toimia. Palaamme asiaan ja esitämme teille tarkempia ehdotuksia tämän arvioinnin suorittamisen jälkeen ja keskustelemme asiasta kanssanne lisää. Kiitos teille tärkeästä ja hyvin mielenkiintoisesta keskustelusta.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, ennen kuin lopetamme, haluaisin vain käyttää työjärjestyspuheenvuoron ilmaistakseni hämmästykseni siitä, että ”catch the eye” -menettelyn alkaessa nostin käteni ajatellen, että se alkaisi silloin, mutta teillä oli jo täysi luettelo. Haluaisin vain, että ”catch the eye” -perusteet olisivat yhdenmukaiset niin, että me kaikki voisimme käyttää puheenvuoron, koska näyttää siltä, että muut jäsenet puhuvat, vaikka te sanoitte luettelon olevan täynnä.

Siksi haluan vain ilmaista hämmästykseni ja pyytää, että seuraavan kerran me kaikki tiedämme, mitä meidän on tehtävä saadaksemme puheenvuoron.

(Puhemies selitti ”catch the eye” -menettelyä ja sitä, miksi hän ei ollut antanut puheenvuoroa kyseiselle jäsenelle.)

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Terrorismi on edelleen suuri uhka Euroopan unionissa. Siksi kaikki jäsenvaltiot ovat lisänneet ponnistelujaan sen ehkäisemiseen ja torjumiseen käytettävien välineiden parantamiseksi. Lissabonin sopimuksen hyväksyminen tarjoaa mahdollisuuden vastata paljon tehokkaammin kaikilla terrorismin torjuntaan liittyvillä alueilla, suoraan tai välillisesti. Henkilöskannerien käyttö on arka aihe. Mielestäni täytyy tutkia tietyt tärkeät tekijät huolellisesti, ennen kuin tästä tehdään päätös. Ne koskevat skannerien tehokkuutta, yksityisyyden suojan kunnioittamista, niiden käytön taloudellista vaikutusta korkean ostohinnan vuoksi ja ennen kaikkea sitä, miten näiden laitteiden käyttö vaikuttaa niiden kuvaamien ihmisten terveyteen. Euroopan komission on määrä tuottaa kolme tutkimusta henkilöskannerien käytöstä ja vaikutuksista. Siksi on mielestäni tärkeää, että odotamme asiantuntijoiden johtopäätöksiä, analysoimme ne tarkasti ja teemme vasta sitten päätöksen asiaa koskevasta yhteisestä kannasta.

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) Kun kysymys terrorismin torjuntatoimenpiteistä tulee esiin, keskustelu painottuu aina niiden vaikutuksiin kansalaisoikeuksiin. Olen aina ollut sitä mieltä, että se on tärkeysjärjestyskysymys. Kyse on siitä, ovatko matkustajat valmiita kärsimään epämuukavuutta turvallisuutensa vuoksi. Kansalaisoikeusryhmien velvollisuutena on punnita kaikkia uusia esitettyjä toimenpiteitä. Niillä, jotka ehdottavat henkilöskannerien tapaisia uusia toimenpiteitä, on velvollisuus osoittaa niiden tarpeellisuus. Vaikka ratkaisut perustuvat yleensä kompromissiin, tässä yhteydessä kompromissit eivät ehkä ole mahdollisia. On selvää, että nykyiset menettelyt, erityisesti ruumiintarkastukset, eivät ole riittäviä. On todettu, että henkilöskannerit ovat tehokkaampia. Ongelmana on, että ne saattavat loukata matkustajien ihmisarvoa. Siksi tähän kysymykseen on tartuttava. Mahdollisuuksia on monia.

Esimerkiksi kummallekin sukupuolelle voisi olla omat henkilöskannerit, joita käyttäisi samaa sukupuolta oleva henkilöstö.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Lentomatkustamisen turvallisuuden varmistaminen terrorismin torjunnassa on epäilemättä tärkeää, mutta meidän on varmistettava, mitä vaikutuksia tämän turvallisuuden varmistavilla toimenpiteillä on terveydellemme, perusoikeuksillemme ja -vapauksillemme, yksityisyydelle ja ihmisarvolle. Henkilöskannerien käyttö yhtenä mahdollisena teknisenä ratkaisuna on hyvin vakava asia, koska se koskee uusien tekniikoiden käyttöä kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi, ja siksi toivon, että komissio esittelee viimein arvioinnin henkilöskannerien vaikutuksesta ihmisten terveyteen sekä perusihmisoikeuksiin ja -vapauksiin. Haluaisin kiinnittää huomion siihen, että kun käytämme uusia teknisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on saavuttaa korkean tason turvallisuus lentoasemilla, on myös hyvin tärkeää asettaa rajat ihmisoikeuksien ja turvallisuuden välille, koska nämä toimenpiteet eivät liity vain

kansalaisten suojeluun vaan heidän oikeuksiinsa ja vapauksiinsa kohdistuviin vaikutuksiin. Komissio ei ole vielä esittänyt vaikutusten arvioinnista kertomusta, jossa vahvistettaisiin, että nimenomaan henkilökannerit varmistavat lentomatkestäjien tehokkaan suojelun, ja siksi on edelleen epäilyksiä siitä, ovatko nämä tekniset turvatoimenpiteet todella turvallisia, tehokkaita ja järkeviä. Siksi meidän on nykytilanteen arvioinnin jälkeen edelleen jatkettava työtä tällä arkaluonteisella alueella.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti ei voi antaa suostumustaan röntgensäteisiin perustuvien henkilökannerien käyttöönottoon, ennen kuin EU:n viranomaiset ovat käsitelleet asianmukaisesti niihin liittyvät terveyttä ja yksityisyyttä koskevat huolenaiheet. Olen tietoinen siitä, että asia huolestuttaa paljon lentäviä, ja olen huolestunut siitä, että jotkut matkustajat, kuten raskaana olevat naiset ja lapset, joutuvat henkilökanneriin. Suurta huolta herättää myös näiden kuvien tungetteleva luonne, ja meidän on varmistettava, että EU:n kansalaisten yksityisyyttä suojellaan, ennen kuin hyväksymme näiden aikaa vievien ja kalliiden laitteiden laajan levityksen. Koska Yhdysvaltojen viranomaiset ovat myöntäneet, että hiljattainen Detroitin terroriuhka johtui heidän turvallisuusviranomaistensa virheestä eikä lentoasematekniikasta, pitäisi ennen tähän ristiriitaiseen tekniikkaan investoimista tutkia useita vähemmän kalliita menetelmiä, kuten tiedustelun lisäämistä, erilaisia hakumenetelmiä ja kansainvälisen yhteistyön tehostamista. Yhdysvaltojen perustaja Benjamin Franklin sanoi kerran, että se, joka pitää turvallisuutta tärkeämpänä kuin vapautta, ei ansaitse kumpakaan, ja mielestäni Euroopan kannattaisi ottaa tulevana kuukausina vaari tästä neuvosta.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kansainvälinen journalistiliitto, joka edustaa 600 000:a journalistia 125 maassa, on vaatinut Israelin viranomaisia kumoamaan journalisti Jared Malsinin karkotuspäätöksen. Hänet karkotettiin, koska hän arvosteli raporteissaan Israelin hallitusta Länsirannan ja Gazan alueen tilanteesta. Journalistiliitto tuomitsi karkotuksen lehdistönvapauden rikkomiseksi, jota ei voida suvaita. Lisäksi 13 israelilaista ihmisoikeusjärjestöä on osoittanut mieltään Israeli Knessetille ja pääministeri Netanjahulle entistä järjestelmällisemmästä ihmisoikeusjärjestöjen vastaisesta kampanjasta Israelissa. Israelin on kerrottu vaativan nyt Euroopan unionia lopettamaan rahoitusavun antamisen Israelissa ja miehitettyillä palestiinalaisalueilla toimiville ihmisoikeusjärjestöille. Haluaisin pyytää teitä, arvoisa puhemies, ottamaan yhteyttä pääministeri Netanjahuun ja tekemään selväksi, että EU:n perustana on sananvapauden kunnioittaminen, oikeus arvostella omaa hallitusta, vapaa lehdistö ja oikeus rauhanomaiseen mielenilmaukseen, jotka muodostavat demokraattisen valtion perustan. Pääministeri Netanjahulle on myös muistutettava, että EU:n kauppasopimuksissa vaaditaan liikekumppaneitamme kunnioittamaan näitä oikeuksia.

Christine De Veyrac (PPE), kirjallinen. – (FR) Lähes 10 vuotta on kulunut 11. syyskuuta 2001 tapahtuneesta iskusta mutta terroriuhka on edelleen olemassa, ja lentokoneet ovat terroristien suosimia välineitä iskuissa maitamme vastaan. Meidän on löydettävä keino suojella kansalaisiamme ja estää heitä joutumasta terrori-iskujen uhreiksi. Henkilökannerit saattavat olla yksi keino lisätä turvallisuutta lentoasemilla ja lentokoneissa. Ennen päätöksen tekemistä meidän on kuitenkin varmistettava, että nämä laitteet eivät loukkaa yksilön oikeuksia eivätkä ole haitallisia matkustajien tai lentoasemien työntekijöiden terveydelle. Odotan suurella mielenkiinnolla aihetta koskevaa tutkimusta, jonka Euroopan komissio esittää maaliskuussa. Tämän niiden käytön kaikkia eri näkökohtia koskevan kertomuksen pitäisi mahdollistaa se, että skannerit sertifioitaisiin kaikkialla Euroopassa ja taattaisiin kansalaisoikeuksien ja terveyden suojelu samalla kun parannettaisiin turvallisuutta. Jotta kaikki kansalaiset saisivat saman suojan, toivon, että Euroopan komission esitettyä tutkimuksen me kannustamme jäsenvaltioita pääsemään yksimielisyyteen asiassa.

Kinga Gál (PPE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kansainvälisillä lentoasemilla käytettyjen turvatoimenpiteiden joukko laajenee jatkuvasti, kun lentoturvallisuus – meidän turvallisuutemme – kohtaa entistä enemmän haasteita. Samanaikaisesti lentoturvallisuuden parantamiseksi jo toteutettujen, suunniteltujen tai testattujen toimenpiteiden jotkin osatekijät ylittävät jo tiukat ilmailu- ja lentoturvallisuuden vaatimukset. Siksi näitä asioita pitäisi tutkia kokonaisasiayhteydessä. Turvallisuus on tärkeä asia elämässä – se on tärkein asia. Tunnemme kuitenkin olomme turvalliseksi vain, jos turvallisuustoimenpiteet eivät rajoita oikeuksiamme suhteettomasti, loukkaa henkilökohtaisia oikeuksiamme ja joissakin tapauksissa vahingoita terveyttämme ja jos turvallisuuden varmistamistoimenpiteet eivät kokonaisuudessaan ole suhteettomia, niitä ei voi kiertää ja ne ovat sopivan tehokkaita. Me tarvitsemme henkilökannerien kaltaisia laitteita, joilla voidaan valvoa tehokkaasti matkustajaliikennettä, joita käytetään vapaaehtoisien suostumuksen pohjalta ottaen huomioon muun muassa matkustajat, joilla on välttämättömiä lääketieteellisiä implantteja (sähköisiä sydämentahdistimia tai metalli-implantteja), jotka eivät ole haitallisia terveydelle, lapsille, raskaana oleville naisille tai paljon matkustaville ja lopuksi jotka eivät tallenna kuvatietoja ja joita käytetään vain varoittamaan tarvittaessa mahdollisesta riskistä. Siksi keskustelun jatkaminen testiskannereiden käyttöönotosta on hyödyllistä vain,

jos on tehty riittävän tarkka edellä lueteltujen vaikutusten arviointi. Vain näiden vaatimusten mukaisten laitteiden käyttö on mielestämme hyväksyttävää.

Jim Higgins (PPE), kirjallinen. – (EN) Me emme voi odottaa uutta katastrofia, ennen kuin ryhdymme toimiin lentomatkustajien suojelemiseksi. Dublinin lentokenttäviranomainen DAA on järjestänyt kahden miljoonan euron arvoisen tarjouskilpailun Dublinin lentoaseman henkilökannereista. DAA sanoi, että jos liikenneministeriö antaa luvan, mikä vaikuttaa hyvin todennäköiseltä, ja laite osoittautuu menestykseksi, skannereita hankittaisiin myös Corkin ja Shannonin lentoasemille. Tietosuojasta vastaava komission jäsen on kuitenkin kiinnostunut siitä, että Irlannin viranomaisten toimia skannerien käyttöönottamiseksi harkitaan asianmukaisesti ja turvallisuustarpeet ja yksityisyyden suojelu ovat tasapainossa. Manchesterin lentoasema, missä yksi skanneri on koekäytössä, väittää, että mustavalkoiset kuvat eivät ole pornografisia tai eroottisia ja niitä katsoo vain yksi kauempana oleva virkailija, joka tuhoaa ne välittömästi. Henkilöskannerit eivät ole pettämättömiä, mutta ne ovat tällä hetkellä parasta saatavilla olevaa tekniikkaa, ja meidän on käytettävä niitä työkaluja, jotka meillä on terroriuhkan vähentämiseksi. Me tarvitsemme yleiseurooppalaisen lähestymistavan skannerikysymykseen – lentoasemien turvallisuuden on oltava yhdenmukaista. Odotan innokkaasti komission henkilöskannerien vaikutuksia koskevan kertomuksen valmistumista.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät kuulijat, tämän päivän keskustelua kuunnellessa voi saada sen vaikutelman, että Euroopan maiden suurin ongelma olisi tällä hetkellä se, pitääkö lisätä henkilöskannerien käyttöä lentoasemilla vai rajoittaa mahdollisuuksia niiden käyttöönottoon. Mielestäni asiaa ei kuitenkaan pitäisi ajatella näin. Tästä näkökulmasta ihmisoikeuksien suojelun takaamisen ongelma ei myöskään ole kovin suuri. Peruskysymys, joka meidän pitäisi kysyä, on se, käytetäänkö erikoisyksiköiden ehdottamia uusia menetelmiä tai välineitä tehokkaasti. Jos luovumme joistakin vapauksistamme turvallisuuden vuoksi, onko turvallisuutemme todella taattu? Tästä saamamme tiedot tekevät meistä hyvin epäileviä. Jos kyseiset palvelut eivät edes pysty takaamaan tehokkaita passintarkastuksia eivätkä osaa hyödyntää hallussaan olevia tietoja – mikä näkyy selvästi Detroitin lennolla sattuneesta tapauksesta – mitä takeita meillä on siitä, että ne pystyvät hyödyntämään näitä uusia välineitä tehokkaasti? Historia on opettanut meille, että kriisitilanteissa erikoisyksiköt haluavat valita yksinkertaisimman reitin. Ne vaativat uusia valtuuksia, lisää rahaa ja parempia välineitä, vaikka ne eivät pysty hyödyntämään jo olemassa olevia mahdollisuuksiaan. Jonkun pitäisi puolustaa tervettä järkeä ja epäilevyyttä, ja minusta vaikuttaa siltä, että Euroopan parlamentti on tässä suhteessa merkittävässä asemassa.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Viime vuosien tapahtumat ovat pakottaneet meidät etsimään uusia ratkaisuja, jotka varmistavat matkailijoiden mahdollisimman suuren turvallisuuden. Terroriuhkan vuoksi olemme valmiimpia hyväksymään oman vapautemme rajoitukset. Toivon, että ennen kuin päätetään henkilöskannerien yleisestä käyttöönotosta lentoasemilla, tehdään perusteellinen analyysi niiden tehokkuudesta ja turvallisuudesta sekä niistä syntyvistä kustannuksista. Emme halua, että nyt toistuu sama kuin A1/H1N1-influenssarokotusten antamisessa suurelle yleisölle, kun hallitukset jonkinlaisessa paniikkiaallossa hankkivat valtavilla kustannuksilla rokotevarastoja saamatta valmistajilta takeita niiden turvallisuudesta, ja varastot jäivät nyt käyttämättä. Saattaisi olla tehokkaampaa käyttää israelilaisten kehittämiä ratkaisuja, joissa painotetaan matkustajien käyttäytymisen tarkkailemista ja eniten epäilyksiä herättävien perusteellista tarkastamista kaikkien tarkastamisen sijaan. Tämä järjestelmä on osoittanut tehokkuutensa monien vuosien ajan.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Meidän velvollisuutemme Euroopan parlamentin jäsenenä on olla mukana ratkaisemassa kysymystä henkilöskannereista sekä terrorismin torjunnan että eurooppalaisten kansalais- ja henkilökohtaisten oikeuksien suhteen.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että kansalaistemme turvallisuuden parantamiseksi on löydettävä toteuttamiskelpoisia ratkaisuja. Velvollisuutemme on kuitenkin varmistaa kaikkien kansalaisten oikeuksien suojelu koko Euroopan unionissa. Tämä tarkoittaa oikeutta yksityisyyteen ja perusoikeutta ihmisarvoon, joiden täytyy olla tasapainossa lentoaseman laitteiden turvallisuuskäsitteen kanssa. Tässä yhteydessä herää kysymys siitä, ovatko nämä henkilöskannerit toteuttamiskelpoisin ratkaisu lentoasemien turvallisuusongelmiin.

Mielestäni EU:n on sanottava ”kyllä” ratkaisun löytämiselle terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa ja ”ei” yksityisyyden oikeuden ja ihmisarvon loukkaamiselle, mikä on demokratian perusperiaate.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), kirjallinen. – (EN) Joka kerta, kun todellinen tai mahdollinen terroristi tai sellaiseksi haluava nousee lentokoneeseen rohkeiden vartijoidemme valppautta ja heidän hienoja laitteitaan huijaten, miljoonien matkustajien elämä vaikeutuu tulevina vuosina. Vuoden 2001 syyskuun 11. päivän iskut tehneet

terroristit ovat onnistuneet ennenkuulumattomalla tavalla: he onnistuivat muuttamaan elämämme – huonommaksi – ikuisiksi ajoiksi! Me idässä halusimme päästä eroon ”isosta veljestämme” ja saimme vastineeksi ”läntisen” muunnelman, joka on kehittyneempi mutta vähintään yhtä pelottava. Joillakin lentoasemilla monet ”vartijat” käyttäytyvät huonosti. He katsovat olevansa lain yläpuolella ja pitävät jokaista matkustajaa epäilyttävänä, ottavat vapaudekseen tarkastaa joka ikisen matkatavaran antamatta tietenkään minkäänlaista selitystä, kun heidän ”epäilyksensä” osoittautuu perusteettomaksi. Jos uskaltaa esittää vastalauseen, he nauravat päin naamaa. Olette varmasti samaa mieltä, että tämä on herjaavaa. On korkea aika, että komissio tutkii näiden yritysten toimintaa ja asettaa jonkinlaiset standardit sille, miten suurta määrää rehellisiä kansalaisia kohdellaan. Loppujen lopuksi jokaisen EU:n kansalaisen pitäisi yhtäläisesti kunnioittaa perusoikeuskirjaa, myös lentoasemiemme turvallisuudesta vastaavien.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Jotta voimme torjua terrorismia tehokkaasti, tarvitsemme koordinoitua toimintaa mukaan lukien EU:n skannereita koskevat säännöt. Periaatteisiin, jotka meidän on hyväksyttävä, on kuuluttava perusoikeuksien ja henkilötietojen suojeleminen sekä jotain, mikä ei ole yhtään vähemmän tärkeää – kansalaisten terveys. Päätös skannauslaitteiden pakollisesta käytöstä on tehtävä. Ei ole mitään järkeä ylipäättään puhua siitä, jos skannausten on tarkoitus olla vapaaehtoisia. On vaikea uskoa, että terroristit suostuisivat skannerilla kuvattaviksi. Yksi hyvin tärkeä kysymys on luonnollisesti skannerien turvallisuus terveyden kannalta. Näkemykset tästä jakaantuvat Tšekin ydinturvallisuusviraston näkemyksestä, joka osoittaa skannauslaitteen tuottaman säteilyn olevan haitallista ihmisten terveydelle, Ranskan siviili-ilmailuhallituksen näkemykseen, jonka mukaan laite on täysin turvallinen. Tarvitaan ehdottomasti lisätietoja, jotta voidaan osoittaa, minkä tyyppiset skannerit ovat terveydelle turvallisia ja mitkä ovat niiden käytön mahdolliset haittavaikutukset. Euroopan komission pitäisi koordinoita tutkimusta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Käytössä olevilla skannereilla on oltava turvallisuussertifikaatti, joka sallii niiden käytön kaikissa jäsenvaltioissa. Näin vältämme yksittäisten jäsenvaltioiden tutkimuskustannusten päällekkäisyyden ja varmistamme, että kansalaisten terveyttä suojellaan samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, joillakin Euroopan lentoasemilla on otettu käyttöön uusi matkustajien tarkastusmenetelmä. Nykyisten turvallisuuskeinojen lisäksi on otettu käyttöön koko kehon kuvaavia skannereita. Useimmat lentomatkustajat ovat ehdottomasti sitä vastaan ja katsovat, että tämä tarkastusmenetelmä loukkaa perusihmisoikeuksia, kuten intimitettisuoja ja ihmisarvon suojelua. Lisäksi – ja tämä on hyvin tärkeää – tätä haluttomuutta syventää tiedon puute siitä, mitä vaikutuksia skannereilla on niillä kuvattujen terveydelle.

Skannerilla kerättyjen tietojen säilyttämisestä ja suojelusta ei ole selviä säännöksiä. On myös väitetty, että skannerit eivät ole läheskään yhtä tehokkaita kuin niiden valmistajat väittävät. Olisi toivottavaa, että niiden tehokkuus ei osoittautuisi vastaavaksi kuin sikainfluenssarokotusten, jotka lopullisten analyysien mukaan olivat tehokkaita vain lääkekonsernien tulojen lisäämisessä. Ottaen huomioon kaikki nämä oikeutetut epäilykset olen sitä mieltä, että Euroopan komission pitäisi määrittää matkustajien oikeuksien suojelun periaatteet varmistaen samalla heidän turvallisuutensa.

15. Ukrainan tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan julkilausuma Ukrainan tilanteesta.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komission varapuheenjohtaja Cathy Ashton pyysi minua esittämään seuraavat huomautukset.

Haluan kiittää tästä varsin sopivaan aikaan tulleesta kutsusta puhua teille Ukrainasta, joka kuuluu Euroopan unionin tärkeimpiin kumppaneihin.

Kuten tiedätte, Ukrainassa oli sunnuntaina presidentinvaalien toinen kierros. Tämä oli tärkeä tapahtuma sekä maalle itselleen että koko laajemmalle alueelle. Se on tärkeä, koska demokraattinen Ukraina tulee olemaan tärkeä esimerkki naapureillemme.

Olemme iloisia, että kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan alainen demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimisto antoi myönteisen arvion, jonka mukaan vaalit pidettiin kansainvälisten standardien mukaisesti ja kehitystä on tapahtunut Ukrainassa vaaleihin liittyvissä saavutuksissa, jotka jo vuonna 2004 olivat hyvät.

Korkean edustajan maanantaina antamassa julkilausumassa tuodaan esille tämä tunne. Lausumassa myös kiitetään Ukrainan kansaa tämän jatkuvasta sitoutumisesta demokraatiehitykseen. Korkea osallistumisaste molempina vaalipäivinä oli erityisen rohkaisevaa.

Ukrainan demokratia jatkaa selvästi vahvistumistaan. Maan kansa käy äänestämässä, tekee vapaasti valintansa ja odottaa tulewansa kuulluksi. Tämä on merkittävä saavutus, joka osoittaa ennen kaikkea Ukrainan sitoutumista eurooppalaisiin arvoihin.

Vaaleissa on voittajia ja häviäjiä. Päätöksen tekevät äänestäjät. Nyt meidän kokoontuessa tänään täällä Strasbourgissa, keskusvaalilautakunta ei ole vielä vahvistanut virallisia vaalituloksia.

Alustavien vaalitulosten mukaan vastaehdokkaat ovat varsin tasaväkisiä. Olemme jo kuulleet tulosten mahdollisesta viemisestä oikeuteen. Joitakin paikallisia oikeuskäsittelyjä on jo aloitettu.

On loogista ja oikeutettua, että kaikki ongelmatapaukset tutkitaan. Toisaalta on hyvin tärkeää, että koko vaaliprosessi sujuu jouheasti ja osoitetaan, että Ukrainan demokraattinen kypsyy on kestävä ja syvää ja että ehdokkaat sitoutuvat yhdessä maan kehitykseen.

Kaikki vaalit ilmaisevat kansan tahtoa. Ne ovat myös mahdollisuus uuteen alkuun. Ukrainalle on nyt erityisen tärkeää kulkea eteenpäin. Ukrainan maantieteellisen ja strategisen merkityksen vuoksi vaalien onnistumisella maassa on merkitystä EU:lle ja koko Euroopalle.

Viimeksi kuluneina vuosina on nähty poliittista epävakautta, jolle on ominaista presidentin ja pääministerin välinen kilpailu, jota perustuslain epäselvyys on kiristänyt. Ukrainan vaalit ovat aina sujuneet moitteettomasti ja maassa on elinvoimainen kansalaisyhteiskunta ja vapaa tiedonvälitys. Valitettavasti koko uudistusprosessi, joka on Ukrainalle erittäin tärkeä, on kuitenkin huomattavasti hidastunut. Viime vuosina olisi pitänyt tehdä huomattavasti enemmän.

Vaaleja edeltävä politiikka häiritsi myös IMF:n valmisluottojärjestelyn toimeen panemista eikä Ukraina täyttänyt vaadittuja edellytyksiä. Ukrainan perustuslakijärjestelmän heikkous on myös osaltaan vaikuttanut tähän.

Uskon kaikkien olevan samaa mieltä kanssani kun sanon, että odotamme Ukrainan uuden johdon antavan uudistuspyrkimyksiin uutta vauhtia. Ensimmäisenä tavoitteena maailmanlaajuisen rahoituskriisin vaikutusten käsittelemiseksi ja tulevan talouden vakauden varmistamiseksi Ukrainan on palattava viipymättä takaisin raiteilleen IMF-ohjelmalla. Tämä on myös mahdollisen EU:n makrotaloudellisen tuen maksamisen edellytys.

Saamme nähdä tulevina viikkoina ja kuukausina uuden hallinnon muodostuvan Kiovaan. EU:n viesti Ukrainan johdolle on johdonmukainen ja selkeä: Nyt on aika toimia. Odotamme näkevämme konkreettista edistystä. Uudistus on olennaisen tärkeää Ukrainan omalle pitkäaikaiselle vauraudelle ja turvallisuudelle. Se on Ukrainan oman edun mukaista, sillä tarkoitus ei ole vain miellyttää kansainvälistä yhteisöä. Tämä viesti välitettiin myös 4. joulukuuta 2009 pidetyssä EU:n ja Ukrainan huippukokouksessa.

Toimia tarvitaan monilla tasoilla. Talousrintamalla Ukrainan on toteutettava kiireellisiä toimia korruption torjumiseksi ja liike-elämän toimintamahdollisuuksien parantamiseksi. Tähän sisältyy toimia, joilla lujitetaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta, varmistetaan talouselämän avoimuus sekä rehellinen ja avoin kilpailu – esimerkiksi hyväksymällä julkisia hankintoja koskeva lainsäädäntö kansainvälisten standardien ja Euroopan unionin säännösten mukaisesti.

Samalla on ryhdyttävä merkittäviin alakohtaisiin uudistuksiin ja toteutettava ne esimerkiksi energia- ja erityisesti kaasualalla sekä liikenne- ja ympäristöalalla. Niin ikään olemme jatkuvasti kannustaneet Ukrainaa tarkistamaan perustuslain uudistuksen, luomaan vakautta ja ottamaan käyttöön toimivat pelisäännöt poliittista elämää varten. Perustuslain on selvittävä ajan myllerryksistä ja sen uudistusta ei saisi sitoa lyhyen aikavälin poliittisiin näkökohtiin. Ukrainan tehtävänä on valita malli, jota se haluaa soveltaa. Ukrainan olisi kuitenkin varmistettava sellaisen tehokkaan valvontajärjestelmän luominen, jolla vältetään maata aiemmin kohdannut poliittinen toimintakyvyttömyys. Venetsian komission apu ja neuvot tulevat olemaan tärkeitä sen varmistamiseksi, että tämä toteutetaan eurooppalaisten standardien mukaisesti parasta mahdollista käytettävissä olevaa kokemusta hyödyntämällä.

Ensimmäisten uudistustavoitteiden lisäksi Ukrainan on jatkettava laaja-alaista tehtäväänsä, jolla varmistetaan lainsäädännön lähentäminen Euroopan unionin standardeihin. Tämä on edellytys sen varmistamiseksi, että Ukraina voi saada täyden hyödyn uudesta ja kunnianhimoisesta EU:n ja Ukrainan välisestä

assosiaatiosopimuksesta, josta tällä hetkellä neuvotellaan Ukrainan kanssa – kattavan ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen ohella.

Tehtävänämmä on kannustaa Ukrainaa kulkemaan eteenpäin ja tukea Kiovan omaa johtoa kauaskantoisissa uudistuksissa ja nykyaikaistamisessa. Meillä on useita välineitä siihen. Euroopan naapuruuspolitiikka tarjoaa meille välineitä Ukrainan omien uudistuspyrkimysten tukemiseen. Jo nyt meneillään oleva ja suunniteltu tekninen ja taloudellinen yhteistyö Ukrainan kanssa on noin 435 miljoonaa euroa laskematta mahdollista makrotaloudellista apua. Itäinen kumppanuus on tuonut lisävälineitä. Itäisen kumppanuuden sisältämä kokonaisvaltainen instituutioiden kehittämisohjelma on hyvä esimerkki, koska sen kohteena ovat erityisesti Ukrainan hallitukseen kuuluvat instituutiot, joita on lujitettava uudistusten toteuttamiseksi.

Yleisemmin EU:n ja Ukrainan välisestä uudesta kunnianhimoisesta assosiaatiosopimuksesta Ukrainan kanssa käytävissä neuvotteluissa olemme asettaneet tavoitteemme selvästi: Euroopan unionin ja Ukrainan välinen poliittinen assosiaatio ja taloudellinen yhdentyminen. Tämä on hyvin merkittävä yritys, johon sisältyy kattavan ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen perustaminen ja huomattava lainsäädännön lähentäminen Euroopan unionin säännöstöön.

Mutta tarjouksemme Ukrainalle ei ole yksipuolinen. Ukrainan ja EU:n tuleva lähenemisvauhti riippuu siitä, miten voimakkaita ja perusteellisia Ukrainan omat pyrkimykset ovat. Odotamme pääsevämme työskentelemään Ukrainan uuden johdon kanssa yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Olemme olleet tänään yhteydessä kabinettimme välityksellä korkeaan edustajaan ja kollegaani komissiossa ja esitän lyhyesti seuraavat kolme viestiä: Ensiksikin olemme molemmat yhtä mieltä siitä, että vaalit todistivat Ukrainan demokratian elinvoimaiseksi. Toiseksi olemme luvanneet syventää suhteita Ukrainaan ja tukea uudistusohjelman toteuttamista. Kolmanneksi odotamme pääsevämme aloittamaan rakentavan yhteistyön valitun presidentin kanssa heti kun viralliset tulokset on julkistettu.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Elmar Brok, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme varsin petettyinä. Kuulun niihin, jotka olivat Kiovan Oranssin vallankumouksen aikana leirikylässä, ja kun näen, mitä on tehty viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana, haluan sanoa presidentti Justshenkolle, että hän ei ole tuonut maahansa vakautta, hän ei ole luonut parlamentaarisia mahdollisuuksia ja hän on saattanut lainsäädäntöprosessin pysähdyksiin. Juuri hän on vastuussa Oranssin vallankumouksen epäonnistumisesta. Toivottavasti nämä vaalit tuovat Ukrainaan uutta vakautta. Vaikka vaalit toimitettiin näennäisesti kansainvälisten standardien mukaisesti, olen kuitenkin huolissani siitä, että tämä ei ole kestävä ja itsevarma demokratia. Kun lainsäädäntöä muutetaan kolme päivää ennen toista äänestyskierrosta, aivan kesken vaalien, niin olipa syy mikä tahansa, se ei osoita, että prosessi on ymmärretty. Sen sijaan se saa meidät huolestumaan kovasti Ukrainan tilanteesta. Uskon, että meidän on oltava tiiviisti mukana Ukrainan demokratian ja oikeusvaltion kehittämisessä ja siihen liittyvän vakauden luomisessa, mikä ei ole ristiriitaista, vaan seurausta tästä.

Arvoisa komission jäsen Füle, olette erityisesti vastuussa naapuruuspolitiikasta. Naapuruuspolitiikka ei kuitenkaan tarkoita vain entiseen tapaan jatkamista, vaan niiden uusien välineiden käyttämistä, joita voidaan hyödyntää Ukrainan kaltaisen maan tai alueen muiden maiden kanssa toteutettavissa kahdenvälisissä suhteissa, mutta myös monenvälisessä lähestymistavassa, jotta maat lähenevät toisiaan ja vakaantuvat. Meidän on annettava maille perspektiiviä. Tämä ei tarkoita sitä, että viitataan joka päivä Euroopan unionin laajenemiseen, vaan sitä, että annetaan maille viisuminsaantimahdollisuudet ja harkitaan vapaakauppa-alueen mahdollisuutta ja ehkä jopa tarjotaan maalle saman aseman mahdollisuutta, joka Norjalla on Euroopan talousalueella. Tämä ei vahingoita ketään, se ei merkitse aggressiivista käyttäytymistä ketään kohtaan ja samalla se johtaa eurooppalaisen näkökannan ja vakauden tuomiseen tämän kaltaisiin maihin. Toivon, että uusi hallitus osoittaa, että se kannattaa ottaa mukaan tällaiseen hankkeeseen.

Kristian Vigenin, S&D-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, koska olette vastuussa sekä laajentumiseen että naapuruuspolitiikkaan liittyvistä asioista, joudutte viettämään enemmän aikaa parlamentissa. Nyt siirryn käsiteltävään aiheeseen.

On sanottava, että kansainväliset tarkkailijat antoivat hyvin myönteisen arvion Ukrainan vaaleista siitäkin huolimatta, että varsinaisia vaaleja ympäröivä lainsäädäntö oli hataralla pohjalla. Voidaan sanoa, että viime hetken muutokset eivät vaikuttaneet suoraan vaalien tulokseen. Itse asiassa voidaan sanoa, että demokratia

oli Ukrainassa päävoittaja, koska kun istuva presidentti on taas ehdokkaana ja saa vain 5 prosenttia äänistä, se on nähdäkseni varsin selvä merkki demokratian toimimisesta.

Yksi demokratian säännöistä on, että vaalien tulos hyväksytään sellaisenaan. Myös kilpailijan voitto hyväksytään, kun arviointi varsinaisista vaaleista on myönteinen. Tämän vuoksi sanomamme häviävälle ehdokkaalle on oltava hyvin selvä: Ukraina tarvitsee poliittista vakautta ja sille on annettava viimein tilaisuus aloittaa lykkääntyneet uudistukset. Näiden viestien lisäksi on sanottava selvästi täällä parlamentissa, että tulemme auttamaan Ukrainaa sen alkaessa taas kulkea eteenpäin, ja teemme sen oman politiikkamme, naapuruuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden välityksellä.

Siiri Oviir, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (ET) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Ukrainan äskeiset presidentinvaalit merkitsivät loppua viime vuosina vallinneelle aikakaudelle, jolloin oranssilla värillä oli poliittinen viesti. Äskeiset presidentinvaalit voidaan nähdä uutena askeleena kohti demokratian lujittamista.

Erään sanonnan mukaan vallankumous ahmaisee omat lapsensa. Tämä on totta, mutta Ukraina on näidenkin vaalien jälkeen valtio. Sillä on yhä monipuoluejärjestelmä, mikä on suurimmaksi osaksi Oranssin vallankumouksen ansiota. Myös sananvapauden ja lehdistönvapauden voidaan katsoa johtuvan viiden vuoden takaisista tapahtumista, jolloin alettiin kulkea kohti vapautta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Tämä kaikki on hyvin tärkeää.

On siis tunnustettava Ukrainan kehitys kohti demokratiaa ja oikeusvaltiota, kohti taloudellisen yhdentymisen tehostamista ja Euroopan unionin suhteiden tukemista. Vaalien virallisista tuloksista huolimatta uskon Ukrainan jatkavan samaa rataa – se tukee jatkossakin lähentymistä Euroopan unioniin, tehostaa valtionhallintoa ja tasapainottaa poliittista järjestelmää – ja jatkaa perustuslain uudistusta.

Ukrainan sisäpoliittinen vakaus ja keskittyminen sisäisiin uudistuksiin ovat edellytys Euroopan unionin ja Ukrainan välisten suhteiden jatkamiselle. Kahdenvälisen ja monenvälisen yhteistyön keskeinen edellytys on, että Ukrainan hallitus jatkaa tavoitteidensa toteuttamista. Meidän on jatkettava keskusteluja Ukrainan ja Euroopan unionin välisestä assosiaatiosopimuksesta. Vauhti on viime aikoina hidastunut ja sitä on taas nopeutettava.

Meidän on myös konkretisoitava energian ja ympäristön alan yhteistyötä. Maailman kauppajärjestöön liittyminen on merkittävä saavutus, mikä on myös edellytys asianmukaisen vapaakauppa-alueen luomiselle meitä ja Ukrainaa varten. Meidän on kuitenkin mainittava myös puutteet: mainitun lahjonnan lisäksi on erityisiä vakiintuneita eturyhmiä ja nepotistisia käytäntöjä. Toivomme Ukrainan kääntävän nämä puutteet voitoksi...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Rebecca Harms, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ihan ensimmäiseksi tarkastella sitä, mitä arvoisa jäsen Brok sanoi. On totta, että tulos oli hyvin surullinen vuoden 2004 sankarille Viktor Jushtshenkolle, joka voitti vaalien ensimmäisellä äänestyskierroksella. Minun mielestäni Jushtshenko on ainoa henkilö, joka maksaa Ukrainan puolueiden tai blokkien kaikkien johtajien epäonnistumisista.

Yksi tärkeä käsiteltävä seikka on se, että Ukrainan kansa ei todellisuudessa luota, että kukaan ukrainalainen puoluejohtaja johtaisi maata kaikkien kansalaisten puolesta ja näiden hyväksi. Vaalitarkkailijoiden läsnä ollessa tuli esille tietysti se, että vaalit pidettiin asianmukaisesti, mutta sen lisäksi lukuisissa keskusteluissa tuli esille, että useimmat äänestivät pienempää pahaa. Kenelläkään tapaamistani kansalaisista ei ollut vaalin suhteen suuria odotuksia. Se on huolestuttavaa, kun kyseessä on niinkin nuori demokratia, joka on kulkenut kauemmaksi entisestä neuvostojärjestelmästä kuin yksikään toinen Itä-Euroopan maa.

Arvoisa jäsen Füle, toivottavasti se, että olette tänään läsnä ja arvoisa korkea edustaja Ashton ei ole, ei tarkoita, että Ukraina on jäämässä taas taka-alalle ja tulee katoamaan muiden ulko- ja turvallisuuspolitiikan ensisijaisen tavoitteiden joukkoon. Sen on kuuluttava tärkeimpiin tavoitteisiin, koska niin ei ole ollut viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana.

Ukrainan sisäiset epäonnistumiset heijastavat Euroopan strategian epäonnistumista. Emme saa suhtautua tähän enää huolettomasti. Meidän on annettava varaukseton tukemme sille, että Ukraina kohdistaa huomionsa länteen, koska meillä on paljon menetettävää. Kaasu on yksi aihe, joka aiheuttaa aina suurta tyrmistystä. Minun tarvitsee vain mainita Sevastopol, niin meillä on jo suuri ristiriita. Emme voi antaa enää asioiden mennä entiseen tapaan. Olette ottaneet huomattavan vastuun tällä alalla.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, toki Julia Tymoshenkolla on oikeus valittaa presidentinvaalin tuloksesta. Vuoden 2004 vehkeilyjen ja juonittelujen vuoksi emme voi moittia häntä muusta kuin siitä, että tällä kerralla kansainväliset vaalitarkkailijat vahvistivat tulokset. Hän voi puolustaa oletettuja oikeuksiaan. Se ei ole kuitenkaan poliittisesti järkevä liike, koska jatkuessaan tällainen kinastelu johtaa maan poliittisen ja taloudellisen epävakaisuuden jatkumiseen.

Tasainen vaalitulos ilmentää maan jakautumista kahteen leiriin. Realistisesti ajatellen Janukovitshin ei ole halutessaankaan kuitenkaan mahdollista aloittaa uudestaan vuosia sitten kaatunutta autoritaarista hallintoa, vaikka presidentinvaalit ovat epäilemättä vahvistaneet harvainvaltaan perustuvaa rakennetta poliittisessa ja taloudellisessa järjestelmässä.

Tasaisen tuloksen vuoksi molemmat leirit joutuvat tekemään kompromisseja. On merkittävää, että kulttuurinen ja yhteiskunnallinen idän ja lännen jakautuminen maassa on toteutunut ihmisten vuoksi. Paljon riippuu siitä, nimittääkö Janukovitsh pääministerin, jonka sekä itä- että länsiukrainalaiset voivat hyväksyä, ja siitä onko Tymoshenkolla demokraattista kypsyyttä tunnustaa tappionsa ja liittyä oppositioon.

Paweł Robert Kowal, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, viisi vuotta sitten myös täällä parlamentissa koettiin jollain tavoin Oranssi vallankumous. Useita viikkoja sitten esitettiin kuitenkin kysymyksiä siitä, ja näin tehtiin myös korkean edustajan Ashtonin puheessa, olivatko ukrainalaiset valmiita Oranssiin vallankumoukseen ja olivatko he toteuttaneet sen. Olen arvoisan jäsenen Harmsin tavoin pahoillani, että arvoisa korkea edustaja Ashton ei ole täällä tänään. Kysymykseen on vastaus: 70-prosenttinen osallistuminen vaaliin on Euroopassa todella harvinaista ja meidänkin maissamme se on äärimmäisen harvinaista. Tässä mielessä arvoisa jäsen Brok ei ole oikeassa sanoessaan, että Oranssi vallankumous hävisi. Se voitti, koska kyse oli vain siitä, että on oltava sääntöjä, joista kaikki voivat hyötyä. Myös Puolassa tunnemme tilanteita, joissa demokraattisista säännöistä hyötyi se, joka oli aikaisemmin ollut demokratiaa vastaan. Tämä on kuitenkin hyvä ja näin pitäisi olla.

Nyt on tullut aika vastata seuraavaan kysymykseen: Olemmeko tehneet kaiken tarvittavan Oranssin vallankumouksen jälkeen? Olemmeko vastanneet tähän kysymykseen? Kaikkien välineiden lisäksi, joista komission jäsen on puhunut, – ja onneksi olemme luoneet nämä välineet – olemmeko vastanneet, että ovi on avoinna Ukrainalle? Voiko kauaskantoisia uudistuksia toteuttaa kommunismista luopuneessa maassa ilman kyseistä lupautusta? Voimmeko kannustaa ihmisiä tekemään uhrauksia, jos sanomme, että he saavat aina odottaa ulkopuolella? Eikö olisi pikemminkin sanottava, että Euroopassa on heille tilaa, ei tänään eikä huomenna, mutta tilaa on.

Tämä on suuri tilaisuus uudelle komission jäsen Fülelle. Arvoisa korkea edustaja Ashton ei tullut tänään. Arvoisa komission jäsen, olkaa urhea ja olkaa ensimmäinen, joka alkaa sanoa, että tilaa on. Ei tänään eikä huomenna, mutta tilaa tulee olemaan. Tämä auttaa paljon ukrainalaisia. Tämä saattaa olla viimeinen hetki, jolloin sen voi sanoa, ja juuri siksi kaikkien ukrainalaisten pitää olla varmoja, että Eurooppaan lähentyminen ja yhteistyö sen kanssa sekä muutokset lakiin ovat heidän oma henkilökohtainen mahdollisuutensa.

Tätä ei pidä sanoa vain eliitille, liikemiehille tai opiskelijoille. Se on sanottava niin, että kaikki ymmärtävät, että uhrauksia kannattaa tehdä vielä kommunismivuosien jälkeen ja että vielä kannattaa toimia. Se on teille myös mahdollisuus, komission jäsen Füle. Sanokaa tämä selvästi ja teidät tullaan muistamaan. Ette auta vain Ukrainaa, vaan koko Keski-Eurooppaa, koska Ukrainan vauraus ja turvallisuus merkitsee mahdollisuutta koko Keski-Euroopalle. Kaikkien on tunnettava, että heillä on mahdollisuus. Siksi assosiaatiosopimuksen lisäksi, joka on hyvin tärkeä, on lievennettävä viisumivaatimusta ukrainalaisten osalta ja myöhemmin poistettava viisumi. Meidän on sanottava hyvin selvästi: ovi Eurooppaan on avoinna Ukrainalle. Jonkun on viimein kaikkien näiden viiden vuoden jälkeen sanottava se.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Ukrainan äskeiset vaalit ovat osoittaneet, että maassa on toimiva demokratia.

Uusi presidentti tulee hallitsemaan tilanteessa, jossa vastustus on voimakasta ja lehdistö vapaa. Toivottavasti vastustus tulee olemaan rakentavaa ja maan hallintotapaa koskevat standardit parantuvat.

Vaalikampanja vahvisti, että Ukrainan poliittinen eliitti haluaa jatkaa lähentymistä Euroopan unioniin ja pitää yllä hyviä naapurussuhteita Venäjän kanssa. Euroopan unionin on vastattava selvästi, että se suhtautuu myönteisesti kumpaankin pyrkimykseen. Samaan aikaan Ukrainan on vauhditettava uudistuksiaan.

Jos tällainen kehitys toteutuu, EU:n on harkittava, laajentaako se jäsenyyslupauksen koskemaan Ukrainaa. Sillä välin on tuettava lähentymistä ja tehtävä paljon enemmän sen hyväksi ruohonjuuritasolla.

Ihmisten kanssakäyminen, nuoriso- ja kouluvierailut, apurahat, kaupunkien ja alueiden kumppanuusjärjestelyt ja liike-elämän sopimukset ovat paras tapa viestittää, että vain uudistuksilla varmistetaan parempi tulevaisuus.

Tällä hetkellä kaikkein tärkeintä on, että EU löytää tavan, jolla se vapauttaa maahantuloviisumia koskevan järjestelmän. Meidän on varmistettava suurin mahdollinen ihmisvirta Ukrainan ja EU:n yhteisten rajojen yli.

Eräs äänestäjistäni kirjoitti minulle äskettäin, että jos 1 000 ihmistä autetaan matkustamaan Itä-Ukrainasta EU:hun, 10 000 kuulee heidän myönteisistä vaikutelmistaan heidän palatessaan.

Tällä tavoin tuetaan uudistuksia, joita haluamme toteutettavan tässä arvokkaassa ja demokraattisessa naapurissamme.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, on ainakin yksi entisen Neuvostoliiton maa, jossa vaalien tuloksia ei tiedetä etukäteen. Se maa on Ukraina ja meidän olisi oltava iloisia, koska meilläkin on ollut asiassa osamme. Ukrainan vaalien jälkeen muutoksia tulee tapahtumaan. Tulee uusi presidentti, joka on ansainnut ystävällisen vastaanoton Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa. Tämä johtuu siitä, että Ukrainan kallistuminen Euroopan suuntaan ei ole hetkellistä kiinnostusta, vaan suuri haaste ja kiihkeä pyrkimys miljoonille ukrainalaisille. Ukraina tarvitsee Euroopan unionilta uudenlaista avoimuutta. Emme saa antaa henkilökohtaisten pyrkimysten vaikuttaa. Euroopan kansanpuolueessa ollaan käsittäkseni hieman harmissaan, että vaaleja ei voittanut heidän kannattamansa naishenkilö. Emme saa kuitenkaan painostaa Ukrainan uutta presidenttiä Moskovan syliin. Ukraina tulee olemaan kumppani, johon kohdistuu suuria odotuksia. Ukraina tulee olemaan kumppani, jolle tullaan antamaan paljon tehtävää. Ukraina tulee olemaan kumppani, jota on kohdeltava suopeasti. Siksi tarvitaan jälleen kerran Euroopan taholta uutta sysäystä, koska Ukraina on osa Eurooppaa, ja oman etumme tähden meidän on toteutettava tätä politiikkaa.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Toivottavasti Ukrainan viranomaiset tulevat toimimaan tehokkaasti ulkoisen yhteistyön tekemisessä Euroopan unionin kanssa ja sisäisessä lähentymisessä Euroopan unionin standardeihin. Itäinen kumppanuus ja Euronest-aloite tarjoavat tälle asianmukaiset puitteet.

Uuden hallinnon poliittisesta sävystä huolimatta kysymys ei ole siitä, pitäisikö Ukrainan pysyä itäisenä vai tulla läntiseksi. Kysymys on, voiko Ukraina lujittaa kansanvaltaa sisäisesti. Tämä merkitsee kansanvallan normien vahvistamista ja ihmisoikeuksien suojelua. Yksi herkkä alue on esimerkiksi Ukrainan romanialaisten puhuvan vähemmistön tilanne ja heidän oikeutensa koulutukseen omalla kielellä.

Ulkopolitiikan alalla Ukrainaa on kannustettava kohti Euroopan unionin kanssa tehtävää yhteistyötä kehittämällä hyviä naapuruussuhteita EU:n jäsenvaltioihin. Yhtä tärkeää on kuitenkin saada Ukraina mukaan Euroopan yhdentymiskehitykseen yhteistyön tekemiseksi Mustanmeren alueella. Lopuksi totean, että suhteiden lujittaminen Moldovan tasavallan Eurooppa-myönteiseen hallitukseen saattaa olla välitön ja hyödyllinen askel kohti hyvää naapuruuspolitiikkaa.

Mário David (PPE). – (PT) Viisi vuotta Oranssin vallankumouksen jälkeen ukrainalaiset näyttävät katsovan menneeseen aikaan kuin menetettyyn tilaisuuteen. Tämä ei ole ainoastaan maan poliittisen eliitin syy. On totta, että voimaan ja vaikutusvaltaan liittyviä konflikteja oli liikaa. Monet uudistukset jäivät toteutumatta ja monet jäivät aina suunnitteluasteelle.

On käsittämätöntä, että vaalilainsäädäntö muuttuu demokratiassa kahden äänestyskierron välissä. Tämä ei ole kunniaksi uudistuksia esittäneille, niitä äänestäneille tai niitä tehneille. Se merkitsee sitä, että taustalla on sopimattomia ja ei-toivottuja pyrkimyksiä. Oikeusviranomaisten riippuvuudessa on paljon muuttamisen varaa, sillä ne ovat liiaksi poliittisen vallan ja talouden toimijoiden vaikutuksen alaisia. Ilman vapaata ja riippumatonta oikeusjärjestelmää lakia ei voi olla, ihmisoikeuksia ei voida taata eikä ulkomaista sijoitusta tai kehitystä ole.

Tämän pettymyksen voidaan myös katsoa johtuvan Euroopan parlamentista ja erityisesti monista jäsenvaltioista. Toivon, että asettautuisimme hetkeksi jonkin sellaisen Euroopan valtion kansalaisen asemaan, joka historian vaiheiden vuoksi ei vielä ole Euroopan unionin jäsen. Mitä EU:lta odotettaisiin? Yhteisvastuullisuutta. Monet ulkomaiset ministerit, jotka pyrkivät kaikin tavoin olemaan vaivaamatta tai järkyttämättä Moskovaa, ovat käyttäneet ja väärinkäyttäneet Kiovassa jatkuvasti käytävää sisäistä valtataistelua välttääkseen sanomasta suoraan, että Ukraina on itsenäinen ja riippumaton maa.

Jos enemmistö maan kansasta vapaasti osoittaa kannattavansa liittymistä ja täyttää asetetut vaatimukset, Ukraina voi tulevaisuudessa tavoitella Euroopan unionin jäsenyyttä.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Meidän on pettymykseksemme tunnustettava, että kuuden vuoden romanttinen kausi Ukrainan poliittisessa elämässä on ohi. Ukrainan presidentinvaalien tulos ei ole sattuma eikä Ukrainan kansan "väärä" valinta. Oikeastaan se ilmentää syvempiä poliittisia ongelmia ja sitä, että Oranssin vallankumouksen toiveet jäivät täyttymättä.

Arvoisa komission jäsen, sanoitte, että odotamme tarmokkaita ja määrätietoisia toimia Ukrainan uudelta presidentiltä ja uudelta hallitukselta. Maa tarvitsee merkittäviä rakenneuudistuksia.

Meidän olisi kuitenkin sanottava jotain Euroopan unionille. Jos haluamme tässä tilanteessa vaikuttaa entiseen Neuvostoliittoon kuuluneeseen alueeseen ja lujittaa alueen demokratiaa ja ihmisoikeuksia, meidän on tehtävä työtä Ukrainan kanssa tarmokkaammin kuin koskaan ennen. Euroopan unionin on annettava Ukrainalle vaihtoehtoinen eurooppalainen näkemys. Tätä varten meidän olisi pyrittävä toteuttamaan niin sanottuja "pehmeitä" toimenpiteitä, joilla on pitkän aikavälin vaikutus. Tällaisia ovat taloudellisen yhdentymisen tukeminen, ihmisten välisen kanssakäymisen edistäminen ja poliittinen vuoropuhelu Ukrainan valtion elinten kanssa.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Ukrainan tämänhetkistä tilannetta koskevan keskustelun yhteydessä haluaisin pyytää komissiota käyttämään suhteitaan tai suhdeverkostoaan, jotta se vaatisi ja osoittaisi johdonmukaista ja selkeää sitoutumista muiden alojen ohella kansallisten vähemmistöjen ihmisoikeuksien edistämiseen, sillä se, mitä olemme tänään kuulleet Ukrainan äskettäisistä takaiskuista, jotka vaikuttavat hyvin moniin aloihin, koskee eksponentiaalisesti vähemmistöjen jäseniä sekä opetusta vähemmistöjen kielillä ja vähemmistöjen äidinkielen käyttöä. Taholtamme edellytetään selkeyttä ja johdonmukaisuutta, koska Euroopan unioni pystyy vaikuttamaan Ukrainaan, jolla on hyvin kattava naapuruuspoliittinen asema, sekä kansallisia vähemmistöjä koskeviin määräyksiin ja asetuksiin. Olemme huomanneet, että johdonmukaiset näkökannat ja viestit toimivat, ja toivomme tämän voivan auttaa asianmukaisten keinojen löytämisessä näiden kysymysten ratkaisemiseksi. Ehdotan, että Ukrainan kanssa jatkossa laadittavat sopimukset kattavat erityisesti nämä kysymykset, samoin oikeuden äidinkielen opetukseen, koska se on kansallisten vähemmistöjen olemassaolon perusedellytys.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Ukrainassa on tällä hetkellä taloudellinen ja joissain suhteissa myös poliittinen kriisi. Nämä presidentinvaalit auttavat ehkä maata nousemaan poliittisesta umpikujasta ja tuovat lisää vakautta. Ukraina ei ole vielä päättänyt, mitä kulttuurimallia sen pitäisi kannattaa. Pitäisikö maan tehdä yhteistyötä idän kanssa vai valita yhdentyminen Eurooppaan. Valinta ei ole helppo, varsinkin kun poliittisessa elämässä vallitseva ideologinen jakautuminen on levinnyt myös yhteiskuntaan. Ovi Eurooppaan on jätettävä Ukrainalle avoimeksi, ja avoimet vaalit ovat tärkeä askel, jolla lujitetaan demokraattisen valtion periaatteita. Ukrainan kansa on ilmaissut tahtonsa maansa johtajan valinnassa. Ukraina on eurooppalainen valtio, jolla on oltava oikeus tehdä Eurooppaa koskevia päätöksiä. Sen vuoksi Euroopan unionin on tehtävä tiivistä yhteistyötä Ukrainan kanssa lujittamalla kansanvaltaa maassa ja vauhdittamalla sen yhdentymistä Euroopan unioniin.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Arvoisa komission jäsen, tämpäpäiväinen raporttini Ukrainasta oli hyvin selkeä. Ukrainalla on mahdollisuudet liittyä Euroopan unioniin ja meillä on välineet tehdä näistä mahdollisuuksista varteenotettava vaihtoehto.

Vaalit olivat tiukat mutta demokraattiset, ja juuri se on meille päivän uutinen. Pohjimmiltaan tasainen kilpailu on paljastanut, kuinka mutkikas tämä maa on. Ukraina on monietninen ja monitunnustuksellinen maa, jolla on hyvin vaihteleva historia, mikä meidän on otettava huomioon. Mielestäni meidän, Euroopan parlamentin ja Euroopan kokonaisuudessaan, olisi käytettävä kaikkia keinoja, joilla tuetaan sellaista Ukrainan kanssa käytävää hedelmällistä vuoropuhelua, jolla lujitetaan Ukrainan valtiota ja yhteiskuntaa sisältä päin.

Maan leimaaminen tai siitä kaikenlaisten ennakkoluulojen viljeleminen olisi hyvin kielteistä. Emme mielestäni ole tehneet tätä menneisyydessä ja toivon, ettemme tule tekemään niin myöskään tulevaisuudessa.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla oli sunnuntaina ilo ja kunnia olla läsnä Kioassa ECR-ryhmän tarkkailijana. Kaikki mitä näin oli rauhallista, avointa ja, erikoista kyllä, monin tavoin vankempaa kuin omassa maassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa, sillä vaaliurnat olivat läpinäkyviä ja äänestämisen edellytti valokuvalla varustetun henkilötodistuksen näyttämistä.

Olin toki pettynyt tulokseen, koska presidentti Janukovitsh ei ole tyypiltään länsimainen demokraatti. Hän aikoo nyt luopua virallisesti kaikista Nato-pyrkimyksistä ja rajoittua käyttämään kauniita sanoja maansa EU:n jäsenyydestä, jota nyt tietysti myös Venäjä, maan läheinen ystävä ja naapuri, virallisesti vastustaa. Hän

tyytyykin vapaakauppa-alueeseen ja viisumivapausjärjestelmään. Julia Tymoshenko tarttuu mielestäni kuin hukkuva oljenkorteen, kun hän riitauttaa niukan tappionsa. Epäilen suuresti hankkeen onnistumista.

Olen nyt todella huolissani siitä, mitä kuulin käsiteltävän illalla, eli elvytettyjä pyrkimyksiä erottaa Ukrainan länsiosa – joka vastustaa Janukovitshia ja tukee Tymoshenkoa – ja liittyä Puolaan tai muodostaa uusi länsimainen valtio. Näin ei varmaankaan tule tapahtumaan, mutta jos niin käy, sen on tapahduttava rauhanomaisesti ja yksimielisesti. Täällä Euroopan unionissa meidän on tuettava Oranssin vallankumouksen perintöä ja Ukrainan kanssa yhteisesti jakamiamme arvoja.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, taistelu on ohi ja ainakin seuraavaan parlamentin vaalikauteen asti Janukovitsh on Ukrainan presidentti. On rohkaisevaa, että tämä oli oikeudenmukaisen vaalin tulos. Tämä osoittaa myös, että äänestäjät eivät halunneet konkreettisia kannanottoja Natoon liittymisestä tai Moskovaan suuntautumisesta. Janukovitshin kannattaa jatkaa demokratiakehitystä, eikä ainoastaan suuntautua itään, ja parantaa huomattavasti Ukrainan kansan elinolosuhteita. Muutoin seuraavien vaalien tuloksista on jo päätetty.

EU:n on tuettava ja autettava tässä vakautusprosessissa. Vuonna 2012 pidettäviin jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailuihin mennessä tulee olemaan viimeistään selvää, onko Ukraina kehittänyt yhteistä ukrainalaista tietoisuutta vai kalvaako sitä jatkossakin kielellinen ja maantieteellinen jakautuneisuus.

Puhemies. – (EN) Pyydän taas anteeksi kaikilta, joille en voinut antaa tilaisuutta puhua. Aiheeseen varmasti palataan vielä.

Štefan Füle, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä kerran kiittää teitä, että minulla on tilaisuus puhua teille tänään. Tämä on uskoakseni ollut hyödyllinen keskustelu, jossa on tehty joitakin konkreettisia ehdotuksia ja huomautuksia, joita kannattaa tarkastella.

Kuten kerroin alussa, Ukraina on tärkeä. Se on edelleen strategisesti tärkeä kumppani Euroopan unionille ja oman alueensa johtaja. EU:n ja Ukrainan suhteet ovat syventyneet huomattavasti viime vuosina. Olen vakuuttunut siitä, että tämän dynamiikan pitää jatkua myös tulevaisuudessa.

Nopeus ja tehokkuus, jolla Ukraina lähentyy Euroopan unionia, riippuu uudistusten toteuttamisesta. Tämä kannustaa minua olemaan entistäkin urheampi. EU on valmis tukemaan Ukrainaa tässä tehtävässä hyvin monenlaisin välinein, jotka sillä on käytettävissä. Odotamme kuitenkin uuden johdon osoittavan poliittista uudistustahtoa Ukrainan tulevan vakauden ja vaurauden hyväksi.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan helmikuun toisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Jos ajatellaan itäiseen kumppanuuteen ja Mustanmeren synergiaan osallistumista ja EU:n energiavarmuutta, on Ukraina Euroopan unionille erityisen tärkeä.

Käsittelen omassa puheenvuorossani tänään näkökohtaa, jota ei ole liioin mainittu, mutta joka on mielestäni erityisen ongelmallinen Ukrainasta puhuttaessa. Maassa asuu yli puoli miljoonaa etniseltä taustaltaan romanialaista. Kiovan viranomaiset eivät ole tähän asti juurikaan osoittaneet kiinnostusta perusoikeuksien takaamiseen. Näimme kuitenkin ensimmäisen kerran, että tässä Romanian naapurimaassa ajettiin vaalikampanjan aikana uutta hallintotapaa. Yksi ehdokkaista takasi maan romanialaisille, että hän tulisi tukemaan romanian sisällyttämistä alueelliseksi kieleksi alueilla, joilla romanialaiset ovat enemmistönä.

Ukrainalla on tällä hetkellä edessään kaksi arvojärjestelmää. Jotkut kansalaiset haluaisivat lähentyä Euroopan unionia ja haluavat varmistettavan meidän arvomme, kuten vapauden ja rauhan. Toinen ryhmä kansalaisia suhtautuu Euroopan yhdentymiseen epäluuloisesti. Ukraina tarvitsee tukea ja yhteisvastuullisuutta EU:lta, jotta se voi jatkaa jo aloitettuja uudistuksia ja poistaa idän ja lännen välisen jaon.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Presidentinvaalien jälkeen EU:n ja Ukrainan välisissä suhteissa alkaa uusi vaihe. Yksi tärkeimmistä yhteistyöaloista tulee olemaan kysymys energihuollosta. Tämä ei ole sattumaa, sillä Euroopan unioniin, jonka riippuvuus energiansaannista kasvaa jatkuvasti, tuodaan huomattavasti energiaa itäisen naapurinsa kautta. Energian tuonnin turvaamiseksi on mielestäni perusteltua, että Euroopan unioni auttaisi Ukrainaa kaikin mahdollisin tavoin maan energiaverkoston ja erityisesti elintärkeän kaasuputkiverkoston ylläpitämisessä ja nykyaikaistamisessa. Samalla katson, että kesäkuussa pidetyn EU:n

huippukokouksen päätelmien mukaisesti rahoitustuen perusedellytys on, että Ukrainan pitäisi aloittaa teollisuutensa uudistaminen ja varmistaa kaasuteollisuutensa suurempi avoimuus. Avoimuuden puute välittäjäyritysten järjestelmässä on lopulta ollut epäedullinen Ukrainan kansalaisille ja estänyt toimitusvarmuuden EU:n jäsenvaltioihin. Lisäksi toimia varastointikapasiteetin lisäämiseksi kannattaisi myös tukea. Itse asiassa varastojen perustaminen on yksi tärkeimmistä tavoista varmistaa kitkaton kaasun kuljetus Eurooppaan kylmän talvikauden aikana.

Euroopan parlamentin odotetaan keväällä hyväksyvän uuden asetuksen kaasuntoimituksista EU:hun. Asetuksella jäsenvaltioilta edellytetään koordinoitujen toimintasuunnitelmien hyväksymistä kaasunsaannin katkoksissa. Jäsenvaltioiden on mielestäni koordinoitava tällaiset toimintasuunnitelmat sekä keskenään että ottamalla Ukraina mukaan neuvotteluihin. Myöskään tulevaisuudessa tuonnin katkoksia koskevan kysymyksen ratkaisemista ei voi ajatella ilman tiiviiden keskustelujen käymistä Kiovan johtajien kanssa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Viktor Janukovitshin valinta Ukrainan presidentiksi merkitsee sitä, että Ukraina siirtyy uuteen vaiheeseen, joka lähentää sitä Euroopan unioniin. EU:n ja Ukrainan parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan jäsenenä ja Euroopan kansalaisena uskon, että Euroopan unioni voi ja sen pitää ohjata itäistä naapuriaan kohti Eurooppaa ja demokratiaa. Euroopan parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskunta oli iloinen siitä, että äänestys sujui laillisesti ilman välikohtauksia, joten uuden presidentin laillisuus taattiin, toisin kuin vuosien 2004–2005 vaaleissa. Poliittisen sävyn vaihto ei saa vaikuttaa tapaan, jolla lähestymme Ukrainaa, vaan sen on oltava yhtä johdonmukainen kuin ennen ja jopa tehokkaampi. Vaikka on yleisesti tiedossa, että presidentti Janukovitsh ei aio löyhentää yhteyksiä Venäjään, se ei tarkoita sitä, että hän aikoo etäännyä EU:sta. Juuri tämän riskin välttämiseksi, vaikka riski olisi kuinka pieni, meidän on oltava ennakoivia Ukrainan suhteiden hoitamisessa, sillä Ukraina on ainoa maa, joka kykenee takamaan alueen vakauden. Meidän on osoitettava avoimuutta vuoropuhelun ja lujien sitoumusten välityksellä, jotta Ukrainaa voidaan kannustaa tarpeellisin keinoin jatkamaan EU-myönteistä kehitystä. Luotan täysin Ukrainan kykyyn ryhtyä uudestaan uudistuksiin ja osoittaa, että se on luotettava kumppani EU:lle.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Ukraina on edelleen Euroopan vakauden ja demokratian kehityksen kannalta olennaisen tärkeässä asemassa. Vaikka Oranssi vallankumous, johon Euroopan parlamentti suuresti myötävaikutti, ei lainkaan vastannut useimpien odotuksia, on toivottavaa, että Justshenkon presidenttikauden perintö – vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, mielipiteiden julkituominen pelkoa tuntematta ja pohjimmiltaan riippumattomat tiedotusvälineet – tulee kestäväksi. On totta, että Ukrainan kaltainen suuri maa, jolta riistettiin itsenäisyys pitkäksi aikaa ja joka on kokenut todellisen kansanmurhan, Holodomorin, tarvitsee aikaa eurooppalaisen identiteettinsä ja tulevien strategisten tavoitteidensa tarkempaan määrittämiseen. Mutta emme saa laiminlyödä vastuuta, joka meillä on ollut vuodesta 2004 Euroopan unionin toimintalinjoja Ukrainaan sovellettaessa. EU ei ole ollut kovin innokas tarjoamaan Ukrainalle mahdollisuutta EU:n jäsenyyteen. EU:n tuki Ukrainalle on osoittautunut varsin epäselväksi eikä se saa ukrainalaisia vakuuttumaan, sillä maassa on vallinnut usein Venäjän ärsyttämisen pelko. Meidän on ymmärrettävä, että tärkein tekijä Ukrainan aidon demokraattisissa ja hyvissä naapuruussuhteissa Venäjään on, että maa on riippumaton ja lähentynyt Eurooppaan. Tästä EU tulee olemaan vastuussa. Nyt meidän on hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti itäistä kumppanuutta.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, olen pannut merkille Viktor Janukovitshin valinnasta Ukrainan presidentiksi annetut tiedot. Vaikka Ukrainan tilanne on hyvin vakava, muutokset parempaan voi huomata siinä, että lakia on noudatettu sitten edellisten vaalien. Toivottavasti riita-asia vaalien tuloksista ratkaistaan nopeasti ja molemmat puolet keskittyvät työhönsä Ukrainan auttamiseksi voittamaan talouskriisinsä ja vahvistamaan asemaansa maailmanlaajuisesti ja erityisesti Ukrainan auttamiseksi tiivistämään suhteitaan Euroopan unioniin. Kun ajattelen vastavallitun presidentin lupauksia demokratiakehityksen vauhdittamisesta ja kansainvälisen vakauden varmistamisesta ja sitä, että hän pitää hyvin tärkeänä Ukrainan liittymistä Euroopan unioniin, olen vakuuttunut, että nykyistä hyvää EU:n ja Ukrainan välistä yhteistyötä pitäisi jatkaa ja jopa laajentaa. Kaikkien EU:n jäsenvaltioiden edustajat toivovat, että Ukraina saavuttaa viimein poliittisen vakauden ja talouspoliittisen yhteisymmärryksen.

Käsitykseni mukaan Ukrainan uusi johtaja tulee myös turvautumaan Euroopan unioniin saadakseen apua siihen, että maa pääsee nopeammin syvästä kriisistään, jonka tuloksena on ollut valtaisa talouden taantuma ja 12 prosentin budjettivaje. Euroopan olisi harkittava erityisehdotuksen tekemistä Ukrainan sisällyttämiseksi eurooppalaisiin rakenteisiin.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Toivon, että uusi presidentti ottaa huomioon Eurooppa-myönteisen suunnan, jonka enemmistö ukrainalaisista on tuonut esille.

Assosiaatiosopimuksesta käydään neuvotteluja ja uskon, että molemmat osapuolet hyötyvät, jos sopimus tehdään mahdollisimman nopeasti. Vaalilupaukset on täytettävä. Yksi niistä on vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen ja etnisten vähemmistöjen sulauttamista ja kansallisten luonteiden riistämistä koskevien menettelytapojen poistaminen.

Romania voi toimia mallina Ukrainalle eurooppalaisten standardien soveltamisessa vähemmistöjen tilanteeseen. Tältä osin ukrainalaista yhteisöä Romaniassa edustava Romanian parlamentin jäsen voi hyvin toimia neuvonantajana ja suosittelen häntä Ukrainan tulevalle presidentille.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Ukraina on eurooppalainen valtio ja kannattaa kaikkia Euroopan kulttuuriarvoja. Ukrainan on toteutettava rehellisesti ja tehokkaasti poliittista ohjelmaa, jolla taataan kansallisten vähemmistöjen, kuten venäläisten, tataarien, romanialaisten, puolalaisten, unkarilaisten, kreikkalaisten ja muiden oikeudet. Maan on pantava täytäntöön Euroopan alueellisten tai vähemmistökielten peruskirja, jolla taataan näille kielille alueellisten kielten asema. Minun mielestäni EU:n on tuettava näiden toimenpiteiden toteuttamista ja korostettava, että yhtäkään vähemmistöä ei saa jättää huomiotta.

Ukrainassa on esimerkiksi yli 410 000 romanialaista puhuvaan vähemmistöön kuuluvaa. Kyseessä on perinteinen kansallinen yhteisö, jonka juuret ulottuvat kauas historiaan ja joka elää sopusoinnussa enemmistön ja muiden vähemmistöjen kanssa erityisesti Chernivtsin alueella (Pohjois-Bukovina, Pohjois-Bessarabia ja Hertsan alue), Odessan alueella (Etelä-Bessarabian seudut) ja Taka-Karpatian alueella (historiallinen Maramureşin alue). EU:n on mielestäni kannustettava Ukrainan viranomaisia perustamaan jaostoja, jotka tarjoavat opetusta romanian kielellä äidinkielenä ammatillisissa oppilaitoksissa ja keskiasteen oppilaitoksissa, jotka toimivat tällä hetkellä edellä mainituilla alueilla sijaitseissa kaupungeissa. Lisäksi EU:n olisi tehtävä yhteistyötä Kiovan kanssa, jotta Chernivtsin valtion yliopisto perustaisi laitoksia, jotka tarjoavat opetusta romanian kielellä äidinkielenä kaikilla nykyisillä hallintoalueilla ja erikoisaloilla.

Cristian Dan Preda (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen iloinen, että viime sunnuntain vaalit Ukrainassa sujuivat hyvin. Kaikkien osapuolten on tunnustettava vaalien tulokset, sillä demokratiaa ei voi rakentaa jatkuvalla epäluottamukselle ja riidalle. Olen pahoillani siitä, että Julia Tymoshenko hävisi vaalit. Olen kuitenkin vielä enemmän pahoillani lukuisista lausunnoista, joita hän esitti kampanjan jälkipuoliskolla ja joissa kyseenalaistettiin Mustanmeren mannerjalustaa koskeva Kansainvälisen tuomioistuimen päätös. Riippumatta siitä, johtaako Ukrainan hallitusta Tymoshenko vai joku muu, toivon hallituksen hyväksyvän, että tämä päätös on lopullinen.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Viktor Janukovitsh lupasi Ukrainan unkarilaisvähemmistölle, että jos hän voittaa vaalit, hän tulee toteuttamaan seuraavat toimenpiteet: unkarilaista opetusjärjestelmää unkarilaisista ala-asteen oppilaista viimeisen vuoden opiskelijoihin koskevien rajoitusten poistaminen välittömästi, unkarilaisten äidinkielen rajoittamaton käyttö opetuksessa, oikeuslaitoksessa, julkisessa hallinnossa, tiedotusvälineissä ja muilla aloilla, unkarilaisten kansallisten tunnusmerkkien rajoittamaton käyttö ja esteetön yhteys emämaahan sekä yhteisön edustajien kytkeminen paikalliseen, alueelliseen ja kansalliseen julkishallintoon. Presidentinvaalien tulokset alueilla, joilla unkarilaisten asukkaiden suhteellinen osuus on suurempi, ja lopullisten tulosten pieni marginaali osoittavat, että unkarilaisen vähemmistön äänet vaikuttivat suurelta osin Janukovitshin voittoon. Kampanjan käydessä kiivaana Julia Tymoshenko lupasi myös peruuttaa äidinkielen opetukseen vaikuttavat syrjivät toimenpiteet. Tämä ei kuitenkaan kuulostanut kovin uskottavalta, kun sen sanoi poliitikko, joka on ollut pääministeri viisi vuotta osoittamatta minkäänlaista mielenkiintoa vähemmistöjen ongelmiin. Unkarilainen ja ruteenilainen vähemmistö asettavat nyt toivonsa Janukovitshiin ja odottavat tämän tunnustavan vähemmistöjen alueellisen aseman ja luovan perustan enemmistön ja vähemmistöjen välisille suhteille. Jos Ukrainan uusi presidentti jättää kuitenkin täyttämättä lupauksensa vaikkapa korvaukseksi Ukrainan kansallismielisiltä saamaansa tukeen, silloin hän ei ainoastaan menettäisi vähemmistöyhteisöjen tukea, vaan paljonpuhutun eurooppalaisen Ukrainan perustaminen saattaisi viivästyä vuosilla.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin olisi toimittava aktiivisemmin Ukrainassa. Meidän olisi lopetettava käytäntö, joka on vallinnut viimeksi kuluneina vuosina, jolloin Euroopan unioni on kohdellut yhtä Euroopan suurimmista valtioista epämääräisesti ja välinpitämättömästi. Ukraina on Euroopan unionin itäisen kumppanuuspolitiikan suuri kumppani ja se on myös tärkein valtio, jonka kautta hoidetaan suhteita Venäjään. Viktor Janukovitshin tultua valituksi Ukrainan presidentiksi maalla on vahva ja helposti lähestyttävä johtaja, joka suhtautuu avoimesti sekä Eurooppaan että Venäjään. Uuden presidentin tärkein tehtävä on ratkaista syvään poliittiseen jakoon liittyvä ongelma, jotta voidaan vakiinnuttaa vakaa hallinto ja toteuttaa pitkäaikaisia ja kattavia sosiaalisia ja taloudellisia uudistuksia. Tärkeintä Euroopan unionille on nyt saada sen läsnäolo tuntumaan entistä voimakkaampana Ukrainassa ja vakiinnuttaa uudet

perustat yhteistyölle. Itäinen kumppanuus tarjoaa loistavat puitteet tälle ja Lissabonin sopimuksen mukaisesti luotu ulkosuhdehallinto tarjoaa sopivat välineet. Haluaisin korostaa, että Unkarille, jonka suurin naapuri on Ukraina, on erityisen tärkeää, että Ukrainaan luodaan poliittinen ja taloudellinen vakaus. Meille on tärkeää myös se, että Ukrainan ja Venäjän välisiä suhteita lujitetaan. Toivomme myös hartaasti, että Ukraina luopuu vähemmistövastaisista politiikoistaan, joilla on loukattu vähemmistöjen oikeuksia Ala-Karpatian alueella unkarilaiset alueet mukaan luettuina.

16. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0006/2010).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Zigmantas Balcytisin laatima kysymys numero 1 (H-0008/10)

Aihe: Energia-alan yhteisten sisämarkkinoiden luominen

Espanjan, Belgian ja Unkarin sopimuksessa ja niiden pitkän aikavälin strategiassa mainitaan yhtenä poliittisena tavoitteena energia-alan yhteisten sisämarkkinoiden luominen. Tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää yhteisön eristyneimpien alueiden, kuten Baltian maiden, liittämistä eurooppalaisille energiamarkkinoille. Itämeren strategiassa on sovittu monista sähkö- ja kaasualan yhteyshankkeista, jotka toteutuessaan auttaisivat Baltian maita vähentämään riippuvuutta yhdestä ainoasta energiantoimittajasta. Koska nämä hankkeet ovat luonteeltaan valtioiden välisiä, niiden toteuttaminen ei riipu pelkästään tarvittavan rahoituksen järjestämisestä vaan asiaan vaikuttavat myös hankkeisiin osallistuvien jäsenvaltioiden poliittinen tahto ja tarkoituksperät. Yhteisö on sitoutunut energia-alan sisämarkkinoiden luomisen yhteydessä esiintymään yhteisenä rintamana.

Omaksuuko Espanja neuvoston nykyisenä puheenjohtajavaltiona johtajan roolin pyrkien siihen, että jäsenvaltiot esiintyvät yhtenä rintamana, kun Baltiassa toteutetaan energiahankkeita (AmberLitPol, Swedlink jne.), jotka parantaisivat energian huoltovarmuutta sekä alueellisesti että koko yhteisön kannalta?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, energia-alan yhteiset sisämarkkinat ja energian toimitusvarmuus liittyvät erottamattomasti toisiinsa. Olemme vähitellen ymmärtäneet tämän Euroopan unionissa, ja energian toimitusvarmuudesta on näin ollen tullut yksi unionin strategisista painopistealueista. Tästä tuli todella kriittinen kysymys vain muutama vuosi sitten Venäjän ja Unkarin välisen kaasukriisin yhteydessä.

Silloin ymmärsimme, että energian toimitusvarmuus Euroopan unionissa edellyttää energia-alan sisämarkkinoita; täysin toimivia, yhteen liitettyjen verkkojen muodostamia tehokkaita markkinoita.

Toimitusvarmuus on näin ollen keskeinen strateginen tekijä, jota on parannettava varmistamalla parempi energiatehokkuus, monipuolistamalla energiantoimittajia, lähteitä ja jakelukanavia, puolustamalla unionin energia-alan etuja suhteissa kolmansien maihin ja lopuksi luomalla aidot energia-alan yhteiset sisämarkkinat, joita meillä ei edelleenkään ole. Näihin tavoitteisiin pääsemisessä meitä tukee Lissabonin sopimus, jossa viitataan ensimmäistä kertaa selvästi siihen, että unionilla on tähän toimivaltuudet primäärilainsäädännön tasolla.

Tämän vuoksi unionin on oltava vakuuttavampi kanssakäymisissään kolmansien maiden kanssa, ja sen on puhuttava näissä tilanteissa yhteisellä äänellä. Espanjan teollisuus-, matkailu- ja kauppaministeri teki tämän erittäin selväksi esitellessään puheenjohtajavaltio Espanjan ensisijaisia tavoitteita Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle 27. tammikuuta 2010.

Näin ollen toisen strategisen energiakatsauksen yhteydessä niin sanotusta Euroopan unionin energiasaarekkeiden yhdistämisestä sisämarkkinoihin on tullut yksi unionin keskeisistä tavoitteista.

Heinäkuussa 2009 komissio esitteli Itämeren alueen energiayhteyksiä käsittelevän toimintasuunnitelman, jolla pyritään edistämään energiamarkkinoiden yhdentymistä ja energiainfrastruktuurin kehittymistä Itämeren alueella. Eurooppa-neuvosto pani tyytyväisenä merkille tämän toimintasuunnitelman, joka myötävaikuttaa merkittävästi unionin energiavarmuuden lisäämiseen, ja tämä on sanatarkka lainaus.

Itämeren energiamarkkinoita koskeva aloite kuuluu nyt unionin laajemman Itämeri-strategian piiriin, joka oli yksi puheenjohtajavaltio Ruotsin tärkeimmistä painopistealueista. Lokakuussa 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi aloitteen ja oli tyytyväinen Itämeren alueen energiainfrastruktuureissa ja liitännäiverkoissa tapahtuneeseen edistymiseen ja tuki näin komission kertomuksessa annettuja tietoja.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Arvoisa ministeri, kiitos jälleen kerran ajatuksistanne ja vastauksestanne. Yksi osa kysymyksessäni ei liittynyt ainoastaan kolmansiin maihin vaan itse Euroopan unioniin, nimittäin siihen, että tietyillä Euroopan unionin jäsenmailla ei ole joko taloudellista tai poliittista mielenkiintoa tukea yhteisiä hankkeita. Kysyin siis seuraavaa: aikooko Espanja puheenjohtajakaudellaan ottaa poliittiseksi tehtäväkseen puhua Euroopan unionin puolesta ja varmistaa tulevien hankkeiden toteutumisen?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, mielestämme tämä on kiistatta osa yhteistä energiapolitiikkaa, emmekä halua sen enempää teknisiä kuin poliittisiakaan energiasaarekkeita.

Tätä ei voi mitenkään kutsua Eurooppa-myönteiseksi kannaksi, ja itse asiassa käytännössä näin ei ole ollutkaan. Muistelen, että kun keskustelimme energian toimitusvarmuuden takaamista koskevia toimenpiteitä käsittelevästä asetuksesta, Euroopan unioni antoi asiaa koskevan sitoumuksen. Tarkoitan erityisesti niitä energiahankkeita, jotka hyväksyttiin osaksi talouden elvyttämisen tukiohjelman, joka pantiin täytäntöön viime vuonna Tšekin puheenjohtajakaudella. Yhteensä 425 miljoonaa euroa myönnettiin kolmeen Itämeren alueen yhteenliittämishankkeeseen: Itämeren Skanled-kaasuputkihankkeeseen, Estlink-2-sähköverkko-yhteyteen sekä Ruotsin ja Baltian maiden väliseen yhteenliittämishankkeeseen.

Näin ollen puheenjohtajavaltio Espanja kehottaa jäsenvaltioita tukemaan energiainfrastruktuureja koskevia hankkeita Itämeren alueella, vaikka sen jälkeen onkin jäsenvaltioiden tehtävä toteuttaa nämä hankkeet kansallisen lainsäädännön ja voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Asianomaisten jäsenvaltioiden on myös toimittava yhtenäisesti tässä asiassa.

Puhemies. – (EN) Ennen kuin jatkamme, tarkennan kaikille istuntosalissa oleville, että ministeri on valmistautunut olemaan läsnä klo 19.20 asti, joten kysymyksiä esitetään enemmän kuin jos aikaa olisi vain klo 19.00 asti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa ministeri, haluan kiinnittää huomiota siihen, miten tärkeää on liittää uusiutuvat energialähteet kansallisiin sähköverkkoihin, sillä Euroopan unionin sähköverkko muodostuu jäsenvaltioiden sähköverkoista.

Baltian maat näyttävät esimerkkiä hyvästä käytännöstä uusiutuvien energialähteiden käytössä ja rakennusten energiatehokkuudessa. Energia-alan sisämarkkinat edellyttävät kansallisten sähköverkojen parempaa yhteen liittämistä.

Kysyn seuraavaa: onko teillä ja jäsenvaltioilla uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevaa toimintasuunnitelmaa?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Yhdistettäessä Baltian maita energiamarkkinoihin markkinat olisi vapautettava täydellisesti yksityisasiakkaille ja yleiselle energiapörssille. Baltian maat ovat kärsineet todella paljon talouskriisistä.

Tämän vuoksi haluaisin tietää, miten energiamarkkinoiden täydellinen vapauttaminen voidaan realistisesti toteuttaa tässä erittäin hauraassa taloustilanteessa. Ajattelen erityisesti hintojen epävakautta. Millaiset ovat Baltian maiden infrastruktuuria koskevat suunnitelmat ja miten edetään energian kuljetusreittien ja energialähteiden monipuolistamisessa?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olemme samaa mieltä uusiutuvista energialähteistä ja niiden integroimisesta Euroopan unionin sähköverkkoihin. Mielestämme se on myös yksi tärkeimmistä tavoitteistamme Euroopan unionin ilmastonmuutoksen torjumista koskevassa strategiassa, jota puolustimme Kööpenhaminan huippukokouksessa. Toivomme, että vuoteen 2020 mennessä uusiutuvien energialähteiden osuus on 20 prosenttia Euroopan unionin kaikkien energialähteiden yhdistelmästä, ja haluamme, että tämä tavoite sisällytetään toiseen energiatoimintasuunnitelmaan vuosiksi 2010–2014. Toivomme, että toimintasuunnitelma hyväksytään Espanjan puheenjohtajakaudella.

Tämä toimintasuunnitelman tavoite on siksi selkeästi mainittu puheenjohtajavaltio Espanjan asialistalla, ja se sisältyy tietenkin myös tulevien puheenjohtajavaltioiden Belgian ja Unkarin asialistoille, sillä se on strateginen tavoite.

Viitaten siihen, mitä jäsen Obermayr totesi, olemme samaa mieltä siitä, että energialähteiden monipuolistaminen on ilman muuta toinen strateginen tavoite, kuten aiemmin totesin.

Euroopan unioni ja sen toimielimet toimivat hyvin ennakoivasti ja antavat täyden poliittisen tukensa Nabuccon, Nord Streamin ja South Streamin kaltaisille hankkeille. Kaikilla näistä hankkeista on erittäin

selkeä tavoite: energialähteiden monipuolistaminen, energiantoimittajien monipuolistaminen ja erilaisten energian jakeluverkkojen monipuolistaminen. Ne ovat tietenkin osa strategiaamme, jonka tavoitteena on muodostaa aidosti yhteiset energian sisämarkkinat, joita Euroopan unionilla ei vielä ole. Tämä kaikki on välttämätöntä, jotta voidaan luoda kyseiset markkinat ja saavuttaa energian toimitusvarmuus, joka on kaiken perusta.

Puhemies. – (EN) **Silvia-Adriana Ticaun** laatima kysymys numero 2 (H-0009/10)

Aihe: Kehityksen lähestymistavat, tavoitteet ja toimet EU:n vuoden 2020 kestävän kehityksen strategiassa

Taluskriisi, ilmastonmuutos ja demografiset muutokset vaikuttavat valtavasti unionin kansalaisten elämään. Terveiden, koulutuksen, maatalouden, liikenne- ja energiainfrastruktuurien kehityksen, investointien tutkimukseen ja innovointiin ja julkisten palvelujen nykyaikaistamisen on oltava painopistealueita sekä jäsenvaltioille että EU:lle. Niillä on yhteinen velvollisuus turvata unionin kansalaisten perusoikeudet ja vapaudet, mukaan lukien työntekijöiden vapaa liikkuvuus. Eurooppalainen sosiaalinen malli takaa tarvittavan tuen työntekijöille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa, ikääntyneille ja nuorille sekä siirtotyöläisille. EU:n vuoden 2020 kestävän kehityksen strategia on määrää esitellä epävirallisessa Eurooppa-neuvoston kokouksessa helmikuussa 2010.

Voiko puheenjohtajavaltio Espanja ilmoittaa, mitä keskeisiä kehityksen lähestymistapoja, tavoitteita ja toimia tähän strategiaan sisältyy, ja mikä on sen arvio resursseista, joita strategian onnistunut täytäntöönpano vaatii?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, vuoden 2020 strategia on epäilemättä kunnianhimoisin ja tärkein tavoite lähitulevaisuudessa, ja se on keskeisessä osassa huomenna Brysselissä kokoontuvan ylimääräisen Eurooppa-neuvoston keskusteluissa, jotka käydään ylimmällä mahdollisella poliittisella tasolla puheenjohtajavaltio Espanjan johdolla.

Tarkoituksena on ehdottaa ja hyväksyä ohjelma, jolla edistetään kasvua ja laadukkaiden työpaikkojen luomista sekä korvataan Lissabonin strategia ja toisaalta keskitytään seuraavien näkökohtien vahvistamiseen, jotka ovat tulevaisuudessa Euroopan unionin talouspolitiikan kilpailukyvyyn ja tuottavuuden kannalta välttämättömiä: investoidaan tietotekniikkaan, luodaan Euroopan unionista tietoyhteiskuntaan perustuva alue ja korostetaan myös sosiaalisia näkökohtia, mikä tarkoittaa sitä, että työllisyyden pitäisi perustua erikoistumiseen ja koulutukseen. Lisäksi pyrimme tietenkin myös ympäristöä säästävään, vähähiiliseen talouteen, kuten jo käsittelemässämme sisällössä todetaan.

Toinen perustavanlaatuinen seikka – joka varmasti jakaa mielipiteitä huomisissa keskusteluissa Brysselissä – on hallinnointiin liittyvä kysymys. Ylimääräisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja aikoo esitellä alustavan ehdotuksen hallinnointia koskevasta keskustelusta, toisin sanoen siirtymisestä Euroopassa kohti talousunionia, ei pelkästään rahaunionia – kuten Lissabonin sopimuksessa määrätään – niin, että talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikkamme koordinointi on Euroopan unionissa välttämätöntä.

Tämä kestävää kehitystä ja laadukkaiden työpaikkojen luomista koskevan strategian osa on näin ollen puheenjohtajavaltio Espanjan ja koko Euroopan unionin keskeinen tavoite. Tätä todistaa se, että olemme jo ryhtyneet käsittelemään asiaa ylimmällä tasolla pitämällä huomenna Brysselissä ylimääräisen Eurooppa-neuvoston kokouksen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Olemme nyt saaneet kommentteja myös sidosryhmiltä. EU 2020 -strategiaa koskeva julkinen kuuleminen komission verkkosivustolla on päättynyt. Euroopan unionin työllisyysaste on kuitenkin 10 prosenttia, ja Espanjassa ja Latviassa se on noussut 20 prosenttiin. Tämän vuoksi pyydän teitä kertomaan meille, mihin toimiin aiomme ryhtyä Euroopan unionin kansalaisten hyväksi, jotta voimme säilyttää ja luoda työpaikkoja ja ennen kaikkea parantaa heidän elämänlaatuaan.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Mielestäni juuri mainitsemienne seikkojen on oltava tulevan EU 2020 -strategian keskiössä, ja tarkasti sanottuna, jäsen Țicău, työpaikat eivät saa olla niin epävarmoja, niin epävakaita kuin ne ovat Euroopan unionissa. Mainitsitte Espanjan, jossa kiinteistöala on kärsinyt todella paljon.

Sen vuoksi meidän on pyrittävä luomaan sellainen tuotantomalli, joka itse luo vahvempia ja vakaampia erikoistumiseen perustuvia työpaikkoja.

Meidän on siis toteutettava tämänsuuntaisia toimenpiteitä, joilla lisätään erikoistumista ja henkilökunnan kouluttamista, jotta työntekijöille löydetään tietoon, tietotekniikkaan ja erikoistumiseen perustuvassa yhteiskunnassa työpaikkoja, joihin tuotanto- ja kehitysmallin on perustuttava tulevaisuuden työllisyyttä ajatellen.

Tämä on mielestämme se ajatus, joka kaikkien jäsenvaltioiden olisi toteutettava. Tätä on kuitenkin koordinoitava kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kesken. Lisäksi Euroopan unionin on tarjottava tukea esimerkiksi kannustimien muodossa käyttämällä esimerkiksi Euroopan sosiaalirahaston kaltaisia erityisiä rakennerahastoja ja kannustettava näin niitä maita, jotka todella investoivat tuotantomalliin luodakseen laadukkaita työpaikkoja.

Tämä on mielestäni se keskeinen suuntaviiva, jota olisi ehdottomasti noudatettava strategiassamme, joka on meidän kesken sanottuna pantava täytäntöön tulevien kuukausien aikana, ennen kuin kesäkuun Eurooppa-kokous korvaa puutteellisen Lissabonin strategian.

Puhemies. – (EN) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 3 (H-0011/10)

Aihe: Uskonnonvapaus Kiinassa

Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä uskonnollisten yhteisöjen ja erityisesti kristillisten kirkkojen aseman parantamiseksi sekä uskonnonvapautta koskevan oikeuden toteutumisen edistämiseksi Kiinassa?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Posselt, tiedätte varsin hyvin, että yksi tärkeimmistä välineistämme Kiinan ihmisoikeustilannetta koskevassa kanssakäymisessämme on puolivuositainen ihmisoikeusvuoropuhelu, joka aloitettiin yli 15 vuotta sitten. Näin ollen voimme vaihtaa näkemyksiämme meitä huolestuttavista aiheista järjestelmällisessä vuoropuhelussa.

Viime vuoden marraskuussa neuvosto hyväksyi uskonnonvapautta koskevat päätelmät, joissa pystyimme jälleen selkeästi toistamaan Euroopan unionin kannan tähän asiaan. Uskonnonvapauden kunnioittaminen, sellaisena kuin se on määritelty kansainvälisissä ihmisoikeuksia koskevissa asiakirjoissa, on osa ihmisoikeuslauseketta, joka sisältyy Euroopan unionin ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin.

Viimeisten viiden vuoden aikana Euroopan unioni on määrääjain ottanut uskonnonvapauden esiin kolmansien maiden kanssa käymissään ihmisoikeuksia koskevissa vuoropuheluissa ja neuvotteluissa. Se on esittänyt useita asiaan liittyviä lausuntoja ja käynyt uskonsa takia uhattuja ihmisiä koskevia neuvotteluja. Euroopan unioni on ollut maailmanlaajuisesti hyvin aktiivinen ja edistänyt uskonnonvapautta esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen ja ihmisoikeusneuvoston kaltaisissa kansainvälisissä elimissä.

Kiinan osalta neuvosto määritteli tietyt kriteerit ihmisoikeusvuoropuhelulle vuonna 2001. Voin vakuuttaa, arvoisa jäsen Posselt, että uskonnonvapaus kuuluu olennaisesti näihin kriteereihin. Olemme viime aikoina keskustelleet tästä kysymyksestä kiinalaisten keskustelukumppaneidemme kanssa useita kertoja, olemme tavanneet toimivaltaisia viranomaisia Pekingissä, ja vuoropuhelua ajatellen uskontoon liittyvistä asioista vastaavat viranomaiset ovat käyneet Euroopan unionissa tutustumassa useissa jäsenvaltioissa sovellettaviin käytäntöihin.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Neuvoston puheenjohtaja Garrido, kiitos paljon yksityiskohtaisesta vastauksestanne. Minulla on kaksi lyhyttä lisäkysymystä. Ensinnäkin, milloin teillä on seuraavan kerran mahdollisuus keskustella näistä asioista Kiinan kanssa? Toiseksi, voisitteko vaatia, että pidätetyistä papeista, nunnista ja piispoista laaditaan luettelo?

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Olen jo todennut, että käymme järjestelmällistä vuoropuhelua ja näin ollen tästä asiasta keskustellaan Kiinan kanssa säännöllisesti.

Olemme neuvostossa tietoisia siitä, että tiettyjä uskonnonharjoittajia on joutunut Kiinassa uhkailujen tai sellaisten käytäntöjen uhreiksi, joita voidaan sanoa vainoksi. Tämä koskee tiettyjä Tiibetin buddhalaisia, jotka harjoittavat Falun Gongia, ja sama on tapahtunut myös kristityille, papeille ja uskoville sekä joissain tapauksissa heitä puolustaneille lakimiehille. Neuvosto on tutkinut näitä tapauksia ja saattanut ne Kiinan viranomaisten tietoon.

Kaikkien näiden tapausten yhteydessä olemme todenneet, että rauhaomainen uskonnon harjoittaminen on oikeus ja ettei sitä saisi koskaan pitää valtiota uhkaavana tekijänä.

Hyvät jäsenet, minun on tietenkin vahvistettava uudelleen, että tarkastelemme kaikki keinoja, joilla voimme maksimoida mahdollisuutemme saada Kiinassa myönteisiä tuloksia aikaan uskonnonvapauden soveltamisessa ja ihmisoikeusvuoropuhelun arviointiprosessissa.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Kiitos neuvostolle vastauksesta. Paljon on jo tehty, mutta paljon enemmän on vielä tekemättä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että uskonnon harjoittamisen osalta Kiinan kansantasavallan perustuslain 36 artiklassa sanotaan juuri se, mistä tässä on kysymys. Asia on muotoiltu hyvin huolellisesti. ”Uskonnonvapaus” taataan, mutta miten on käytännön laita? Mitä tarkoitetaan ”tavanomaisella uskonnollisella toiminnalla”? Jos ulkopuolinen saarnaaja saapuu maahan, se katsotaan ”vieraaksi vallaksi”. Uskonnot, joita katsotaan kaikista eniten karsaasti, ovat buddhalaisuus, katolilaisuus, deismi, islam ja protestanttinen kristinusko.

Paljon on jo tehty, mutta hirvittävän paljon enemmän on vielä tekemättä – jatkakaa siis samaan tahtiin.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Kiitoksia tarkoista vastauksistanne, neuvoston puheenjohtaja Garrido. Haluaisin kuitenkin pyytää vieläkin tarkempia tietoja. Onko nykyisessä Kiinan kanssa tehdyssä kahdensivuisessa sopimuksessa lauseke, jonka tarkoituksena on suojella erityisesti kristillisiä kirkkoja tai aikooko neuvosto sisällyttää sopimukseen tällaisen lausekkeen?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Hyvät jäsenet, työtä todellakin vielä on, mutta luotamme todellakin vuoropuheluun sekä tämän vuoropuhelun vaikutuksiin ja tuloksiin. Kuten Catherine Ashton totesi äskettäin Euroopan parlamentissa, ihmisoikeusvuoropuhelulla on kiistattomia vaikutuksia, ja voimme tietenkin käydä sitä monissa paikoissa. Voimme käydä vuoropuhelua tiettyjen henkilöiden kanssa, esimerkiksi tunnetun ihmisoikeusaktivistin Liu Xiaobon kanssa, tai voimme käydä sitä myös muilla tasoilla, poliittisella tasolla poliittisessa vuoropuhelussa. Joka tapauksessa jatkamme vuoropuhelua päättäväisesti suojellaksemme kaikkia ihmisoikeuksia, todellakin kaikkia. Emme saa tukea ketään enempää kuin muita, sillä ihmisoikeudet ovat jakamattomia, ja pyrimme vahvistamaan ja parantamaan Kiinan ihmisoikeustilannetta.

Vuoropuhelu on välttämätöntä, ja on tietenkin välttämätöntä nähdä, miten muutokset tällä alalla toteutuvat, ja olemme varmoja siitä, että Kiinan viranomaiset, meidän keskustelukumppanimme, ymmärtävät tämän vuoropuhelun merkityksen.

Puhemies. – (EN) **Ilda Figueiredon** laatima kysymys numero 5 (H-0015/10)

Aihe: Salaiset vankilat ja CIA:n lennot

Lehdistö on äskettäin paljastanut, että Liettuaissa on entisessä ratsastuskoulussa salainen vankila, jota CIA on käyttänyt vuodesta 2004 alkaen ja jossa on kidutettu useita ”terrorismista epäiltyjä”.

Italialainen tuomioistuimien on tuominnut yli 20 USA:n agenttia ja kaksi italialaista virkamiestä Abu Omarin sieppauksesta Milanossa. Häntä kidutettiin myöhemmin Egyptissä. Muita oikeudenkäyntejä on vielä meneillään erityisesti Puolassa ja Isossa-Britanniassa.

On olemassa runsaasti todistusaineistoa (salainen Naton sopimus mukaan luettuna) siitä, että muut hallitukset, Portugalin hallitus erityisesti, tiesivät ilmatilansa ja lentokenttensä käytöstä USA:n johdolla toteutetun pidätys-, sieppaus- ja kidutusverkoston ylläpitämiseen.

Mitä mieltä neuvosto on näistä uusista tiedoista ja oikeudenkäynneistä ja miten se kommentoi niitä?

Mitä toimenpiteitä se ehdottaa, jotta tällaista ei tapahtuisi enää?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Ensiksi haluan toistaa, että Euroopan unioni tukee Yhdistyneiden Kansakuntien yleistä terrorismin torjuntaa koskevaa strategiaa, jossa tunnustetaan, että kehitys, rauha, turvallisuus ja ihmisoikeudet ovat yhteydessä toisiinsa ja vahvistavat toinen toistaan.

Monet parlamentin jäsenet ovat kiistatta olleet huolissaan siitä, että Yhdysvaltojen tai CIA:n niin sanotun salaisen pidätys- ja kuljetusohjelman väitetään käyttävän Euroopan unionin maita vankien kuljettamiseen ja laittomaan pidätykseen. Tämä oli aiheena vain pari päivää sitten käydyssä keskustelussa, ja kuten puheenjohtajavaltio on jo todennut, neuvosto yhtyy ehdottomasti parlamentin näkemykseen, ja asia on harvinaisen selvä: näiden salaisten pidätyskeskusten mahdollinen olemassaolo ei ole kansainvälisen oikeuden mukaista. Tämä on edelleen meidän mielipiteemme.

Tämän vuoksi pidämme presidentti Obaman päätöstä muuttaa Yhdysvaltojen politiikkaa tiettyjen pidätysten ja Guantánamon kaltaisten vankiloiden osalta erittäin asianmukaisena. Lisäksi katsomme, että todellisuudessa

tämä muutos on tapahtunut ja Yhdysvallat on muuttanut politiikkaansa. Olemme aina tilaisuuden tullen ilmaisseet Yhdysvalloille Euroopan unionin huolen näistä asioista.

Meidän on oltava tyytyväisiä siihen, että tämä muutos on tapahtunut ja että se tehtiin virallisesti Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen 15. kesäkuuta viime vuonna antamalla yhteisellä julkilausumalla. Näin ollen noudatamme tätä politiikkaa varmasti myös jatkossa ja ilmaisemme kantamme erittäin selkeästi aina kun tiedämme tällaisten tapausten olemassaolosta ja kun meillä on niistä kiistattomia todisteita.

Tietyissä tapauksissa meillä ei ole ollut todisteita, vaikka niistä onkin puhuttu tai niihin on erityisesti viitattu tiedotusvälineissä. Aina näistä tapauksista ei kuitenkaan ole ollut todistettuja eikä täsmällisiä tietoja.

Euroopan unionin kanta on kuitenkin aina ollut erittäin selvä, ja se on aina vastustanut näitä pidätyskeskuksia, olipa kysymyksessä sitten tunnettu pidätyskeskus, kuten Guantánamo, tai väitetty salainen vankila, ja olemme aina halunneet erittäin avoimesti löytää todisteita siitä, onko näitä vankiloita todella olemassa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, kiitos vastauksestanne. Itse asiassa jopa tuon kesäkuussa annetun julkilausuman jälkeen uusia pidätyskeskuksia on löydetty. Tiedetään, että viime marraskuussa Italian tuomioistuimien tuomitsi 23 yhdysvaltalaisista agenttia ja kaksi italialaista virkamiestä Abu Omarin kaappauksesta Milanossa, ja yksi tuomituista CIA:n agenteista myönsi lehdistölle, että hän oli rikkonut lakia ja että päätökset oli tehty Washingtonissa. Obaman hallitus totesi ainoastaan olevansa pettynyt italialaisen tuomioistuimen päätökseen.

Muitakin CIA:n lentoihin liittyviä tapauksia on parhaillaan käsiteltävänä esimerkiksi Puolassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Liettuan parlamentti on vahvistanut, että Liettuassa oli myös salainen vankila, ja että monet CIA:n lennot salasivat toimintaansa ja kuljettivat tietenkin laittomasti vangittuja ihmisiä. Kysyn seuraavaa: tuomitsemme tähän kaikkeen liittyvät ihmisoikeusloukkaukset?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Puolustamme ihmisoikeuksia, ja mielestäni voimme sanoa sen selvästi ja luottamuksella. Tämän vuoksi meillä ei ole oikeus vaan velvollisuus antaa ilmi ihmisoikeusloukkaukset kaikkialla missä niitä tapahtuu. Myös se on totta, että Euroopan unionin on noudatettava jäsenvaltioiden toimivaltaa, ja näin ollen jäsenvaltioiden on tutkittava tietyt alueet. Euroopan unioni ei voi niitä tutkia. Esimerkiksi Lissabonin sopimuksessa tehdään erittäin selväksi, että tiedustelupalvelujen johtaminen jäsenvaltioiden alueella kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan.

Kysymyksessä mainittiin myös salainen Nato-sopimus, josta emme todellakaan ole tietoisia. Joka tapauksessa tämän sopimuksen mahdollinen olemassaolo, josta emme tiedä mitään, ei millään tavoin poistaisi jäsenvaltiolta velvoitetta täyttää kansainvälisen oikeuden ja humanitaarisen oikeuden mukaisia sitoumuksiaan. Jäsen Figueiredo, olemme kuitenkin ehdottomasti sitä mieltä, että Euroopan unioni kuuluu selvästi niihin alueisiin maailmassa, joilla ihmisoikeuksia kunnioitetaan. Samalla kun Euroopan unioni kunnioittaa jokaisen jäsenvaltioiden omaa hallintotapaa, sillä on ja tulee tietenkin aina olemaan velvollisuus tuomita ihmisoikeusrikkomukset, sillä olemme vastuussa koko ihmiskunnalle emmekä vain jokaiselle toimivaltaiselle jäsenvaltiolle. Jatkamme toimintaamme ja kehittämistyötämme tähän suuntaan. Lisäksi meillä on nyt uusi tärkeämpi viiteasiakirja, joka on Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuskirja.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Arvoisa ministeri, kysymyksessä mainittiin tiedotusvälineet ja tiedotusvälineiden lähteet, sillä juuri tiedotusvälineet julkaisivat uutisen salaisen vankilan perustamisesta muun muassa Liettuun. Miten arvioitte yleisesti tiedotusvälineiden roolia näissä asioissa, ja olisiko mahdollista mobilisoida kansalaisia, niin etteivät tällaiset tapahtumat enää toistuisi?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää neuvoston puheenjohtajaa López Garridoa siitä, mitä hän sanoi, mutta hän ei sanonut mitään uutta. Kolme vuotta sitten nimitettiin Guantánamon kysymystä käsittelevä parlamentin erityisvaliokunta. Myös Eurooppa-neuvosto käsittelee asiaa, joka palaa taas sen asialistalle. On olemassa todella myös tärkeämpiä asioita, ja kuten neuvoston puheenjohtaja López Garrido totesi, on totta, että on jäsenvaltioiden velvollisuus valvoa ihmisoikeustilannetta. Vielä yksi asia. Neuvoston puheenjohtaja López Garrido, puhuessanne Kiinasta totesitte, että on olemassa erilaisia ihmisoikeuksia ja että meidän olisi puolustettava niitä kaikkia. Diktatuureissa perustavanlaatuisen oikeus vapautteen on kuitenkin itse vapaus, ja mielestäni meidän on ennen kaikkea puolustettava oikeutta vapauteen.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Yhdyn edellisten puhujien esittämiin näkökohtiin. Mielestäni ihmisoikeuksien puolustaminen on yksi niistä ratkaisevista tavoitteista, joihin jokaisen demokraattisen valtion ja jokaisen demokraattisen organisaation, kuten Euroopan unionin, on pyrittävä.

Euroopan unionissa tietenkin puolustetaan ihmisoikeuksia, minkä vuoksi olemme ylpeitä Euroopan yhdyntymisestä, sillä Euroopan unionin rakentaminen perustuu ihmisoikeuksiin. Euroopan unionin luontainen ominaisuus ja se, mikä yhdistää eri kielisiä puhuvia ja eri kulttuureja edustavia eurooppalaisia, on nimenomaan se tosiasia, että ihmisoikeuksien puolustaminen on meillä kaikille yhteinen arvo.

Tämän vuoksi pidän tiedotusvälineiden roolia erittäin tärkeänä. Tiedotusvälineillä on demokratian ytimessä ratkaiseva tehtävä, ja ne ovat epäilemättä välttämätön väline ihmisoikeuksien puolustamisessa ja ihmisoikeusrikkomusten paljastamisessa silloin kun niitä tapahtuu.

Kun näitä rikkomuksia tapahtuu, mutta niistä tiedetään vain henkilökohtaisella tasolla, meidän on yksinkertaisesti mahdotonta puuttua niihin.

Tämän vuoksi lehdistöllä on perustavanlaatuinen tehtävä, ja mielestäni aidon journalismin on myös puolustettava erittäin herkästi ihmisoikeuksia ja kaikkia vapauksia. Tällä tavoin voidaan todella varmistaa, että elämä on elämisen arvoista, ja tämä antaa viime kädessä tarkoituksen ihmisten rinnakkaiselolle.

Ihmisoikeusloukkaajien kiinni ottaminen ja uhrien puolustaminen on kiistatta yksi Euroopan yhdyntymisen eli Euroopan unionin osa-alue, ja olen todella ylpeä voidessani kuulua alueeseen, jolla näitä arvoja vaalitaan ja jolla on perustettu ylikansallinen ja riippumaton oikeudellinen väline, Euroopan ihmisoikeustuomioistuin, joka sijaitsee täällä Strasbourgissa. Olen todella ylpeä siitä, että Euroopan unioni suojelee perinteessään, kulttuurissaan ja historiassaan juuri näitä tavoitteita ja totuuksia.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.25 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

17. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

18. Talouskriisin vaikutukset maailmankauppaan (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Vital Moreiran kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä talouskriisin vaikutuksesta maailmankauppaan (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, esittelen kysymyksen kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta ja sen puheenjohtajana.

Kriisin oletetaan vaikuttavan siten, että maailmankauppa saattaa hiipua 10 prosenttia vuonna 2009. Maailmankauppa on supistunut voimakkaammin toisen maailmansodan jälkeen kokonaiskysynnän romahtamisen vuoksi. Kansainvälisen kaupan jatkuminen on tärkeää EU:lle ja kaikille viintiin painottuville maille. G20-valtioiden tekemistä sitoumuksista huolimatta kauppaa rajoittavat ja vääristävät toimet ovat lisääntyneet sekä G20-valtioissa että maailmanlaajuisesti.

Ensimmäinen kysymys kuuluu: mitä toimia komissio on toteuttanut tällaisten toimien torjumiseksi? Entä ovatko kolmannet maat toteuttaneet vastaavasti toimia reagoidakseen EU:n muihin toimiin, joilla on pyritty kannustamaan taloudellista kasvua?

Toiseksi on havaittavissa, että eräiden ilmaisimien mukaan joistakin kriisistä vähemmän kärsineistä kehityksessä olevista talouksista on tulossa kansainvälisen kaupan kasvun voimistajia. Tällöin EU:n teollisuuden olisi kohdistettava vientimarkkinansa uudelleen ja pohdittava mahdollisesti myös tuotteisiinsa liittyviä tulevaisuudennäkymiä. Millaista strategiaa komissio aikoo noudattaa parantaakseen EU:n teollisuuden kilpailukykyä?

Kolmas kysymys: maailmanlaajuinen kriisi ja siitä aiheutuva maailmankaupan hiipuminen vaikuttavat monin eri tavoin kehitysmaihin, joihin työttömyys etupäässä keskittyy. Miten komissio aikoo muuttaa kauppasuhteitaan ja erityisesti kaikkein köyhimpien maiden kanssa ylläpidettäviä kauppasuhteita?

Neljäs kohta: vaikka mittavat kauppavajeet aiheutuvat yhtäältä joidenkin jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen liiallisesta kulutuksesta ja velkaantuneisuudesta, kehittymässä olevien talouksien suurissa vientitalouksissa on toisaalta syntymässä kaupan ylijäämää. Kauppavajeet ovat osaltaan voimistaneet maailmanlaajuisia epätasapainoa, josta nykyinen maailmanlaajuinen talouskriisi juontaa juurensa. Millaista strategiaa komissio aikoo noudattaa lievittääkseen kauppapolitiikkansa maailmanlaajuisia epätasapainoisuuksia?

Viides ja viimeinen kohta: talouskriisin sosiaaliset vaikutukset ja maailmankaupan hiipuminen vaikuttavat todennäköisesti senkin jälkeen, kun talous on elpynyt. Talouden elpymisestä on esimerkiksi nyt havaittavissa merkkejä, mutta työttömyystaso on edelleen korkea. Milloin komissio aikoo teettää arvioinnin siitä, miten kriisi vaikuttaa Euroopan ja kehitysmaiden työpaikkoihin? Millaista strategiaa se aikoo noudattaa sisällyttääkseen kaupan sosiaaliset ja ympäristöä koskevat näkökohdat kansainvälisiin WTO:n sääntöihin?

Nämä olivat viisi kohtaa, jotka kansainvälisen kaupan valiokunta haluaa esitellä uudelle kauppa-asioista vastaavalle komission jäsenelle De Guchtille. Toivotan hänet tervetulleeksi ensimmäiseen parlamentin ja erityisesti kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenien kanssa käytävään julkiseen keskusteluun. Kiitän teitä etukäteen vastauksista, jotka voitte varmasti antaa esittämiimme kysymyksiin.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, täällä on esitetty paljon laaja-alaisia kysymyksiä, joita olisi itse asiassa syytä tarkastella pidempään kuin mihin minulla on aikaa.

Tarkoituksenani on keskittyä tarkastelemaan alustavassa vastauksessani kauppapolitiikan vaikutusta talouden elpymiseen. Totean ensinnäkin kaupan alaan aiheutuvista seurauksista, että meidän olisi oltava helpottuneita siitä, että maailmankauppa hiipui vain 10 prosenttia. Tämä ei ollut sattumaa vaan tulos G20-valtioiden eri huippukouksissa ilmaisemasta voimakkaasta poliittisesta tahdosta. Tämä johtuu myös WTO:n, OECD:n ja komission toteuttamista ja kauppaa rajoittavaan toimintaan kohdistuneista järjestelmällisistä valvontatoimista.

Laajalti ottaen vain muutamat valtiot ovat toteuttaneet suojelutoimia kaupan alalla. Kansainvälinen yhteisö vältti näin suojelupoliittisen kierteen, jollainen syntyi 1930-luvun suuren laman aikana. Tilanteen ylläpitämiseksi on tärkeää pysyä erittäin valppaana. Havaitessamme suojelupoliittisia tai kauppaa rajoittavia toimia torjumme niitä kaikilla käytettävissä olevilla kaupan alan välineillä, kuten markkinoillepääsystrategialla tai jopa WTO:n riitojenratkaisumenettelyllä.

Ulkoiset kasvua edistävät tekijät ovat keskeisessä asemassa EU:n talouden elpymisen kannalta. Näin ollen olen kanssanne samaa mieltä siitä, että EU:n teollisuuden olisi kohdistettava toimensa uusiin ja nopeasti kasvaviin kehittymässä oleviin talouksiin.

Kauppapolitiikkamme välityksellä voimme auttaa niitä tässä avaamalla markkinoita entistä enemmän ja vähentämällä kaikenlaisia kaupan ja investoinnin esteitä.

Tähän päästään vapaakauppasopimuksien myötä, joista neuvottelemme parhaillaan, ja syventämällä kaupallisia ja taloudellisia kumppanuuksia sellaisten tärkeiden kauppakumppanien kuin esimerkiksi Yhdysvaltojen ja Kiinan kanssa. Näissä valtioissa transatlanttinen talousneuvosto ja korkean tason vuoropuhelu ovat jo luoneet lujan perustan. Pidän tätä painopistealana kauppapolitiikasta vastaavana komission jäsenenä.

Komissio laatii tulevana viikkoina EU:n uuden yhteisen toimintasuunnitelman, joka koskee kestävästä kasvusta ja elvyttämistä EU 2020 -strategian välityksellä. Strategiaan liittyy tehokas ulkoinen ulottuvuus, jossa kauppapolitiikka on keskeisessä asemassa.

Globalisoituneessa maailmassa EU 2020 -strategian olisi toimittava tekijänä, jolla edistetään avoimuutta ja rakentavaa kansainvälistä taloudellista sitoumusta. Tämä on myös keskeinen teema tiedonannossa, jossa tarkastellaan tulevia kauppapolitiikan painopistealoja ja jonka aion esittää myöhemmin tänä vuonna.

Kauppapolitiikkaan sisältyy kuitenkin muitakin näkökulmia kuin kilpailukyky ja kasvu. Kyse on myös arvojemme levittämisestä koko maailmaan, ja siihen on sisällytettävä asianmukaisesti kaupan kehitystä koskeva ulottuvuus.

Kehitystavoitteiden voimakas edistäminen on jo nyt tärkeä osa EU:n kauppapolitiikkaa. Tämänhetkiset monenväliset neuvottelut muodostavat kehityskierroksen. Kehitysmaiden kanssa käydään kahdenvälistä ja alueellisia neuvotteluja, ja kehitysmailla on myönnetty yksipuolisia etuuksia. Me autamme niitä osallistumaan maailmantalouteen ja hyödyntämään sitä elinolojen kohentamiseksi tavalla, jolla edistetään sekä poliittista vakautta että yhteiskunnallista kehitystä.

Sosiaalialalla olen samaa mieltä siitä, että kaupan alan on osallistuttava niiden yhteiskuntiemme asukkaiden auttamiseen, jotka ovat kärsineet eniten taloudellisesta kriisistä, ja erityisesti työpaikkansa menettäneiden auttamiseen. Tässä yhteydessä katson, että emme tarvitse kauppaa – emmekä enempää kauppaa – ylläpitääksemme sosiaaliturvajärjestelmäämme yhteisössä.

Eurooppalaista yhteiskuntamalliamme, jossa vapaa talous yhdistyy korkeatasoiseen sosiaaliturvaan, on suojeltava kestäväällä tavalla, mikä edellyttää kasvua.

Todettakoon yhteenvetona, että komission tulevalla EU 2020 -strategialla tuetaan täysimääräistä elpymistä kriisistä samalla kun nopeutetaan siirtymistä kohti älykkäämpää ja ympäristöystävällisempää taloutta. Avoin kauppapolitiikka on tärkeässä asemassa sekä yhteisön taloutta elvyttävänä että periaatteitamme levittävänä tekijänä; niitä ovat avoimuus, sosiaaliturva ja ympäristönsuojelu, kestävyys ja rakentava osallistuminen maailman tapahtumiin.

Oikean strategian käyttöönotto edellyttää tietysti tiivistä yhteistyötä parlamentin ja neuvoston sekä muiden sidosryhmien kanssa, ja odotan mielenkiinnolla kanssanne tehtävää yhteistyötä yhteisen toimintasuunnitelman laatimiseksi.

Christofer Fjellner, PPE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin aloitan puheenvuoroni toivottamalla komission jäsenen tervetulleeksi. Mukava nähdä teidät täällä. Odotamme ja toivomme teiltä suuria. Teillä on tärkeä tehtävä hoidettavananne.

Olin vuosi sitten erittäin huolestunut. Kun kauppa romahti ja odotimme maailmankaupan kehittyvän tavalla, jollaista ei ollut koettu toisen maailmansodan jälkeen, tilanne oli todella vakava. Maailmanpankki ilmoitti, että 17 G20-valtiota oli ottanut käyttöön yhteensä 47 uutta kaupan estettä ja tullia. Venäjä asetti tulleja autoille, Kiina rajoitti elintarvikkeiden tuontia, Intia kielsi lelujen tuonnin ja Argentiina otti käyttöön tekstiili- ja nahkatuotteiden tuontiluvat. Tilanne muistutti suojelupoliittista kilpavarustelua – huolestuttava toimintamalli 1930-luvulta.

Kauppasotaa ei kuitenkaan syttynyt. Mielestäni on tärkeää pysähtyä miettimään, mistä se johtui. Tärkeimpänä syynä voidaan pitää WTO:ta, joka on maailmanlaajuinen kauppaa sääntelevä elin ja joka pakottaa valtiot toimimaan asianmukaisesti ja olemaan turvautumatta suojelupoliittikkaan ja populismiin. On liian aikaista julistaa kriisi ratkenneeksi. Kriisi ei ole ratkennut. Tiedämme kaikki, että työttömyysaste on korkein talouskierron myöhäisessä vaiheessa ja että juuri työttömyys antaa pontta suojelupoliitikalle ja populismille. Tarkastellessamme tilannetta käy ilmi, että monet valtiot eivät ole vielä selvinneet kriisistä. Niillä saattaa jopa vielä olla pahin vaihe edessään. Olen huolestuneena kuunnellut ministerineuvoston jäseniä, jotka eivät juurikaan ota kantaa uusiin markkinoihin ja vapaakauppaan vaan arvostelevat sen sijaan maailmanlaajuistumista ja puhuvat yhteisön yrityksien ja työpaikkojen suojelemisesta. Se ei välttämättä vielä ole suojelupoliittikkaa, mutta toisinaan ero on hiuksenhieno. Kyse on joka tapauksessa sellaisesta merkantilismista, jota pidän vahingollisena.

Sen sijaan olisi tehtävä yhteistyötä ja pohdittava, miten voimme lisätä yhteisön kilpailukykyä edistämällä sen avoimuutta. Se edellyttää meiltä harkittuja toimia ja johtajuutta. Meidän on mietittävä, mitä voimme tehdä varmistaaksemme, että kaupan esteitä vähennetään niiden lisäämisen sijaan, erityisesti, kun on tarkoitus tehdä Koreaa ja pakollisia alkuperämerkintöjä koskevia päätöksiä ja kun ilmastomaksuja vaaditaan entistä laajemmin. Tätä meidän on myös pohdittava parlamentissa.

Kader Arif, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopassa vallitsee vertaansa vailla oleva kriisi, joka kohdistuu ensisijaisesti itse järjestelmään taloudellisen ja rahoituksellisen kriisin lisäksi.

Ennen kuin käyn tarkastelemaan keskustelumme aihetta eli talouskriisin vaikutuksia maailmankauppaan, haluan tehdä selväksi erään asian: kauppa ei ole kriisin uhri vaan myös yksi siihen vaikuttavista tekijöistä.

Olemme tosiaan joutuneet valtavaan maailmanlaajuiseen epätasapainotilaan, jota pahentavat yhtäältä joidenkin valtioiden liiallinen kauppavaje sisäisen velkaantumisen kustannuksella, ja toisaalta kaupan ylijäämä, jota erityisesti kehittyvässä olevien valtioiden vienti ruokkii, valtioiden, joiden sisäinen kulutus ei kasva samaa vauhtia.

Lisäksi tähän asti noudatettu kaupan vapauttamista koskeva politiikka on vain voimistanut tätä epätasapainoa heikentäen erityisesti maailman köyhimpiä valtioita. Nämä valtiot, joita on kannustettu erikoistumaan monokulttuuriseen vientiin, ovat tästä johtuen joutuneet raaka-aineiden hintojen äärimmäisen vaihtelun uhreiksi vaihtelun vain kasvaessa kansainvälisen keinottelun tuloksena.

Omituinen maailma, joka asettaa ensimmäiseksi vuosituhaten kehitystavoitteekseen köyhyyden ja nälän poistamisen mutta keinottelee samalla vehnän hinnan korotuksilla.

Samat ihmiset, jotka puolustivat vapauttamista ja sääntelyn purkamista hinnalla millä hyvänsä 1990-luvulla, ovat nyt myös joutuneet vaikeaan tilanteeseen. Työpaikkojen menetyksien jatkuva lisääntyminen, pysähtynyt, toisinaan jopa negatiivinen kasvu ja kehityksessä oleva sosiaalinen kriisi ovat kaikki tekijöitä, joiden vuoksi meillä ei enää ole varaa menettää työpaikkoja tämän kultin nimissä. Miten selitämme kriisiaikana työpaikkansa menettävälle työntekijöille, että tärkeintä on ylläpitää sääntelystä vapautettua kauppaa, jopa äkillisten ja toisinaan järkyttävien yrityssiirtojen kustannuksella?

Kriisi, jota käymme parhaillaan läpi, on näin ollen selvästi systeminen kriisi, ja meidän on vastattava siihen uudella kehitysmallilla. Komission tämänhetkisessä Globaali Eurooppa -strategiassaan kehittämä näkemys perustuu olennaisilta osin markkinoille pääsyyn ja kaikkien alojen vapauttamiseen.

Arvoisa komission jäsen, meidän on mielestäni määriteltävä uudelleen tämä strategia, joka on ajautunut väärille raiteille ja joka on toisinaan aiheuttanut vastoinkäymisiä. Teollisuuden vientiä ei elvytetä pakottamalla kehitysmaita avautumaan entistä enemmän. Siten onnistutaan vain pahentamaan näissä valtioissa vallitsevaa tilannetta; niissä asuu 70 prosenttia 59 miljoonasta ihmisestä, jotka menettivät työpaikkansa vuonna 2009.

Sitä vastoin on olennaisen tärkeää tarkastella uutta strategiaa, jolla luodaan oikea tasapaino avoimuuden, suojelun ja tuen välille. Haluan palata näihin ajatuksiin. Emme voi sivuuttaa tätä kehitystä, jonka vuoksi Yhdysvallat jatkoi kaupan suojakeinojen hyödyntämistä ja Kiina oli WTO:n kanssa eri mieltä yhteisön polkumyynnin vastaisista toimista.

Sopimattomien menettelyjen yhteydessä on selvää, että suojelua tarvitaan, mutta sen periaatteet on hyväksyttävä ja niitä on puolustettava kansainvälisesti. Suojelupolitiikkaa koskevat toisinaan perusteettomat syytökset on kerta kaikkiaan hylättävä.

Kauppapolitiikan tukemistarve käy päivä päivältä selvemmäksi, ja tällainen tuki riippuu erityisesti unionin täytäntöön panemien politiikkojen tosiasiallisesta johdonmukaisuudesta. Politiikkojen johdonmukaisuudesta ei tarvitse tehdä älyllistä väittelyä, mutta johdonmukaisuus on ehdottoman välttämätöntä, mikäli haluamme määritellä uudelleen uuden kehitysmallin.

Metin Kazak, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, rahoituskriisi on tosiaan vaikuttanut tuhoisasti Euroopan unionin jäsenvaltioiden kauppaan. Esimerkiksi sellaisissa valtioissa kuin Bulgariassa vienti laski viime vuoden ensimmäisten 11 kuukauden aikana kokonaista 24 prosenttia edellisvuoteen verrattuna tuonnin laskiessa 35 prosenttia. Tämä on vaikuttanut erityisesti kiinteistö- ja matkailualaan. Tällä on erittäin vakavia seurauksia työllisyyden kannalta. On otettava huomioon yritysten välisen velkaantumisen jyrkkä kasvu, kansallisten ja paikallisten julkisista hankinnoista vastaavien elimien maksukyvyttömyys ja niin edelleen.

Edellä mainitut ongelmat ovat tyypillisiä muillekin valtioille. EU:ssa on tehtävä kattava ratkaisu, mikä edellyttää tiivistä yhteistyötä myös Euroopan komission eri pääosastojen välillä. Komission jäsen De Gucht painottaa tuen merkitystä, jotta laajennetaan yhteisön yritysten toiminta-alaa ja lisätään niille tarjoutuvia tilaisuuksia, otetaan käyttöön selkeitä ennalta ehkäiseviä kaupallisia välineitä, saatetaan Dohan neuvottelut onnistuneeseen päätökseen, käytetään uusia välineitä suoria ulkomaisia sijoituksia ja niiden suojaamista varten sekä laaditaan uutta sijoituspolitiikkaa rahoituskriisi huomioon ottaen.

Näiden tavoitteiden saavuttaminen sekä taloudellisten yhteistyösopimusten menestyksellinen allekirjoittaminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden kanssa liittyvät myös tiiviisti rahoituskriisistä elpymiseen.

Esityslistalla on kuitenkin edelleen kohtia, joista jotkin on jo mainittu. Hyödynnämmekö yhteisön varoja tehokkaasti torjuaksemme korkeaa työttömyystasoa? Mitä toimia Euroopan unioni voi toteuttaa tämänhetkisen kauppavajeen, valuutan devalvoinnin ja korkean inflaation johdosta, jotka vaikuttavat välittömästi kauppaan? Millaisia kauppapolitiittisia välineitä Euroopan unionilla on käytössään rahoituskriisin ja sen seurauksien torjumiseksi? Mitä toimia on toteutettava, jotta estetään näin laajan kriisin toistuminen ja jotta kauppa jatkaa kasvamistaan? Millaista strategiaa voimme noudattaa Intian ja Kiinan kaltaisiin valtioihin nähden, jotka uhkaavat muuttaa koko rahoitusjärjestelmän? Luotan siihen, että vastaukset löytyvät ainoastaan EU 2020 -strategian avulla.

Yannick Jadot, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä siitä, että annoitte kriisiin liittyvää suojelupolitiikkaa koskeville haaveille arvoisensa aseman. Keskustelun

yhteydessä on mielestäni viisasta huomauttaa, että suojelupolitiikan uusi kukoistus ei ole johtamassa maailmansodan syttymiseen.

Nyt haluan kääntää asian lähes pälaelleen. Mielestäni kyse ei ole viime kädessä siitä, miten talouskriisi vaikuttaa kauppaan, vaan syventävämmiin siitä, miten kauppa ja erityisesti 20 vuoden ajan noudatettu kauppapolitiikka vaikuttavat tämänhetkiseen kriisiin.

Kaksi ja puoli vuotta sitten tapahtunut elintarvikekriisi edelsi tavallaan rahoituskriisiä, samalla kun maailman maatalousmarkkinat ajautuivat kriisiin. Meille kerrotaan vastaavasti jatkuvasti, että Kiinan-kaupan vapauttaminen hyödyttää meitä. Olen sitä mieltä, että jollemme ota huomioon sosiaalisia sekä rahoitukseen, verotukseen ja tietysti ympäristöön liittyviä näkökulmia, Kiinalle aiheutuu jossakin vaiheessa suhteellisen edun lisäksi absoluuttista etua Eurooppaan nähden.

Tästä seuraa, että kaikissa kansallisissa keskusteluissa – tietänette tämän Belgian keskeisenä poliittisena toimijana – kaikki poliittiset puolueet huomaavat nyt, että globalisoituneessa maailmassa on mahdotonta hallita sosiaalista polkumyyntiä sekä ympäristöön, rahoitukseen ja verotukseen liittyvää polkumyyntiä.

Vastaavasti voidaan todeta, että strategia, jota me kaikki eurooppalaiset odotimme Berliinin muurin romahdettua ja jonka mukaan sosiaalinen demokratia saa syntynsä kaupasta, ei toimi, kuten Kiinan esimerkistä käy ilmi.

Arvoisa komission jäsen, mainitsitte Lissabonin strategian, innovaation ja ympäristöystävällisen talouden, ja tiedätte, että tämä yhteisön strategia on epäonnistunut. Jollemme valtavirtaista Lissabonin strategiaa ennen Globaali Eurooppa -strategiaa, saatamme joutua ihmettelemään, mitä teollisuudenaloja yhteisössä on jäljellä. Mikä viivyttaa koko yhteisössä tehtävien teollisten, maataloudellisten, taloudellisten ja tietysti sosiaalisten ja ympäristöllisten valintojen määrittelyä, jotta voimme oppia, miten kauppaa käydään muun maailman kanssa? Ennen kuin nämä valinnat on määritelty, noudatamme epäonnistumisen strategiaa.

Esitän yksityiskohtaisemman kysymyksen: WTO:n rahoituspalvelukauppaa tarkasteleva komitea järjesti 4. helmikuuta 2010 kokouksen, jossa keskityttiin nimenomaan rahoituskriisiin ja rahoituspalvelujen vapauttamisen asettamiin haasteisiin. Voitteko kertoa meille, mikäli teidän oli mahdollista seurata kokouksen kulkua, mihin johtopäätöksiin kokouksessa päädyttiin, ja mitä mieltä olette asiasta?

Jacek Włosowicz, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, nykyisessä maailmanlaajuisessa taloudessa suurin osa rajoista on sellaisia, että ne mahdollistavat ihmisten, pääomien ja palvelujen vapaamman kulun. Tällä pyritään tietysti kohentamaan elinoloja. Se on hyvä asia niin kauan kuin useimpien valtioiden kauppatase on positiivinen ja BKT kasvaa. Ongelmia ilmenee, kun talous hidastuu, markkinaindeksi romahtavat ja työttömyydestä alkaa aiheutua vaikeuksia. Rajojen avaaminen kohentaa elinoloja mutta se on myös aiheuttanut eri talouksien keskinäisen riippuvuuden. Tämä on kolikon toinen puoli. Se on selvästi havaittavissa nykyisessä tilanteessa. Esimerkiksi Saksan talouden laantuminen vaikuttaa kielteisesti Puolan talouteen, mikä johtuu siitä, että Saksa on yksi Puolan keskeisistä vientikumppaneista. Puolan BKT on onneksi kasvanut, mikä on poikkeuksellista yhteisössä, mutta on huolestuttavaa, että työttömyysaste on noussut usean kuukauden ajan. Esimerkki osoittaa hyvin selvästi, että hallituksien ei pitäisi pohtia yksinomaan sisäisten taloudellisten ongelmien ratkaisemista vaan niiden olisi myös sovittava siitä, miten ne voivat yhdessä kehittää puolustusmekanismeja suojautuakseen vastaavilta tilanteilta tulevaisuudessa.

Kriisi on samalla testi meille kaikille. Tarkoitan tällä pääasiassa Euroopan unionin jäsenvaltioita. Emme voi hyväksyä tilannetta, jossa jotkin valtiot yrittävät salata noudattaneensa interventiopolitiikkaa, samalla kun muita valtioita estetään myöntämästä valtiontukia vapaan kilpailun nimissä. Ymmärrän tietysti, että tietyt hallitukset saattavat olla jossakin mielessä oman äänestäjäkuntansa panttivankeja, mutta jos aiomme luoda kaikkia hyödyttävän Euroopan yhteisön, meidän on laadittava selkeitä sääntöjä ja noudatettava niitä. Meidän on hyödynnettävä voimavarojamme eli edistynyt tekniikkaa ja inhimillistä pääomaa. Vain siten onnistumme vahvistamaan entisestään valtioidemme välistä yhteistyötä, ja me, Euroopan unionin kansalaiset, voimme ajatella tulevaisuutta parempien edellytysten vallitessa ja toivoa, että meidän...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Joe Higgins, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, maailman kapitalismi on ajautunut pahimpaan kriisiin sitten 1930-luvun suuren laman. Kuten silloinkin, työläiset ja köyhät maksavat tästä kalliin hinnan ja kärsivät sen seurauksista, asuivatpa he Euroopassa tai maailman köyhimmissä valtioissa.

Maailmanpankin tutkijat ennustavat, että kriisi syöksee 64 miljoonaa ihmistä äärimmäiseen köyhyyteen yksinomaan vuonna 2010 ja että kriisin vuoksi 30 000–50 000 afrikkalaislasta kuoli aliravitsemukseen jo

vuonna 2009. Kriisi vaikuttaa tuhoisasti maailmankauppaan, mutta esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien rahoitushuippukokouksessa viime vuonna esitetty vaatimus, jonka mukaan kriisi ratkaistaan saattamalla Dohan kauppaneuvottelukierros päätökseen, on täysin väärä. Arvostetun War on Want -kansalaisjärjestön mukaan 7,5 miljoonaa työntekijää olisi siinä tapauksessa vaarassa menettää työpaikkansa, myös köyhimmissä valtioissa.

Rahoitusalan keinottelijoiden toiminta maailmanmarkkinoilla voimistaa laajalti tätä maailman kapitalismin kriisiä. Nämä siivelläeläjät eivät tyytyneet vain kiihdyttämään kriisiä, vaan he haluavat nyt hyödyntää sitä kääriäkseen lisää miljardeja. Huomasiko EU:n komissio eilen ilmestyneen Financial Times -sanomalehden otsikon, jonka mukaan ennätysmäärä välittäjiä veikkaa euroa vastaan? Mitä komissio tekee? Se vajoaa polvilleen keinottelijoiden edessä ja vaatii kriisin pahimmin runtelemia valtioita, kuten Kreikkaa, leikkaamaan rajusti työläisten palkkoja, eläkkeitä ja julkisia palveluja.

Miten luulette näin säälimättömien leikkauksien vaikuttavan niin Euroopan kuin maailman kauppaan? Jos työväestön kykyä ostaa tuotteita ja palveluja leikataan, samalla leikataan näiden tuotteiden ja palvelujen kysyntää, mikä tarkoittaa, että niitä tuottavilta työläisiltä viedään miljoonia työpaikkoja. Tähän komissio pyrkii konkreettisesti. Niinpä eiliseen mielenosoitukseen osallistuneet kymmenet tuhannet kreikkalaiset olivat aivan oikeassa. Kapitalismi aiheuttaa vain lisää kärsimystä ja kriisejä. Se on korvattava inhimilliseen solidaarisuuteen ja demokraattisen sosialismin arvoihin perustuvalla järjestelmällä.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, merkittävä sijoittaja Warren Buffet totesi kerran, että kun vuorovesi laskee, näkyy, kenellä ei ole uimapukua päällä. Yhdistyneen kuningaskunnan talous supistui viime vuonna 4,8 prosenttia samoin kuin Italian. Saksan talous supistui viiden prosentin verran ja EU:n kauppa vielä paljon enemmän.

Aion keskittyä kolmanteen kysymykseen eli siihen, millaista strategiaa komissio aikoo noudattaa parantaakseen EU:n teollisuuden kilpailukykyä.

No, ennen Lissabonin sopimusta oli Lissabonin strategia, jonka mukaan EU:sta oli määrä tulla – lainaan – ”maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous”. Nythän on niin, että kilpailukykyisen ja dynaamisen tietoon perustuvan talouden ennakoedellytyksenä on joustava työvoima. Mitä EU on siis tehnyt asian edistämiseksi?

Vuokratyöntekijöitä koskeva direktiivi annettiin vuonna 2008, mikä lamaannutti liisterin tavoin työmarkkinoiden joustavimman osan. Vuokratyöntekijöitä koskeva direktiivi on hyvä esimerkki huonosti harkituista ja epätarkoituksenmukaisista EU:n direktiiveistä; se on jälleen kerran vaikuttanut suhteettomasti ja haitallisesti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, josta on kotoisin kolmasosa kaikista EU:n vuokratyöntekijöistä. Sivumennen sanottuna joustava työvoima on tekijä, joka pelastaa ihmiset köyhyydeltä.

EU:n huonosti harkittujen direktiivien sarja estää kilpailukykyisen ja dynaamisen tietoon perustuvan talouden kehittymisen jäsenvaltioissa.

EU:n talouskriisi paljastaa, että EU:lla ei tavallaan ole minkäänlaista uimapukua.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Haluan käsitellä kahta asiaa: kauppavajetta ja hiilidioksidipäästöjä. Asiakirjassa todetaan perustellusti, että Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen kauppavajeen kasvu on laajalti myötävaikuttanut kansainväliseen talouskriisiin. Euroopan unionin kauppavaje kasvoi 75 miljardista eurosta vuonna 2004 243 miljardiin euroon vuonna 2008. Kauppavaje siis kolminkertaistui neljässä vuodessa. Tämä tarkoittaa, että jokaisen yhteisön kansalaisen kulutus ylitti tuotetun arvon 500 euron verran. Näin suuri kauppavaje ja tässä määrin tuotannon ylittävä kulutus eivät ole kestäviä. On toteutettava toimia kauppavajeen vähentämiseksi, koska jollemme tee niin tarkoituksellisesti, talouden lait pakottavat omaehtoisesti tähän muutokseen. Siitä aiheutuisi kuitenkin yhteiskunnan kannalta paljon suurempia kustannuksia. Tämä käy ilmi Kreikan tämänhetkistä tapahtumista.

Todettakoon energia-alasta, että suojelupolitiikan lisäksi myös energianhintojen tukijärjestelmät vääristävät maailmankauppaa. Öljyn käyttöä tuetaan useissa kehitysmaissa siten, että öljyä on saatavilla alhaisempaan hintaan kuin kansainvälisillä markkinoilla, samalla kun talousarviovaroja käytetään myös sähkön käytön tukemiseksi. Samanaikaisesti yhteisön tuottajien on maksettava veroja eli hiilidioksidikiintiöitä, jos tuottajat haluavat käyttää energiaa tuotannossa. Kööpenhaminassa tehtiin selväksi, että kehitysmaat haluavat estää ilmastopimuksen teon, koska ne eivät halua hyväksyä leikkauksiin liittyviä seuraamuksia. Tämän torjumiseksi on toteutettava toimia, koska useat taloustieteilijät ovat nyt todenneet, että edullinen hiilidioksidi

tarjoaa Kiinalle edullista työvoimaa paremman kilpailuedun. Jollei energiankulutusta vähennetä, vaarana on, että taas ja taas...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

David Martin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten muut puhujat ovat todenneet, rahoitusalan kriisin kokonaisvaikutus on nyt käymässä selväksi. Komission mukaan kauppa vähentyi 10 prosenttia vuonna 2009. Kansainvälisen valuuttarahaston mukaan se vähentyi 12,3 prosenttia vuonna 2009.

Kansainvälisen työjärjestön ILO:n mukaan maailmassa oli 212 miljoonaa työtöntä vuonna 2009, mikä oli 34 miljoonaa enemmän kuin vuonna 2007.

Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, jossa julkisen talouden ylijäämä oli 0,3 prosenttia bruttokansantuotteesta vuonna 2008, kauppavaje oli suuruudeltaan 6,4 prosenttia vuonna 2009. Kolmen miljardin suuruisen ylijäämä muuttui toisin sanoen 64 miljardin vajeeksi ja leikkasi 67 miljardia Saharan eteläpuolisen Afrikan ostovoimasta.

Kaikki maailman osat ovat kärsineet kriisistä, mutta kolmas maailma eli kehitysmaat ovat kärsineet eniten. Tästä syystä Oxfam-järjestö esitti tänään vetoomuksen niin sanotun ”Robin Hood” -veron puolesta.

Se on muunnelma Tobinin verosta, jonka tarkoituksena oli verottaa rahoitustuotteilla, arvopapereilla, velkakirjoilla, hyödykkeillä ja valuuttasiirroilla keinottelutarkoituksissa käytävää kauppaa. Robin Hood -veron osuus on vähäinen, 0,05 prosenttia, mutta sen avulla voitaisiin kerätä miljardeja kolmannessa maailmassa toteutettavia kehityshankkeita varten.

Vuosituhatien kehitystavoitteiden täyttämiseksi tarvitaan 35–45 miljardia, ja pankit saivat biljoonan dollarin suuruisen tukipaketin. Pankkien olisi tehtävä enemmän kuin vain maksaa laina takaisin: niiden olisi korjattava yhteiskunnalle laajassa mielessä aiheuttamansa vahingot.

Näin ollen Robin Hood -vero olisi oiva keino torjua köyhyyttä ja taata pankkien sosiaalisesti hyödyllinen panos.

Aikooko komission jäsen tarkastella vakavasti Oxfam-järjestön ehdotusta, jota Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri on ilmaissut tukevansa, ja aikooko hän antaa sille painoarvoa kauppapolitiikasta vastaavana Euroopan komission jäsenenä?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, maanosamme on rikas. EU:n on kannettava erityinen vastuu vapaan ja oikeudenmukaisen kaupan ylläpitämisestä. Rahoitusalan kriisi on aiheuttanut maailmanlaajuisen taloudellisen taantuman, jonka vuoksi, kuten todettua, kauppa supistui 10 prosenttia vuonna 2009 ja on nyt samalla tasolla kuin vuonna 2005. Kehitysmaat ovat erityisen haavoittuvassa asemassa viennin vähentyessä ja niiden on vaikea saada rahoitusta pankeilta. Esimerkiksi AKT-valtioiden kohdalla tavara-kauppa muodostaa 50 prosenttia niiden kaupasta. Nämä valtiot ovat näin ollen erittäin alttiita kriiseille. Kasvun vähentyessä prosentin verran 20 miljoonaa ihmistä vajoaa köyhyYTEEN.

Tässä EU:n on kannettava vastuunsa rikkaana maanosana ja varmistettava, että useammat ihmiset eivät vajoa köyhyYTEEN ja syrjäydy rahoitusalan kriisin vuoksi. EU:n on pyrittävä varmistamaan, että köyhimpiä valtioita tuetaan entistä enemmän ja että niiden velat mitätöidään tarvittaessa. Hyvät ystävät, tässä yhteydessä olen sitä mieltä, että monet kotimaistanne voisivat toteuttaa lisätoimia varmistukseen, että niiden antamaa apua lisätään, parannetaan ja tehostetaan. Aina ei tarvitse vedota EU:hun vaan voimme hoitaa asioita myös kotirintamalla.

Unionin kannalta tärkeimpiä painopistealoja ovat Dohan kierroksen saattaminen päätökseen ja yksinkertaisesti EU:n maatalouspolitiikan romuttaminen. On järjestötä, että rikas EU pakottaa kilpailun kautta lakkauttamaan köyhät afrikkalaistilat. Uusi vapaakauppasopimus olisi paras tapa ratkaista rahoitusalan kriisi ja estää suojelupolitiikan noudattaminen.

EU voi ja sen täytyy toimia esikuvana vapautettaessa maailmankauppaa. Maailmanlaajuistuminen ja kansainvälinen kauppa ovat pohjimmiltaan myönteisiä asioita. Suojelupolitiikka on ja on aina ollut epäkohta. Niiden teistä, jotka katsovat, että suojelupolitiikalla voitaisiin jollakin tavalla opettaa ja auttaa maailmaa, olisi otettava opikseen menneisyydestä.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, maataloustuotteiden kauppa on ala, johon pitäisi tukeutua kriisin torjumiseksi. Viime vuosina ja Maailman kauppajärjestön painostuksen alaisina olemme Euroopan unionissa ottaneet vapaaehtoisesti käyttöön lukuisia maataloustuotteiden tuotantoon ja vientiin

kohdistuvia rajoituksia. Toteutimme esimerkiksi sokerimarkkinoiden laajan uudistuksen, jonka myötä yhteisön sokerintuotanto vähentyi kolmanneksen ja useita sokerinjalostamoja suljettiin. Monilla tiloilla lakattiin viljelemästä sokerijuurikasta, työttömyys kasvoi emmekä saavuttaneet sosiaalista tai taloudellista hyötyä. Se oli lahja suurille sokerialan konserneille, jotka siirsivät tuotantonsa Euroopasta, ja nykyään tuomme sokerimme niiltä.

Meidän pitäisi mielestäni kriisiaikana suojella voimakkaasti talouttamme ja tuottajiamme. En tarkoita suojelupolitiikkaa vaan yhtäläisten mahdollisuuksien politiikkaa, jota ei tällä hetkellä sovelleta tuottajiimme. Euroopan unionissa noudatetaan lukuisia korkeatasoisia normeja, kuten esimerkiksi maatalousalalla, jossa on otettu käyttöön eläinten hyvinvointia koskevia normeja. On oikein edistää näitä normeja, mutta meidän olisi myös edellytettävä, että ne, jotka vievät tuotteita Euroopan unioniin, noudattavat samoja normeja. Jos esimerkiksi kiellämme häkkikanalat, meidän ei pitäisi samanaikaisesti tuoda munia sellaisista valtioista, joissa kyseinen menetelmä on käytössä. Samoin olisi toimittava monissa muissa tilanteissa. On noudatettava yksinkertaista sääntöä, jonka mukaan samat vaatimukset koskevat niin viejiä kuin omia tuottajiamme, koska ilman tätä sääntöä, ja talouskriisiä lukuun ottamatta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Yhdysvaltojen rahoitusalan aiheuttama rahoituskriisi kasvoi hyvin nopeasti talouskriisiksi, joka vaikutti välittömästi koko talouselämään. Väistämättömiä seurauksia olivat kuluttajien ostovoiman nopea heikentyminen, tuotannon väheneminen, työttömyyden kasvu, verotulojen väheneminen ja valtioiden talousarvioiden rahoittamiseksi tarvittavien varojen väheneminen.

Tuotannon vähentyessä koko maailmassa kaupankäynnin kohteina olevien tuotteiden arvo laski tietysti väistämättä tuotannon vähentymisen myötä. Hyvät parlamentin jäsenet, jos me näin ollen ihmettelemme nyt, miten maailmankauppaa saadaan vakautettua tai jopa kasvamaan, se onnistuu vain toteuttamalla tehokkaita toimia talouden romahtamisen pysäyttämiseksi, siten, että pyritään vakauttamaan taloutta ja käynnistämään talouskasvu vaihteittain.

Nykyinen talousjärjestelmä on niin yhteenkietoutunut ja maailmanlaajuistunut, että pidän hyödyttömänä harhaluulona luottaa rajallisiin keinoitekoihin toimiin, jotka kohdistuvat tiettyihin aloihin eivätkä tuota lisäarvoa.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, kriisi on aiheuttanut väistämättä maailmankaupan merkittävän vähenemisen. Tämä käy ilmi myös tuotannon ja sijoituksien vähenemisestä sekä kasvumahdollisuuksien rajallisuudesta. Samalla kansallisia hallituksia houkuttelee kovasti mahdollisuus ottaa käyttöön esteitä kotimaisen tuotantokyvyn suojelemiseksi.

Vuonna 2009 kävi ilmi, että kansallisten eri suojelumuotojen käyttö oli lisääntynyt hälyttävästi sekä yksittäisissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa että uusissa kehittymässä olevissa talouksissa. Tällainen suojelupolitiikka estää yhteisön talouden selkärangan muodostavien pienien ja keskisuurien yritysten pääsyn kansainvälisille markkinoille lisäämällä niihin kohdistuvia rasitteita ja rajoituksia.

Näiden ongelmien ratkaisemiseksi ja yrittäjyyden ja kaupan kannustamiseksi yhteisö tarvitsee mielestäni ennen kaikkea lujia sisämarkkinoita. Se edellyttää, että yhteisön talous on riittävän kilpailukykyinen ja innovatiivinen ja että se perustuu korkeisiin laatumormeihin. Kuten Euroopan komissiokin on pannut merkille, meidän on saavutetusta edistyksestä huolimatta jatkettava sellaisten toimien toteuttamista, joilla parannetaan koulutusjärjestelmien kykyä edistää innovatiivista ja dynaamista tietoon perustuvaa yhteiskuntaa.

Katson, että Euroopan unionin vakaa julkinen talous, jolla taataan kansallisten talouksien ja yhteisön valuutan kestävyys, on tärkeä ennakkoodellytys kaupan epätasapainotilan korjaamiseksi. Euron vakaus on erittäin tärkeää kauppakumppaneidemme luottamuksen kannalta. Vakaan kasvuperustan luomiseksi tarvittavien rakenneuudistuksien oikea-aikainen täytäntöönpano antaa lisäpontta kaupan ja sijoitustoiminnan elvyttämislle.

Viimeisimpänä vaan ei vähäisimpänä katson, että euroalueen järkevä ja nopea laajentaminen lujittaisi myös sisämarkkinoita; tästä seuraisi yhteisön jäsenvaltioiden taloudellinen yhdentymisen ja yhteisön talouden vaikutusvaltaisuuden lisääntyminen sen kansainvälisiin kumppaneihin nähden.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kuten vuoden 2009 luvut osoittavat ja kuten on jo huomautettu, vuoden 2008 alussa syntynyt rahoitusalan kriisi on vaikuttanut merkittävästi kauppaa koskeviin lukuihin.

Joka tapauksessa näyttää siltä, että olemme onnistuneet välttämään 1930-luvun kriisin kaltaisen suojelupolitiikan houkutukset, ja että uusien rajoittavien toimien kehittämissuuntaus hälveni viime vuoden lopulla. Tämä kävi ilmi komission viime vuoden lopulla hyväksymästä viidennestä kertomuksesta mahdollisista kauppaa rajoittavista toimenpiteistä.

Tällaisia rajoittavia toimia on kuitenkin otettu käyttöön monissa valtioissa, joiden taloudelliset perustat eroavat toisistaan, kuten Yhdysvalloissa, Kiinassa, Argentiinassa, Venäjällä ja Indonesiassa, mutta myös monissa kehitysmaissa. Juuri nämä maat eli kehitysmaat tarvitsevat avoimia markkinoita, jotka voivat ottaa niiden tuotteet vastaan.

Tästä syystä kehotan kehitysyhteistyöstä vastaavaa komission jäsentä De Guchtia edistämään laaja-alaisempaa ja vapaampaa maailmankauppaa sekä pyrkimään siihen, että Euroopan unioni ottaisi johtoaseman vähennettäessä suojelupoliittisia esteitä kehittyneissä valtioissa ja että kehitysyhteistyö sitouduttaisiin ottamaan voimakkaammin huomioon kauppaneuvotteluissa.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maailmankaupan vähentyminen on mielestäni ylittänyt selvästi varsinaisen taantuman rajat. Tutkimuksien mukaan se, että pankit eivät myönnä rahoitusta yrityksille, johtuu laajalti kaupankäynnin hidastumisesta.

Haluan esittää kaksi kysymystä. Mitä on ensinnäkin tapahtunut kaupan monenvälisestä rahoittamisesta koskeville kansainvälisille sitoumuksille? Toiseksi, millaisia tuloksia on saavutettu joustavamman rahoituskehityksen myötä, jonka tarkoituksena on helpottaa yritysten rahoituksen saantia yhteisössä?

Maailmankaupasta todettakoon, että Maailman kauppajärjestön säännöt ja sitoumukset ovat laajalti estäneet kaupan alaa koskevien rajoittavien toimien käyttöön ottamisen, millä on samanaikaisesti taattu tarvittava joustavuus talouden elvyttämiseen tähtäävien politiikkojen hyväksymiseksi.

Kehotamme kuitenkin komissiota valvomaan tiiviisti kauppakumppaniemme toteuttamia toimia ja niiden vaikutusta yhteisön vientiin, kuten EU:n merkittävien kauppakumppanien noudattamaa, kotimaisten tuotteiden ostamista kannustavaa politiikkaa. Samalla ei pidä jättää huomioimatta joidenkin kehittyneissä olevien talouksien viennin dynaamista kasvua.

Tässä tapauksessa korostan erityisesti yhteisön tuotteiden kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla: ne olivat olemassa jo aiemmin, eikä niiden olemassaolo ole ollut riippuvainen taloudellisesta kriisistä.

Totean lopuksi, että meidän on muun muassa saavutettava vastavuoroisuus kauppakumppaneihimme nähden ja markkinoillepääsyn osalta, palautettava tasapuoliset kilpailuolot kansainvälisille markkinoille ja varmistettava, että tuotuihin tuotteisiin sovelletaan samoja sääntöjä kuin EU:ssa tuotettuihin tuotteisiin.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, (osa puheesta ei kuulunut) on jo nyt hyvin vaikeassa tilanteessa maailmanlaajuisen taantuman ja joidenkin tuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän vähentymisen vuoksi. Suojelupolitiikka aiheuttaa kuitenkin lisää ongelmia kansainväliselle kaupalle ja suoraan EU:n eduille.

Venäjä on yksi kansainvälisen kaupan toimijoista, jotka ovat ottaneet käyttöön kaupan kohdistuvia haitallisia lisäesteitä. Venäjä on kantanut rahoitusalan kriisin alusta alkaen niin sanottuja ”väliaikaisia” kriisin vastaisia tulleja joistakin tuontituotteista, kuten lihasta ja maitotuotteista, huonekaluista sekä terästuotteista. Toinen muistuttamisen arvoinen esimerkki on väliaikainen huumetulli, jonka Venäjä on asettanut EU:n viejille.

Vielä hälyttävämpää on, että Venäjän, Valko-Venäjän ja Kazakstanin välinen tulliliitto tuli voimaan 1. tammikuuta 2010. Tästä seurasi, että korotetut tullimaksut kohdistuivat yhteensä 30 prosenttiin EU:n tuoteryhmistä. Suurin ongelma on tietysti se, että Venäjä, Valko-Venäjä ja Kazakstan eivät ole WTO:n jäseniä, eivätkä WTO:n säännöt, joilla rajoitetaan tuontitullien yksipuolista korottamista ja muita kauppaa rajoittavia toimia, näin ollen sido niitä. Meillä ei ole Venäjän kanssa yhteistä riitojenratkaisumenettelyä, koska se ei ole WTO:n jäsen.

Arvoisa komission jäsen, esitän teille kaksi kysymystä. Mitä mieltä komissio on EU:n tämänhetkistä kaupan alan ongelmista Venäjän kanssa? Entä onko laadittu erityistä strategiaa Venäjän WTO-jäsenyyden tarkastelemiseksi?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme kuulleet monessa yhteydessä todettavan, että maailmankauppa on vähentynyt huomattavasti kuluneiden kolmen kuukauden aikana huolimatta Maailman kauppajärjestön useiden jäsenvaltioiden menestyksellisistä yrityksistä pitää

markkinat mahdollisimman avoimina. Olen myös hyvin kiitollinen siitä, että Euroopan unioni on tältä osin toiminut erittäin tehokkaasti ja jättänyt lähestulkoon kaikki suojelupoliittiset toimet toteuttamatta.

Kotimaassani on tapana sanoa, että hyökkäys on paras puolustus. Haluaisin tarttua siihen, mitä jäsen Andriksen lausui juuri Venäjällä toteutetuista erityistoimista. Meidän on pohdittava, mitä tehokkaita keinoja meillä on käytettävissämme, jotta voimme hyökätä niitä kauppakumppaneita vastaan, jotka eivät ole noudattaneet G20-valtioiden tekemiä sopimuksia, jotka ovat toteuttaneet suojelupoliittisia toimia, jotka ovat sulkenee markkinat ja joiden vuoksi maailmantalous on syöksynyt vielä syvemmälle kuin se muutoin olisi.

Eikö meidän olisi syytä hyödyntää ennakoivammin Globaali Eurooppa -strategiaamme ja panna sen sisältämät kohdat määrätietoisesti täytäntöön? Eikö nyt ole oikea aika edistää etujamme ennakoivasti sen sijaan, että vain ehkäisemme suojelupoliittikan noudattamista? Mielessäni on mahdollinen uusi aloite, jonka myötä saavutamme vihdoinkin edistystä WTO:ssa. Katson, että meidän olisi toimittava johdonmukaisesti ja neuvoteltava nopeasti vapaakauppasopimuksista. Olemme saavuttaneet tuloksia Etelä-Koreassa. Mitä olemme saavuttaneet Intiaan, Kanadaan, Kolumbiaan ja Peruun nähden? Eikö olisikin erittäin myönteistä, että onnistuisimme nyt edistämään niiden kanssa tehtäviä vapaakauppasopimuksia?

Monet muut jäsenet ovat viitanneet kehitysmaihin. Eikö nyt olekin ihanteellinen tilaisuus edistää viimein talouskumppanuussopimuksia, jotta kehitysmaat ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot (AKT) voisivat paremmin yhentyä maailmankauppaan ja jotta voidaan toteuttaa tehokkaita toimia taloudellisen kasvun synnyttämiseksi ja köyhyyden torjumiseksi? Viime vuosikymmeninä on käynyt selväksi, että kasvu on ollut voimakkainta maailmankauppaan osallistuvissa valtioissa. Arvoisa komission jäsen De Gucht, odotan mielenkiinnolla vastaustanne.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että kauppasuhteemme nopeasti kehittyviin valtioihin eivät ole staattisia. Vaikka esimerkiksi unionin ja Kiinan kasvuvauhdit eroavat tyystin toisistaan, unionia vastaan sovelletut tullien ulkopuoliset esteet, joita pidettiin vähemmän merkittävänä, kun Kiinan talous oli kooltaan vähäisempi, vaikuttavat meihin entistä voimakkaammin, kun Kiinan suhteellinen merkitys kasvaa ja unionin merkitys vähenee.

Samalla kun suhteellinen kokomme pienenee, myös neuvotteluasemamme heikkenee. Niinpä unionille tarjoutuu tässä yhteydessä tilaisuus edistää politiikkaansa, vähentää tehokkaasti viennin esteitä nopeasti kehittyvissä valtioissa sekä rajoittaa sosiaalista ja ympäristöalan polkumyyntiä. Aikaa on kriisin vuoksi entistä vähemmän hukattavana.

Totean toiseksi, että suhteiden muuttuessa on entistä tärkeämpää korostaa transatlanttisia kauppasuhteita ja edistää toimivampia Yhdysvaltain markkinoita, jotta lisätään transatlanttista kauppaa ja laajennetaan molemmin puolin Atlanttia sijaitsevien osapuolien neuvotteluvaltuuksia.

Tässäkin unionille tarjoutuu tilaisuus: transatlanttisten markkinoiden luominen kestää pitkään, koska kyse on monimutkaisesta prosessista. Miten tärkeinä Yhdysvallat pitää näitä suhteita? Se, että presidentti Obama ei osallistu Madridin tulevaan huippukokoukseen, ei valitettavasti ole rohkaiseva merkki.

Onkin kysyttävä, pitääkö komissio tarpeellisenä toteuttaa kiireellisiä toimia, vaikka meillä on edelleen tarvittavaa neuvotteluvoimaa.

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, taloudellinen ja rahoituksellinen myrsky, josta olemme juuri selvinneet, on aiheuttanut paljon vahinkoa. Taloutemme ovat tuuliajolla ja pyrimme edelleen kaikin tavoin tasapainoon määrätietoisiin kehittymässä oleviin talouksiin nähden.

Arvoisa Euroopan komission jäsen, teidän on nyt aika johtaa kunnianhimoista ja merkityksellistä yhteisön kauppapolitiikkaa, jolla pyritään anteksi pyytelemättä puolustamaan kaupallisia etujamme ja joka perustuu markkinoiden molemminpuoliseen avoimuuteen ja kilpailuetujemme hyödyntämiseen.

Euroopan unionin on ensinnäkin löydettävä kultainen keskitie äärimmäisen vapaan kaupan ja suojelupoliittikan välillä. Tähän päästään mielestäni siten, että luodaan oikeudenmukaisen kaupan kehys. Euroopan unionilla on aseinaan tiettyjä arvoja, kuten teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen, sijoituksiin liittyvä oikeudenmukaisuus, markkinoille pääsy, tullien ulkopuolisten kaupan esteiden torjunta ja sosiaali- ja ympäristöalan normien noudattaminen. Niinpä unioni on velvollinen varmistamaan, että Intia ja Kiina hyväksyvät nämä arvot periaatteina; ne ovat kehittymässä olevia talouksia, jotka ovat asiakkaitamme ja kilpailijoitamme mutta myös kumppaneitamme.

Arvoisa komission jäsen, sen lisäksi, että kauppaa on tasapainotettava, teidän on osallistuttava yhteisön yritysten kilpailukykyyn vahvistamiseen. Miten se onnistuu? Innovaatio, sijoittaminen tutkimukseen ja kehitykseen sekä kilpailukykyisten yritysryppäiden kansainvälinen vaikutus näyttävät olevan keskeisiä tekijöitä, joiden avulla selviämme kriisistä.

Meidän on myös kohdistettava toimmme innovatiivisiin yrityksiin, erityisesti pk-yrityksiin, vapauttamalla ne liiallisista hallinnollisista ja verotuksellisista rasitteista, sekä ympäristöystävälliseen teknologiaan ja palveluihin.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Meidän on otettava kantaa peruskysymykseen eli siihen, hyödyttääkö vapaa kauppa eli WTO:n valvoma nykyinen järjestelmä ihmisiä vai olisiko syytä harkita uutta ohjaavaa periaatetta, jota en itse nimittäisi suojelupolitiikaksi vaan taloudelliseksi itsemääräämisoikeudeksi. Ehdotan, että tarkastelemme näiden kahden ohjaavan periaatteen välisiä eroja kolmella alalla. Mitä maailmankauppa tarkoittaa nykyisessä muodossaan ja laajuudessaan, kun on kyse työpaikkojen luomisesta ja säilyttämisestä yhteisössä, erityisesti, kun ajatellaan Euroopan valtioissa toimivia pienkauppiaita, pk-yrityksiä, perheyriityksiä ja pienviljelijöitä, jotka ovat joutuneet tuuliajolle ja joiden menestyminen on uhattuna maailmanlaajuisen vapautetun maailmankaupan vuoksi? Solidaarisuudesta puheen ollen: hyödyttääkö se köyhiä kehitysmaita, että niiden on pakko avata markkinansa maatalouden ja teollisuuden kehittämisen sijaan? Onko ympäristölle hyväksi, että tuotteita kuljetetaan pitkiä matkoja?

Ehdottaisin ensinnäkin, että harkitsemme – ainakin maatalous- ja elintarvikealaan liittyen – elintarvikeomavaraisuuden käyttöön ottamista. Se tarkoittaa, että kunnilla ja valtioilla on oikeus päättää, mitä tuotteita ne haluavat tuottaa, miten ne tuotetaan ja miten ne sitten myydään. Kuluttajilla on oikeus laadukkaisiin, terveellisiin ja ravintopitoisiin elintarvikkeisiin. Olemme tietoisia siitä, että tuhansien kilometrien päästä kuljetetut elintarvikkeet eivät ole sellaisia, vaan paikallisesti tuotetut, käsitellyt ja myydyt elintarvikkeet.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Haluaisin onnitella komission jäsentä hänen uudesta nimityksestään tehtävään. Voisiko hän antaa tarkempia tietoja talouskriisin vaikutuksista maataloustuotteiden maailmankauppaan? Jäsen Andriksen mainitsi jo Venäjän federaation, joka ilmoitti olevansa valmis kieltämään siipikarjanlihan tuonnin vuoteen 2015 asti, koska siten katetaan kotimaiselle tuotannolle asetetut vaatimukset.

Otaen huomioon, että kilpailukykyisemmän maatalousjärjestelmän edistäminen avoimessa maailmanlaajuisessa kauppaympäristössä on yksi tehtävistä, jotka puheenjohtaja Barroso antoi uudelle maataloudesta vastaavalle komission jäsenelle, käytän hyväkseni komission jäsenen läsnäoloa istuntosalissa ja kysyn häneltä, millaista yhteistyötä hän aikoo tehdä maataloudesta vastaavan kollegansa kanssa Dohan kierrokseen sisältyvien neuvottelujen saattamiseksi päätökseen?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että komissiota on syytä onnitella sen johdosta, että se torjui Maailman terveysjärjestön WHO:n hiljattain tekemän ehdotuksen, jonka mukaan meidän olisi kiellettävä verovapaan alkoholin myynti. Jos ehdotus olisi hyväksytty, yhteisön taloudelle aiheutuvat kustannukset olisivat nousseet kahteen miljardiin euroon ja yhteisössä olisi menetetty satoja työpaikkoja. Ehdotus perustui enemmänkin moralisoivaan saarnaamiseen kuin WHO:n esittämiin tieteellisiin todistuksiin, ja onneksi komissio hylkäsi sen.

Toinen asia, jonka haluan tuoda esille, on, että pankit olivat ensisijaisesti vastuussa useista tällä hetkellä havaittavista epäkohdista – mutta mitä tapahtui? Uuden teorian mukaan ne olivat liian suuria epäonnistumaan. Itse olen sitä mieltä, etteivät ne olleet liian isoja epäonnistumaan vaan ne olivat astuneet liian suuriin saappaisiin. Tämä käy ilmi moraalittoman suurista palkoista ja pöyristyttävistä bonuksista, joita joillekin maksetaan. Yhdenkään pankkiirin ei pitäisi saada korkeampaa palkkaa kuin hänen kotimaansa pääministerin, ja meidän olisi pyrittävä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälinen kauppa on rahoitusalan ohella maailmantalouden osa, joka on kärsinyt eniten talouskriisin johdosta. On arvioitu, että maailmankaupan tulos putosi viime vuonna 10 prosenttia kriisin vuoksi. Lisäksi monissa valtioissa taantumien torjumisen perusvälineenä käyttöön otettu suojelupolitiikka vaikuttaa epäedullisesti kauppaan. Kenellekään ei pitäisi olla epäselvää, mitä etua vapaakaupasta on maailmanlaajuisessa taloudessa. Voidaan turvallisesti todeta, että vauraus, joka saavutettiin vapaan markkinatalouden maissa 1900-luvun jälkimmäisellä puoliskolla, oli

laajalti kyseisellä kaudella dynaamisesti kehittyneen vapaakaupan ansiota. Maailmankaupan romahtaminen, työttömyyden kasvu erityisesti kehitysmaissa ja siitä aiheutunut köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen lisääntyminen muodostavat epäsuotuisan suuntauksen, joka voidaan pysäyttää palauttamalla dynaaminen kaupankäynti oikeudenmukaisilla ja tasapuolisilla...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aloitan onnittelemalla teitä nimityksestänne komission jäsenen tehtävään. Olemme tyytyväisiä näin taitavan ja menestyneen poliitikon ja tunnetun liberaalin valinnasta komission jäseneksi. Tarvitsette koko suostuttelutaitonne antaaksenne uutta pontta EU:n kansainväliselle kauppapolitiikalle. Suojelupoliittisia suuntauksia on torjuttava. Historia osoittaa selvästi, että maailmankauppaan osallistuneet valtiot ovat kasvaneet muita valtioita voimakkaammin.

Myös maailmanjärjestys on uudistunut. Joissakin asiaan liittyvissä valtioissa, kuten esimerkiksi Kiinassa, noudatetaan valtion kapitalismiin perustuvia järjestelmiä, joskin täysin erilaisia menetelmiä käyttäen. Niinpä kehotan komissiota laatimaan uuden maailmankauppaa koskevan strategian. On selvää, että meidän on edistettävä Dohan kehityskierrosta, koska monenvälinen lähestymistapa on se oikea. Meidän on kuitenkin toteutettava kaikki mahdolliset toimet edistääksemme Kiinan-suhteita.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, palaan asiaan, jonka kaksi muuta puhujaa mainitsi. Arvoisa komission jäsen De Gucht, olette onneksi vastuussa myös transatlanttisesta talousneuvostosta TTN:stä. Olisin kiitollinen siitä, että sijoittaisitte sen aivan esityslistanne kärkeen, jotta voisimme ratkaista kaikki mainitsemamme ongelmat.

Tilanne on edelleen se, että yhteisö ja Yhdysvallat vastaavat lähes 60 prosentista maailmantalouden suorituskyvystä. Jos onnistuisimme poistamaan edes murto-osan transatlanttisilla markkinoilla vallitsevista kaupan esteistä, voisimme tehdä paljon enemmän kansalaisten ja tietysti työntekijöiden hyväksi kuin monien muiden toimien avulla, joita olemme pyrkineet voimakkaammin edistämään kuluneiden viiden vuoden aikana. Olisin hyvin kiitollinen, jos voisitte kiinnittää huomiota TTN:ään.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, jos minun pitäisi yrittää vastata harkitusti kaikkiin esitettyihin kysymyksiin ja esille otettuihin asioihin, tarvitsisin uskoakseni ainakin puoli tuntia. Minulla on vain pari, kolme minuuttia aikaa, mikäli olen ymmärtänyt oikein.

Näin ollen esitän aluksi yleisen huomautuksen. En todellakaan pidä suojelupoliittikkaa ratkaisuna. Uskoittepa siihen tai ette, historiaa tarkastellessa käy ilmi, että valtioidemme vauraus perustuu kansainväliseen kauppaan.

Toiseksi yhteisön talous on muuttuva, mikä tarkoittaa, että meidän on harjoitettava tuontia voidaksemme harjoittaa vientiä. Ajatus siitä, että voimme harjoittaa vientiä ilman tuontia, on täysin väärä ja tosiasioiden vastainen.

Olen siis vakaasti sitä mieltä, että meidän on tehtävä vapaakauppasopimuksia merkittävien taloudellisten kumppanien kanssa, että Dohan kierroksen onnistumista on tuettava ja että kansainvälisen kaupan vapauttamista on edistettävä, mutta se ei tarkoita sitä, että meidän ei pitäisi ottaa huomioon, että kansainvälisen kaupan on myös oltava oikeudenmukaista ja että meillä on oikeus suojella etujamme. Komissio aikoo tarvittaessa tehdä niin, ja aiomme hyödyntää käytössämme olevia kaupansuojakeinoja torjuaksemme mielestämme epäoikeudenmukaisia kaupan vääristymiä.

Myös hyvin yksityiskohtaisia kysymyksiä on esitetty, kuten esimerkiksi jäsen Jadot'n kysymys, joka koskee WTO:ssa 4. helmikuuta järjestettyä kokousta ja sen tuloksia. Kokouksen tärkein viesti oli, että palvelukaupan yleissopimuksen säännöissä ei evätä valtioiden oikeutta varmistaa tehokas rahoitusalan sääntely. Syynä on, että palvelukaupan yleissopimukseen sisältyy hyvin laaja soveltamisala rahoitusalan vakauden varmistamiseksi toteutettavia toimia varten, joten tämä rahoitusalan asetus ei ole kansallisella eikä yhteisön tasolla palvelukaupan yleissopimuksen sääntöjen vastainen.

Tästä siirryn tarkastelemaan sen kriisin alkuperää, jota käymme parhaillaan läpi. Toivottavasti enemmistö kannattaa meitä. Olen aivan vakuuttunut siitä, että kriisi on vaikuttanut merkittävästi kauppaan, mutta kriisin syynä on rahoitusalan epätasapaino, joka puolestaan johtuu rahoituslaitoksien tekemistä täysin vääristä valinnoista. Rahoitusalan kriisi ei syntynyt Euroopassa vaan se lähti Yhdysvalloista ja levisi Eurooppaan ja muualle maailmaan.

Olen samaa mieltä siitä, että pari vuotta sitten syntynyt elintarvikekriisi, jota ei ollut vielä täysin ratkaistu ja niin sanoakseni sisäistetty, voimisti epätasapainoa erityisesti kehitysmaissa. Paljon voidaan sanoa

kehitysmaista, hyvästä hallinnosta ja niin edelleen, mutta kehitysmaita ei todellakaan voi syyttää rahoitusalan kriisin alulle panemisesta. Se on päivänselvää. Kehitysmaat ovat kärsineet suuresti kriisistä, mikä olisi otettava asianmukaisesti huomioon.

Jotkut jäsenet, viimeksi jäsenet Caspary ja Jadot, kysyivät, mitä aiomme tehdä TTN:n ja Kiinaa koskevan strategisen aloitteen suhteen.

Olen sitä mieltä, että ainoa tarkoituksenmukainen keino vastata Kiinan taloudelliseen kehitykseen – mitä emme sivumennen sanottuna onnistu pysäyttämään – on voimistaa itseämme. Tämä on mielestäni ainoa tarkoituksenmukainen keino.

Kun asiaa tarkastellaan kauppavajeen kannalta, on totta, että kauppavaje Kiinaan nähden on kasvanut merkittävästi, mutta kun tarkastellaan maailmanlaajuisia kauppavajeita Aasiaan nähden, kauppavaje Kiinaan nähden ei olekaan kasvanut niin paljon. Myös Aasian sisällä tilanne on se, että muut Aasian valtiot kohtaavat hyvin ankaraa kilpailua Kiinan taholta.

Meidän olisi siis voimistettava itseämme. Esimerkiksi näiden transatlanttisten markkinoiden päätökseen saattaminen on yksi parhaista vastauksistamme.

Eräässä parlamentin pyynnöstä hiljattain laaditussa kertomuksessa todetaan, että jos yhteisön ja Yhdysvaltojen välisen kaupan tullien ulkopuolisia esteitä onnistutaan vähentämään 50 prosenttia, vaikutus olisi paljon Dohan kierroksen vaikutusta suurempi. Tämän johdosta on syytä toteuttaa toimia, mikä ei kuitenkaan ole helppoa.

Dohan kierroksesta olen vakaasti sitä mieltä, että se olisi yritettävä saattaa päätökseen, koska siihen liittyy paljon tärkeitä seikkoja, kuten se, ettei nykyisiä tullimaksuja voida enää korottaa ja että voisimme lakkauttaa ne. Toiseksi Dohan kierrokseen sisältyy voimakas ympäristöalaa koskeva lähestymistapa, edellyttäen tietysti, että onnistumme ylläpitämään sen nykytilassa, ja tämän olisi oltava Euroopan komission tavoitteena.

David Martin esitti myös kysymyksen Robin Hood -verosta. Totean ensinnäkin pitäväni paljon enemmän Robin Hood kuin Tobin-nimestä. Tästä huolimatta pelkään kuitenkin, että Robin Hood -veroon kohdistuvat samat ongelmat kuin Tobinin veroon eli että tämä voidaan toteuttaa vain maailmanlaajuisesti. On myös muistettava, että veron toteuttaminen maailmanlaajuisestikin edellyttää hyvin kallista täytäntöönpanomenettelyä. Puheenjohtaja Barroso totesi Tobinin verosta, että olemme valmiit kannattamaan sitä niin kauan kun kaikki muutkin kannattavat sitä, mikä on tässä kaikessa tietysti ongelmana.

Lausun vielä muutamia sanoja – asiasta esitti kysymyksen muiden muassa jäsen Higgins – keinottelusta ja mitä siitä seurasi, myös Kreikkaan nähden.

Keskustelussa ei tarkastella Kreikkaa, joten en syvenny asiaan yksityiskohtaisesti, mutta olen vilpittömästi sitä mieltä, että Kreikka on itsekin syyllinen tilanteeseen. Moraalinen riskinotto on asia, jota ei voida hyväksyä maailmanlaajuisessa taloudessa eikä Euroopan unionissa. Euroopan unionin jäsenyydestä seuraa myös velvoitteita. Näin ollen jäsenvaltioiden, jotka joutuvat vaikeuksiin ja joita olemme tietysti valmiit tukemaan ja auttamaan aina kun se on mahdollista, olisi myös ymmärrettävä, että niiden on noudatettava sääntöjä; jos ne noudattavat sääntöjä, on todennäköistä, että ne eivät joudu vaikeaan tilanteeseen, jossa ne nyt ovat.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Maailmantalouden kutistuminen on vaikuttanut erityisen tuhoisasti Keski- ja Itä-Euroopan valtioihin, koska kysynnän väheneminen kohdistui ensisijaisesti tuotteisiin, jotka ovat viennin kannalta keskeisessä asemassa, kuten autot, kulutuselektroniikka ja niin edelleen. Nämä valtiot ovat kärsineet samanaikaisesti myös luottokriisistä. Vientiä olisi erittäin tärkeää lisätä, jotta varmistetaan, että valtiot toipuvat tästä kaksinkertaisesta paineesta aiheutuvista vaikeuksista ja sosiaalisista ongelmista, kuten kasvavasta työttömyydestä. Vientiä harjoittavien tahojen toiminnan rahoittaminen vaikuttaa olevan tällä alalla merkittävä este, koska maksuajat ovat pidentyneet, lainoista on tullut kalliimpia ja niitä on vaikeampi saada, samalla kun luottovakuutusehdot ovat myös koventuneet. Tästä syystä ohjelmia olisi kehitettävä siten, että ne kohdistetaan kyseisiin valtioihin, erityisesti EU:n jäsenvaltioihin, jotta niitä autetaan ratkaisemaan nämä ongelmat.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) 1990-luvun ulkoistamissuuntaus on johtanut siihen, että sekä pääomat että asiantuntemus on siirtynyt ulkomaille maailmantalouden kehityksessä. Koska työpaikkoja on

perustettu ja perustetaan valtioihin, joissa maksettavat palkat ovat alhaisia, keskipalkat ovat laskeneet Keski- ja Itä-Euroopassa, mikä on puolestaan alentanut kulutustasoa. Tästä seuraa, että yhteisön yritykset eivät enää saa suurinta osaa tuotostaan tuottamalla tavaroita, mikä on niiden ydinliiketoiminta-ala. Yritykset yrittävät kohentaa tulostaan rahoitustoimilla ja keinottelulla. Tästä meidän on aloitettava. On asetettava kiintiö sille, miten paljon tavalliset pääomayhtiöt voivat sijoittaa arvopapereihin ja osakkeisiin, ja sille, miten suuren osuuden varannostaan ne voivat tallettaa rahoituspakettien muodossa kolmansiin valtioihin. Toiseksi on määriteltävä säännöt sellaisia yrityksiä varten, jotka ovat kärsineet vahinkoa kriisin johdosta. Kolmanneksi talous tarvitsee tuoretta pääomaa pankkeja varten, jotka olivat kriisin merkittävimpiä aiheuttajia, mutta myös – ja mikä tärkeämpää – rahansiirtoja koskevia uusia säännöksiä, lainapakettien myyntiä koskevia tarkkoja suuntaviivoja ja uuden kukoistavan kauppatoiminnan riippumattoman valvontaelimen, joka valvoo myös lyhyeksi myynnin kaltaisia kiellettäviä aloja.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Mikäli jäsen Moreiran juuri esittämät ennusteet pitävät paikkansa, maailmankaupan ennakoitu taantuma on suurin toisen maailmansodan jälkeen. On sanomattakin selvää, että sekä Euroopan unionin jäsenvaltiot että ne valtiot, jotka eivät kuulu yhteisöön, toteuttavat toimia kilpailukyvyn parantamiseksi ja kriisin seurauksista selviämiseksi. Talouspoliittisen tutkimuskeskuksen (Centre of Economic Policy Research) tutkimuksista on käynyt ilmi, että G20-valtioiden ensimmäisen kriisikokouksen jälkeen on tehty 425 lainsäädäntöaloitetta kriisin seurauksien torjumiseksi. Jotkin valtiot ovat turvautuneet suojelupoliittisiin käytäntöihin, kun taas toiset yrittävät vapauttaa kauppaa. Ottaen huomioon, että talous muodostuu toisiinsa kytketyistä yksiköistä, valvooko Euroopan komissio, että lainsäädäntöaloitteita tehdään sekä Euroopan unionissa että maailmanlaajuisesti? Ottaako Euroopan komissio aloitteet huomioon toteuttaessaan kriisin vastaisia toimia? Suojelupoliittisten ja vapauttavien toimien kasaantuessa syntyy tilanne, jossa ne sulkevat toinen toisensa pois eivätkä vaikuta maailmankauppaan.

19. EU:n ja Etelä-Korean vapaakauppasopimus (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Daniel Casparyn, Peter Šťastnýn, Paweł Zalewskin, David Martinin, Gianluca Sustan, Kader Arifin, Michael Theurerin, Niccolò Rinaldin, Metin Kazakin, Marielle De Sarnezin ja Jan Zahradilin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmän, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ja Euroopan konservatiivien ja reformistien puolesta komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä, joka koskee EU:n ja Etelä-Korean vapaakauppasopimusta (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, neuvottelut sopimuksesta Etelä-Korean kanssa ovat päättyneet ja asiakirjat on parafoitu. Se on erittäin hyvä asia. Jos kuitenkin tarkastelemme sopimuksen yksityiskohtia, näyttää siltä, että nopeus oli tärkeämpää kuin perusteellisuus. Olen saanut vaikutelman, että edeltäjänne halusi saada sopimuksen allekirjoitetuksi hinnalla millä hyvänsä, jotta hän kokisi ainakin yhden onnistumisen virkakautensa aikana.

Olemme tietoisia useista asiantuntijaraporteista, jotka laadittiin ennen neuvottelujen aloittamista ja joissa ilmaistiin selkeästi monia mahdollisia hyötyjä Euroopan teollisuudelle ja Euroopan taloudelle. Vaikutus on todennäköisesti myönteinen kone-, kemian-, lääke-, elintarvike- ja palveluteollisuuden aloille. Kaikki nämä alat ja monet muut toivovat sopimuksesta merkittäviä hyötyjä. Suurimmat vastalauseet tulevat kuitenkin autoteollisuudesta. Ratkaisemattomat kysymykset koskevat tullinpalautusjärjestelmää, ulkomaisten toimittajien osien määrää eteläkorealaisissa autoissa ja ympäristönormeja.

Haluaisin, että emme ainoastaan käsitelisi vaan ratkaisisimme monet näistä ongelmista tulevien kuukausien aikana suojamekanismeilla ja suojoitoimenpiteistä annetulla asetuksella. Parlamentin jäsenet voivat äänestää ainoastaan vapaakauppasopimuksen puolesta, jos olemme käsitelleet autoteollisuuden perustellut huolenaiheet ja sisällyttämme suojamekanismeihin aidosti tehokkaita ratkaisuja.

Suojamekanismien teksti julkaistiin internetissä tänään, mutta minulla ei valitettavasti ole vielä ollut mahdollisuutta lukea sitä. Haluan ryhmäni puolesta tarjota teille mahdollisuuden tehdä yhteistyötä meidän kanssamme sopivan EU:n tasoisen asetuksen laatimiseksi, jotta voimme varmistaa, että vapaakauppasopimuksessa huomioidaan autoteollisuuden edut.

Gianluca Susta (ALDE), laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, näyttämölle on tullut uusia maailmanluokan toimijoita, joista osaa pidettiin vielä jokin aika sitten kehitysmainana.

Tämän on muutettava sekä kulttuuriin että muihin näkökantoihin perustuvaa lähestymistapaamme vapaakauppaan sekä Euroopan unionin ja sen suurimpien kilpailijoiden välisen suhteen konkreettisiin

ilmiöihin. Kyseistä suhdetta hoidetaan tällä hetkellä taikasanoilla, joita ei vielä ole Euroopan komission sanavarastossa. Ne ovat vastavuoroisuus, Euroopan etu, polkumyynnin torjuminen ja tullisteiden torjuminen.

Tämä on tausta Korean vapaakauppasopimukselle, joka sivumennen sanoen hämmensi kahta komission jäsentä – sisämarkkinoista ja palveluista vastaavaa komission jäsentä ja työllisyydestä vastaavaa komission jäsentä – sekä muutamia hallituksia.

Mitkä ovat kahdenvälisen sopimuksen todelliset edut, kun 50 prosenttia Euroopan unionin ja Korean välisestä kaupasta koskee autoalaa ja kun ero 700 000 Koreasta tänne tuodun auton ja 27 000 Euroopasta Koreaan viedyn auton välillä on räikeän ilmeinen? Mitä järkeä on tarjota noin 1 600 euron epäsuora tuki kutakin Euroopan unionissa myytyä korealaista autoa kohti samaan aikaan, kun joidenkin EU:n jäsenvaltioiden hallituksilla on vaikeuksia tarjota kannustimia autojen ostamiselle ja myymiselle kulutuksen elvyttämiseksi? Miten voimme jättää huomiotta myös tekstiili- ja elektroniikka-aloja koskevat vakavat epäilyt?

Arvoisa komission jäsen, emme tyydy siihen, että meille kerrotaan ties monettako kertaa, kuten Catherine Ashton kertoi ennen teitä, että tästä on hyötyä kemian, lääketieteen tai maatalouselintarvikkeiden alalle, koska se ei ole mitään tekstiili-, elektroniikka- ja ennen kaikkea autoalalle tai rahoituspalveluille koituihin seurauksiin verrattuna. Voiko olla mahdollista, että Eurooppa on tämänhetkisistä kriisistä huolimatta jälleen kerran valitsemassa kehitykselle talousvaihtoehdon?

Me kaikki toivottimme uuden Euroopan toiveikkaina tervetulleeksi Lissabonissa. Eurooppa ei kuitenkaan voi laiminlyödä vastuutaan Euroopan eduista kaikkialla maailmassa, etenkin nykypäivänä. Yhdysvallat tekee kaikkensa puolustaakseen Boeingia Airbusia vastaan ja Argentiinan hallitus uhkaa pakkolunastaa Telecomin.

Sopimus Korean kanssa käytännössä laillistaa pass-through-rahoituksen Kiinan kanssa, mikä on tähän saakka ollut laitonta. Tämä on tilanne, jossa suurimpien yritystemme on pakko toimia. Niiden takana on satojatuhansia työntekijöitä ja perheitä, jotka näkevät tulevaisuutensa haihtuvan savuna ilmaan, eivät siksi, että he tuottaisivat heikkolaatuisia palveluja tai tuotteita vaan siksi, että kehnosti määritettyjen etujen annetaan mennä ilmeisempien ja puolueettomampien etujen edelle.

Luotamme ymmärtäväisyyteenne, arvoisa komission jäsen, ja toivomme, että vältätte hätäisiä ratifiointeja, joihin saattaa liittyä kestäättömiä päätöksiä sopimuksen kaupallisen puolen väliaikaisesta soveltamisesta ennen ratifiointia tai ainakin päätöksiä, joita ei voi hyväksyä ennen kuin kahdenvälistä suojalauseketta koskeva asetus on määritetty selkeästi. Tämän lausekkeen hyväksyminen edellyttää tavanomaista lainsäädäntömenettelyä, jota on pidettävä ensimmäisenä vaiheena suositeltavuuden arvioinnissa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Michael Theurer, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Lissabonin sopimus käynnistää uuden vaiheen komission, neuvoston ja parlamentin yhteistyössä. Euroopan kansalaisten suoraan valitseman parlamentin yhteispäättöosoikeus antaa meille mahdollisuuden tuoda demokratian takaisin kauppapolitiikan päätöksiin. Tämä on oikea ratkaisu, koska sillä on vaikutuksia jäsenvaltioissa asuville työntekijöille ja kuluttajille.

Vapaa ja oikeudenmukainen kauppa on Euroopan vaurauden perusta. Siksi meidän on vastustettava päättäväisesti protektionistisia pyrkimyksiä. Vapaakauppasopimukset, kuten tämä sopimus Etelä-Korean kanssa, voivat tuoda merkittävän panoksen maailmankaupan, kasvun ja työllisyyden edistämiseen. Tällaisten sopimusten luonteeseen kuitenkin kuuluu, että tarkasta rakenteestaan riippumatta ne tuovat joillekin teollisuudenaloille muita enemmän etuja. On meidän tehtävämme parlamentissa punnita huolellisesti vaikutukset eri teollisuudenaloille ja sektoreille EU:ssa. Tätä varten tarvitsemme aiheeseen liittyvät tiedot ja vaikutustenarvioinnit, ja on komission tehtävä toimittaa ne. Useista valiokunnassa ja täysistunnossa esitetyistä pyynnöistä huolimatta emme kuitenkaan vielä ole saaneet tietoja, joita voisimme pitää tyydyttävinä. Tästä syystä Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä esittää tämän kysymyksen yhdessä muiden ryhmien kanssa.

Tähän mennessä saamiemme tietojen mukaan sopimus tarjoaa Euroopassa mahdollisuuksia palvelualalle, koneiteollisuudelle ja tehtaiden rakentamiselle, kemianteollisuudelle ja maatalousalalle. Huolena on kuitenkin se, että sopimuksella on kielteinen vaikutus autoteollisuudelle sekä tekstiili- ja elektroniikka-aloille.

Vapaakauppasopimus Etelä-Korean kanssa on ainoa teollisuusmaan kanssa tehtävä sopimus, johon ei sisälly tullinpalautusten kieltä. Tämä saattaa johtaa yksipuolisiin kustannusetuihin Etelä-Korean teollisuudelle. Kuten komissio on meille useaan otteeseen vakuuttanut, tullinpalautuksia koskevat säännökset sisältävät

suojalausekkeen, joka sallii poikkeuksen tiettyjen ehtojen perusteella. Meidän on kuitenkin kiireellisesti selvennettävä tätä kohtaa yritysten etujen suojelemiseksi. Järjestelmää on voitava soveltaa käytännössä. Ei saa käydä niin, että suojalausekkeista tulee hyödyttömiä, koska yritykset eivät pysty toimittamaan tarvittavia todisteita. Koska sopimus näyttää sisältävän yksipuolisia säännöksiä ja koska se toimii esimerkkinä tuleville sopimuksille esimerkiksi Intian tai Kaakkois-Aasian valtioiden liiton kanssa, meidän mielestämme suojalausekkeiden tarkka sananmuoto, riitojen ratkaisumenettely ja muut sopimuksen soveltamiseen liittyvät säännökset ovat erityisen tärkeitä.

Vaadimme siksi komissiota jättämään vapaakauppasopimuksen ja sen soveltamista koskevat säännökset parlamentin hyväksyttäväksi. Haluamme päätöksen nopeasti. Tästä syystä sopimuksen väliaikaisen version voimaantuloa ei pidä sallia. Keskusteluissani yritysten kanssa olen havainnut, kuinka suuri vaikutus täytäntöönpanolla on. Siksi kysynkin komissiolta seuraavaa: kun Euroopan ulkosuhdehallintoa kehitetään, tuleeko sillä olemaan vahvempi rooli kauppapolitiikassa? Ainakin meidän mielestämme tämä tulisi ottaa huomioon.

Robert Sturdy, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, taloustaantumien aikana vain markkinoiden avaamisella ja esteiden poistamisella voidaan jälleenrakentaa teollisuutta, luoda työpaikkoja ja edistää kehitystä. Arvoisa komission jäsen, kiitän edelliseen keskusteluun liittyneistä näkemyksistä.

EU:n kuluttajatuotteiden, elektroniikan, lääkkeiden, kemikaalien ja lääkinnällisten laitteiden viejät edustavat vain osaa sektoreista, jotka hyötyvät valtavasti tullien ulkopuolisten esteiden poistamisesta. Lupamenettelyjen yksinkertaistaminen, avoimuus ja hintojen ennakoitavuus ovat kaikki seikkoja, jotka hyödyttävät kuluttajia. Korean kuluttajamarkkinoilla puolestaan halutaan eurooppalaisia maatalouden erikoistuotteita, kuten viinejä, väkeviä juomia, lihaa ja juustoja eli tuotteita, joita suojataan maantieteellisillä merkinnöillä.

Olisi kuitenkin väärin hyväksyä tämä vapaakauppasopimus – kuten olemme monilta jo kuulleet – sellaisenaan, ja on alueita, joihin tarvitaan komissiolta lisäselvityksiä. Kuten jo mainitsin, moni meistä on ollut huolissaan tullinpalautuslausekkeiden sisällyttämisestä.

Kaikkien vapaakauppasopimusten on perustuttava vastavuoroisuuden tai molemminpuolisen edun periaatteeseen, mutta eurooppalaisille autonvalmistajille mahdollisesti muodostuva rasitus on edelleen epäselvä ja mielestämme erittäin huolestuttava asia. Komissio on vakuuttanut meille, että Korea vapauttaa aktiivisesti tuontijärjestelmäänsä. Tullimaksujen tasoa, jonka Korea voi hyvittää tullinpalautusten perusteella, lasketaan asteittain. Neuvottelijat ovat vakuuttaneita siitä, että tullinpalautusten taloudellinen merkitys vähenee tästä syystä ajan mittaan. Mitä todisteita komissiolla on tämän väitteen tueksi? Jos komissio huomaa joutuvansa toistuvasti tai jatkuvasti turvautumaan tämän suojamekanismin käyttöön, harkitseeko se neuvottelujen tarkistamista siirtymäkauden jatkamiseksi?

Arvoisa komission jäsen, odotan mielenkiinnolla tiivistä yhteistyötä kanssanne tulevan sopimuksen parissa.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää arvoisia jäseniä tästä suullisesta kysymyksestä, joka vahvistaa Euroopan parlamentin kiinnostuksen EU:n ja Etelä-Korean vapaakauppasopimusta kohtaan.

Koska tämä on ensimmäinen merkittävä kauppasopimus, johon Euroopan parlamentilta pyydetään virallinen hyväksyntä Lissabonin sopimuksen perusteella, suhtaudun hyvin myönteisesti tähän mahdollisuuteen vastata moniin suullisissa kysymyksissä esitettyihin vapaakauppasopimuksen näkökohtiin. En välttämättä pysty antamaan yksityiskohtaisia vastauksia kaikkiin kysymyksen kohtiin, mutta vastaan niihin mielelläni mahdollisen lisäkysymyksen yhteydessä.

EU:n ja Etelä-Korean sopimus ei ole vain ensimmäinen EU:n Aasian valtion kanssa neuvotteleva sopimus, vaan myös kunnianhimoisin ja kattavin Euroopan unionin koskaan neuvotteleva vapaakauppasopimus. Yli kaksi vuotta kestäneiden neuvottelujen jälkeen vapaakauppasopimus parafoitiin 15. lokakuuta viime vuonna.

Komissio oli tiiviissä yhteydessä parlamenttiin koko neuvotteluprosessin ajan. Tässä suhteessa komissio on tyytyväinen parlamentin joulukuussa 2007 äänestämään Koreaa koskevaan päätöslauselmaan. Monet päätöslauselmassa esitetyt kysymykset on käsitelty vapaakauppasopimuksessa.

Prosessiin liittyi myös jatkuva vuoropuhelu kansalaisyhteiskunnan kanssa ja kattava kaupan kestävyysvaikutusten arviointi. Vapaakauppasopimusta käännetään parhaillaan. Komissio aikoo esittää maaliskuun loppuun mennessä neuvostolle päätökset vapaakauppasopimuksen allekirjoittamisen hyväksynnästä sekä vapaakauppasopimuksen tekemisestä. Tavoitteena on allekirjoittaa sopimus huhtikuussa.

Komissio valmistelee parhaillaan analyysiä siitä, kuuluuko sopimus myös jäsenvaltioiden toimivaltaan. Tässä tapauksessa vapaakauppasopimus vaatisi kaikkien jäsenvaltioiden ratifioinnin ennen virallista voimaantuloa. Koska prosessi voi viedä aikaa, komission saattaa olla tarpeen ehdottaa, että sopimusta sovelletaan väliaikaisesti ennen sen voimaantuloa. Väliaikaisesta soveltamisesta päättää neuvosto komission ehdotuksen perusteella.

Komissio ottaa huomioon parlamentin halun esittää näkemyksensä vapaakauppasopimuksesta ennen sen väliaikaista soveltamista. Komissio pyrkii jatkossakin valitsemaan yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa parhaat keinot sen varmistamiseksi, että tämä suoritetaan tavalla, joka ei aiheuta tarpeettomia viivytyksiä. On erittäin tärkeää, että sopimusta sovelletaan mahdollisimman pian.

Mitä tulee suojakeinoja koskevaan asetukseen, komissio aikoo esittää ehdotuksensa kyseisestä asetuksesta neuvostolle ja Euroopan parlamentille tulevien viikkojen aikana ja toivoo, että lainsäädäntö on mahdollista hyväksyä nopeasti, jotta voidaan varmistaa, että sen täytäntöönpano tapahtuu mahdollisimman lähellä vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanoa.

Vapaakauppasopimuksen taloudelliset edut hyödyttävät pääosin EU:ta. Sopimus poistaa EU:n teollisuus- ja maataloustuotteiden viejiltä Korean tullimaksut ja säästää heille vuodessa 1,6 miljardia euroa tullimaksuissa, puolet niistä heti sopimuksen voimaantulopäivästä lähtien. Näiden tullimaksusäästöjen mahdolliset hyödyt ovat luonnollisesti vieläkin suuremmat, koska EU:n ja Korean välisen kaupan odotetaan lisääntyvän ajan mittaan.

Erään tutkimuksen mukaan vapaakauppasopimus luo merkittävästi uutta tuotteiden ja palvelujen kauppaa: 19,1 miljardilla EU:lle ja 12,8 miljardilla Korealle. Tähän saakka tehdyissä tutkimuksissa ei ole havaittu aloja, joihin vapaakauppasopimus vaikuttaisi kielteisesti, mutta jos vakavaa vahinkoa tapahtuisi tai sen uhka olisi olemassa, komissio ei epäröisi käyttää sopimukseen sisällytettyjä suojamenettelyjä. Haluan myös muistuttaa teitä, että meillä on tarvittaessa mahdollisuus käyttää Euroopan globalisaatiorahaston tukitoimenpiteitä.

Teollis- ja tekijänoikeuksien suhteen vapaakauppasopimus sisältää kunnianhimoisia sitoumuksia, jotka menevät WTO:n sääntöjä pidemmälle. Komissio on myös varmistanut huolellisesti, että mikään vapaakauppasopimuksen osa ei ole ristiriidassa unionin säännösten kanssa.

Mitä tulee pöytäkirjan kulttuuriyhteistyötä koskeviin vaikutuksiin, vapaakauppasopimuksessa määritettäisiin kehys kulttuuritoimintaan liittyvästä yhteistyöstä ja vaihdon edistämisestä käytävälle poliittiselle vuoropuhelulle. Tämä on ennen kaikkea osoitus EU:n sitoutumisesta vuonna 2005 voimaan tulleen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevan Unescon yleissopimuksen aktiiviseen edistämiseen.

Alkuperäsääntöjen suhteen neuvottelut Etelä-Korean kanssa tuottivat joukon muutoksia, jotka vastaavat käynnissä olevaa kyseisten sääntöjen uudistusta. Näillä muutoksilla pyritään yksinkertaistamiseen ja toteutetaan näin Euroopan parlamentin erityinen pyyntö. Kaikilla herkillä aloilla on kuitenkin säilytetty tiukat säännöt.

Komissio on kiinnittänyt erityisesti huomiota siihen, että eurooppalaisille hedelmille ja vihanneksille luodaan uusia markkinoillepääsyn mahdollisuuksia Koreassa. Koreaa on kannustettu avaamaan markkinansa poistamalla Euroopan unionin tulohinnat muilta paitsi kolmelta herkimmältä tuotteelta: tomaateilta, appelsiineilta ja korealaisilta sitrushedelmiltä.

Vapaakauppasopimus avaa luonnollisesti myös EU:n markkinat korealaisille tuotteille. Jotta voimme suojella teollisuutta tuonnin kasvulta, joka aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vahinkoa, vapaakauppasopimus sisältää tehokkaan suojamekanismin.

Suojalausekkeeseen voidaan vedota vapaakauppasopimuksen voimaantulosta lähtien. Komissio valvoo EU:n markkinoita ja Korean tuontia sen arvioimiseksi, onko suojalausekkeeseen tarpeen vedota, ja sitoutuu sen käyttämiseen, jos ehdot täyttyvät.

Sama pätee tullinpalautuksia koskevaan erityislausekkeeseen, johon voidaan vedota julkisesti saatavilla olevien Korean viennin ja tuonnin kauppatilastojen perusteella.

Olen tietoinen huolesta, jonka erityisesti EU:n autoteollisuus on ilmaissut vapaakauppasopimuksen tullinpalautuksia koskevista säännöksistä, mutta minun on painotettava, että sekä korealaiset että EU:n alueen viejät sallivat tullinpalautukset ja käyttävät niitä tällä hetkellä. Siksi niiden pitäminen vapaakauppasopimuksessa ei tuo uusia etuja. Tullinpalautusten tämänhetkinen vaikutus talouteen on hyvin pieni, noin kahdeksasosa Korean tullimyyntien arvosta.

Autojen suhteen tutkimukset osoittavat, että ulkomaisten osien osuus korealaisissa autoissa on keskimäärin 10–15 prosenttia. Jos ulkomaisten osien määrä kasvaa merkittävästi, tullinpalautuksia koskeva erityislauseke on tehokas apukeino.

Ei pidä unohtaa, että vapaakauppasopimuksen täytäntöönpano saattaa aiheuttaa erilaisia näkemyksiä ja tulkintoja osapuolten välillä. Näitä tilanteita varten vapaakauppasopimuksessa on tehokas ja nopea riitojenratkaisumekanismi. Komissio seuraa tarkasti Korean suorittamaa sitoumusten täytäntöönpanoa eikä epäröi vedota tarvittaessa riitojenratkaisumenettelyihin.

Vapaakauppasopimus aukoi uusia uria myös ympäristönsuojelun edistämässä ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittamisessa, koska se sisältää kattavat useisiin sosiaalisiin ja ympäristönormeihin liittyvät sitoumukset. Näiden sitoumusten kattavuus on laajempi kuin missään vastaavassa sopimuksessa. Jotta näiden sitoumusten noudattaminen varmistetaan, vapaakauppasopimuksessa on vahva kehys niiden täytäntöönpanon valvomiseen kansalaisyhteiskunnassa, liiketoiminnassa, ammattiyhdistyksissä ja kansalaisjärjestöissä.

Lopuksi haluan kertoa teille, että Korea ja EU ovat keskustelleet mahdollisista muutoksista tullimaksujen poistamisen aikatauluun. Muutokset tarkoittaisivat muun muassa sitä, että kolmen ja viiden vuoden luokituksen saaneisiin tuotteisiin sovellettaisiin neljän ja kuuden vuoden tullimaksujen poistoaikataulua, jolloin tullimaksut poistettaisiin vuotta myöhemmin kuin alkuperäisessä aikataulussa.

Vaikka tämä tarkoittaa pientä uhrausta etujen tavoittelussa, mielestämme kyseinen muutos olisi aiheellinen, kun otetaan huomioon tiettyjen alojen herkkyys. Korea on osoittanut olevansa valmis hyväksymään kyseiset muutokset, jos molempien osapuolten herkäät alat huomioidaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Ivo Belet, *PPE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa komission jäsen, haluan ensinnäkin toivottaa teille onnea uudessa tehtävässä. Ajat ovat talouden kannalta hankalat, mutta tiedämme, ettei se pelota teitä.

Vapaakauppasopimuksessa Etelä-Korean kanssa on, kuten sanoitte, epäilemättä useita hyviä puolia Euroopan kannalta, mutta autoteollisuudellemme se on nyt ja tulevaisuudessa tuhoisa sopimus. Myös Daniel Caspary huomautti asiasta. Katsokaa lukuja, arvoisa komission jäsen. Jokaista Etelä-Koreaan viemäämme autoa kohti tänne tuodaan 15 autoa. Suhde on tällä hetkellä viidentoista suhde yhteen, ja tämä johtuu pääosin tullien ulkopuolisista esteistä kaupalle Etelä-Koreaan.

Sekään ei ole sattumaa, että General Motorsin kaltainen valmistaja peruu päätöksensä valmistaa uudet pienikokoiset kaupunkimaasturit Euroopassa, tarkalleen ottaen Antwerpenin tehtaassaan, ja siirtää koko hankkeen Etelä-Koreaan. Tuleva vapaakauppasopimus Etelä-Korean kanssa on suora syy tälle päätökselle. Arvoisa komission jäsen, en usko, että voimme hyväksyä tätä ja lakaista ongelman maton alle väittämällä, että monet muut alat Euroopassa hyötyvät.

Mielestäni meillä on edelleen runsaasti aikaa muuttaa tilannetta autoalan kannalta ja olitte oikeassa viitatessanne suojalausekkeeseen. Ymmärrän, että suojatoimenpiteitä on olemassa, mutta pyydämme ennen kaikkea, että tämän sopimuksen vaikutuksista autoalaan suoritetaan perusteellinen tarkistus. Luvut ja kehitys ovat aivan liian huolestuttavia. Tilanne on kuitenkin se – ja te tiedätte tämän paremmin kuin minä – että Yhdysvaltain hallitus neuvottelee parhaillaan Etelä-Korean kanssa muutoksista samankaltaiseen maiden väliseen sopimukseen.

Älkää unohtako, hyvä komission jäsen De Gucht, että autoteollisuus on edelleen Euroopan tärkein teollisuudenala. Puhumme nyt valtavan suuresta määrästä työpaikkoja, joihin kohdistuu tällä hetkellä kova paine. Mielestäni emme voi sallia enää useampien työpaikkojen vaarantamista ja siksi pyydämme teitä sisällyttämään lisätakuita tähän sopimukseen.

David Martin, *S&D-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni Korean vapaakauppasopimus on tärkeä kolmesta syystä. Ensinnäkin, kuten olette osoittanut, tilanne hyödyttää sekä Korean että Euroopan unionin taloutta. Siitä on hyötyä kuluttajille ja työpaikoille, ja kuten aivan oikein totesitte, se sisältää mahdollisuuden lisätä 19 miljardia kauppavirtoihimme Korean kanssa.

Toiseksi, kun huomioidaan juuri käyty keskustelu, se antaa kuitenkin hyvin myönteisen esimerkin nykyisessä maailmanlaajuisessa talouskriisissä. Jos Euroopan unionin ja Korean kaltaiset suuret taloudet pystyvät solmimaan vapaakauppasopimuksen, se antaa pontta muille kumppaneille. Esimerkiksi Japani osoittaa nyt

huomattavasti enemmän kiinnostusta taloussuhteisiin Euroopan unionin kanssa kuin muutamia vuosia sitten ja tämä johtuu osittain sopimuksesta Korean kanssa.

Korea puolestaan sai yhtäkkiä huomata, että Yhdysvallat palasi kolkuttelemaan sen ovea ja halusi saada KORUS-sopimuksen jälleen käsittelyyn.

Kolmas syy – vähäisempi ja muistutukseksi kollegoilleni parlamentissa – on sen on tärkeys parlamentille, koska komissio on vastannut moniin mietinnössäni esitetyistä vaatimuksista, ja aika ei riitä kaikkien läpikäymiseen, mutta haluan antaa teille kolme tai neljä esimerkkiä.

Ensinnäkin totesimme mietinnössäni, että tarvitsemme paljon paremman pääsyn Korean maatalousmarkkinoille. Korean maataloustuotteiden tullimaksut laskevat 75 prosentilla sopimuksen ensimmäisten seitsemän vuoden aikana. Halusimme suojata maantieteelliset merkintämme, joten viemämme viskit, samppanjat, viinit, kinkut ja muut tuotteet on suojattu Koreassa tämän sopimuksen perusteella. Eivätkä ne ole, kuten eräs kollegoistani väitti, merkityksettömiä. Skotlantilaista viskiä myydään jo Korean markkinoille 137 miljoonan Englannin punnan arvosta vuodessa ja tämän sopimuksen myötä myynti saattaa kasvaa huomattavasti.

Halusimme torjua tullien ulkopuoliset esteet, ja tämä hyödyttää erityisesti autoteollisuutta. Halusimme parantaa ympäristötuotteiden kauppaa. Sopimuksen seurauksena ympäristötuotteiden ja -palvelujen kaupalla on kolmen vuoden kuluttua käytännössä tullivapaa pääsy Korean markkinoille ja Korean ympäristötuotteilla ja -palveluilla puolestaan tullivapaa pääsy meidän markkinoillemme.

Parlamentti pyysi parempia sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja. Neuvottelujen käynnistymisen jälkeen Korea on allekirjoittanut neljä ILO:n yleissopimusta ja maahan perustetaan sopimuksen seurauksena kaupan ja kestävä kehityksen foorumi, jotta Korean kansalaisyhteiskunnan osapuolet voivat varmistaa, että markkinoiden laajempaan avautumiseen liittyy työ- ja ympäristönormien parannus.

Parlamentti pyysi kaikkia näitä asioita. Meidän olisi naurettavaa ja järjetöntä kääntää selkämme niille nyt, kun ne on saavutettu.

Onko sopimus täydellinen? Ei tietenkään ole. Onko siinä asioita, joita en haluaisi siihen? On tietysti, mutta neuvottelujen on toimittava molempiin suuntiin. Entä onko se yleisesti Euroopan kannalta hyvä sopimus? On. Onko se Korean kannalta hyvä sopimus? On. Onko sillä mahdollisuus olla maailmantalouden kannalta hyvä sopimus? On. Asiassa ei pidä enää vitkutella: meidän on allekirjoitettava sopimus.

Niccolò Rinaldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä on perinteinen aihe, jossa Euroopan unionin toimielimet vaarantavat maineensa teollisuuden, työntekijöiden ja eurooppalaisten kuluttajien edessä.

Vapaakauppasopimus on aina hyvä uutinen, vakauden kulmakivi ja maapallon vaurauden kulmakivi, varsinkin koska se on Euroopan unionille ensimmäinen esimerkki onnistuneesta kahdenvälisestä kauppapolitiikasta vuosien epäonnistumisten jälkeen. Ehkä juuri tästä syystä on ilmennyt jonkin verran hätäisyyttä sopimuksen allekirjoittamisessa. Näyttää siltä kuin komissio olisi halunnut solmia sopimuksen hinnalla millä hyvänsä.

Vaikka tullipalautukset ovat WTO:n hyväksymiä ja vaikka niitä jo sovelletaan, meille Euroopan liberaalidemokraattien ryhmässä ne ovat käytännössä vientitukia ja alkuperäsääntöjen löyhtyminen on askel taaksepäin avoimuuden kannalta. Nämä kaksi periaatetta toimivat pian ennakkotapauksina muille kauppakumppaneillemme. Tiedämme, että komissio on esittänyt kovia vaatimuksia, mutta korealaisen sanonnan mukaan parhaatkin tekevät virheitä.

Olemme usein saaneet kuulla, että komissio on menettämässä kykynsä suojella tuottajiemme, työntekijöidemme ja kuluttajiemme oikeutettuja etuja, ja jokin todellakin meni vikaan sen viestinnässä työmarkkinaosapuolille neuvotteluissa, joita toisinaan arvosteltiin avoimuuden puutteesta.

Jokainen Euroopan kansalainen odottaa meidän kaikkien komissiossa ja parlamentissa osoittavan poliittista ymmärrystä. Euroopan teollisuudella ei mene hyvin ja joidenkin jäsenvaltioiden autoalalle myöntämät tuet ovat järjettömiä, ja vastustan niitä jyrkästi. Toisaalta tämän sopimuksen myötä muodostuu uhka, että myönnämme tukia Korean viennille.

Me kaikki tiedämme, että sopimukset ovat monimutkaisia ja että niissä on myös monia etuja, joihin olemme tyytyväisiä: Korean tullimaksujen poistuminen, eurooppalaisten sertifiointien tunnustaminen, uudet mahdollisuudet eurooppalaisille palveluille ja maantieteellisten merkintöjen suojelu. Osittain tästä syystä

minulla ei ole tarvetta toimia niin kuin Yhdysvalloissa, jossa sopimus Korean kanssa on odottanut ratifiointia vuosien ajan ja jossa jotkut haluavat jopa avata autoalaa koskevan luvun uudelleen.

Komission vaatimus on tämä: sopimuksen tekstin on muodostettava osa kokonaispaketista, joka koostuu kolmesta asiakirjasta eli ratifioitavaksi jätettävästä vapaakauppasopimuksesta, täytäntöönpanotoimista erityisesti tullinpalautuksiin liittyen sekä suojalauseketta koskevasta asetuksesta. Jos mahdollista, lisäksi myös vaihtoehdon, jonka mukaan alueilla, joihin sopimus saattaa vaikuttaa, on mahdollisuus käyttää globalisaatiorahastoa.

Arvoisa komission jäsen, haluamme nähdä nämä kolme asiakirjaa yhdessä ja olemme sitä mieltä, että ennen kaikkea Lissabonin sopimukseen perustuvan tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn perusteella meidän olisi suljettava pois kaikki väliaikaiset sopimukset, joita vastustaisimme, koska haluamme tehdä yhteistyötä.

Yannick Jadot, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten totesitte, tämä sopimus avaa uusia uria. Se avaa uusia uria, mutta ei välttämättä tavassa, jolla käsittelemme sitä. Huomaamme ehkä ensimmäistä kertaa neuvottelujen tuloksissa häviäjiä, mikä on hyväksyttävää, mutta huomaamme ne kauppaneuvotteluissa kolmansien osapuolten kanssa. Ei kuulu Lissabonin strategian eikä teollisuuspolitiikan piiriin päättää, kuka Euroopassa häviää avoimessa kauppasuhteessa.

Toiseksi, tämä sopimus avaa uusia uria myös siinä mielessä, että kauppaneuvotteluissa maatalousalat yleensä vastustavat ja teollisuudenalat ovat tyytyväisiä. Tässä tapauksessa tilanne on päinvastainen. Tämä on ensimmäinen kerta, kun suuret teollisuudenalat valittavat Euroopan unionin tekemistä päätöksistä.

Kolmanneksi sopimus avaa uusia uria, koska viittaatte tullimaksujen 1,6 miljardin euron alennukseen, josta hyödyimme Korean markkinoilla. Mitä nämä luvut oikeastaan tarkoittavat? Olen vaaleilla valittu edustaja Ranskan länsiosasta, tarkemmin sanottuna Bretagnesta. Jos te, arvoisa komission jäsen De Gucht, olette käynyt Bretagnessa, tiedätte, että nykypäivänä siankasvatuksen lisääntymiseen liittyvä viherlevän kasvu ja pohjaveden saastuminen ovat valtavia ongelmia.

Nyt meille kerrotaan, että ansaitsemme vähän rahaa sioilla tekemällä kauppaa Etelä-Korean kanssa. Todellisuus edustamallani alueella on se, että siankasvatuksen lisääntyminen aiheuttaa menetettyjä työpaikkoja, menetettyä lisäarvoa ja menetyksiä matkailualalle, ja käytännössä me alueeni asukkaat olemme sopimuksen häviäjiä. Ehkä kokonaislaskelmanne mukaan asukkaat hyötyvät sopimuksesta, mutta edustamani alueen asukkaat häviävät.

Lisäksi sopimus avaa uusia uria, koska ensimmäistä kertaa vaaditaan ympäristöä koskevaa poikkeusta. Meille kerrotaan jatkuvasti, että Eurooppa on kiistaton johtaja maailmanlaajuisen ilmastomuutoksen torjunnassa. Todellisuudessa voimme neuvotella Etelä-Korean kanssa vain autojen hiilidioksidipäästöjen poikkeuksista, koska autoteollisuuden eturyhmät ovat olleet Euroopassa hyvin voimakkaita hiilidioksidipäästöjen rajoitusten käyttöönoton määräaikaisten lykkäämisessä ja koska nyt niiden on hankittava poikkeuksia ulkomailla.

Näemme siis taas kerran, että kun kyseessä on teollisuuden strategia, yritystemme strategia ja talouden valinta, on ennemminkin niin, että Eurooppa sietää tätä sopimusta kuin pääsee vaikuttamaan siihen. Olette maininnut Lissabonin strategian, vihreän talouden ja innovoinnin. En näe tässä sopimuksessa niitä edistäviä seikkoja.

Lopuksi, tapanne käsitellä kysymyksiä on usein hyvin tasapainoinen, mutta kun aletaan puhua veroista, yhtäkkiä... Kuulemisessanne mainittiin rajoilla sovellettava hiilidioksidivero ja nyt Tobinin vero, ja lyön vetoa, arvoisa komission jäsen De Gucht, että ennen toimikautenne loppua komission on otettava vahvasti kantaa Tobinin veroon, koska se on nyt tärkeä väline rahoitusmarkkinoiden sääntelyyn.

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin käyttää tämän tilaisuuden toivottava teidät, arvoisa komission jäsen, tervetulleeksi uuteen tehtäväänne ja toivottaa teille erittäin menestyksekkästä kautta. Haluan tässä yhteydessä sanoa, että on hyvä, että käymme tämän keskustelun täällä tänään ja nostamme esiin joitakin seikkoja.

On totta, että neuvottelut ovat kestäneet pitkään ja pitkittyneet, ja otankin ilolla vastaan komission jäsenen lausuman, jonka mukaan hän toivoo voivansa saattaa ne nopeasti päätökseen.

Sopimuksen allekirjoittaminen tuo valtavat hyödyt sekä Euroopalle että Korealle. Tiedän, että on olemassa huolenaiheita ja olen kuunnellut huolenaiheet. Olemme tänään kuulleet autoteollisuutta koskevat huolet. Jos olemme jatkossakin riippuvaisia autoteollisuudesta – ja aiomme puolustaa sitä täysin – mielestäni valitsemme tälle väärän alueen, eikä General Motors todellakaan olisi itselleni tärkein alue, jos minulta kysytään.

Olen samaa mieltä huolenaiheista ja olen samaa mieltä monien ihmisten joistakin todellisista huolenaiheista, ja ymmärrän ne. Uskon kuitenkin, että tilaisuus on huolenaiheita merkittävämpi, ja uskon, että jos aiomme aina olla pidättyväisiä, emme saavuta mitään.

Meidän on siis huomattava tilaisuudet ja tartuttava niihin eikä kielteisiin puoliin. Emme saa unohtaa, että sopimuksella on myös poliittista sisältöä, koska Etelä-Korean pohjoispuolella on hyvin aggressiivinen vihollinen, ja mielestäni välitämme myös viestin siitä, kenen puolella olemme.

Meidän on siis tehtävä kaikkemme kyseisen alueen esteiden poistamiseksi. Sopimus osoittaa tukemme edistykselle.

Minulla oli tilaisuus käydä maassa ja tiedän, että alueen ihmiset ovat hyvin innokkaita pääsemään eteenpäin ja olemaan edistyksellisiä. Pohjoisen ja etelän välillä on selkeää ja näkyvää tukea, jonka huomaa esimerkiksi Kaesongin alueella. Tämä on mielestäni meille loistava tilaisuus päästä eteenpäin.

Haluan kysyä komissiolta seuraavaa: ensinnäkin sitä, voiko se kommentoida riidanratkaisumekanismeja koskevaa säännöstä ja kertoa, miten se toimii käytännössä? Kuinka nopeasti voimme käyttää mekanismeja esimerkiksi vakavan markkinahäiriön yhteydessä?

João Ferreira, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme tuominneet maailmantalouden vapauttamisen tuhoisat seuraukset monilla taloudellisen toiminnan aloilla, erityisesti joissakin jäsenvaltioissa ja alueilla, jotka ovat kaikkein riippuvaisimpia näistä aloista. Puhumme tuottavan toiminnan ja työpaikkojen menettämisestä, merkittävästä vaikutuksesta kykyyn luoda ja jakaa vaurautta, kasvavasta riippuvuudesta ulkomaisiin markkinoihin, kroonisesta ja kasvavasta kaupan epätasapainosta, eli lyhyesti sanottuna taloudellisesta ja sosiaalisesta romahduksesta.

Puhumme myös hyökkäyksestä työntekijöiden oikeuksia kohtaan, sosiaalisesta polkumyynnistä ja miljoonien pientuottajien ja monien pk-yritysten tuhosta. Nämä ovat kansainvälisen kaupan asteittaisen vapauttamisen seurauksia, joita sen kannattajat eivät voi ohittaa. Haluan muistuttaa vaate- ja tekstiiliteollisuudesta, joka on tässä sopimuksessa erityisen tärkeä, sekä työllisyyden pääosaston ja Eurofundin tutkimuksesta, jossa esitetyn näkemyksen mukaan 20–25 prosenttia EU:n alueen työpaikoista poistuu vuoteen 2020 mennessä ja jossa esitettiin näkemys, jonka mukaan 50 prosenttia alan työpaikoista voisi kadota. Haluan myös muistuttaa esimerkiksi elektroniikkateollisuudesta ja autoalan komponenttiteollisuudesta, jotka on jo mainittu täällä. Nämä valitukset herättävät kysymyksiä, joihin ei ole vielääkään vastattu.

Millä toimenpiteillä näitä aloja suojataan, muutoin kuin lieventämällä työpaikkojen menetyksen aiheuttamia vaikutuksia? Millaisia puolustusmekanismeja ja suojakeinoja on olemassa aggressiivista vientiä vastaan? Milloin ja miten meillä tulee olemaan keino estää tehokkaasti yritysten tuotannon siirtäminen? Ryhmän ehdotuksen mukaan vuoden 2010 talousarviossa tulee olemaan uusi budjettikohta tekstiili- ja jalkinealan toimia varten ja yhteisön ohjelman laatimiseksi alaa varten. Mitkä ovat ohjelman keskeiset kohdat?

Arvoisa komission jäsen, on luotava pikaisesti oikeudenmukaiset taloussuhteet. Niiden on palveltava kansalaisia ja heidän kotimaitaan, eikä tiettyjä talousalan ryhmittymiä tai niitä, jotka rahoittavat Euroopan unionia. Sen puolustaminen, että jokainen maa voi järjestää tuotantonsa kestäväällä tavalla, on ollut tarpeen tulevaisuutta varten niiden uusien taloudellisten, sosiaalisten, energiaan ja ympäristöön liittyvien periaatteiden nimissä, joiden toteutuksessa uusliberalistinen malli ei ainoastaan epäonnistu, vaan joiden noudattamisesta se tekee mahdotonta.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, en ole edellisen puhujan kanssa samaa mieltä. Suhtaudun myönteisesti Etelä-Korean kanssa tehtävään vapaakauppasopimukseen. Mielestäni on selvästi EU:n etujen mukaista edistää mahdollisimman läheisiä suhteita Euroopan sekä Aasian demokraattisten maiden, kuten Etelä-Korean, välillä.

Euroopan ja Etelä-Korean kauppa oli protektionismin vuoksi kauan epätasapainossa – EU:lla oli vapaakauppansa ja Etelä-Korealla protektionisminsa. Etelä-Korea oli muutama vuosikymmen sitten maatalousyhteiskunta. Siitä on tullut nopeasti teollisuusyhteiskunta, jossa 81 prosenttia väestöstä asuu kaupunkialueilla. Tätä nykyä maa on maailman yhdenneksitoista suurin talous ja EU:n neljänneksi suurin kauppakumppani.

Etelä-Korea on tärkeä liittolainen strategisesti tärkeällä alueella. Ennusteen mukaan se nousee kymmenen vuoden kuluessa vielä hallitsevampaan asemaan korkean teknologian alalla.

Etelä-Korea joutuu kilpailemaan pohjoisen naapurinsa, suuren talous- ja sotilasmahdin Kiinan kanssa, joka samalla on maan tärkein kauppakumppani. Kilpailua ajatellen Kiinalla on lähes ehtymättömät halvan työvoiman resurssit. Näin ollen Kiina on myös maan tärkein kilpailija kaupan alalla. Asettamalla Etelä-Korealle laatuvaatimuksia EU voi tehdä maan tuottamista tavaroista Yhdysvaltojen ja Euroopan vientiin paremmin sopivia – paljon paremmin kuin Kiinan tuotteet. Luulisin, että meitä kaikkia kiinnostaa tällainen kehitys.

Kuten on jo mainittu, tämän vapaakauppasopimuksen johdosta maksuja poistuu 1,6 miljardin euron edestä vuodessa. Se voi yleisesti ottaen olla erittäin hyvä asia, mutta mielestäni pitäisi miettiä, onko Etelä-Korean kauppaa ja teollisuutta liberalisoitu riittävästi ja voidaanko vapaakauppasopimuksen etenemissuunnitelmaa noudattaa, kun otetaan huomioon, että Etelä-Korea antaa yhä erityistukea tietyille teollisuudenaloille, kuten lääke- ja elektroniikka-alalle.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU on kokenut viime kuukausina useita muutoksia. Meillä on ollut kolme kansainvälisestä kaupasta vastaavaa komission jäsentä, kaksi neuvoston puheenjohtajaa ja Lissabonin sopimus.

Koko tämän ajan olen yrittänyt perustella kaikille korkeille virkamiehille, että Etelä-Korean ja EU:n vapaakauppasopimusta on vielä hiottava, koska se ei ole lainkaan tyydyttänyt eräitä teollisuudenaloja, varsinkaan EU:n autoteollisuutta.

Tärkeimmät perustelut ovat liittyneet lähinnä tullinpalautusta koskeviin suojalausekkeisiin ja tullien ulkopuolisiin esteisiin. Komission jäsen totesi vastauksessaan kuulemisen aikana esittämäni kysymykseen, että tullinpalautusta koskeva suojalauseke ansaitsi lähempää tarkastelua, ja olin silloin toiveikas. Myös Yhdysvallat on hyllyttänyt vapaakauppasopimuksen Etelä-Korean kanssa osittain samanlaisten autoteollisuuden puolelta tulleiden vastalauseiden vuoksi.

Tämä on ensimmäinen suuri vapaakauppasopimus. Se on mallikappale. Meidän on toimittava oikein. Kummallakin osapuolella on oltava tasapuoliset toimintaedellytykset. Toivottavasti ette ymmärrä minua väärin. Olen vapaakauppasopimusten vankka kannattaja. Ymmärrän niiden myönteisen vaikutuksen bruttokansantuotteeseen ja työllisyyteen, mutta meidän pitäisi myös ymmärtää se, että kun kilpailuetu on yksipuolinen, hyvät puolet vähenevät ja voivat pahimmassa tapauksessa muuttua jopa huonoiksi.

EU:n työntekijät ansaitsevat parempaa. Ehkä meidän pitäisi kääntyä Atlantin takaisen kumppanimme puoleen ja pyytää yhdessä pieniä muutoksia, jotka tyydyttäisivät ainakin osittain näitä jättäjäismäisiä teollisuusmahtejä, jotta saisimme uudet vapaakauppasopimukset käyntiin mahdollisimman pian. Vapaakauppasopimuksissa on aina joitakin seikkoja, jotka eivät täysin tyydytä, mutta kyllä niiden on kaiken kaikkiaan hyödytettävä kummankin osapuolen kansalaisia. Tehtäväni on tarkkailla tilannetta ja varmistaa, että valitsijani ja EU:n kansalaiset saavan hyvän sopimuksen.

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskustelimme jo syyskuun täysistunnossa Euroopan unionin ja Korean välisestä vapaakauppasopimuksesta. Monet meistä toivat jo silloin esiin pelkomme sopimuksen kielteisistä seurauksista erityisesti autoalalle. Emme arvanneet, että tapahtumat niin nopeasti osoittaisivat meidän olevan oikeassa.

Opel ilmoitti 21. tammikuuta Antwerpenin tehtaansa sulkemisesta ja tuotannon siirtämisestä Etelä-Koreaan. Pitäisikö meidän uskoa, ettei tällä ole mitään tekemistä juuri neuvotellun vapaakauppasopimuksen kanssa? Minä ainakin näen tietyn yhteyden näiden kahden asian välillä. Varsinkin juuri tällaisen talouskriisin aikana, jolloin työntekijät joutuvat ensimmäisinä maksamaan finanssimiesten virheistä, komission velvollisuus on ottaa huomioon, mitä seurauksia sen neuvottelemista sopimuksista on työelämälle.

Enää ei näille työntekijöille voida antaa liian yksinkertaisia vastauksia, koska tiedämme, että heidän on erittäin vaikeaa löytää muuta työtä. Emme voi sanoa heille, että kansainvälinen kauppa on peli, jossa on vain voittajia ja häviäjiä, ja ettemme valitettavasti voi sille mitään, että juuri heidät on uhrattava.

Arvoisa komission jäsen, odotamme teiltä tänään vastauksia. Aluksi haluamme tietää, onko pääosastonne arvioinut sopimuksen vaikutukset Euroopan työpaikkoihin. Minun on sanottava, ettemme usko 19 miljardin euron hyötyyn, jonka ilmoititte olevan odotettavissa Euroopan viejille. Mistä tämä luku tulee? Mihin tutkimukseen se perustuu? Jos nyt ei ajatella odotettavissa olevia myönteisiä vaikutuksia, onko myös kielteiset vaikutukset otettu huomioon?

Komissio on laatinut luonnoksen asetukseksi, joka koskee menetelmiä suojatoimien toteuttamiseksi tämän sopimuksen yhteydessä. Menetelmiin kuuluu erityisesti tullinpalautus. Se on etu, jota ei koskaan aiemmin

ole myönnetty edes kehitysmailhin kuuluville kauppakumppaneillemme. Esitetyissä ehdotuksissa on monimutkaisia menettelyjä, jotka koskevat suojalausekkeisiin vetoamista ja niiden täytäntöönpanoa.

Rohkaisevaa on kuitenkin, että ensimmäisen kerran parlamentti voi pian ilmaista kantansa tästä tekstistä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä. Haluan kuitenkin korostaa, että Euroopan työllisyysongelmaa ei ratkaista soveltamalla lievennystoimia kuhunkin tapaukseen erikseen. Tämän vuoksi vaadin koko ryhmäni kanssa, että vihdoinkin laaditaan todellinen eurooppalainen teollisuuspolitiikka, joka sisältää teollisuutemme tulevaisuutta koskevan kunnollisen strategian.

Koska talous on kriisissä ja maailmanlaajuinen kilpailu kiristyy, teollisuuspolitiikan on oltava tehokkaasti koordinoitua yhteisen kauppapolitiikan kanssa, jotta vapaakauppasopimuksemme eivät vähentäisi Euroopan työpaikkoja.

Toinen asia, johon odotamme saavamme selvennystä, on sopimukseen sisältyvä kulttuuriyhteistyöpöytäkirja. Monet jäsenvaltiot ovat reagoineet erittäin voimakkaasti Korean kanssa aloitettuihin neuvotteluihin, koska kyseinen maa ei ole ratifioinut kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemista ja edistämistä koskevaa Unescon yleissopimusta.

Tuomitsen periaatteessa tähän aiheeseen liittyvät neuvottelut. Katson, että kulttuuriin liittyvät asiat on pidettävä erossa kauppaneuvotteluista ja annettava kulttuurista vastaavan komission jäsenen hoidettaviksi, jotta kulttuurista ei tulisi asia, josta neuvotellaan saman otsikon alla kuin tavallisista hyödykkeistä ja palveluista.

Hyvä komission jäsen, tiedätte, miten tärkeää parlamentin jäsenille on saada kattavat tiedot parhaillaan käynnissä olevista neuvotteluista ja osallistua niihin kaikissa vaiheissa, neuvotteluvaltuuksien määrittelystä alkaen. Lähestymistapojemme eroista huolimatta haluaisin korostaa, että meidän olisi ollut helpompi ymmärtää, minkälaista strategiaa tavoitellaan, jos parlamenttia olisi kuultu jo alkuvaiheessa.

Uskonkin voivani luottaa siihen, että te ja komissio autatte meitä tulevassa työssämme. Kunkin on toimittava oman vastuunsa puitteissa, mutta aina sellaisen kauppapolitiikan hyväksi, joka on enemmän yhteisön politiikan mukaista, mutta ennen kaikkea oikeudenmukaisempaa.

Puhemies. – (FR) Kiitos, jäsen Arif, mutta tulkeilla on yhä ongelmia pysyä perässä. He antavat minulle koko ajan merkkejä, etteivät pysy tahdissanne. Puheenvuoro voi hyvin olla pitkä, paljon pitempi kuin puheaika sallii, mutta sitä ei silloin tulkata.

Näin ollen puheenne ymmärtävät teidän itsenne lisäksi vain salissa olevat ranskankieliset.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Katalonian ja Euroopan autoteollisuus ovat pitäneet Euroopan unionin ja Etelä-Korean välistä vapaakauppasopimusta koskevaa ehdotusta epäoikeudenmukaisena ja tasapainottomana.

Kyseinen teollisuudenala kuten myös Euroopan tekstiiliala ovat ilmaisseet huolestumisensa tietyistä seikoista, kuten tullinpalautusjärjestelmästä ja suojalausekkeesta. Euroopan ammattiyhdistysten keskusliitto on myös kritisoinut vapaakauppasopimusta. Etelä-Korea ei ole ratifioinut yhtään Kansainvälisen työjärjestön ILO:n perussopimusta. Etelä-Korea torjuu itsepintaisesti ammattiyhdistysoikeuksia.

Lisäksi tiedämme, että mielipiteet Etelä-Korean kanssa tehtävään sopimukseen liittyvän tullinpalautuksen suhteen jakautuivat selvästi Euroopan komission kollegiossa ja yksiköissä, erityisesti verotuksen ja tulliliiton pääosaston ja kauppapolitiikan pääosaston välillä.

Verotuksen ja tulliliiton pääosastoa kiinnostaa se, että tullinpalautusjärjestelmä aiheuttaa talouden vääristymiä, koska se on itse asiassa vientitukea. Se takaa Korean teollisuudelle selvän kilpailuedun Euroopan teollisuuteen nähden Euroopan unionissa.

Korean vienninedistämisorganisaatio on laskenut, että hyöty on vähintään 1 300 euroa autoa kohden. Pitääkö uusi komissio siis tätä vapaakauppasopimusta oikeudenmukaisena? Toimittaako uusi komissio parlamentille tätä tullinpalautusjärjestelmää koskevan kattavan, ajantasaisen vaikutustenarvioinnin ja analysoinnin?

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään hyvin tärkeästä sopimuksesta, joka toimii mallina muiden Kaukoidän maiden kanssa tehtäville sopimuksille. Huolellinen harkinta ja analysointi on siis tarpeen. Meitä ei saa painostaa toimimaan liian nopeasti. Kannatan vapaata kilpailua, ja mielestäni sen vaikutus poliittisen tilanteen vakautumiseen ja taloudelliseen kehitykseen on kiistaton. Kilpailun on kuitenkin oltava tasapainoista ja perustuttava teknologiaan tai tuotantokustannuksiin eikä välineisiin, kuten

tullinpalautus, joka on sisällytetty sopimukseen ja joka palvelee rehellisesti sanoen vain toisen osapuolen etuja.

Meillä on talouskriisi, ja siksi meidän on otettava erityisen tarkasti huomioon Euroopan tilanne – meidän on kannettava erityistä vastuuta Euroopan teollisuudesta. Kyse ei ole vain autoteollisuudesta vaan myös elektroniikka- ja tekstiiliteollisuudesta. Monet teollisuuden haarat esimerkiksi Puolassa pitävät sopimusta huonona. Siksi meidän olisi mielestäni toimittava seuraavasti. Ensinnäkin meidän on oltava varmoja sopimuksen vaikutuksista, ja siksi meidän on tehtävä yhteistyötä myös niiden teollisuudenalojen kanssa, joilla on esiintynyt epäilyksiä sopimuksen suhteen, eikä vain niiden alojen kanssa, jotka arvelevat hyötyvänsä sopimuksesta. Odotan, että komissio tuottaa hyvin kattavan analyysin sopimuksen voimaantulon seurauksista. Toiseksi meidän on oltava hyvin varovaisia suojatoimenpiteiden suhteen ja laadittava ne niin, että sopimus on tosiasiallisesti hyödyllinen kummallekin osapuolelle, ei ainoastaan Etelä-Korealle. Kolmanneksi: emme voi ottaa sopimusta käytäntöön väliaikaisesti ennen kuin parlamentti on varma, että se on todella hyödyllinen kaikille Euroopan unionin valtioille ja ettei se tuo Korean teollisuudelle perusteetonta etua.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää kaupasta vastaavalle komission jäsenelle kaksi kysymystä tämän sopimuksen merkityksestä EU:n kauppapolitiikalle. Vuonna 2006 käynnistettiin Globaali Eurooppa -strategia, jonka tavoitteena on lisätä kansainvälisen kaupan merkitystä Euroopan unionin talousstrategiassa. Tämä on itse asiassa sen jälkeen ensimmäinen ja ainoa vapaakauppasopimus, josta on neuvoteltu merkittävän kauppakumppanin kanssa – sitä ei tosin ole vielä ratifioitu.

Miten komissio suhtautuu omaan rooliinsa ja laihoihin tuloksiin, kun otetaan huomioon Globaali Eurooppa -strategian tavoitteet? Katsooko komissio, että tämä sopimus koettelee komission kauppapolitiikan uskottavuutta ja että uskottavuus riippuu myös siitä, ratifioiko ja hyväksyykö parlamentti sopimuksen?

Toiseksi: sopimus koskee vain yhtä maata, joten kyseessä on kahdenvälinen sopimus. Tiedämme, että Maailman kauppajärjestön WTO:n puitteissa suunniteltu kunnianhimoinen monenvälinen kauppasopimus polkee paikallaan ilman välitöntä toteutumisen mahdollisuutta. Euroopan unionin ehdottamat monet alueelliset sopimukset ovat melkein kaikkialla epäonnistuneet tai niillä ei ole todellisia tulevaisuuden mahdollisuuksia. Lyhyesti: onko tämä kahdenvälinen sopimus osoitus siitä, että EU:n investointi kahdenvälisiin ja alueellisiin sopimuksiin on epäonnistunut ja että tästä lähtien joudumme turvautumaan ainoastaan bilateralismiin?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmällä on erittäin selkeä kanta, kun kyse on Euroopan unionin kauppapolitiikasta. Olemme vapaan kaupan horjumattomia kannattajia, ja on tietenkin elintärkeää, että Eurooppa jatkaa kauppasopimusneuvotteluja muiden maiden kanssa, koska näin eurooppalaiset yritykset saavat uusia mahdollisuuksia eli uusia työpaikkoja, joita kaivataan kipeästi nykyisen vakavan talouskriisin aikana.

Arvoisa komission jäsen, pidin todella paljon puheestanne, koska minäkin pidän erittäin tärkeänä, että sopimuksissa on riittävät takeet siitä, ettemme joudu allekirjoittamaan lausekkeita, jotka ovat Euroopan teollisuuden kannalta epätasapainoisia ja kohtuuttomia.

Komission ehdottama sopimus Etelä-Korean kanssa on ensimmäinen uuden sukupolven sopimus ja entistä kunnianhimoisempi EU:n kauppasopimus, ja siksi se on niin tärkeä. Sillä ei ole väliä, onko kyseessä pieni vai suuri maa. Kysymys on siitä, ettemme saa heikentää mahdollisuuksiamme neuvotella tulevaisuudessa sopimuksista paljon suurempien maiden kanssa.

Tämän vuoksi emme vastusta Etelä-Korean kanssa tehtävää vapaakauppasopimusta. Haluamme kuitenkin tarkemmin tutkittaviksi tietyt kohdat, jotka mielestämme aiheuttavat joillekin eurooppalaisille teollisuudenaloille kohtuuttomia kilpailuhaittoja ja tuovat korealaisille tuottajille kohtuutonta etua.

Arvoisa komission jäsen, pyydän teitä selittämään, miksi tullinpalautusta koskeva suojalauseke tulee voimaan viiden vuoden kuluessa. Kun minulla viimeksi oli tilaisuus keskustella kanssanne, sanoitte syyksi sen, että myös ajoneuvojen tullit poistetaan viiden vuoden päästä.

Sopimukseen sisältyy, että yli viisi tonnia painavien ajoneuvojen tullit poistuvat viiden vuoden kuluttua. Sen sijaan alle viisi tonnia painavista ajoneuvoista, jotka ovat kaikki standardin mukaisia ajoneuvoja, maksettava 10 prosentin tulli poistuu kolmessa vuodessa. Arvoisa komission jäsen, mistä tämä kahden vuoden ero johtuu?

Haluaisin myös yksityiskohtaisempia tietoja siitä, onko tähän asiaan tehty muutoksia, kuten mainitsitte. Miksi näitä ongelmia korjataan jälkikäteen, vaikka suojalausekkeen tarkoitus on ennakoida mahdollisia kielteisiä seurauksia?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n olisi tehtävä vapaakauppasopimuksia vain sellaisten maiden kanssa, jotka kunnioittavat ihmisoikeuksia täysimääräisesti. Mielestäni on ensiarvoisen tärkeää, että Kansainvälisen työjärjestön keskeiset työntekeä koskevat normit on pantu täytäntöön ja että niitä myös noudatetaan. Sopimuksen työtä koskevat lausekkeet ovat hyviä, mutta eivät riittäviä. Koreassa on varsinkin viime kuukausina ollut tapauksia, joissa on rikottu oleellisesti ammattiyhdistysoikeuksia, kuten työehtosopimusneuvotteluoikeutta ja vapaata järjestäytymisoikeutta. Euroopan ammattiliitot, varsinkin metalliteollisuuden ammattiliitot, ovat tuoneet näitä tapauksia esille koko neuvotteluprosessin ajan tarkoituksenaan valottaa erityisesti autoalalla odotettavissa olevia ongelmia.

Antwerpenin Opelien tehtaalla tapausta on mainittu useaan kertaan. Toistan vielä, että toimintoja ei ole siirretty vain ylikapasiteetin takia, kuten johto on toistuvasti ilmoittanut, vaan ensi sijassa tuotannon siirtämiseksi Etelä-Koreaan. Kuka tästä hyötyy? Vaikuttiko tässä mahdollisesti tuleva vapaakauppasopimus?

Toinen vaikeuksissa oleva ala, johon ei ole kiinnitetty yhtä paljon huomiota, on laivanrakennusteollisuus. Kymmenvuotissuunnitelmassaan, joka on osa lainsäädäntöä, Korea on asettanut tavoitteeksi varmistaa, että yli 90 prosenttia Korean laivanrakennusteollisuuden toimittajista on sijoittautunut Koreaan. Tämä tekee tilanteen hyvin vaikeaksi eurooppalaisille kilpailijoille ja varsinkin teollisuuden työntekijöille.

(Työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukainen kysymys)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Regner, paljon kiitoksia, että sain tämän tilaisuuden. Olette viitannut Antwerpenin Opelien tehtaalla tilanteeseen. Haluaisin tietää, oletteko kanssani samaa mieltä siitä, että Opelilla on ollut suuria taloudellisia vaikeuksia jo useiden kuukausien ajan, että yhtiö pystyisi valmistamaan paljon enemmän autoja kuin se tätä nykyä tekee ja että Opelien surkea taloudellinen tilanne ei voi johtua vapaakauppasopimuksesta, joka ei ole vielä voimassa.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, tietenkin on totta, että yhtiöllä on vakavia taloudellisia ongelmia. Se pitää suurelta osin paikkansa. Kuitenkin on niin, että yhtiön johto ja erityisesti toimitusjohtaja Reilly ovat rikkoneet delta-sopimusta. Sopimusehtoihin kuului Antwerpenissä sijaitsevalle Opelien tehtaalle annettu vakuutus, että kaupunkimaastureiden valmistus säilyisi siellä. Niitä ei nyt valmisteta Antwerpenissä vaan Etelä-Koreassa. Minun mielestäni tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että Opelien nykyisiä toimintoja on siirretty Antwerpenistä Etelä-Koreaan.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen De Gucht, haluan esittää teille kolme kysymystä. Ensimmäinen kysymykseni koskee tasapuolisten kilpailuolosuhteiden luomista. Työntekijöiden oikeuksia on rajoitettu Etelä-Koreassa, minkä vuoksi kilpailuolosuhteet ovat epätasapuoliset. Tähän kuuluu myös työtaistelutoimia koskevan oikeuden rajoittaminen. Etelä-Korean rikoslain 314 pykälässä mainitaan rikos, jonka nimike on ”toimintojen häiritseminen”. Pykälää käytetään lakkojen estämiseen ja ammattiyhdistysoikeuksien rajoittamiseen. Näin oli esimerkiksi Ssangyongin tapauksessa. Haluaisin myös tietää, miksi teemme vapaakauppasopimuksia sellaisten maiden kuin Etelä-Korean ja Kolumbian kanssa, joilla on eniten vaikeuksia noudattaa Kansainvälisen työjärjestön standardeja. Ensimmäinen kysymykseni onkin: Miten teidän mielestänne voitaisiin vapaakauppasopimuksen avulla varmistaa, etteivät kilpailuolosuhteet Etelä-Koreassa ole epätasapuoliset työntekijöiden oikeuksien rajoittamisen vuoksi?

Toinen kysymys koskee autoteollisuuden ongelmia, joihin useat muutkin puhujat ovat viitanneet. Järkevät suojalausekkeet ovat tässä tapauksessa hyvin tärkeitä. Nykyisin on voimassa vakavia työmarkkinahäiriöitä ja tullipalautusjärjestelmää koskevia yleisiä suojalausekkeitä. En ymmärrä tätä aivan täysin. Hyvä jäsen De Gucht, ehkä voisitte antaa minulle yksinkertaisen selityksen suojalausekkeista. Erityisesti haluaisin tietää, kuka voi ottaa ne käyttöön ja milloin.

Kolmas kysymykseni koskee yhteistyömme uutta sopimus pohjaa, joka vahvistettiin Lissabonin sopimuksessa. Siihen kuuluu suojalausekkeiden ja täytäntöönpanon hyväksyminen osana yhteispäätös menettelyä. Voitteko taata, ettei vapaakauppasopimusta saateta voimaan ennen kuin parlamentti on hyväksynyt tämän menettelyn, vaan että se tehdään vasta sitten, kun parlamentti on käyttänyt oikeuksiaan ja hyväksynyt suojalausekkeet?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Arvoisa komission jäsen, olette varmasti kanssani samaa mieltä siitä, että vapaakauppasopimuksia ei tehdä aatteellisista syistä, vaan koska tunnemme hyvin niiden sosiaalisen ja

taloudellisen vaikutuksen yhteiskuntaan. Mainitsitte itse lukuisat vaikutustutkimukset. En ole kuitenkaan lukenut yhtään vaikutustutkimusta, jossa selvittäisiin, miten sopimukset vaikuttavat eri alojen työllisyyteen.

Monet ihmiset ovat jo puhuneet autoteollisuudesta. Oma kotiseutuni ja myös jossain määrin teidänkin kotiseutunne, arvoisa komission jäsen, ovat jo kokeneet, miten vapaakauppasopimus vaikuttaa. Antwerpenin Opel-autotehdas suljetaan, ja ammattiyhdistykset – ihmiset, jotka ovat seuranneet asiaa vuosikautia – ovat ehdottoman vakuuttuneita siitä, että kyseinen vapaakauppasopimus on hyvin tärkeä osa Opelien paljon puhuttua liikesuunnitelmaa, jota ei näytetä meille ja josta päätös siirtää kaupunkimaastureiden valmistus pois Antwerpenistä alun perin johtui.

Esitän teille kaksi kysymystä tästä asiasta. Tiedätkö, miten sopimus vaikuttaa työllisyyteen, kunkin talouden alan työllisyyteen? Ellette tiedä, oletteko valmis – painostan teitä tässä asiassa – teettämään vaikutustutkimuksen, jotta meillä parlamentin jäsenillä olisi tarvitsemamme tiedot, kun lopulta joudumme antamaan suostumuksemme? Toinen kysymykseni koskee sitä, aiotteko tulevaisuudessa – nythän olette virkakautenne alussa – jatkaa johdonmukaisesti tällaisten vaikutustutkimusten teettämistä sosiaalialalla?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, kannatan Euroopan unionin ja Etelä-Korean välistä kauppasopimusta.

Samalla kun kannatan sitä, totean, että kaikissa tämän tyyppisissä sopimuksissa on voittajia ja häviäjiä. Valitettavasti tässä tapauksessa autonvalmistajien yhdistys näyttää olevan häviäjänä, mutta koska autojen kysynnän odotetaan seuraavien 20–30 vuoden aikana ainakin nelinkertaistuvan, luulisi mahdollisuuksiakin löytyvän.

Komission jäsenen mukaan Euroopan unioni hyötyy sopimuksesta 19,1 miljardia euroa ja Etelä-Korea 12,5 miljardia euroa. Minusta tämä on edullinen kauppa. Jos luvut olisivat päinvastaiset, meillä voisi olla syytä huolestua. Emme voi myöskään aliarvioida sen seikan psykologista merkitystä Etelä-Korean politiikalle, että ojennamme käden valtamerten yli Aasiaan – se on heille hyvin tärkeää – ja me puolestamme saamme takaisin Kööpenhaminan huippukokouksen vuoksi hieman heikentyneen asemamme maailmassa.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä Korean kanssa tehtävä sopimus on ensimmäinen tärkeä sopimus, joka on todella Globaali Eurooppa -strategian mukainen. Sopimuksen on oltava erityisen mallikelpoinen, koska se toimii esimerkkinä.

Voimme kuitenkin todeta, että ongelmia on ensinnäkin parlamentin tiedonsaannissa, erityisesti suojalausekkeita koskevien tietojen antamisessa. Toinen ongelma koskee käytettyä menetelmää, koska meille on jo kerrottu, että voisi olla mahdollista panna täytäntöön väliaikaisia säännöksiä tai panna sopimus väliaikaisesti täytäntöön parlamentin suostumusta odottamatta. Kolmas ongelma koskee kaupan kehityksen selvyyttä ja avoimuutta – jonka jäsen Rinaldi toi esiin – sillä tullinpalautuksen vuoksi sopimus voisi itse asiassa koskea välillisesti myös Kiinaa. Mielestäni meidän on oltava erityisen tarkkoja näissä vapaakauppasopimuksissa.

Ongelmana on lisäksi sopimuksen johdonmukaisuus, jos otetaan huomioon tavoite kehittää sosiaalisia ja ympäristöä koskevia standardeja. Sosiaalisten standardien noudattamisessa olemme huomattavan kaukana esimerkiksi siitä, mitä Yhdysvallat on neuvotellut Korean kanssa tekemänsä sopimukseen.

Totta puhuen on myös niin, että kun katselee nykyistä taloustilannettamme, jossa autoteollisuus...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esitän komission jäsenelle vielä yhden kysymyksen. Ymmärrämme sen, ettei meillä ole selvää kehystä, kun on kyse kansallisten parlamenttien ratifiointimenettelystä, mutta minkälainen enemmistö vaaditaan tämän sopimuksen hyväksymiseksi neuvostossa? Vaaditaanko määräenemmistö vai enemmistö konsensusperiaatetta noudattaen? Tämä on asia, jota en ole käsittänyt. Mielestäni on tärkeää ymmärtää tämä oikeudellista perustaa koskeva seikka.

Haluan myös sanoa, että minua on hämmästyttänyt tämän keskustelun sävy. Minusta tuntuu, että huolestuneita puheenvuoroja on kuultu paljon, ja siksi kehoitan komissiota jälleen muistamaan yhteistyön. Arvoisa komission jäsen, olemme varmoja, että teette loistavaa työtä, mutta kuten korealaisissa sananlaskussa sanotaan, tietä on kysyttävä, vaikka sen jo tuntisi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, vapaakauppasopimus Etelä-Korean kanssa näyttää olevan askel oikeaan suuntaan. Vapaakauppa-aluetta koskeva sopimus lisää vastavuoroisuuteen

perustuvaa kauppaa huomattavasti. Korean noin 1,6 miljardin euron ja EU:n noin 1,1 miljardin euron tuontitullien poistuessaa kauppa vapautuu merkittävästi tärkeillä aloilla eli teollisuudessa ja palveluissa. Tämä koskee pääasiassa televiestintää, ympäristön suojelua, liikennettä, rahoitusta ja oikeudellisia palveluja. Vapaakauppasopimus myös lisää osaltaan avoimuutta teollis- ja tekijänoikeuksien suojelua ja julkisia hankintoja koskevista kysymyksistä. Sopimuksen ansiosta Korea kunnioittaa myös EU:n todistuksiin ja laatustandardeihin liittyviä menettelyjä. Sopimus on erityisen tärkeä nykyisessä taloustilanteessa, koska sen ansiosta kehitys EU:n jäsenvaltioissa pääsee vauhtiin. Ymmärrämme kuitenkin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa ensinnäkin menettelyn osalta – koska siitä on tehty monta kysymystä – että tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentin on annettava suostumuksensa sopimuksesta sellaisenaan, ja myös ensimmäinen kerta, kun suojalausekkeet on hyväksyttävä yhteispäätösmenettelyllä. Luulisin, että tämä vaikuttaa neuvoston, komission ja parlamentin välisiin suhteisiin.

Suojalausekkeet ovat vain ehdotus. Komissio hyväksyi eilen ehdotuksensa, joka esitetään neuvostolle ja parlamentille hyvin pian. Sen jälkeen tulee tietenkin yhteispäätösmenettely, joten en ymmärrä, miksi esittäte puheenvuoroissanne niin monia kysymyksiä ja epäilyjä, jotka koskevat suojalausekkeitä. Vain teidän hyväksymänne suojalausekkeet tulevat voimaan, koska kyseessä on yhteispäätösmenettely. Juuri tästä on kyse. Teidän ei siis tarvitse olla huolissanne siitä eikä ratifioinnista parlamentissa.

Tämä edellyttää tietenkin keskustelua valiokunnassanne. Sanoin jo kuulemisen aikana, etten aio ehdottaa sopimuksen pikaista väliaikaista soveltamista ennen kuin parlamentti on lausunut kantansa sopimuksesta, tapahtui se sitten parlamentin virallisen ratifioinnin muodossa tai jonkin muun menettelyn kautta, joka voidaan toteuttaa kansainvälisen kaupan valiokunnan ja komission välillä. Asia jää avoimeksi ja siitä voidaan keskustella, mutta parlamentilla on joka tapauksessa tilaisuus antaa poliittinen tuomionsa sopimuksesta ennen kuin mitään ehdotuksia pikaisesta soveltamisesta tehdään.

Kokonaan toinen kysymys on, onko tämä sekasopimus vai sopimus, jossa on kyse vain yhteisön toimivallasta. Oikeudellinen yksikkö valmistelee yhä kantaansa tästä asiasta, mutta emme voi sulkea pois mahdollisuutta, että joudumme loppujen lopuksi hyväksymään tämän sekasopimukseksi, jolloin kaikkien kansallisten parlamenttien on ratifioitava se, ja tällöin – vastaan nyt Niccolò Rinaldin kysymykseen – se voi vaikuttaa myös neuvoston äänestysmenettelyyn.

Tässä kaikki, mitä halusin sanoa menettelystä. Teillä on hyvä tilaisuus ilmaista kantanne, ja me noudatamme sitä tunnontarkasti –ellemme tee niin, joudumme varmasti vaikeuksiin!

komission jäsen. – (NL) Käsittelen nyt Opelin tapausta. Ymmärrän kyllä, että Opelin tapaus nousee esiin Belgian lisäksi myös muissa jäsenvaltioissa. Sitä en kuitenkaan ymmärrä, kun sanotaan, että Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen ja Euroopan Opelin tehtaiden sulkemissuunnitelmien välillä on suora yhteys.

Opel ilmoitti jo vuoden 2009 alussa, että se aikoo vähentää kapasiteettia Euroopassa 20 prosentilla. Voihan tämän tehdä niin, että kaikki tehtaot jäävät lopulta auki, tietenkin sillä edellytyksellä, että myös Opel pitää sitä liiketoiminnan kannalta mahdollisena.

On kuitenkin myös niin, että päätös siirtää kaupunkimaasturien valmistus Etelä-Koreaan tuli joka tapauksessa sen jälkeen kun Magnan kanssa oli päästy sopimukseen, mutta ennen kuin EU:n ja Etelä-Korean vapaakauppasopimusneuvottelut oli saatu päätökseen. Beletin ja Van Bremptin väite ei siis voi pitää paikkaansa aikataulullisesti. Sopimus Etelä-Korean kanssa tehtiin vasta myöhemmin.

Tämä asia voitaisiin itse asiassa kääntää toisin päin, toisin sanoen, että jotkin jäsenvaltiot hyväksyivät Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen vain siksi, että he tiesivät, mitä Opelille tapahtuu. Mielestäni jälkimmäinen tapaus onkin todennäköisempi, jos tarkastellaan, millä aikajanelalla asiat käytännössä tapahtuivat.

Haluaisin muuten huomauttaa vielä jäsen Beletille, että hänen mainitsemassaan vertailussa on pieni matemaattinen virhe. Hänhän sanoi, että Etelä-Korea tuo 15 kertaa niin paljon autoja Eurooppaan kuin Eurooppa vie Etelä-Koreaan. Tähän voi liittyä politiikkaa, johon minäkin sotkeuduin äskettäin Belgiassa. Tämänhetkisten lukujen mukaan Etelä-Koreaan viedään 37 000 autoa ja sieltä tuodaan noin 440 000 autoa.

Lisäksi ajattelunne on virheellistä sikäli, että oletatte molempien markkinoiden olevan samansuuruiset. Jos vertaillette näitä kahta markkinaa, teidän on otettava huomioon, että Etelä-Korean markkinat ovat paljon pienemmät kuin Euroopan markkinat. Vertaillette siis toisiinsa omenoita ja appelsiineja.

Markkinoille pääsyn osalta voidaan todeta, että tosiasiaassa vientimme Euroopasta Etelä-Koreaan on prosenteissa sama kuin tuontimme Etelä-Koreasta eli noin 3–4 prosenttia. Sillä juuri on merkitystä.

Markkinatilannetta arvioitaessa on mielestäni paljon tärkeämpää huomata se, että Etelä-Korean valmistajat ovat äskettäin avanneet suuria tehtaita Euroopassa, nimittäin Tšekissä ja Slovakiassa. Nämä tehtaot pystyvät yhdessä valmistamaan vuosittain noin puoli miljoonaa autoa, joten totuus on ehkä se, että tulevaisuudessa juuri Euroopassa valmistetut korealaiset autot pääsevät laajasti markkinoille täällä Euroopassa. Tulossa on selvä muutos, ja koko automarkkinoilla on tosiasiaassa nähtävissä siirtyminen suuriin markkinoihin, joilla autoja todellakin voidaan ostaa ja myydä.

Lopuksi käsittelen Opelin tilannetta, joka on joka tapauksessa erityisen valitettava – ja johon kuitenkin joskus saadaan ratkaisu. On muistettava se tosiasia, että valmistajat seuraavat asiakkaita eikä päinvastoin. Tämä on yhtenä tärkeänä syynä tiettyihin Euroopan kutistuvilla automarkkinoilla tehtyihin poliittisiin päätöksiin. Myös näillä markkinoilla useat autonvalmistajat ovat vaikeassa taloudellisessa tilanteessa.

Kommentoin vielä viimeiseksi kahdenvälisten ja monenvälisten neuvotteluiden välistä jännitettä, josta myös jäsen Moreira mainitsi puheenvuorossaan. Dohan kierrokseen perustuvia neuvotteluja on käyty vuodesta 2001 lähtien eli yhdeksän vuotta, mutta vieläkin umpikujaan ei ole ratkaisua. Olen innokas monenvälisyyden kannattaja, ja mielestäni meidän on saatettava myös Dohan neuvottelut myönteiseen päätökseen niin, että niiden kehitysyhteistyöhön liittyvät ulottuvuudet säilyvät. Mielestäni Dohan monenväliset puitteet takaavat myös suurimman oikeusvarmuuden kansainväliselle kaupalle. Olen kuitenkin sitä meiltä, että odotellessamme Dohan kierroksen päättymistä – joka tapahtuu toivoakseni vuonna 2010 tai viimeistään vuoden 2011 alussa – emme voi istua kädet ristissä kahdenvälisten neuvottelujen rintamalla.

Mielestäni on erittäin tärkeää, että kahdenvälisissä järjestelyissä teemme vai sellaisia sopimuksia, jotka menevät Dohan kierrosta pidemmälle, jotta emme heikennä Dohan kierroksen päätösten vaikutusta asettamalla tiukempia kriteereitä. Myös tällä voidaan selittää Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen laatimista. Minun näkemykseni mukaan se ei ole luonteeltaan sopimus, joka heikentää monenvälisyyttä. Jos haluaisimme heikentää monenvälistä pohjaa, vaikutus olisi todellakin sellainen. Se ei kuitenkaan ole tarkoituksemme, ei myöskään tulevilla neuvotteluilla.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Seuraava istunto pidetään huomenna torstaina 11. helmikuuta 2010 klo 09.00–13.00 ja klo 15.00–17.00.

Esityslista julkaistaan samannimisessä istuntoasiakirjassa sekä Euroopan parlamentin verkkosivustolla.

20. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

21. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.30.)